

ΛΟΣ

ΒΕΡΟΙΑΣ

2

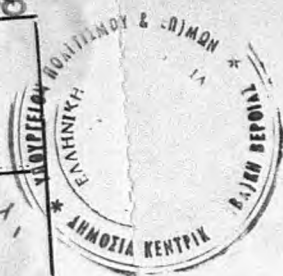
62VER-01298

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

200 ΒΕΡΟΙΑΣ

Αριθ. εισ. 2022/59

Δωρεά: Υπουργείου
Ανθρώπων
Πολιτισμού και Επιστημών

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΗΤΟΙ

ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ

ΚΑΘ' ΟΛΩΝ ΤΟ ΕΤΟΣ ΕΠ' ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΑΝΑΓΙΝΩΣΚΟΜΕΝΑΙ

ΕΞ ΑΡΙΣΤΩΝ ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΔΙΑΘΗΚΗΣ ΕΠΙΜΕΛΟΣ
ΔΙΟΡΘΩΘΕΙΣ ΜΕΤΑ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΩΝΩΝ ΕΚ ΤΩΝ ΠΡΟΛΑΒΟΥΣΩΝ
ΕΚΔΟΣΕΩΝ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

Τὴν Ἁγίαν Ἀποστολήν

Ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀποστολῆς

Ἐκ τῆς Ἁγίας Ἀποστολῆς

κα

EN BENE

ΕΚ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ

Αρ. 65 2022

100
φγ
100
ελισ
100
100

ΒΕΡΟΙΑ

Καὶ εἶπαν αὐτοῖς· Πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον
ἅπαντα, κηρύξατε τὸ Εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ
κτίσει.

Μάρκ. 15. 15.

ΠΡΟ ΤΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΝ

ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Υστερον ἀπὸ τὸν Τρισάγιον ὕμνον, εἰ μὲν Ἀρχιερεὺς τύχη ἱεουργῶν, ἀναβαίνων καθίζει εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σὺνθρονον (ὅπερ σημαίνει τὴν εἰς οὐρανοὺς ἀνοδὸν τοῦ Χριστοῦ, καὶ τὸ καθίσαι ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς)· εἰ δὲ Ἱερεὺς, ἵσταται ἔμπροσθεν τῆς ἁγίας Τραπέζης, ὁρῶν πρὸς τὰ ἔξω τοῦ Ναοῦ· καὶ ἀφοῦ ἔλθῃ ὁ Ἀναγνώστης ἐν μέσῳ τῆς Ἐκκλησίας ἀσκει (καθὼς ἐσφράγισται) μετὰ τοῦ Ἀποστόλου, λέγει ὁ Ἱερεὺς Πρόσχωμεν (ἧτοι ὥς ἀκούσωμεν μὲ προσοχὴν τὰ ἀναγινωσκόμενα). Ὁ δὲ Ἀναγνώστης λέγει τὰ Προκείμενα, ἧτοι καὶ τὰ πνευματικὰ στίχους τοὺς πρὸ τοῦ Ἀποστόλου· εἶτα τὴν Πράξιν, ἢ Ἐπιστολὴν τῶν Ἀποστόλων, καθίσταται ὁ Φιλόσοφος καὶ Μάρτυς· «Τὰ ἀπομυστήρια τῶν Ἀποστόλων ἀναγινώσκετε». Δηλοῖ δὲ ὁ Ἀποστολὸς εἰς τὰ ἔξω ἀποστολὴν, καὶ ῥυγμα ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Τὰ δὲ Προκείμενα σημαίνουν τὴν προφητείαν τῶν Προφητῶν τῆς παρουσίας τοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον ἀναγινώσκεται, ἔπειτα τὸ Εὐαγγέλιον· καὶ οἱ Ἀπόστολοι ἀπεστάλησαν εἰς τὸν κόσμον ἐκφέρειν τὸ Εὐαγγέλιον ἐκήρυξαν.

Ὁ δὲ μέλλων ἀναγινώσκειν τὸν Ἀπόστολον, δηλαδὴ ὁ Ἀναγνώστης, πρέπει νὰ ᾔῃ χειροτονημένος, καὶ ἐσφραγισμένος ἀπὸ τὸν Ἱεράρχην εἰς τοῦτο τὸ λειτούργημα, ἀλλέως ἀμαρτάνει, κατὰ τὸν λγ'. Κανόνα τῆς ἐν Τρούλλῳ Συνόδου τὸν λέγοντα :

» Ἀλλὰ μηδέ τινα τῶν ἀπάντων συγχωρεῖν ἐπ' Ἀμβωνος
» κατὰ τὴν τῶν ἐν τῷ Κλήρῳ καταλεγομένων τάξιν τοὺς θεῖους
» τῷ λαῷ λόγους ἀποφωνεῖν, εἰμή τι ἂν ἱερατικῇ κουρᾷ χρήσθ-
» ται ὁ τοιοῦτος, καὶ τὴν εὐλογίαν ὑπὸ τοῦ οἰκείου Ποιμένος
» κανονικῶς ὑποδέξεται. Εἰ δέ τις φωραθεῖη παρὰ τὰ πραγε-
» γραμμένα ποιῶν, ἀφοριζέσθω ».

Τοῦ Ἀναγνώστου τοῦ κανονικοῦ δίδουσι καὶ ἕτερα ὑπουργήματα οἱ κανονικοὶ Διδάσκαλοι, δηλαδὴ νὰ ἀναγινώσκη τὰς Προφητείας, νὰ εἰσέρχεται εἰς τὸ Βῆμα, νὰ ἀνάπτη φῶτα, νὰ προσφέρῃ εἰς τὸν Ἱερέα τὸ θυμιατήριον, τὰς προσφοράς, τὸ ὕδωρ, τὸ ζέον, νὰ προπορεύεται τῶν Ἀγίων μετὰ λαμπάδων, νὰ εὐκοσμή τὸν Ναόν, καὶ νὰ κανοναρχῇ· καὶ πρέπει ὅλα νὰ ἐκτελεσθῇ μετ' εὐλαθείας, καὶ νὰ γνωρίζῃ ὅτι εἶναι ὑπηρέτης τοῦ Θεοῦ, καὶ συνυπηρέτης τῶν Ἀγίων, καὶ εἰσέρχεται ἐκεῖ, ὅπου οἱ Ἄγγελοι τοῦ Θεοῦ περιπολεύουσιν.

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

ΚΑΙ

ΔΕΛΤΑΛΟΥΤΑΡΙΑ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Μαλλόμενα καθ' ἑκὴν τὴν ἑβδομαδα, ἐν αἷς ἡμέραις οὐκ
ἔστιν ἑορτὴ ὁμοῦ δὲ καὶ τὰ ἐν αὐτοῖς Κοινωνία.

Ἐκ τοῦ Τυπικοῦ, Κεφ. 48.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῶν Λειτουργιών

Προκείμενον, Ψαλμ. Α.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, Κύριε ὁ Θεὸς
μου ἐμεγαλύνῃς σφόδρα.

Ἀλληλουϊα, Ψαλμ. Β.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐν τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

Ο' ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς
λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.

Τῇ ΤΡΙΤῃ Τῶν Προδρόμων

Προκείμενον, Ψαλμ. Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἀλληλουϊα, Ψαλμ. Γ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ

λιθάνῳ πληθυνθήσεται.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ σου.

Εἰς μνημόσυνον αἰῶνιον ἔσται.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ
πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηδι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Κοινωνικόν.

Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου
ἐπικαλέσομαι.

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ,

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασίά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

Κοινωνικόν.

τὴν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς
τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν.

ΣΚΕΤΗ, ΣΤΑΤΡΩΣΙΜΟΝ.

μενον, Ἦχος Βαρύς.

ἐν ἡμῶν.

Δημόσια Κέντησις. Βασιλοῦς Βασιλῆως
ἵσαν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργά-
σατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Κοινωνικόν.

Ἐσημειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ, ΝΕΚΡΩΣΙΜΟΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι, ὧν ἀφέσθησαν αἱ ἀνομίαι.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου Κύριε.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

Κοινωνικόν.

Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ, τοῖς εὐθέσι πρέπει
αἴνεσις.

Μακάριοι οὓς ἐξελέξω καὶ προσελάβου, Κύριε,, καὶ τὸ
μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεὰν καὶ γενεάν.

ἵνα ὥσι μετ' αὐτοῦ, καὶ ἵνα
κηρύσσεν.

Μαρκ. Γ'. 14.

ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ.
ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΚΥΡΙΑΚΗ
ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ.

ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ, ΤΑ ΠΑΡΟΝΤΑ ΑΝΤΙΦΩΝΑ

Ἀντίφωνον Α' Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ σῶσον
ἡμᾶς.

Στίχ. Β'. Ψάλλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, ὅτε δόξαν ἐν
αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ: Ὡς φοβερά τὰ ἔργα σου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι καὶ ψαλ-
λάτωσάν σοι.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου. Μ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεο-

Ἀντίφωνον Β' Ἦχος

Στίχ. Α' Ο' Θεὸς οἰκτειρήσῃ
μᾶς, ἐπιφάναι
μᾶς, καὶ ἐλεήσῃ
Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ
Ψάλλοντάς σοι,

Στίχ. Β'. Τὸ γινῶναι ἐν
ἐθνεσι τὸ
Σῶσον ἡμᾶς,
Στίχ. Γ'. Εὐχομολογησά
μολογησά
Σῶσον ἡμᾶς,
Στίχ. Δ'. Εὐλογῆσαι ἡ
αὐτὸν πάν
Σῶσον ἡμᾶς,
Δόξ
Ὁ μονογενὴς

Ἀντίφων

Στίχ. Α'. Ἀναστήτω οἱ
οἱ ἐχθροὶ
Χριστὸς ἀνέ

Στίχ. Β'. Ὡς ἐκλείπει
κεται κη
Χριστὸς ἀνέ

Στίχ. Γ'. Οὕτως ἀπολ
σώπου το
θήτωσαν
Χριστὸς ἀνέ

Στίχ. Δ'. αὕτη ἡ ἡμέρ
λιασώμε
τος ἀνε
ἐκκλησ
τη, ἰγῶ
ἐνέ
σα

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ Κύριος· ἀγαλλιασώμεθα
καὶ εὐφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

Στίχ. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς
τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς
Θεόφιλε, ὣν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν,
ἄχρι ἧς ἡμέρας, ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ παρέ-
στησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολ-
λοῖς τεκμηρίοις, δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος
αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
Καὶ συναυλιζόμενος, παρήγγειλεν αὐτοῖς ἀπὸ Ἱεροσο-
λύμων μὴ χωρίζεσθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ Πατρὸς, ἣν ἠκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβά-
πτισεν ὕδατι, ὑμεῖς δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἁ-
γίῳ, ὃ μετὰ πολλὰς ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν ὅν συνελ-
θόντες, ἐπηρώτων αὐτόν, λέγοντες: Κύριε, εἰ ἐν τῷ χρό-
νῳ τούτῳ ἀποκαθιστάνεις τὴν βασιλείαν τῷ Ἰσραὴλ; Εἶ-
πε δὲ πρὸς αὐτοὺς « Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνος ἢ και-
ρὸς, ὅς ὁ Πατὴρ ἔθετο ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλ' ἄρ-
σθε δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος καὶ ἐσεσθέ μοι μάρτυρες ἐν τῇ Ἱερουσα-
λὴμ καὶ Ἰουδαίᾳ καὶ Σαμαρείᾳ, καὶ ἕως
Ἀσσυρίᾳ, Ἦχος

Σὺ Κύριε ἀνασταῖς οἰκτειρήσεις

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν

Κοινωνίᾳ

Σῶμα Χριστοῦ μεταλάβετε, π

Τοῦτο καὶ τὰ Ἀντίφωνα λέγει

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.}
^{12.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀπὸ ὄρους τοῦ καλουμένου Ἐλαιῶνος, ὃ ἐστὶν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, Σαββιάτου ἔχον ὁδόν. Καὶ ὅτε εἰσῆλθον, ἀνέβησαν εἰς τὸ ὑπερῶν, οὗ ἦσαν καταμένοντες, ὃ, τε Πέτρος, καὶ Ἰάκωβος, καὶ Ἰωάννης, καὶ Ἀνδρέας, Φίλιππος, καὶ Θωμᾶς, Βαρθολομαῖος, καὶ Ματθαῖος, Ἰάκωβος Ἀλφαίου, καὶ Σίμων ὁ Ζηλωτής, καὶ Ἰούδας Ἰακώβου. Οὗτοι πάντες ἦσαν προσκαρτεροῦντες ὁμοθυμαδὸν τῇ προσευχῇ καὶ τῇ δεήσει, σὺν γυναιξί, καὶ Μαρίᾳ τῇ μητρὶ τοῦ Ἰησοῦ, καὶ σὺν τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ. Καὶ ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις, ἀναστὰς Πέτρος ἐν μέσῳ τῶν Μαθητῶν, εἶπεν (ἦν τε ὄχλος ὀνομασίων ἐπὶ τὸ αὐτὸ ὡς ἑκατὸν εἴκοσιν) « Ἄνδρες ἀδελφοί, ἔδει πληρωθῆναι τὴν γραφὴν ταύτην, ἣν προεῖπε τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον διὰ στόματος Δαβὶδ, περὶ Ἰούδα τοῦ γενομένου ὁδηγοῦ τοῖς συλλαβοῦσι τὸν Ἰησοῦν· ὅτι κατηριβημένος ἦν σὺν ἡμῖν, καὶ ἔλαχε τὸν κλῆρον τῆς διακονίας ταύτης. Δεῖ οὖν τῶν συνελθόντων ἡμῖν ἀντιτιθέντων, ἐν ᾧ εἰσῆλθε καὶ ἐξῆλθεν ἐφ' ἡμεῖς, ἀρξάμενος ἀπὸ τοῦ βαπτίσματος τῆς ἡμέρας, ἧς ἀνελήφθη ἀφ' ἡμῶν, μάρτυρος αὐτοῦ γενέσθαι σὺν ἡμῖν ἕνα ἦσαν δύο, Ἰωσὴν τὸν καλούμενον Βαρνηῖν Ἰουῆτος, καὶ Ματθίαν. Καὶ προσκυνοῦντες τὸν Κύριον καρδιογνώστα πάντων, αὐτῶν δύο ἕνα, ὃν ἐξελέξω, λαβεῖν τὴν διακονίαν ταύτην καὶ ἀποστολῆς, ἐξ ἧς

παρέβη Ἰῆδας, πορευθῆναι εἰς τὸν τόπον τὸν ἴδιον ». Καὶ ἔδωκαν κλήρους αὐτῶν, καὶ ἔπεσεν ὁ κληρὸς ἐπὶ Ματθίαν, καὶ συγκατεψηφίσθημετὰ τῶν ἑνδεκα Ἀποστόλων.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησίμου.

Προκείμενον, Ὕμνος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεὶς ὁ Πέτρος σὺν τοῖς ἑνδεκα, ἐπῆρε τὴν φωνὴν αὐτοῦ, καὶ ἀπεφθέγγετο αὐτοῖς: « Ἄνδρες Ἰουδαῖοι, καὶ οἱ κατοικοῦντες Ἰερουσαλήμ ἅπαντες, τοῦτο ὑμῖν γνωστὸν ἔστω, καὶ ἐνωτίσασθε τὰ ῥήματά μου. Οὐ γάρ, ὡς ὑμεῖς ὑπολαμβάνετε, οὗτοι μεθύουσιν· ἔστι γὰρ ὥρα τρίτη τῆς ἡμέρας. Ἀλλὰ τοῦτό ἐστι τὸ εἰρημένον διὰ τοῦ Προφήτου Ἰωήλ: « Καὶ ἔσται ἐν ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις (λέγει ὁ Θεὸς) ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σὰρκα· καὶ προφητεύσουσιν οἱ υἱοὶ ὑμῶν καὶ αἱ θυγατέρες ὑμῶν, καὶ οἱ νεανίσκοι ὑμῶν ὁράσεις ὄψονται, καὶ οἱ πρεσβύτεροι ὑμῶν ἐνύπνια ἐνυπνιασθήσονται. Καὶ γε ἐπὶ τοὺς δούλους μου καὶ ἐπὶ ταῖς δούλας μου, ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ Πνεύματός μου, καὶ προφητεύσουσι. Καὶ δώσω τέρατα ἐν τῷ οὐρανῷ, καὶ σημεῖα ἐπὶ τῆς γῆς κάτω, αἶμα καὶ πῶκα καπνοῦ. Ὁ ἥλιος μεταστραφήσεται ἢ Σελήνη εἰς αἶμα, πρὶν ἢ ἔλθεῖν τὴν μεγάλην καὶ ἐπιφανῆ. Καὶ ἔσ' καλέσεται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωΐσ' »

Ἀλληλουῖα, Ὕμνος

Ἀνίστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπ

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβ

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΔΙΑΚΛΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Μνησθήσομαι τῷ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ.
Στίχ. Ἄκουσον θυγάτερ καὶ ἴδε, καὶ κλῖνον τὸ ὤς σου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{10.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν
^{12.} λαόν: Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, ἀκούσατε τοὺς λόγους τού-
 τους. Ἰησοῦν τὸν Ναζωραῖον, ἄνδρα ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἀ-
 ποδεδειγμένον εἰς ὑμᾶς δυνάμεσι καὶ τέρασι καὶ ση-
 μείοις, οἷς ἐποίησε δι' αὐτοῦ ὁ θεὸς ἐν μέσῳ ὑμῶν, κα-
 θὼς καὶ αὐτοὶ οἶδατε, τοῦτον τῇ ὀρισμένῃ βουλῇ καὶ
 προγνώσει τοῦ θεοῦ ἔκδοτον λαβόντες, διὰ χειρῶν ἀ-
 νόμων προσπῆξαντες ἀνείλετε. Ὁν ὁ θεὸς ἀνέστησε,
 λύσας τὰς ὠδοὺς τοῦ θανάτου, καθότι οὐκ ἦν δυνα-
 τὸν κρατεῖσθαι αὐτὸν ὑπ' αὐτοῦ. Δαβὶδ γὰρ λέγει εἰς
 αὐτόν: « Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός,
 ὅτι ἐκ δεξιῶν μου ἐστὶ, ἵνα μὴ σαλευθῶ. Διὰ τοῦτο εὐ-
 φράνθη ἡ καρδία μου, καὶ ἠγαλλιάσατο ἡ γλῶσσά μου,
 ἔτι δὲ καὶ ἡ σάρξ μου κατασκηνώσει ἐπ' ἐλπίδι· ὅτι ἐκ
 ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχὴν μου εἰς Ἄδην, οὐδὲ δώσεις τὸν
 ὀσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. Ἐγνώρισάς μοι ὁδοὺς ζωῆς·
 πληρώσεις με εὐφροσύνης μετὰ τοῦ προσώπου σου ».
 Ἰδοὺ οὖν ἀδελφοί, ἐξὸν εἰπεῖν μετὰ παρρησίας πρὸς ὑμᾶς
 πατριάρχου Δαβὶδ, ὅτι καὶ ἐτελεύτησε, καὶ
 ὁ μνήμα αὐτοῦ ἐστὶν ἐν ἡμῖν, ἄχρι τῆς ἡ-
 μέρας. Προφήτης οὖν ὑπάρχων, καὶ εἰδὼς ὅτι
 αὐτῷ ὁ θεὸς, ἐκ καρποῦ τῆς ὀσφύος αὐ-
 τοῦ ἀναστήσει τὸν Χριστόν, καὶ καθίσει ἐν
 αὐτοῦ, προῖδὼν ἐλάλησε περὶ τῆς ἀ-
 ναστῆσεως, ὅτι οὐκ ἐγκατελείψει ἡ ψυχὴ
 αὐτοῦ, ὅτι ἡ σάρξ αὐτοῦ εἶδε διαφθοράν.
 ἔστησεν ὁ θεὸς, οὗ πάντες ἡμεῖς

ἐσμέν μάρτυρες. Τῇ δεξιᾷ οὖν τοῦ Θεοῦ ὑψωθείς, τὴν τε ἐπαγγελίαν τοῦ ἁγίου Πνεύματος λαθὼν παρὰ τοῦ Πατρὸς, ἐξέχεε τοῦτο, ὃ νῦν ὑμεῖς βλέπετε, καὶ ἀκούετε. Οὐ γὰρ Δαβὶδ ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς· λέγει δὲ αὐτός: ^{Ψα} ^{ΡΘ} « Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου, ἕως ἂν θῶ τὴν ἐξουσίαν σου ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου ». Ἀσφαλῶς οὖν γνωσκέτω πᾶς οἶκος Ἰσραὴλ, ὅτι Κύριον καὶ Χριστὸν αὐτὸν ὁ Θεὸς ἐποίησε τοῦτον τὸν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε ». Ἀκούσαντες δὲ κατενύγησαν τῇ καρδίᾳ, εἰπόν τε πρὸς τὸν Πέτρον καὶ τοὺς λοιποὺς Ἀποστόλους: Τί ποιήσωμεν, ἄνδρες ἀδελφοί: Πέτρος δὲ ἔφη πρὸς αὐτοὺς « Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ ».

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χειρᾶς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν: ^Κ ^{Β'} Μετανοήσατε, καὶ βαπτισθῆτω ἕκαστος ὑμῶν ἐπὶ τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ ἡ ἐπαγγελία, καὶ τοῖς τέκνοις ὑμῶν μακράν, ὅσους ἂν προσκαλέσῃται· Εἴτεροις τε λόγοις πλείοσι διεμαρτυροῦν, λέγων « Σώζητε ἀπὸ τῆς ὑμῶν τῆς ». Οἱ μὲν οὖν ἀσμένως αὐτοῦ, ἐβαπτίσθησαν καὶ ἡ ἐκείνη ψυχὰ ὥσει τρισχίλια.

ς τῇ διδασκῇ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῇ κοινωνίᾳ, καὶ κλάσει τοῦ ἄρτου, καὶ ταῖς προσευχαῖς. Ἐγένετο πάση ψυχῇ φόβος· πολλά τε τέρατα καὶ σημεῖα δια τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Εὐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνῃς τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀνέβαινον εἰς τὸ ἱερὸν ἐπὶ τὴν ὥραν τῆς προσευχῆς τὴν ἐννάτην. Καὶ τις ἀνὴρ χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων ἐβαστάζετο· ὃν ἐτίθεν καθ' ἡμέραν πρὸς τὴν θύραν τοῦ ἱεροῦ τὴν λεγομένην Ὀραίαν, τοῦ αἰτεῖν ἐλεημοσύνην παρὰ τῶν εἰσπορευομένων εἰς τὸ ἱερὸν. Ὡς ἰδὼν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, μέλλοντας εἰσιέναι εἰς τὸ ἱερὸν, ἠρώτα ἐλεημοσύνην λαβεῖν. Ἀτενίσας δὲ Πέτρος εἰς αὐτόν σὺν τῷ Ἰωάννῃ, εἶπε « Βλέψον εἰς ἡμᾶς ». Ὁ δὲ ἐπέειχεν αὐτοῖς, προσδοκῶν τι παρ' αὐτῶν λαβεῖν. Εἶπε δὲ Πέτρος: « Ἀργύριον καὶ χρυσίον οὐχ ὑπάρχει μοι· ὃ δὲ ἔχω, τοῦτό σοι δίδωμι. Ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Ναζωραίου, ἔγειραι καὶ περιπάτει ». Καὶ τῆς δεξιᾶς χειρὸς, ἤγειρε· παραχρῆμα δὲ τοῦ αἰβάσεις καὶ τὰ σφυρά. Καὶ ἐξαλειεπάτει, καὶ εἰσῆλθε σὺν αὐτοῖς εἰς καὶ ἀλλόμενος, καὶ αἰνῶν τὸν Θεόν. Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἰσχυραὶ τὰ θαυμάσιά σου, Κύριε.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΙΑΚΑΙΝΗΣΙΜΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κρατοῦντος τοῦ ἰαθέντος
 χωλοῦ τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάννην, συνέδραμε πρὸς αὐ-
 τοὺς πᾶς ὁ λαὸς ἐπὶ τῇ στοᾷ τῇ καλουμένῃ Σολομῶν-
 τες ἑκθιαμβοί. Ἰδὼν δὲ Πέτρος ἀπεκρίνατο πρὸς τὸν
 λαόν· « Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, τί θαυμάζετε ἐπὶ τούτῳ;
 ἢ ἡμῖν τί ἀτενίζετε, ὡς ἰδίᾳ δυνάμει ἢ εὐσεβείᾳ πε-
 ποιηκόσι τοῦ περιπατεῖν αὐτόν; Ὁ Θεὸς Ἀβραάμ καὶ
 Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ἐδόξα-
 σε τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε, καὶ
 ἠρνήσασθε αὐτόν κατὰ πρόσωπον Πιλαίου, κρίναντος
 ἐκείνου ἀπολύειν. Ὑμεῖς δὲ τὸν ἅγιον καὶ δίκαιον ἠρ-
 νήσασθε, καὶ ἠτήσασθε ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι ὑ-
 μῖν. Τὸν δὲ ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς ἀπεκτείνετε, ὃν ὁ Θεὸς
 ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, οὗ ἡμεῖς μάρτυρές ἐσμεν. Καὶ ἐπὶ
 τῇ πίστει τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, τοῦτον, ὃν θεωρεῖτε
 καὶ οἶδατε, ἐστερέωσε τὸ ὄνομα αὐτοῦ· καὶ ἡ πίστις
 ἡ δι' αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτῷ τὴν ὁλοκληρίαν ταύτην, ἀπέ-
 ναντι πάντων ὑμῶν ».

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Α'

Ο' Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπει·

Στίχ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν
 σαλευθήσεται.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διὰ τῶν χειρῶν τῶν Ἀποστόλων ἐγένετο σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ πολλὰ (καὶ ἦσαν ὁμοθυμαδὸν ἅπαντες ἐν τῇ στοᾷ Σολομῶντος. Τῶν δὲ λοιπῶν οὐδεὶς ἐτόλμα κολλησθαι αὐτοῖς, ἀλλ' ἐμεγάλυνεν αὐτοὺς ὁ λαός. Μᾶλλον δὲ προσετίθεντο, πιστεύοντες τῷ Κυρίῳ, πλήθη ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν) ὥστε κατὰ τὰς πλατείας ἐκφέρειν τοὺς ἀσθενεῖς, καὶ τιθέναι ἐπὶ κλινῶν καὶ κραββάτων, ἵνα ἐρχομένου Πέτρου καὶ ἡ σκιά ἐπισκιάσῃ τινὲς αὐτῶν. Συνήρχετο δὲ καὶ τὸ πλῆθος τῶν περὶ πόλεων εἰς Ἱερουσαλήμ, φέροντες ἀσθενεῖς, καὶ ὀχλουμένους ὑπὸ πνευματικῶν ἀκαθάρτων, οἳ τινες ἐξερραπεύοντο ἅπαντες. Ἀνασταῖς δὲ ὁ ἀρχιερεὺς, καὶ ἅπαντες οἱ σὺν αὐτῷ (ἡ οὐσα αἵρεσις τῶν Σαδδουκαίων), ἐπλήσθησαν ζήλου, καὶ ἐπέβαλον ταῖς χεῖρας αὐτῶν ἐπὶ τοὺς Ἀποστόλους, καὶ ἔθεντο αὐτοὺς ἐν τηρήσει δημοσίᾳ. Ἄγγελος δὲ Κυρίου διὰ τῆς νυκτός ἤνοιξε τὰς θύρας τῆς οἰκίας αὐτοῦ, καὶ ἐξαγαγὼν τε αὐτοὺς, εἶπε· Πορεύεσθε, καὶ λαλεῖτε ἐν τῷ ἱερῷ τῷ λαῷ πάντα τὰ ῥήματα ταύτης.

Ἀληλοῦῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

μεθὰ τῷ Κυρίῳ.

Ἦχος Κύριος.

οἰκωνοκὸν.

Κύριον, αἶνει τὸν Θεὸν σε Σιών.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς β'. εβδομαδος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἶπε Πέτρος πρὸς τὸν λαόν·
 « Μετανοήσατε, καὶ ἐπιστρέψατε, εἰς τὸ ἐξαλειφθῆναι
 ὑμῶν τὰς ἁμαρτίας, ὅπως ἂν ἔλθῃσι καιροὶ ἀναψύ-
 ξεως ἀπὸ προσώπου τοῦ Κυρίου, καὶ ἀποστείλῃ τὸν
 προκεχειρισμένον ὑμῖν Ἰησοῦν Χριστόν. Ὃν δεῖ οὐρα-
 νὸν μὲν δέξασθαι, ἄχρι χρόνων ἀποκαταστάσεως πάν-
 των, ὃν ἐλόλησεν ὁ Θεὸς διὰ στόματος πάντων τῶν
 ἁγίων αὐτοῦ Προφητῶν ἀπ' αἰῶνος. Μωσῆς μὲν γὰρ
 πρὸς τοὺς Πατέρας εἶπεν, ὅτι « Προφήτην ὑμῖν ἀνα-
 στήσκει Κύριος ὁ Θεὸς ὑμῶν ἐκ τῶν ἀδελφῶν ὑμῶν ὡς
 ἐμέ· αὐτοῦ ἀκούσεσθαι κατὰ πάντα, ὅσα ἂν λαλήσῃ
 πρὸς ὑμᾶς. Ἔσται δὲ πᾶσα ψυχὴ, ἣτις, ἂν μὴ ἀκήσῃ
 τοῦ Προφήτου ἐκείνου, ἐξολοθρευθήσεται ἐκ τῆς λαῖ ».
 Καὶ πάντες δὲ οἱ Προφῆται ἀπὸ Σαμουὴλ καὶ τῶν κα-
 θ' ἑξῆς, ὅσοι ἐλάλησαν, καὶ προκατήγγειλαν ταῖς ἡμέραις
 ταύταις. Ὑμεῖς ἐστε υἱοὶ τῶν Προφητῶν, καὶ τῆς Δια-
 θήκης, ἧς διέθετο ὁ Θεὸς πρὸς τοὺς πατέρας ὑμῶν,
 λέγων πρὸς Ἀβραάμ· « Καὶ ἐν τῷ σπέρματί σου ἐνευ-
 λογηθήσονται πᾶσαι αἱ πατριαὶ τῆς γῆς ». Ὑμῖν πρῶ-
 τον ὁ Θεὸς, ἀναστήσας τὸν παῖδα αὐτοῦ Ἰησοῦν, ἀπέ-
 στειλεν αὐτὸν εὐλογοῦντα ὑμᾶς, ἐν τῷ ἀποστρέφειν ἑ-
 καστον ἀπὸ τῶν πονηρῶν ὑμῶν ».

Τῇ Τρίτῃ τῆς β'. εβδομ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλ-
 λων πρὸς τὸν λαόν, ἐπέστησαν
 στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ Σα-
 νοι διὰ τὸ διδάσκειν αὐτοὺς τ

λαιν ἐν τῷ Ἰησοῦ τὴν ἀνάστασιν τὴν ἐκ νεκρῶν. Καὶ ἐπέβαλον αὐτοῖς τοὺς χεῖρας, καὶ ἔδιντο εἰς τήρησιν εἰς τὴν αὐριον· ἦν γὰρ ἑσπέρα ἤδη. Πολλοὶ δὲ τῶν ἀκουσάντων τὸν λόγον ἐπίστευσαν· καὶ ἐγενήθη ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνδρῶν ὥσεί χιλιάδες πέντε. Ἐγένετο δὲ ἐπὶ τὴν αὐριον συναχθῆναι αὐτῶν τοὺς ἄρχοντας καὶ πρεσβυτέρους καὶ γραμματεῖς εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ Ἄνναν τὸν ἀρχιερέα, καὶ Καϊάφαν, καὶ Ἰωάννην, καὶ Ἀλέξανδρον, καὶ ὅσοι ἦσαν ἐκ γένους ἀρχιερατικοῦ. Καὶ στήσαντες αὐτοὺς ἐν μέσῳ, ἐπυνθάνοντο· Ἐν ποίᾳ δυνάμει, ἢ ἐν ποίῳ ὀνόματι ἐποιήσατε τοῦτο ὑμεῖς; Τότε Πέτρος πλησιεὶς Πνεύματος ἁγίου, εἶπε πρὸς αὐτούς· « Ἀρχοντες τοῦ λαοῦ, καὶ πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, εἰ ἡμεῖς σήμερον ἀνακρινόμεθα ἐπὶ εὐεργεσίᾳ ἀνθρώπου ἀσθενοῦς, ἐν τίνι οὗτος σέσωται, γνωστὸν ἔστω πᾶσιν ὑμῖν, καὶ παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Ναζωραίου, ὃν ὑμεῖς ἐσταυρώσατε, ὃν ὁ Θεὸς ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν, ἐν τούτῳ οὗτος παρέστηκεν ἐνώπιον ὑμῶν ὑγιής ».

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θεωροῦντες οἱ Ἰουδαῖοι τὴν τοῦ Πέτρου παρρησίαν καὶ Ἰωάννου, καὶ καταλαβόμενοι ὅτι ἄνθρωποι ἀγράμματοί εἰσι καὶ ἰδιῶται, ἐθαύμαζον, ἐπεγίνωσκόν τε αὐτούς, ὅτι σὺν τῷ Ἰησοῦ ἦσαν· καὶ ἰσχυρὸν βλέποντες σὺν αὐτοῖς ἑστῶτα τὸν λαόν, οὐδὲν εἶχον ἀντειπεῖν. Κελεύσαντες οὖν συνέδριον ἀπελθεῖν, συνέβαλον πρὸς

Τί ποιήσωμεν τοῖς ἀνθρώποις τούτοις; ὅτι γνωστὸν σημεῖον γέγονε δι' αὐτῶν, ὅτι ἐν Ἱερουσαλὴμ φανερόν, καὶ σὺν ἡμῶν οὐδεὶς δύναται ἀντιτείνειν. Ἀλλ' ἵνα μὴ ἐπὶ πλεῖον δια-

νεμηθῇ εἰς τὸν λαόν, ἀπειλησώμεθα αὐτοῖς, μηκέτι
λαλεῖν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ μηδενὶ ἀνθρώπῳ. Καί
καλέσαντες αὐτούς, παρήγγειλαν αὐτοῖς τοιαυτοῦ
μὴ φθιέγγεσθαι, μηδὲ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ
Ἰησοῦ. Ὁ δὲ Πέτρος καὶ Ἰωάννης ἀποκριθέντες πρὸς
αὐτούς, εἶπον: « Εἰ δίκαιόν ἐστιν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ ὑ-
μῶν ἀκούειν μᾶλλον ἢ τοῦ Θεοῦ, κρίνατε· οὐ δύναμε-
θα γὰρ ἡμεῖς, ἃ εἶδομεν καὶ ἠκούσαμεν, μὴ λαλεῖν ».
Οἱ δὲ προσαπειλησάμενοι ἀπέλυσαν αὐτούς διὰ τὸν
λαόν· ὅτι πάντες ἐδόξαζον τὸν Θεὸν ἐπὶ τῷ γεγονότι.
Εἰτὼν γὰρ ἦν πλειόνων τεσσαράκοντα ὁ ἀνθρώπος,
ἐφ' ᾧ ἐγεγόνει τὸ σημεῖον τοῦτο τῆς ἰάσεως.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἠρώξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰς ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀπολυθέντες οἱ Ἀπόστο-
λοι, ἦλθον πρὸς τοὺς ἰδίους, καὶ ἀπήγγειλαν ὅσα πρὸς
αὐτούς οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι εἶπον. Οἱ δὲ
ἀκούσαντες, ὁμοθυμαδὸν ἦραν φωνὴν πρὸς τὸν Θεόν,
καὶ εἶπον: « Δέσποτα, σὺ ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν οὐρα-
νὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν
αὐτοῖς· ὁ διὰ στόματος Δαβὶδ τοῦ παιδός σου εἰπὼν:
« Ἰνα τί ἐφρύαξαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν κενά;
Παρέστησαν οἱ βασιλεῖς τῆς γῆς, καὶ οἱ ἄρχαγες συν-
ήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτὸ κατὰ τοῦ Κυρίου, καὶ κατὰ
τοῦ Χριστοῦ αὐτοῦ ». Συνήχθησαν γὰρ ἐπ' αὐτοῦ
ἐπὶ τὸν ἅγιον παῖδά σου Ἰησοῦν, ὃν ἔχρη-
τε καὶ Πόντιος Πιλάτος σὺν ἔθνεσι καὶ
ποιῆσαι ὅσα ἡ χεὶρ σου καὶ ἡ βουλὴ
νέεσθαι. Καὶ τανῦν, Κύριε, ἐπίδε εἰς
τῶν, καὶ δὸς τοῖς δούλοις σου με-
λαλεῖν τὸν λόγον σου, ἐν τῷ τῇ
εἰς ἴασιν, καὶ σημεῖα καὶ τέρ-

ὀνόματος τοῦ ἁγίου παιδός σου Ἰησοῦ ». Καὶ δεηθέν-
των αὐτῶν, ἐσαλεύθη ὁ τόπος, ἐν ᾧ ἦσαν συνηγμένοι·
καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἐλά-
λουν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ μετὰ παρρησίας.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνὴρ τις Ἀνανίας ὀνόματι,
σὺν Σαπφείρῃ τῇ γυναικὶ αὐτοῦ, ἐπώλησε κτῆμα, καὶ
ἐνοσφίσατο ἀπὸ τῆς τιμῆς, συνειδυῖας καὶ τῆς γυναι-
κὸς αὐτοῦ, καὶ ἐνέγκας μέρος τι, παρὰ τῆς πόδας τῶν
Ἀποστόλων ἔθηκεν. Εἶπε δὲ Πέτρος: Ἀνανία, διὰ τί
ἐπλήρωσεν ὁ Σατανᾶς τὴν καρδίαν σου, ψεύσασθαί σε
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, καὶ νοσφίσασθαι ἀπὸ τῆς τιμῆς
τοῦ χωρίου; Οὐχὶ μένον σοὶ ἔμενε, καὶ πραδὲν ἐν τῇ
σῇ ἐξουσίᾳ ὑπῆρχε; τί ὅτι ἔειπες ἐν τῇ καρδίᾳ σου τὸ
πρῶγμα τοῦτο; οὐκ ἐψεύσω ἀνθρώποις, ἀλλὰ τῷ Θεῷ.
Ἀκούων δὲ Ἀνανίας τοὺς λόγους τούτους, πεσὼν ἐξέ-
φυξε· καὶ ἐγένετο φόβος μέγας ἐπὶ πάντας τῆς ἐκείνου
οἰκίας ταῦτα. Ἀνιστάντες δὲ οἱ νεώτεροι συνέστειλαν
αὐτόν, καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν. Ἐγένετο δὲ ὡς ὥρων
τριῶν διάστημα, καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ μὴ εἰδυῖα τὸ γεγο-
νός, εἰσῆλθεν. Ἀπεκρίθη δὲ αὐτῇ ὁ Πέτρος: Εἰπέ μοι,
εἰ τοσούτου τὸ χωρίον ἀπέδοσθες; Ἡ δὲ εἶπε: Ναί,
τοσούτου. Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε πρὸς αὐτήν: Τί ὅτι συνε-
φροσύνη ὑμῖν πειράσαι τὸ Πνεῦμα Κυρίου; ἰδοὺ οἱ πό-
δας τῶν μαρτύρων τὸν ἄνδρα σου ἐπὶ τῇ θύρᾳ, καὶ
ἐπεσε δὲ παραχρῆμα παρὰ τοὺς πόδας
αὐτοῦ. Εἰσελθόντες δὲ οἱ νεανίσκοι, εὗ-
ρον αὐτήν· καὶ ἐξενέγκαντες ἔθαψαν πρὸς τὸν
ἄνδρα. Ἐγένετο φόβος μέγας ἐφ' ὅλην τὴν
ἐκκλησίαν· πάντας τοὺς ἀκούοντας ταῦτα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, εἰσῆλθον οἱ Ἀπόστολοι εἰς τὸ ἱερόν, καὶ ἐδίδασκον. Παραγενόμενος δὲ ὁ ἀρχιερεὺς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, συνεκάλεσαν τὸ συνέδριον καὶ πᾶσαν τὴν γερουσίαν τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ ἀπέστειλαν εἰς τὸ δεσμωτήριον ἀχθῆναι αὐτούς. Οἱ δὲ ὑπηρέται παραγενόμενοι, οὐχ εὔρον αὐτοὺς ἐν τῇ φυλακῇ· ἀναστρέψαντες δὲ ἀπήγγειλαν, λέγοντες, ὅτι τὸ μὲν δεσμωτήριον εὔρομεν κεκλεισμένον ἐν πάσῃ ἀσφαλείᾳ, καὶ τῆς φύλακος ἔξω ἐστῶτας πρὸ τῶν θυρῶν· ἀνοίξαντες δὲ ἔσω οὐδέναν εὔρομεν *. Ὡς δὲ ἤκουσαν τοὺς λόγους τούτους ὁ, τε ἱερεὺς, καὶ ὁ στρατηγὸς τοῦ ἱεροῦ, καὶ οἱ ἀρχιερεῖς, διηπόρουν περὶ αὐτῶν, τί ἂν γένοιτο τοῦτο. Παραγενόμενος δὲ τις ἀπήγγειλεν αὐτοῖς, λέγων ὅτι Ἰδοὺ οἱ ἄνδρες, οὓς ἐθεσθε ἐν τῇ φυλακῇ εἰσὶν ἐν τῷ ἱερῷ ἐστῶτες, καὶ διδάσκοντες τὸν λαόν *. Τότε ἀπελθὼν ὁ στρατηγὸς σὺν τοῖς ὑπηρέταις, ἤγαγον αὐτοὺς· ἔμετὰ βίας· ἐφοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν, ἵνα μὴ λιθωσθῶσιν. Ἀγαγόντες δὲ αὐτούς, ἔστησαν ἐν τῷ συνεδρίῳ, καὶ ἐπηρώτησεν αὐτούς ὁ ἀρχιερεὺς, λέγων· Οἱ παραγγελία παρηγγείλαμεν ὑμῖν μὴ διδάσκειν ἐπὶ τῷ ὀνόματι τούτῳ· καὶ ἰδοὺ πεπληρώκατε τὴν Ἱερουσαλήμ τῆς διδαχῆς ὑμῶν, καὶ βούλεσθε ἐπαγαγεῖν ἐφ' ἡμᾶς τὸ αἷμα τοῦ ἀνδρώπου τούτου. Ἀποκριθεῖς δὲ Πέτρος καὶ οἱ Ἀπόστολοι, εἶπον· * Πειθαρχεῖν δεῖ Θεοῦ μᾶλλον ἢ ἀνθρώποις. Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν ἤγειρεν Ἰησοῦν, ὃν ὑμεῖς διεχειρίσασθε, κρεμάσαντες ἐξ ὕλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἀρχηγὸν καὶ σωτῆρα τοῦ Ἰσραὴλ δεξιᾷ αὐτοῦ, δοῦναι μετάνοιαν τῷ Ἰσραὴλ ὁσίων. Καὶ ἡμεῖς ἐσμεν αὐτῶν ὁμολογῶντες τούτων, καὶ τὸ Πνεῦμα δὲ ὁ Θεὸς τοῖς πειθαρχοῦσιν αὐτῷ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ ΤΩΝ ΜΥΡΟΦΟΡΩΝ.

Προκείμενον, Ὕμνος Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Ἐτίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθύνοντων τῶν μαθη-
τῶν, ἐγένετο γογγυσμός τῶν Ἑλληνιστῶν πρὸς τοὺς
Ἰουδαίους, ὅτι παρεσιωροῦντο ἐν τῇ διακονίᾳ τῇ κα-
θημερινῇ αἱ χῆραι αὐτῶν. Προσκαλεσάμενοι δὲ οἱ δώ-
δεκα τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν, εἶπον: « Οὐκ ἀρεστὸν
ἔστιν ἡμῶς, καταλείψαντας τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, διακο-
νεῖν τραπέζαις. Ἐπισυνέψασθε οὖν, ἀδελφοί, ἄνδρας
ἐξ ὑμῶν μαρτυρουμένους ἑπτά, πλήρεις Πνεύματος ἁ-
γίου καὶ σοφίας, οὓς καταστήσομεν ἐπὶ τῆς χρείας
ταύτης. Ἡμεῖς δὲ τῇ προσευχῇ καὶ τῇ διακονίᾳ τοῦ
λόγου προσκαρτερήσομεν ». Καὶ ἤρεσεν ὁ λόγος ἐνώπιον
παντὸς τοῦ πλῆθους, καὶ ἐξελέξαντο Στέφανον, ἄνδρα
πλήρη πίστεως καὶ Πνεύματος ἁγίου, καὶ Φίλιππον,
καὶ Πρόχορον, καὶ Νικάνορα, καὶ Τίμωνα, καὶ Παρ-
μενᾶν, καὶ Νικόλαον προσήλυτον Ἀντιοχείᾳ, οὓς ἔστη-
σαν ἐνώπιον τῶν Ἀποστόλων, καὶ προσευξάμενοι ἐπέ-
θηκεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας. Καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ ἤρ-
θανε, καὶ ἐπληθύνετο ὁ ὄμιλος τῶν μαθητῶν ἐν Ἱε-
ρουσολύμῃ. Πολλοὶ τε ὄγλος τῶν ἱερέων ὑπή-
κουον τῷ λόγῳ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

[illegible]

Ἀλλ' οὐχ ὁ ἴψιστός ἐν χειροποίητοις ναοῖς κατοικεῖ,
 καθὼς ὁ Προφήτης λέγει: « Ὁ οὐρανός μοι θρόνος, ἡ
 δὲ γῆ ὑπόποδιον τῶν ποδῶν μου. Ποῖον οἶκον οἰκοδο-
 μήσετε μοι; λέγει Κύριος· ἢ τίς τόπος τῆς καταπαύ-
 σεώς μου; Οὐχί ἡ χεὶρ μου ἐποίησε ταῦτα πάντα »;
 Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς
 ὠσίν, ὑμεῖς αἰὶ τῷ Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ ἀντιπίπτετε, ὡς
 οἱ πατέρες ὑμῶν, καὶ ὑμεῖς. Τίνα τῶν Προφητῶν οὐκ
 ἐδίδωξαν οἱ πατέρες ὑμῶν; καὶ ἀπέκτειναν τοὺς προκα-
 ταγγεῖλαντας περὶ τῆς ἐλεύσεως τοῦ Δικαίου, οὗ νῦν
 ὑμεῖς προδότες καὶ φονεῖς γεγέννησθε· οἱ τινες ἐλάμβετε
 τὸν νόμον εἰς διαταγὰς Ἀγγέλων, καὶ ἐκ ἐφυλάξατε ».
 Ἀκούοντες δὲ ταῦτα, διεπρίοντο ταῖς καρδίαις αὐτῶν,
 καὶ ἔβρυχον ἐπ' αὐτὸν ταῖς ὁδόντας αὐτῶν. Ὑπάρχων
 δὲ πλήρης Πνεύματος ἁγίου, ἀτενίσας εἰς τὸν οὐρανόν,
 εἶδε δόξαν Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦν ἐστῶτα ἐκ δεξιῶν τοῦ
 Θεοῦ, καὶ εἶπεν: « Ἰδοὺ θεωρῶ τῆς οὐρανοῦς ἀνεωγμέ-
 νους, καὶ τὸν Υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐκ δεξιῶν ἐστῶτα
 τοῦ Θεοῦ ». Κράξαντες δὲ φωνῇ μεγάλῃ, συνέσχον τὰ
 ὦτα αὐτῶν, καὶ ὥρμησαν ὁμοθυμαδὸν ἐπ' αὐτόν. Καὶ
 ἐκβαλόντες ἔξω τῆς πόλεως, ἐλιθοβολοῦν· καὶ οἱ μάρ-
 τυρες ἀπέθιντο τὰ ἱμάτια αὐτῶν παρὰ τοὺς πόδας
 νεανίου καλουμένου Σαύλου. Καὶ ἐλιθοβολοῦν τὸν Στέ-
 φανον, ἐπικαλούμενον καὶ λέγοντα: Κύριε Ἰησοῦ Χρι-
 στέ, δέξαι τὸ πνεῦμά μου ». Θεὸς δὲ τὰ γόνατα, ἔκραξε
 φωνῇ μεγάλῃ « Κύριε, μὴ στήσης αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν
 ταύτην ». Καὶ τοῦτο εἰπὼν, ἐκοιμήθη.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

αἱς ἐκείναις, Φίλιππος κατελθὼν εἰς
 αἱας, ἐκήρυσσεν αὐτοῖς τὸν Χριστόν.
 χλοι ταῖς λεγομένοις ὑπὸ τοῦ Φιλίπ-

που ομοθυμαδόν, ἐν τῷ σκηνεῖν αὐτοὺς, καὶ βλεπεῖν
τὰ σημεῖα, ἃ ἐποίει. Πολλῶν γάρ τῶν ἐχόντων πνεύ-
ματα ἀκάθαρτα, βοῶντα μεγάλη φωνῇ, ἐξήρχετο· πολ-
λοὶ δὲ παραλελυμένοι καὶ χωλοὶ ἐθεραπεύθησαν. Καὶ
ἐγένετο χαρὰ μεγάλη ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ. Ἄνὴρ δὲ τις
ὀνόματι Σίμων προὔπῃρχεν ἐν τῇ πόλει μαγεύων, καὶ
ἐξιστῶν τὸ ἔθνος τῆς Σαμαρείας, λέγων εἶναί τινα
ἐαυτὸν μέγαν. Ὡς προσεῖχον πάντες ἀπὸ μικροῦ ἕως
μεγάλου, λέγοντες· Οὗτός ἐστιν ἡ δύναμις τοῦ Θεοῦ ἡ
μεγάλη. Προσεῖχον δὲ αὐτῷ διὰ τὸ ἰκάνῳ χρόνῳ ταῖς
μαγείαις ἐξεστακέναι αὐτούς. Ὅτε δὲ ἐπίστευσαν τῷ
Φιλίππῳ εὐαγγελιζομένῳ τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ καὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτί-
ζοντο ἄνδρες τε καὶ γυναῖκες. Ὁ δὲ Σίμων καὶ αὐτὸς
ἐπίστευσε, καὶ βαπτισθεὶς, ἦν προσκαρτερῶν τῷ Φι-
λίππῳ· θεωρῶν τε δυνάμεις μεγάλας καὶ σημεῖα γινό-
μενα, ἐξίστατο. Ἀκούσαντες δὲ οἱ ἐν Ἱεροσολύμοις
ἀπόστολοι, ὅτι δέδεκται ἡ Σαμαρεία τὸν λόγον τοῦ
Θεοῦ, ἀπέστειλαν πρὸς αὐτοὺς τὸν Πέτρον καὶ Ἰωάν-
νην· οἱ τινες καταβαίντες, προσηύξαντο περὶ αὐτῶν,
ὥπως λάβωσι Πνεῦμα ἅγιον (οὕτω γὰρ ἦν ἐπ' οὐδενὶ
αὐτῶν ἐπιπεπτωκός, μόνον δὲ βεβαπτισμένοι ὑπῆρχον
εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ). Τότε ἐπετίθουν τὰς
χεῖρας ἐπ' αὐτούς, καὶ ἐλάμβανον Πνεῦμα ἅγιον.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ Τῆς Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, θεωσάμενος ὁ Σί-
μων διὰ τῆς ἐπιθέσεως τῶν χειρῶν τῶν Ἀπο-
στόλων τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, προσήνεγκεν
τα, λέγων· Δότε καί μοι τὴν ἐξουσίαν
ἣν ἐπιθῶ τὰς χεῖρας, λαμβάνη ἡ
Προσ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Τὸ ἀργύ-

εις ἀπώλειαν, ὅτι τὴν ὁμωσαν τοῦ Θεοῦ ἐνομιμάσας δια-
χρημάτων κτᾶσθαι. Οὐκ ἔστι σοι μερίς, οὐδὲ κληῖρος
ἐν τῷ λόγῳ τούτῳ· ἡ γὰρ καρδιά σε οὐκ ἔστιν εὐθεῖα
ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μετανόησον οὖν ἀπὸ τῆς κακίας
σου ταύτης, καὶ δεήσῃτι τοῦ Θεοῦ, εἰ ἄρα ἀφεθίσε-
ται σοι ἡ ἐπίνοια τῆς καρδίας σου. Εἰς γὰρ χολὴν πικ-
ρίας, καὶ σύνδεσμον ἀδικίας ὁρῶ σε ὄντα». Ἀποκρι-
θεῖς δὲ Σίμων εἶπε « Δεήσῃτε ὑμεῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
τὸν Κύριον, ὅπως μὴδὲν ἐπέλθῃ ἐπ' ἐμέ, ὧν εἰρήκατε». Οἱ μὲν οὖν διαμαρτυράμενοι, καὶ λαλήσαντες τὸν λό-
γον τοῦ Κυρίου, ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, πολλοί
τε κώμας τῶν Σαμαρειτῶν εὐηγγελίσαντο.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησε
πρὸς Φίλιππον, λέγων: « Ἀνάστηθι, καὶ πορεύου κατὰ
μεσημβρίαν ἐπὶ τὴν ὁδὸν τὴν καταβαίνουσαν ἀπὸ Ἱε-
ρουσαλὴμ εἰς Γάζαν· αὕτη ἐστὶν ἔρημος ». Καὶ ἀναστὰς
ἐπορεύθη· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ Αἰθίοψ, εὐνοῦχος, δυνάστης
Κανδοίκης τῆς βασιλείας Αἰθιοπῶν, ὃς ἦν ἐπὶ πάσης
τῆς Γάζης αὐτῆς, ὃς ἐληλύθει προσκυνήσων εἰς Ἱερου-
σαλὴμ. Ἦν τε ὑποσρέφων, καὶ καθήμενος ἐπὶ τοῦ ἅρ-
ματος αὐτοῦ, καὶ ἀνεγίνωσκε τὸν Προφήτην Ἠσαΐαν.
Εἶπε δὲ τὸ Πνεῦμα τῷ Φιλίππῳ: Πρόσελθε, καὶ κολ-
λήθητι τῷ ἅρματι τούτῳ ». Προσδραμὼν δὲ ὁ Φίλιππος,
ἤκουσεν αὐτοῦ ἀναγινώσκοντος τὸν Προφήτην Ἠσαΐαν,
καὶ εἶπε: Ἄρα γε γινώσκεις, ἃ ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ
εἶπε: Ὅτι ἐγώ, ἀνδρὶς ὡς εἶπες, εἰμι· ἀλλ' ἂν δυνάμην,
εἰ μὴ τις ὁδηγήσῃ με; Τότε ὁ Φίλιππος ἀναβάνα
καθίσαι σὺν αὐτῷ, καὶ ἀνέγνω τὴν γραφὴν, ἣν
ἔμελλεν ἀναγνῶσκειν, ἥτις ἦν ἡ προφητεία
ἐπὶ σφαγὴν ἡχῶσα, καὶ ὡς ἀμνὸς
πρὸς αὐτὸν ἄφωνος, οὕτως οὐκ ἀνοίγει

τὸ στόμα αὐτοῦ. Ἐν τῇ ταπεινώσει αὐτοῦ ἡ κρίσις αὐτοῦ ἦρθη· τὴν δὲ γενεάν αὐτοῦ τίς διηγήσεται; ὅτι αἴρεται ἀπὸ τῆς γῆς ἡ ζωὴ αὐτοῦ. Ἀποκριθεὶς δὲ ὁ εὐνοῦχος τῷ Φιλίππῳ, εἶπε· Δέομαί σου, περὶ τίνος ὁ Προφήτης λέγει τοῦτο; περὶ ἐαυτοῦ, ἢ περὶ ἑτέρου τινός; Ἀνοίξας δὲ ὁ Φίλιππος τὸ στόμα αὐτοῦ, καὶ ἀρχάμενος ἀπὸ τῆς γραφῆς ταύτης, εὐηγγελίσατο αὐτῷ τὸν Ἰησοῦν. Ὡς δὲ ἐπορεύοντο κατὰ τὴν ὁδόν, ἤλθον ἐπὶ τι ὕδωρ· καὶ φησὶν ὁ εὐνοῦχος· Ἴδου ὕδωρ· τί κωλύει με βαπτισθῆναι; Εἶπε δὲ ὁ Φίλιππος· Εἰ πιστεύεις ἐξ ὅλης τῆς καρδίας, ἔξεστιν. Ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε· Πιστεύω τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ εἶναι τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ ἐκέλευσε στήναι τὸ ὄρμα· καὶ κατέβησαν ἀμφότεροι εἰς τὸ ὕδωρ, ὃ, τε Φίλιππος καὶ ὁ εὐνοῦχος, καὶ ἐβάπτισεν αὐτόν. Ὅτε δὲ ἀνέβησαν ἐκ τοῦ ὕδατος, πνεῦμα Κυρίου ἤρπασε τὸν Φίλιππον, καὶ οὐκ εἶδεν αὐτόν· οὐκέτι ὁ εὐνοῦχος ἐπορεύετο γὰρ τὴν ὁδὸν αὐτῷ χαίρων.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Φίλιππος εὐρέθη εἰς Ἀζω-^κ
τον· καὶ διερχόμενος εὐηγγελίζετο τὰς πόλεις πάσας,^{η'}
ὥς τοῦ ἐλθεῖν αὐτόν εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Σαῦλος^κ
ἐτι ἐμπνέων ἀπειλῆς καὶ φόνου εἰς τοὺς μαθηταίς τοῦ^{θ'}
Κυρίου, προσελθὼν τῷ ἀρχιερεῖ, ἤτήσατο παρ' αὐτοῦ
πιστολάς εἰς Δαμασκόν πρὸς τοὺς συναγώνας. ὅπως

σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν *. Τρέμων τε καὶ
 θαμβῶν, εἶπε: Κύριε, τί με θέλεις ποιῆσαι; Καὶ ὁ Κυ-
 ριος πρὸς αὐτόν: Ἀνάστηθι, καὶ εἰσελθὲ εἰς τὴν πό-
 λιν, καὶ λαληθήσεται σοι, τί σε δεῖ ποιεῖν. Οἱ δὲ ἀ-
 δρες οἱ συνοδεύοντες αὐτῷ, εἰστήκεισαν ἔννεοι, ἀκούον-
 τες μὲν τῆς φωνῆς, μηδέν αὖ δὲ θεωροῦντες. Ἠγέρθη
 ὁ Σαῦλος ἀπὸ τῆς γῆς· ἀνεωγμένων δὲ τῶν ὀφθαλμῶν
 αὐτοῦ, οὐδέν αὖ εἶλεπε· χειραγωγοῦντες δὲ αὐτόν, εἰσ-
 γαγον εἰς Δαμασκόν. Καὶ ἦν ἡμέρας τρεῖς μὴ βλέπων
 καὶ οὐκ ἔφαγεν οὐδὲ ἔπιεν. Ἦν δὲ τις μαθητὴς
 Δαμασκῷ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν
 Κύριος ἐν ὁράματι: Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν: Ἴδού ἐγώ
 Κύριε. Ὁ δὲ Κύριος πρὸς αὐτόν: Ἀναστὰς πορεύθητι
 ἐπὶ τὴν ῥύμην τὴν καλουμένην Εὐθείαν, καὶ ζήτησον
 ἐν οἰκίᾳ Ἰσίδας Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδὲ γὰρ προ-
 εῦχεται. Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανία
 εἰσελθόντα, καὶ ἐπιτιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβί-
 ψῃ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Ἀνανίας: Κύριε, ἀκήκοα ἀπὸ πο-
 * λῶν περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα κακὰ ἐποίησε τοῖς
 ἁγίοις σου ἐν Ἱερουσαλὴμ· καὶ ὥδε ἔχει ἐξουσίαν πα-
 ρὰ τῶν ἀρχιερέων, διῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους
 τὸ ὄνομά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτόν ὁ Κύριος: Πορεύ-
 ῃς ὅτι σκεῦος ἐκλογῆς μοι ἐστὶν οὗτος, τοῦ βαστάσαι
 ὄνομά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, βίῶν τε Ἰ-
 σραὴλ. Ε-

ὁ δὲ εἶξεν αὐτῷ, ὅσα δεῖ αὐτόν ποι-
 ῆσαι. Ἀπῆλθεν δὲ Ἀνανίας, καὶ
 ἔκλειπεν. καὶ ἐπιτίθει ἐπ' αὐτόν τὴν
 χεῖρα. ὁ δὲ ἀδελφε, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ
 με ἐν τῇ ὁδοῦ, ἥ ἡρχου), ὅπως ἀν-
 ῃς Πνεύματος ἁγίου. Καὶ εὐθὺς
 ὀφθαλμῶν αὐτοῦ ὥσπερ λεπίδι
 ῃμα, καὶ ἀναστὰς ἐβάπτισεν
 ἐνίσχυσεν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ὁ Σαῦλος μετὰ
 τῶν ἐν Δαμασκῷ μαθητῶν ἡμέρας τινάς· καὶ εὐθὺς
 ἐν ταῖς συναγωγαῖς ἐκήρυσσε τὸν Χριστόν, ὅτι οὗτός
 ἐστιν ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ. Ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούον-
 τες, καὶ ἔλεγον· Οὐχ οὗτός ἐστιν ὁ πορνεύσας ἐν Ἱε-
 ρουσαλὴμ τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄνομα τοῦτο; καὶ
 ὧδε εἰς τοῦτο ἐληλύθει, ἵνα δεδεμένους αὐτοὺς ἀγάγῃ
 ἐπὶ τοὺς ἀρχιερεῖς. Σαῦλος δὲ μᾶλλον ἐνεδυναμοῦτο,
 καὶ συνέχεε τοὺς Ἰουδαίους τοὺς κατοικοῦντας ἐν Δα-
 μασκῷ, συμβιβάζων, ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστός. Ὡς δὲ
 ἐπληρύντο ἡμέραι ἱκαναί, συνεβουλεύσαντο οἱ Ἰουδαῖοι
 ἀνελεῖν αὐτόν. Ἐγνώσθη δὲ τῷ Σαύλῳ ἡ ἐπιβουλὴ αὐ-
 τῶν· παρετήρουν τε τὰς πύλας ἡμέρας τε καὶ νυκτός,
 ὅπως αὐτόν ἀνέλωσι. Λαβόντες δὲ αὐτόν οἱ μαθηταὶ
 νυκτός, κατέθηκαν διὰ τοῦ τείχους, χαλάσαντες ἐν σπυρί-
 δι. Παρκαγενόμενος δὲ ὁ Σαῦλος εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἐπει-
 ράτο κολλᾶσθαι τοῖς μαθηταῖς, καὶ πάντες ἐφοβοῦν-
 το αὐτόν, μὴ πιστεύοντες ὅτι ἐστὶ μαθητῆς. Βαρνάβας
 δὲ ἐπιλαβόμενος αὐτόν, ἤγαγε πρὸς τοὺς Ἀποστόλους,
 καὶ διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ἐν τῇ ὁδῷ εἶδε τὸν Κύριον,
 καὶ ὅτι ἐλάλησεν αὐτῷ, καὶ πῶς ἐν Δαμασκῷ ἐπαρρή-
 τιάσατο ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Ἰησοῦ. Καὶ ἦν μετ' αὐτῶν
 εἰσπορευόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ, καὶ πρὸς τοὺς ἀκούοντες
 ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Ἐλά-
 ληται πρὸς τοὺς Ἑλληνιστάς· οἱ δὲ ἐ-
 ἀνελεῖν. Ἐπιγινόντες δὲ οἱ ἀδελφοὶ
 εἰς Καισάρειαν, καὶ ἐξαπέστειλαν
 αὐτὸν οὖν Ἐκκλησίαι καθ' ὅλης τῆς
 Συρίας καὶ Σαμαρείας εἶχον εἰρή-
 νην καὶ πορευόμενοι τῷ φόβῳ τοῦ Κυ-
 ρίου καὶ τῇ ἀγάπῃ τοῦ ἀγίου Πνεύματος ἐπι-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΟΥ ΠΑΡΑΛΥΤΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{32.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο Πέτρον, διερχόμενον
 διὰ πάντων, κατελθεῖν καὶ πρὸς τοὺς ἁγίους τοὺς κα-
 τοικοῦντας Λυδδαν. Εὗρε δὲ ἐκεῖ ἄνθρωπόν τινα Αἰ-
 νέαν ὀνόματι, ἐξ ἐτῶν ὀκτὼ κατακείμενον ἐπὶ κραββά-
 τῳ, ὃς ἦν παραλελυμένος. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Πέτρος·
 Αἰνέα, ἰσχύει σε Ἰησοῦς ὁ Χριστός· ἀνάστηθι, καὶ στρώ-
 σον σεαυτῷ. Καὶ εὐθὺς ἀνέστη. Καὶ εἶδον αὐτὸν
 πάντες οἱ κατοικοῦντες Λυδδαν καὶ τὸν Σάρωνα, οἱ
 τινες ἐπέστρεψαν ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἐν Ἰόππῃ δέ τις ἦν
 μαθητρία ὀνόματι Ταβιθά, ἥ διερμηνευομένη λέγεται
 Δορκάς· αὕτη ἦν πλήρης ἀγαθῶν ἔργων καὶ ἐλεημο-
 συνῶν, ὧν ἐποίει. Ἐγένετο δὲ ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις
 ἀσθενήσασαν αὐτὴν ἀποθανεῖν· λούσαντες δὲ αὐτήν,
 ἔθηκεν ἐν τῷ ὑπερώῳ. Ἐγγὺς δὲ οὔσης Λυδδῆς τῇ
 Ἰόππῃ, οἱ μαθηταὶ ἀκούσαντες ὅτι Πέτρος ἐστὶν ἐν
 αὐτῇ, ἀπέστειλαν δύο ἄνδρας πρὸς αὐτὸν, παρακα-
 λοῦντες μὴ ὀκνηῆσαι διελθεῖν ἕως αὐτῶν. Ἀναστὰς δὲ
 Πέτρος συνῆλθεν αὐτοῖς· ὃν παραγενόμενον ἀνήγαγον
 ἐν τῷ ὑπερώῳ, καὶ παρέστησαν αὐτῷ πᾶσαι αἱ χη-
 ραὶ ἰσχυαί, καὶ ἐπιδεικνύμεναι χιτῶνας, καὶ ἱμά-
 τια, ὃς ἐκείναι μετ' αὐτῶν οὔσα ἡ Δορκάς. Ἐκβαλὼν
 δὲ ὁ Πέτρος, θείς τὰ γόνατα προσηύχα-
 ζεν, καὶ εἰπὼς πρὸς τὸ σῶμα, εἶπε· Ταβιθά, ἀ-
 νήστηθι. καὶ ἔθηκε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῆς, καὶ ἰδὼ-
 σα αὐτὴν ἔστη ὡς ἐκείνη. Δοὺς δὲ αὐτῇ χεῖρα, ἀνέ-

11. **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνὴρ τις ἦν ἐν Καισαρείᾳ
ὀνόματι Κορνήλιος, ἑκατοντάρχης ἐκ σπείρας τῆς κα-
λουμένης Ἰταλικῆς, εὐσεβὴς καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν,
σὺν παντὶ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ποιῶν τε ἐλεημοσύνας πολ-
λαῖς τῷ λαῷ, καὶ δεόμενος τοῦ Θεοῦ διαπαντός. Εἶδεν
ἐν ὁράματι φανερώς, ὥσεί ὥραν ἐνάτην τῆς ἡμέρας,
Ἄγγελον τοῦ Θεοῦ εἰσελθόντα πρὸς αὐτόν, καὶ εἰπόντα
αὐτῷ: Κορνήλιε. Ὁ δὲ ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἔμφοβος γε-
νόμενος, εἶπε: Τί ἐστὶ Κύριε; Εἶπε δὲ αὐτῷ: "Αἰ προσ-
ευχαί σου, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σου ἀνέβησαν εἰς μνη-
μόσυνον ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Καὶ νῦν πέμψον εἰς Ἰόππην
ἄνδρας, καὶ μετάπεμψαι Σίμωνα τὸν ἐπικαλούμενον
Πέτρον· οὗτος ξενίζεται παρὰ τινι Σίμωνι βυρσεῖ, ὃς ἐ-
στὶν οἰκία παρὰ θάλασσαν· οὗτος λαλήσει σοι τί σε δεῖ
ποιεῖν". Ὡς δὲ ἀπῆλθεν ὁ Ἄγγελος ὁ λαλῶν τῷ Κορνη-
λίῳ, φωνήσας δύο τῶν οἰκετῶν αὐτοῦ, καὶ στρατιώτην
εὐσεβῆ τῶν προσκαρτερούντων αὐτῷ, καὶ ἐξηγησάμε
αὐτοῖς ἅπαντα, ἀπέστειλεν αὐτοὺς εἰς τὴν Ἰόππην
δὲ ἐπαύριον, ὁδοιπορούντων ἐκείνων, καὶ τῇ
ζόντων, ἀνέβη Πέτρος ἐπὶ τὸ δῶμα προσει-
ῶραν ἔκτην. Ἐγένετο δὲ πρόσπεινος, καὶ
σῖται παρασκευαζόντων δὲ ἐκείνων, ἐ-
τὸν ἕκστασις. Καὶ θεωρεῖ τὸν οὐρανὸν
καταβαῖνον ἐπ' αὐτόν σκευὸς τι ὡς

τέσσαρσιν ἀρχαῖς δεδεμένον, καὶ καθιέμενον ἐπὶ τῆς γῆς, ἐν ᾧ ὑπῆρχε πάντα τὰ τεράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ θηρία, καὶ τὰ ἔρπετά, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. Καὶ ἐγένετο φωνὴ πρὸς αὐτόν « Ἀναστάς Πέτρε, σὺσον, καὶ φάγε » Ὁ δὲ Πέτρος εἶπε « Μηδαμῶς Κύριε, ὅτι οὐδέποτε ἔφαγον πᾶν κοινόν ἢ ἀκάθαρτον ». Καὶ φωνὴ πάλιν ἐκ δευτέρου πρὸς αὐτόν « Ἄ ὁ Θεὸς ἐκαθάρισε, σὺ μὴ κοίνου ». Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρεῖς, καὶ πάλιν ἀνελήφθη τὸ σκεῦος εἰς τὸν οὐρανόν.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, καταβὰς ὁ Πέτρος πρὸς τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀπεσταλμένους ἀπὸ τοῦ Κορνήλιου πρὸς αὐτόν, εἶπεν: Ἰδοὺ ἐγὼ εἰμι, ὃν ζητεῖτε· τίς ἡ αἰτία, δι' ἣν πάρεστε; Οἱ δὲ εἶπον "Κορνήλιος ἐκατοντάρχης, ἀνὴρ δίκαιος, καὶ φοβούμενος τὸν Θεόν, μαρτυρούμενός τε ὑπὸ ὅλῃ τοῦ ἔθνους τῶν Ἰουδαίων, ἐχρηματίσθη ὑπὸ Ἀγγέλου ἁγίου, μεταπέμφασθαί σε εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, καὶ ἀκοῦσαι ῥήματα παρὰ σοῦ". Εἰσκαλεσάμενος οὖν αὐτοὺς ἐξένισε. Τῇ δὲ ἐπαύριον ὁ Πέτρος ἐξῆλθε σὺν αὐτοῖς, καὶ τινες τῶν ἀδελφῶν τῶν ἀπὸ τῆς Ἰόππης συνῆλθον αὐτῷ. Καὶ τῇ ἐπαύριον εἰσῆλθον εἰς Καισάρειαν. Ὁ δὲ Κορνήλιος ἦν προσδοκῶν αὐτὸς, προστάμενος τῆς συγγενεῖς αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀναγούλους. Ὡς δὲ ἐγένετο εἰσελθεῖν τὸν Πέτρον, καὶ αὐτῷ ὁ Κορνήλιος, πεσὼν ἐπὶ τοὺς πόδας προσέκυρσεν. Ὁ δὲ Πέτρος αὐτόν ἤγειρε, λέγων αὐτὸς ἀνθρώπος εἰμι". Καὶ συνελθόντες, καὶ εὗρισκει συνεληλυθότας πρὸς αὐτοὺς "Τμεῖς ἐπίστασθε ὡς ἐν Ἰουδαίῳ κολλᾶσθαι, ἢ προσέρχεσθαι ἐμοί ὁ Θεὸς ἐδείξε μηδένα κοινόν

ἢ ἀκάθαρτον λέγειν ἄνθρωπον· διὸ καὶ ἀναντιρρήτως ἤλθον μεταπεμφθεῖς. Πυνθάνομαι οὖν, τίνι λόγῳ μετεπέμψασθέ με"; Καὶ ὁ Κορνήλιος ἔφη "Ἀπὸ τετάρτης ἡμέρας μέχρι ταύτης τῆς ὥρας ἤμην νηστεύων, καὶ τὴν ἐνάτην ὥραν προσευχόμενος ἐν τῷ οἴκῳ μου· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ἔστη ἐνώπιόν μου ἐν ἐσθίῃτι λαμπρᾷ, καὶ φησί· "Κορνήλιε, εἰσηκούσθησού ἡ προσευχή, καὶ αἱ ἐλεημοσύναι σὺ ἐμνήσθησάν ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Πέμψον ἄν εἰς Γόππην, μετακάλῃσαι Σίμωνα, ὃς ἐπικαλεῖται Πέτρον· οὗτος ξενίζεται ἐν οἰκίᾳ. Σίμωνος βυρσέως παρὰ θάλασσαν· ὃς παραγενόμενος λαλήσει σοι". Ἐξ αὐτῆς ἔν ἐπεμψα πρὸς σέ, σὺ τε καλῶς ἐποίησας παραγενόμενος. Νῦν οὖν πάντες ἡμεῖς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ πάρεσμεν, ἀκοῦσαι πάντα τὰ προστεταγμένα σοι ὑπὸ τοῦ Θεοῦ".

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΜΕΣΟΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗΣ.

Προκείμενον, Ψαλμὸς Α'.

Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς. Στίχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων, εἰργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατέφυγον οἱ Ἀπόστολοι, εἰς τὰς πόλεις τῆς Λυκαονίας, Λύστραν, καὶ Δέρβην, καὶ τὴν περίχωρον, καὶ κεῖ ἦσαν εὐαγγελιζόμενοι. Καί τις ἀνὴρ ἐν Λύστροις ἀδύνατος ταῖς ποσὶν ἐκάθητο, χωλὸς ἐκ κοιλίας μητρὸς αὐτοῦ ὑπάρχων, ὃς οὐδὲ περιεπεπατήκει. Οὗτος ἤκουε τοῦ Παύλου λαλοῦντος, ὃς ἀτενίσας αὐτῷ, καὶ ἰδὼν ὅτι πίστιν ἔχει, εἶπε μεγάλη τῇ φωνῇ "Ἀνάστηθι, σου ὁρθός". Καὶ ἤλλετο, καὶ περιεπατήκει. Ἰδόντες ὁ ἐποίησεν ὁ Παῦλος, ἐπῆρα τὸν χειρὶν αὐτοῦ, καὶ ἤγειρεν αὐτόν, καὶ ἔστη. Τότε ἔβησαν ἀπὸ τῶν Λυκαονιστῶν, λέγοντες "Οἱ Θεοὶ ὁμοῦ."

κατέβησαν πρὸς ἡμᾶς". Ἐκάλουν τε τὸν μὲν Βαρνάβαν Δία, τὸν δὲ Παῦλον Ἑρμῆν· ἐπειδὴ αὐτὸς ἦν ὁ ἡγαύμενος τοῦ λόγου. Ὁ δὲ ἱερεὺς τοῦ Διὸς, τοῦ ὄντος πρὸ τῆς πόλεως αὐτῶν, ταύρους καὶ στέμματα ἐπὶ τοὺς πυλῶνας ἐνέγκας, σὺν τοῖς ὄχλοις ἤθελε θύειν. Ἀκούσαντες δὲ οἱ Ἀπόστολοι Βαρνάβας καὶ Παῦλος, διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν, καὶ εἰσεπήδησαν εἰς τὸν ὄχλον, κρίζοντες, καὶ λέγοντες: "Ἄνδρες, τί ταῦτα ποιεῖτε; καὶ ἡμεῖς ὁμοιοπαθεῖς ἐσμέν ὑμῖν ἄνθρωποι, εὐαγγελιζόμενοι ὑμᾶς ἀπὸ τούτων τῶν ματαίων ἐπιστρέφειν ἐπὶ τὸν Θεὸν τὸν ζῶντα, ὃς ἐποίησε τὸν οὐρανὸν, καὶ τὴν γῆν, καὶ τὴν θάλασσαν, καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτοῖς." Ὅς ἐν ταῖς παρωχημέναις γενεαῖς εἶασε πάντα τὰ ἔθνη πορεύεσθαι ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Καίτοιγε οὐκ ἀμάρτυρον ἑαυτὸν ἀφῆκεν, ἀγαθοποιῶν, οὐρανόθεν ἡμῖν ὑετοὺς διδοὺς καὶ καιροὺς καρποφόρους, ἐμπιπλῶν τροφῆς καὶ εὐφροσύνης τὰς καρδίας ἡμῶν". Καὶ ταῦτα λέγοντες, μόλις κατέπαυσαν τοὺς ὄχλους τοῦ μὴ θύειν αὐτοῖς.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀνοίξας Πέτρος τὸ στόμα· εἶπεν "Ἐπ' ἀληθείας καταλαμβάνομαι, ὅτι οὐκ ἔστι προσωπολήπτης ὁ Θεός· ἀλλ' ἐν παντὶ ἔθναι ὁ φοβούμενος αὐτὸν, καὶ ἐργαζόμενος δικαιοσύνην, δεκτὸς αὐτῷ ἔστι. Τὸν λόγον, ὃν ἀπέστειλε τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, ἐπιζόμενος εἰρήνην διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, οὗτός ἐστι υἱός. Ὑμεῖς οἴδατε τὸ γενόμενον ῥῆμα κατὰ ἱστανίαν ἀρξάμενον ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας, μετὰ τῆς ἐκλήρυξεν Ἰωάννης· Ἰησοῦν τὸν ἀποστείλασεν αὐτὸν ὁ Θεὸς Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐνεργεσίᾳ καὶ ἰσχύϊ πάντας τοὺς ἔθνης ὑπὸ τοῦ Διαβόλου, ὅτι ὁ Θεός

ἦν μετ' αὐτοῦ. Καὶ ἡμεῖς ἔσμεν μάρτυρες πάντων, ὧν ἐποίησεν ἐν τε τῇ χώρᾳ τῶν Ἰουδαίων καὶ ἐν Ἱερουσαλήμ· ὃν καὶ ἀνεῖλον κρεμάσαντες ἐπὶ ξύλου. Τοῦτον ὁ Θεὸς ἤγειρε τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ἐμφανῆ γενέσθαι, οὐ παντὶ τῷ λαῷ, ἀλλὰ μάρτυσι τοῖς προκεχειροτονημένοις ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἡμῖν, οἳ τινες συνεφάγομεν καὶ συνεπίομεν αὐτῷ, μετὰ τὸ ἀναστῆναι αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Καὶ παρήγγειλεν ἡμῖν κηρύξαι τῷ λαῷ, καὶ διαμαρτύρασθαι, ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ ὠρισμένος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ κριτὴς ζώντων καὶ νεκρῶν. Τούτῳ πάντες οἱ προφῆται μαρτυροῦσιν, ἅφεςιν ἁμαρτιῶν λαμβάνειν διὰ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ πάντα τὸν πιεζύοντα εἰς αὐτόν».

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δ' εβδομάδος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, λαλοῦντος τοῦ Πέτρου ταῖς ῥήματα ταῦτα, ἐπέπεσε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπὶ πάντας τοὺς ἀκούοντας τὸν λόγον. Καὶ ἐξέστησαν οἱ ἐκ περιτομῆς πιστοί, ὅσοι συνῆλθον τῷ Πέτρῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ ταῖς ἔθνη ἡ δωρεὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐκκέχυται. Πικρον γὰρ αὐτῶν λαλόντων γλώσσαις, καὶ μεγαλυνόντων τὸν Θεόν. Τότε ἀπεκρίθη ὁ Πέτρος « Μὴ τι τὸ ὕδωρ κωλύσαι δύναται τις, τοῦ μὴ βαπτισθῆναι ταύτους, οἳ τινες τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἔλαβον, καθὼς καὶ ἡμεῖς »· Προσέταξέ τε αὐτοὺς βαπτισθῆναι ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου. Τότε ἠρώτησάν αὐτὸν ἐπιμεῖναι ἡμέρας τινάς. Πῆκουσαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ ἀδελφοί, οἱ ὄντες ἐκ τῆς Ἰουδαίας, ὅτι καὶ ταῖς ἔθνη ἐδέξαντο τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Καὶ ὅτε ἀνέβη Πέτρος εἰς Ἱεροσόλουν, πρὸς αὐτὸν οἱ ἐκ περιτομῆς, λέγοντες ἄνδρας ἀκροβυστίαν ἔχοντας εἰσῆλθαι αὐτοῖς ». Ἀρξάμενος δὲ ὁ Πέτρος, ἐξέθηκεν μαρτυρίαν, λέγων· « Ἐγὼ ἤμην ἐν πόλει

μενος, καὶ εἶδον ἐν ἐκστάσει ὄραμα, καταβαῖνον σκευὸς
 τι ὡς ὀθιόνην μεγάλην, τέσσαρσιν ἀρχαῖς καθιεμένην ἐν
 τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἦλθεν ἄχρῃς ἐμοῦ. Εἰς ἣν ἀτενίσας
 κατενόουν, καὶ εἶδον τὰ τετράποδα τῆς γῆς, καὶ τὰ
 ἔρπετα, καὶ τὰ πετεινά τοῦ οὐρανοῦ. Ἦκουσα δὲ φω-
 νῆς λεγούσης μοι “Ἀναστάς Πέτρε, θύσον καὶ φάγε”.
 Εἶπον δὲ “Μηδαμῶς Κύριε· ὅτι πᾶν κοινόν ἢ ἀκάθαρ-
 τον οὐδέποτε εἰσῆλθεν εἰς τὸ στόμα μου”. Ἀπεκρίθη
 δέ μοι φωνὴ ἐκ δευτέρου ἐκ τοῦ οὐρανοῦ “Ἄ ὁ Θεὸς
 ἐκάθάρισε, σὺ μὴ κοίνου”. Τοῦτο δὲ ἐγένετο ἐπὶ τρίς
 καὶ πάλιν ἀνеспάσθη ἅπαντα εἰς τὸν οὐρανόν”.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης ὁ βασιλεὺς
 τοῖς χεῖρας, κακῶσαι τινὰς τῶν ἀπὸ τῆς Ἐκκλησίας.
 Ἀνέτεκε δὲ Ἰάκωβον τὸν ἀδελφὸν Ἰωάννου μαχαίρα.
 Καὶ ἰδὼν, ὅτι ἀρεστόν ἐστι τοῖς Ἰουδαίοις, προσέειπε
 συλλαβεῖν καὶ Πέτρον· (ἦσαν δὲ αἱ ἡμέραι τῶν Ἀζύ-
 μων) ὃν καὶ πιάσας, ἔειπε εἰς φυλακὴν, παραδούς
 τέσσαρσι τετραδίοις στρατιωτῶν φυλάσσειν αὐτόν, βε-
 λόμενος μετὰ τὸ Πάσχα ἀναγαγεῖν αὐτόν τῷ λαῷ. Ὁ
 μὲν οὖν Πέτρος ἐτηρεῖτο ἐν τῇ φυλακῇ· προσευχὴ δὲ
 ἦν ἐκτενὴς γινομένη ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν Θεὸν
 ὑπὲρ αὐτοῦ. Ὅτε δὲ ἐμελλεν αὐτόν προάγειν ὁ Ἡρώ-
 δης, τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ ἣν ὁ Πέτρος κοιμώμενος μεταξὺ
 δι' ἑστρατιωτῶν, δεδεμένος ἀλύσει δι' αὐτὸν φυλακὴς τε
 θυροῖς ἐτήρουν τὴν φυλακὴν; Καὶ ἰδοὺ Ἄγγε-
 λὸς ἐπέστη, καὶ φῶς ἔλαμψεν ἐν τῷ οἰκήματι·
 καὶ πλευράν τι Πέτρος, ἤγειρεν αὐτόν, λέ-
 γοντάς· “ἕξαι”. Καὶ ἐξέπεσον αὐτῷ αἱ ἀλύσεις
 καὶ ἔπειτα εἶπε δὲ ὁ Ἄγγελος πρὸς αὐτόν “Περί-
 σσεύου τὰ σκευή σου”. Ἐποίησεν δὲ

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ.

Προκείμενον, *Ήχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι
ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς γενομένης ἐπὶ Στεφάνῳ, διῆλθον
ἕως Φοινίκης, καὶ Κύπρου, καὶ Ἀντιοχείας, μηδενὶ λα-
λοῦντες τὸν λόγον, εἰ μὴ μόνον Ἰουδαίοις. Ἦσαν δέ τινες
ἐξ αὐτῶν ἄνδρες Κύπριοι καὶ Κυρηναῖοι, οἳ τινες εἰσελ-
θόντες εἰς Ἀντιόχειαν, ἐλάλουν πρὸς τοὺς Ἰουδαίους,
εὐαγγελιζόμενοι τὸν Κύριον Ἰησοῦν. Καὶ ἦν χεὶρ Κυρίου
μετ' αὐτῶν· πολὺς τε ἀριθμὸς πιστεύσας, ἐπέ-
ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἦκούσθη δὲ ὁ λόγος εἰς
Ἐκκλησίαν τῆς ἐν Ἱεροσολύμοις περὶ αὐ-
στεῖλαν Βαρνάβαν διελθεῖν ἕως Ἀντι-
οχείας, καὶ ἰδὼν τὴν χάριν τῆς Θε-
οῦ καλεῖ πάντας τῇ προθέσει τῆς

τῷ Κυρίῳ ὅτι ἦν ἀνηρ ἀγαθός, καὶ πλήρης Πνεύματος ἁγίου καὶ πίστεως· καὶ προστετέθη ὄχλος ἱκανὸς τῷ Κυρίῳ. Ἐξῆλθε δὲ εἰς Ταρσὸν ὁ Βαρνάβας ἀναζητῆσαι Σαῦλον· καὶ εὗρών αὐτὸν, ἤγαγεν αὐτὸν εἰς Ἀντιόχειαν. Ἐγένετο δὲ αὐτοῖς ἐνιαυτὸν ὅλον συναχθῆναι ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ διδάσκειν ὄχλον ἱκανόν, χρηματίζου τε πρῶτον ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς μαθητάς Χριστιανούς. Ἐν ταύταις δὲ ταῖς ἡμέραις, κατήλθον ἀπὸ Ἱεροσολύμων προφῆται εἰς Ἀντιόχειαν. Ἀναστὰς δὲ εἷς ἐξ αὐτῶν ὀνόματι Ἄγαθος, ἐσήμανε διὰ τοῦ Πνεύματος λιμὸν μέγαν μέλλειν ἔσεσθαι ἐφ' ὅλην τὴν οἰκουμένην· ὅστις καὶ ἐγένετο ἐπὶ Κλαυδίου Καίσαρος. Τῶν δὲ μαθητῶν, καθὼς ἠύπορεῖτό τις, ὥρισαν ἕκαστος αὐτῶν εἰς διακονίαν πέμψαι τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἀδελφοῖς· ὃ καὶ ἐποίησαν, ἀποστείλαντες πρὸς τοὺς πρεσβυτέρους διὰ χειρὸς Βαρνάβα καὶ Σαύλου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ καὶ βασιλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνιδὼν ὁ Πέτρος ἦλθεν ἐπὶ τὴν οἰκίαν Μαρίας τῆς μητρὸς Ἰωάννου, τοῦ ἐπικαλεσμένου Μάρκου, ὃ ἦσαν ἱκανοὶ συνηθροισμένοι, καὶ προσευχόμενοι. Κρούσαντος δὲ τοῦ Πέτρου τὴν θύραν τοῦ πυλῶνος, ἀνέστη ἡ ἄνθρωπος ὀνόματι Ῥῶδη· φωνήν τοῦ Πέτρου, ἀπὸ τῆς χαρᾶς ὦν· εἰσδραμοῦσα δὲ, ἀπήγγειλεν τὸν Πέτρον τῷ πυλῶνι. Οἱ δὲ πρὸς αὐτὴν ἐδυσχυρίζετο οὕτως ἔχειν. Οἱ δὲ αὐτῇ ἔειπον· Ὁ δὲ Πέτρος ἐπέμενε· καὶ εἰδὼν αὐτὸν, καὶ ἐξέστησαν.

Κατασείσας δὲ αὐτοῖς τῇ χειρὶ σιγᾶν, διηγήσατο αὐτοῖς, πῶς ὁ Κύριος αὐτὸν ἐξήγαγεν ἐκ τῆς φυλακῆς. Εἶπε δὲ "Ἀπαγγεῖλατε Ἰακώβῳ, καὶ τοῖς ἀδελφοῖς ταῦτα". Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη εἰς ἕτερον τόπον.

Τῇ ΤΡΙΤῇ Τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Βαρνάβας καὶ Σαῦλος ὑπέστρεψαν ἐξ Ἱερουσαλὴμ εἰς Ἀντιόχειαν, πληρώσαντες τὴν διακονίαν, συμπαραλαβόντες καὶ Ἰωάννην τὸν ἐπικληθῆντα Μάρκον. Ἦσαν δὲ τινες ἐν Ἀντιοχείᾳ κατὰ τὴν οὔσαν Ἐκκλησίαν προφῆται καὶ διδάσκαλοι, ὃ, τε Βαρνάβας, καὶ Συμεὼν ὁ καλούμενος Νίγερ, καὶ Λούκιος ὁ Κυρηναῖος, Μανᾶν τε Ἡρώδου τοῦ Τετράρχου σύντροφος, καὶ Σαῦλος. Λειτουργούντων δὲ αὐτῶν τῷ Κυρίῳ, καὶ νηφευσόντων, εἶπε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον "Ἀφορίσατε δῆμοι τὸν τε Βαρνάβαν καὶ τὸν Σαῦλον εἰς τὸ ἔργον, ὃ προσκείμεται αὐτοῖς". Τότε νηφεύσαντες, καὶ προσευξάμενοι, καὶ ἐπιθέντες τοῖς χεῖρας αὐτοῖς ἀπέλυσαν. Οὗτοι μὲν ἦν ἐκπεμφθέντες ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, κατήλθον εἰς τὴν Σελεύκειαν, ἐκεῖθεν τε ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Κύπρον. Καὶ γενόμενοι ἐν Σαλαμῖνι, κατήγγελλον τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ἐν ταῖς συναγωγαῖς τῶν Ἰουδαίων· εἶχον δὲ καὶ Ἰωάννην ὑπηρέτην. Διελθόντες δὲ τὴν νῆσον ἄχρι Πάφου, εὗρόν τινα μάγον, ψευδοπροφήτην Ἰουδαῖον, ὃ ὄνομα Βαρισησοῦς, ὃς ἦν σὺν τῷ ἀντιπάτῳ Σεργίῳ Παύλῳ, ἀνδρὶ συνετῷ. Οὗτος προσκαλεσάμενος Βαρνάβαν καὶ Σαῦλον, ἐπεζήτησεν ἀκοῦσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Ἀντίστατο δὲ αὐτοῖς Ἐλὶ μάγος (ὅτι γὰρ μεθερμηνεύεται τὸ ὄνομα αὐτοῦ) τῶν διαστρέψαι τὸν ἀντιπάτον ἀπὸ τῆς πίστεως. Σαῦλος δὲ (ὁ καὶ Παῦλος) πλησθεὶς Πνεύματος, ἀντίστησιν αὐτῷ, καὶ ἀτενίσας εἰς αὐτὸν, εἶπεν "Ὁ πᾶσι καὶ πάσης ῥαδιουργίας, υἱὲ Διαβόλου

δικαιοσύνης, οὐ παύσῃ διαστρέφων ταῖς ὁδοῖς Κυρίου ταῖς
εὐθείαις; Καὶ νῦν, ἰδοὺ χεὶρ Κυρίου ἐπὶ σέ, καὶ ἔσῃ τυ-
φλός, μὴ βλέπων τὸν ἥλιον ἄχρι καιροῦ". Παραχρῆμα
δὲ ἐπέπεσεν ἐπ' αὐτὸν ἀχλὺς καὶ σκότος, καὶ περιάγων
ἐζήτει χειραγωγούς. Τότε ἰδὼν ὁ ἀνθύπατος τὸ γεγο-
νός, ἐπίστευεν, ἐκπλησσόμενος ἐπὶ τῇ διδασχῇ τοῦ Κυρίου.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{13.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναχθίντες ἀπὸ τῆς Παύλου
οἱ περὶ τὸν Παῦλον, ἦλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας.
Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν, ὑπέστρεψεν εἰς
Ἱεροσόλυμα· Αὐτοὶ δὲ διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης, πα-
ρεγένοντο εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ εἰσελθόντες
εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ τῶν Σαββάτων, ἐκάθισαν.
Μετὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν Προφητῶν,
ἀπέστειλαν οἱ Ἀρχισυνάγωγοι πρὸς αὐτοὺς, λέγοντες·
"Ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως
πρὸς τὸν λαόν, λέγετε". Ἀνασταῖς δὲ Παῦλος, καὶ κα-
τασείσας τῇ χειρὶ, εἶπεν· "Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, καὶ οἱ
φοβούμενοι τὸν Θεόν, ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τῆ-
του Ἰσραὴλ ἐξελέξατο τοὺς Πατέρας ἡμῶν, καὶ τὸν
λαόν ὑψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ
βραχίονος ὑψηλοῦ ἐξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς. Καὶ ὡς
τεσσαρακονταετὴ χρόνον ἐτροφοφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐ-
ρήμῳ. Καὶ καθελὼν ἔθνη ἑπτὰ ἐν γῇ Χαναάν κατεκλη-
ροδότησεν αὐτοῖς τὴν γῆν αὐτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς
ἑτρεῖς τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα, ἔδωκε κριταὶς ἕως
τῆς τοῦ Προφήτου. Καὶ κεῖθεν ἠτήσαντο βασιλέα,
καὶ αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαουλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα
κακὸν, ἔτη τεσσαράκοντα. Καὶ μεταστή-
κρεν αὐτοῖς τὸν Δαβὶδ εἰς βασιλέα, ὃς
ἦσας "Εὗρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰεσσαί,
καρδίαν μου, ὃς ποιήσει πάντα τὰ

Δελήματα μου". Τούτου ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ' ἐπαγγελίαν ἤγειρε τῷ Ἰσραὴλ Σωτῆρα Ἰησοῦν, προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ".

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξῆλθεν ὁ Παῦλος σὺν τῷ Βαρνάβᾳ εἰς Δέρβην. Εὐαγγελισσάμενοί τε τὴν πόλιν ἐκείνην, καὶ μαθητεύσαντες ἱκανοὺς, ὑπέσρεψαν εἰς τὴν Λύστραν, καὶ Ἰκόνιον, καὶ Ἀντιόχειαν, ἐπιστηρίζοντες τοῖς ψυχαῖς τῶν μαθητῶν, παρακαλοῦντες ἐμμένειν τῇ πίστει, καὶ ὅτι διὰ πολλῶν θλίψεων, δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ. Χειροτονήσαντες δὲ αὐτοῖς πρεσβυτέρους κατ' ἐκκλησίαν, προσευξάμενοι μετὰ νηστειῶν, παρέθεντο αὐτὸς τῷ Κυρίῳ, εἰς ὃν ἐπεπιστεύκεισαν. Καὶ διελθόντες τὴν Πισιδίαν, ἦλθον εἰς Παμφυλίαν· καὶ λαλήσαντες ἐν Πέργῃ τὸν λόγον, κατέβησαν εἰς Ἀττάλειαν· καὶ ἐκείθεν ἀπέπλευσαν εἰς Ἀντιόχειαν, ὅθεν ἦσαν παράδεδομένοι τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον, ὃ ἐπλήρωσαν. Παραγενόμενοι δὲ, καὶ συναγαγόντες τὴν ἐκκλησίαν, ἀνήγγειλαν ὅσα ἐποίησεν ὁ Θεὸς μετ' αὐτῶν, καὶ ὅτι ἤνοιξε τοῖς ἔθνεσι θύραν πίστεως. Διέτριβον δὲ ἐκεῖ χρόνον οὐκ ὀλίγον σὺν ταῖς μαθηταῖς. Καὶ τινες κατελθόντες ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, ἐδίδασκον τοὺς ἀδελφούς· Ὅτι εἰάν μὴ περιτέμνησθε τῷ ἔθει Μωϋσέως, οὐ δύνασθε σωθῆναι. Γενομένης ἂν ἐρίσεως, καὶ συζητήσεως οὐκ ὀλίγης τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Βαρνάβᾳ πρὸς αὐτοὺς, ἔταξαν ἀναβαίνειν Παῦλον καὶ Βαρνάβαν, καὶ τινὰς ἄλλους ἐξ αὐτῶν πρὸς ἀποστόλους καὶ πρεσβυτέρους εἰς Ἱερουσαλὴμ ζητήματος τούτου. Οἱ μὲν οὖν προπεμψάντες αὐτοὺς ἐκκλησίαις, διήρχοντο τὴν Φοινίκην διηγούμενοι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ἐκ

χαράν μεγάλην πασι τοῖς ἀδελφοῖς. Παραγενομένοι
δὲ εἰς Ἱερουσαλήμ, ἀπεδέχθησαν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας,
καὶ τῶν Ἀποστόλων, καὶ τῶν πρεσβυτέρων, ἀνήγγει-
λάν τε ὅσα ὁ Θεὸς ἐποίησε μετ' αὐτῶν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξανέστησαν τινες τῶν ἀπὸ
τῆς αἵρέσεως τῶν Φαρισαίων τῶν πεπιστευκότων, λέ-
γοντες ὅτι δεῖ περιτέμνειν αὐτοὺς, παραγγέλλειν τε τη-
ρεῖν τὸν νόμον Μωϋσέως. Συνήχθησαν δὲ οἱ Ἀπόστο-
λοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου.
Πολλῆς δὲ συζητήσεως γενομένης, ἀναστὰς Πέτρος εἶπε
πρὸς αὐτοὺς: "Ἄνδρες ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐπίστασθε, ὅτι
ἀφ' ἡμερῶν ἀρχαίων ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν ἐξελεξάτο, διὰ τοῦ
στόματός μου ἀκοῦσαι τὰ ἔθνη τὸν λόγον τοῦ Εὐαγ-
γελίου, καὶ πιστεῦσαι. Καὶ ὁ καρδιογνώστης Θεὸς ἐ-
μαρτύρησεν αὐτοῖς, δούς αὐτοῖς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον,
καθὼς ἡμῖν· καὶ οὐδὲν διέκρινε μεταξὺ ὑμῶν τε καὶ
αὐτῶν, πίστει καθάρισας τὰς καρδίας αὐτῶν. Νῦν οὖν
τί πειράζετε τὸν Θεόν, ἐπιθῆναι ζυγὸν ἐπὶ τὸν τρά-
χηλον τῶν μαθητῶν, ὃν οὔτε οἱ Πατέρες ἡμῶν, οὔτε
ἡμεῖς ἰσχύσαμεν βαστάσαι; Ἀλλὰ διὰ τῆς χάριτος τοῦ
Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ πιστεύομεν σωθῆναι, καθ' ὃν τρό-
πον καὶ ἐκεῖνοι". Εἰσήγησε δὲ πᾶν τὸ πλῆθος, καὶ ἤκουον
Βαρνάβαν καὶ Παῦλον, ἐξηγουμένων ὅσα ἐποίησεν ὁ
Θεὸς σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τοῖς ἔθνεσι δι' αὐτῶν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἡμῶν, Παῦλος καὶ Βαρνάβας διέ-
δάσκοντες καὶ εὐαγγελιζόμενοι
τὸν λόγον τοῦ Κυρίου. Μετὰ δὲ
Παῦλος πρὸς Βαρνάβαν "Ἐπιστρέ-

φαντες δὴ ἐπισκεψώμεθα τοὺς ἀδελφούς ἡμῶν κατὰ
 πᾶσαν πόλιν, ἐν αἷς κατηγγείλαμεν τὸν λόγον τοῦ Κυ-
 ρίου, πῶς ἔχουσι". Βαρνάβας δὲ ἐβουλεύσατο συμπα-
 ραλαβεῖν τὸν Ἰωάννην τὸν καλούμενον Μάρκον. Παῦ-
 λος δὲ ἡξίου, τὸν ἀποστάντα ἀπ' αὐτῶν ἀπὸ Παμφυ-
 λίας, καὶ μὴ συνελθόντα αὐτοῖς εἰς τὸ ἔργον, μὴ συμ-
 παραλαβεῖν τοῦτον. Ἐγένετο οὖν παροξυσμός, ὥστε
 ἀποχωρισθῆναι αὐτοὺς ἀπ' ἀλλήλων, τὸν τε Βαρνάβαν
 παραλαβόντα τὸν Μάρκον ἐκπλεῦσαι εἰς Κύπρον.
 Παῦλος δὲ ἐπιλεξάμενος Σίλαν ἐξῆλθε, παραδοθεὶς τῇ
 χάριτι τοῦ Θεοῦ ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν. Διήρχετο δὲ τὴν
 Συρίαν καὶ Κιλικίαν, ἐπιστηρίζων τὰς Ἐκκλησίας.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ ΤΟΥ ΤΥΦΛΟΥ.

Προκείμενον, Ψχος πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
 Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκέλευσεν ὁσῖος.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο, πορευομένων ἡμῶν
 τῶν Ἀποστόλων εἰς προσευχὴν, παιδίσκητιν τινὰ ἔχου-
 σαν πνεῦμα πύθωνος, ἀπαντῆσαι ἡμῖν, ἥτις ἐργασίαν
 πολλὴν παρεῖχε τοῖς κυρίοις αὐτῆς μαντευομένη. Αὕτη
 κατακολουθήσασα τῷ Παύλῳ καὶ ἡμῖν, ἔκραζε λέγου-
 σα "Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου εἰ-
 σὶν, οἳ τινες καταγγέλλουσιν ἡμῖν ὁδὸν σωτηρίας". Τ-
 το δὲ ἐποίει ἐπὶ πολλαῖς ἡμέραις. Διαπονηθεὶς
 λος, καὶ ἐπιστρέψας τῷ πνεύματι εἶπε "Π-
 σοι ἐν τῷ ὀνόματι Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξελθ-
 Καὶ ἐξῆλθεν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ. Ἰδόντες δὲ
 ὅτι ἐξῆλθεν ἡ εἰλπίς τῆς ἐργασίας αὐ-
 τὸν Παῦλον καὶ τὸν Σίλαν. εἰλκυ-

ἐπὶ τοὺς ἀρχοντας· καὶ προσαγαγόντες αὐτοὺς τοῖς στρατηγοῖς, εἶπον· "Οὗτοι οἱ ἄνθρωποι ἐκταράσσουσιν ἡμῶν τὴν πόλιν. Ἰουδαῖοι ὑπάρχοντες, καὶ καταγγέλλουσιν ἔσθῃ, ἃ οὐκ ἔξεστιν ἡμῖν παραδέχεσθαι, οὐδὲ ποιεῖν, Ῥωμαίοις ἔσι". Καὶ συνεπέσθη ὁ ὄχλος κατ' αὐτῶν, καὶ οἱ στρατηγοὶ περιρρήξαντες αὐτῶν τὰ ἱμάτια, ἐκέλευον ῥαβδιζεῖν. Πολλοὶς τε ἐπιθίντες αὐτοῖς πληγαῖς, ἔβαλον εἰς φυλακὴν, παραγγείλαντες τῷ δεσμοφύλακι, ἀσφαλῶς τηρεῖν αὐτούς. Ὃς παραγγελίαν τοιαύτην εἰληφώς, ἔβαλεν αὐτοὺς εἰς τὴν ἐσωτέραν φυλακὴν, καὶ τῆς πόδας αὐτῶν ἡσφαλίσατο εἰς τὸ ξύλον. Κατὰ δὲ τὸ μεσονύκτιον, Παῦλος καὶ Σίλας προσευχόμενοι ὕμνουν τὸν θεόν· ἐπηκροῶντο δὲ αὐτῶν οἱ δέσμοι. Ἀφνω δὲ σεισμός ἐγένετο μέγας, ὥστε σαλευθῆναι τὰ θεμέλια τοῦ δεσμοτηρίου· ἀνεῴχθησαν τε παραχρῆμα αἱ θύραι πάσαι, καὶ πάντων τὰ δεσμοὶ ἀνέσθη. Ἐξυπνος δὲ γενόμενος ὁ δεσμοφύλαξ, καὶ ἰδὼν ἀνεωγμένους τὰς θύρας τῆς φυλακῆς σπασάμενος μάχαιραν, ἔμελλεν ἑαυτὸν ἀναιρεῖν, νομίζων ἐκπεφευγέναι τοὺς δεσμίους. Ἐφώνησε δὲ φωνῇ μεγάλῃ ὁ Παῦλος, λέγων· "Μηδὲν πράξης σεαυτῷ κακόν· ἅπαντες γὰρ ἑσμεν ἐνθάδε". Αἰτήσας δὲ φῶτα, εἰσεπήδησε, καὶ ἐντρομος γενόμενος, προσέπεσε τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλᾳ. Καὶ προαγαγὼν αὐτοὺς ἔξω, ἔφη· Κύριοι, τί με δεῖ ποιεῖν, ἵνα σωθῶ; Οἱ δὲ εἶπον· Πίστευσον ἐπὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ σωθήσῃ σὺ καὶ ὁ οἶκός σου". Καὶ ἐξάλησαν αὐτῷ τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. Καὶ παραλαβὼν αὐτοὺς ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ τῆς ἑλουσεν ἀπὸ τῶν πληγῶν· καὶ ἐβαστάσθη αὐτοῦ πάντες παραχρῆμα. Ἀναγαγὼν τε οἶκον αὐτοῦ, παρέσθηκε τράπεζαν, καὶ κνοκί, πεπιστευκῶς τῷ θεῷ.

ἡλουῖα, Ἥχος πλ. Α'.

· εἰς τὸν αἰῶνα ᾄσομαι.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διοδεύσαντες οἱ Ἀπόστολοι τὴν Ἀμφίπολιν καὶ Ἀπολλωνίαν, ἦλθον εἰς Θεσσαλονίκην, ὅπου ἦν ἡ συναγωγή τῶν Ἰουδαίων. Κατὰ δὲ τὸ εἰωθὸς τῷ Παύλῳ, εἰσῆλθε πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἐπὶ Σάββατα τρία διελέγετο αὐτοῖς ἀπὸ τῶν Γραφῶν, διανοίγων καὶ παρατιθέμενος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἔδει παθεῖν, καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν, καὶ ὅτι οὗτός ἐστιν ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς, ὃν ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Καὶ τινες ἐξ αὐτῶν ἐπίεισθησαν, καὶ προσεκληρώθησαν τῷ Παύλῳ καὶ τῷ Σίλῳ, τῶν τε σεβομένων Ἑλλήνων πολὺ πλῆθος, γυναικῶν τε τῶν πρώτων ἐκ ὀλίγων. Ζηλώσαντες δὲ οἱ ἀπειθοῦντες Ἰουδαῖοι καὶ προσλαβόμενοι τῶν ἀγοραίων τινὰς ἄνδρας πονηροὺς, καὶ ὀχλοποιήσαντες, ἐξορύβουν τὴν πόλιν· ἐπιστάντες τῇ οἰκίᾳ Ἰάσονος, ἐζήτουν αὐτοὺς ἀγαγεῖν εἰς τὸν δῆμον. Μὴ εὐρόντες δὲ αὐτοὺς, ἔσυρον τὸν Ἰάσονα, καὶ τινὰς ἀδελφοὺς ἐπὶ τοὺς πολιτάρχας, βοῶντες ὅτι οἱ τὴν οἰκουμένην ἀναστατώσαντες, οὗτοι πάντες ἀπέναντι τῶν δογμάτων Καίσαρος πράττουσι, βασιλέα λέγοντες ἕτερον εἶναι, Ἰησοῦν. Ἐτόραζαν δὲ τὸν ὄχλον καὶ τοὺς πολιτάρχας, ἀκούοντας ταῦτα· καὶ λαβόντες τὸ ἱκανὸν παρὰ τοῦ Ἰάσονος καὶ τῶν λοιπῶν, ἀπέλυσαν αὐτούς.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐπιλαβόμενοι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Παύλου, ἐπὶ τὸν Ἄρειον πάγον ἤγαγον· Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἡ καινὴ αὕτη ἡ ὑπομένη διδασχὴ; Ξενίζοντα γὰρ τινὰ εἰσφέρει καὶ ἡμῶν. Βουλομεθα οὖν γινῶναι, τί εἶναι. (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες, καὶ οἱ ἐκ

εἰς ἕδρην ἕτερον εὐκαίρην, ἢ λέγειν τι καὶ ἀκρίβειαν κρινέ-
 τερον. Στασιεῖς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τῆς Ἀρείας πάγου,
 εἶπε: "Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὥς δεισιδαίμονες ἐ-
 ρης ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γάρ, καὶ ἀναθεωρῶν τὰ
 σεβασμάτα ὑμῶν, εὖρον καὶ βωμόν, ἐν ᾧ ἐπεγέγραπτο
 "Ἄγνώσω Θεῷ". "Ὅν ἔν ἄγνοοῦντες εὐσεβεῖτε, τοῦτον
 ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς ὁ ποιήσας τὸν κόσμον,
 καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος
 ὑπάρχων, ἢ ἐν χειροποιήτοις ναοῖς κατοικεῖ, ἢ δὲ ὑπὸ
 χειρῶν ἀνθρώπων διραπεύεται, προσδεόμενός τινος, αὐ-
 τὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοὴν καὶ τὰ πάντα. Ἐποίη-
 σέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθνος ἀνθρώπων κατοικεῖν
 ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς, ὀρίσας προτεταγμένους
 καιρὸς, καὶ ταῖς ὁροθεσίαις τῆς κατοικίας αὐτῶν. Ζητεῖν
 τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψηλαφήσειαν αὐτόν, καὶ εὐροῖεν
 καί τοιγε οὐ μακρὰν ἀπὸ ἑνὸς ἐκάστη ἡμῶν ὑπάρχοντα.
 Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν, καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμέν".

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{10.} **Ε**ν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, κατελθὼν ὁ Παῦλος εἰς
^{12.} Καισάρειαν, ἀναβὰς καὶ ἀσπασάμενος τὴν Ἐκκλησίαν,
 κατέβη εἰς Ἀντιόχειαν καὶ ποιήσας χρόνον τινα, ἐξῆλ-
 θε, διερχόμενος καθεξῆς τὴν Γαλατικὴν χώραν καὶ
 Φρυγίαν, ἐπισηρίζων πάντας τοὺς μαθητάς. Ἰουδαῖος
 ὀνόματι, Ἀλεξανδρεὺς τῷ γένει, ἀνὴρ
 ὢν εἰς Ἐφεσον, δυνατὸς ὢν ἐν ταῖς
 κατηχημένους τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου,
 αὐτὸς ἐλάλει καὶ ἐδίδασκεν ἀκριβῶς
 ἐπιστάμενος μόνον τὸ βάπτισμα
 ἔρχατο παρρησιάζεσθαι ἐν τῇ συν-
 ᾧ αὐτοῦ Ἀκύλας καὶ Πρίσκιλλα,
 καὶ ἀκριβέστερον αὐτῷ ἐξέτινεντο
 Βουλομένου δὲ αὐτοῦ διελθεῖν εἰς

τὴν Ἀχαΐαν, προτρεφόμενοι οἱ ἀδελφοί, ἔγραψαν τοῖς μαθηταῖς ἀποδέξασθαι αὐτόν. Ὃς παραγενόμενος, συνεβόλετο πολὺ τοῖς πεπιστευκόσι διὰ τῆς χάριτος. Εὐτόνως γὰρ τοῖς Ἰουδαίοις διακατηλέγγετο δημοσίᾳ, ἐπιδεικνὺς διὰ τῶν Γραφῶν εἶναι τὸν Χριστὸν Ἰησοῦν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Ὅτι Κύριος φοβερός Βασιλεὺς.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Ὑπέταξε λαοὺς ἡμῖν, καὶ ἔθνη ὑπὸ τοῖς πό-
δας ἡμῶν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφοδρὰ ἐν πόλει
τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφ-
θεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Β'. Ὁρῇ Σιών, τὰ πλευρὰ τοῦ Βορρᾶ, ἡ πόλις
τοῦ Βασιλέως τοῦ μεγάλου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν δόξῃ ἀναληφ-
θεὶς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς οὐρανοὺς.

Στίχ. Γ'. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς βράσειν αὐτῆς νῦν
Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν

θεῖς ἀφ' ἡμῶν εἰς τοὺς
Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δ'.

Στίχ. Α'. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Β'. Οἶτε γηγενεῖς καὶ οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων.

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Γ'. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν..

Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικ. Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ
σαλπιγγοῦ.

Ἀπολυτ. Ἀνελήφθης ἐν δόξῃ Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκ. Τὴν ὑπὲρ ἡμῶν πληρώσας οἰκονομίαν.

Καὶ τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Υψώθητε ἐπὶ τοὺς οὐρανούς ὁ Θεός.

Στίχ. Ἐτοίμη ἡ καρδιά μου ὁ Θεός.

Πράξεις τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τὸν μὲν πρῶτον λόγον ἐποίησάμην περὶ πάντων, ὡς
Θεόφιλε, ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν
ἄχρι ἧς ἡμέρας ἐντειλάμενος τοῖς Ἀποστόλοις διὰ Πνεύ-
ματος Ἁγίου, οὓς ἐξελέξατο, ἀνελήφθη. Οἷς καὶ πα-
ρέστησεν ἑαυτὸν ζῶντα μετὰ τὸ παθεῖν αὐτόν, ἐν πολ-
λοῖς τεκμηρίοις δι' ἡμερῶν τεσσαράκοντα ὁπτανόμενος
αὐτοῖς, καὶ λέγων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Καὶ ὁρίμενος παρήγγειλεν αὐτοῖς, ἀπὸ Ἱεροσολύμων
ἐξέλθαι, ἀλλὰ περιμένειν τὴν ἐπαγγελίαν, ἣν ἐλάλουν
ἀκούσατέ μου. Ὅτι Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισεν ἐν ὕδατι,
ἐγὼ δὲ βαπτισθήσεσθε ἐν Πνεύματι Ἀγίῳ καὶ ὕδατι
ἁγίῳ ταύτας ἡμέρας. Οἱ μὲν οὖν συνῆλθον πρὸς
αὐτόν, λέγοντες: Κύριε, εἰ ἐν ταῖς πόλεσιν ταύταις
ἐπιστάνεις τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ ἐν Ἰσραὴλ;
Ὁ δὲ ἀπεκρίθη αὐτοῖς λέγων: Οὐχ ὑμῶν ἐστὶ γινῶναι χρόνους

ἡ καιροῦς, οὗς ὁ Πατήρ ἔθηκεν ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ. Ἀλλὰ λήψουσιν δύναμιν, ἐπελθόντος τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐφ' ὑμᾶς, καὶ ἔσεσθί μοι μάρτυρες ἐν τε Ἱερουσαλὴμ, καὶ ἐν πάσῃ τῇ Ἰουδαίᾳ, καὶ Σαμάρειᾳ, καὶ ἕως ἐσχάτου τῆς γῆς". Καὶ ταῦτα εἰπὼν, βλέπόντων αὐτῶν, ἐπῆρθη, καὶ νεφέλῃ ὑπέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀτενίζοντες ἦσαν εἰς τὸν οὐρανόν, πορευομένη αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο παρεῖχθησαν αὐτοῖς ἐν ἐσθίῃτι λευκῇ, οἳ καὶ εἶπον: "Ἄνδρες Γαλιλαῖοι, τί ἐστήκατε ἐμβλέποντες εἰς τὸν οὐρανόν; Οὗτος ὁ Ἰησοῦς ὁ ἀναληφθεὶς ἀφ' ὑμῶν εἰς τὸν οὐρανόν, οὕτως ἐλεύσεται πάλιν, ὃν τρόπον ἐβέβηκασθε αὐτὸν πορευόμενον εἰς τὸν οὐρανόν". Τότε ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ, ἀπὸ ὁρῶν τοῦ καλουμένου Ἑλαιῶνος, ὅ ἐστιν ἐγγὺς Ἱερουσαλὴμ, Σαββαίου ἔχον ὁδόν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Πάντα τὰ ἔσθνη κροτήσατε χεῖρας.

Κοινωνικόν.

Ἀνέβη ὁ Θεὸς ἐν ἀλαλαγμῷ, Κύριος ἐν φωνῇ σάλπιγγος.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Σ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο, ἐν τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι ἐν Κορίνθῳ, Παῦλον διελθόντα ταῖς ἀνωτερικαῖς μέρη, ἐλθεῖν εἰς Ἐφεσον· καὶ εὐρών τινας μαθητάς, εἶπε πρὸς αὐτούς: Εἰ Πνεῦμα ἅγιον ἐλάβετε πιστεύσαντες; Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν: Ἄλλ' ἡδὲ εἰ Πνεῦμα ἁγίων ἔσιν, ἡκούσαμεν. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς: Εἰς τί οὖν ἐβαπτίσθητε; Οἱ δὲ εἶπον "Εἰς τὸ Ἰωάννη βάπτισμα". δὲ Παῦλος "Ἰωάννης μὲν ἐβάπτισε βάπτισμα νοίας, τῷ λαῷ λέγων, εἰς τὸν ἐρχόμενον πιστεῦσωσι, τουτέστιν, εἰς τὸν Χριστόν· σάντες δὲ ἐβαπτίσθησαν εἰς τὸ ὄνομα. Καὶ ἐπιθέντος αὐτοῖς τοῦ Παύλου +

Πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐπ' αὐτούς· ἐλάλουν τε γλώσσαις, καὶ προεφήτευον. Ἦσαν δὲ οἱ πάντες ἄνδρες ὡσεὶ δεκαδύο. Εἰσελθὼν δὲ εἰς τὴν συναγωγὴν ἐπαρρήσιαίζετο, ἐπὶ μῆνας τρεῖς διαλεγόμενος, καὶ πείθων τὰ περὶ τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, συνηγμένων τῶν Μαθητῶν τοῦ κλάσαι ἄρτον, ὁ Παῦλος διελέγετο αὐτοῖς, μέλλων ἐξιέναι τῇ ἐπαύριον, παρέτεινέ τε τὸν λόγον μέχρι μεσονυκτίου. Ἦσαν δὲ λαμπάδες ἱκαναὶ ἐν τῷ ὑπερώῳ, οὗ ἦσαν συνηγμένοι. Καθήμενος δὲ τις νεανίας, ὀνόματι Εὐτυχος, ἐπὶ τῆς θυρίδος, καταφερόμενος ὑπνω βαθεῖ, διαλεγόμενου τοῦ Παύλου ἐπὶ πλεῖον, κατενεχθεὶς ἀπὸ τοῦ ὑπνου, ἔπεσεν ἀπὸ τοῦ τριστεγίου κάτω, καὶ ἤρθη νεκρός. Καταβὰς δὲ ὁ Παῦλος, ἐπέπεσεν αὐτῷ, καὶ συμπεριλαβὼν, εἶπε "Μὴ θορυβεῖσθαι· ἡ γὰρ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐστίν". Αναβὰς δὲ, καὶ κλάσας ἄρτον καὶ γευσάμενος, ἐφ' ἱκανόν τε ὁμιλήσας ἄχρι αὐγῆς, ὅπως ἐξῆλθεν. Ἦγαγον δὲ τὸν παῖδα, καὶ παρεκλήθησαν οὐ μετρίως.

ΚΥΡΙΑΚΗ Ζ'. ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐδ.

Ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
εἴ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

κείναις, ἔκρινεν ὁ Παῦλος παρα-
ὅπως μὴ γένηται αὐτῷ χρόνος
ἔσπευδε γὰρ, εἰ δυνατόν ἦν αὐ-
ντηκοστῆς γενέσθαι εἰς Ἱεροσό-

λυμα. Ἀπὸ δὲ τῆς Μιλήτου πέμφας εἰς Ἐφεσον, μετε-
καλέσατο τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας. Ὡς δὲ
παρεγένοντο πρὸς αὐτόν, εἶπεν αὐτοῖς: "Προσέχετε ἑαυ-
τοῖς, καὶ παντὶ τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τὸ Πνεῦμα τὸ
ἅγιον ἔθηκετο ἐπισκόπῃς, ποιμαίνειν τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος. Ἐγὼ
γὰρ οἶδα τοῦτο, ὅτι εἰσελεύσονται μετὰ τὴν ἄφιξίν μου
λύκοι βαρεῖς εἰς ὑμᾶς, μὴ φειδόμενοι τοῦ ποιμνίου. Καὶ
ἐξ ὑμῶν αὐτῶν ἀναστήσονται ἄνδρες, λαλοῦντες διε-
στραμμένα, τῇ ἀποσπᾶν τῆς μαθητῆς ὀπίσω αὐτῶν.
Διὸ γρηγορεῖτε, μνημονεύοντες, ὅτι τριετίαν νύκτα καὶ
ἡμέραν οὐκ ἐπαυσάμην μετὰ δοκρῶν νοσητῶν ἕνα
ἕκαστον. Καὶ τανῦν παρατίσθημι ὑμᾶς, ἀδελφοί, τῷ
Θεῷ, καὶ τῷ λόγῳ τῆς χάριτος αὐτοῦ, τῷ δυναμένῳ
ἐποικοδομῆσαι, καὶ δοῦναι ὑμῖν κληρονομίαν ἐν τοῖς
ἡγιασμένοις πάσιν. Ἀργυρίου ἢ χρυσοῦ ἢ ἱματισμοῦ
οὐδενὸς ἐπεθυμήσα. Αὐτοὶ δὲ γινώσκετε, ὅτι ταῖς
χρείαις μὴ καὶ τοῖς ἔσι μετ' ἐμὲ ὑπηρέτησαν αἱ χεῖρες
αὗται. Πάντα ὑπέδειξα ὑμῖν, ὅτι ἔγω κοποιῶντας δεῖ
ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν ἀσθενούντων, μνημονεύειν τε τὸν
λόγον τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, ὅτι αὐτὸς εἶπε: "Μακάριόν
ἐστι διδόναι μᾶλλον ἢ λαμβάνειν". Καὶ ταῦτα εἰπὼν,
θεῖς τὰ γόνατα αὐτῆ, σὺν πᾶσιν αὐτοῖς προσηύξατο.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Θεὸς Θεῶν Κύριος ἐλάλησε, καὶ ἐκάλεσε τὴν γῆν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐξεληθόντες οἱ Ἀπόστολοι
ἀπὸ Τύρου, ἦλθομεν εἰς Καισάρειαν· καὶ εἰ-
ς τὸν οἶκον Φιλίππου τοῦ εὐαγγελιστῆ
(ἐκ τῶν ἑπτὰ), ἐμείναμεν παρ' αὐτῷ.
Συγατέρες παρθένοι τέσσαρες προφη-
τῶντων δὲ ἡμῶν ἡμέρας πλείους, καὶ

Ἰουδαίαις προφῆτης ὀνόματι Ἀγαθος. Καὶ ἐλθὼν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἄρας τὴν ζώνην τοῦ Παύλου, διήσας τε αὐτοῦ ταῖς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας, εἶπε «Ταῦδε λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, Τὸν ἄνδρα, οὗ ἐστὶν ἡ ζώνη αὕτη, οὕτω διήσουσιν ἐν Ἱερουσαλὴμ οἱ Ἰουδαῖοι, καὶ παραδώσουσιν εἰς χεῖρας ἐθνῶν». Ὡς δὲ ἠκούσαμεν ταῦτα, παρεκαλοῦμεν ἡμεῖς τε καὶ οἱ ἐντόπιοι, τοῦ μὴ ἀνσθαίνειν αὐτὸν εἰς Ἱερουσαλὴμ. Ἀπεκρίθη δὲ ὁ Παῦλος «Τί ποιεῖτε, κλαίοντες καὶ συνθρύπτοντές μου τὴν καρδίαν; ἐγὼ γὰρ οὐ μόνον δεσθῆναι, ἀλλὰ καὶ ἀποθανεῖν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἐτοιμῶς ἔχω ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ». Μὴ πεισιομένου δὲ αὐτοῦ, ἡσυχάσαμεν, εἰπόντες: Τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου γενέσθω.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, παραλαβὼν ὁ Παῦλος τοὺς ἄνδρας, τῇ ἐχομένῃ ἡμέρᾳ σὺν αὐτοῖς ἀγνισθεῖς, εἰσήει εἰς τὸ ἱερόν, διαγγέλλων τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ἡμερῶν τοῦ ἀγνισμοῦ, ἕως οὗ προσηνέχθη ὑπὲρ ἐνὸς ἐκάστου αὐτῶν ἢ προσφορά. Ὡς δὲ ἔμελλον αἱ ἑπτὰ ἡμέραι συντελεῖσθαι, οἱ ἀπὸ τῆς Ἀσίας Ἰουδαῖοι, θρασυάμενοι αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ, συνέχεον πάντα τὸν ὄχλον, καὶ ἐπέβαλον ταῖς χεῖρας ἐπ' αὐτόν, κράζοντες «Ἄνδρες Ἰσραηλῖται, βοηθεῖτε· οὗτός ἐστιν ὁ ἄνθρωπος, ὁ κατὰ τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ νόμου ἐπὶ τοῦ τόπου τούτου πάντας πανταχοῦ διδάσκει».

καὶ Ἕλληνας εἰσήγαγεν εἰς τὸ ἱερόν, ἅγιον τόπον τῆτον (ἦσαν γὰρ πρὸν τὸν Ἐφέσιον ἐν τῇ πόλει σὺν αὐτοῖς τὸ ἱερόν εἰσήγαγεν ὁ Παῦλος). ἤλθον, καὶ ἐγένετο συνδρομὴ τῷ λαῷ. Παῦλου, εἴλκον αὐτόν ἔξω τοῦ ἱεροῦ, καὶ ἐκείνησαν αἱ θύραι. Ζητούντων ἀνέβη φάσις τῷ χιλιάρχῳ τῆς

σπείρης, ὅτι ὅλη συγκέχυται ἡ Ἱερουσαλήμ. "Ὅς ἐξ αὐ-
τῆς παραλαβὼν στρατιώτας καὶ ἑκατοντάρχους, κα-
τέδραμεν ἐπ' αὐτούς. Οἱ δὲ ἰδόντες τὸν χιλιάρχον καὶ
τοὺς στρατιώτας, ἐπαύσαντο τύπτοντες τὸν Παῦλον.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀτενίσας ὁ Παῦλος τῷ συ-
νεδρίῳ, εἶπεν "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀ-
γαθῇ πεπολίτευμαι τῷ Θεῷ, ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας".
Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς Ἀνανίας ἐπέταξε τοῖς παρεστῶσιν αὐ-
τῷ, τύπτειν αὐτοῦ τὸ στόμα. Τότε ὁ Παῦλος πρὸς αὐ-
τὸν εἶπε "Τύπτειν σε μέλλει ὁ Θεός, τοῖχες κεκονιαμέναι
καὶ σὺ κἀντὶ κρίνων με κατὰ τὸν νόμον, καὶ παρανομῶν
κελεύεις με τύπτεσθαι"; Οἱ δὲ παρεσῶτες εἶπον: Τὸν
ἀρχιερέα τοῦ Θεοῦ λοιδορεῖς; Ἔφη τε ὁ Παῦλος: "Οὐκ
ᾔδειν, ἀδελφοί, ὅτι ἐστὶν ἀρχιερεὺς· γέγραπται γάρ
"Ἀρχοντα τοῦ λαοῦ σου οὐκ ἐρεῖς κακῶς". Γνοὺς δὲ ὁ
Παῦλος, ὅτι τὸ ἓν μέρος ἐστὶ Σαδδουκαίων, τὸ δὲ ἕτερον
Φαρισαίων, ἔκραξεν ἐν τῷ συνεδρίῳ "Ἄνδρες ἀδελφοί,
ἐγὼ Φαρισαῖός εἰμι, υἱὸς Φαρισαίου· περὶ ἐλπίδος καὶ
ἀναστάσεως νεκρῶν ἐγὼ κρίνομαι". Τοῦτο δὲ αὐτοῦ λα-
λήσαντος, ἐγένετο ῥάσις τῶν Φαρισαίων καὶ τῶν Σαδ-
δουκαίων, καὶ ἐσχίσθη τὸ πλῆθος. Σαδδουκαῖοι μὲν γάρ
λέγουσι μὴ εἶναι ἀνάστασιν, μηδὲ ἄγγελον, μήτε πνεῦμα.
Φαρισαῖοι δὲ ὁμολογοῦσι τὰ ἀμφότερα. Ἐγένετο δὲ
κραυγὴ μεγάλη· καὶ ἀναστάντες οἱ γραμματεῖς τοῦ μέ-
ρους τῶν Φαρισαίων, διεμάχοντο, λέγοντες "Οὐδὲν κα-
κὸν εὐρίσκομεν ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ· εἰ δὲ
ἐλάλησεν αὐτῷ, ἢ ἄγγελος, μὴ θεωμαχῶμεν"
γενομένης ῥάσεως, εὐλαβηθεῖς ὁ χιλιάρ-
χος ὁ Παῦλος ὑπ' αὐτῶν, ἐκέλευσε τὸ
ταβάν ἀρπάσαι αὐτὸν ἐκ μέσσης αὐτῶν
παρεμβολῆν. Τῇ δὲ ἐπιούσῃ νυκτὶ ἐ-

εἶπε: Θάρσει Παῦλε· ὥς γάρ διεμαρτύρω τὰ περί ἐμοῦ
εἰς Ἱερουσαλήμ, οὕτω σε δεῖ καὶ εἰς Ῥώμην μαρτυρῆσαι.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς, καὶ
Βερνίκη κατήντησαν εἰς Καισάρειαν, ἀσπασόμενοι τὸν
Φῆστον. Ὡς δὲ πλείους ἡμέρας διέτριβον ἐκεῖ, ὁ Φῆ-
στος τῷ Βασιλεῖ ἀνέθετο τὰ κατὰ τὸν Παῦλον, λέγων·
“Ἄνθρωπος ἐστὶ καταλειμμένος ὑπὸ Φήλικος δέσμιος·
περί οὗ, γενομένου μου εἰς Ἱεροσόλυμα, ἐνεφάνησαν οἱ
ἀρχιερεῖς καὶ οἱ πρεσβύτεροι τῶν Ἰουδαίων, αἰτούμενοι
κατ' αὐτοῦ δίκην. Πρὸς οὓς ἀπεκρίθη, ὅτι οὐκ ἔστιν
ἔθιμος Ῥωμαίοις χαρίζεσθαι τινὰ ἄνθρωπον εἰς ἀπώ-
λειαν, πρὶν ἢ ὁ κατηγορούμενος κατὰ πρόσωπον ἔχει
τοὺς κατηγοροὺς, τόπον τε ἀπολογίας λάβοι περὶ τοῦ
ἐγκλήματος. Συνελθόντων οὖν αὐτῶν ἐνθάδε, ἀναβο-
λὴν μηδεμίαν ποιησάμενος, τῇ ἐξῆς καθίσας ἐπὶ τοῦ
βήματος, ἐκέλευσα ἀχθῆναι τὸν ἄνδρα. Περὶ οὗ στα-
θέντες οἱ κατήγοροι, οὐδεμίαν αἰτίαν ἐπέφερον, ὧν ὑ-
πενόουν ἐγώ. Ζητήματα δὲ τινὰ περὶ τῆς ἰδίας δεισι-
δαιμονίας εἶχον πρὸς αὐτόν, καὶ περὶ τίνος Ἰησοῦ τε-
θνηκότες, ὃν ἔφασκεν ὁ Παῦλος ζῆν”.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εν

ταῖς ἡμέραις, ὡς ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡ-
αρεδίδουν τὸν τε Παῦλον καὶ τι-
ἐκατοντάρχη, ὀνόματι Ἰουλίῳ,
βαίντες δὲ πλοίῳ Ἀδραμυττηνῶ,
τὰ τὴν Ἀσίαν τόπους, ἀνήχ-
ριστάρχου Μακεδόνης Θεσσα-
χτήχθημεν εἰς Σιδῶνα. Φίλαν-
Παύλῳ χρησάμενος, ἐπέτρεψε

πρὸς τοὺς φίλους, πορευθέντα ἐπιμελείας τυχεῖν. Καί-
 κειῖεν ἀναχθέντες, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κύπρον, διὰ τὸ
 τοὺς ἀνέμους εἶναι ἐναντίους. Τό, τε πέλαιος τὸ κατὰ
 τὴν Κιλικίαν καὶ Παμφυλίαν διαπλεύσαντες, κατηλθο-
 μεν εἰς Μύρα τῆς Λυκίας. Κάκει εὐρών ὁ ἐκατόνταρ-
 χος πλοῖον Ἀλεξανδρινόν, πλέον εἰς τὴν Ἰταλίαν, ἐνε-
 βίβασεν ἡμᾶς εἰς αὐτό. Ἐν ἱκαναῖς δὲ ἡμέραις βραδυ-
 πλοοῦντες, καὶ μόλις γενόμενοι κατὰ τὴν Κνίδον, μὴ
 τροσεῶντος ἡμᾶς τῷ ἀνέμῳ, ὑπεπλεύσαμεν τὴν Κρήτην
 κατὰ Σαλμώνην. Μόλις τε παραλεγόμενοι αὐτήν, ἤλθο-
 μεν εἰς τόπον τινὰ καλούμενον, Καλοὺς λιμένας, ὃν ἐγ-
 γύς ἦν πόλις Λασαία. Ἰκανοῦ δὲ χρόνου διαγενομένου,
 καὶ ὄντος ἤδη ἐπισφαλοῦς τοῦ πλοῦς, διὰ τὸ καὶ τὴν
 νηστείαν ἤδη παρεληλυθέναι, παρῆναι ὁ Παῦλος, λέγων
 αὐτοῖς "Ἄνδρες, νιεωρῶ, ὅτι μετὰ ὑβρεως καὶ πολλῆς
 ζημίας, οὐ μόνον τοῦ φόρτου καὶ τοῦ πλοίου, ἀλλὰ καὶ
 τῶν ψυχῶν μέλλει ἔσσεσθαι τὸν πλοῦν". Ὁ δὲ ἐκατόν-
 ταρχος τῷ κυβερνήτῃ καὶ τῷ ναυκλήρῳ ἐπέειπετο μάλ-
 λον, ἢ τοῖς ὑπὸ τοῦ Παύλου λεγομένοις. Ἀνευθέτου δὲ
 τοῦ λιμένος ὑπάρχοντος πρὸς παραχειμασίαν, οἱ πλείους
 ἔπειντο βελὴν ἀναχθῆναι καί κειῖεν, εἰπὼς δύναιντο κα-
 ταντήσαντες εἰς Φοίνικα παραχειμαῖσαι, λιμένας τῆς Κρή-
 τος, βλέποντα κατὰ Λίβια καὶ κατὰ Χῶρον. Ὑποπνεύ-
 σαντος δὲ Νότου, δόξαντες τῆς προθέσεως κεκρατηκέ-
 ναι, ἄραντες ἀπ' Ἀσσε, παρελέγοντο τὴν Κρήτην. Μετ' ὅ-
 πολὺ δὲ ἔβαλε κατ' αὐτῆς ἄνεμος τυφωνικός, ὃ καλούμε-
 νος Εὐροκλύδων. Συναρπασθέντος δὲ τοῦ πλοίου, κα-
 μὴ δυναμένου ἀντοφθίσαι μὲν τῷ ἀνέμῳ, ἐπιδόντες ἐφε-
 ρόμεθα. Νησίον δὲ τι ὑποδραμόντες καλούμενον Κλα-
 δην, μόλις ἐσχύσαμεν περικρατεῖς γενέσθαι τῶν
 ἡν ἄραντες, βοηθείαις ἐχρῶντο, ὑπὸ
 πλοῖον φοβούμενοί τε μὴ εἰς τὸν Σύρτι
 λάσαντες τὸ σκεῦος, ὅπως ἐφέροντο.
 ζομένων ἡμῶν, τῇ ἐξῆς ἐκβολὴν ἐπε-

αὐτόχειρες τὴν σκευὴν τοῦ πλοίου ἐρρίψαμεν. Μήτε δὲ
 Ἡλίου, μήτε ἄστρον ἐπιφαινόντων ἐπὶ πλείονας ἡμέρας,
 χειμῶνός τε οὐκ ὀλίγου ἐπικειμένου, λοιπὸν περιηρεῖτο
 πᾶσα ἐλπίς τοῦ σωθῆσαι ἡμᾶς. Πολλῆς δὲ ἀσιτίας
 ὑπαρχούσης, τότε σταθεὶς ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ αὐτῶν, εἶπεν·
 "Εἶδει μὲν, ὦ ἄνδρες, πεινιάρχησάντας μοι, ἀνάγεσθαι
 ἀπὸ τῆς Κρήτης, κερδοῦσαί τε τὴν ὕβριν ταύτην καὶ τὴν
 ζημίαν. Καὶ τανῦν παραινῶ εὐθυμεῖν· ἀποβολὴ γὰρ
 ψυχῆς οὐδεμία ἔσται ἐξ ὑμῶν, πλὴν τοῦ πλοίου. Παρέ-
 στη γάρ μοι τῇ νυκτὶ ταύτῃ Ἄγγελος τοῦ Θεοῦ, οὗ εἶμι.
 ὦ καὶ λατρεύω, λέγων "Μὴ φοβοῦ, Παῦλε· Καίσαρί σε
 δεῖ παραστῆναι· καὶ ἰδοὺ κεχαρίσται σοι ὁ Θεὸς πάν-
 τας τοὺς πλείοντας μετὰ σοῦ". Διὸ εὐθυμεῖτε, ἄνδρες·
 πιεσὲν γὰρ τῷ Θεῷ, ὅτι οὕτως ἔσται, καὶ ὃν τρόπον
 λελάληταί μοι. Εἰς νῆσον δέ τινα δεῖ ἡμᾶς ἐκπεσεῖν". Ὡς
 δὲ τεσσαρεσκαίδεκάτῃ νυξ ἐγένετο, διαφορομένων ἡμῶν
 ἐν τῷ Ἀδρία, κατὰ μέσον τῆς νυκτὸς ὑπενόησαν οἱ ναῦ-
 ται προσάγειν τινὰ αὐτοῖς χώραν. Καὶ βολίσαντες, εὗ-
 ρον ὀργυαῖς εἴκοσι· βραχὺ δὲ διαστήσαντες, καὶ πάλιν
 βολίσαντες, εὗρον ὀργυαῖς δεκαπέντε. Φοβούμενοί τι
 κήπως εἰς τραχεῖς τόπους ἐκπέσωσιν, ἐκ πρύμνης ῥί-
 ψαντες ἀγκύρας τέσσαρας, ἠύχοντο ἡμέραν γενέσθαι
 ὧν δὲ ναυτῶν ζητούντων φυγεῖν ἐκ τοῦ πλοίου, καὶ
 ἀλασάντων τὴν σκάφην εἰς τὴν θάλασσαν, προφάσε-
 ρις ἐκ πύργου μελλόντων ἀγκύρας ἐκτείνειν, εἶπεν
 Παῦλος τῷ ἐκατοντάρχῃ καὶ τοῖς στρατιώταις "Εἰάν μοι
 τοιμεῖ·

πλοίῳ, ὑμεῖς σωθῆναι ἐδύνασθε"
 ἐπέκοψαν τὰ σχοινία τῆς σκάφης
 πεσεῖν. Ἀχρι δὲ οὗ ἔμελλεν ἡμέρα
 Παῦλος ἀπαντας μεταλαβεῖν τρα-
 πιδεκάτην σήμερον ἡμέραν προ-
 κείτε, μηδὲν προσλαβόμενοι· δα-
 σθεῖν τροφῆς· τοῦτο γὰρ προ-
 πάχει· ἔθενός γὰρ ὑμῶν θῆρε

ἐκ τῆς κεφαλῆς πεσεῖται". Εἰπὼν δὲ ταῦτα, καὶ λαβὼν ἄρτον, εὐχαρίστησε τῷ Θεῷ ἐνώπιον πάντων, καὶ κλάσας, ἤρξατο ἐσθίειν. Εὐθυμοὶ δὲ γενόμενοι πάντες, καὶ αὐτοὶ προσελάβοντο τροφῆς. Ἦμεν δὲ ἐν τῷ πλοίῳ αἱ πᾶσαι ψυχαὶ διακόσιαι ἐβδομηκονταεξ. Κορεσθέντες τροφῆς, ἐκέφιζον τὸ πλοῖον, ἐκβαλλόμενοι τὸν σῖτον εἰς τὴν θάλασσαν. Ὅτε δὲ ἡμέρα ἐγένετο, τὴν γῆν ἐκ ἐπεγίνωσκον· κόλπον δὲ τινα κατενόουν ἔχοντα αἰγιαλόν, εἰς ὃν ἐβηλεύσαντο, εἰ δύναιντο, ἐξῶσαι τὸ πλοῖον. Καὶ τὰς ἀγκύρας περιελόντες εἶων εἰς τὴν θάλασσαν, ἅμοσιν ἀνέντες τὰς ζευκτηρίας τῶν πηδαλίων· καὶ ἐπάραντες τὸν ἄρτέμονα τῇ πνεύσῃ, κατεῖχον εἰς τὸν αἰγιαλόν. Περιπεσόντες δὲ εἰς τόπον δι' ἀλάσπον ἐπώκειλαν τὴν ναῦν· καὶ ἡ μὲν πρῶρα ἐρείσασα ἔμεινε ἀσάλευτος· ἡ δὲ πρύμνα ἐλύετο ὑπὸ τῆς βίας τῶν κυμάτων. Τῶν δι' ἡσυχαστῶν βουλὴ ἐγένετο, ἵνα τοὺς δεσμώτας ἀποκτείνωσι, μή τις ἐκκολυμβήσας διαφύγοι. Ὁ δὲ ἑκατόνταρχος βυθόμενος διασῶσαι τὸν Παῦλον, ἐκώλυσεν αὐτοῦ τοῦ βυθήματος, ἐκέλευσέ τε τοὺς δυναμένους κολυμβᾶν ἀπορρήψαντας πρώτους, ἐπὶ τὴν γῆν ἐξιέναι· καὶ τὸ λοιπὸν, οὓς μὲν ἐπὶ σκάνισιν, οὓς δὲ ἐπὶ τινων τῶν ἀπὸ τοῦ πλοίου. Καὶ οὕτως ἐγένετο πάντας διασωθῆναι ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ διασωθέντες, τότε ἐπέγνωσαν ὅτι Μελέτη ἡ νῆσος καλεῖται.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀ' σ'

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασωθεὶς Παῦλον ἐκ τοῦ πλοῦς, τότε ἐπέγ'

νήσος καλεῖται. Οἱ δὲ βάρβαραι παρῆχον αὐτὴν τυχοῦ-
 σαν φιλανθρωπίαν ἡμῖν· ἀντίφαντες γὰρ πυραίν, προσε-
 λάμβοντο πάντας ἡμᾶς, διὰ τὸν ὑετὸν τὸν ἐφεξῶτα, κα-
 διὰ τὸ ψύχος. Συστρέψαντος δὲ τοῦ Παύλου φρυγάνων
 πληθῆος, καὶ ἐπιθύντος ἐπὶ τὴν πυραίν, ἔχιδνα ἐκ τῆς
 νιέρμης ἐξελθούσα, κατιῆψε τῆς χειρὸς αὐτοῦ. Ὡς δὲ
 εἶδον οἱ βάρβαραι κρεμάμενον τὸ νηρίον ἐκ τῆς χειρὸς
 αὐτοῦ, ἔλεγον πρὸς ἀλλήλους: Πάντως φονεὺς ἐστὶν
 ἄνθρωπος οὗτος, ὃν διασυνθέντα ἐκ τῆς Σιλαίσσης
 δίκη ζῆν οὐκ εἶασεν". Ὁ μὲν ὢν, ἀποτινάξας τὸ νηρίον
 εἰς τὸ πῦρ, ἔπαθεν οὐδὲν κακόν. Οἱ δὲ προσεδόκων αὐ-
 τὸν μέλλειν πίμπρασθαι, ἢ καταπίπτειν ἄφνω νεκρόν.
 Ἐπὶ πολὺ δὲ αὐτῶν προσδοκῶντων, καὶ νιωρῶντων μη-
 δὲν ἄτοπον εἰς αὐτὸν γινόμενον, μεταβαλλόμενοι, ἔλεγον
 θεὸν αὐτὸν εἶναι. Ἐν δὲ τοῖς περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον ὑ-
 πῆρχε χωρία τῷ πρώτῳ τῆς νήσου, ὀνόματι Ποπλίῳ, ὁ
 ἀναδεξάμενος ἡμᾶς, τρεῖς ἡμέρας φιλοφρόνως ἐξένισεν.
 Ἐγένετο δὲ τὸν πατέρα τοῦ Ποπλίου πυρετοῖς καὶ δι-
 σπεντερίᾳ συνεχόμενον κατακεῖσθαι· πρὸς ὃν ὁ Παῦλος
 ἐπισελθὼν, καὶ προσευξάμενος, ἐπιθεὶς ταῖς χεῖρας αὐτοῦ
 ἰάσατο αὐτόν. Τούτου οὖν γενομένου, καὶ οἱ λοιποὶ
 ἔχοντες ἀσθενείας ἐν τῇ νήσῳ προσήρχοντο, καὶ ἔθερον
 πτεύοντο. Οἱ καὶ πολλαῖς τιμαῖς ἐτίμησαν ἡμᾶς, κα-
 τὰ ἀναγομένους ἐπέθεντο τὰ πρὸς τὴν χρεῖαν. Μετὰ δὲ
 τρεῖς μῆνας ἀνήχθημεν ἐν πλοίῳ παρακεχειμακότι ἐκ
 τῆς νήσου, Ἀλεξανδρίνῳ, παρασήμῳ Διοσκύροις. Καὶ κα-
 ταχθύντες εἰς Συρακούσας, ἐπεμείναμεν ἡμέρας. Ὅθι
 περιελθόντες ἐπὶ τὴν νήσον ἤγαγον· καὶ μετὰ μίαν
 ἡμέραν ἐν Νότῳ, δευτεραῖοι ἦλθομεν εἰς Πάμφιλον
 ἀδελφούς, παρεκλήθημεν παρ' αὐτοῦ· καὶ ἐπτά· καὶ οὕτως εἰς τὴν Ῥώμην
 ἀδελφοὶ ἀκούσαντες τὰ περὶ ἡμῶν, ἄχρις Ἀππείου φόρου
 ἰδὼν ὁ Παῦλος, εὐχαριστήσας

τῷ Θεῷ, ἔλαβε θάνατος. Ὅτε δὲ ἤλθομεν εἰς Ῥώμην, ὁ
 ἐκκτόνταρχος παρέδωκε τοὺς δεσμίους τῷ στρατοπε-
 δάρχῃ· τῷ δὲ Παύλῳ ἐπετράπη μένειν καθ' ἑαυτὸν, σὺν
 τῷ φυλάσσοντι αὐτὸν στρατιώτῃ. Ἐγένετο δὲ μετὰ ἡ-
 μέρας τρεῖς, συγκαλέσασθαι τὸν Παῦλον τοὺς ὄντας τῶν
 Ἰουδαίων πρῶτους. Συνελθόντων δὲ αὐτῶν, ἔλεγε πρὸς
 αὐτούς: "Ἄνδρες ἀδελφοί, ἐγὼ οὐδὲν ἐναντίον ποιήσας
 τῷ λαῷ, ἢ τοῖς ἔθνεσι τοῖς πατρώοις, δέσμιος ἐξ Ἱεροσο-
 λύμων παρεδόθην εἰς τὰς χεῖρας τῶν Ῥωμαίων, οἱ τινες
 ἀνακρίναντές με, ἐβούλοντο ἀπολῦσαι, διὰ τὸ μηδεμίαν
 αἰτίαν θανατῆς ὑπάρχειν ἐν ἐμοί. Ἀντιλεγόντων δὲ τῶν
 Ἰουδαίων, ἠναγκάσθην ἐπικαλέσασθαι Καίσαρα, ὅπως
 τοῦ ἔθνους μου ἔχων τι κατηγορῆσαι. Διὰ ταύτην οὖν
 τὴν αἰτίαν παρεκάλεσα ὑμᾶς ἰδεῖν καὶ προσλαλῆσαι.
 Ἐνεκεν γάρ τῆς ἐλπίδος τοῦ Ἰσραὴλ τὴν ἄλυσιν ταύτην
 περικείμεαι". Οἱ δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπον: Ἡμεῖς ἔτε γράμ-
 μα περι σοῦ ἐδεξιμέμεθα ἀπὸ τῆς Ἰουδαίας, οὔτε παρα-
 γενόμενός τις τῶν ἀδελφῶν ἀπήγγειλεν, ἢ ἐλάλησέ τι
 περι σοῦ πονηρόν. Ἀξιούμεν δὲ παρὰ σοῦ ἀκοῦσαι ὁ
 φρονεῖς· περι μὲν γάρ τῆς αἵρέσεως ταύτης γνωστός
 ἐσιν ἡμῖν, ὅτι πανταχοῦ ἀντιλέγεται. Ταξάμενοι δὲ αὐ-
 τῷ ἡμέραν, ἤκουον πρὸς αὐτὸν εἰς τὴν ξενίαν πλείονες
 οἷς ἐξετίθετο διαμαρτυρόμενος τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ
 πείθων τε αὐτοὺς τὰ περι τῆ Ἰησοῦ, ἀπὸ τε τοῦ νόμου
 Μωσέως καὶ τῶν Προφητῶν, ἀπὸ πρῶτ' ἕως ἐσπέρας.
 Καὶ οἱ μὲν ἐπείθοντο τοῖς λεγομένοις, οἱ δὲ ἠπίστουν.
 Ἀσύμφωνοι δὲ ὄντες πρὸς ἀλλήλους, ἀπελύοντο, εἰπόν-
 τος τοῦ Παύλου ῥῆμα ἐν, ὅτι καλῶς τὸ Πνεῦμα τὸ ἁ-
 γιον ἐλάλησε διὰ Ἰσαΐου τοῦ Προφήτου πρὸς τοὺς πα-
 τέρας ἡμῶν, λέγον: "Πορεύσῃτι πρὸς τὸν λαόν
 καὶ εἰπέ: Ἀκοῇ ἀκούσατε, καὶ οὐ μὴ συν-
 ποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἰδῆτε. Ἐπὶ
 καρδίᾳ τῆ λαοῦ τήτου, καὶ τοῖς ὡσὶ
 καὶ τῆς ὀφθαλμοῦς αὐτῶν ἐκάλει."

τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς
 δῖα συνῶσι, καὶ ἐπιστ
 Γνωστὸν ἔν ἔστω ὑμῖν
 σωτήριον τῆ Θεοῦ, αὐτ
 τα αὐτοῦ εἰπόντος, ἀπ
 τες ἐν ἑαυτοῖς συζήτησ
 ὅλην ἐν ἰδίῳ μισθώμα
 εἰσπορευομένους πρὸς
 τοῦ Θεοῦ, καὶ διδάσκ
 Χριστοῦ μετὰ πάσης
 Ἀλληλου

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω

ΚΥΡΙΑΚΗ Η'. ΤΗΣ

ΕΝ ΤΗ

Τὰ παρ

Ἀντίφω

Ἐτίχ. Α'. Οἱ οὐρανοὶ δ

Ταῖς πρε

Ἐτίχ. Β'. Οὐκ εἰσὶ λα

ται αἰ

Ταῖς πρε

Ἐτίχ. Γ'. Εἰς πᾶσαν τ

πρε

Δό

ρε

Στίχ. Β'. Εἴξαποστείλαι σοι βοήθειαν ἐξ Ἁγίου.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Στίχ. Γ'. Μνησθεὶν πάσης θυσίας σου, καὶ τὸ ὁλοκαύτωμά σου πιανάτω.

Σῶσον ἡμᾶς, Παράκλητε ἀγαθέ.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς, καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος πλ. Δ'.

Στίχ. Α'. Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου εὐφρανθήσεται ὁ Βασιλεὺς.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Β'. Τὴν ἐπιθυμίαν τῆς καρδίας αὐτοῦ ἔδωκας αὐτῷ.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Στίχ. Γ'. Εἴδης ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ στέφανον ἐκ λίθου τιμίου.

Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Εἰσοδικ. Ὑψώσῃτι Κύριε ἐν τῇ δυνάμει σου, ἄσομεν καὶ ψαλοῦμεν τὰς δυναστείας σου.

Ἀπολυτ. Εὐλογητὸς εἶ, Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κοντάκ. Ὅτε καταβὰς τὰς γλώσσας συνέχεε.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγίου,

Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα

Εἰν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς Π
ἦσαν ἅπαντες οἱ Ἀπόστολοι ὁμοθυμαδὸν
Καὶ ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦν

μένης πνοῆς βιαίαις, καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον, οὗ ἦσαν καθεήμενοι. Καὶ ὥφθησαν αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρὸς, ἐκάθισέ τε ἐφ' ἓνα ἕκαστον αὐτῶν. Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος ἁγίου, καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις, καθεὼς τὸ Πνεῦμα ἐδίδου αὐτοῖς ἀποφθεγγεσθαι. Ἦσαν δὲ ἐν Ἱερουσαλὴμ κατοικοῦντες Ἰουδαῖοι, ἄνδρες εὐλαβεῖς, ἀπὸ παντός ἔθνους τῶν ὑπὸ τὸν οὐρανόν. Γενομένης δὲ τῆς φωνῆς ταύτης, συνῆλθε τὸ πλῆθος, καὶ συνεχύθη, ὅτι ἤκουον εἰς ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ λαλούντων αὐτῶν. Ἐξίσταντο δὲ πάντες, καὶ ἐθαύμαζον, λέγοντες πρὸς ἀλλήλους: "Οὐκ ἰδοὺ πάντες ἑτοί εἰσιν οἱ λαλῆντες Γαλιλαῖοι; Καὶ πῶς ἡμεῖς ἀκούομεν ἕκαστος τῇ ἰδίᾳ διαλέκτῳ ἡμῶν, ἐν ᾗ ἐγεννήθημεν; Πάρσιοι καὶ Μηδοὶ καὶ Ἑλαμίται, καὶ οἱ κατοικοῦντες τὴν Μεσοποταμίαν, Ἰουδαίαν τε καὶ Καππαδοκίαν, Πόντον καὶ τὴν Ἀσίαν, Φρυγίαν τε καὶ Παμφυλίαν, Αἴγυπτον, καὶ τὰ μέρη τῆς Λιβύης τῆς κατὰ Κυρήνην, καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες Ῥωμαῖοι, Ἰουδαῖοί τε καὶ προσήλυτοι, Κρήτες καὶ Ἀραβες, ἀκούομεν λαλούντων αὐτῶν ταῖς ἡμετέραις γλώσσαις τὰ μεγαλεῖα τοῦ Θεοῦ".

Ἀλληλοῦῖα, Ἦχος Α'.

Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Στίχ. Ἐξ οὐρανοῦ ἐπέβλεψεν ὁ Κύριος.

Κοινωνικόν.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

ΛΟΣ ΤΩΝ ΠΡΑΞΕΩΝ.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α΄.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Α΄.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ὡς τέκνα φωτός περιπατεῖτε (ὁ γάρ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐν πάσῃ ἀγαθωσύνῃ καὶ δικαιοσύνῃ καὶ ἀληθείᾳ), δοκιμάζοντες τί ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Καὶ μὴ συγκοινωνεῖτε τοῖς ἔργοις τοῖς ἀκάρποις τοῦ σκοτούς, μᾶλλον δὲ καὶ ἐλέγχετε. Τὰ γὰρ κρυφῇ γινόμενα ὑπ' αὐτῶν, αἰσχρόν ἐστι καὶ λέγειν. Τὰ δὲ πάντα ἐλεγχόμενα ὑπὸ τοῦ φωτός φανεροῦνται. Πᾶν γὰρ τὸ φανερούμενον φῶς ἐστὶ. Διὸ λέγει: « Ἐγείραι ὁ καθεύδων, καὶ ἀνάστα ἐκ τῶν νεκρῶν, καὶ ἐπιφαύσει σοι ὁ Χριστός ». Βλέπετε οὖν πῶς ἀκριβῶς περιπατεῖτε· μὴ ὡς ἄσοφοι, ἀλλ' ὡς σοφοί, ἐξαγοραζόμενοι τὸν καιρὸν, ὅτι αἱ ἡμέραι πονηραὶ εἰσι. Διὰ τοῦτο μὴ γίνεσθε ἄφρονες, ἀλλὰ συνιέντες τί τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου. Καὶ μὴ μεθύσκεσθε οἴνῳ, ἐν ᾧ ἐστὶν ἀσωτία, ἀλλὰ πληροῦσθε ἐν πνεύματι, λαλοῦντες ἑαυτοῖς ψαλμοῖς καὶ ὕμνοις καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ᾄδοντες ᾠδὰς ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος Β΄.
Εἰλήσόν με ὁ Θεός κατὰ τὸ μέγα ἔλεος σου.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχύς αὐτοῦ.
Στίχ. Τῷ λόγῳ Κυρίου οἱ οὐρανοὶ ἐστερεώθησαν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος δοῦλος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κλητὸς Ἀπόστολος,
ἀφωρισμένος εἰς εὐαγγέλιον Θεοῦ, ὃ προεπηγγείλατο
διὰ τῶν Προφητῶν αὐτοῦ ἐν Γραφαῖς ἀγίαις, περὶ τοῦ
Υἱοῦ αὐτοῦ, τοῦ γενομένου ἐκ σπέρματος Δαβὶδ κατὰ
σάρκα, τοῦ ὀρισθέντος Υἱοῦ Θεοῦ ἐν δυνάμει, κατὰ
Πνεῦμα ἀγιωσύνης, ἐξ ἀναστάσεως νεκρῶν, Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν, δι' οὗ ἐλάβομεν χάριν καὶ ἀπο-
στολὴν εἰς ὑπακοὴν πίστεως, ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν.
ὑπὲρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ, ἐν οἷς ἐστέ καὶ ὑμεῖς κλητοὶ
Ἰησοῦ Χριστοῦ· πᾶσι τοῖς οὖσιν ἐν Ῥώμῃ ἀγαπητοῖς
Θεοῦ, κλητοῖς ἀγίοις· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ
Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐ θέλω δε-
ῦμας ἀγνοεῖν, ἀδελφοί, ὅτι πολλάκις προεθέμην ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἐκωλύθη ἄχρι τοῦ δεῦρο, ἵνα καρπὸν
τινα σχῶ καὶ ἐν ὑμῖν, καθὼς καὶ ἐν τοῖς λοιποῖς ἔθνε-
σιν. Ἑλληνσί τε καὶ βαρβάροις, σοφοῖς τε καὶ ἀνοήτοις,
ὀφειλέτης εἰμί· οὕτω τὸ κατ' ἐμὲ πρόθυμον καὶ ὑμῖν
τοῖς ἐν Ῥώμῃ εὐαγγελίσασθαι. Οὐ γὰρ ἐπαισχύνομαι
τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ· δυνάμεις γὰρ Θεοῦ ἐστί,
εἰς σωτηρίαν παντὶ τῷ πιστεύοντι, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον
καὶ Ἑλληνι. Δικαιοσύνη γὰρ Θεοῦ ἐν αὐτῷ ἀποκαλύ-
πτεται ἐκ πίστεως εἰς πίστιν, καθὼς γέγραπται·

«ὁ δικαίος ἐκ πίστεως ζήσεται».

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ὑψις, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσφαλοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἀποκαλύπτεται ὀργὴ Θεοῦ ἀπ' οὐρανοῦ ἐπὶ πᾶσαν ἀσεβειαν καὶ ἀδικίαν ἀνθρώπων, τῶν τὴν ἀλήθειαν ἐν ἀδικίᾳ κατεχόντων· διότι τὸ γνωστὸν τοῦ Θεοῦ, φανερόν ἐστιν ἐν αὐτοῖς· ὁ γὰρ Θεὸς αὐτοῖς ἐφανερώσε. Τὰ γὰρ ἰδράτα αὐτοῦ ἀπὸ κτίσεως κόσμου, τοῖς ποιήμασι νοούμενα καθορᾶται, ἢ τε αἰθεὶς αὐτοῦ δυνάμεις καὶ θεϊότης, εἰς τὸ εἶναι αὐτοὺς ἀναπολογήτους· διότι γνόντες τὸν Θεόν, οὐχ ὡς Θεὸν ἐδόξασαν ἢ εὐχαρίστησαν, ἀλλ' ἐματαιώθησαν ἐν τοῖς διαλογισμοῖς αὐτῶν, καὶ ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία. Φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν. Καὶ ἠλλαξάν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιωμάτι εἰκόνης φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἐρπετῶν. Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαταστάσιν, τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς· οἳ τινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ ψευδεῖ, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν. Διὰ τοῦτο παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς πάνη ἀτιμίαν· αἷτε γὰρ διήλθει αὐτῶν μετήλλαξαν τὴν φυσικὴν χρῆσιν εἰς τὴν παρὰ φύσιν· ὁμοίως τε καὶ οἱ ἄρρενες ἀφέντες τὴν φυσικὴν χρῆσιν τῆς διηλείας, ἐξεκαύθησαν ἐν τῇ ὀρέξει αὐτῶν εἰς ἀλλήλους. ἄρσενες ἐν ἄρσεσι τὴν ἀσχημοσύνην κατεργαζόμενοι, καὶ τὴν ἀντιμισθίαν, ἣν ἔδει, τῆς πλάνης αὐτῶν ἐν ἑαυτοῖς ἀπολαμβάνει.

ΤΗ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, καθὼς οὐκ ἔδοκίμασαν οἱ ἀσεβεῖς τὸν Θεὸν ἔχειν ἐν ἐπιγνώσει, παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς εἰς ἀδόκιμον νοῦν, ποιεῖν τὰ μὴ καὶ δεήκοντα· πεπληρωμένους πάσῃ ἀδικίᾳ, πορνείᾳ, πονηρίᾳ, πλεονεξίᾳ, κακίᾳ· μεστους φθόνου, φόνου, ἐριδος, διόλου, κακοηθείας· ψευδιστάς, καταλάλους, ψευδοστυγεῖς, ὑβριστάς, ὑπερφάνους, ἀλαζόνας, ἐφευρετάς κακῶν, γονεῦσιν ἀπειθεῖς, ἀσυνέτους, ἀσυνδιέτους, ἀστόργους, ἀσπόνδους, ἀνελεήμονας. Οἱ τινες τὸ δικαίωμα τοῦ Θεοῦ ἐπιγνόντες (ὅτι οἱ τὰ τοιαῦτα πράσσοντες ἄξιοι θανάτου εἰσὶν), οὐ μόνον αὐτὰ ποιοῦσιν, ἀλλὰ καὶ συνευδοκοῦσι τοῖς πράσσουσιν. Διὸ ἀναπολόγητος εἶ, ὃ ἄνθρωπε, πᾶς ὁ κρίνων· ἐν ᾧ γὰρ κρίνεις τὸν ἕτερον, σεαυτὸν κατακρίνεις· τὰ γὰρ αὐτὰ πράσσεις ὁ κρίνων. Οἶδαμεν δὲ ὅτι τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ ἐστὶ κατὰ ἀλήθειαν ἐπὶ τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας. Λογίζῃ δὲ τοῦτο, ὃ ἄνθρωπε, ὁ κρίνων τοὺς τὰ τοιαῦτα πράσσοντας, καὶ ποιῶν αὐτὰ, ὅτι σὺ ἐκφυῖξῃ τὸ κρίμα τοῦ Θεοῦ; Ἡ τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητος αὐτοῦ, καὶ τῆς ἀνοχῆς, καὶ τῆς μακροθυμίας καταφρονεῖς, ἀγνοῶν ὅτι τὸ χρηστὸν τοῦ Θεοῦ εἰς μετάνοιάν σε ἄγει; Κατὰ δὲ τὴν σκληρότητα σου καὶ ἀμετανόητον καρδίαν, νησαυρίζεις σεαυτῷ ὀργὴν ἐν ἡμέρᾳ ὀργῆς καὶ ἀποκαλύψεως καὶ δικαιοκρισίας —

νῦν, ὃς ἀποδώσει ἐκάστῳ κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὑπομονὴν ἔργου ἀγαθοῦ δόξαν ῥηθαρσίαν ζητοῦσι, ζωὴν αἰώνιον· τοῖς δὲ ἀπειθεῖσιν μὲν τῇ ἀληθείᾳ, πειθοῦν, θυμὸς καὶ ὀργή. Θλίψις καὶ στενὴ ψυχὴν ἀνθρώπου τοῦ κατεργαζομένου τοῦ καὶ Ἑλληνος.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὅταν τὰ ἔσθῃ τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσιν τὰ τοῦ νόμου ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς ἐπι νόμος· οἱ τινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρουμένη αὐτῶ τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων, ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἴδε, σὺ Ἰουδαῖος ἐκ πονομάχῃ, καὶ ἐπαναπαύῃ τῷ νόμῳ, καὶ καυχᾶσαι ἐν θεῷ, καὶ γινώσκεις τὸ Νέλημα, καὶ δοκιμάζεις τὰ διαφέροντα, κατηχούμενος ἐκ τοῦ νόμου· πέποιθώς τε σεαυτὸν ὁδηγὸν εἶναι τυφλῶν, φῶς τῶν ἐν σκότει, παιδεύτην ἀφρόνων, διδάσκαλον νηπίων, ἔχοντα τὴν μόρφωσιν τῆς γνώσεως καὶ τῆς ἀληθείας ἐν τῷ νόμῳ. Οὐκ οὖν διδάσκων ἕτερον, σεαυτὸν οὐ διδάσκεις; ὁ κηρύσσων μὴ κλέπτειν, κλέπτεις; ὁ λέγων μὴ μοιχεύειν, μοιχεύεις; ὁ βδελυσσόμενος τὰ εἰδῶλα, ἱεροσυλεῖς; ὃς ἐν νόμῳ καυχᾶσαι, διὰ τῆς παραβάσεως τοῦ νόμου τὸν θεὸν ἀτιμάζεις; Τὸ γὰρ ὄνομα τοῦ θεοῦ δι' ὑμᾶς βλασφημεῖται ἐν τοῖς ἔθνεσι, κακῶς γέγραπται. Περιτομή μὲν γὰρ ὠφελεῖ, εἶν νόμον πράξεως· εἶν δὲ παραβάτης νόμου ἧς, ἢ περιτομή σου ἀκροβυστία γέγονεν. Εἰάν οὖν ἡ ἀκροβυστία τὰ δικαιώματα τοῦ νόμου φυλάσῃ, οὐχί ἡ ἀκροβυστία αὐτοῦ εἰς περιτομήν λογισθήσεται; Καὶ κρινεῖ ἢ ἐκ φύσεως ἀκροβυστία, τὸν νόμον τελούσα, σὲ τὸν διὰ γράμματος καὶ περιτομῆς

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Α΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, ὅτι ἡ πίστις ὑμῶν καταγγέλλεται ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Μάρτυς γάρ μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὃν λατρεύω ἐν τῷ πνεύματί μου, ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, ὡς ἀδιαλείπτως μνησθῆναι ὑμῶν ποιῆσαι, πάντοτε ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου δεόμενος, εἰπὼς ἤδη ποτὲ εὐοδωθήσομαι ἐν τῷ νουηγήματι τοῦ Θεοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Ἐπιποθῶ γάρ ἰδεῖν ὑμᾶς, ἵνα τι μεταδῶ χάρισμα ὑμῖν πνευματικόν, εἰς τὸ στηριχθῆναι ὑμᾶς· τοῦτο δὲ ἐστὶ συμπαρακληθῆναι ἐν ὑμῖν, διὰ τῆς ἐν ἀλλήλοις πίστεως ὑμῶν τε καὶ ἐμοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΡΩΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΝΤΩΝ.

Ἐωθινόν Α΄. Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

Θαυμαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύνάμει πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμύνησαν ἀλλοτρίων. Ἐλάβον γυναῖκες ἐξ ἀνάγκης νεκροὺς αὐτῶν. Ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν ἀπὸ τῶν ἐχθρῶν τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττω τυγχώσιν. Ἄλλοι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ

μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς
Ἐλιθιάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ
μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰ-
γείοις δέρμασιν, ὑστερήμενοι, σιλιθόμενοι, κακῶς χυόμενοι
(ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος), ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι
καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ
οὗτοι πάντες μαρτυροῦντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐ-
κομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν τρεῖς
τόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.
Τοιγαροῦν καὶ ἡμεῖς, τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον
ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὄγκον ἀποθιέμενοι πάντα, καὶ
τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸ
προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πί-
στεως ἀρχηγόν, καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέντραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.
Στίχ. Πολλαὶ αἱ σιλήσεις τῶν δικαίων.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Β' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οὐχ ὁ ἐν τῷ φανερωῷ Ἰουδαῖός ἐστιν, οὐδὲ
ἡ ἐν τῷ φανερωῷ ἐν σαρκί, περιτομή· ἀλλ' ὁ ἐν τῷ κρυ-
πτῷ Ἰουδαῖος, καὶ περιτομή καρδίας ἐν πνεύματι, οὐ
γράμματι· οὗ ὁ ἔπαινος οὐκ ἐξ ἀνθρώπων, ἀλλ' ἐκ τοῦ
Θεοῦ. Τί οὖν τὸ περισσὸν τοῦ Ἰουδαίου; ἢ τίς ἡ ὠφέ-
λεια τῆς περιτομῆς; Πολύ, κατὰ πάντα τρόπον. Πρῶ-
τον μὲν γὰρ ὅτι ἐπιστεύθησαν τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ. Τ-
γάρ, εἰ ἡπίστησάν τινες; μὴ ἡ ἀπιστία αὐτῶν τὴν πε-
στιν τοῦ Θεοῦ καταργήσῃ; Μὴ γένοιτο! Γενέσθω δὲ
Θεὸς ἀληθής, πᾶς δὲ ἄνθρωπος ψεύστης, κακῶς γέ-
πται: «Ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς λόγοις
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε». Εἰ δὲ ἡ
Θεοῦ δικαιοσύνην συνίστησι, τί ἐροῦμε
Θεός, ὁ ἐπιφέρων τὴν ὀργήν; (κατὰ

Μὴ γένοιτο! ἐπεὶ πῶς κρινεῖ ὁ θεὸς τὸν κόσμον; Ἐ
 γὰρ ἡ ἀλήθεια τοῦ θεοῦ ἐν τῷ ἐμῷ ψεύσματι ἐπερί-
 σευσεν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ, τί ἔτι καὶ γὰρ ὡς ἁμαρτωλὸς
 κρίνομαι; Καὶ μὴ (καθὼς βλασφημούμεθα, καὶ καθὼς
 φασι τινες ἡμᾶς λέγειν) ὅτι ποιήσωμεν τὰ κακὰ, ἵνα
 ἔλθῃ τὰ ἀγαθὰ, ὧν τὸ κρίμα ἐνδικόν ἐστιν. Τί ἔν; προε-
 χόμεθα; Οὐ πάντως· προητιασάμεθα γὰρ Ἰουδαίους τε
 καὶ Ἕλληνας, πάντας ὑφ' ἁμαρτίαν εἶναι· καὶ τῶς γε-
 γραπται: «Ὅτι οὐκ ἔστι δίκαιος οὐδὲ εἷς. Οὐκ ἔστιν ὁ
 συνιὼν, οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὸν θεόν. Πάντες ἐξέκλι-
 ναν, ἅμα ἠχρειώθησαν· οὐκ ἔστι ποιῶν χρηστότητα, οὐ
 ἔστιν ἕως ἑνός. Τάφος ἀνεωγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν· ταῖς
 γλώσσαις αὐτῶν ἐδόλιον· ἰὸς ἀσπίδων ὑπὸ τὰ χεῖλη
 αὐτῶν· ὧν τὸ στόμα ἀράς καὶ πικρίας γέμει. Ὅξεῖς οἱ
 πόδες αὐτῶν ἐκχέαι αἷμα. Σύντριμμα καὶ ταλαιπωρία
 ἐν ταῖς ὁδοῖς αὐτῶν. Καὶ ὁδὸν εἰρήνης οὐκ ἔγνωσαν.
 Οὐκ ἔστι φόβος θεοῦ ἀπέναντι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν ».

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, τῷ ἐργαζομένῳ ὁ μισθὸς οὐ λογιζέται κατὰ
 χάριν, ἀλλὰ κατὰ τὸ ὀφείλημα. Τῷ δὲ μὴ ἐργαζομένῳ
 πιστεύοντι· δὲ ἐπὶ τὸν δικαιούντα τὸν ἀσεβῆ, λογιζέται
 ἡ πίστις αὐτοῦ εἰς δικαιοσύνην. Καὶ διότι καὶ Δαβὶδ
 λέγει τὸν μακαρισμὸν τοῦ ἀνθρώπου, ὃς ὁ θεὸς λογιζε-
 ται δικαιοσύνην χωρὶς ἔργων: « Μακάριοι, ὧν ἀφείθησαν
 αἱ ἁμαρτίαι, καὶ ὧν ἐπεκαλύφθησαν αἱ ἁμαρτίαι. Μακάριοι ».

λογίσηται Κύριος ἁμαρτίαν ».

ἐπὶ τὴν περιτομὴν, ἢ καὶ ἐπὶ τὴν ἀκροβυστίαν;

ἐν γὰρ ὅτι ἐλογίσθη τῷ Ἀβραάμ·

ἐν τῇ περιτομῇ. Πῶς οὖν ἐλογίσθη; ἐν περι-

τομῇ; Οὐκ ἐν περιτομῇ, ἀλλ' ἐν ἀκροβυστίᾳ.

ἡμεῖς οὖν ἐλογίσθημεν ἐν περιτομῇ, σφραγίσθημεν ἐν περιτομῇ.

τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως τῆς ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ
εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πατέρα πάντων τῶν πιστευόντων
δι' ἀκροβυστίας, εἰς τὸ λογισθῆναι καὶ αὐτοῖς τὴν δι-
καιοσύνην. Καὶ πατέρα περιτομῆς τοῖς οὐκ ἐκ περι-
τομῆς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς στοιχοῦσι τοῖς ἔχουσι τῆς
ἐν τῇ ἀκροβυστίᾳ πίστεως τοῦ πατρὸς ἡμῶν Ἀβραάμ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Αδελφοί, οὐ διὰ νόμου ἡ ἐπαγγελία τῷ Ἀβραάμ,
 τῷ σπέρματι αὐτοῦ, τὸ κληρονόμον αὐτὸν εἶναι τοῦ
 κόσμου, ἀλλὰ διὰ δικαιοσύνης πίστεως. Εἰ γὰρ οἱ ἐκ
 νόμου κληρονόμοι, κακένωται ἡ πίστις, καὶ κατήρ-
 ται ἡ ἐπαγγελία· ὁ γὰρ νόμος ὀργὴν κατεργάζεται· οὐ
 γὰρ οὐκ ἔστι νόμος, οὐδὲ παράδοσις. Διὰ τοῦτο ἐκ πί-
 στεως, ἵνα κατὰ χάριν, εἰς τὸ εἶναι βεβαίαν τὴν ἐπα-
 γγελίαν παντὶ τῷ σπέρματι, οὐ τῷ ἐκ τοῦ νόμου μόνον,
 ἀλλὰ καὶ τῷ ἐκ πίστεως Ἀβραάμ, ὅς ἐστι πατὴρ πάν-
 των ἡμῶν, κατὰ τὴν ἀλήθειαν γέγραπται· «Ὅτι πατέρα πολλῶν
 ἐθνῶν τέθεικά σε». Κατέναντι οὖν ἐπίστευσε Θεοῦ, τοῦ
 ζωοποιούντος τοὺς νεκροὺς, καὶ καλοῦντος τὰ μὴ ὄντα
 ὡς ὄντα. Ὅς παρ' ἐλπίδα ἐπ' ἐλπίδι ἐπίστευσεν, εἰς
 γενέσθαι αὐτὸν πατέρα πολλῶν ἐθνῶν, κατὰ τὸ εἰρη-
 μένον· «Οὕτως ἔσται τὸ σπέρμα σου». Καὶ μὴ ἀσ-
 νήσας τῇ πίστει, οὐ κατενόησε τὸ ἑαυτοῦ σῶμα ἡ
 νεκρωμένον, ἑκατονταετῆς που ὑπάρχων, καὶ τὴν νε-
 κρωσιν τῆς μητρὸς Σάρρας. Εἰς δὲ τὴν ἐπαγγελίαν τοῦ
 Θεοῦ, οὐ διεκρίθη τῇ ἀπιστίᾳ, ἀλλ' ἐνεδυναμώθη τῇ π-
 στει, τοὺς δοξάζων τῷ Θεῷ· καὶ πληροφορηθεὶς ὅτι
 ἐπηγγέλται, δυνατὸς ἔστι καὶ ποιῆσαι. Διὸ
 σκεπτεσθὲν αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, οὐκ ἐγράφη δι-
 καιοσύνη αὐτοῦ· «Ὅτι ἐλογίσθη αὐτῷ», ἀλλὰ καὶ δι' ἐ-
 λογίσθαι, τοῖς πιστεύουσιν ἐπὶ τὸν

14 ΕΠΙΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔ. Α.
τόν Κύριον ἡμῶν ἐκ νεκρῶν, ὅς παρεδόκη διὰ τὰ παρα-
πτώματα ἡμῶν, καὶ ἠγέρθη διὰ τὴν δικαίωσιν ἡμῶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ Τῆς Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

10. Ἀδελφοί, εἰ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ
τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον κατα-
λαγέμεντες σωθῆσόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ. Οὐ μόνον δὲ
ἀλλὰ καὶ καυχώμενοι ἐν τῷ Θεῷ, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ νῦν τὴν καταλλαγὴν ἐλάβομεν.
Διὰ τοῦτο ὥσπερ δι' ἐνὸς ἀνθρώπου ἡ ἁμαρτία εἰς τὸν
κόσμον εἰσῆλθε, καὶ διὰ τῆς ἁμαρτίας ὁ θάνατος, κα-
ὲτως εἰς πάντας ἀνθρώπους ὁ θάνατος διῆλθεν, ἐφ' ὃς
πάντες ἥμαρτον. Ἀχρι γάρ νόμος ἁμαρτία ἦν ἐν κόσμῳ,
ἁμαρτία δὲ οὐκ ἐλλογεῖται, μὴ ὄντος νόμου. Ἀλλ' ἐβο-
σίλευσεν ὁ θάνατος ἀπὸ Ἀδὰμ μέχρι Μωσέως, καὶ ἐπὶ
τούς μὴ ἁμαρτήσαντας ἐπὶ τῷ ὁμοιώματι τῆς παραβο-
σεως Ἀδὰμ, ὅς ἐστι τύπος τοῦ μέλλοντος. Ἀλλ' οὐχ ὡς
τὸ παράπτωμα, οὕτω καὶ τὸ χάρισμα· εἰ γὰρ τῷ τοῦ
ἐνὸς παραπτώματι οἱ πολλοὶ ἀπέθανον, πολλῶ μᾶλλον
ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ δωρεὰ ἐν χάριτι τῇ τοῦ ἐνὸς
ἀνθρώπου Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τοὺς πολλοὺς ἐπερίσσεια.
Καὶ οὐχ ὡς δι' ἐνὸς ἁμαρτήσαντος, τὸ δῶρημα· τὸ μέ-
γαρ κρίμα ἐξ ἐνὸς εἰς κατάκριμα· τὸ δὲ χάρισμα ἐκ
πολλῶν παραπτωμάτων εἰς δικαίωμα.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ Τῆς Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ὁ ἐνὸς παραπτώματι ὁ θάνατος
ἐνὸς, πολλῶ μᾶλλον οἱ τὴν περι-
ουσίαν τῆς δωρεᾶς τῆς δικαιοσύνης λα-
τρεύουσιν διὰ τοῦ ἐνὸς Ἰησοῦ Χρ-
στοῦ ἐνὸς παραπτώματος, εἰς πάντα

ἀνθρώπους εἰς κατὰκριμα, οὕτω καὶ δι' ἐνὸς δικαιο-
 ματος, εἰς πάντας ἀνθρώπους, εἰς δικαίωσιν ζωῆς.
 Ὡς περ γὰρ διὰ τῆς παρακοῆς τοῦ ἐνὸς ἀνθρώπου,
 ἁμαρτωλοὶ κατεστάθησαν οἱ πολλοί, οὕτω καὶ διὰ
 τῆς ὑπακοῆς τοῦ ἐνὸς, δίκαιοι κατασταθήσονται οἱ
 πολλοί. Νόμος δὲ παρεισηλθεν, ἵνα πλεονάσῃ τὸ πα-
 ράπτωμα. Οὐ δὲ ἐπλεόνασεν ἡ ἁμαρτία, ὑπερεπερίσ-
 σευσεν ἡ χάρις· ἵνα ὥσπερ ἐβασίλευσεν ἡ ἁμαρτία ἐν
 τῷ θανάτῳ, οὕτω καὶ ἡ χάρις βασιλεύσῃ διὰ δικαιο-
 σύνης εἰς ζωὴν αἰώνιον, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν. Τί οὖν ἐροῦμεν; ἐπιμενοῦμεν τῇ ἁμαρτίᾳ, ἵνα
 ἡ χάρις πλεονάσῃ; μὴ γένοιτο! Οἱ τινες ἀπεθάνομεν
 τῇ ἁμαρτίᾳ, πῶς ἔτι ζήσομεν ἐν αὐτῇ;

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι ὅσα ὁ νόμος λέγει, τοῖς ἐν τῷ
 νόμῳ λαλεῖ, ἵνα πᾶν στόμα φραγῇ, καὶ ὑπόδικος γέ-
 νηται πᾶς ὁ κόσμος τῷ Θεῷ. Διότι ἐξ ἔργων νόμου
 οὐ δικαιοσυνήσεται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ· διὰ γὰρ
 νόμου ἐπίγνωσις ἁμαρτίας. Νυνὶ δὲ χωρὶς νόμου δι-
 καιοσύνη Θεοῦ πεφανέρωται, μαρτυρουμένη ὑπὸ τοῦ
 νόμου, καὶ τῶν προφητῶν. Δικαιοσύνη δὲ Θεοῦ διὰ
 πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς πάντας καὶ ἐπὶ πάντοis
 τοὺς πιστεύοντας· οὐ γὰρ ἔστι διαστολή. Πάντες γὰρ
 ἥμαρτον, καὶ ὑστεροῦνται τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, δικαιοῦ-
 μενοι δωρεὰν τῇ αὐτῇ χάριτι, διὰ τῆς ἀπολυτρώσεως
 τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃν προέθετο ὁ Θεὸς ἑλεσθήριον
 διὰ τῆς πίστεως ἐν τῷ αὐτῇ αἵματι, εἰς ἔνδειξιν τῆς
 δικαιοσύνης αὐτῆς, διὰ τὴν πάρεσιν τῶν προ-
 ἁμαρτημάτων, ἐν τῇ ἀνοχῇ τοῦ Θεοῦ,
 τῆς δικαιοσύνης αὐτοῦ, ἐν τῷ νῦν καὶ
 αὐτόν δίκαιον, καὶ δικαιοῦντα τὸν ἐ-

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΥΤΕΡΑ. ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Προκείμενον, Ήχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α' δέλεφοι, δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη παντὶ τῷ ἐργαζομένῳ τὸ ἀγαθόν, Ἰουδαίῳ τε πρῶτον καὶ Ἑλληνι. Οὐ γάρ ἐστι προσωποληψία παρὰ τῷ Θεῷ. Ὅσοι γὰρ ἀνόμως ἥμαρτον, ἀνόμως καὶ ἀπολθύνονται· καὶ ὅσοι ἐν νόμῳ ἥμαρτον, διὰ νόμου κρινθήσονται. Οὐ γὰρ οἱ ἀκροαταὶ τοῦ νόμου δίκαιοι παρὰ τῷ Θεῷ, ἀλλ' οἱ ποιηταὶ τοῦ νόμου δικαιοθήσονται. Ὅταν γὰρ ἔθνη τὰ μὴ νόμον ἔχοντα, φύσει τὰ τῷ νόμῳ ποιῇ, οὗτοι νόμον μὴ ἔχοντες, ἑαυτοῖς εἰσι νόμος· οἳ τινες ἐνδείκνυνται τὸ ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν, συμμαρτυρούσης αὐτῶν τῆς συνειδήσεως, καὶ μεταξὺ ἀλλήλων τῶν λογισμῶν κατηγορούντων, ἢ καὶ ἀπολογουμένων ἐν ἡμέρᾳ ὅτε κρινεῖ ὁ Θεὸς τὰ κρυπτὰ τῶν ἀνθρώπων κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ήχος Α'.

Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Γ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἰσκουσι νόμον λαλῶ, ὅτι ὁ νόμος τοῦ, ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ. Ἡ γὰρ ντι ἀνδρὶ δέδοται νόμῳ· εἰάν δὲ ἡργηται ἀπὸ τῷ νόμου τῷ ἀνδρὶ

Ἄρα οὖν ζῶντος τοῦ ἀνδρός, μοιχαλὶς χρηματίσει, εἰάν
 γένηται ἀνδρὶ ἑτέρῳ· εἰάν δὲ ἀποθάνῃ ὁ ἀνὴρ, ἐλευθέραι
 ἐστὶν ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ μὴ εἶναι αὐτὴν μοιχαλίδα,
 γενομένην ἀνδρὶ ἑτέρῳ. Ὡστε, ἀδελφοί μου, καὶ ὑμεῖς
 ἐθανατώσθητε τῷ νόμῳ διὰ τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ,
 εἰς τὸ γενέσθαι ἡμᾶς ἑτέρῳ τῷ ἐκ νεκρῶν ἐγερθέντι,
 ἵνα καρποφορήσωμεν τῷ Θεῷ. Ὅτε γὰρ ἤμεν ἐν τῇ
 σαρκί, τὰ πασιήματα τῶν ἁμαρτιῶν τὰ διὰ τοῦ νόμου
 ἐνηργεῖτο ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν, εἰς τὸ καρποφορῆσαι
 τῷ θανάτῳ· νυνὶ δὲ κατηργήθημεν ἀπὸ τοῦ νόμου, ἀ-
 ποθιανόντες ἐν ᾧ κατειχόμεθα, ὥστε δευλεύειν ἡμᾶς ἐν
 καινότητι πνεύματος, καὶ οὐ παλαιότητι γραμματος.
 Τί οὖν ἐροῦμεν; ὁ νόμος ἁμαρτία; Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ
 τὴν ἁμαρτίαν οὐκ ἔγνω, εἰμὴ διὰ νόμου· τὴν τε γὰρ
 ἐπιθυμίαν οὐκ ᾔδειν, εἰμὴ ὁ νόμος ἔλεγεν· « Οὐκ ἐπιθυ-
 μήσεις ». Ἀφορμὴν δὲ λαβοῦσα ἡ ἁμαρτία, διὰ τῆς ἐν-
 τολῆς κατειργάσατο ἐν ἐμοὶ πᾶσαν ἐπιθυμίαν· χωρὶς
 γὰρ νόμου, ἁμαρτία νεκρά. Ἐγὼ δὲ ἔζων χωρὶς νόμου
 ποτέ· ἐλθούσης δὲ τῆς ἐντολῆς, ἡ ἁμαρτία ἀνέζησεν·
 ἐγὼ δὲ ἀπέθανον· καὶ εὐρέσθη μοι ἡ ἐντολὴ ἡ εἰς ζωὴν
 αὕτη εἰς θάνατον. Ἡ γὰρ ἁμαρτία ἀφορμὴν λαβοῦσα
 διὰ τῆς ἐντολῆς, ἐξηπάτησέ με, καὶ δι' αὐτῆς ἀπέκτει-
 νεν. Ὡστε ὁ μὲν νόμος ἅγιος, καὶ ἡ ἐντολὴ ἀγία καὶ δι-
 καία καὶ ἀγαθή. Τὸ οὖν ἀγαθὸν ἐμοὶ γέγονε θάνατος;
 Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ ἡ ἁμαρτία, ἵνα φανῇ ἁμαρτία διὰ
 τοῦ ἀγαθοῦ μοι κατεργαζομένη θάνατον, ἵνα γένηται
 κατ' ὑπερβολὴν ἁμαρτωλὸς ἡ ἁμαρτία διὰ τῆς ἐντολῆς.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι ὁ νόμος πνευματι-
 γῶ δὲ σαρκικός εἰμι, πεπραγμένος ὑπὸ
 ὃ γὰρ κατεργάζομαι, οὐ γινώσκω·

τῆτο πράσσω, ἀλλ' ὃ μισῶ, τῆτο ποιῶ. Εἰ δὲ ὃ οὐ θέλω, τοῦτο ποιῶ, σύμφημι τῷ νόμῳ, ὅτι καλός. Νυνὶ δὲ ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἢ οἰκῆσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Οἶδα γάρ ὅτι οὐκ οἰκῆι ἐν ἐμοὶ (τρετέσιν ἐν τῇ σαρκί μου) ἀγαθόν· τὸ γὰρ θέλειν παράκειται μοι· τὸ δὲ κατεργάζεσθαι τὸ καλὸν οὐχ εὐρίσκω. Οὐ γάρ, ὃ θέλω, ποιῶ ἀγαθόν, ἀλλ' ὃ οὐ θέλω κακόν, τοῦτο πράσσω. Εἰδὲ ὃ οὐ θέλω ἐγὼ τοῦτο ποιῶ, ἔτι ἐγὼ κατεργάζομαι αὐτό, ἀλλ' ἢ οἰκοῦσα ἐν ἐμοὶ ἁμαρτία. Εὐρίσκω ἄρα τὸν νόμον τῷ θέλοντι ἐμοὶ ποιεῖν τὸ καλόν, ὅτι ἐμοὶ τὸ κακὸν παράκειται. Συνήδομαι γάρ τῷ νόμῳ τοῦ Θεοῦ κατὰ τὸν ἔσω ἄνθρωπον· βλέπω δὲ ἕτερον νόμον ἐν τοῖς μέλεσί μου, ἀντιστρατευόμενον τῷ νόμῳ τοῦ νοῦς μου, καὶ αἰχμαλωτίζοντά με τῷ νόμῳ τῆς ἁμαρτίας, τῷ ὄντι ἐν τοῖς μέλεσί μου. Ταλαίπωρος ἐγὼ ἄνθρωπος! τίς με ῥύσεται ἐκ τοῦ σώματος τοῦ θανάτου τούτου; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Ἄρα οὖν αὐτός ἐγὼ τῷ με νόμῳ δουλεύω Θεοῦ, τῇ δὲ σαρκὶ, νόμῳ ἁμαρτίας. Οὐδὲν ἄρα νῦν κατάκριμα τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησῷ, μὴ κατὰ σάρκα περιπατοῦσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Ὁ γὰρ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησῷ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Α' ἀδελφοί, ὁ νόμος τοῦ πνεύματος τῆς ζωῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἠλευθέρωσέ με ἀπὸ τοῦ νόμου τῆς ἁμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.

Τὸ γὰρ ἀδύνατον τοῦ νόμου, ἐν ᾧ ἡσθ

Θεὸς τὸν ἑαυτοῦ Υἱὸν πέμψας

ἁμαρτίας, καὶ περὶ ἁμαρτίας, κα

ἐν τῇ σαρκί, ἵνα τὸ δικαίωμα

ἢ ἐν ἡμῖν τοῖς μὴ κατὰ σάρκα

περιπατῆσιν, ἀλλὰ κατὰ πνεῦμα. Οἱ γὰρ κατὰ σάρκα ὄντες τὰ τῆς σαρκὸς φρονοῦσιν· οἱ δὲ κατὰ πνεῦμα, τὰ τοῦ πνεύματος. Τὸ γὰρ φρόνημα τῆς σαρκὸς θάνατος· τὸ δὲ φρόνημα τοῦ πνεύματος, ζωὴ καὶ εἰρήνη. Διότι τὸ φρόνημα τῆς σαρκὸς, ἔχθρα εἰς θεόν· τῷ γὰρ νόμῳ τοῦ θεοῦ οὐχ ὑποτάσσεται οὐδὲ γὰρ δύναται. Οἱ δὲ ἐν σαρκὶ ὄντες θεῷ ἀρέσαι οὐκ δύνανται. Ὑμεῖς δὲ οὐκ ἐστέ ἐν σαρκὶ, ἀλλ' ἐν πνεύματι, εἴπερ πνεῦμα θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν. Εἰδέ τις πνεῦμα Χριστοῦ οὐκ ἔχει, οὗτος οὐκ ἐστὶν αὐτοῦ. Εἰδὲ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, τὸ μὲν σῶμα νεκρὸν δι' ἁμαρτίαν, τὸ δὲ πνεῦμα ζωὴ διὰ δικαιοσύνην. Εἰδέ τὸ πνεῦμα τοῦ ἐγείραντος Ἰησοῦν ἐκ νεκρῶν οἰκεῖ ἐν ὑμῖν, ὁ ἐγείρας τὸν Χριστὸν ἐκ νεκρῶν, ζωοποιήσει καὶ τὰ θνητὰ σώματα ὑμῶν, διὰ τοῦ ἐνοικοῦντος αὐτοῦ πνεύματος ἐν ὑμῖν. Ἄρα οὖν, ἀδελφοί, ὀφειλέται ἐσμέν οὐ τῇ σαρκὶ τοῦ κατὰ σάρκα ζῆν. Εἰ γὰρ κατὰ σάρκα ζῆτε, μέλλετε ἀποθνήσκειν· εἰδὲ πνεύματι ταῖς πράξεις τοῦ σώματος θανατοῦτε, ζήσεσθε.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οἶδαμεν ὅτι πᾶσα ἡ κτίσις συστενάζει, καὶ ^κ συνωδίνει ἄχρι τοῦ νῦν. Οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ^{η'} τὴν ἀπαρχὴν τοῦ πνεύματος ἔχοντες, καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς στενάζομεν, υἱοθεσίαν ἀπεκδεχόμενοι, τὴν ἀπολύτρωσιν τοῦ σώματος ἡμῶν. Τῇ γὰρ ἐλπίδι ἐσώθημεν. Ἐλπίς δὲ βλεπομένη, οὐκ ἐστὶν ἐλπίς· ὁ γὰρ βλέπει τις, τί καὶ ἐλπίζει; Εἰ δὲ ὁ οὐ βλέπομεν ἐλπίζομεν, δι' ὑπομονῆς ἀπεκδεχόμεθα. Ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ πνεῦμα συναντιλαμβάνεται ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν· τὸ γὰρ τί προσευχόμεθα κατὰ θεῖ, οὐκ οἶδαμεν, ἀλλ' πνεῦμα ὑπερεντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν στεναγμοῖς. Ὁ δὲ ἐρευνῶν ταῖς καρδίαις οἶδε τί τὸ πνεῦματος, ὅτι κατὰ θεόν ἐντυγχάνει.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α' δέσφοι, ἔχ οἶον δὲ ὅτι ἐκπέπτωκεν ὁ λόγος τῆς Θεοῦ· οὐ γὰρ πάντες οἱ ἐξ Ἰσραὴλ, οὗτοι Ἰσραὴλ· ἔδ' ὅτι εἰς σπέρμα Ἀβραάμ, πάντες τέκνα· ἀλλ' ἐν Ἰσαὰκ κληρονομεῖται σοι σπέρμα. Τουτέστιν, οὐ τὰ τέκνα τῆς σαρκὸς, ταῦτα τέκνα τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐπαγγελίας λογίζεται εἰς σπέρμα. Ἐπαγγελίας γὰρ ὁ λόγος οὗτος· «Κατὰ τὸν καιρὸν τέκτον ἐλεύσομαι, καὶ ἔσαι τῇ Σάρρᾳ υἱός». Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ Ῥεβέκκα, ἐξ ἐνὸς κοίτης ἔχουσα, Ἰσαὰκ τῆς πατρὸς ἡμῶν. Μήπω γὰρ γεννηθέντων, μηδὲ πραξάντων τί ἀγαθὸν ἢ κακόν, ἵνα ἡ κατ' ἐκλογὴν τοῦ Θεοῦ πρόθεσις μένη οὐκ ἐξ ἔργων, ἀλλ' ἐκ τοῦ καλοῦντος, ἐρρέθη αὐτῇ, ὅτι ὁ μείζων δελεῦσει τὸν ἐλαίσσονι, καθὼς γέγραπται· «Τὸν Ἰακώβ ἠγάπησα, τὸν δὲ Ἡσαὺ ἐμίσησα». Τί οὖν ἐρεῖμεν; μὴ ἀδικία παρὰ τὸν Θεὸν; Μὴ γένοιτο! Τῷ γὰρ Μωσῇ λέγει· «Ἐλεήσω ὃν ἀγαπήσω, καὶ οἰκτερήσω ὃν ἂν οἰκτείρω». Ἄρα οὖν οὐ τοιοῦτος θεὸς, οὐδὲ τοῦ τρέχοντος, ἀλλὰ τοῦ ἐλεοῦντος Θεὸς. Λέγει γὰρ ἡ Γραφή τῷ Φαραὼ· «Ὅτι εἰς αὐτό τοῦτο ἐποίησα σε, ὅπως ἐνδείξωμαι ἐν σοὶ τὴν δύναμίν μου, καὶ ὅπως διαγγελῇ τὸ ὄνομά μου ἐν πάσῃ τῇ γῇ». Ἄρα οὐκ ὃν θέλει ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι· Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀντιέστηκε;

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

καὶ λογίζομεθα πίστει δικαιῶσθαι ἄνθρωπον ἐν νόμῳ. Ἡ Ἰουδαίων ὁ Θεὸς μόνον; οὐκ ἡμεῖς καὶ οἱ Ἕλληνες. Ἐπεὶ περ εἰς ὁ Θεὸς, ὃς δικαιοσύνην ἐκ πίστεως, καὶ ἀκροβυστίαν δικαιοσύνης.

τῆς πίστεως. Νόμον οὖν καταργοῦμεν δ
 στεως. Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ νόμον ἰστώμεν.
 μεν, Ἀβραάμ τὸν πατέρα ἡμῶν εὐρηκέναι
 κα; Εἰ γὰρ Ἀβραάμ ἐξ ἔργων ἐδικαιώθη
 χημα, ἀλλ' οὐ πρὸς τὸν Θεόν. Τί γὰρ ἡ Γ
 «Ἐπίστευσε δὲ Ἀβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ
 εἰς δικαιοσύνην».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Προκείμενον, Ὕμνος πλ. Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.
 Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, δικαιοθύντες ἐκ πίστεως, εἰρήνην ἔχομεν
 πρὸς τὸν Θεόν, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι
 οὗ καὶ τὴν προσαγωγὴν ἐσχήκαμεν τῇ πίστει εἰς τὴν
 χάριν ταύτην, ἐν ἣ ἐστήκαμεν, καὶ καυχώμεθα ἐπ' ἐλ
 πίδι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ. Οὐ μόνον δέ, ἀλλὰ καὶ καυ
 χώμεθα ἐν ταῖς θλίψεσιν, εἰδότες ὅτι ἡ θλίψις ὑπομο
 νὴν κατεργάζεται, ἡ δὲ ὑπομονὴ δοκιμὴν, ἡ δὲ δοκιμὴ
 ἐλπίδα, ἡ δὲ ἐλπίς οὐ καταισχύνει, ὅτι ἡ ἀγάπη τοῦ
 Θεοῦ ἐκκέχυται ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν διὰ Πνεύματος
 ἁγίου τοῦ δοθέντος ἡμῖν. Ἔτι γὰρ, Χριστὸς, ὄντων ἡ
 μῶν ἁσθενῶν, κατὰ καιρὸν ὑπὲρ ἁσεβῶν ἀπέθανε. Μό
 λισ γὰρ ὑπὲρ δικαίου τις ἀποθάνει· ὑπὲρ γὰρ τοῦ
 ἀγαθοῦ τάχα τις καὶ τολμᾷ ἀποθάνειν. Συνίστησι δὲ
 τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς ἡμᾶς ὁ Θεός, ὅτι ἔτι ἁμαρτω
 λῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέθανε
 οὖν μᾶλλον, δικαιοθύντες νῦν ἐν τῷ αἵματι
 θησόμεθα δι' αὐτοῦ ἀπὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ
 κατηλλάγημεν τῷ Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου

πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθῆσόμεθα ἐν
ζωῇ αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν
κληρονομίαν σου.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Δ'. Εβδομάδος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὃν θέλει ὁ Θεὸς ἐλεεῖ, ὃν δὲ θέλει σκληρύνει. Ἐρεῖς οὖν μοι: Τί ἔτι μέμφεται; Τῷ βουλήματι αὐτοῦ τίς ἀντίστηκε; Μενοῦν γε, ὡς ἄνθρωπε, σὺ τίς εἶ ὁ ἀνταποκρινόμενος τῷ Θεῷ; Μὴ ἐρεῖ τὸ πλάσμα τῷ πλάσαντι: Τί με ἐποίησας οὕτως; Ἡ οὐκ ἔχει ἐξουσίαν ὁ κεραμεὺς τοῦ πηλοῦ, ἐκ τοῦ αὐτοῦ φυράματος ποιῆσαι, ὃ μὲν εἰς τιμὴν σκεῦος, ὃ δὲ εἰς ἀτιμίαν; Εἰ δὲ θέλων ὁ Θεὸς ἐνδείξασθαι τὴν ὀργὴν, καὶ γνωρίσαι τὸ δυνατόν αὐτοῦ, ἤνεγκεν ἐν πολλῇ μακροθυμίᾳ σκεῦη ὀργῆς κατηρτισμένα εἰς ἀπώλειαν; Καὶ ἵνα γνωρίσῃ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ ἐπὶ σκεῦη ἐλέους, ἃ προητοίμασεν εἰς δόξαν, οὓς καὶ ἐκάλεσεν ἡμεῖς οὐ μόνον ἐξ Ἰουδαίων, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἐθνῶν. Ὡς καὶ ἐν τῷ Ὡσέ λέγει: Καλέσω τὸν οὐ λαόν μου λαόν μου, καὶ τὴν οὐκ ἡγαπημένην ἡγαπημένην. Καὶ ἔσται ἐν τῷ τόπῳ ὃ ἐρρέθη αὐτοῖς «Οὐ λαός μου ὑμεῖς», ἐκεῖ κληθήσονται υἱοὶ Θεοῦ ζώντος. Ἡσαΐας δὲ κρᾶζει ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ: «Ἐάν ἡ ὁ ἀριθμὸς τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ ὡς ἡ ἄμμος τῆς θαλάσσης, τὸ κατὰλειμμα σωθήσεται. Λόγον γὰρ συνων ἐν δικαιοσύνῃ, ὅτι λόγον συντετύριος ἐπὶ τῆς γῆς». Καὶ καθὼς προεῖπε ἡ Κυρία Σαβασῶθ ἐγκατέλειπεν Σόδομα ἂν ἐγενήσῃμεν, καὶ ὡς Γόμεν». Τί οὖν ἐροῦμεν: Ὅτι ἔστιν τα

μὴ διώκοντα δικαιοσύνην, κατέλαβε δικαιοσύνην, δικαιοσύνην δὲ τὴν ἐκ πίστεως. Ἰσραὴλ δὲ διώκων νόμον δικαιοσύνης, εἰς νόμον δικαιοσύνης, οὐκ ἔφθασεν. Διὰ τί; Ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὡς ἐξ ἔργων νόμου προσέκοψαν γὰρ τῷ λίθῳ τοῦ προσκώμματος, καθὼς γέγραπται: « Ἴδὲ τίθημι ἐν Σιών λίθον προσκώμματος καὶ πέτρην σκανδαλίου· καὶ πᾶς ὁ πιστεύων ἐπ' αὐτὸν οὐ καταισχυνθήσεται ».

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Α' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναγνώσμα.

Αδελφοί, λέγει ἡ Γραφή: « Πᾶς ὁ πιστεύων ἐπὶ τῷ Θεῷ, οὐ καταισχυνθήσεται ». Οὐ γὰρ ἐστὶ διαστολή Ἰουδαίου τε καὶ Ἑλλήνος· ὁ γὰρ αὐτὸς Κύριος πάντων πλουτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐπικαλούμενους αὐτόν. Πᾶς γὰρ ὃς ἂν ἐπικαλέσῃται τὸ ὄνομα Κυρίου, σωθήσεται. Πῶς οὖν ἐπικαλέσονται εἰς ὃν οὐκ ἐπίστευσαν; Πῶς δὲ πιστεύσουσιν, οὗ οὐκ ἤκουσαν; Πῶς δὲ οἰκούσουσιν χωρὶς κηρύσσοντος; Πῶς δὲ κηρύξουσιν, εἰ μὴ ἀποσταλῶσι; καθὼς γέγραπται: « Ὡς ὥραῖοι οἱ πόδες τῶν εὐαγγελιζομένων εἰρήνην, τῶν εὐαγγελιζομένων τὰ πόδια ». Ἀλλ' οὐ πάντες ὑπήκουσαν τῷ εὐαγγελίῳ. Ἰησοῦς γὰρ λέγει « Κύριε, τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν ». Ἄρα ἡ πίστις ἐξ ἀκοῆς, ἡ δὲ ἀκοή διὰ ῥήματος Θεοῦ. Ἀλλὰ λέγω: Μὴ οὐκ ἤκουσαν; Μενοῦν γε εἰς πάντα τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν, καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ῥήματα αὐτῶν. Ἀλλὰ λέγω: Μὴ οὐκ ἔγνω Ἰσραὴλ; Πρῶτος Μωσῆς λέγει « Ἐγὼ παραζηλώσω ὑμᾶς ἐπ' οὐκ ἔδινει, ἐπὶ ἔδινει ἀσυνέτω παρῶν ὑμᾶς ». Ἠσαΐας δὲ ἀποτολμᾷ, καὶ λέγει « Εἰ ἐμὲ μὴ ζητοῦσιν, ἐμφανὴς ἐγενόμην τοῖς ἐχθροῖς τῶσι ». Πρὸς δὲ τὸν Ἰσραὴλ λέγει « Ὅτι ἐξεπέτασα τὰς χεῖράς μου πρὸς λαόν σου ».

ἀντιλέγοντα». Λέγω οὖν· μὴ ἀπώσαστο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ; Μὴ γένοιτο! καὶ γὰρ ἐγὼ Ἰσραηλίτης εἰμι, ἐκ σπέρματος Ἀβραάμ, φυλῆς Βενιαμίν. Οὐκ ἀπώσαστο ὁ Θεὸς τὸν λαὸν αὐτοῦ, ὃν προέγνω.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὐκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ τί λέγει ἡ Γραφή; ὡς ἐντυγχάνει τῷ Θεῷ κατὰ τοῦ Ἰσραὴλ, λέγων «Κύριε, τοὺς Προφῆτας σου ἀπέκτειναν, καὶ τὰ βυσσιαστήρια σου κατέσκαψαν· καὶ ἐγὼ ὑπελείφθην μόνος, καὶ ζητοῦσι τὴν ψυχὴν μου». Ἀλλὰ τί λέγει αὐτῷ ὁ χρηματισμὸς;
 «Κατέλιπον ἐμαυτῷ ἑπτακισχιλίους ἄνδρας, οἳ τινες οὐκ ἔκαμψαν γόνυ τῇ Βαβυλῶνι». Οὕτως οὖν καὶ ἐν τῷ νῦν καιρῷ, λείμμα κατ' ἐκλογὴν χάριτος γέγονεν. Εἰ δὲ χάριτι, οὐκ ἔτι ἐξ ἔργων· ἐπεὶ ἡ χάρις οὐκ ἔτι γίνεται χάρις. Εἰ δὲ ἐξ ἔργων, οὐκ ἔτι ἐστὶ χάρις· ἐπὶ τὸ ἔργον, οὐκ ἔτι ἐστὶν ἔργον. Τί οὖν; Ὁ ἐπιζητῶν Ἰσραὴλ, τούτου οὐκ ἐπέτυχεν· ἡ δὲ ἐκλογὴ ἐπέτυχεν· οἳ δὲ λοιποὶ ἐπωρώθησαν (καθὼς γέγραπται: Ἔδωκεν αὐτοῖς ὁ Θεὸς πνεῦμα κατακλύξεως, ὀφθαλμοὺς τοὺς μὴ βλέπειν, καὶ ὠτα τοὺς μὴ ἀκούειν) ἕως τῆς σήμερον ἡμέρας. Καὶ Δαβὶδ λέγει: «Γεννηθήτω ἡ τράπεζα αὐτῶν εἰς παγίδα, καὶ εἰς θήραν, καὶ εἰς σκάνδαλον, καὶ εἰς ἀνταπόδομα αὐτοῖς. Σκοτισθήτωσαν οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν τοῦ μὴ βλέπειν, καὶ τὸν νῶτον αὐτῶν διαπαντός σύγκαμψον». Λέγω οὖν, μὴ ἔπταισαν, ἵνα περισωσῶνται; Μὴ γένοιτο! ἀλλὰ τῷ αὐτῶν παραπτώματι εἰσιν, εἰς τὸ παραζηλώσαι αὐτοῦ τοῦ ἰσχυροῦ καὶ λα αὐτῶν πλοῦτος κόσμου, καὶ τὸν ἰσχυρὸν ἐξιστῶν, πόσῳ μᾶλλον τὸ πλ

ΤΗ ΠΕΜΠΤΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὑμῖν λέγω τοῖς ἔθνεσιν, ἐφ' ὅσον μὲν εἰμὶ ἐγὼ ἔθνων Ἀπόστολος, τὴν διακονίαν μου δοξάζω, εἰ-
πως παραζηλώσω μου τὴν σάρκα, καὶ σώσω τινὲς ἐξ
αὐτῶν. Εἰ γὰρ ἡ ἀποβολὴ αὐτῶν, καταλλαγὴ κόσμου,
τίς ἡ πρόσληψις, εἰμὴ ζωὴ ἐκ νεκρῶν; Εἰ δέ ἡ ἀπαρχὴ
ἁγία, καὶ τὸ φύραμα· καὶ εἰ ἡ ῥίζα ἁγία, καὶ οἱ κλά-
δοι. Εἰ δέ τινες τῶν κλάδων ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ ἀ-
γριελαιος ὢν, ἐνεκεντρίσθης ἐν αὐτοῖς, καὶ συγκοινω-
νὸς τῆς ῥίζης καὶ τῆς ποιότητος τῆς ἐλαίας ἐγένου, μὴ
κατακαυχῶ τῶν κλάδων· εἰ δὲ κατακαυχᾶσαι, οὐ σὺ
τὴν ῥίζαν βαστάζεις, ἀλλ' ἡ ῥίζα σέ. Ἐρεῖς οὖν: Ἐξε-
κλάσθησαν οἱ κλάδοι, ἵνα ἐγὼ ἐγκεντρίσθῃ. Καλῶς
τῇ ἀπιστίᾳ ἐξεκλάσθησαν, σὺ δὲ τῇ πίστει ἔστηκας·
μὴ ὑψηλοφρόνει, ἀλλὰ φοβοῦ. Εἰ γὰρ ὁ Θεὸς τῶν κα-
τὰ φύσιν κλάδων οὐκ ἐφείσατο, μήπως οὐδὲ σοὺ φεί-
σεται. Ἴδε οὖν χρηστότητα καὶ ἀποτομίαν Θεοῦ· ἐπὶ
μὲν τοὺς πεσόντας ἀποτομίαν, ἐπὶ δὲ σέ χρηστότητα,
ἐὰν ἐπιμένῃς τῇ χρηστότητι, ἐπεὶ καὶ σὺ ἐκκοπήσῃ.
Καὶ ἐκεῖνοι δέ, ἐὰν μὴ ἐπιμείνωσι τῇ ἀπιστίᾳ, ἐγκεν-
τρίσθησονται· δυνατὸς γάρ ἐστιν ὁ Θεὸς πάλιν ἐγκεν-
τρίσαι αὐτοὺς. Εἰ γὰρ σὺ ἐκ τῆς κατὰ φύσιν ἐξεκόπης
ἀγριελαιίου, καὶ παρὰ φύσιν ἐνεκεντρίσθης εἰς καλλιέ-
λαιον, πόσῳ μᾶλλον οὗτοι οἱ κατὰ φύσιν ἐγκεντρίσθη-
σονται τῇ ἰδίᾳ ἐλαίᾳ;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν τὸ μυσ-
(ἵνα μὴ ᾔτε παρ' ἑαυτοῖς φρόνιμοι) ὅτ

μέρους τῷ Ἰσραὴλ γέγονεν, ἄχρις οὗ τὸ πλήρωμα τῶν
ἐθνῶν εἰσελθῇ. Καὶ οὕτω πᾶς Ἰσραὴλ σωθήσεται,
καθὼς γέγραπται: « Ἦξει ἐκ Σιών ὁ ῥυόμενος, καὶ ἀ-
ποστρέψει ἀσεβείας ἀπὸ Ἰακώβ. Καὶ αὕτη αὐτοῖς ἡ
παρ' ἐμοῦ διαθήκη, ὅταν ἀφέλωμαι τὰς ἁμαρτίας αὐ-
τῶν ». Κατὰ μὲν τὸ εὐαγγέλιον, ἐχθροὶ δι' ὑμᾶς· κατὰ
δὲ τὴν ἐκλογὴν, ἀγαπητοὶ διὰ τοὺς πατέρας. Ἀμετα-
μέλητα γὰρ τὰ χαρίσματα, καὶ ἡ κλησίς τοῦ Θεοῦ.
Ὡς περ γὰρ καὶ ὑμεῖς πότε ἠπειθήσατε τῷ Θεῷ, νῦν
δὲ ἠλεήθητε τῇ τούτων ἀπειθείᾳ· οὕτω καὶ οὗτοι νῦν
ἐπέισθησαν τῷ ὑμετέρῳ ἐλέει, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐλεηθῶ-
σι. Συνέκλεισε γὰρ ὁ Θεὸς τοὺς πάντας εἰς ἀπείθειαν,
ἵνα τοὺς πάντας ἐλεήσῃ. Ὁ βᾶθρος πλούτου καὶ σο-
φίας καὶ γνώσεως Θεοῦ! ὥς ἀνεξερεύνητα τὰ κρίματα
αὐτοῦ, καὶ ἀνεξιχνίαστοι αἱ ὁδοὶ αὐτοῦ! Τίς γὰρ ἔγνω-
νοῦν Κυρίου; ἢ τίς σύμβουλος αὐτοῦ ἐγένετο; ἢ τίς
προέδωκεν αὐτῷ, καὶ ἀνταποδοθήσεται αὐτῷ; Ὅτι
ἐξ αὐτοῦ, καὶ δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν τὰ πάντα.
Αὐτῷ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὕτως ὑμεῖς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μέ-
νειν τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
τῷ Κυρίῳ ἡμῶν. Μὴ οὖν βασιλευέτω ἡ ἁμαρτία ἐν τῷ
σῶματι ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ νόμῳ, ἵνα ὑμεῖς ὑπακούετε αὐτῇ ἐν ταῖς
ἐπιθυμίαις αὐτοῦ· μηδὲ παριστάνετε τὰ μέλη ὑμῶν
ὅπλα ἀδικίας τῇ ἁμαρτίᾳ· ἀλλὰ παραστήσατε ἑαυ-
τοὺς τῷ Θεῷ ὡς ἐκ νεκρῶν ζῶντας, καὶ τὰ μέλη ὑμῶν
τῷ Θεῷ. Ἁμαρτία γὰρ ὑμῶν οὐ κατὰ
τὸν νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Τὸ κατὰ τὸν νόμον
οὐκ ἐσμὲν ὑπὸ νόμον, ἀλλ' ὑπὸ χάριν. Οὐκ οἴδατε ὅτι ὃ
παριστάνει

ἐαυτοὺς δούλους εἰς ὑπακοήν, δοῦλοι ἐστε ὧς ὑπακούετε,
ἢτοι ἀμαρτίας εἰς θάνατον, ἢ ὑπακοῆς εἰς δικαιο-
σύνην; Χάρις δὲ τῷ Θεῷ, ὅτι ἦτε δοῦλοι τῆς ἀμαρ-
τίας, ὑπηκούσατε δὲ ἐκ καρδίας εἰς ὃν παρεδόθητε
τύπον διδασχῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΕΤΑΡΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐλευθερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, ἐδου-
λώθητε τῇ δικαιοσύνῃ. Ἀνθρώπινον λέγω, διὰ τὴν
ἀσθενείαν τῆς σαρκὸς ὑμῶν. Ὅσπερ γὰρ παρεστήσα-
τε τὰ μέλη ὑμῶν δοῦλα τῇ ἀκαθαρσίᾳ καὶ τῇ ἀνο-
μίᾳ εἰς τὴν ἀνομίαν, οὕτω νῦν παραστήσατε τὰ μέλη
ὑμῶν δοῦλα τῇ δικαιοσύνῃ εἰς ἁγιασμόν. Ὅτε γὰρ
δοῦλοι ἦτε τῆς ἀμαρτίας, ἐλεύθεροι ἦτε τῇ δικαιοσύ-
νῃ. Τίνα οὖν καρπὸν εἴχετε τότε, ἐφ' οἷς νῦν ἐπαισχύ-
νεσθε; τὸ γὰρ τέλος ἐκείνων θάνατος. Νυνὶ δὲ ἐλευ-
θερωθέντες ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας, δουλωθέντες δὲ τῷ
Θεῷ, ἔχετε τὸν καρπὸν ὑμῶν εἰς ἁγιασμόν· τὸ δὲ τέ-
λος, ζωὴν αἰώνιον. Τὰ γὰρ ὀψώνια τῆς ἀμαρτίας θά-
νατος· τὸ δὲ χάρισμα τοῦ Θεοῦ ζωὴ αἰώνιος, ἐν Χρι-
στῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἠλπισα, μὴ καταισχυνθῆιν.

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, καθάπερ ἐν ἐνὶ σώματι μέλη πολλὰ ἔχομεν, τὰ δὲ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν· οὕτως οἱ πολλοὶ ἐν σῶμά ἐσμεν ἐν Χριστῷ, ὁ δὲ καθίζει, ἀλλήλων μέλη. Χαίρειν μετὰ χαιρόντων, καὶ κλαίειν μετὰ κλαιόντων. Τὸ αὐτὸ εἰς ἀλλήλους φρονοῦντες. Μὴ τὰ ὑψηλὰ φρονοῦντες, ἀλλὰ τοῖς ταπεινοῖς συναπαγόμενοι. Μὴ γίνεσθε φρόνιμοι παρ' ἑαυτοῖς. Μηδενὶ κακὸν ἀντὶ κακοῦ ἀποδιδόντες. Προνοοῦμενοι καλὰ ἐνώπιον πάντων ἀνθρώπων. Εἰ δυνατόν τὸ ἐξ ὑμῶν μετὰ πάντων ἀνθρώπων εἰρηνεύοντες. Μὴ ἑαυτοὺς ἐκδικοῦντες, ἀγαπητοί, ἀλλὰ ὅτε τόπον τῇ ὀργῇ· γέγραπται γάρ· « Ἐμοὶ ἐκδίκησις· ἐγὼ ἀνταποδώσω, λέγει Κύριος ». Εἴαν οὖν πεινᾷ ὁ ἐχθρός σου, ψώμιζε αὐτόν· εἴαν δὲ διψᾷ, πότιζε αὐτόν· τοῦτο γάρ ποιῶν, ἀνδρακας πρὸς σωρεύσεις ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Μὴ νικῶ ὑπὸ τοῦ κακοῦ, ἀλλὰ νίκα τῷ ἀγαθῷ τὸ κακόν.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εἰς τοῦτο Χριστὸς καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ. Σὺ δὲ τί κρίνεις τὸν ἀδελφόν σου; ἢ καὶ σὺ τί ἐξουθενεῖς τὸν ἀδελφόν σου; πάντες γὰρ παρασησόμεθα τῷ βήματι τοῦ Χριστοῦ. Γέγραπται γάρ· « Ζῶ ἐγὼ, λέγει Κύριος· ὅτι ἐμοὶ κάμψει πᾶν γόνυ, καὶ πᾶσα γλῶσση ὁμολογήσεται τῷ Θεῷ ». Ἀρα οὖν ἕκαστος ἡμῶν οὕτως ὡς δώσει τῷ Θεῷ. Μηκέτι οὖν ἀλλήλους ἄλλα τοῦτο κρίνατε μᾶλλον, τὰ μὴ τιθέναι ἢ ἀγαθῶ, ἢ σκάνδαλον. Οἶδα καὶ πέ-

πεισμοὶ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, ὅτι οὐδε.
 τῷ λογιζομένῳ τί κοινὸν εἶναι, ἐκεῖν.
 βρώμα ὃ ἀδελφός σου λυπεῖται, οὐκ ἐστὶ Ἀνάγνωσμα.
 περιπατεῖς. Μὴ τῷ βρώματί σου ἐκείνον αἰ.
 οὐ Χριστὸς ἀπέθανε. Μὴ βλασφημεῖσθω οὐκ ἐν ἡμῶν, 15
 ἀγαθόν. Οὐ γάρ ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ Θεοῦ βρώμα, 15
 πόσις, ἀλλὰ δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη καὶ χαρὰ ἐν Πνεύματι
 ἀγίῳ. Ὁ γὰρ ἐν τούτοις δουλεύων τῷ Χριστῷ,
 εὐάρεστος τῷ Θεῷ, καὶ δόκιμος τοῖς ἀνθρώποις.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, προσλαμβάνεσθαι ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ
 Χριστὸς προσελάβετο ὑμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ. Λέγω δὲ
 Ἰησοῦν Χριστὸν διάκονον γεγενῆσθαι περιτομῆς ὑπὲρ
 ἀληθείας Θεοῦ, εἰς τὸ βεβαιῶσαι τὰς ἐπαγγελίας τῶν
 πατέρων· τὰ δὲ ἔσθην ὑπὲρ ἐλέους δοῦναι τὸν Θεόν,
 καθὼς γέγραπται: « Διὰ τοῦτο ἐξομολογήσομαί σοι ἐν
 ἔσθῃ, Κύριε, καὶ τῷ ὀνόματί σου ψαλῶ ». Καὶ πάλιν
 λέγει "Εὐφρανθήτε ἐσθὴν μετὰ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ". Καὶ
 πάλιν "Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔσθην, ἐπαινέσα-
 τε αὐτὸν πάντες οἱ λαοί". Καὶ πάλιν Ἡσαΐας λέγει:
 "Ἔσται ἡ ῥίζα τοῦ Ἰεσσαί, καὶ ὁ ἀνιστάμενος ἄρ-
 χεὶν ἐσθῶν, ἐπ' αὐτῷ ἔσθην ἐλπιούσιν". Ὁ δὲ Θεὸς τῆς
 ἐλπίδος πληρῶσαι ὑμᾶς πάσης χαρᾶς καὶ εἰρήνης ἐν
 τῷ πιστεύειν, εἰς τὸ περισσεύειν ὑμᾶς ἐν τῇ ἐλπίδι,
 ἐν δυνάμει Πνεύματος ἁγίου. Πέπεισμαι δὲ, ἀδελ-
 φοί μου, καὶ αὐτὸς ἐγὼ περὶ ὑμῶν, ὅτι καὶ αὐτοὶ με-
 στοὶ ἐστε ἀγαθωσύνης, πεπληρωμένοι πάσης νουθεσίας
 δυνάμενοι καὶ ἀλλήλους νουθετεῖ
 ἔγραψα ὑμῖν, ἀδελφοί, ἀπὸ μέρο-
 σκων ὑμᾶς, διὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖ-
 εἰς τὸ εἶναί με λειτουργὸν Ἰησοῦ Χ

ἱεουργοῦντα, τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἵνα γένηται ἡ προσφορά τῶν ἔσθων εὐπρόσδεκτος, ἡγιασμένη ἐν Πνεύματι ἁγίῳ.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.

Αδελφοί, ἔχω καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τὰ πρὸς Θεόν. Οὐ γάρ τολμήσω λαλεῖν τι, ὃν οὐ κατειργάσατο Χριστὸς δι' ἐμοῦ, εἰς ὑπακοὴν ἔσθων, λόγῳ καὶ ἔργῳ, ἐν δυνάμει σημείων καὶ τεράτων, ἐν δυνάμει Πνεύματος Θεοῦ ὥστε με ἀπὸ Ἱερουσαλὴμ καὶ κύκλῳ μέχρι τοῦ Ἰλλυρικοῦ πεπληρωκέναι τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Οὕτω δὲ φιλοτιμούμενος εὐαγγελίζεσθαι οὐχ ὅπου ὠνομάσθη Χριστὸς, ἵνα μὴ ἐπ' ἄλλότριον δόξαζον οἰκοδομῶ· ἀλλὰ, καθὼς γέγραπται: "Οἷς οὐκ ἀκηγέλη περὶ αὐτοῦ, ὄφονται· καὶ οἱ οὐκ ἀκηκόασιν, σιγήσουσι". Διὸ καὶ ἐνεκοπτόμην τὰ πολλὰ τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς. Νυνὶ δὲ μηκέτι τόπον ἔχων ἐν τοῖς κλίμασι τούτοις, ἐπιποθίαν δὲ ἔχων τοῦ ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, ὡς εἰν πορεύωμαι εἰς τὴν Σπανίαν, ἐλεύσομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐλπίζω γάρ διαπορευόμενος διεάσασθαι ὑμᾶς, καὶ ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι ἐκεῖ, εἰν ὑμῶν πρῶτον ἀπὸ μέρους ἐμπλησθῶ. Νυνὶ δὲ πορεύομαι εἰς Ἱερουσαλὴμ, διακονῶν τοῖς ἁγίοις. Εὐδόκησαν γάρ Μακεδονία καὶ Ἀχαΐα κοινωνίαν τινὲ ποιήσασθαι εἰς τοὺς πτωχοὺς τῶν ἁγίων τῶν ἐν Ἱερουσαλὴμ. Εὐδόκησαν γάρ, καὶ ὀφειλέται αὐτῶν εἰσιν. Ἐγὼ γάρ τοις πνευματικοῖς αὐτῶν ἐκοινώνησαν τὰ ἔσθνη ὀφείλουσι καὶ ἐν τοῖς σαρκεῖς λειτουργῆσαι αὐτοῖς ὅτι οὗτο οὖν ἐπιτελέσας, καὶ σφραγισάμενος αὐτοῖς τὸν τοῦτον, ἀπελεύσομαι δι' ὑμῶν εἰς τὴν Σπανίαν, ὅτι ἐρχόμενος πρὸς ὑμᾶς, ἐν πληρώματι εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἐλεύσομαι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, συνίστημι ὑμῖν Φοίβην τὴν ἀδελφὴν ἡμῶν, ἣς οὐσαν διακονοῦν τῆς Ἐκκλησίας τῆς ἐν Κεγχρεαῖς, ἵνα αὐτὴν προσδέξησθε ἐν Κυρίῳ ὡς τῶν ἁγίων, καὶ παραστήτε αὐτῇ ἐν ᾧ ὅν ὑμῶν χρήζη πρόγμῳ· καὶ γὰρ αὕτη προστάτις πολλῶν ἐγενήθη, καὶ αὐτοῦ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Πρίσκιλλαν καὶ Ἀκύλαν, τοὺς συνεργούς μου ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, οἳ τινες ὑπὲρ τῆς ψυχῆς μου τὸν ἑαυτῶν τράχηλον ὑπέβησαν· οἷς οὐκ ἐγὼ μόνος εὐχαριστῶ, ἀλλὰ καὶ πᾶσαι αἱ ἐκκλησίαι τῶν ἐσθινῶν· καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκλησίαν. Ἀσπάσασθε Ἐπιμεντόν τὸν ἀγαπητόν μου, ὅς ἐστιν ἀπαρχὴ γῆς Ἀχαΐας εἰς Χριστόν. Ἀσπάσασθε Μαριάμ, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν εἰς ἡμᾶς. Ἀσπάσασθε Ἀνδρόνικον καὶ Ἰουνίαν τοὺς συγγενεῖς μου, καὶ συναιχμαλώτους μου, οἳ τινὲς εἰσιν ἐπίσημοι ἐν τοῖς Ἀποστόλοις, οἳ καὶ πρὸ ἐμοῦ γεγονόσιν ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε Ἀμπλίαν τὸν ἀγαπητόν μου ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Οὐρβανὸν τὸν συνεργὸν ἡμῶν ἐν Χριστῷ, καὶ Στάχυν τὸν ἀγαπητόν μου. Ἀσπάσασθε Ἀπελλὴν τὸν δόκιμον ἐν Χριστῷ. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ἀριστοβούλου. Ἀσπάσασθε Ἡρωδίωνα τὸν συγγενὴ μου. Ἀσπάσασθε τοὺς ἐκ τῶν Ναρκίσσου, τοὺς ὄντας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Τρύβαιναν καὶ Τροφῶσαν, τὰς κοπιώσας ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Περσίδα τὴν ἀγαπητήν, ἣτις πολλὰ ἐκοπίασεν ἐν Κυρίῳ. Ἀσπάσασθε Ροῦφον τὸν ἐκλεκτόν ἐν Κυρίῳ, καὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ καὶ ἐμοῦ. Ἀσπάσασθε Ἀσύγκριτον, Φλέγοντα, Ἑρμᾶν, Πατρόβαν, Ἑρμῆν, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς ἀδελφούς. Ἀσπάσασθε Φιλόλογον, Νηρέα καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτοῦ, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς πάντας ἁγίους.

92 ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΑΥΛΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ
ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἁγίῳ. Ἀσπάζονται ὑμᾶς αἱ Ἐκ-
κλησίαι τοῦ Χριστοῦ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται, οὗτοί εἰσι
υἱοὶ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἐλάβετε πνεῦμα δουλείας πάλιν εἰς
φόβον, ἀλλ' ἐλάβετε πνεῦμα υἱοθεσίας, ἐν ᾧ κράζομεν·
Ἀββᾶ ὁ πατήρ. Αὐτὸ τὸ πνεῦμα συμμαρτυρεῖ τῷ
πνεύματι ἡμῶν, ὅτι ἐσμέν τέκνα Θεοῦ. Εἰ δὲ τέκνα,
καὶ κληρονόμοι· κληρονόμοι μὲν Θεοῦ, συγκληρονόμοι
δὲ Χριστοῦ· εἴπερ συμπάσχομεν, ἵνα καὶ συνδοξασθώ-
μεν. Λογίζομαι γάρ, ὅτι οὐκ ἄξια τὰ παθήματα τοῦ
νῦν καιροῦ, πρὸς τὴν μέλλουσαν δόξαν ἀποκαλυφθῆ-
ναι εἰς ἡμᾶς. Ἡ γὰρ ἀποκαταδοκία τῆς κτίσεως, τὴν
ἀποκαλύψιν τῶν υἱῶν τοῦ Θεοῦ ἀπεκδέχεται. Τῇ γὰρ
ματαιότητι ἡ κτίσις ὑπέταγην, οὐχ ἐκούσα, ἀλλὰ διὰ
τὸν ὑποτάξαντα ἐπ' ἐλπίδι, ὅτι καὶ αὐτὴ ἡ κτίσις ἐ-
λευθερωθήσεται ἀπὸ τῆς δουλείας τῆς φθορᾶς, εἰς
τὴν ἐλευθερίαν τῆς δόξης τῶν τέκνων τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΠΕΜΠΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Ε΄.

Προκείμενον, Ήχος Δ΄.

Ὡς ἐμεγαλύνῃς τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ
ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

εὐδοκία τῆς ἐμῆς καρδίας καὶ ἡ δεξι-
αὶ ἐόν, ὑπὲρ τοῦ Ἰσραὴλ ἐστὶν εἰς σωτηρίαν
αὐτοῖς, ὅτι ζῆλον Θεοῦ ἔχουσιν.

ΕΠΙΣΤ. ΠΑΥΛΟΥ ΠΕΡΙΟΔ. Α'.

ἀλλ' οὐ κατ' ἐπίγνωσιν ἀγνοοῦντες γὰρ τὴν τοῦ
δικαιοσύνης, καὶ τὴν ἰδίαν δικαιοσύνην ζητοῦντες
σαι, τῇ δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ οὐχ ὑπετάγησαν. Τέλος
γὰρ νόμου Χριστὸς, εἰς δικαιοσύνην παντὶ τῷ πιστεύον-
τι. Μωσῆς γὰρ γράφει τὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ τοῦ νό-^{Λε}
μου, ὅτι ὁ ποιήσας αὐτὰ ἄνθρωπος, ζήσεται ἐν αὐτοῖς.^{1Η}
Ἢ δὲ ἐκ πίστεως δικαιοσύνη, οὕτω λέγει: Μὴ εἴπῃς
ἐν τῇ καρδίᾳ σου: Τίς ἀναθήσεται εἰς τὸν οὐρανόν;
Τουτέστι Χριστὸν καταγαγεῖν. Ἢ τίς καταθήσεται
εἰς τὴν ἄβυσσον; Τουτέστι Χριστὸν ἐκ νεκρῶν ἀνα-
γαγεῖν. Ἀλλὰ τί λέγει; Ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν ἐν
τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ σου, τουτέστι, τὸ
ῥῆμα τῆς πίστεως, ὃ κηρύσσομεν ὅτι ἐὰν ὁμολογήσῃς
ἐν τῷ στόματί σου Κύριον Ἰησοῦν, καὶ πιστεύσῃς ἐν
τῇ καρδίᾳ σου, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτὸν ἤγειρεν ἐκ νεκρῶν,
σωθήσῃ. Καρδίᾳ γὰρ πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, ῥῶ-
ματι δὲ ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς σιοπεῖν τοὺς ταῖς διχο-^{Κε}
στασίαις καὶ τὰ σκάνδαλα, παρὰ τὴν διδασχὴν, ἣν ὑμεῖς
ἐμάσθετε, ποιοῦντας, καὶ ἐκκλίνατε ἀπ' αὐτῶν. Οἱ γὰρ
ποιοῦτοι τῷ Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ οὐ δουλεύουσιν,
ἀλλὰ τῇ ἐαυτῶν κοιλίᾳ· καὶ διὰ τῆς χρηστολογίας καὶ
εὐλογίας ἐξαπατῶσι ταῖς καρδίαις τῶν ἀνθρώπων. Ἡ γὰρ
ὑμῶν ὑπακοὴ εἰς πάντας ἀφίκετο. Χαίρω οὖν τὸ ἐφ' ὑ-
μῖν· θέλω δὲ ὑμᾶς σοφοὺς μὲν εἶναι εἰς τὸ ἀγαθόν,
ἀκεραίους δὲ εἰς τὸ κακόν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης
συντρίψει τὸν Σατανᾶν ὑπὸ τοὺς πόδας ὑμῶν ἐν
ἡμέραις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ἡμῖν. Ἀσπάζονται ὑμᾶς Τιμόθεος ὁ συνεχὴς
Λούκιος καὶ Ἰάσων καὶ Σωσίπατρος οἱ

Ἀσπάζομαι ὑμᾶς ἐγὼ Τέرتιος ὁ γράψας τὴν ἐπιστολήν ἐξ Κυρίου. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Γαῖος ὁ ξένος μου, καὶ τῆς Ἐκκλησίας ὅλης. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἐραστός ὁ οἰκονόμος τῆς πόλεως, καὶ Κούαρτος ὁ ἀδελφός. Ἦ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος κλητὸς Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ Σωσιθένης ὁ ἀδελφός, τῇ Ἐκκλησίᾳ τοῦ Θεοῦ τῇ οὐσῃ ἐν Κορίνθῳ, ἡγιασμένοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, κλητοῖς ἁγίοις, σὺν πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν παντί τόπῳ αὐτῶν τε καὶ ἡμῶν· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὅτι ἐν παντί ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντί λόγῳ καὶ γνώσει· Καθὼς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὃς καὶ βεβαιώσει ἡμᾶς ἕως τέλους ἀνεγίγνους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Πιστὸς ὁ Θεὸς οὗ οὐ ἐκλήθητε εἰς κοινωνίαν τοῦ Ἰησοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θαλμός οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσεν· ἄνθρωπος οὐκ ἀνέβη, ἃ ἡτοίμασεν ἡμεῖς ἐν τῷ κυρίῳ· ἡμεῖς δὲ ὁ Θεὸς ἀπεκαλύψεν

διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ· τὸ γὰρ πνεῦμα πάντα ἐ-
 ρευνᾷ, καὶ τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ. Τίς γὰρ οἶδεν ἀνθρώ-
 πων τὰ τοῦ ἀνθρώπου, εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ ἀνθρώ-
 που τὸ ἐν αὐτῷ; Οὕτω καὶ τὰ τοῦ Θεοῦ οὐδεὶς οἶδεν,
 εἰμὴ τὸ πνεῦμα τοῦ Θεοῦ. Ἡμεῖς δὲ οὐ τὸ πνεῦμα τοῦ
 κόσμου ἐλάβομεν, ἀλλὰ τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ Θεοῦ,
 ὃ καὶ εἰδῶμεν τὰ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ χαρισθέντα ἡμῖν· ὃ καὶ
 λαλοῦμεν, οὐκ ἐν διδασκτοῖς ἀνθρωπίνης σοφίας λό-
 γοις, ἀλλ' ἐν διδασκτοῖς Πνεύματος ἁγίου, πνευματικοῖς
 πνευματικᾶ συγκρίνοντες. Ψυχικὸς δὲ ἄνθρωπος οὐ
 δέχεται τὰ τοῦ Πνεύματος τοῦ Θεοῦ· μωρία γὰρ
 αὐτῷ ἐστὶ, καὶ οὐ δύναται γινῶναι, ὅτι πνευματικῶς
 ἀνακρίνεται. Ὁ δὲ πνευματικὸς ἀνακρίνει μὲν πάντα,
 αὐτὸς δὲ ὑπ' οὐδενὸς ἀνακρίνεται. Τίς γὰρ ἔγνω^{Σεφ.}
 τὸν Κύριον, ὃς συμβιβάζει αὐτόν; Ἡμεῖς δὲ νοῦν^{Θ.}
 Χριστοῦ ἔχομεν. Καὶ ἐγὼ, ἀδελφοί, οὐκ ἠδυνήσθη^{Κεφ.}
 ἀλλῆσαι ὑμῖν ὡς πνευματικοῖς, ἀλλ' ὡς σαρκικοῖς, ὡς^{Γ.}
 ἡπίοις ἐν Χριστῷ. Γάλα ὑμᾶς ἐπότισα, καὶ οὐ βρω-
 μα· οὐπω γὰρ ἠδύνασθι, ἀλλ' οὕτε ἔτι νῦν δύνασθι.
 ἔτι γὰρ σαρκικοὶ ἐστε· ὅπου γὰρ ἐν ὑμῖν ζῆλος καὶ
 ἔρις καὶ διχοστασίαι, οὐχὶ σαρκικοὶ ἐστε, καὶ κατὰ
 ἄνθρωπον περιπατεῖτε; Ὅταν γὰρ λέγῃ τις· Ἐγὼ
 ἐν εἰμὶ Παύλου· ἕτερος δέ· Ἐγὼ Ἀπολλῶ· οὐχὶ σαρ-
 κικοὶ ἐστε; Τίς οὖν ἐστὶ Παῦλος, τίς δὲ Ἀπολλῶς;
 ἀλλ' ἡ διακονοί, δι' ὧν ἐπιστεύσατε, καὶ ἐκάστῳ ὡς ὁ
 κύριος ἔδωκεν. Ἐγὼ ἐφύτευσα· Ἀπολλῶς ἐπότισεν·
 ἀλλ' ὁ Θεὸς ἡύξανε. Ὡστε οὕτε ὁ φυτεύων ἐστὶ τι,
 οὐτε ὁ ποτίζων, ἀλλ' ὁ ἀυξάνων Θεός. Ὁ φυτεύων δὲ
 καὶ ὁ ποτίζων ἐν εἰσιν· ἕκαστος δὲ τὸν ἴδιον μισθὸν
 λαμβάνει κατὰ τὸν ἴδιον κόπον.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{12.} **Α**δελφοί, μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω· εἴ τις δοκεῖ σοφὸς εἶναι ἐν ὑμῖν ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ, μωρὸς γενέσθω ἵνα γένηται σοφός. Ἡ γὰρ σοφία τοῦ κόσμου τούτου μωρία παρὰ τῷ Θεῷ ἐστίν. Γέγραπται γάρ "Ὁ δοκῶν σοφίαν τοὺς σοφοὺς ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτῶν". Καὶ πάλιν "Κύριος γινώσκει τοὺς διαλογισμοὺς τῶν σοφῶν ὅτι εἰσὶ μάταιοι". Ὡστε μηδεὶς καυχάσθω ἐν ἀνθρώποις· πάντα γὰρ ὑμῶν ἐστίν. Εἴτε Παῦλος, εἴτε ἄλλος πολλῶς, εἴτε Κηφᾶς, εἴτε κόσμος, εἴτε ζωὴ, εἴτε θάνατος, εἴτε ἐνεστῶτα, εἴτε μέλλοντα, πάντα ὑμῶν ἐστίν. ὑμεῖς δὲ Χριστοῦ, Χριστὸς δὲ Θεοῦ.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{5.} **Α**δελφοί, μὴ πρὸ καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ Κύριος, ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκοτούς, καὶ φανερώσει τὰς βουλὰς τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἕκαστος ἀποκατασταθήσεται ἐκάστω ἀπὸ τοῦ Θεοῦ. Ταῦτα δὲ, ἀδελφοί, μετεσχημάτισα εἰς ἑμαυτὸν καὶ Ἀπολλῶ δι' ὑμᾶς ἵνα ἐν ἡμῖν μάθῃτε τὸ μὴ ὑπὲρ ὃ γέγραπται φρονεῖν ἵνα μὴ εἰς ὑπὲρ τοῦ ἐνὸς φυσιοῦσθαι κατὰ τοῦ ἑτέρου. Τίς γάρ σε διακρίνει; Τί δὲ ἔχεις, ὃ οὐκ ἔλαβες; καὶ δὲ καὶ ἔλαβες, τί καυχᾶσαι ὡς μὴ λαβὼν; Ἦδη καὶ ὑμεῖς κοροσιμένοι ἐστέ, ἤδη ἐπλουτήσατε, χωρὶς ἡμῶν ἐβάσατε· καὶ ἐμελόν γε ἐβασίλευσατε, ἵνα καὶ ἡμεῖς ἡμεῖς ᾤσθωμεν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ 5'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἀλήθειαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεύδομαι, ^ο
(συμμαρτυρούσης μοι τῆς συνειδήσεώς μου ἐν Πνεύματι
ἀγίῳ) ὅτι λύπη μοι ἐστὶ μεγάλη, καὶ ἀδιάλειπτος ὁδύ-
νη τῇ καρδίᾳ μου. Ὡχόμην γὰρ αὐτὸς ἐγὼ ἀνάθεμα
εἶναι ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν μου, τῶν
συγγενῶν μου κατὰ σάρκα, οἳ τινὲς εἰσιν Ἰσραηλῖται-
ῶν ἡ υἱοθεσία, καὶ ἡ δόξα, καὶ αἱ διαθήκαι, καὶ ἡ νο-
μοθεσία, καὶ ἡ λατρεία, καὶ αἱ ἐπαγγελίαι ὧν οἱ
πατέρες, καὶ ἐξ ὧν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ σάρκα, ὁ ὢν
ἐπὶ πάντων Θεὸς εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΚΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ 5'.

Προκείμενον, ᾠδὴ πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἔχοντες χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δο- ^Κ
θεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν κατὰ τὴν ἀνα- ^{ΙΒ}
λογίαν τῆς πίστεως, εἴτε διακονίαν ἐν τῇ διακονίᾳ, εἴ-
τε ὁ διδάσκων ἐν τῇ διδασκαλίᾳ, εἴτε ὁ παρακαλῶν
ἐν τῇ παρακλήσει, ὁ μεταδιδούς ἐν ἀπλότητι, ὁ προΐ-
στάμενος ἐν σπουδῇ, ὁ ἐλεῶν ἐν ἰλαρότητι. Ἡ δὲ ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρὸν, κολλώμενοι
τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλό-
τῃ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι. Τῇ σπουδῇ
ροί. Τῷ πνεύματι ζέοντες. Τῷ Κυρίῳ δο-

ἐλπιδὶ χαίροντες. Τῇ θλίψει ὑπομένοντες. Τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες. Ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες. Τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

Ἀλληλουῖα, Ψαλμ. Α'.

Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔγραψα ὑμῖν ἐν τῇ ἐπιστολῇ μὴ συναναμίγνυσθαι πόρνοις. Καὶ οὐ πάντως τοῖς πόρνοις τοῦ κόσμου τούτου, ἢ τοῖς πλεονέκταις, ἢ ἄρπαξιν, ἢ εἰδωλολάτραις· ἐπεὶ ὀφείλετε ἄρα ἐκ τοῦ κόσμου ἐξελθεῖν. Νυνὶ δὲ ἔγραψα ὑμῖν μὴ συναναμίγνυσθαι, εἴαν τις ἀδελφὸς ὀνομαζόμενος ἢ πόρνος, ἢ πλεονέκτης, ἢ εἰδωλολάτρης, ἢ λοιδορὸς, ἢ μέθυστος, ἢ ἄρπαξ, τῷ τοιούτῳ μηδὲ συνεσθίειν. Τί γὰρ μοι καὶ τοὺς ἔξω κρίνειν; Οὐχὶ τοὺς ἔσω ὑμεῖς κρίνετε; Τὸς δὲ ἔξω ὁ Θεὸς κρίνει. Καὶ ἐξαίρετε τὸν πονηρὸν ἐξ ὑμῶν αὐτῶν. Τολμᾷ τις ὑμῶν, πρῶγμα ἔχων πρὸς τὸν ἕτερον, κρίνεσθαι ἐπὶ τῶν ἀδελφῶν, καὶ οὐχὶ ἐπὶ τῶν ἁγίων; Οὐκ οἶδατε, ὅτι οἱ ἅγιοι τὸν κόσμον κρινούσι; Καὶ εἰ ἐν ὑμῖν κρίνεται ὁ κόσμος, ἀνάξιοί ἐστε κριτηρίων ἐλαχίστων. Οὐκ οἶδατε, ὅτι ἀγγέλους κρινοῦμεν, μήτι γε βιωτικοί; Βιωτικά μὲν αὖν κριτήρια εἴαν ἔχητε, τοὺς ἐξουθενημένους ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, τούτους καθίζετε. Πρὸς ἐντροπὴν ὑμῖν λέγω· οὕτως οὐκ ἔστιν ἐν ὑμῖν σοφὸς οὐδὲ εἷς, ὃς δυνήσεται διακρίνειν ἀνταμιεῖται τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ; Ἀλλὰ ἀδελφοί, εἴπαται, καὶ τοῦτο ἐπὶ ἀπίστων. Ἦδη μα ἐν ὑμῖν ἐστίν, ὅτι κρίματα ἔχετε. Ἢ οὐχὶ μάλλον ἀδικεῖσθε; διὰ τί οὐκ ἐρεῖσθε; Ἀλλὰ ὑμεῖς ἀδικεῖτε, καὶ

ἀποστερεῖτε, καὶ ταῦτα ἀδελφεαὺς; Ἡ οὐκ οἴδατε, ὅτι ἄδικοι βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι; Μὴ πλανᾶσθε· οὔτε πόρνοι, οὔτε εἰδωλολάτραι, οὔτε μοιχοί, οὔτε μαλακοί, οὔτε ἄρσενοκοῖται, οὔτε κλέπται, οὔτε πλεονέκται, οὔτε μέθυσοι, οὐ λοῖδοροι, οὐχ ἄρπαγες, βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομήσουσι. Καὶ ταῦτά τινες ἦτε· ἀλλὰ ἀπελούσασθε, ἀλλὰ ἡγιάσθητε, ἀλλὰ ἐδικαιώθητε ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, καὶ ἐν τῷ Πνεύματι τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Ζ΄. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνοίγνωσμα.

Ἀδελφοί, δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ᾧ τινὰ ἐστι τοῦ Θεοῦ. Περὶ δὲ ὧν ἐγράψατέ μοι, καλὸν ἀνθρώπῳ γυναικὸς μὴ ἀπτεσθαι. Διὰ δὲ τὰς πορνείας ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐχέτω, καὶ ἐκίστη τὸν ἴδιον ἄνδρα ἐχέτω. Τῇ γυναικὶ ὁ ἀνὴρ τὴν ὀφειλομένην εὐνοίαν ἀποδιδότω ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γυνὴ τῷ ἀνδρί. Ἡ γυνὴ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ὁ ἀνὴρ ὁμοίως δὲ καὶ ὁ ἀνὴρ τοῦ ἰδίου σώματος οὐκ ἐξουσιάζει, ἀλλ' ἡ γυνή. Μὴ ἀποστερεῖτε ἀλλήλους, εἰ μή τι ἂν ἐκ συμφώνου πρὸς καιρὸν, ἵνα σχολάζητε τῇ νηστείᾳ καὶ τῇ προσευχῇ, καὶ πάλιν ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνέρχεσθε, ἵνα μὴ πειράζῃ ὑμᾶς ὁ Σατανᾶς διὰ τὴν ἀκρασίαν ὑμῶν. Τοῦτο δὲ λέγω κατὰ συγγνώμην, οὐ κατ' ἐπιταγὴν. Θέλω γὰρ πάντας ἀνθρώπους εἶναι ὡς καὶ ἐμαυτόν· ἀλλ' ἕκαστος ἴδιον χάρισμα ἔχει ἐκ Θεοῦ, ὅς μὲν οὕτως, ὅς δὲ οὕτως. Λέγω δὲ τοῖς ἀγάμοις καὶ ταῖς χήραις, ὅτι ὁ Θεὸς αὐτοῖς ἐστιν ἑάν μείνωσιν ὡς καὶ ἐγώ. Εἰ δὲ οὐκ ἐγκρατεύονται, γεγαμησάτωσαν. Κρεῖσσον γὰρ ἐστὶ γεγαῆσαι, ἢ σπένδειν. Τοῖς δὲ γεγαμηκόσι παραγγέλλω ὡς ὁ Κύριος, γυναῖκα ἀπὸ ἀνδρός μὴ χωρισθῆναι.

καὶ χωρισθῇ, μενέτω ἄγαμος, ἢ τῷ ἀνδρὶ καταλλαγήτω· καὶ ἄνδρα γυναῖκα μὴ ἀφιέναι. Τοῖς δὲ λοιποῖς ἐγὼ λέγω, οὐχ ὁ Κύριος· Εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἴ τις ἀδελφὸς γυναῖκα ἔχει ἄπιστον, καὶ αὐτὴ συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτοῦ, μὴ ἀφιέτω αὐτήν. Καὶ γυνή, ἥτις ἔχει ἄνδρα ἄπιστον, καὶ αὐτὸς συνευδοκεῖ οἰκεῖν μετ' αὐτῆς, μὴ ἀφιέτω αὐτόν. Ἠγίασται γὰρ ὁ ἀνὴρ ὁ ἄπιστος ἐν τῇ γυναικί, καὶ ἡγίασται ἡ γυνή ἡ ἄπιστος ἐν τῷ ἀνδρὶ· ἐπεὶ ἅρα τὰ τέκνα ὑμῶν ἀκάθαρτά ἐστι, νῦν δὲ ἅγια ἐστίν. Εἰ δὲ ὁ ἄπιστος χωρίζεται, χωρίζεσθω· οὐ δεδουλωται ὁ ἀδελφὸς ἢ ἡ ἀδελφὴ ἐν τοῖς τοιούτοις· ἐν δὲ εἰρήνῃ κέκληκεν ὑμᾶς ὁ Θεός. Τί γὰρ οἶδας, γύναι, εἰ τὸν ἄνδρα σώσεις; ἢ τί γὰρ οἶδας, ἄνερ, εἰ τὴν γυναῖκα σώσεις; Εἰ μὴ ἐκίστω ὡς ἐμέρισεν ὁ Θεός, ἕκαστον ὡς κέκληκεν ὁ Κύριος, οὕτω περιπατεῖτω, καὶ οὕτως ἐν ταῖς ἐκκλησίαις πάσαις διατάσσομαι. Περιτετμημένος τις ἐκλήθη; μὴ ἐπισπᾶσθω. Ἐν ἀκροβυστίᾳ τις ἐκλήθη; μὴ περιτεμνέσθω. Ἡ περιτομὴ οὐδέν ἐστι, καὶ ἡ ἀκροβυστία οὐδέν ἐστι, ἀλλὰ τήρησις ἐντολῶν Θεοῦ. Ἐκαστος ἐν τῇ κλήσει ἢ ἐκλήθη, ἐν ταύτῃ μενέτω. Δοῦλος ἐκλήθη; μὴ σοι μελέτω· ἀλλ' εἰ καὶ δύνασαι ἐλευθέρω γενέσθαι, μᾶλλον χρῆσαι. Ὁ γὰρ ἐν Κυρίῳ κληθεὶς δοῦλος, ἀπελεύθερος Κυρίου ἐστίν· ὁμοίως καὶ ὁ ἐλεύθερος κληθεὶς δοῦλός ἐστι Χριστοῦ. Τιμῆς ἡγοράσθαι δοῦλοι ἀνθρώπων. Ἐκαστος ἐν ᾧ ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ Τῆς Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἕκαστος ἐν ᾧ ἐκλήθη, ἐν τούτῳ μενέτω παρὰ τῷ Θεῷ. Περὶ δὲ τῶν παρθένων ἐπιταγὴν Κυρίου οὐκ ἔχω· γνώμην δὲ δίδωμι ὡς ἡλεημένος ὑπὸ Κυρίου πιστὸς εἶναι. Νομίζω οὖν τοῦτο καλὸν ὑπάρχειν διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀνάγκην, ὅτι καλὸν ἀνδρὶ ἄνθρωπῳ τὸ οὕτως εἶναι. Δέδεσαι γυναικί; μὴ ζῆτει λύσιν. Λέλυσαι ἀπὸ γυναικός; μὴ ζῆτει γυναῖκα. Ἐάν δὲ καὶ γήμης, οὐχ ἡμαρτε· καὶ εἰ γήμη ἢ παρθένος, οὐχ ἡμαρτε· ὁ δὲ Θεὸς τὴν σαρκὶ ἔξουσιν οἱ τοιοῦτοι· ἐγὼ δὲ ὑμῶν φείδομαι. Τοῦτο δὲ φημι, ἀδελφοί, ὅτι ὁ καιρὸς συνεσταλμένος τὸ λοιπὸν ἐστίν, ἵνα καὶ οἱ ἔχοντες γυναῖκας, ὡς μὴ ἔχοντες ὣσι· καὶ οἱ κλαίοντες, ὡς μὴ κλαίοντες· καὶ οἱ χαίροντες, ὡς μὴ χαίροντες· καὶ οἱ ἀγοράζοντες, ὡς μὴ κατέχοντες· καὶ οἱ χρώμενοι τῷ κόσμῳ τούτῳ, ὡς μὴ καταχρώμενοι· παράγει γὰρ τὸ σχῆμα τοῦ κόσμου τούτου. Θέλω δὲ ὑμᾶς ἀμερίμνους εἶναι· ὁ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, πῶς ἀρέσει τῷ Κυρίῳ. Ὁ δὲ γαμήσας μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῇ γυναικί. Μεμέρισται ἡ γυνὴ καὶ ἡ παρθένος· ἡ ἄγαμος μεριμνᾷ τὰ τοῦ Κυρίου, ἵνα ἡ ἁγία καὶ σώματι καὶ πνεύματι· ἡ δὲ γαμήσασα μεριμνᾷ τὰ τοῦ κόσμου, πῶς ἀρέσει τῷ ἀνδρί. Τοῦτο δὲ πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, οὐχ ἵνα βρόχον ὑμῖν ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσεδρον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Ζ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πρὸς τὸ ὑμῶν αὐτῶν συμφέρον λέγω, οὐχ ἵνα βράχον ὑμῖν ἐπιβάλλω, ἀλλὰ πρὸς τὸ εὐσχημον καὶ εὐπρόσδεχον τῷ Κυρίῳ ἀπερισπάστως. Εἰ δέ τις ἀσχημονεῖν ἐπὶ τὴν παρθεῖνον αὐτοῦ νομίζει, εἴαν ἢ ὑπέρακμος, καὶ οὕτως ὀφείλει γίνεσθαι· ὃ θέλει ποιεῖτω, οὐχ ἀμαρτάνει· γαμεῖτωσαν. Ὃς δὲ ἕστηκεν ἐδραῖος ἐν τῇ καρδίᾳ, μὴ ἔχων ἀνάγκην, ἐξουσίαν δὲ ἔχει περὶ τοῦ ἰδίου σιελήματος, καὶ τοῦτο κέκρικεν ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ, τοῦ τηρεῖν τὴν ἑαυτοῦ παρθεῖνον, καλῶς ποιεῖ. Ὡς τε καὶ ὁ ἐγκαμίζων καλῶς ποιεῖ, ὃ δὲ μὴ ἐγκαμίζων κρεῖσσον ποιεῖ. Γυνὴ δεδεται νόμῳ ἐφ' ὅσον χρόνον ζῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς· εἴαν δὲ κοιμηθῇ ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, ἐλευθέρᾳ ἐστὶν ὥς θέλει γαμηθῆναι, μόνον ἐν Κυρίῳ. Μακαριωτέρα δὲ ἐστίν, εἴαν οὕτω μένη, κατὰ τὴν ἐμὴν γνώμην· δοκιῶ δὲ καὶ γὰρ Πνεῦμα Θεοῦ ἔχειν. Περὶ δὲ τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδάμεν ὅτι πάντες γινώσκιν ἔχοντες ἢ γινώσκis φυσιοῖ, ἢ δὲ ἀγάπη οἰκοδομεῖ. Εἰ δέ τις δοκεῖ εἰδέναι τι, οὐδέπω οὐδὲν ἔγνωκε κατὰ τὴν δεξιὰν γνώμην. Εἰ δέ τις ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, οὗτος ἔγνωσται ὑπὸ αὐτοῦ. Περὶ τῆς βρώσεως οὖν τῶν εἰδωλοθύτων, οἶδάμεν ὅτι οὐδὲν εἰδωλὸν ἐν κόσμῳ, καὶ ὅτι οὐδεὶς Θεὸς ἕτερος, εἰ μὴ εἷς. Καὶ γὰρ εἶπερ εἰσὶ λεγόμενοι θεοὶ εἴτε ἐν οὐρανῷ, εἴτε ἐπὶ τῆς γῆς, (ὥσπερ εἰσὶ θεοὶ πολλοί, καὶ κύριοι πολλοί) ἀλλ' ἡμῖν εἷς Θεός ὁ Πατήρ, ἐξ οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς εἰς αὐτόν· καὶ εἷς Κύριος Ἰησοῦς Χριστός, δι' οὗ τὰ πάντα, καὶ ἡμεῖς δι' αὐτόν. Ἀλλ' οὐκ ἐν πᾶσιν ἡ γινώσκis· τινὲς δὲ τῇ συνειδήσει ἑαυτοῦ ἕως ἄρτι ὡς εἰδωλόθυτον ἐσθίουσιν καὶ βιβάζουσιν ἀσθενῆς οὕσα μολύνεται.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ζ'.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παυλοῦ εἴκοσι τρεῖς ὅν, κατὰ τὴν καὶ

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς, διὰ τῶν εἰς ἀπώλωνα καὶ Θεοῦ, παραστήσαι τὰ σώματα ὑμῶν θυσιῶν ἐγγύγιαν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ, τὴν λογικὴν λατρείαν ταύτην δὲ καὶ μὴ συσχηματίζεσθαι τῷ αἰῶνι τούτῳ, ἀλλὰ νομοφροῦσθαι τῇ ἀνακαινώσει τοῦ νοῦ ὑμῶν, εἰς ὅσον νουνομαρτυρεῖτε ὑμᾶς τί τὸ σιελήμα τοῦ Θεοῦ τὸ ἀγαθόν, εὐάρεστον καὶ τέλειον. Λέγω γὰρ διὰ τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ δοθείσης μοι, παντὶ τῷ ὄντι ἐν ὑμῖν, μὴ ὑπερφρονεῖν παρ' ὃ δεῖ φρονεῖν, ἀλλὰ φρονεῖν εἰς τὸ σωφρονεῖν, ἐκάστῳ ὡς ὁ Θεὸς ἐμέρισε μέτρον πίστεως.

ΚΥΡΙΑΚῃ ΕΒΔΟΜῃ. ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Προκείμενον, Ψαλμ. πλ. Β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραύξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὀφείλομεν ἡμεῖς οἱ δυνατοὶ τὰ ἀσθενήματα τῶν ἀδυνατῶν βραστάζειν, καὶ μὴ ἑαυτοῖς ἀρέσκειν. Ἐκαστος γὰρ ἡμῶν τῷ πλησίον ἀρεσκέτω εἰς τὸ ἀγαθόν πρὸς οἰκοδομήν. Καὶ γὰρ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτῷ ἤρεσεν, ἀλλὰ κατὰ τὴν γέγραπται· "Οἱ ὀνειδισμοὶ τῶν ὀνειδίζοντων σε ἐπέπεσον ἐπ' ἐμέ". Ὅσα γὰρ προεγράφη, εἰς τὴν ἡμετέραν διδασκαλίαν προεγράφη, ἵνα διὰ τῆς ὑπομονῆς καὶ τῆς παρακλησεως τῶν γραφῶν πίδα ἔχωμεν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς ὑπομονῆς καὶ παρακλησεως δώη ὑμῖν τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν ὅ

Ἀριστὸν Ἰησοῦν, ἵνα ὁμοθυμαδὸν ἐν ἐνὶ στόματι δοξάζετε τὸν Θεόν, καὶ Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διὸ προσλαμβάνεσθε ἀλλήλους, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς προσελάβετο ἡμᾶς εἰς δόξαν Θεοῦ.

Ἀλληλουϊά, Ἦχος πλ. Β'.

Ο' κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} **Α**' δέλφοι, οὐκ οἶδατε ὅτι οἱ τὰ ἱερά ἐργαζόμενοι ἐν τοῦ ἱεροῦ ἐσθίουσιν; Οἱ τῷ Νυσιασθηρίῳ προσεδρεύοντες, τῷ Νυσιασθηρίῳ συμμερίζονται. Οὕτω καὶ ὁ Κύριος διέταξε τοῖς τὸ εὐαγγέλιον καταγγέλλουσιν, ἐκ τοῦ εὐαγγελίου ζῆν. Ἐγὼ δὲ ἕδενί ἐχρησάμην τούτων. Οὐκ ἔγραψα δὲ ταῦτα, ἵνα οὕτω γένηται ἐν ἐμοί· καλὸν γάρ μοι μᾶλλον ἀποθάνειν, ἢ τὸ καύχημά μου ἵνα τις κενώσῃ. Ἐάν γάρ εὐαγγελίζωμαι, ἔκ ἐστι μοι καύχημα· ἀνάγκη γάρ μοι ἐπικείται· οὐαὶ δέ μοι ἐστὶν, εἴ μὴ εὐαγγελίζωμαι. Εἰ γάρ ἐκὼν τοῦτο πράσσω, μισθὸν ἔχω· εἰδὲ ἄκων, οἰκονομίαν πεπίστευμαι. Τίς οὖν μοι ἐστὶν ὁ μισθός; Ἴνα εὐαγγελιζόμενος ἀδιάπαυον διήσω τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ μὴ κατὰ χρῆσασθαι τῇ ἐξουσίᾳ μου ἐν τῷ εὐαγγελίῳ.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αὐτοὶ ἐν τοῖς πλείοσι τῶν πατέρων εὐδόκη-
ιστρῶσιν γὰρ ἐν τῇ ἐρήμῳ. Ταῦτα
γενήσιν, εἰς τὸ μὴ εἶναι ἡμᾶς ἐπι-
καθὼς καὶ εἶναι ἐπεθύμησαν. Μηδὲ
ισθίε, καθὼς τινες αὐτῶν, ὡς γέγρα-

πται: "Ἐκάντισεν ὁ λαὸς φαγεῖν καὶ πιεῖν, καὶ ἀνέ-^{Ἐξο}
στησαν παίζειν". Μηδὲ πορνεύωμεν, καθὼς τινες αὐ-^{ΑΒ'.}
τῶν ἐπόρνευσαν, καὶ ἔπεσον ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ εἴκοσι τρεῖς
χιλιάδες. Μηδὲ ἐκπειράζωμεν τὸν Χριστόν, καθὼς καὶ
τινες αὐτῶν ἐπείρασαν, καὶ ὑπὸ τῶν ὀφειῶν ἀπώλον-κα.
το. Μηδὲ γογγύζετε, καθὼς καὶ τινες αὐτῶν ἐγόγγυ-
σαν, καὶ ἀπώλοντο ὑπὸ τοῦ ὀλοθρευτοῦ. Ταῦτα δὲ^{ΙΑ'.}
πάντα τύποι συνέβαινον ἐκείνοις· ἐγράφη δὲ πρὸς νο-
θεσίαν ἡμῶν, εἰς οὓς τὰ τέλη τῶν αἰώνων κατήντησεν.
ἵστε ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ δοκῶν ἐστάναι, βλεπέτω μὴ πέσῃ. Πει-^{Κεφ}
ρασμὸς ὑμᾶς οὐκ εἴληφεν, εἰ μὴ ἀνδρώπινος· πιστὸς^{Γ'.}
ὁ Θεός, ὃς οὐκ ἐάσει ὑμᾶς πειρασθῆναι ὑπὲρ ὃ δύ-
νασθῆ, ἀλλὰ ποιήσει σὺν τῷ πειρασμῷ καὶ τὴν ἐκβα-
σιν, τοῦ δύνασθαι ὑμᾶς ὑπενεγκεῖν. Διόπερ, ἀγαπητοί
μου, φύγετε ἀπὸ τῆς εἰδωλολατρείας. Ὡς φρονίμοις
ἐγώ· κρίνατε ὑμεῖς ὅ φημι. Τὸ ποτήριον τῆς εὐλογίας,
εὐλογοῦμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ
ἐστι; Τὸν ἄρτον, ὃν κλῶμεν, οὐχὶ κοινωνία τοῦ σώμα-
τος τοῦ Χριστοῦ ἐστιν; Ὅτι εἷς ἄρτος, ἐν σῶμα οἱ
πολλοὶ ἐσμεν· οἱ γὰρ πάντες ἐκ τοῦ ἐνὸς ἄρτου μετέ-
χομεν. Βλέπετε τὸν Ἰσραὴλ κατὰ σάρκα· οὐχὶ οἱ
συνιόντες ταῖς θυσίαις κοινωνοὶ τοῦ θυσιαστηρίου εἰσὶ;
οὐκ ὦν φημί; ὅτι εἰδωλόν τι ἐστιν; ἢ ὅτι εἰδωλόθυτον
ἐστιν; Ἀλλ' ὅτι ὁ Νύει τὰ ἔθνη, δαιμονίοις Νύει, καὶ
ὁ Θεὸς· οὐ Νέλω δὲ ὑμᾶς κοινωνοὺς τῶν δαιμονίων
κρίνεσθαι. Οὐ δύνασθῃ ποτήριον Κυρίου πίνειν, καὶ
ποτήριον δαιμονίων· οὐ δύνασθῃ τραπέζης Κυ-
ρίου ἐσθῆναι καὶ τραπέζης δαιμονίων. Ἡ παραζήλη
Κύριον; Μη ἰσχυρότεροι αὐτοῦ ἐσμεν;

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ Η'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, οὐκ ἔστιν ἀνὴρ ἐκ γυναικὸς, ἀλλὰ γυνὴ ἐξ ἀνδρός. Καὶ γὰρ οὐκ ἐκτίσθη ἀνὴρ διὰ τὴν γυναῖκα, ἀλλὰ γυνὴ διὰ τὸν ἄνδρα. Διὰ τοῦτο ὀφείλει ἡ γυνὴ ἐξουσίαν ἔχειν ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, διὰ τοὺς ἀγγέλους. Πλὴν οὕτε ἀνὴρ χωρὶς γυναικὸς, οὕτε γυνὴ χωρὶς ἀνδρός ἐν Κυρίῳ. Ὡς περ γὰρ ἡ γυνὴ ἐκ τοῦ ἀνδρός, ὅτι καὶ ὁ ἀνὴρ διὰ τῆς γυναικὸς· τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ. Ἐν ὑμῖν αὐτοῖς κρίνατε· πρέπον ἐστὶ γυναικῶς ἀκατακάλυπτον τῷ Θεῷ προσεύχεσθαι; Ἡ οὐδὲ αὐτὴ ἡ φύσις διδάσκει ὑμᾶς, ὅτι ἀνὴρ μὲν ἐὰν κομᾷ, ἀτιμία αὐτῷ ἐστὶ· γυνὴ δὲ ἐὰν κομᾷ, δόξα αὐτῇ ἐστίν, ὅτι ἡ κόμη αὐτῇ περιβολαίου δέδοται αὐτῇ. Εἰ δέ τις δοκεῖ φιλόνηκος εἶναι, ἡμεῖς τοιαύτην συνήθειαν οὐκ ἔχομεν, οὐδὲ αἱ ἐκκλησίαι τοῦ Θεοῦ. Τοῦτο δὲ παραγγέλλων οὐκ ἐπαινῶ, ὅτι οὐκ εἰς τὸ κρεῖττον, ἀλλ' εἰς τὸ ἥττον συνέρχεσθε. Πρῶτον μὲν γὰρ, συνεργομένων ὑμῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀκούω σχίσματα ἐν ὑμῖν ὑπάρχειν, καὶ μέρος τι πιστεύω. Δεῖ γὰρ καὶ αἱρέσεις ἐν ὑμῖν εἶναι, ἵνα οἱ δοκιμοὶ φανεροὶ γένωνται ἐν ὑμῖν. Συνεργομένων οὖν ὑμῶν ἐπὶ τὸ αὐτὸ, οὐκ ἔστι Κυριακὸν δεῖπνον φαγεῖν· ἕκαστος γὰρ τὸ ἴδιον δεῖπνον προσλαμβάνει ἐν τῷ φαγεῖν, καὶ ὅς μὲν πεινᾷ, ὅς δὲ μεθύει. Μὴ γὰρ οἰκίας οὐκ ἔχετε εἰς τὸ ἐσθίειν καὶ πίνειν; Ἡ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Θεοῦ καταφρονεῖτε, καὶ καταισχύνετε τοὺς μὴ ἔχοντας; Τί ὑμῖν εἶπω; ἐπαινέσω ὑμᾶς; Ἐν τούτῳ οὐκ ἐπαινῶ. Ἐγὼ γὰρ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ π

μαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, πᾶσα ψυχὴ ἐξουσίαις ὑπερεχούσαις ὑποτασσέσθω· οὐ γάρ ἐστιν, ἐξουσία, εἰμὴ ἀπὸ Θεοῦ· αἱ δὲ οὗσαι ἐξουσίαι, ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τεταγμέναι εἰσιν. Ὡστε ὁ ἀντιτασσόμενος τῇ ἐξουσίᾳ, τῇ τοῦ Θεοῦ διαταγῇ ἀνθίστηκεν· οἱ δὲ ἀνθεστηκότες, ἑαυτοῖς κρίμα λήφονται. Οἱ γὰρ ἄρχοντες οὐκ εἰσὶ φόβος τῶν ἀγαθῶν ἔργων, ἀλλὰ τῶν κακῶν. Θέλεις δὲ μὴ φοβεῖσθαι τὴν ἐξουσίαν; τὸ ἀγαθὸν ποιεῖ, καὶ ἔξεις ἑπαινον ἐξ αὐτῆς. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστί σοι εἰς τὸ ἀγαθόν. Ἐὰν δὲ τὸ κακὸν ποιῇς, φοβοῦ· οὐ γὰρ εἰκὴ τὴν μάχαιραν φορεῖ. Θεοῦ γὰρ διάκονός ἐστιν, ἑκδικος εἰς ὀργὴν τῷ τὸ κακὸν πράσσοντι. Διὸ ἀνάγκη ὑποτάσσεσθαι, οὐ μόνον διὰ τὴν ὀργὴν, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν συνείδησιν. Διὰ τοῦτο γὰρ καὶ φόρους τελεῖτε· λειτουργοὶ γὰρ Θεοῦ εἰσιν, εἰς αὐτὸ τοῦτο προσκαρτεροῦντες. Ἀπόδοτε οὖν πᾶσι τὰς ὀφειλάς· τῷ τὸν φόρον, τὸν φόρον· τῷ τὸ τέλος, τὸ τέλος· τῷ τὸν φόβον, τὸν φόβον· τῷ τὴν τιμὴν, τὴν τιμὴν. Μηδενὶ μηδὲν ὀφείλετε, εἰμὴ τὸ ἀγαπᾶν ὁλλήλους· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν ἕτερον, νόμον πε-
¹³πλήρωκε. Τὸ γὰρ "Οὐ μοιχεύσεις, Οὐ φονεύσεις, Οὐ κλέψεις, Οὐ ψευδομαρτυρήσεις, Οὐκ ἐπιθυμήσεις", καὶ
¹⁴εἴτις ἑτέρα ἐντολὴ, ἐν τούτῳ τῷ λόγῳ ἀνακεφαλαιού-
¹⁵ται, ἐν τῷ "Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς ἑαυτόν".
¹⁶Ἡ ἀγάπη τοῦ πλησίον κακὸν οὐκ ἐργάζεται. Πλήρω-
μα οὖν νόμου ἡ ἀγάπη.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΟΓΔΟΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἰσχύει τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα τὸ αὐτὸ λέγητε πάντες,
 καὶ μὴ ᾗ ἐν ὑμῖν σχίσματα, ἥτε δὲ κατηρτισμένοι ἐν
 τῷ αὐτῷ νοῷ, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ γνώμῃ. Ἐδηλώσῃ γάρ μοι
 περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί μου, ὑπὸ τῶν Χλόης, ὅτι ἔριδες ἐν
 ὑμῖν εἰσι. Λέγω δὲ τῷτο, ὅτι ἕκαστος ὑμῶν λέγει "Ἐγὼ
 μέν εἰμι Παύλου, ἐγὼ δὲ Ἀπολλῶ, ἐγὼ δὲ Κηφᾶ, ἐγὼ
 δὲ Χριστοῦ". Μεμέρισται ὁ Χριστός; μὴ Παῦλος ἐσταυ-
 ρώσῃ ὑπὲρ ὑμῶν; ἢ εἰς τὸ ὄνομα Παύλου ἐβαπτίσθη-
 τε; Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ, ὅτι ἔδενά ὑμῶν ἐβάπτισα, εἰ μὴ
 Κρίσπον καὶ Γαῖον, ἵνα μή τις εἴπῃ, ὅτι εἰς τὸ ἐμὸν
 ὄνομα ἐβάπτισα· ἐβάπτισα δὲ καὶ τὸν Στεφανᾶ οἶκον·
 λαίπρον οὐκ οἶδα εἴ τινα ἄλλον ἐβάπτισα. Οὐ γὰρ ἀπέ-
 στειλέ με Χριστὸς βαπτίζειν, ἀλλ' εὐαγγελίζεσθαι· οὐκ
 ἐν σοφίᾳ λόγου, ἵνα μὴ κενωθῇ ὁ σταυρὸς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκριν-
 θήμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδευσόμεθα, ἵνα
 ἁγιάσῃ καὶ ἁγιασθῶμεν. Ὡστε, ἀδελφοί μου,

εἰς τὸ φαγεῖν, ἀλλήλους ἐκδέχεσθαι. Εἰ δέ τις πεινᾷ, ἐν
ὀίκῳ ἐσθιέτω, ἵνα μὴ εἰς κρίμα συνέρχησθαι. Ταῦτα δὲ λό-
γῳ, ὥς ἂν ἔλθῃ, διατάξομαι. Περὶ δὲ τῶν πνευματικῶν,
ἀδελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν. Οἴδατε ὅτι ἐξῆν ἡμεῖς
πρὸς τὰ εἰδωλὰ καὶ ἄφωνα, ὥς ἂν ἡγесθαι, ἀπαχόμενοι.
Διὸ γνωρίζω ὑμῖν, ὅτι οὐδεὶς ἐν Πνεύματι Θεοῦ λαλῶν
λέγει ἀνάθεμα Ἰησοῦ· καὶ οὐδεὶς δύναται εἰπεῖν Κύριος
Ἰησοῦς, εἰμὴ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ. Διαιρέσεις δὲ χαρισμά-
των εἰσὶ, τὸ δὲ αὐτὸ Πνεῦμα. Καὶ διαιρέσεις διακονιῶν
εἰσὶ, καὶ ὁ αὐτός Κύριος. Καὶ διαιρέσεις ἐνεργημάτων εἰ-
σὶν, ὁ δὲ αὐτός ἐστι Θεὸς ὁ ἐνεργῶν τὰ πάντα ἐν πάντι

Τῇ Τρίτῃ τῆς Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐφ. **Α** ὁ δὲ λαὸς, καθάπερ τὸ σῶμα ἐν ἑστίν, καὶ μέλη ἔχει
 πολλὰ, πάντα δὲ τὰ μέλη τοῦ σώματος τοῦ ἐνός πολλὰ
 ὄντα ἐν ἑστίν σῶμα· οὕτω καὶ ὁ Χριστός. Καὶ γὰρ ἐν ἐνὶ
 Πνεύματι ἡμεῖς πάντες εἰς ἐν σῶμα ἐβαπτίσθημεν, εἴτε
 Ἰουδαῖοι, εἴτε Ἕλληνες, εἴτε δοῦλοι, εἴτε ἐλευθέροι· καὶ
 πάντες εἰς ἐν Πνεῦμα ἐποτίσθημεν. Καὶ γὰρ τὸ σῶμα
 οὐκ ἔστιν ἐν μέλος, ἀλλὰ πολλὰ. Ἐὰν εἴπῃ ὁ ποῦς, ὅτι
 οὐκ εἰμὶ χεὶρ, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ τοῦτο
 οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Καὶ ἐὰν εἴπῃ τὸ οὖς, ὅτι
 οὐκ εἰμὶ ὀφθαλμός, οὐκ εἰμὶ ἐκ τοῦ σώματος· οὐ παρὰ
 τοῦτο οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ σώματος; Εἰ ὅλον τὸ σῶμα ὀφ-
 θαλμός, ποῦ ἡ ἀκοή, ποῦ ἡ ὀσφρησις; Νυνὶ δὲ ὁ Θεὸς
 ἔθηκε τὰ μέλη, ἐν ἑκάστων αὐτῶν ἐν τῷ σώματι, καθὼς
 ἡθέλησεν. Εἰ δὲ ἦν τὰ πάντα ἐν μέλος, ποῦ τὸ σῶμα

ἄ μέν μέλη, ἐν δὲ σῶμα. Οὐ δύναται δὲ
πεῖν τῇ χειρί· Χρεῖαν σὲ οὐκ ἔχω· ἢ πάλιν
ποσί· Χρεῖαν ὑμῶν οὐκ ἔχω. Ἀλλὰ πολ-
δοκιμῆντα μέλη τῷ σώματος ἀσθενέστερα
καὶ ἴσχυος ἐστὶ. Καὶ ὅ δοκοῦμεν ἀτιμώτερον

ἵνα τοῦ σώματος, τούτοις τιμὴν περισσotέραν περιτί-
 μεν. Καὶ τὰ ἀσχήμονα ἡμῶν εὐσχημοσύνην περισσο-
 τέραν ἔχει. Τὰ δὲ εὐσχήμονα ἡμῶν οὐ χρεῖαν ἔχει· ἀλ-
 λ' ὁ Θεὸς συνεκέρασε τὸ σῶμα, τῷ ὑστεροῦντι περισ-
 σotέραν δούς τιμὴν, ἵνα μὴ ᾖ σχίσμα ἐν τῷ σώματι,
 ἀλλὰ τὸ αὐτὸ ὑπὲρ ἀλλήλων μεριμνῶσι τὰ μέλη. Καί
 τε πάσχει ἐν μέλος, συμπάσχει πάντα τὰ μέλη· εἴ-
 δοξάζεται ἐν μέλος, συγχαίρει πάντα τὰ μέλη.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀγᾶγνωμα.

ἡ ἀγάπη μακροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ περπερεύεται, οὐ φυσιοῦται, ὑψηλίζεται τὸ κακόν, οὐ χαίρει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, συγγνώμη δὲ τῇ ἀληθείᾳ· πάντα στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομένει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε πίπτει· εἴτε δὲ προφητεῖαι καταργηθῇσονται, εἴτε ᾠσσαι παύσονται, εἴτε γνῶσις καταργηθήσεται. Ἐκ τῶν γὰρ γινώσκωμεν, καὶ ἐκ μέρους προφητεύομεν· ὅτε ἔλθῃ τὸ τέλειον, τότε τὸ ἐκ μέρους καταργηθήσεται. Ὅτε ἦμεν νήπιος, ὡς νήπιος ἐλάλουν, ὡς νήπιος ᾤοντο, ὡς νήπιος ἐλογιζόμεθα· ὅτε δὲ γέγονα ἀνθρώποι, ἀφῆκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γὰρ ὅρα· ὡς ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς πρόσωπον. Ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσκω, καθὼς καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἀγάπη, ἀγάπη τὰ τρία ταῦτα· μετῴντων δὲ τούτων ἡ ἀ-

Διψήνετε τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ ἄλλα ὡς ματι-
νὰ, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαὸς
ἀνθρώποις λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ οὐδεὶς
ἐνύματι δε λαλεῖ μυστήρια. Ὁ δὲ προφη-
τεῖ λαλεῖ οἰκοδομὴν καὶ παράκλησιν καὶ
λαλῶν γλώσση ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· δὲ τ

$$K \in \mathcal{P}_0$$
$$K = \varphi_4$$

ἐκκλησίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λαλεῖν
 γλώσσαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μεῖζων γὰρ
 προφητεύων, ἢ ὁ λαλῶν γλώσσαις, ἐκτός εἰμὴ διερμηνεύῃ,
 ἵνα ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομηθῇ λαῖν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κ. 10.}
^{Α. 1.} Ἀδελφοί, εἰάν ἔλθω πρὸς ὑμᾶς γλώσσαις λαλῶν, τί
 ὑμῶν ὠφελησώ, εἰάν μὴ ὑμῖν λαλήσω ἢ ἐν ἀποκαλύψει
 ἐν γνώσει, ἢ ἐν προφητείᾳ, ἢ ἐν διδασκαλίᾳ; Ὅμως τὰ ἄφω
 χα φωνὴν διδόντα, εἴτε αὐλὸς, εἴτε κιθάρα, εἰάν διακ
 λήν τοῖς φθόγγοις μὴ δῶ, πῶς γνωσθήσεται τὸ αὐλ
 μενον, ἢ τὸ κιθαριζόμενον; Καὶ γὰρ εἰάν ᾄδῃλον φων
 σάλπιγγ' ὦ, τίς παρασκευάζεται εἰς πόλεμον; Οὐ
 καὶ ὑμεῖς διὰ τῆς γλώσσης εἰάν μὴ εὐσημον λόγον δῶ
 πῶς γνωσθήσεται τὸ λαλόμενον; Ἔσεσθι γὰρ εἰς ἀ
 λαλῶντες. Τοσαῦτα, εἰ τύχοι, γένη φωνῶν ἐστὶν ἐν κ
 μῳ, καὶ ἔθεν αὐτῶν ἄφωνον. Εἰάν ἔν μὴ εἰδῶ τὴν
 ναμιν τῆς φωνῆς, ἔσομαι τῷ λαλοῦντι βάρβαρος, κα
 λαλῶν ἐν ἐμοὶ βάρβαρος. Οὕτω καὶ ὑμεῖς ζηλωταὶ ἐσ
 πνευμάτιον, πρὸς τὴν οἰκοδομὴν τῆς Ἐκκλησίας ζητεῖ
 ἵνα περισσεύητε. Διόπερ ὁ λαλῶν γλώσση, προσευχέσθ
 ἵνα διερμηνεύῃ. Εἰάν γὰρ προσεύχωμαι γλώσση, τὸ πνε
 μάμου προσεύχεται, ὁ δὲ νῆς μου ἄκαρπός ἐστι. Τί
 ἐστὶ; Προσεύξομαι τῷ πνεύματι, προσεύξομαι δὲ καὶ
 νοῦ· ψαλῶ τῷ πνεύματι, ψαλῶ δὲ καὶ τῷ νοῦ. Ἐπει
 εὐλογῆσθαι τῷ πνεύματι, ὁ ἀναπληρῶν τὸν τόπον
 ἰδιώτῳ, πῶς ἐρεῖ τὸ Ἀμήν ἐπὶ τῇ σῇ εὐχαριστίᾳ; ἐπ
 δὴ τί λέγετε οὐκ οἶδε. Σὺ μὲν γὰρ καλῶς εὐχαριστ
 ἀλλ' ὁ ἕτερος οὐκ οἰκοδομεῖται. Εὐχαριστῶ τῷ
 πάντῃ ὑμῶν μᾶλλον γλώσσαις λαλῶν. Ἀλλ'
 ἵνα πέντε λόγους διὰ τοῦ νοός μου λαλήσ
 ῃ κατηχήσω, ἢ μυρίας λόγους ἐν γλώσσῃ

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅταν συνέρχησθῃτε, ἕκαστος ὑμῶν ψαλμόν
 ἔχει, διδασκῆν ἔχει, γλῶσσαν ἔχει, ἀποκαλύψιν ἔχει,
 ἐρμηνείαν ἔχει· πάντα πρὸς οἰκοδομὴν γενέσθω. Εἴτε
 γλώσση τις λαλεῖ, κατὰ δύο, ἢ τὸ πλεῖστον τρεῖς, καὶ
 ἀνὰ μέρος, καὶ εἰς διερμηνεύτω. Εἰάν δὲ μὴ ἢ διερμη
 νευτῆς, σιγάτω ἐν Ἐκκλησίᾳ, ἑαυτῷ δὲ λαλείτω, καὶ
 τῷ Θεῷ. Προφῆται δὲ δύο, ἢ τρεῖς λαλείτωσαν, καὶ
 οἱ ἄλλοι διακρινέτωσαν. Εἰάν δὲ ἄλλῳ ἀποκαλυφθῇ
 μαθημένῳ, ὁ πρῶτος σιγάτω. Δύνασθι γὰρ καὶ ἑνα
 πάντες προφητεύειν, ἵνα πάντες μανθάνωσι, καὶ πάν
 τες παρακαλῶνται. Καὶ πνεύματα προφητῶν προφή
 ταις ὑποτάσσεται· οὐ γὰρ ἐστὶν ἀκαταξιασίας ὁ Θεός,
 ἀλλ' εἰρήνης, ὡς ἐν πάσαις ταῖς Ἐκκλησίαις τῶν ἁγίων.
 Αἱ γυναῖκες ὑμῶν ἐν ταῖς Ἐκκλησίαις σιγάτωσαν· οὐ
 γὰρ ἐπιτέτραπται αὐταῖς λαλεῖν, ἀλλ' ὑποτάσσασθαι,
 καὶ ὁ νόμος λέγει. Εἰδὲ τι μαθεῖν θέλουσιν,
 ἐν οἴκῳ τοὺς ἰδίους ἄνδρας ἐπερωτάτωσαν· αἰσχρὸν
 γὰρ ἐστὶ γυναῖξιν ἐν Ἐκκλησίᾳ λαλεῖν. Ἡ ἀφ' ἡμῶν ὁ
 λόγος τοῦ Θεοῦ ἐξηλθεν; ἢ εἰς ὑμᾶς μόνους κατήντη
 σε; Εἴ τις δοκεῖ προφήτης εἶναι, ἢ πνευματικός, ἐπι
 γνωσκέτω ὅτι γράφω ὑμῖν, ὅτι τοῦ Κυρίου εἰσὶν ἐντο
 लाί. Εἰ δὲ τις ἀγνοεῖ, ἀγνοεῖτω. Ὡστε, ἀδελφοί, ζη
 λοῦτε τὸ προφητεύειν, καὶ τὸ λαλεῖν γλώσσαις μὴ κω
 λυετε. Πάντα εὐσχημόνως καὶ κατὰ τάξιν γινέσθω.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Θ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἡρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἑαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἑαυτῷ ἀποσπνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἔάν τε ἀποσπνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποσπνήσκομεν· ἔάν τε οὖν ζῶμεν, ἔάν τε ἀποσπνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε, καὶ ἀνέστη, καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΝΝΑΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Προκείμενον, ᾠδὴ πλ. Δ'.

Ἐύξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Ἡρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Θεοῦ ἐσμεν συνεργοί· Θεοῦ γεώργιον, Θεοῦ οἰκοδομή ἐστε. Κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ τὴν δοθεῖσαν μοι, ὡς σοφὸς ἀρχιτέκτων θεμέλιον τέθεικα, ἄλλος δὲ ἐποικοδομεῖ, ἕκαστος δὲ βλέπετω πῶς ἐποικοδομεῖ. Θεμέλιον γὰρ ἄλλον οὐδεὶς δύναται θεῖναι παρὰ τὸ κεῖμενον, ὅς ἐστιν Ἰησοῦς ὁ Χριστός. Εἰ δέ τις ἐποικοδομᾷ μετ' ἐπὶ τὸν θεμέλιον τοῦτον, χρυσόν, ἄργυρον, λίθους, τιμίους, ξύλα, χόρτον, καλάμην, ἕκαστου τὸ ἔργον φανερήσεται· ἢ γὰρ ἡμέρα δηλώσει· ὅτι ἐν πυρὶ ἀνισταται, καὶ ἕκαστου τὸ ἔργον, ὅποιόν ἐστι, φανερεῖται. Εἴ τις οὖν τὸ ἔργον μένει, ὁ ἐπ' οὐκ οἰκοδομησά-

μισθὸν λήψεται. Εἴ τινας τὸ ἔργον, καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-
 ωθήσεται· αὐτὸς δὲ σωθήσεται· οἷς δὲ
 πυρός. Οὐκ οἶδατε, ὅτι ναὸς Θεοῦ ἐστέ· τίς ἱκανός; Οὐ
 αὐτοῦ Θεοῦ οἰκεῖ ἐν ὑμῖν; Εἴ τις τὸν ἅλ-
 ον λήγει, φθινεῖ τοῦτον ὁ Θεός· ὁ γὰρ ναὸς κατενώ-
 χητός ἐστιν, οἱ τινὲς ἐστε ὑμεῖς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Εὐτίχ. Προφθιάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῇ Δεύτερᾳ τῆς Γ. Εβδομάδος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰ Χριστὸς κηρύσσεται ὅτι ἐν νεκρῶν ἐγή-
 γερται, πῶς λέγουσιν οἱ τινες ἐν ὑμῖν ὅτι ἀνάστασις νε-
 κρῶν οὐκ ἔστιν; Εἰ δὲ ἀνάστασις νεκρῶν οὐκ ἔστιν,
 οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται. Εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται,
 ματαιὸν ἄρα τὸ κήρυγμα ἡμῶν, κενὴ δὲ καὶ ἡ πίστις ὑ-
 μῶν. Εὐρισκόμεθα δὲ καὶ ψευδομάρτυρες τοῦ Θεοῦ,
 ὅτι ἐμαρτυρήσαμεν κατὰ τοῦ Θεοῦ, ὅτι ἡγείρεται τὸν Χρι-
 στὸν, ὃν οὐκ ἡγείρειν, εἴπερ ἄρα νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται.
 Εἰ γὰρ νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται, οὐδὲ Χριστὸς ἐγήγερται·
 εἰ δὲ Χριστὸς οὐκ ἐγήγερται, ματαία ἡ πίστις ὑμῶν·
 ἐπεὶ ἐστὲ ἐν ταῖς ἀμαρτίαις ὑμῶν· ἄρα καὶ οἱ κοιμη-
 θέντες ἐν Χριστῷ ἀπώλουντο. Εἰ ἐν τῇ ζωῇ ταύτῃ ἡλ-
 πικότες ἐσμέν ἐν Χριστῷ μόνον, ἐλεεινότεροι πάντων
 ἀνθρώπων ἐσμέν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς Γ. Εβδομάδος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τί ποιήσουσιν οἱ βαπτισθέντες
 νεκρῶν, εἰ ὅπως νεκροὶ οὐκ ἐγείρονται;
 ὡς οὐκ ἐγείρονται ὑπὲρ τῶν νεκρῶν; Τί καὶ ἡμεῖς

καύχημα ὑμῶν ἐσμεν, καθάπερ καὶ ὑμεῖς ἡμῶν, ἐν τῇ
 ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Καὶ ταύτῃ τῇ πεποιθήσει
 ἐβουλόμην πρὸς ὑμᾶς ἐλθεῖν πρότερον, ἵνα δευτέραν
 χάριν ἔχητε· καὶ δι' ὑμῶν διελθεῖν εἰς Μακεδονίαν,
 καὶ πάλιν ἀπὸ Μακεδονίας ἐλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ
 ὑφ' ὑμῶν προπεμφθῆναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν. Τοῦτο οὖν
 βουλευόμενος, μή τι ἄρα τῇ ελαφρίᾳ ἐχρησάμην; ἢ ἂν
 βουλεύομαι, κατὰ σάρκα βουλεύομαι, ἵνα ἡ παρ' ἐμοῦ
 τὸ ναὶ ναί, καὶ τὸ οὐ οὐ; Πιστὸς δὲ ὁ Θεός, ὅτι ὁ λό-
 γος ἡμῶν ὁ πρὸς ὑμᾶς οὐκ ἐγένετο ναὶ καὶ οὐ. Ὁ γὰρ
 τοῦ Θεοῦ Υἱὸς Ἰησοῦς Χριστὸς, ὁ ἐν ὑμῖν δι' ἡμῶν κη-
 ρυχθεὶς, δι' ἐμοῦ καὶ Σιλουανοῦ καὶ Τιμοθέου, οὐκ ἐ-
 γένετο ναὶ καὶ οὐ, ἀλλὰ ναὶ ἐν αὐτῷ γέγονεν, (ὅσα
 γὰρ ἐπαγγελίαι Θεοῦ, ἐν αὐτῷ τὸ Ναί, καὶ ἐν αὐτῷ
 τὸ Ἀμήν) τῷ Θεῷ πρὸς δόξαν δι' ἡμῶν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ Ι'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ, καὶ διὰ τῆς ἀγάπης τοῦ Πνεύματος, συν-
 αγωνίσασθαί μοι ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑπὲρ ἐμοῦ πρὸς
 τὸν Θεόν, ἵνα ῥυθθῶ ἀπὸ τῶν ἀπειθούντων ἐν τῇ Ἰου-
 δαίᾳ, καὶ ἵνα ἡ διακονία μου ἢ εἰς Ἱερουσαλὴμ εὐπρόσ-
 δεκτος γένηται τοῖς ἁγίοις· ἵνα ἐν χαρᾷ ἔλθω πρὸς ὑ-
 μᾶς διὰ θελήματος Θεοῦ, καὶ συναναπαύσωμαι ὑμῖν.
 Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ^{ἐν τοῖς ἀπολ-}
^{-εῖς θάνατον οἷς δὲ}
 ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ^{τίς ἱκανός; Οὐ}
^{ἐν λόγον τοῦ}
^{κατενώ-}

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'. ^{ἔτιν κ}
^{Γ'.}

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
 Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἐσχάτους
 ἀπέδειξεν ὡς ἐπιθανατίους, ὅτι θάνατον ἐγενήθημεν
 τῷ κόσμῳ καὶ ἀγγέλοις καὶ ἀνθρώποις. Ἡμεῖς μωροὶ
 διὰ Χριστὸν, ὑμεῖς δὲ φρόνιμοι ἐν Χριστῷ· ἡμεῖς ἀσθε-
 νεῖς, ὑμεῖς δὲ ἰσχυροὶ· ὑμεῖς ἐνδοξοὶ, ἡμεῖς δὲ ἄτιμοι.
 Ἄχρι τῆς ἄρτι ὥρας καὶ πεινώμεν, καὶ διψῶμεν, καὶ
 γυμνητεύομεν, καὶ κολαφιζόμεθα, καὶ ἀστατοῦμεν,
 καὶ κοπιῶμεν ἐργαζόμενοι ταῖς ἰδίαις χερσὶ. Λοιδο-
 ρούμενοι εὐλογοῦμεν· διωκόμενοι ἀνεχόμεθα· βλασφη-
 μούμενοι παρακαλοῦμεν· ὡς περικαθάρματα τοῦ κό-
 σμου ἐγενήθημεν, πάντων περίφημα ἕως ἄρτι. Οὐκ
 ἐντρέπων ὑμᾶς γράφω ταῦτα, ἀλλ' ὡς τέκνα μου ἀγα-
 πητὰ νουθετῶ. Ἐὰν γὰρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε
 ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γὰρ Χριστῷ
 Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρα-
 καλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε.

Ἀλληλούϊα, Ἦχος Α'.

Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἐμοί.
 Στίχ. Μεγαλύνων ταῖς σωτηρίας τοῦ βασι-

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κ:φ.
Β'. 1. **Α**'δελφοί, ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἐστίν· ἐκ γὰρ πολλῆς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίας ἔγραψα ὑμῖν διὰ πολλῶν δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγάπην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς, εἰ δέ τις λελύπηκεν, οὐκ ἐμέ λελύπηκεν, ἀλλ' ἀπὸ μέρους, ἵνα μὴ ἐπιβαρῶ πάντας ὑμᾶς. Ἰκανὸν τῷ τοιούτῳ ἡ ἐπιτιμία αὕτη ἢ ὑπὸ τῶν πλειόνων· ὥστε τὸναντίον μᾶλλον ὑμᾶς χαρίσασθαι καὶ παρακαλέσαι, μήπως τῇ περισσοτέρᾳ λύπῃ καταποθῇ ὁ τοιοῦτος. Διὸ παρακαλῶ ὑμᾶς κυρῶσαι εἰς αὐτὸν ἀγάπην. Εἰς τοῦτο γὰρ καὶ ἔγραψα, ἵνα γνῶ τὴν δοκιμὴν ὑμῶν, εἰ εἰς πάντα ὑπήκοοί ἐστε. Ὡς δέ τι χαρίζεσθε, καὶ ἐγώ· καὶ γὰρ ἐγὼ εἶμι κεχάρισμαι, ὡς κεχάρισμαι, δι' ὑμᾶς, ἐν προσώπῳ Χριστοῦ, ἵνα μὴ πλεονεκτηθῶμεν ὑπὸ τοῦ Σατανᾶ· οὐ γὰρ αὐτοῦ τὰ νοήματα ἀγνοοῦμεν. Ἐλθὼν δέ εἰς τὴν Τρωάδα εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ θύρας μοι ἀνεωγμένης ἐν Κυρίῳ, οὐκ ἔσχηκα ἄνεσιν τῷ πνεύματί μου, τῷ μὴ εὔρεϊν με Τίτον τὸν ἀδελφόν μου· ἀλλὰ ἀποταξάμενος αὐταῖς, ἐξῆλθον εἰς Μακεδονίαν. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι ἡμᾶς ἐν τῷ Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ φανεροῦντι δι' ἡμῶν ἐν παντί τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΙΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

τῷ Θεῷ χάρις τῷ πάντοτε θριαμβεύοντι
Χριστῷ, καὶ τὴν ὁσμὴν τῆς γνώσεως αὐτοῦ
ἐν παντί τόπῳ· ὅτι Χριστοῦ εὐωδία ἐσμὲν

σμέν τῷ Θεῷ ἐν τοῖς σωζομένοις, καὶ ἐν τοῖς ἀπολ-
 υμένοις. Οἷς μὲν ὁσμή θανάτου εἰς θάνατον· οἷς δὲ
 ὁσμή ζωῆς εἰς ζωὴν· καὶ πρὸς ταῦτα τίς ἱκανός; Οὐ
 γάρ ἐσμεν, ὡς οἱ πολλοί, καπηλεύοντες τὸν λόγον τοῦ
 Θεοῦ, ἀλλ' ὡς ἐξ εἰλικρινείας, ἀλλ' ὡς ἐκ Θεοῦ, κατενώ-
 κιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν. Ἀρχόμεθα πάλιν ^Κ
 αὐτοὺς συνιστάνειν; ἢ μὴ χρῆζομεν, ὡς τινες, συστα-
 τικῶν ἐπιστολῶν πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐξ ὑμῶν συστατικῶν;
 ἢ ἐπιστολὴ ἡμῶν ὑμεῖς ἐστε, ἐγγεγραμμένη ἐν ταῖς
 καρδίαις ὑμῶν, γνωσκομένη καὶ ἀναγνωσκομένη ὑπὸ
 πάντων ἀνθρώπων· φανερούμενοι ὅτι ἐστὲ ἐπιστολὴ
 Χριστοῦ, διακονηθεῖσα ὑφ' ἡμῶν, ἐγγεγραμμένη οὐ μέ-
 λανι, ἀλλὰ Πνεύματι Θεοῦ ζώντος, οὐκ ἐν πλαξὶ λιθί-
 ναις, ἀλλ' ἐν πλαξὶ καρδίας σαρκίνας.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΙΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πεποιθήσιν τοιαύτην ἔχομεν διὰ τοῦ Χρι- ^Κ
 στοῦ πρὸς τὸν Θεόν· οὐχ ὅτι ἱκανοί ἐσμεν ἀφ' ἑαυτῶν
 λογίσασθαι τι, ὡς ἐξ ἑαυτῶν, ἀλλ' ἡ ἱκανότης ἡμῶν ἐκ
 τοῦ Θεοῦ. Ὃς καὶ ἱκάνωσεν ἡμᾶς διακόνους καινῆς δια-
 κονίης, οὐ γραίμματος, ἀλλὰ πνεύματος· τὸ γὰρ γράμμα
 ἀποκτείνει, τὸ δὲ πνεῦμα ζωοποιεῖ. Εἰ δὲ ἡ διακονία
 τοῦ θανάτου ἐν γραίμμασιν, ἐντετυπωμένη ἐν λίθοις,
 ἐγενήθη ἐν δόξῃ, ὥστε μὴ δύνασθαι ἀτενίσαι τῆς υἱᾶς
 Γραφῆς εἰς τὸ πρόσωπον Μωσέως, διὰ τὴν δόξαν τοῦ
 προσώπου αὐτοῦ τὴν καταργουμένην· πῶς οὐχὶ μάλ-
 λον ἡ διακονία τοῦ πνεύματος ἐστὶ ἐν δόξῃ; Εἰ γὰρ
 ἡ διακονία τῆς κατακρίσεως δόξα, πολλῷ μᾶλλον τε-
 ρισσεύει ἡ διακονία τῆς δικαιοσύνης ἐν δόξῃ. καὶ
 οὐ δεδόχασται τὸ δεδοχασμένον, ἐν τούτῳ τῷ
 νεκρῷ τῆς ὑπερβαλλούσης δόξης. Εἰ γὰρ τὸ
 μένον διὰ δόξης, πολλῷ μᾶλλον τὸ μένον

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΙΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς ἤλε-
 θημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' ἀπειπάμεθα τὰ κρυπτά
 τῆς αἰσχύνης, μὴ περιπατοῦντες ἐν πανουργίᾳ, μηδὲ
 δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ τῇ φανερώσει τῆς
 ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς πρὸς πᾶσαν συνείδησιν
 ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμ-
 μένον τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν, ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἐστὶ
 κεκαλυμμένον· ἐν οἷς ὁ Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐπι-
 φλῶσε τὰ νοήματα τῶν ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ σὺγγάζειν
 αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν τοῦ εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χρι-
 στοῦ, ὅς ἐστιν εἰκὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου. Οὐ γὰρ
 ἑαυτοὺς κηρύσσομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον
 ἑαυτοῦς δὲ δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ
 εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς
 καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης
 τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν
 θάνατον τοῦτον ἐν ὀστροκίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερ-
 βολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐ-
 παντὶ θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπορούμε-
 νοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκα-
 τάλειπόμενοι· καταβασσόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι·
 πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
 περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι
 ἡμῶν φανερωθῇ. Αἰεὶ γάρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον
 παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ
 φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θά-
 νατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΙΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως, καὶ τὸ γεγραμμένον « Ἐπίστευσσα, διὸ ἐλάλησα », καὶ ὑμεῖς πιστεύετε, διὸ καὶ λαλοῦμεν. Εἰδότες ὅτι ὁ ἔξω ὑμῶν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ὑμεῖς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ, καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Ταῦτά γάρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα χάρις πλεονάσασα, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ. Διὸ οὐκ ἐκκαυχούμεν, ἀλλ' εἰ καὶ ὁ ἔξω ὑμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται, ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινίζεται ἡμέρα καὶ ἡμέρα. Τὸ γὰρ παραυτίκα ἐλαφρόν τῆς θλίψεως ἡμῶν, καθ' ὑπερβολὴν εἰς ὑπερβολὴν, αἰώνιον βάρος δόξης κατεργάζεται ἡμῖν, μὴ σκοπούντων ἡμῶν τὰ βλεπόμενα, ἀλλὰ τὰ μὴ βλεπόμενα· τὰ γὰρ βλεπόμενα, πρόσκαιρα· τὰ δὲ μὴ βλεπόμενα, αἰώνια.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ ΙΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἐπὶ τῇ χάριτι τοῦ Θεοῦ τῇ δοθείσῃ ὑμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· ὅτι ἐν παντὶ ἐπλουτίσθητε ἐν αὐτῷ, ἐν παντὶ λόγῳ καὶ πάσῃ γνώσει, καὶ ὡς τὸ μαρτύριον τοῦ Χριστοῦ ἐβεβαιώθη ἐν ὑμῖν· ὥστε ὑμᾶς μὴ ὑστερεῖσθαι ἐν μηδενὶ χαρίσματι, ἀπεκδεχομένους τὴν ἀποκάλυψιν τοῦ Κυρίου Χριστοῦ. Ὅς καὶ βεβαιώσει ὑμᾶς ἕως κλήτους ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ. Πιστὸς ὁ Θεός, δι' οὗ ἐκλήθητε εἰς κοινὴν αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Προκείμενον, Ὑμνος Β'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς ὑμεῖς ἐστε ἐν Κυρίῳ. Ἡ ἐμὴ ἀπολογία τοῖς ἐμὲ ἀνακρίνουσιν αὐτῇ ἐστί. Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν φαγεῖν καὶ πιεῖν; Μὴ οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν ἀδελφὴν γυναῖκα περιάγειν, ὡς οἱ λοιποὶ Ἀπόστολοι, καὶ οἱ ἀδελφοὶ τοῦ Κυρίου, καὶ Κηφᾶς; Ἡ μόνος ἐγὼ καὶ Βαρναβᾶς οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν τοῦ μὴ ἐργάζεσθαι; Τίς στρατεύεται ἰδίῳις ὀφυσίνις ποτέ; Τίς φυτεύει ἀμπελῶνα, καὶ ἐκ τοῦ καρποῦ αὐτοῦ οὐκ ἐσθίει; Ἡ τίς ποιμαίνει ποίμνην, καὶ ἐκ τοῦ γάλακτος τῆς ποίμνης οὐκ ἐσθίει; Μὴ κατὰ ἄνθρωπον ταῦτα λαλῶ; Ἡ οὐχὶ καὶ ὁ νόμος ταῦτα λέγει; Ἐν γὰρ τῷ Μωσέως νόμῳ γέγραπται « Οὐ φιμώσεις βοῦν ἀλοῶντα ». Μὴ τῶν βοῶν μέλει τῷ Θεῷ; Ἡ οὖν ἡμεῖς πάντως λέγει. Διὶ ἡμᾶς γὰρ ἐγράφη· ὅτι ἐπ' ἐλπίδι ὀφείλει ὁ ἀροτριῶν ἀροτριᾶν, καὶ ὁ ἀλοῶν τῆς ἐλπίδος αὐτοῦ μετέχειν ἐπ' ἐλπίδι. Εἰ ἡμεῖς τὰ πνευματικὰ ἐσπείραμεν, μέγα εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικά θεριόμεν; Εἰ ἄλλοι τῆς ἐξουσίας ὑμῶν μετέχουσιν, οὐ μᾶλλον ἡμεῖς; Ἀλλ' οὐκ ἐχρησάμεθα τῇ ἐξουσίᾳ ταύτῃ· ἀλλὰ πάντα στέγομεν, ἵνα μὴ ἐγκοπήν τινα δώμεν τῇ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ὑμνος Β'.

ἴσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

τὸν Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντας ὑμᾶς φανερωθῆναι δεῖ ἔμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ, ἵνα κριμίσηται ἕκαστος τὰ διὰ τοῦ σώματος, πρὸς ᾧ ἔπραξεν, εἴτε ἀγαθόν, εἴτε κακόν. Εἰδότες οὖν τὸν φόβον τοῦ Κυρίου, ἀνθρώπους πείθομεν, Θεῷ δὲ πεφανερῶμεθα· ἐλπίζω δὲ καὶ ἐν ταῖς συνειδήσεσιν ὑμῶν πεφανερῶσθαι. Οὐ γὰρ πάλιν ἑαυτοὺς συνιστάνομεν ὑμῖν, ἀλλ' ἀφορμὴν διδόντες ὑμῖν καυχήματος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα ἔχητε πρὸς τοὺς ἐν προσώπῳ καυχωμένους, καὶ οὐ καρδίᾳ. Εἴτε γὰρ ἐξέστημεν, Θεῷ· εἴτε σωφρονοῦμεν, ὑμῖν. Ἡ γὰρ ἀγάπη τοῦ Χριστοῦ συνέχει ἡμᾶς, κρίναντας τοῦτο, ὅτι, εἰ εἷς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἄρα οἱ πάντες ἀπέθανον· καὶ ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι, καὶ ἐγερθέντι.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Χριστὸς ὑπὲρ πάντων ἀπέθανεν, ἵνα οἱ ζῶντες μηκέτι ἑαυτοῖς ζῶσιν, ἀλλὰ τῷ ὑπὲρ αὐτῶν ἀποθανόντι καὶ ἐγερθέντι. Ὡστε ἡμεῖς ἀπὸ τῆ νῦν οὐδέν τι οἰδομεν κατὰ σάρκα· εἰδὲ καὶ ἐγνώκαμεν κατὰ σάρκα Χριστόν, ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι γινώσκομεν. Ὡστε εἴ τις ἐν Χριστῷ, καινὴ κτίσις· τὰ ἀρχαῖα παρῆλθε, ἰδοὺ γέγονεν· καινὰ τὰ πάντα. Τὰ δὲ πάντα ἐκ τοῦ Θεοῦ, τοῦ κατεταλλάξαντος ἡμᾶς ἐαυτῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἵνα ἡμῖν τὴν διακονίαν τῆς καταλλαγῆς· ἵνα ἡμεῖς ἕν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσων ἑαυτοῖς· ἵνα ἡμεῖς ἀποκαταστήσωμεν αὐτοῖς τὰ παραπτώματα αὐτῶν, ἵνα ἡμεῖς τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς. Ὑπὲρ

πρεσβεύομεν, ὡς τοῦ Θεοῦ παρακαλοῦντος δι' ἡμῶν
δεόμεθα ὑπὲρ Χριστοῦ· καταλλάγητε τῷ Θεῷ. Τὸ
γὰρ μὴ γνόντα ἁμαρτίαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἁμαρτίαν ἐποίη-
σεν, ἵνα ἡμεῖς γενώμεθα δικαιοσύνη Θεοῦ ἐν αὐτῷ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, τὸ στόμα ἡμῶν ἀνέωγε πρὸς ὑμᾶς, Κορίν-
θιοι, ἡ καρδίᾳ ἡμῶν πεπλάτυνται. Οὐ στενοχωρεῖσθε
ἐν ἡμῖν· στενοχωρεῖσθε δὲ ἐν τοῖς σπλάγχχνοις ὑμῶν.
Τὴν δὲ αὐτὴν ἀντιμισθίαν ὡς τέκνοις λέγω. Πλατύν-
ετε καὶ ὑμεῖς. Μὴ γίνεσθε ἑτεροζυγοῦντες ἀπίστοις.
Τίς γὰρ μετοχὴ δικαιοσύνης καὶ ἀνομίας; Τίς δὲ κοινω-
νία φωτὶ πρὸς σκότος; Τίς δὲ συμφώνησις Χριστοῦ
πρὸς Βελίαρ; ἢ τίς μερίς πιστῷ μετὰ ἀπίστου; Τίς
δὲ συγκατάθεσις ναῶ Θεοῦ μετὰ εἰδωλῶν; ὑμεῖς γὰρ
ναὸς Θεοῦ ἐστε ζῶντος, καθὼς εἶπεν ὁ Θεός.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, καθαρίσωμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντός μόλ-
ου σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελῆντες ἁγιοσύνην
φοβῶ Θεοῦ. Χωρήσατε ἡμᾶς· οὐδένα ἠδικήσαμεν, οὐ
δένα ἐφθείραμεν, οὐδένα ἐπλεονεκτήσαμεν. Οὐ πρὸς
κατάκρισιν λέγω· προείρηκα γὰρ ὅτι ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν ἐστε εἰς τὸ συναποθάνειν, καὶ συζῆν. Πολλή μοι
παρρησία πρὸς ὑμᾶς, πολλή μοι καύχησις ὑπὲρ ὑμῶν
πεπλήρωμαι τῇ παρακλησίᾳ, ὑπερπερισσεύομαι τῇ χ-
ρᾷ ἐπὶ πάσῃ τῇ θλίψει ἡμῶν. Καὶ γὰρ ἐλθόντων

Μακεδονίαν, οὐδεμίαν ἔσχηκεν ἄνεσιν ἡ σὸς

ἐν παντὶ θλιβόμενοι· ἔξωθεν μάχαι, ἔσωθεν

παρακαλῶν τῆς ταπεινότητος παρεκάλει

αὐτὸς ὁ Θεός, ἐν τῇ παρουσίᾳ Τίτου. Οὐ μόνον δὲ ἐν
 τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ παρακλήσει ἢ
 παρακληθῆναι ἐφ' ὑμῖν, ἀναγγέλων ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἐπιπό-
 θησιν, τὸν ὑμῶν ὀδυρμόν, τὸν ὑμῶν ζῆλον ὑπὲρ ἐμοῦ,
 ὅστε με μᾶλλον χαρῆναι. Ὅτι εἰ καὶ ἐλύπησα ὑμᾶς
 ἐν τῇ ἐπιστολῇ, οὐ μεταμέλομαι, εἰ καὶ μετεμελόμην·
 λέγω γὰρ ὅτι ἡ ἐπιστολὴ ἐκείνη, εἰ καὶ πρὸς ὥραν,
 λύπησεν ὑμᾶς. Νῦν χαίρω, οὐχ ὅτι ἐλυπήθητε, ἀλ-
 λ' ὅτι ἐλυπήθητε εἰς μετάνοιαν· ἐλυπήθητε γὰρ κατὰ
 θεόν, ἵνα ἐν μηδενὶ ζημιωθῆτε ἐξ ἡμῶν· ἡ γὰρ κατὰ
 θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν ἀμεταμέλητον κα-
 τεργάζεται.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἡ κατὰ θεὸν λύπη μετάνοιαν εἰς σωτηρίαν <sup>Κε-
Ζ'. α.</sup>
 ἀμεταμέλητον κατεργάζεται· ἡ δὲ τοῦ κόσμου λύπη
 θάνατον κατεργάζεται. Ἴδου γὰρ αὐτὸ τοῦτο τὸ κα-
 τὰ θεὸν λυπηθῆναι ὑμᾶς, πόσῃν κατειργάσατο ὑμῖν
 σουδὴν; ἀλλὰ ἀπολογίαν, ἀλλὰ ἀγανάκτησιν, ἀλλὰ
 ὄργην, ἀλλὰ ἐπιπόθησιν, ἀλλὰ ζῆλον, ἀλλὰ ἐκδίκησιν;
 ἐν παντὶ συνεστήσατε ἑαυτοὺς ἀγνοοῦς εἶναι ἐν τῷ
 κρίματι. Ἄρα εἰ καὶ ἔγραψα ὑμῖν, οὐχ ἕνεκεν τοῦ
 ἐκδικήσαντος, οὐδὲ ἕνεκεν τοῦ ἀδικηθέντος, ἀλλ' ἕνε-
 κεν τοῦ φανερωθῆναι τὴν σουδὴν ἡμῶν τὴν ὑπὲρ
 ὑμῶν πρὸς ὑμᾶς ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Διὰ τοῦτο παρα-
 κλήμεθα ἐπὶ τῇ παρακλήσει ὑμῶν· περισσοτέρως
 μᾶλλον ἐχάρημεν ἐπὶ τῇ χαρᾷ Τίτου, ὅτι ἀναπέ-
 ψυται τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἀπὸ πάντων ὑμῶν. Ὅτι εἴτι
 ἐφ' ὑμῶν ὑπὲρ ὑμῶν κεναύχημαι, οὐ κατησχύνθην, ἀλλ' ὥς
 πάντα ἐν ἀληθείᾳ ἐλάλησαμεν ὑμῖν, οὕτως
 αἰσῖς ἡμῶν ἢ ἐπὶ Τίτου ἀληθείαι ἐγενή-
 ται· ὅτι ἡμεῖς ἐλάλῃνα αὐτοῦ περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς

μνησκομένου τὴν πάντων ὑμῶν ὑπακοήν, ὡς μετὰ φ
βου καὶ τρόμου ἐδέξασθε αὐτόν. Χαίρω οὖν, ὅτι ἐ
παντὶ θαρρῶ ἐν ὑμῖν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 26. **Α**'δελφοί, βλέπετε τὴν κλῆσιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοί σοφοὶ κατὰ σάρκα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ ἐγγενεῖς. Ἀλλὰ τὰ μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεὸς ἵνα τοὺς σοφοὺς καταισχύνῃ καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ κόσμου καὶ τὰ ἐξουσιενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργησῇ ὅπως μὴ καυχῆσθαι πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς ἐστέ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ὑμῖν σοφία ἀπὸ Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός, καὶ ἁπολύτρωσις, ἵνα, κατὰ τὴν γέγραπται « Ὁ καυχώμενος ἐν Κυρίῳ καυχάσθω ». Καὶ γὰρ ἐλθὼν πρὸς ὑμᾶς ἄδελφοί, ἦλθον οὐ κατὰ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καὶ ταγγέλλων ὑμῖν τὸ μαρτύριον Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα εἰδέναι τι ἐν ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τοῦτο ἐσταυρωμένον. Καὶ ἐγὼ ἐν ἀσθενείᾳ καὶ ἐν φόβῳ καὶ ἐν τρόμῳ πολλῷ ἐγενόμην πρὸς ὑμᾶς. Καὶ ὁ λόγος μου καὶ τὸ κήρυγμά μου οὐκ ἐν πεινῶσι ἀνδρωπίνης σοφίας λόγοις, ἀλλ' ἐν ἀποδείξει πνεύματος καὶ δυνάμεως, ἵνα ἡ πίστις ὑμῶν μὴ ᾖ ἐν σοφίᾳ ἀνδρωπίνης ἀλλ' ἐν δυνάμει Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Β'. ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Προκείμενον, Ήχος Δ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον, ὃ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, ὃ καὶ παρελάβετε, ἐν ᾧ καὶ ἐστήκατε, δι' οὗ καὶ σώζεσθε, τίνι λόγῳ εὐηγγελισάμην ὑμῖν, εἰ κατέχετε, ἐκτὸς εἰμὴ εἰκὴ ἐπιστεύσατε. Παρέδωκα γάρ ὑμῖν ἐν πρώτοις, ὃ καὶ παρέλαβον, ὅτι Χριστὸς ἀπέθανεν ὑπὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ἐτάφη, καὶ ὅτι ἐγήγερται τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ, κατὰ τὰς Γραφάς, καὶ ὅτι ὥφθη Κηφᾶ, εἶτα τοῖς δώδεκα· ἔπειτα ὥφθη ἐπ' ἅνῳ πεντακοσίοις ἀδελφοῖς ἐφάπαξ, ἐξ ὧν οἱ πλείους μένουσιν ἕως ἄρτι, τινὲς δὲ καὶ ἐκοιμήθησαν· ἔπειτα ὥφθη Ἰακώβῳ, εἶτα τοῖς Ἀποστόλοις πᾶσιν· ἔσχατον δὲ πάντων, ὡς περὶ τῷ ἐκ πρώματι, ὥφθη καί μοι. Ἐγὼ γάρ εἰμι ὁ ἐλάχιστος τῶν Ἀποστόλων, ὃς οὐκ εἰμι ἱκανὸς καλεῖσθαι Ἀπόστολος, διότι ἐδίωξα τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Θεοῦ. Χάριτι δὲ Θεοῦ εἰμι ὃ εἰμι· καὶ ἡ χάρις αὐτοῦ ἡ εἰς ἐμὲ οὐκ ἐγενήθη, ἀλλὰ περισσώτερον αὐτῶν πάντων ἐκοπίασα· οὐκ ἐγὼ δέ, ἀλλ' ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σὺν ἐμοί. Εἴτε οὖν ἐγὼ, εἴτε ἐκεῖνοι, οὕτω κηρύσσομεν, καὶ ὑμεῖς ἐπιστεύσατε.

Ἀλληλουῖα, Ήχος Γ'.

Ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχύνηθαι

Στίχ. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{7.} **Α**δελφοί, ὥσπερ ἐν παντὶ περισσεύετε, πίστει, καὶ λόγῳ, καὶ γνώσει, καὶ πάσῃ σπουδῇ, καὶ τῇ ἐξ ὑμῶν ἐν ἡμῖν ἀγάπῃ, ἵνα καὶ ἐν ταύτῃ τῇ χάριτι περισσεύετε. Οὐ κατ' ἐπιταγὴν λέγω, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐτέρων σπουδῆς, καὶ τὸ τῆς ὑμετέρας ἀγάπης γνήσιον δοκιμάζων. Γινώσκετε γὰρ τὴν χάριν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅτι δι' ὑμᾶς ἐπτώχευσε πλούσιος ὢν, ἵνα ὑμεῖς τῇ ἐκείνῃ πτωχεῖα πλουτήσητε. Καὶ γνώμην ἐν τούτῳ δίδωμι· τοῦτο γὰρ ὑμῖν συμφέρει, οἳ τινες οὐ μόνον τὸ ποιῆσαι, ἀλλὰ καὶ τὸ θῆλειν προενηρέξασθε ἀπὸ πέρουσι. Νυνὶ δὲ καὶ τὸ ποιῆσαι ἐπιτελέσατε· ὅπως καθάπερ ἡ προθυμία τοῦ θῆλειν, οὕτω καὶ τὸ ἐπιτελέσαι ἐκ τοῦ ἔχειν. Εἰ γὰρ ἡ προθυμία πρόκειται, καθὼ ἐὰν ἔχη τις, εὐπρόσδεκτος, οὐ καθὼ οὐκ ἔχει. Οὐ γὰρ ἵνα ἄλλοις ἄνεσις, ὑμῖν δὲ θλίψις, ἀλλ' ἐξ ἰσότητος, ἐν τῷ νῦν καιρῷ τὸ ὑμῶν περισσευμα εἰς τὸ ἐκείνων ὑστέρημα· ἵνα καὶ τὸ ἐκείνων περισσευμα γένηται εἰς τὸ ὑμῶν ὑστέρημα, ὅπως γένηται ἰσότης, καθὼς γέγραπται: «Ὁ τὸ πολὺ, οὐκ ἐπλεόνασε· καὶ ὁ τὸ ὀλίγον, οὐκ ἡλαττόνησεν».

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{16.} **Α**δελφοί, χάρις τῷ Θεῷ τῷ διδόντι τὴν αὐτὴν σπουδὴν ὑπὲρ ὑμῶν ἐν τῇ καρδίᾳ Τίτου, ὅτι τὴν μὴν παράκλησιν ἐδέξατο· σπουδαιότερος δὲ ὑπάρχων, αὐθαίρετος ἦλθε πρὸς ὑμᾶς. Συνεπέμψαμεν δὲ μετ' αὐτοῦ ἄλλον, οὗ ὁ ἔπαινος ἐν τῷ εὐαγγελίῳ διὰ πασῶν τῶν ἁγίων (οὐ μόνον δὲ, ἀλλὰ καὶ χειροτονηθείς

ὑπὸ τῶν ἐκκλησιῶν συνέκδημος ἡμῶν, σὺν τῇ χάριτι
 ταύτῃ τῇ διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν πρὸς τὴν αὐτοῦ τοῦ
 Κυρίου δόξαν, καὶ προθυμίαν ἡμῶν)· στελλόμενοι τῷ-
 το, μή τις ἡμᾶς μωμήσῃται ἐν τῇ ἀδρότητι ταύτῃ τῇ
 διακονουμένῃ ὑφ' ἡμῶν· προνοούμενοι καλὰ οὐ μόνον
 ἐνώπιον Κυρίου, ἀλλὰ καὶ ἐνώπιον ἀνθρώπων. Συνε-
 πέμψαμεν δὲ αὐτοῖς τὸν ἀδελφὸν ἡμῶν, ὃν ἐδοκιμάσα-
 μεν ἐν πολλοῖς πολλάκις σπουδαῖον ὄντα, νυνὶ δὲ πο-
 λὺ σπουδαιότερον, πεποιθήσει πολλῇ τῇ εἰς ὑμᾶς· εἴτε
 ὑπὲρ Τίτου, κοινωνὸς ἐμὸς, καὶ εἰς ὑμᾶς συνεργός· εἴ-
 τε ἀδελφοὶ ἡμῶν, Ἀπόστολοι ἐκκλησιῶν, δόξα Χρι-
 στοῦ. Τὴν οὖν ἐνδείξιν τῆς ἀγάπης ὑμῶν, καὶ ἡμῶν
 καυχήσεως ὑπὲρ ἡμῶν, εἰς αὐτοὺς ἐνδείξασθε, καὶ εἰς
 πρόσωπον τῶν ἐκκλησιῶν. Περὶ μὲν γὰρ τῆς διακο-
 νίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, περισσὸν μοι ἐστὶ τὸ γράφειν
 ὑμῖν. Οἶδα γὰρ τὴν προθυμίαν ὑμῶν, ἣν ὑπὲρ ὑμῶν
 καυχῶμαι Μακεδόσιν, ὅτι Ἀχαΐα παρυσκεύασται ἀπὸ
 πέρυσι, καὶ ὁ ἐξ ὑμῶν ζῆλος ἠρέσισε τοὺς πλείονας.
 Ἐπεμψα δὲ τοὺς ἀδελφούς, ἵνα μὴ τὸ καύχημα ἡμῶν
 τὸ ὑπὲρ ὑμῶν κενωθῇ ἐν τῷ μέρει τούτῳ· ἵνα, κακῶς
 ἔλεγον, παρυσκευασμένοι ᾗτε· μήπως, εἰάν ἔλθῃσι σὺν
 ἐμοὶ Μακεδόνες, καὶ εὗρωσιν ὑμᾶς ἀπαρσκειάστους,
 καταισχυνθῶμεν ἡμεῖς (ἵνα μὴ λέγωμεν ὑμεῖς) ἐν τῇ
 ὑποστάσει ταύτῃ τῆς καυχήσεως. Ἀναγκαῖον οὖν ἡγή-
 σάμην παρακαλέσαι τοὺς ἀδελφούς, ἵνα προέλθῃσιν
 εἰς ὑμᾶς, καὶ προκαταρτίσωσι τὴν προκατηγγελημένην
 εὐλογίαν ἡμῶν, ταύτην ἐτοίμην εἶναι οὕτως ὡς εὐλο-
 γίαν, καὶ μὴ ὥσπερ πλεονεξίαν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἡ διακονία τῆς λειτουργίας ταύτης οὐ μόνον ἐστὶ προσαναπληροῦσα τὰ ὑστερήματα τῶν ἀγίων, ἀλλὰ καὶ περισσεύουσα διὰ πολλῶν εὐχαριστιῶν τῷ Θεῷ (διὰ τῆς δοκιμῆς τῆς διακονίας ταύτης δοξάζοντες τὸν Θεὸν ἐπὶ τῇ ὑποταγῇ τῆς ὁμολογίας ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπλότητι τῆς κοινωσίας εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς πάντας), καὶ αὐτῶν δεήσει ὑπὲρ ὑμῶν, ἐπιποθοῦντων ὑμᾶς διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐφ' ὑμῖν. Χάρις δὲ τῷ Θεῷ ἐπὶ τῇ ἀνεκδιηγῇ αὐτοῦ δωρεᾷ. Αὐτὸς δὲ ἐγὼ Παῦλος παρακαλῶ ὑμᾶς διὰ τῆς πραότητος καὶ ἐπιεικείας τοῦ Χριστοῦ, ὅς κατὰ πρόσωπον μὲν ταπεινὸς ἐν ὑμῖν, ἀπὼν δὲ διὰ τὸ εἶναι εἰς ὑμᾶς. Δέομαι δὲ τὸ μὴ παρῶν διὰ τὸ εἶναι τῇ πεποιθήσει, ἣ λογίζομαι τολμήσαι ἐπὶ τινὰς τοὺς λογιζομένους ἡμᾶς ὡς κατὰ σὰρκα περιπατοῦντας. Ἐν σαρκὶ γὰρ περιπατοῦντες, οὐ κατὰ σὰρκα στρατευόμεθα· τὰ γὰρ ὅπλα τῆς στρατείας ἡμῶν οὐ σαρκικά, ἀλλὰ δυνατὰ τῷ Θεῷ πρὸς κατὰ κράτος ὀχυρωμάτων, λογισμοὺς κατὰ κράτος, καὶ πᾶν ὑψώμα ἐπαυρόμενον κατὰ τῆς γνώσεως τοῦ Θεοῦ, καὶ αἰχμαλωτίζοντες πᾶν νόημα εἰς τὴν ὑπακοὴν τοῦ Χριστοῦ καὶ ἐν ἐτοιμίᾳ ἔχοντες ἐκδικῆσαι πᾶσαν παρακοήν, ὅταν πληρωθῇ ὑμῶν ἡ ὑπακοή. Τὰ κατὰ πρόσωπον βλέπετε; Εἴ τις πέποιθεν ἐαυτῷ Χριστοῦ εἶναι τοῦτο λογίζεσθω πάλιν ἐφ' ἐαυτοῦ, ὅτι κατὰ κράτος αὐτοῦ Χριστοῦ, αὐτῷ καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εἴτις πέποιθεν ἑαυτῷ Χριστοῦ εἶναι, τοῦτο λογιζέσθω πάλιν ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅτι καθὼς αὐτὸς Χριστὸς, οὕτω καὶ ἡμεῖς Χριστοῦ. Ἐάν τε γὰρ καὶ περισσώτερόν τι καυχῆσωμαι περὶ τῆς ἐξουσίας ἡμῶν, ἧς ἔδωκεν ὁ Κύριος ἡμῖν εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς κατὰκαίρεσιν ὑμῶν, οὐκ αἰσχυνηθήσομαι· ἵνα μὴ δόξω ὡς ἂν ἐκφοβεῖν ὑμᾶς διὰ τῶν ἐπιστολῶν. Ὅτι αἱ μὲν ἐπιστολαί, φησὶ, βαρεῖαι καὶ ἰσχυραί, ἡ δὲ παρουσία τοῦ σώματος ἀσθενής, καὶ ὁ λόγος ἐξουθενημένος. Τοῦτο λογιζέσθω ὁ τοιοῦτος, ὅτι οἱοί ἐσμεν τῷ λόγῳ δι' ἐπιστολῶν ἀπόντες, τοιοῦτοι καὶ παρόντες τῷ ἔργῳ. Οὐ γὰρ τολμῶμεν ἐγκρίναι ἢ συγκρίναι ἑαυτοὺς τισι τῶν ἑαυτοὺς συνιστανόντων, ἀλλ' αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς μετροῦντες, καὶ συγκρίνοντες ἑαυτοὺς ἑαυτοῖς οὐ συνιοῦσιν. Ἡμεῖς δὲ οὐχὶ εἰς τὰ ἄμετρα καυχησόμεθα, ἀλλὰ κατὰ τὸ μέτρον τοῦ κανόνος, οὗ ἐμέρισεν ἡμῖν ὁ Θεὸς μέτρου, ἐφικέσθαι ἄχρι καὶ ὑμῶν. Οὐ γὰρ ὡς μὴ ἐφικνούμενοι εἰς ὑμᾶς, ὑπερεκτείνομεν ἑαυτοὺς· ἄχρι γὰρ καὶ ὑμῶν ἐφθάσαμεν ἐν τῷ εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ· οὐκ εἰς τὰ ἄμετρα καυχώμενοι ἐν ἀλλοτρίοις κόποις, ἐλπίδα δὲ ἔχοντες, ἀνξανομένης τῆς πίστεως ὑμῶν, ἐν ὑμῖν μεγαλυνθῆναι κατὰ τὸν κανόνα ἡμῶν εἰς περισσεῖαν, εἰς τὰ ὑπερέκεινα ὑμῶν εὐαγγελίσασθαι· οὐκ ἐν ἀλλοτρίῳ κανόνι εἰς τὰ ἔτοιμα καυχῆσασθαι. Ὁ δὲ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ καυχάσθω. Οὐ γὰρ ὁ ἑαυτὸν συνιστῶν, ἐκείνός ἐστι δόκιμος, ἀλλ' ὃν Κύριος συνίστησι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναίγνωστον

Αδελφοί, λογίζομαι μηδὲν ὑστερηκέναι τῶν ὑμῶν
 λίσαν Ἀποστόλων. Εἰ δὲ καὶ ἰδιώτης τῷ λόγῳ, οὐ
 οὐ τῇ γνώσει· ἀλλ' ἐν παντί φανερωθέντες ἐν πᾶσι
 εἰς ὑμᾶς. Ἡ ἁμαρτίαν ἐποίησα, ἐμαυτὸν ταπεινῶν
 ἵνα ὑμεῖς ὑψωθῆτε; ὅτι δωρεὰν τὸ τοῦ Θεοῦ εὐ-
 γελιον εὐηγγελισάμην ὑμῖν; Ἄλλας ἐκκλησίας ἐστύ-
 σα, λαθῶν ὀφώνιον πρὸς τὴν ὑμῶν διακονίαν·
 παρὼν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὑστερηθεῖς, οὐ κατενάρκη-
 οὔδεός. Τὸ γὰρ ὑστέρημά μου προσανεπλήρωσαν
 ἀδελφοί, ἐλθόντες ἀπὸ Μακεδονίας· καὶ ἐν πο-
 ἀβαρῇ ὑμῖν ἐμαυτὸν ἐτήρησα, καὶ τηρήσω, Ἐστὶν
 λήθεια Χριστοῦ ἐν ἐμοί, ὅτι ἡ καύχησις αὕτη οὐ φ-
 γήσεται εἰς ἐμέ ἐν τοῖς κλίμασι τῆς Ἀχαΐας. Δια-
 ὅτι οὐκ ἀγαπῶ ὑμᾶς; Ὁ Θεὸς οἶδεν. Ὁ δὲ ποιῶ,
 ποιήσω, ἵνα ἐκκόψω τὴν ἀφορμὴν τῶν θελόντων ἀ-
 μὴν· ἵνα, ἐν ᾧ καυχῶνται, εὐρεθῶσι καθὼς καὶ ἡμεῖς.
 Οἱ γὰρ τοιοῦτοι ψευδαπόστολοι, ἐργάται δόλιοι, με-
 σχηματιζόμενοι εἰς ἀποστόλους Χριστοῦ. Καὶ οὐ Σα-
 μαστὸν· αὐτὸς γὰρ ὁ Σατανᾶς μετασχηματίζεται
 ὡς ἄγγελον φωτός. Οὐ μέγα οὖν, εἰ καὶ οἱ διάκονοι
 τοῦ μετασχηματίζονται ὡς διάκονοι δικαιοσύνης·
 τὸ τέλος ἔσται κατὰ τὰ ἔργα αὐτῶν. Πάλιν λε-
 μήτις μὲ δόξη ἀφρονα εἶναι· εἰ δὲ μήγε, καὶ ὡς
 φρονα δεξασθε με, ἵνα μικρόν τι καὶ γὰρ καυχῆσω.
 Ὁ λαλῶ, οὐ λαλῶ κατὰ Κύριον, ἀλλ' ὡς ἐν ἀφρο-
 ἐν ταύτῃ τῇ ὑποστάσει τῆς καυχήσεως. Ἐπεὶ πολλοὶ
 καυχῶνται κατὰ τὴν σάρκα, καὶ γὰρ καυχῆσομαι·
 ἀλλ' ἀνέχεσθε τῶν ἀφρόνων, φρόνιμοι ὄντες.
 γὰρ, εἴ τις ὑμᾶς καταδουλοῖ, εἴ τις κατεσ-
 ῖναι, εἴ τις ἐπαίρεται, εἴ τις ὑμᾶς εἰς π

σωπον δέρει. Κατὰ ἀτιμίαν λέγω, ὡς ὅτι ἡμεῖς ἠσθηνήσαμεν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναίγνωσμα.

Ἀδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις· σοφίαν δὲ οὐ τοῦ αἰῶνος τούτου, οὐδὲ τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου τῶν καταργουμένων, ἀλλὰ λαλοῦμεν σοφίαν θεοῦ ἐν μυστηρίῳ, τὴν ἀποκεκρυμμένην, ἣν προώρισεν ὁ θεὸς πρὸ τῶν αἰώνων εἰς δόξαν ἡμῶν· ἣν οὐδεὶς τῶν ἀρχόντων τοῦ αἰῶνος τούτου ἔγνωκεν· εἰ γὰρ ἔγνωσαν, οὐκ ἂν τὸν Κύριον τῆς δόξης ἐσταύρωσαν. Ἀλλὰ καὶ ὡς γέγραπται: « Ὁ φθαλμὸς οὐκ εἶδε, καὶ οὐς οὐκ ἤκουσε, καὶ ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη, ἃ ἠτοίμασεν ὁ θεὸς τοῖς ἀγαπῶσιν αὐτόν ».

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Γ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Β'.

Προκείμενον, Ήχος Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀναίγνωσμα.

Ἀδελφοί, γρηγορεῖτε, στήκετε ἐν τῇ πίστει, ἀνδρί-τε ζεσθε, κραταιοῦσθε· πάντα ὑμῶν ἐν ἀγάπῃ γινέσθω. Παρακαλῶ δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, οἴδατε τὴν οἰκίαν Στεφανῶ, ὅτι ἐστὶν ἀπαρχὴ τῆς Ἀχαΐας, καὶ εἰς διακονίαν τοῖς Ἀγίοις ἔταξεν ἑαυτοῦς· ἵνα καὶ ὑμεῖς ὑποτάσσησθε τοῖς τοιούτοις, καὶ παντὶ τῷ κοπιῶντι. Χαίρω δὲ ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ Φουρτουνάτου καὶ Ἀχαϊνοῦ, ὅτι τὸ

οὗτοι ἀνεπλήρωσαν·
καὶ τὸ ὑμῶν· ἐπιγινώ-
ζονται ὑμᾶς αἱ ἐκκ-
ὑμᾶς ἐν Κυρίῳ πολλοί·
κατ' οἶκον αὐτῶν ἐκκ-
δελφοὶ πάντες. Ἀσπα-
γίω. Ὁ ἀσπασμὸς τῇ
λεῖ τὸν Κύριον ἡμῶν
μαραῖν αἰΐαί. Ἡ χάρις
μετ' ὑμῶν. Ἡ ἀγάπη
στῷ Ἰησοῦ. Ἀμήν.

Ἄλλη

Εἴντεινε, καὶ κατευοδ-
Στίχ. Ἡγάπησας δικ-

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπ

Αἱ δελφοί, εὐδοκῶ ἐ-
νάγκαις, ἐν διωγμοῖς.
ὅταν γὰρ ἀσθενῶ, τ-
καυχώμενος· ὑμεῖς με-
ὑφ' ὑμῶν συνίστασθαι
λίαν Ἀποστόλων, εἰ-
τοῦ Ἀποστόλου κατε-
νῇ ἐν σημείοις καὶ τε-
ὃ ἡττήσθητε ὑπὲρ τὰς
τὸς ἐγὼ οὐ κατενόηκα
ἀδικίαν ταύτην. Ἴδου
ὑμᾶς, καὶ οὐ κατανα-
μῶν, ἀλλ' ὑμᾶς· οὐ γὰρ
σκηνοῦν, ἀλλ' οἱ
ἀνήσω, καὶ
εἰ καὶ πε

ἀγαπῶμαι, Ἔστω δέ, ἐγὼ οὐ κατεβάρησα ὑμᾶς· ἀλλ' ἀρχὼν πανοῦργος, δόλω ὑμᾶς ἔλαβον. Μὴ τινα ὦν πέσταλκα πρὸς ὑμᾶς, δι' αὐτοῦ ἐπλεονέκτησα ὑμᾶς; παρεκάλεσα Τίτον, καὶ συναπέστειλα τὸν ἀδελφόν· ἥ τι ἐπλεονέκτησεν ὑμᾶς Τίτος; οὐ τῷ αὐτῷ πνεύματι περιεπατήσαμεν; οὐ τοῖς αὐτοῖς ἴχνεσι; Πάλιν δοκεῖτε, ὅτι ὑμῖν ἀπολογούμεθα; κατενώπιον τοῦ Θεοῦ, ἐν Χριστῷ λαλοῦμεν· τὰ δὲ πάντα, ἀγαπητοί, ὑπὲρ ἡμῶν οἰκοδομῆς.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, φοβοῦμαι μήπως ἐλθὼν, οὐχ οἷους θείω ^{κε}
^{ιβ'} ὑμᾶς, καὶ γὰρ εὐρεθῶ ὑμῖν οἷον οὐ θέλετε· μήπως
 οἰς, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθειῖαι, καταλαλῖαι, ψιθυρισμοί,
 συσιώσεις, ἀκαταστασίαι· μὴ πάλιν ἐλθόντα με τα-
 πεινώσῃ ὁ Θεός μου πρὸς ὑμᾶς, καὶ πενθήσω πολλὰς
 τῶν προημαρτηκότων, καὶ μὴ μετανοησάντων ἐπὶ τῇ
 ἀκαθαρσίᾳ, καὶ πορνείᾳ, καὶ ἀσελγείᾳ ἣ ἐπραξαν. ^{κε}
^{ιγ'} τοῦ τρίτον τοῦτο ἔρχομαι πρὸς ὑμᾶς. Ἐπὶ στόματος ^{δε}
^{ιβ'} οὐ μαρτύρων καὶ τριῶν σταθιθήσεται πᾶν ῥῆμα. Προεί-
 ρηκα, καὶ προλέγω, ὥς παρὼν τὸ δεύτερον, καὶ ἀπὼν ^{μα}
^{ιη'} ὡς γράφω, τοῖς προημαρτηκόσι καὶ τοῖς πᾶσιν, ὅτι ^{ιω}
^{η'} ἐὰν ἐλθῶ εἰς τὸ πάλιν, οὐ φείσομαι.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐπεὶ δοκιμὴν ζητεῖτε τοῦ ἐν ἐμοί λαλοῦν- ^κ
^{ιη'}τος Χριστοῦ, ὅς εἰς ὑμᾶς οὐκ ἀσθενεῖ, ἀλλὰ δυνατεῖ ἐν
 ὑμῖν. Καὶ γὰρ εἰ ἐσταυρώσῃ ἐξ ἀσθενείας
 ὑμῶν Θεοῦ· καὶ γὰρ καὶ ἡμεῖς ἀσθε-
 νῶ, ἀλλὰ ζησόμεθα σὺν αὐτῷ ἐκ θυ-

εἰς ἡμᾶς. Ἐαυτοὺς πειράζετε, εἰ ἐστέ ἐν τῇ πίστει
 ἑαυτοὺς δοκιμάζετε· ἢ οὐκ ἐπιγινώσκετε ἑαυτοὺς, ὅτι
 Ἰησοῦς Χριστὸς ἐν ὑμῖν ἐστίν; εἰ μήτι ἀδόκιμοι ἐστέ.
 Ἐλπίζω δὲ ὅτι γνώσεσθε, ὅτι ἡμεῖς οὐκ ἐσμέν ἀδόκιμοι.
 Εὐχομαι δὲ πρὸς τὸν Θεόν, μὴ ποιῆσαι ὑμᾶς κενόν
 μηδὲν· οὐχ ἵνα ἡμεῖς δοκιμοὶ φανώμεν, ἀλλ' ἵνα
 ὑμεῖς τὸ καλὸν ποιῆτε, ἡμεῖς δὲ ὡς ἀδόκιμοι ὦμεν.
 γὰρ δυνάμεθα τι κατὰ τῆς ἀληθείας, ἀλλ' ὑπὲρ τῆς
 ἀληθείας. Χαίρομεν γάρ, ὅταν ἡμεῖς μὲν ἀσθενώμεν,
 ὑμεῖς δὲ δυνατοὶ ᾔητε· τοῦτο δὲ καὶ εὐχόμεθα, τὴν ὑμῶν
 κατάρτισιν. Διὰ τοῦτο ταῦτα ἀπὸν γράφω, ἵνα παρὰ
 μὴ ἀποτόμως χρήσωμαι, κατὰ τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἔδωκεν
 μοι ὁ Κύριος εἰς οἰκοδομὴν, καὶ οὐκ εἰς κατὰίρεσιν.
 Λοιπὸν, ἀδελφοί, χαίρετε, καταρτίζεσθε, παρακαλεῖσθε,
 σθε, τὸ αὐτὸ φρονεῖτε, εἰρηνεύετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς ἀ
 γάπης καὶ τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν. Ἀσπάσασθε
 ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγίῳ· ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἅγιοι
 πάντες. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
 καὶ Πατρὸς, καὶ ἡ κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος
 μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

¹³⁹ **Π**αῦλος Ἀπόστολος οὐκ ἀπ' ἀνθρώπων, οὐδὲ δι' ἀν
 ἄνθρωπου, ἀλλὰ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ Θεοῦ Πατρὸς
 τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ
 πάντες ἀδελφοί, ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας· Χαί
 ρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἄ δὲ γράφω ὑμῖν, ἰδοὺ ἐνώπιον τοῦ
¹⁴⁰ Θεοῦ, ὅτι οὐ ψευδομαι. Ἐπειτα ἤλθον εἰς τὰ κλίματα
 τῆς Συρίας καὶ τῆς Κιλικίας. Ἦμην δὲ ἀγνοούμενος
 παρὰ τὰς ἐκκλησίας τῆς Ἰουδαίας ταῖς
 ἡμετέρας· μόνον δὲ ἀκούοντες ἦσαν, ὅτι ὁ διώκων

μας ποτὲ, νῦν εὐαγγελίζεται τὴν πίστιν, ἣν ποτὲ ἐ
 διώκει· καὶ ἐδόξαζον ἐν ἐμοὶ τὸν Θεόν. Ἐπειτα διὰ
 τῶν ἐκκατεσσάρων ἐτῶν πάλιν ἀνέβην εἰς Ἱεροσόλυμα με
 τὰ Βαρνάβαν, συμπαραλαβὼν καὶ Τίτον. Ἀνέβην δὲ
 κατὰ ἀποκοίλυσιν, καὶ ἀνεβίβην αὐτοῖς τὸ εὐαγγέ
 lion, ὃ κηρύσσω ἐν τοῖς ἔθνεσι· κατ' ἰδίαν δὲ τοῖς δο
 κούσι, μήπως εἰς κενὸν τρέχω, ἢ ἔδραμον. Ἀλλ' οὐδὲ
 κενὸς ὁ σὺν ἐμοί, Ἑλλήν ὢν, ἡναγκάσθη περιτμηθῆ
 ναι. Διὰ δὲ τοὺς παρεισάκτους ψευδαδέλφους, οἱ τινες
 παρεισήλθον κατασκοπεῖσαι τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν, ἣν
 ἐλάβομεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα ἡμᾶς καταδουλώσωται·
 οἱ οὐδὲ πρὸς ὥραν εἴχαμεν τὴν ὑποταγῇ, ἵνα ἡ ἀλή
 θεια τοῦ εὐαγγελίου διαμείνῃ πρὸς ὑμᾶς.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

¹⁴¹ **Ἀ**δελφοί, ἀπὸ τῶν δοκούντων εἶναι τι, ὁποῖοι ποτὲ
 ἦσαν, οὐδὲν μοι διαφέρει· πρόσωπον Θεὸς ἀνθρώπου
 οὐ λαμβάνει· ἐμοὶ γάρ οἱ δοκούντες εἶναι τι, οὐδὲν
 προσανέσθεντο. Ἀλλὰ τὸνναντίον, ἰδόντες ὅτι πεπίστευ
 σαι τὸ εὐαγγέλιον τῆς ἀκροβυστίας, καθὼς Πέτρος
 τῆς περιτομῆς (ὁ γὰρ ἐνεργήσας Πέτρῳ εἰς ἀποστολὴν
 τῆς περιτομῆς, ἐνήργησε καὶ ἐμοὶ εἰς τὰ ἔθνη), καὶ
 ἰδόντες τὴν χάριν τὴν δοθεῖσάν μοι Ἰάκωβος καὶ Κη
 ρεῖας καὶ Ἰωάννης, οἱ δοκούντες στύλοι εἶναι, δεξιὰς
 ἔδωκαν ἐμοὶ καὶ Βαρνάβαν κοινωνίας, ἵνα ἡμεῖς μὲν
 εἰς τὰ ἔθνη, αὐτοὶ δὲ εἰς τὴν περιτομὴν, μόνον τῶν
 ἐπιτηχεῶν ἵνα μνημονεύωμεν, ὃ καὶ ἐσπουδάσα αὐτὸ
 τοῦτο ποιῆσαι.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

κεφ. 2.
 Α' δέελφοι, οὕτως ἡμᾶς λογιζέσθω ἄνθρωπος, ὡς ὑπε-
 ρέτας Χριστοῦ, καὶ οἰκονόμους μυστηρίων Θεοῦ. Ὁ δὲ
 λοιπὸν ζητεῖται ἐν τοῖς οἰκονόμοις, ἵνα πιστὸς τις ἐν-
 ρεσθῇ. Ἐμοὶ δὲ εἰς ἐλάχιστόν ἐστιν, ἵνα ὑφ' ὑμῶν ἀνα-
 κρινῶ, ἢ ὑπὸ ἀνθρωπίνης ἡμέρας· ἀλλ' οὐδὲ ἐμαυτὸν
 ἀνακρίνω. Οὐδὲν γὰρ ἐμαυτῷ σύννοισα· ἀλλ' οὐκ ἐν
 τούτῳ δεδικαίωμαι· ὁ δὲ ἀνακρίνων με, Κύριός ἐστιν.
 Ὡστε μὴ πρό καιροῦ τι κρίνετε, ἕως ἄν ἔλθῃ ὁ Κύριος,
 ὃς καὶ φωτίσει τὰ κρυπτά τοῦ σκότους, καὶ φανερώ-
 σει τὰς βουλας τῶν καρδιῶν· καὶ τότε ὁ ἔπαινος γε-
 νήσεται ἐκάστω ἀπὸ τοῦ Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Δ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Προκείμενον, Ψαλμ. πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
 Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

κεφ. 2.
 Α' δέελφοι, ὁ βεβαιῶν ἡμᾶς σὺν ὑμῖν εἰς Χριστόν, καὶ
 χρίσας ἡμᾶς, Θεός· ὁ καὶ σφραγισάμενος ἡμᾶς, καὶ
 δούς τὸν ἀρράβωνά τοῦ Πνεύματος ἐν ταῖς καρδίαις
 ἡμῶν. Ἐγὼ δὲ μάρτυρα τὸν Θεὸν ἐπικαλοῦμαι, ἐν
 τὴν ἐμὴν ψυχὴν, ὅτι φειδόμενος ὑμῶν, οὐκ ἔτι ἦλθον
 εἰς Κόρινθον. Οὐχ ὅτι κυριεύομεν ὑμῶν τῆς πίστεως,
 ἀλλὰ συνεργοὶ ἐσμεν τῆς χαρᾶς ὑμῶν· τῇ γὰρ πίστει
 ἐστήκατε. Ἐκριναι δὲ ἐμαυτῷ τοῦτο, τὸ μὴ πάλιν
 ἐν λύπῃ πρὸς ὑμᾶς. Εἰ γὰρ ἐγὼ λυπῶ ὑμᾶς, καὶ
 ὁ εὐφραίνων με, εἰ μὴ ὁ λυπούμενος ἐξ ἐμοῦ

καὶ ἔγραψα ὑμῖν τοῦτο αὐτὸ, ἵνα μὴ ἐλθὼν λύπην ἔ-
ω, ἀφ' ὧν ἔδει με χαίρειν, πεποιθὼς ἐπὶ πάντας ὑ-
μᾶς, ὅτι ἡ ἐμὴ χαρὰ πάντων ὑμῶν ἔστιν. Ἐκ γὰρ πολ-
υῶς θλίψεως καὶ συνοχῆς καρδίᾳς ἔγραψα ὑμῖν δια-
φόρων δακρύων, οὐχ ἵνα λυπηθῆτε, ἀλλὰ τὴν ἀγά-
πην ἵνα γνῶτε, ἣν ἔχω περισσοτέρως εἰς ὑμᾶς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

ἀ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

τίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή-
σεται.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ιε'. Εβδομάδος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅτε ἦλθε Πέτρος εἰς Ἀντιόχειαν, κατὰ Κεφ. 2.
Β'. 1 14
πρόσωπον αὐτῷ ἀντέστην, ὅτι κατεγνωσμένος ἦν. Πρὸ
οὗ γὰρ ἐλθεῖν τινὰς ἀπὸ Ἰακώβου, μετὰ τῶν ἐθ-
νῶν συνήσθιεν· ὅτε δὲ ἦλθον, ὑπέστελλε, καὶ ἀφώ-
ρizen ἑαυτὸν, φοβούμενος τοὺς ἐκ περιτομῆς. Καὶ συν-
πεκρίθησαν αὐτῷ καὶ οἱ λοιποὶ Ἰουδαῖοι· ὥστε καὶ
αρνάσθαι συναπῆχθαι αὐτῶν τῇ ὑποκρίσει. Ἀλλ' ὅτε
ᾤδον ὅτι οὐκ ὀρνοποδοῦσι πρὸς τὴν ἀλήθειαν τοῦ
εὐαγγελίου, εἶπον τῷ Πέτρῳ ἔμπροσθεν πάντων: Εἰ
ὑμεῖς Ἰουδαῖοι ὑπάρχον, ἐθνικῶς ζῆς καὶ οὐκ ἰσραηλῶς,
καὶ τὰ ἔθνη ἀναγκάζεις ἰουδαΐζειν; Ἡμεῖς φύσει Ἰου-
δαῖοι, καὶ οὐκ ἐξ ἐθνῶν ἀμαρτωλοὶ, εἰδότες ὅτι οὐ δι-
καιούται ἄνθρωπος ἐξ ἔργων νόμου, ἐὰν μὴ διὰ πί-
στεως Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν
πιστεύσαμεν, ἵνα δικαιωθῶμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ,
καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου· διότι οὐ δικαιωθήσεται ἐξ
ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΙΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α' 21.
 Ἀδελφοί, οὐκ ἀξιεῖω τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ· εἰ γὰρ διὰ νόμου δικαιοσύνη, ἄρα Χριστὸς δωρεάν ἀπέθανεν ὑμῖν.
 Γ. 1. Ὁ ἀνόητος Γαλάται, τίς ὑμᾶς ἐβάσκανε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι; οἷς κατ' ὀφθαλμοὺς Ἰησοῦς Χριστὸς προεγράφη ἐν ὑμῖν ἐσταυρωμένος. Τοῦτο μόνον θέλω μαθεῖν ἀφ' ὑμῶν· ἐξ ἔργων νόμου τὸ πνεῦμα ἐλάβετε ἢ ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Οὕτως ἀνόητοί ἐστε; ἐναρξάμενοι πνεύματι, νῦν σαρκὶ ἐπιτελεῖσθε; Τοσαῦτα ἐπάνευσε εἰκῇ; εἶγε καὶ εἰκῇ. Ὁ οὖν ἐπιχορηγῶν ὑμῖν τὸ πνεῦμα, καὶ ἐνεργῶν δυνάμεις ἐν ὑμῖν, ἐξ ἔργων νόμου, ἐξ ἀκοῆς πίστεως; Καθὼς Ἀβραάμ ἐπίστευσεν τῷ Θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην· γινώσκετε ἄρα ὅτι οἱ ἐκ πίστεως, οὗτοί εἰσιν υἱοὶ Ἀβραάμ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΙΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α' 23.
 Ἀδελφοί, κατὰ ἄνθρωπον λέγω, ὅμως ἀνθρώπου κυρωμένην διαθήκην οὐδεὶς ἀθετεῖ, ἢ ἐπιδιατάσσει. Τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐρρέθησαν αἱ ἐπαγγελίαι, καὶ σπέρματι αὐτοῦ. Οὐ λέγει «Καὶ τοῖς σπέρμασιν», ἐπὶ πολλῶν, ἀλλ' ὡς ἐφ' ἑνὸς «Καὶ τῷ σπέρματί σοι ὅς ἐστι Χριστός. Τοῦτο δὲ λέγω, διαθήκην προκεκυρωμένην ὑπὸ τοῦ Θεοῦ εἰς Χριστόν ὃ μετὰ ἑτὴ τετρασὶα καὶ τριάκοντα γεγονώς νόμος οὐκ ἀκυροῖ, εἰς καταργῆσαι τὴν ἐπαγγελίαν. Εἰ γὰρ ἐκ νόμου ἡ κυριότητα, οὐκ ἔτι ἐξ ἐπαγγελίας· τῷ δὲ Ἀβραάμ ἐπαγγελίας κεχάριται ὁ Θεός. Τί οὖν ὁ νόμος; ἡμετέρας χάριν προσετέθη, ἄχρις οὗ ἔλθῃ τὸ σπέρμα, ἵνα καταργηται. Διαταγῆς δὲ Ἀγγέλων, ἐν γὰρ

επίτου. Ὁ δὲ μεσίτης, ἐνὸς οὐκ ἔστιν· ὁ δὲ Θεὸς εἷς
 ἔστιν. Ὁ οὖν νόμος κατὰ τῶν ἐπαγγελιῶν τοῦ Θεοῦ;
 ἢ γένοιτο! εἰ γὰρ ἐδόθη νόμος δυνάμενος ζωοποιῆσαι,
 πῶς ἂν ἐκ νόμου ἦν ἡ δικαιοσύνη. Ἀλλ' συνέκλεισεν
 ἡ γραφὴ τὰ πάντα ὑπὸ ἁμαρτίαν, ἵνα ἡ ἐπαγγελία ἐκ
 πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ δοθῇ τοῖς πιστεύουσι.

Τῇ ἡμερτῇ τῆς ιε'. εβδομαδος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν, ὑπὸ νόμον ἐ-
 κτεταμένοι συγκεκλεισμένοι εἰς τὴν μέλλουσαν πίστιν
 καταλυθῆναι. Ὅστε ὁ νόμος παιδαγωγὸς ἡμῶν γέ-
 νηεν εἰς Χριστόν, ἵνα ἐκ πίστεως δικαιωθῶμεν. Ἐλ-
 λείψας δὲ τῆς πίστεως, ἢν ἔτι ὑπὸ παιδαγωγόν ἔσμεν.
 ὅτι γὰρ υἱοὶ Θεοῦ ἐστε διὰ τῆς πίστεως ἐν Χριστῷ
 Ἰησοῦ. Ὅσοι γὰρ εἰς Χριστόν ἐβαπτίσθητε, Χριστόν
 ἐκδύσασθε. Οὐκ ἐν Ἰουδαίῳ, οὐδὲ Ἕλλην· οὐκ ἐν
 ὄντι, οὐδὲ ἐλεύθερος· οὐκ ἐν ἄρσεν καὶ θῆλῳ· πάν-
 τες γὰρ ὑμεῖς εἷς ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Εἶδὲ ὑμεῖς
 ὅτι οὐκ ἐστὶν ἰσχυρὸς, ἄρα τοῦ Ἀβραάμ σπέρμα ἐστέ, καὶ κατ'
 ἐπαγγελίαν κληρονόμοι. Λέγω δέ, ἐφ' ὅσον χρόνον ὁ
 κληρονόμος νηπίος ἐστίν, οὐδὲν διαφέρει δούλου, κύριος
 πάντων ὢν· ἀλλὰ ὑπὸ ἐπιτρόπους ἐστὶ καὶ οἰκονό-
 μος ἄχρι τῆς προθεσμίας τοῦ πατρὸς. Οὕτως καὶ ἡ-
 μῖς, ὅτε ἦμεν νήπιοι, ὑπὸ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου ἦ-
 ναι δεδουλωμένοι· ὅτε δὲ ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρό-
 νου, ἐξαπέστειλεν ὁ Θεὸς τὸν Υἱόν αὐτοῦ, γενόμενον ἐκ
 παρθενικῆς, γενόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐ-
 γοράσῃ, ἵνα τὴν υἱοθεσίαν ἀπολάβωμεν.

Κεφ.
Γ'. 11.

Κεφ.
Δ'. 11.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΙΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, τότε μὲν οὐκ εἰδότες Θεόν, ἐδουλεύσατοῖς μὴ φύσει οὐσι θιεοῖς· νυνὶ δὲ γινόντες Θεόν, μᾶλλον δὲ γνωσθέντες ὑπὸ Θεοῦ, πῶς ἐπιστρέφετε πάλιν εἰς τὰ ἀσθενῆ καὶ πτωχὰ στοιχεῖα, οἷς πάλιν ὀνῶθεν δουλεύειν θέλετε; Ἡμέρας παρατηρεῖσθε, καὶ μῆνας, καὶ καιροὺς, καὶ ἐνιαυτούς. Φοβοῦμαι ὑμᾶς, μήπως εἰς κεκοπίαινα εἰς ὑμᾶς. Γίνεσθε ὡς ἐγὼ, ὅτι καὶ γὰρ ὑμεῖς· ἀδελφοί, θέομαι ὑμῶν· οὐδὲν με ἡδικοῦσατε. ὁδοῦτε δὲ ὅτι δι' ἀσθενείαν τῆς σαρκὸς εὐηγγελισάμην ὑμῖν τὸ πρότερον· καὶ τὸν πειρασμόν μου τὸν ἐν σαρκί μου οὐκ ἐξουθενήσατε, ἡδὲ ἐξέπτύσατε, ἀλλὰ ὡς ἄγγελον Θεοῦ ἐδέξασθέ με, ὡς Χριστὸν Ἰησοῦν. Τίς οὖν ἦν ὁ μακαρισμός ὑμῶν; μαρτυρῶ γὰρ ὑμῖν ὅτι, εἰ δυνάμενοι ἦν, τοὺς ὀφθαλμοὺς ὑμῶν ἐξορύξαντες ὅν ἐδώκατέ μοι. Ὡςτε ἐχθρὸς ὑμῶν γέγονα ἀληθεύων ὑμῖν; Ζηλοῦσθε ὑμᾶς οὐ καλῶς, ἀλλὰ ἐκκληῖσαι ἡμᾶς θέλουσιν, ἵνα αὐτοὶ τῆς ζηλοῦσθε. Καλὸν δὲ τὸ ζηλοῦσθαι ἐν καλῷ πάντοτε καὶ μὴ μόνον ἐν τῷ παρεῖναι με πρὸς ὑμᾶς. Τέκνον μου, οὗς πάλιν ὠδίνω, ἄχρις οὗ μορφωθῇ Χριστὸς ἐν ὑμῖν. Ἡθελον δὲ παρεῖναι πρὸς ὑμᾶς ἄρτι, καὶ ἀλλοῦ τὴν φωνήν μου, ὅτι ἀποροῦμαι ἐν ὑμῖν. Λέγετέ μοι, ὑπὸ νόμον θέλοντες εἶναι, τὸν νόμον οὐκ ἀκούετε;

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΙΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, διὰ τοῦτο ἔπεμψα ὑμῖν Τιμόθεον, ὃς ἐστὶ τέκνον μὴ ἀγαπητὸν καὶ πιστὸν ἐν Κυρίῳ, ὃς ὑμᾶς ἀγαπᾷ ὡς ἐγώ· ἵνα αὐτὸς ὁδοῦσιν ὑμᾶς εἰς τὴν ἀλήθειαν καὶ τὴν ἐκκλησίαν διδασκῶ. Ὡς μὴ ἐρχομένου δὲ

ρος ὑμᾶς, ἐφυσιώσῃσαν τινες. Ἐλεύσομαι δὲ ταχέως
 ρος ὑμᾶς. εἰάν ὁ Κύριος βελήσῃ, καὶ γνώσομαι οὐ τὸν
 ἦγον τῶν πεφυσιωμένων, ἀλλὰ τὴν δύναμιν. Οὐ γὰρ
 λόγῳ ἢ βασιλείᾳ τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ἐν δυνάμει. Τί θέ-
 τε; Ἐν ῥάβδῳ ἔλθω πρὸς ὑμᾶς, ἢ ἐν ἀγάπῃ πνεύ-
 ατί τε πραότητος; Ὅλως ἀκούεται ἐν ὑμῖν πορνεία, Κε 94
 αὶ τοιαύτη πορνεία, ἣτις οὐδὲ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ὀνομά-
 εται, ὥστε γυναικῶνα τοῦ πατρὸς ἔχειν. Καὶ ὑμεῖς
 πεφυσιωμένοι ἐστέ, καὶ οὐχὶ μᾶλλον ἐπενδύσατε, ἵνα
 ἀρῶν ἐν μέσσοις ὑμῶν ὁ τὸ ἔργον τοῦτο ποιήσας. Ἐ-
 ῶ μὲν γὰρ ὡς ἀπὼν τῷ σώματι, παρὼν δὲ τῷ πνεύ-
 ατι, ἥδη κέκρινα ὡς παρὼν τὸν οὐτῶ τοῦτο κατεργα-
 ῶμενον. Ἐν τῷ ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ, συναχθέντων ὑμῶν καὶ τοῦ ἐμοῦ πνεύματος, σὺν
 τῇ δυνάμει τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, παραδοῦ-
 αὶ τὸν τοιοῦτον τῷ Σατανᾷ εἰς ὄλεθρον τῆς σαρκὸς,
 αὐτὸ τὸ πνεῦμα σωσῇ ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Ε'. ΕΩΘΙΝΟΝ Δ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
 νομίαν σου.

τίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

ρος Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σιότους φῶς λαῖμψαι, 815
 ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν
 τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ, ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Ἐχομεν δὲ τὸν νησαυρὸν τοῦτον ἐν ὁστρο-
 φάτοις σκευέσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ
 Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν. Ἐν παντὶ βλιθόμενοι, 816
 στενοχωρούμενοι· ἀπορρέμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαιπ-

διωκόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλείπομενοι· καταβαλλόμενοι, ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι. Πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀεὶ γάρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦ ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ σινητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὅστε οὗ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἐχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον «Ἐπίστευσα, διό ἐλάλησα», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διό καὶ λαλοῦμεν. Εἰδότες ὅτι ὁ ἐργείρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν, καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερθεὶς καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσῃ, διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύσῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ο' κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΙΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 2.} **Α**' ἀδελφοί, ἡμεῖς κατὰ Ἰσααὶν ἐπαγγελίας τέκνα σμέν. Ἀλλ' ὥσπερ τότε ὁ κατὰ σάρκα γεννηθεὶς ἐδίωκε τὸν κατὰ πνεῦμα, οὕτω καὶ νῦν. Ἀλλὰ τί λέγει ἡ Γραφή; «Ἐκβαλε τὴν παιδίσκην καὶ τὸν υἱὸν αὐτῆς, οὐ γὰρ μὴ κληρονομήσῃ ὁ υἱὸς τῆς παιδίσκης μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς ἐλευθερίας». Ἄρα, ἀδελφοί, οὐκ ἐσμέν τῆς παιδίσκης τέκνα, ἀλλὰ τῆς ἐλευθερίας. Τῇ ἐλευθερίᾳ οὖν, ἣ Χριστὸς ἡμᾶς ἠλευθερώσε, στήκετε, καὶ μὴ πάλιν ζυγῷ δουλείας ἐνέχεσθε. Ἴδε, ἐγὼ Παῦλος λέγω ὑμῖν, ὅτι εἰάν περιτέμνησθε, Χριστὸς ὑμᾶς ἔδεν ὠφελῆσαι. Μαρτύρομαι δὲ πάλιν παντὶ ἀνθρώπῳ περιεμνομένῳ, ὅτι οὐκ ἐπιλέτης ἐστὶν ὅλον τὸν νόμον ποιῆσαι. Κατηρτίσθητε τῷ Χριστῷ, οἱ τινες ἐν νόμῳ δικαιοῦσθαι

τῆς χάριτος ἐξεπέσετε. Ἡμεῖς γὰρ πνεύματι ἐκ πί-
 τεως ἐλπίδα δικαιοσύνης ἀπεκδεχόμεθα. Ἐν γὰρ
 Χριστῷ Ἰησοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροθυ-
 τία, ἀλλὰ πίστις δι' ἀγάπης ἐνεργουμένη. Ἐτρέχετε
 καλῶς· τίς ὑμᾶς ἀνέκοψε τῇ ἀληθείᾳ μὴ πείθεσθαι;
 ἢ πεισμονή οὐκ ἐκ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς. Μικρὰ ζύμη
 ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐγὼ πέποιθα εἰς ὑμᾶς ἐν Κυ-
 ρῷ ὅτι οὐδὲν ἄλλο φρονήσετε· ὁ δὲ ταράσσων ὑμᾶς
 βαστάσει τὸ κρίμα, ὅς τις ἂν ᾔ.

Τῇ ΤΡΙΤῇ Τῆς 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰ περιτομὴν ἔτι κηρύσσω, τί ἔτι διώκομαι;
 ἄρα κατήργηται τὸ σκάνδαλον τοῦ σταυροῦ. Ὅφελον
 καὶ ἀποκόφονται οἱ ἀναστατοῦντες ὑμᾶς. Ὑμεῖς γὰρ
 ἐπ' ἐλευθερίᾳ ἐκλήθητε, ἀδελφοί· μόνον μὴ τὴν ἐλευ-
 θερίαν εἰς ἀφορμὴν τῇ σαρκί, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀγάπης
 δουλεύετε ἀλλήλοις. Ὁ γὰρ πᾶς νόμος ἐν ἐνὶ λόγῳ
 πληροῦται, ἐν τῷ « Ἀγαπήσεις τὸν πλησίον σου ὡς
 ἑαυτόν ». Εἰ δὲ ἀλλήλους δαίνετε, καὶ κατεσθίετε,
 βλέπετε μὴ ὑπὸ ἀλλήλων ἀναλωθῆτε. Λέγω δὲ· πνεύ-
 ματι περιπατεῖτε, καὶ ἐπιθυμίαν σαρκὸς οὐ μὴ τελέ-
 σητε. Ἡ γὰρ σὰρξ ἐπιθυμεῖ κατὰ τοῦ πνεύματος· τὸ
 δὲ πνεῦμα κατὰ τῆς σαρκὸς· ταῦτα δὲ ἀντίκειται ἀλ-
 λήλοις, ἵνα μὴ, ἃ ἂν θέλητε, ταῦτα ποιῆτε. Εἰ δὲ
 πνεύματι ἄγεσθε, οὐκ ἐστέ ὑπὸ νόμον. Φανερά δὲ ἐσι-
 τὰ ἔργα τῆς σαρκὸς· ἃ τινά ἐστι, μοιχεία, πορνεία, ἀ-
 καθαρσία, ἀσέλγεια, εἰδωλολατρεία, φαρμακεία, ἔχ-
 θραι, ἔρεις, ζῆλοι, θυμοί, ἐριθείαι, διχαστασίαι, αἰρέ-
 σεις, φθόνοι, φόνοι, μέθαι, κῶμοι, καὶ τὰ ὅμοια τέτοις,
 ἅπερ λέγω ὑμῖν, καθὼς καὶ προεῖπον, ὅτι οἱ τὰ τοιαῦ-
 τα πράσσοντες βασιλείαν Θεοῦ οὐ κληρονομή-
 σω

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ. Εἰ γὰρ δοκεῖ τις εἶναι τι, μηδὲν ὢν, ἑαυτὸν φρεναπατᾷ. Τὸ δὲ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει, καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον. Ἐκαστος γὰρ τὸ ἴδιον φορτίον βαστάσει. Κοινωνεῖτω δὲ ὁ κατηχούμενος τὸν λόγον τῷ κατηχοῦντι ἐν πᾶσιν ἀγαθοῖς. Μὴ πλανᾶσθε. Θεὸς οὐ μυκτηρίζεται· ὁ γὰρ ἐὼν σπείρη ἄνθρωπος, τοῦτο καὶ θερίσει· ὅτι ὁ σπείρων εἰς τὴν σάρκα ἑαυτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς θερίσει φθοράν· ὁ δὲ σπείρων εἰς τὸ πνεῦμα, ἐκ τοῦ πνεύματος θερίσει ζωὴν αἰώνιον. Τὸ δὲ καλὸν ποιοῦντες μὴ ἐκκακῶμεν· καιρῷ γὰρ ἰδίῳ θερίσομεν, μὴ ἐκλυόμενοι. Ἄρα οὖν ὡς καιρὸν ἔχομεν, ἐργαζώμεσθα τὸ ἀγαθὸν πρὸς πάντας, μάλιστα δὲ πρὸς τοὺς οἰκείους τῆς πίστεως.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος Θεοῦ, τοῖς ἁγίοις τοῖς οὖσιν ἐν Ἐφέσῳ, καὶ πιστοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ· Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐλογητός ὁ Θεός, καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ εὐλογήσας ἡμᾶς ἐν πάσῃ εὐλογίᾳ πνευματικῇ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ· καθὼς ἐξελέξατο ἡμᾶς ἐν αὐτῷ πρὸ καταβολῆς κόσμου, εἶναι ἡμᾶς ἁγίους καὶ ἀσώμους κατενώπιον αὐτοῦ ἐν ἀγάπῃ, προορίσας ἡμᾶς ἑαυτοῦ ἁγίαν διαθήκην ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς αὐτὸν, κατὰ τὴν ἐκτίμησιν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς ἑπαινον δόξης τῆς

χάριτος αὐτοῦ, ἐν ᾗ ἐχαρίτωσεν ἡμᾶς ἐν τῷ ἡγαπημένῳ. Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς 15. Ἑβδομάδος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν παραπτωμάτων, κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἧς ἐπερίσσευσεν εἰς ἡμᾶς ἐν πάσῃ σοφίᾳ καὶ φρονήσει, γνωρίσας ἡμῖν ὁ θεὸς τὸ μυστήριον τοῦ θελήματος αὐτοῦ, κατὰ τὴν εὐδοκίαν αὐτοῦ, ἣν προέβλετο ἐν αὐτῷ, εἰς οἰκονομίαν τοῦ πληρώματος τῶν καιρῶν, ἀνακεφαλαιώσασθαι τὰ πάντα ἐν τῷ Χριστῷ, τὰ τε ἐν τοῖς οὐρανοῖς καὶ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς· ἐν αὐτῷ, ἐν ᾧ καὶ ἐκληρώσθημεν, προορισθέντες κατὰ πρόθεσιν τοῦ τὰ πάντα ἐνεργοῦντος, κατὰ τὴν βουλήν τοῦ θελήματος αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ, τοὺς προηλπικότες ἐν τῷ Χριστῷ. Ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς, ἀκούσαντες τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τὸ εὐαγγέλιον τῆς σωτηρίας ὑμῶν· ἐν ᾧ καὶ πιστεύσαντες ἐσφραγίσθητε τῷ Πνεύματι τῆς ἐπαγγελίας τῷ ἁγίῳ· ὅς ἐστιν ἀρράθων τῆς κληρονομίας ἡμῶν, εἰς ἀπολύτρωσιν τῆς περιποιήσεως, εἰς ἔπαινον τῆς δόξης αὐτοῦ. Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ ἀκούσας τὴν κατὰ ὑμᾶς πίστιν ἐν τῷ Κυρίῳ Ἰησοῦ, καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μνεῖαν ὑμῶν ποιοῦμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ θεὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης, δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει αὐτοῦ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ 15'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν τὸ ἐν μακρότῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· « Τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς »· Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ: Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι, μὴ ἐσθίετε δι' ἐκεῖνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ 5'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

Προκείμενον, Ὕμνος Βαρυς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

Στίχ. Ἐνέγκαστε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν, μὴ εἰς κενὸν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ δέξασθαι ὑμᾶς. Λέγει γάρ: « Καὶ ὡς δεκτῷ ἐπήκουσά σου, καὶ ἐν ἡμέρᾳ σωτηρίας ἐβοήθησά σοι ». Ἴδου νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος, ἰδου νῦν ἡμέρα σωτηρίας. Μηδεμίαν ἐν μηδενὶ διδόντες προσκοπήν, ἵνα μὴ μωμηθῇ ἡ διακονία· ἀλλ' ἐν παντὶ συνιστώμενοι ὡς Θεοῦ διάκονοι ἐν ὑπομονῇ πολλῇ, ἐν νηφείᾳ, ἐν ἀνάγκαις, ἐν στενοχωρίαις, ἐν πληγαῖς, ἐν φυλακαῖς, ἐν ἀκαταστασίαις, ἐν κόποις, ἐν ἀγρυπνίαις, ἐν ἀγνότητι, ἐν γνώσει, ἐν μακροθυμίᾳ,

ἐν χρηστότητι, ἐν πνευματι ἁγίῳ, ἐν ἀγαπῇ ἀνυπο-
κρίτῳ, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἐν δυνάμει Θεοῦ, διὰ τῶν
ὀπλῶν τῆς δικαιοσύνης τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν, διὰ
δόξης καὶ ἀτιμίας, διὰ δυσφημίας καὶ εὐφημίας· ὥς
πλάνοι καὶ ἀληθεῖς· ὥς ἀγνοοῦμενοι καὶ ἐπιγινωσκό-
μενοι· ὥς ἀποκινῆσιντες, καὶ ἰδοὺ ζῶμεν· ὥς παι-
δεύομενοι καὶ μὴ θανατούμενοι· ὥς λυπούμενοι, ἀεὶ
δὲ χαίροντες· ὥς πτωχοί, πολλοὺς δὲ πλουτίζοντες·
ὥς μηδὲν ἔχοντες, καὶ πάντα κατέχοντες.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, πάντα ὑπέταξεν ὁ Θεὸς ὑπὸ τοὺς πόδας
τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν ὑπὲρ πάν-
τα τῇ Ἐκκλησίᾳ, ἣτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ πλήρω-
μα τοῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου. Καὶ ὑμεῖς ὄντας
νεκροὺς τοῖς παραπτώμασι καὶ ταῖς ἁμαρτίαις, ἐν αἷς
ποτε περιεπατήσατε κατὰ τὸν αἰῶνα τοῦ κόσμου τού-
του, κατὰ τὸν ἄρχοντα τῆς ἐξουσίας τοῦ αἔρος, τοῦ
πνεύματος τοῦ ἐνεργοῦντος ἐν τοῖς υἱοῖς τῆς ἀπει-
θείας· ἐν οἷς καὶ ἡμεῖς πάντες ἀνεστράφημέν ποτε ἐν
ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς σαρκὸς ἡμῶν, ποιῶντες τὰ θελή-
ματα τῆς σαρκὸς καὶ τῶν διανοιῶν, καὶ ἡμεν τέκνα
φύσει ὀργῆς, ὥς καὶ οἱ λοιποί.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἢ καὶ ἔτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων, καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομοῦντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν Ἀποστόλων καὶ Προφητῶν, ὅντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογημένη, αὖξει εἰς ναὸν ἁγίον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικήτηριον τοῦ Θεοῦ ἐν πνεύματι. Τούτου χάριν ἐγὼ Παῦλος ὁ δέσμιος τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ ὑπὲρ ὑμῶν τῶν ἔσθλων· εἶγε ἠκούσατε τὴν οἰκονομίαν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ τῆς δοθείσης μοι εἰς ὑμᾶς, ὅτι κατὰ ἀποκαλύψιν ἐγνώρισέ μοι τὸ μυστήριον, καθὼς προέγραψα ἐν ὀλίγῳ (πρὸς ὃ δύνασθε ἀναγινώσκοντες νοῆσαι τὴν σύνεσίν μου ἐν τῷ μυστηρίῳ τοῦ Χριστοῦ)· ὃ ἐν ἑτέrais γενεαῖς οὐκ ἐγνώρισθη τοῖς υἱοῖς τῶν ἀνθρώπων, ὡς νῦν ἀπεκαλύφθη τοῖς ἁγίοις Ἀποστόλοις αὐτοῦ καὶ Προφήταις ἐν Πνεύματι· εἶναι τὰ ἔσθνη συγκληρονόμα καὶ σύσσωμα καὶ συμμέτοχα τῆς ἐπαγγελίας αὐτοῦ ἐν τῷ Χριστῷ, διὰ τοῦ εὐαγγελίου, οὗ ἐγενόμην διάκονος, κατὰ τὴν δωρεὰν τῆς χάριτος τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθείσάν μοι κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἐμοὶ τῷ ἐλαχιστοτέρῳ πάντων τῶν ἁγίων ἐδόθη ἡ χάρις αὕτη, ἐν τοῖς ἔσθνεσιν εὐαγγελίσασθαι τὸν ἀνεξιχνίαστον πλοῦτον τοῦ Χριστοῦ, καὶ φωτίσαι πάντας, τίς ἡ οἰκονομία τῆς μυστηρίου τῆς ἀποκεκρυμένου ἀπὸ τῶν αἰώνων ἐν τῷ Θεῷ, τῷ τὰ πάντα κτίσαντι διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ· ἵνα γνωρισθῇ νῦν τοῖς ἀρχαῖς

καὶ ταῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς ἐπουρανίοις διὰ τῆς ἐκκλη-
σίας ἡ πολυποίκιλος σοφία τοῦ Θεοῦ, κατὰ πρόθεσιν
τῶν αἰώνων, ἣν ἐποίησεν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ
ἡμῶν. Ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν παρρησίαν, καὶ τὴν προσαγω-
γὴν ἐν πεποιθήσει, διὰ τῆς πίστεως αὐτοῦ. Διὸ αἰτού-
μαι μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς διλήψεσί μου ὑπὲρ ὑμῶν, ἥτις
ἐστὶ δόξα ὑμῶν. Τοῦτου χάριν κάμπτω τὰ γόνατά μου
πρὸς τὸν Πατέρα τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐξ
ὧν πᾶσα πατριὰ ἐν οὐρανοῖς καὶ ἐπὶ γῆς ὀνομάζεται,
να δώῃ ἡμῖν κατὰ τὸν πλοῦτον τῆς δόξης αὐτοῦ, δυ-
νάμει κραταιωσθῆναι διὰ τοῦ Πνεύματος αὐτοῦ εἰς τὸν
ὅσον ἄνθρωπον· κατοικῆσαι τὸν Χριστὸν διὰ τῆς πί-
στεως ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, ἐν ἀγάπῃ ἐρρῶζόμενοι
καὶ τεθεμελιωμένοι· ἵνα ἐξισχύσητε καταλαβεσθαι
τὸν πᾶσι τοῖς ἁγίοις, τί τὸ πλάτος καὶ μήκος καὶ
ἕψος καὶ ὕψος· γινώσκίτε τὴν ὑπεربάλλουσαν τῆς
ἐνώσεως ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ἵνα πληρωθῆτε εἰς πᾶν
τὸ πλήρωμα τοῦ Θεοῦ. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑπὲρ πάντα
τοῖς αἰῶσι ὑπερεκπερισσοῦ, ὧν αἰτούμεθα ἡ νοοῦμεν,
κατὰ τὴν δύναμιν τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἡμῖν, αὐτῷ ἡ
δόξα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, εἰς πάσας τὰς
ἐνεαὸς τοῦ αἰῶνος τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ 12. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μνηέτι ὧμεν νήπιοι, κλυθωνιζόμενοι καὶ πε-
φερόμενοι παντὶ ἀνέμῳ τῆς διδασκαλίας, ἐν τῇ κυ-
ρίᾳ τῶν ἀνθρώπων, ἐν πανουργίᾳ πρὸς τὴν μεθοδείαν
τῆς πλάνης· ἀληθεύοντες δὲ ἐν ἀγάπῃ, ἀυξήσωμεν εἰς
τὸν τὰ πάντα, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ, ὁ Χριστός. Ἐξ οὗ
καὶ τὸ σῶμα συναρμολογούμενον, καὶ συμβιβαζόμενον
ἐν πάσῃ ἀφῇ τῆς ἐπιχορηγίας, κατ' ἐνέργειαν ἐν μέ-
ρῳ ἑνὸς ἐκάστου μέρους, τὴν αὐξήσιν τοῦ σώματος

ποιεῖται, εἰς οἰκονομίαν ἑαυτοῦ ἐν ἀγάπῃ. Τοῦτο οὖν λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μὴκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, κακῶς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{9.} **Α**δελφοί, τοῦτο λέγω, καὶ μαρτύρομαι ἐν Κυρίῳ, μὴκέτι ὑμᾶς περιπατεῖν, κακῶς καὶ τὰ λοιπὰ ἔσθνη περιπατεῖ ἐν ματαιότητι τοῦ νοῦς αὐτῶν, ἐσκοτισμένοι τῇ διανοίᾳ, ὄντες ἀπηλλοτριωμένοι τῆς ζωῆς τοῦ Θεοῦ διὰ τὴν ἀγνοίαν τὴν οὖσαν ἐν αὐτοῖς, διὰ τὴν πώρωσιν τῆς καρδίας αὐτῶν· οἱ τινες ἀπηλγνηότες ἑαυτοὺς παρέδωκαν τῇ ἀσελγείᾳ, εἰς ἐργασίαν ἀκαθαρσίας πάσης ἐν πλεονεξίᾳ. Ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως ἐμάθετε τὸν Χριστόν· εἴγε αὐτὸν ἠκούσατε, καὶ ἐν αὐτῷ ἐδιδάχθητε, κακῶς ἐστὶν ἀλήθεια ἐν τῷ Ἰησοῦ. Ἀποτίεσθαι ὑμᾶς, κατὰ τὴν προτέραν ἀνατροπὴν, τὸν παλαιὸν ἀνδρῶπον τὸν φθειρόμενον κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τῆς σαρκὸς· ἀνανεοῦσθαι δὲ τῷ πνεύματι τοῦ νοῦς ὑμῶν καὶ ἐνδύσασθαι τὸν καινὸν ἀνδρῶπον, τὸν κατὰ Θεὸν κτισθέντα ἐν δικαιοσύνῃ καὶ ὁσιότητι τῆς ἀληθείας. Διὸ ἀποτιέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΙΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} ^{10.} ^{11.} **Α**δελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε ταῖς φρεσίν, ἀλλὰ τὴν κακίαν νηπιῶζετε, ταῖς δὲ φρεσὶ τέλειοι γίνεσθε. τῷ νόμῳ γέγραπται: «Ὅτι ἐν ἑτερογλώσσοις, καὶ οὐδ' οὐτως εἰσακούσονται μου, λέγει Κύριος». Ὡστε αἱ γλῶσσαι εἰς σημεῖόν εἰσιν, οὐ τοῖς πιστεύουσιν, ἀλλὰ τοῖς

πίστοις· ἡ δὲ προφητεία οὐ τοῖς ἀπίστοις, ἀλλὰ τοῖς
 στευουσιν. Ἐάν οὖν συνέλθῃ ἡ ἐκκλησία ὅλη ἐπὶ
 αὐτὸ, καὶ πάντες γλώσσαις λαλῶσιν, εἰσέλθωσι δὲ
 ὧται, ἢ ἄπιστοι, οὐκ ἐροῦσιν ὅτι μαίνεσθαι; Ἐάν δὲ
 ἄνθρωποι προφητεύωσιν, εἰσέλθῃ δὲ τις ἄπιστος, ἢ ἰδιώ-
 τας, ἐλέγχεται ὑπὸ πάντων, ἀνακρίνεται ὑπὸ πάντων·
 οὕτω τὰ κρυπτὰ τῆς καρδίας αὐτοῦ φανερά γίνε-
 ται· καὶ οὕτω πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον, προσκυνήσῃ τῷ
 Θεῷ ἀπαγγέλλων ὅτι ὁ Θεὸς ὄντως ἐν ὑμῖν ἐστίν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Ζ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Σ'.

Προκείμενον, Ήχος πλ. Δ'.

ἴασθαι, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

ἴχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

ὁ Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ναὸς Θεοῦ ζῶντος, καὶ καθὼς εἶπεν
 ὁ Θεός «Ὅτι ἐνοικήσω ἐν αὐτοῖς, καὶ ἐμπεριπατήσω, καὶ
 ἐσομαι αὐτῶν Θεός, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι λαός. ὅτι
 ἐξέλθῃτε ἐκ μέσου αὐτῶν, καὶ ἀφορίσθητε, λέγει
 ὁ Θεός, καὶ ἀκαθάρτου μὴ ἄπτεσθαι, καὶ γὰρ εἰσδέξομαι
 ὑμᾶς· καὶ ἐσομαι ὑμῖν εἰς πατέρα, καὶ ὑμεῖς ἔσε-
 ῖσθε μοι εἰς υἱούς καὶ θυγατέρας, λέγει Κύριος παντο-
 κράτωρ». Ταύτας οὖν ἔχοντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀγα-
 πῶς ἀγαπᾷμεν ἑαυτοὺς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
 σαρκὸς καὶ πνεύματος, ἐπιτελοῦντες ἀγιωσύνην ἐν φό-
 βῳ Θεοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ήχος πλ. Β'.

ὅτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

ἴχ. Προφιδάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεθ. **Α**ἱ δέσφολοί, ἀποθέμενοι τὸ ψεῦδος, λαλεῖτε ἀλήθειαν
 λ. 25. ἕκαστος μετὰ τοῦ πλησίον αὐτοῦ· ὅτι ἐσμὲν ἀλλήλων
 Ζαχ. μέλη. Ὁργίζεσθε, καὶ μὴ ἁμαρτάνετε. Ὁ ἥλιος μὴ
 Ψαλ. πιδυέντω ἐπὶ τῷ παροργισμῷ ὑμῶν· μήτε διδοτε τὸ
 δ. 6. τῷ Διαβόλῳ. Ὁ κλέπτων μὴ κέτι κλεπτέτω, μᾶλλον
 κοπιᾷτω, ἐργαζόμενος τὸ ἀγαθὸν ταῖς χερσίν, ἵνα
 μεταδιδόναι τῷ χρεῖαν ἔχοντι. Πᾶς λόγος σαπρὸς
 τῷ στόματι ὑμῶν μὴ ἐκπορευέσθω· ἀλλ' εἴ τις ἀγαθὸν
 πρὸς οἰκοδομὴν τῆς χρεῖας, ἵνα δῷ χάριν τοῖς ἀκού-
 σι. Καὶ μὴ λυπῆτε τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον τοῦ Θεοῦ,
 ὃ ἐσφραγίσθητε εἰς ἡμέραν ἀπολυτρώσεως. Πᾶσα
 κρία, καὶ θυμὸς, καὶ ὀργή, καὶ κραυγὴ, καὶ βλασ-
 μία, ἀρσῆτω ἀφ' ὑμῶν σὺν πάσῃ κακίᾳ. Γένεσθε
 εἰς ἀλλήλους χρηστοί, εὖσπλαγχνοί, χαριζόμενοι ἑα-
 τοῖς, καθὼς καὶ ὁ Θεὸς ἐν Χριστῷ ἐχαρίσατο ὑμῖν

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεθ. **Α**ἱ δέσφολοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν
 Ε. 10. νόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ
 Πατρὶ, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ
 γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ
 Γέν. ῥίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς ὁ Χ-
 ρ. 10. ρὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σω-
 τὴς τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὡσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται
 τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδρά-
 σιν ἐν παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυ-
 τὰς καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἡγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν,
 ὃν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τοὺς γυναῖκας ἑαυτῶν, ^{Κεφ. Ε'. 25.} καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησεν τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ ἑαυτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, καθαρίσας τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι ἵνα παραστήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἑνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχουσαν σπῖλον, ἢ ῥυτίδα, ἢ τι τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ἡ ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶν ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτόν ἀγαπᾷ. Οὐδεὶς γάρ περ τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ' ἐκτρέφει καὶ ἀγαπᾷ αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν Ἐκκλησίαν ἡ ἑαυτοῦ σῶμα, ^{Γεν. Β'. 24. Ματθ. ΙΘ'. 5. Μάρκ. Γ'. 7.} ἡ ἑαυτοῦ μέλη ἐσμέν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. « Ἀντὶ τούτου καταλείψει ὁ ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα αὐτοῦ, καὶ ὄνται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν ». Τὸ μυστήριον τοῦτο ἡγάπη ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Πλὴν καὶ ὑμεῖς καθ' ἓνα ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα.

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν· ἡ δὲ γυνὴ ἵνα φοβῆται τὸν ἄνδρα, ὡς τὸ ἑαυτὴν. ὡς ἡ Ἐκκλησία τὴν ἑαυτοῦ, ἡ ἑαυτοῦ μέλη ἐσμέν τοῦ σώματος αὐτοῦ, ἐκ τῆς σαρκὸς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. « Τίμα τὸν πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα (ἥτις ἐστὶν ἐντολὴ πρώτη ἐν ἐπαγγελίᾳ)· οὗτοί σοι γένηται, καὶ ἔσῃ μακροχρόνιος ἐπὶ τῆς

Ματθ. Καὶ οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, αὐ
 Ε' 4. ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νομοθεσίᾳ Κυρίου.
 Μάρκ. 2'. 10. δοῦλοι ὑπακούετε τοῖς κυρίοις κατὰ σάρκα, μετὰ
 βου καὶ τρόμου, ἐν ἀπλότῃ τῆς καρδίας ὑμῶν,
 τῷ Χριστῷ. Μὴ κατ' ὀφθαλμοδουλείαν, ὡς ἄνθρωποι
 ρεσκοί, ἀλλ' ὡς δοῦλοι τοῦ Χριστοῦ, ποιῶντες τὸ
 λημα τοῦ Θεοῦ ἐκ ψυχῆς. Μετ' εὐνοίας δουλεύοντες
 Δευτ. Κυρίῳ, καὶ οὐκ ἄνθρωποις· εἰδότες ὅτι ὁ ἐάν τι ἐκ
 1'. 17. στος ποιήσῃ ἀγαθόν, τοῦτο κομιεῖται παρὰ τοῦ Κυ
 ρίου, εἴτε δοῦλος, εἴτε ἐλεύθερος. Καὶ οἱ κύριοι τὰ
 αὐτὰ ποιεῖτε πρὸς αὐτούς, ἀνιέντες τὴν ἀπειλήν, εἰδόντες
 ὅτι καὶ ὑμῶν αὐτῶν ὁ Κύριός ἐστιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ
 προσώποληψία οὐκ ἔστι παρ' αὐτῷ.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΙΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α' 18. Ἀδελφοί, στῆτε διὰ πάσης προσευχῆς καὶ δεήσεως
 προσευχόμενοι ἐν παντὶ καιρῷ ἐν πνεύματι, καὶ
 αὐτὸ τοῦτο ἀγρυπνοῦντες ἐν πάσῃ προσκαρτεροῦντες
 καὶ δεήσῃ περὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ὑπὲρ πάντων
 ἵνα μοι δοθῇ λόγος ἐν ἀνοιξίᾳ τοῦ στόματός μου
 παρρησία, γνωρίσαι τὸ μυστήριον τοῦ εὐαγγελίου
 πρὸς οὗ πρεσβεύω ἐν ἀλύσει, ἵνα ἐν αὐτῷ παρρη
 σωμαι, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἵνα δὲ εἰδῆτε καὶ ὑμεῖς
 τὰ κατ' ἐμέ, τί πράσσω, πάντα ὑμῖν γνωρίσει Τί
 κος, ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος ἐν Χ
 ριστῷ. Ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα
 τε τὰ περὶ ἡμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν
 Εἰρήνῃ τοῖς ἀδελφοῖς, καὶ ἀγάπῃ μετὰ πίστεως
 Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἡ χάρις
 μετὰ πάντων τῶν ἀγαπώντων τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰη
 Χριστόν ἐν ἀφθαρσίᾳ. Ἀμήν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΗ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ὁς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἕλθοι, οὐ πᾶσα σὰρξ, ἡ αὐτὴ σὰρξ· ἀλλὰ ἄλλη ^{Κε.} ^{ΙΕ.} ^{φ.} ^{24.}
 σὰρξ ἀνθρώπων, ἄλλη δὲ σὰρξ κτηνῶν, ἄλλη δὲ
 ψυχῶν, ἄλλη δὲ πτηνῶν. Καὶ σώματα ἐπουράνια,
 καὶ σώματα ἐπίγεια· ἀλλ' ἑτέρα μὲν ἡ τῶν ἐπουρα-
 νίων δόξα, ἑτέρα δὲ ἡ τῶν ἐπιγείων. Ἄλλη δόξα Ἡ-
 οὐ, καὶ ἄλλη δόξα Σελήνης, καὶ ἄλλη δόξα ἀστέ-
 ρων· ἀστὴρ γὰρ ἀστέρος διαφέρει ἐν δόξῃ. Οὕτω καὶ
 ἀνάστασις τῶν νεκρῶν· σπείρεται ἐν φθορᾷ, ἐγεί-
 ρεται ἐν ἀφθορσίᾳ· σπείρεται ἐν ἀτιμίᾳ, ἐγείρεται
 ἐν δόξῃ· σπείρεται ἐν ἀσθενείᾳ, ἐγείρεται ἐν δυνάμει·
 σπείρεται σῶμα ψυχικόν, ἐγείρεται σῶμα πνευματι-
 κόν· ἔστι σῶμα ψυχικόν, καὶ ἔστι σῶμα πνευματικόν.
 ὁπῶς καὶ γέγραπται « Ἐγένετο ὁ πρῶτος ἄνθρωπος
 ἄμμις εἰς ψυχὴν ζῶσαν· ὁ ἔσχατος Ἀδάμ εἰς πνεῦμα
 ζῶντα ».

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Γ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Η'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Προκείμενον, Ἕψχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
3. 6.

Α' δέλφοι, ὁ σπείρων φειδομένως, φειδομένως καὶ
ρίσει· καὶ ὁ σπείρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις
σερίσει. Ἐκαστος καθὼς προαιρεῖται τῇ καρδίᾳ·
ἐκ λύπης, ἢ ἐξ ἀνάγκης· ἱλαρόν γὰρ δόσθην ἀγαπᾷ
ὁ Θεός. Δυνατὸς δὲ ὁ Θεός πᾶσαν χάριν περισσεύ-
σαι εἰς ὑμᾶς, ἵνα ἐν παντὶ πάντοτε πᾶσαν αὐτοῦ
κείαν ἔχοντες, περισσεύητε εἰς πᾶν ἔργον ἀγαθόν.
καθὼς γέγραπται: « Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένι-
ῳ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα ». Ὁ δὲ ἐ-
χορηγῶν σπέρμα τῷ σπείροντι, καὶ ἄρτον εἰς βρώ-
σιν χορηγῆσαι καὶ πληθύναι τὸν σπόρον ὑμῶν, καὶ αὐ-
τὸν ποιεῖν αὐτὸν αὐτῶν, ἵνα αὐτοὶ πληθυνθῶσι καὶ
ταῖς γεννήματι τῆς δικαιοσύνης ἡμῶν. Ἐν παντί
πλουτιζόμενοι εἰς πᾶσαν ἀπλότητα, ἥτις κατεργάζεται
δι' ἡμῶν εὐχαριστίαν τῷ Θεῷ.

ῥαλ.
1Α. 8.

Ἀλληλουῖα, Ἕψχος Α'.

Ὁ Θεός ὁ δίδους ἐκδικήσεις ἐμοί.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως.

Πηλοσισ Κεντρικὴ Βιβλιοθήκη Πάριος

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος καὶ Τιμόθεος δοῦλοι Ἰησοῦ Χριστοῦ, πᾶσι τοῖς ἁγίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, τοῖς οὖσιν ἐν Φιλίπποις, σὺν ἐπισκόποις καὶ διακόνοις: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου ἐπὶ πάσῃ τῇ μνεΐᾳ ὑμῶν (πάντοτε ἐν πάσῃ δεῖσει μου ὑπὲρ πάντων ὑμῶν μετὰ χάριτος τὴν δέησιν ποιούμενος), ἐπὶ τῇ κοινωνίᾳ ὑμῶν εἰς τὸ εὐαγγέλιον, ἀπὸ πρώτης ἡμέρας ἄχρι τοῦ νῦν· πεποιθὼς αὐτὸ τέτο, ὅτι ὁ ἐναρξάμενος ἐν ὑμῖν ἔργον ἀγαθόν, ἐπιτελέσει ἄχρις ἡμέρας Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καθὼς ἐστι δίκαιον ἐμοὶ τοῦτο φρονεῖν ὑπὲρ πάντων ὑμῶν, διὰ τὸ ἔχειν με ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμᾶς ἐν τε τοῖς δεσμοῖς μου, καὶ τῇ ἀπολογίᾳ, καὶ βεβαιώσει τοῦ εὐαγγελίου, συγκατακρινόν μου τῆς χάριτος πάντας ὑμᾶς ὄντας.

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μάρτυς μου ἐστὶν ὁ Θεός, ὡς ἐπιποθῶ πάντας ὑμᾶς ἐν σπλάγχνοις Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καὶ τοῦτο προσεύχομαι, ἵνα ἡ ἀγάπη ὑμῶν ἔτι μᾶλλον καὶ μᾶλλον περισσεύῃ ἐν ἐπιγνώσει καὶ πάσῃ αἰσθήσει, εἰς τὸ δοκιμάζειν ὑμᾶς τὰ διαφέροντα, ἵνα ἦτε εἰλικρινεῖς καὶ ἀπρόσκοποι εἰς ἡμέραν Χριστοῦ, πεπληρωμένοι καρπῶν δικαιοσύνης τῶν διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς δόξαν καὶ ἔπαινον Θεοῦ. Γινώσκεις δὲ ὑμᾶς βύλομαι, ἀδελφοί, ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προσκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ πε-

τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΙΘ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι, ὅτι τὰ κατ' ἐμὴν μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ εὐαγγελίου ἐλήλυθεν· ὥστε τοὺς δεσμούς μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὅλῳ τῷ πραιτωρίῳ, καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι· καὶ τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ, πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου, περισσοτέρως τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. Τινὲς μὲν καὶ διὰ φόβον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι' ἐκδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουν. Οἱ μὲν ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν οὐχ ἀγνῶς, οἰόμενοι διὰ τὴν ψιν ἐπιφέρειν τοῖς δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εὐδοκίᾳ δότες ὅτι εἰς ἀπολογίαν τῆς εὐαγγελίου κεῖμαι. Τί γὰρ πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει, εἴτε ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται· καὶ ἐν τούτῳ χαίρω, ἀλλὰ καὶ χαρήσμαι. Οἶδα γάρ, ὅτι τοῦτό μοι ἀποθήσεται εἰς σωτηρίαν διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως, καὶ ἐπιχορηγίας τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΙΘ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αἱ δὲ ἀδελφοί, ἐν οὐδενὶ αἰσχυνῶμαι, ἀλλ' ἐν πάσῃ παρρησίᾳ, ὥς πάντοτε, καὶ νῦν μεγαλυνῶται Χριστὸς ἐν τῷ σώματί μου, εἴτε διὰ ζωῆς, εἴτε διὰ θανάτου. Ἐμοὶ γὰρ τὸ ζῆν Χριστός, καὶ τὸ ἀποθάνειν καὶ ὁ θάνατος. Εἰ δὲ τὸ ζῆν ἐν τῇ σαρκί, τοῦτό μοι καρπὸς ἐστίν· καὶ τί αἰρήσομαι οὐ γνωρίζω. Συνέχομαι γὰρ τὴν ἐπιθυμίαν ἔχων εἰς τὸ ἀναλύσαι, καὶ

Χριστῷ εἶναι· πολλῶ γὰρ μᾶλλον κρεῖσσον. Τὸ δὲ ἐπιμένειν ἐν τῇ σαρκί, ἀναγκαιότερον δι' ὑμᾶς. Καὶ τοῦτο πεποιθώς οἶδα, ὅτι μενῶ καὶ συμπαραμένῶ πᾶσιν ὑμῖν, εἰς τὴν ὑμῶν προκοπὴν καὶ χαρὰν τῆς πίστεως, ἵνα τὸ καύχημα ὑμῶν περισσεύῃ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐν ἑμοί, διὰ τῆς ἑμῆς παρουσίας πάλιν πρὸς ὑμᾶς. Μόνον ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθαι.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀξίως τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ πολιτεύεσθαι, ἵνα εἴτε ἐλθὼν καὶ ἰδὼν ὑμᾶς, εἴτε ἀπὼν, ἀκούσω τὰ περὶ ὑμῶν, ὅτι στήκετε ἐν ἐνὶ πνεύματι, μὴ ψυχῇ, συναθροῦντες τῇ πίστει τοῦ εὐαγγελίου, καὶ μὴ πτυρόμενοι ἐν μηδενὶ ὑπὸ τῶν ἀντικειμένων ἡμῖν αὐτοῖς· μέν ἐστιν ἐνδειξις ἀπωλείας, ὑμῖν δὲ σωτηρίας· καὶ τοῦτο ἀπὸ Θεοῦ. Ὅτι ὑμῖν ἐχαρίσθη τὸ ὑπὲρ Χριστοῦ, οὐ μόνον τὸ εἰς αὐτὸν πιστεῦειν, ἀλλὰ καὶ τὸ ὑπὲρ αὐτοῦ πάσχειν· τὸν αὐτὸν ἀγῶνα ἔχοντες, οἷον ἴδετε ἐν ἑμοί, καὶ νῦν ἀκούετε ἐν ἑμοί. Εἴ τις οὖν παρακλήσις ἐν Χριστῷ, εἴ τι παραμύθιον ἀγάπης, εἴ τις κοινωνία πνεύματος, εἴ τινα σπλάγγνα καὶ οἰκτιρμοί, πληρώσατέ μου τὴν χαρὰν, ἵνα τὸ αὐτὸ φρονῇτε, τὴν αὐτὴν ἀγάπην ἔχοντες, σύμφυχοι, τὸ ἐν φρονούντες, μηδὲν κατὰ ἐρίδιαν, ἢ κενοδοξίαν, ἀλλὰ τῇ ταπεινοφροσύνῃ ἀλλήλους ἡγούμενοι ὑπερέχοντας ἑαυτῶν. Μὴ τὰ ἑαυτῶν ἕκαστος σκοπεῖτε, ἀλλὰ καὶ τὰ ἐτέρων ἕκαστος.

τοῖς

λδ ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΙΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἐδραῖοι γίνεσθε, ἀμετακίνητοι, περισσεύοντες ἐν τῷ ἔργῳ τοῦ Κυρίου πάντοτε, ὅτι ὁ κόπος ὑμῶν οὐκ ἔστι κενὸς ἐν Κυρίῳ. Περὶ δὲ τῆς λογίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους, ὥσπερ διέταξα ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Γαλατίας, οὕτω καὶ ὑμεῖς ποιήσατε. Κατὰ μίαν σαββάτων ἕκαστος ὑμῶν παρ' ἑαυτῷ τιθέτω, θησαυρίζων ὅ, τι ἂν εὐοδῶται, ἵνα μὴ, ὅταν ἔλθω, τότε λογίαι γίνωνται. Ὅταν δὲ παραγένωμαι, οὓς εἰάν δοκιμάσητε δι' ἐπιστολῶν, τούτους πέμψω ἀπενεγκεῖν τὴν χάριν ὑμῶν εἰς Ἱερουσαλήμ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΔΕΚΑΤΗ Θ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Προκείμενον, Ήχος Β'.

Γσχὺς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὃ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας, ὅτι οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐθνάρχης Ἀρέτα τοῦ βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιάσαι με θέλων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχαλάσθην διὰ τὰ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τὰς χεῖρας αὐτοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γὰρ εἰς ὀπτασίαις, καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρωπον ἐν Χριστῷ, πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἔκτος τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέν-
τουτου εἰς τοῦτον ἕως τρίτου οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν

τοιοῦτον ἄνθρωπον (εἴτε ἐν σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς οἶδεν), ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παραδεισον, καὶ ἤκουσεν ἄρρητα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ τοῦ τοιούτου καυχῆσομαι ὑπὲρ δὲ ἐμαυτοῦ οὐ καυχῆσομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐάν γὰρ θιλήσω καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ· φοίδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμέ λογίσσεται ὑπὲρ ὃ βλέπει με, ἢ ἀκούει τι ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκαλύψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρκί, ἄγγελος Σατάν, ἵνα μὲ κολαφίζῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα ἀποστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἰρηκέ μοι: Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦται. Ἡδιστα οὖν μάλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου, ἵνα ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ψχος Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμῶν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, καθὼς πάντοτε ὑπηκούσατε, μὴ ὡς ἐν τῇ παρουσίᾳ μου μόνον, ἀλλὰ νῦν πολλῷ μάλλον ἐν τῇ ἀπουσίᾳ μου, μετὰ φόβου καὶ τρόμου τὴν ἑαυτῶν σωτηρίαν κατεργάζεσθε. Ὁ Θεὸς γὰρ ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν ὑμῖν καὶ τὸ θείειν καὶ τὸ ἐνεργεῖν ὑπὲρ τῆς εὐδοκίας. Πάντα ποιεῖτε χωρὶς γογγυσμῶν καὶ διαλογισμῶν, ἵνα γενήσθε ἀμεμπτοὶ καὶ ἀκέραιοι, τέκνα Θεοῦ ἀμώμητα ἐν μέσῳ γενεᾶς σκολιᾶς καὶ διεσραμμένης, ἐν οἷς φαίνεσθε ὡς φωστῆρες ἐν κόσμῳ, λόγον ζωῆς ἐπέχοντες, εἰς καύχημα ἐμοὶ εἰς ἡμέραν Χριστοῦ.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, οὐκ εἰς κενὸν ἔδραμον, οὐδὲ εἰς κενὸν ἐκοπίασα· ἀλλ' εἰ καὶ σπένδομαι ἐπὶ τῇ θυσίᾳ καὶ λειτουργίᾳ τῆς πίστεως ὑμῶν, χαίρω καὶ συγχαίρω πάντιν ὑμῖν. Τὸ δ' αὐτὸ καὶ ὑμεῖς χαίρετε καὶ συγχαίρετέ μοι. Ἐλπίζω δὲ ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ Τιμόθεον ταχέως πέμψαι ὑμῖν, ἵνα καὶ γὰρ εὐψυχῶ, γνῶς τὰ περὶ ὑμῶν. Οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον, ὅστις γνησίως τὰ περὶ ὑμῶν μεριμνήσει. Οἱ πάντες γὰρ τὰ ἑαυτῶν ζητοῦσιν, ὡς καὶ τὸ Χριστοῦ Ἰησοῦ. Τὴν δὲ δοκιμὴν αὐτοῦ γινώσκετε, ὅτι ὡς πατρὶ τέκνον, σὺν ἐμοὶ ἐδούλευσεν εἰς τὸ εὐαγγέλιον. Τῆτον μὲν οὖν ἐλπίζω πέμψαι, ὡς ἂν ἀπιδῶ τὰ περὶ ἐμὲ ἐξ αὐτῆς.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πέποιθα ἐν Κυρίῳ, ὅτι καὶ αὐτὸς ταχέως ἐλεύσεται. Ἀναγκαῖον δὲ ἡγήσά μιν, Ἐπαφρόδιτον τὸν ἀδελφόν καὶ συνεργόν καὶ συστρατιώτην μου, ὑμῶν δὲ ἀπόστολον, καὶ λειτουργόν τῆς χρείας μου πέμψαι πρὸς ὑμᾶς· ἐπειδὴ ἐπιποθῶν ἦν πάντας ὑμᾶς, καὶ ἀδελμονῶν, διότι ἠκούσατε ὅτι ἠσθένησε. Καὶ γὰρ ἠσθένησε παραπλήσιον θανάτῳ· ἀλλ' ὁ Θεὸς αὐτὸν ἠλέησεν· οὐκ αὐτὸν δὲ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐμὲ, ἵνα μὴ λύπη ἐπὶ λύπῃ σχῶ. Σπουδαιοτέρως οὖν ἔπεμψα αὐτόν, ἵνα ἰδόντες αὐτόν πάλιν χαρῆτε, καὶ γὰρ ἀλυπότερος ὢ. Προσδέχεσθε οὖν αὐτόν ἐν Κυρίῳ μετὰ πάσης χαρᾶς, καὶ τοὺς τοιούτους ἐντίμους ἔχετε· ὅτι διὰ τὸ ἔργον τοῦ Χριστοῦ μέχρι θανάτου ἠγγίσε, παραβουλεύσάμενος τῇ ψυχῇ, ἵνα ἀναπληρώσῃ τὸ ὑμῶν ὑστέρημα τῆς λειτουργίας.

ΤΗ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ. Τὰ αὐτὰ γράφειν ὑμῖν, ἔμοι μὲν οὐκ ὀκνηρόν, ὑμῖν δὲ ἀσφαλές. Βλέπετε τοὺς κακοὺς ἐργάτας, βλέπετε τὴν κατατομὴν. Ἡμεῖς γὰρ ἐσμεν ἡ περιτομή, οἱ πνεύματι Θεῷ λατρεύοντες, καὶ καυχώμενοι ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ οὐκ ἐν σαρκὶ πεποιθότες· καὶ περ ἐγὼ ἔχων πεποιθήσιν καὶ ἐν σαρκί. Εἷς τις δοκεῖ ἄλλος πεποιθέναι ἐν σαρκί, ἐγὼ μάλιστα. Περιτομή ὅληται μέρος, ἐκ γένους Ἰσραὴλ, φυλῆς Βενιαμίν, Ἑβραῖος ἐξ Ἑβραίων, κατὰ νόμον Φαρισαῖος, κατὰ ζῆλον διώκων τὴν Ἐκκλησίαν, κατὰ δικαιοσύνην τὴν ἐν νόμῳ γενόμενος ἄμεμπτος· ἀλλ' ὅτι τίνα ἦν μοι κέρδη, ταῦτα ἤγημαι διὰ τὸν Χριστὸν ζημίαν. Ἀλλὰ μενοῦνγε καὶ ἡγοῦμαι πάντα ζημίαν εἶναι διὰ τὸ ὑπερέχον τῆς γνώσεως Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου μου, δι' ὃν τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τὰ πάντα ἐζημιώθην, καὶ ἡγοῦμαι σκύβαλα εἶναι, ἵνα Χριστὸν κερδήσω, καὶ εὐρεθῶ ἐν αὐτῷ, μὴ ἔχων ἐμὴν δικαιοσύνην τὴν ἐκ νόμου, ἀλλὰ τὴν διὰ πίστεως Χριστοῦ, τὴν ἐκ Θεοῦ δικαιοσύνην ἐπὶ τῇ πίστει τοῦ γινῶναι αὐτόν, καὶ τὴν δύναμιν τῆς ἀναστάσεως αὐτοῦ, καὶ τὴν κοινωνίαν τῶν παθημάτων αὐτοῦ, συμμορφούμενος τῷ θανάτῳ αὐτοῦ, εἰπὼς καταστήσω εἰς τὴν ἐξανάστασιν τῶν νεκρῶν. Οὐχ ὅτι ἤδη ἔλαβον, ἢ ἤδη τετελείωμαι· διώκω δέ, εἰ καὶ καταλάβω, καὶ κατελήφθην ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ Ἰησοῦ, ἵνα

ἐμαυτὸν οὐ λογιζομαι κατελιγμέναι· ἐν δέ, τὰ μὲν ὀπίσω ἐπιλανθάνομενος, τοῖς δὲ ἔμπροσθεν ἐπεκτεινόμενος, κατὰ σκοπὸν διώκω, ἐπὶ τὸ βραβεῖον τῆς ἀνακλήσεως τοῦ Θεοῦ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ὅσοι οὖν τέλειοι, τοῦτο φρονῶμεν· καὶ εἴτι ἐτέρως φρονεῖτε, καὶ τοῦτο ὁ Θεὸς ὑμῖν ἀποκαλύψει. Πλὴν εἰς ὃ ἐφυσάσμεν, τῷ αὐτῷ στοιχεῖν κανόνι, τὸ αὐτὸ φρονεῖν. Συμμιμηταί μου γίνεσθε, ἀδελφοί, καὶ σκοπεῖτε τοὺς οὕτως περιπατοῦντας, καθὼς ἔχετε τύπον ἡμᾶς. Πολλοὶ γὰρ περιπατοῦσιν, οὓς πολλάκις ἔλεγον ὑμῖν, νῦν δὲ καὶ κλαίων λέγω, τοὺς ἐχθρούς τοῦ σταυροῦ τοῦ Χριστοῦ ὧν τὸ τέλος ἀπώλεια, ὧν ὁ Θεὸς ἡ κοιλία, καὶ ἡ δόξα ἐν τῇ αἰσχύνῃ αὐτῶν, οἱ τὰ ἐπίγεια φρονοῦντες.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Κ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

8. **Α**δελφοί, οὐ θέλομεν ὑμᾶς ἀγνοεῖν ὑπὲρ τῆς θλίψεως ἡμῶν τῆς γενομένης ἡμῖν ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὅτι καὶ ὑπερβολὴν ἐβάρηθημεν ὑπὲρ δύναμιν, ὥστε ἐξαπορηθῆναι ἡμᾶς καὶ τοῦ ζῆν. Ἀλλὰ αὐτοὶ ἐν ἑαυτοῖς τὸ ἀπόκρημα τοῦ θανάτου ἐσχήκαμεν, ἵνα μὴ πεποιοῦντες ὡς ἐφ' ἑαυτοῖς, ἀλλ' ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ ἐγείροντι τοὺς νεκρούς. Ὅς ἐκ τηλικούτου θανάτου ἐρρύσατο ἡμᾶς καὶ ῥύεται, εἰς ὃν ἠλπίκαμεν, ὅτι καὶ ἔτι ῥύσεται συνυπουργούντων καὶ ὑμῶν ὑπὲρ ἡμῶν τῇ δεήσει, ἵνα ἐκ πολλῶν προσώπων τὸ εἰς ἡμᾶς χάρισμα διὰ πολλῶν εὐχαριστηθῇ ὑπὲρ ἡμῶν.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλατε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἄγαθοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον τὸ εὐαγγέλιον. Κεφ.
Α'.
 ὑπ' ἐμοῦ, ὅτι οὐκ ἔστι κατὰ ἄνθρωπον. Οὐδὲ
 ἐγὼ παρὰ ἀνθρώπου παρέλαβον αὐτό, οὔτε ἐδιδό-
 χην· ἀλλὰ δι' ἀποκαλύψεως Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἦ-
 σάτε γὰρ τὴν ἐμὴν ἀναστροφὴν ποτε ἐν τῷ Ἰουδαϊ-
 ῳ, ὅτι κατὰ ὑπερβολὴν ἐδίδωκον τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ
 οὐ, καὶ ἐπόρθουν αὐτήν. Καὶ προέκοπτον ἐν τῷ
 Ἰουδαϊσμῷ ὑπὲρ πολλοὺς συνηλικιώτας ἐν τῷ γένει
 μου, περισσοτέρως ζηλωτὴς ὑπάρχων τῶν πατρικῶν
 παραδόσεων. Ὅτε δὲ εὐδόκησεν ὁ Θεὸς, ὁ ἀφορί-
 σμε ἐκ κοιλίας μητρός μου, καὶ καλέσας διὰ τῆς
 χάριτος αὐτοῦ, ἀποκαλύψαι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἐν ἐμοί,
 καὶ εὐαγγελίζωμαι αὐτὸν ἐν τοῖς ἔθνεσιν, εὐθέως οὐ
 κατανεθέμην σαρκὶ καὶ αἵματι, οὐδὲ ἀνῆλθον εἰς Ἱε-
 ρουσόλυμα πρὸς τῆς πρό ἐμοῦ Ἀποστόλους· ἀλλ' ἀπῆλ-
 θον εἰς Ἀραβίαν, καὶ πάλιν ὑπέστρεψα εἰς Δαμασκόν.
 Μετὰ ἔτη τρία ἀνῆλθον εἰς Ἱεροσόλυμα ἵστα-
 σθαι Πέτρον, καὶ ἐπέμεινα πρὸς αὐτὸν ἡμέρας δεκα-
 ἑπτα. Ἔτερον δὲ τῶν Ἀποστόλων οὐκ εἶδον, εἰμὴ
 Ἰακώβον τὸν ἀδελφὸν τοῦ Κυρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, μὴ κατασχυνθεῖν.

ἐλπίς. Γενοῦ μοι εἰς Θεὸν ὑπερασπιστήν.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΚΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ.} ^{Δ'.} ^{10.} **Α**δελφοί, ἐχάρην ἐν Κυρίῳ μεγάλως, ὅτι ἤδη πο-
 ἀνευθίσκατε τὸ ὑπὲρ ἐμοῦ φρονεῖν, ἐφ' ᾧ καὶ ἐφρονεῖτε
 ἡκαιρεῖσθε δέ. Οὐχ ὅτι καὶ ὑστέρησιν λέγω· ἐγ-
 γάρ ἐμαυτὸν, ἐν οἷς εἰμι, αὐτάρκης εἶναι. Οἶδα δὲ τὸ
 πεινοῦσθαι, οἶδα καὶ περισσεύειν· ἐν παντί καὶ
 πᾶσι μεμύημαι, καὶ χορτάζεσθαι, καὶ πεινᾶν, καὶ π-
 ρισσεύειν, καὶ ὑστερεῖσθαι· πάντα ἰσχύω ἐν τῷ ἐνδ-
 ναμοῦντί με Χριστῷ. Πλήν καλῶς ἐποιήσατε, συγκα-
 νωνήσαντές μου τῇ θλίψει. Οἶδατε δὲ καὶ ὑμεῖς, Φι-
 λιππησίοι, ὅτι ἐν ἀρχῇ τοῦ εὐαγγελίου, ὅτε ἐξῆλθον
 ἀπὸ Μακεδονίας, οὐδεμία μοι Ἐκκλησία ἐκοινωνήσ-
 εις λόγον δόσεως καὶ λήψεως, εἰμὴ ὑμεῖς μόνοι. Ὅ-
 καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ ἅπαξ καὶ δις εἰς τὴν χρεῖ-
 μοι ἐπέμψατε. Οὐχ ὅτι ἐπιζητῶ τὸ δόμα, ἀλλ' ἐ-
 ζητῶ τὸν καρπὸν τὸν πλεονάζοντα εἰς λόγον ὑμῶν.
 Ἀπέχω δὲ πάντα, καὶ περισσεύω· πεπλήρωμαι, δε-
 μενος παρὰ Ἐπαφροδίτου τὰ παρ' ὑμῶν, ὁσμήν, εὐ-
 δίας, θυσίαν δεκτὴν, εὐάρεστον τῷ Θεῷ. Ὁ δὲ Θε-
 μου πληρώσει πᾶσαν χρεῖαν ὑμῶν κατὰ τὸν πλοῦ-
 αὐτοῦ, ἐν δόξῃ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῷ δὲ Θεῷ καὶ
 τρι ἡμῶν ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.
 Ἀσπάζασθε πάντα ἅγιον ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἀσ-
 ζονται ὑμᾶς οἱ σὺν ἐμοί ἄδελφοί. Ἀσπάζονται ὑ-
 πάντες οἱ ἅγιοι, μάλιστα δὲ οἱ ἐκ τῆς Καίσαρος
 κίας. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ με-
 πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ὅς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

αὐλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, διὰ θιλήματος
 οὔ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τοῖς ἐν Κολασσαῖς ἀ-
 νδράσι καὶ πιστοῖς ἀδελφοῖς ἐν Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐλογία ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
 στοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσατε, καὶ ἐ-
 γινώτε τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἐν ἀληθείᾳ· καὶ ὡς καὶ
 ἀντιλαμβάνετε ἀπὸ Ἐπαφρά τοῦ ἀγαπητοῦ συνδούλου ἡμῶν,
 ὅστις πιστὸς ὑπὲρ ἡμῶν διάκονος τοῦ Χριστοῦ, ὁ καὶ
 ὡς ἡμῖν τὴν ὑμῶν ἀγάπην ἐν πνεύματι. Διὰ τοῦ
 καὶ ἡμεῖς, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠκούσαμεν, οὐ παύομεθα
 ὑμῶν προσευχόμενοι, καὶ αἰτούμενοι, ἵνα πληρω-
 τε τὴν ἐπίγνωσιν τοῦ θιλήματος αὐτοῦ, ἐν πάσῃ
 σοφίᾳ καὶ συνέσει πνευματικῇ· περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀ-
 νδράσι τοῦ Κυρίου εἰς πᾶσαν ἀρέσκειαν, ἐν παντὶ ἔργῳ
 ἀντιθέτως καρποφοροῦντες, καὶ ἀνυψούμενοι εἰς τὴν ἐπί-
 γνωσιν τοῦ Θεοῦ· ἐν πᾶσι δυναμούμενοι κατὰ τὸ κρά-
 τος τῆς δόξης αὐτοῦ, εἰς πᾶσαν ὑπομονὴν καὶ μακρο-
 χρομίαν μετὰ χαρᾶς.

Κεφ.
Α'. 1. ρ.

Κεφ.
Α'. 6.

ρ.
14.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ὅς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀδελφοί, Χριστὸς ἐστὶν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς
 ἐκκλησίας, ὅς ἐστιν ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν,
 ὃς γένηται ἐν πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων. Ὅτι ἐν αὐτῷ
 ἐκλήθη πᾶν τὸ πλήρωμα κατοικῆσαι· καὶ δι' αὐτοῦ
 καταλλάξαι τὰ πάντα εἰς αὐτὸν, εἰρηνοποιήσας διὰ
 τοῦ αἵματος τοῦ σταυροῦ αὐτοῦ δι' αὐτοῦ, εἴτε τὰ ἐπὶ
 τῆς γῆς, εἴτε τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ ὑμᾶς ποτε ὅ

Κεφ.
Α'. 18.

Ἀποκ.
Α'. 5.

ἀπηλλοτριωμένους καὶ ἐχθρὸς τῇ διανοίᾳ ἐν τοῖς ἔργοις
τοῖς πονηροῖς, νυνὶ δὲ ἀποκατήλλαξεν ἐν τῷ σώματι τὴν
σαρκὸς αὐτοῦ, διὰ τοῦ θανάτου, παραστῆσαι ὑμᾶς
ἁγίους καὶ ἀμώμους καὶ ἀνεγκλήτους κατενώπιον αὐτοῦ
εἶγε ἐπιμένετε τῇ πίστει τεθειμελιωμένοι καὶ ἐδραῖον
καὶ μὴ μετακινούμενοι ἀπὸ τῆς ἐλπίδος τοῦ εὐαγγελίου
οὗ ἠκούσατε, τοῦ κηρυχθέντος ἐν πάσῃ τῇ κτίσει
ὑπὸ τὸν οὐρανόν, οὗ ἐγενόμην ἐγὼ Παῦλος διάκονος

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 1. 24.} **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου ὑπὲρ
ὑμῶν, καὶ ἀνταναπληρῶ τὰ ὑστερήματα τῶν θλίψεων
τοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ σαρκί μου, ὑπὲρ τοῦ σώματος
τοῦ, ὅ ἐστιν ἡ Ἐκκλησία. ἥς ἐγενόμην ἐγὼ διάκονος
κατὰ τὴν οἰκονομίαν τοῦ Θεοῦ, τὴν δοθεῖσάν μοι
ὑμᾶς, πληρῶσαι τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ. Τὸ μυστήριον
ἀποκεκρυμμένον ἀπὸ τῶν αἰώνων καὶ ἀπὸ τῶν γενεῶν
νυνὶ δὲ ἐφανερώσῃ τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· οἷς ἠθέλησε
Θεὸς γνωρίσαι, τίς ὁ πλῆθος τῆς δόξης τοῦ μυστηρίου
τῆς δόξης ἐν τοῖς ἔθνεσιν, ὅς ἐστι Χριστὸς ἐν ὑμῖν, ἡ ἐλπίς
τῆς δόξης. Ὅν ἡμεῖς καταγγέλλομεν, νηθετοῦντες πᾶσι
τοῖς ἀνθρώποις, καὶ διδάσκοντες ἐν πάσῃ σοφίᾳ,
παραστήσωμεν πάντα ἀνθρώπον τέλειον ἐν Χριστῷ
σοῦ. Εἰς ὃ καὶ κοπιῶ, ἀγωνιζόμενος κατὰ τὴν ἐκκλησίαν
αὐτοῦ, τὴν ἐνεργουμένην ἐν ἐμοὶ ἐν δυνάμει.
^{Κεφ. 2. 1.} **Β**λέπω γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω περὶ ὑμῶν

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. 2. 1.} **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, βλέπω ὑμᾶς εἰδέναι ἡλίκον ἀγῶνα ἔχω
καὶ τῶν ἐν λαοδικείᾳ, καὶ ὅσοι ἐχὼ ἐωράκασθαι

ὅσων πόν μου ἐν σαρκί, ἵνα παρακληθῶσιν αἱ καρδίαι
 τῶν, συμβιβασθέντων ἐν ἀγάπῃ, καὶ εἰς πάντα
οὗτον τῆς πληροφορίας τῆς συνέσεως, εἰς ἐπίγνωσιν
μυστηρίου τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ τοῦ Χριστοῦ,
ὧς εἰσι πάντες οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ τῆς γνώ-
σεως ἀπόκρυφοι. Τοῦτο δὲ λέγω, ἵνα μή τις ὑμᾶς πα-
ρολίζηται ἐν πιθανολογίᾳ. Εἰ γὰρ καὶ τῇ σαρκὶ ἄ-
μι, ἀλλὰ τῷ πνεύματι σὺν ὑμῖν εἰμι, χαίρων καὶ
ἔπων ὑμῶν τὴν τάξιν, καὶ τὸ στερέωμα τῆς εἰς Χρι-
στὸν πίστεως ὑμῶν. Ὡς οὖν παρελάβετε τὸν Χριστὸν
τοῦν τὸν Κύριον, ἐν αὐτῷ περιπατεῖτε, ἐρρίζωμένοι,
ἐποικοδομούμενοι ἐν αὐτῷ, καὶ βεβαιούμενοι ἐν τῇ
ἀγάπῃ, καθὼς ἐδιδάχθητε, περισσεύοντες ἐν αὐτῇ ἐν
ἀριστίᾳ.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες τοιαύτην ἐλπίδα, πολλῇ παρῴρησιν ^{Κριθ.}
 ἔμεναι· καὶ οὐ καθάπερ Μωσῆς ἐτίθει κάλυμμα ἐ- ^{Γ'. 12.}
 πὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, πρὸς τὸ μὴ ἀτενίσαι τοὺς ^{Ἐξοδ.}
 ὀφθαλμοὺς Ἰσραὴλ εἰς τὸ τέλος τοῦ καταργουμένου. ^{ΛΔ'. 13.}
 Ἀλλ' ὡς ἡμεῖς ἀντιλαμβάνομεν τὰ νοήματα αὐτῶν· ἄχρι γὰρ τῆς σήμερον
 αὐτὸ κάλυμμα ἐπὶ τῇ ἀναγνώσει τῆς παλαιᾶς δια-
 κρίσεως μένει, μὴ ἀνακαλυπτόμενον, ὅ, τι ἐν Χριστῷ
 ἀποκαλύπτεται. Ἀλλ' ἕως σήμερον, ἥνίκα ἀναγινώσκεται
 τῆς, κάλυμμα ἐπὶ τὴν καρδίαν αὐτῶν κεῖται. Ἡ-
 νίκα δ' ἂν ἐπιστρέψῃ πρὸς Κύριον, περιαιρεῖται τὸ κά-
 λυμμα. Ὁ δὲ Κύριος τὸ Πνεῦμά ἐστιν· οὗ δὲ τὸ Πνεῦ- ^{Ἰωάν.}
 ματος τοῦ Κυρίου, ἐκεῖ ἐλευθερίᾳ. ^{Δ'. 14.}
 Ἡμεῖς δὲ πάντες ἀνακα-
 λυπόμενῳ προσώπῳ τὴν δόξαν Κυρίου κατοπτριζό-
 μεθα, τὴν αὐτὴν εἰκόνα μεταμορφούμεθα ἀπὸ δόξης
 ἐν δόξῃ, καθάπερ ἀπὸ Κυρίου Πνεύματος.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Προκείμενον, Ήχος πλ. Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνῃς τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοὶ
ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α' ^{Κεφ. Β' 26.} Ὁ δὲ λαὸς, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦνται ἄνθρωποι
ἔργων νόμου, εἰ μὴ διὰ πίστεως Ἰησοῦ Χριστοῦ,
ἡμεῖς εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν ἐπιστεύσαμεν, ἵνα δικαιο-
σώμεν ἐκ πίστεως Χριστοῦ, καὶ οὐκ ἐξ ἔργων νόμου,
διότι οὐ δικαιοῦνται ἐξ ἔργων νόμου πᾶσα σὰρξ.
Εἰ δὲ ζητοῦντες δικαιοῦσθαι ἐν Χριστῷ, εὐρέσθημεν
καὶ αὐτοὶ ἁμαρτωλοὶ, ἅρα Χριστὸς ἁμαρτίας διὰ νόμου
νομος; Μὴ γένοιτο. Εἰ γάρ, ἃ κατέλυσα, ταῦτα πάλιν
οἰκοδομῶ, παραβάτην ἐμαυτὸν συνίστημι. Ἐγὼ
διὰ νόμου νόμῳ ἀπέθικον, ἵνα θεῷ ζήσω. Χριστὸς
συνεσταύρωμαι· ζῶ δὲ οὐκ ἔτι ἐγώ, ζῇ δὲ ἐν ἐμοὶ
Χριστός· ὃ δὲ νῦν ζῶ ἐν σαρκί, ἐν πίστει ζῶ τῇ
τιμῇ τοῦ Θεοῦ, τοῦ ἀγαπήσαντός με, καὶ παραδόντός
ἐαυτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ήχος Δ'.

Ἐντεινε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασίλευε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α' ^{Κεφ. Β' 13.} Ὁ δὲ λαὸς, Χριστὸς ἡμᾶς νεκροὺς ὄντας ἐν τοῖς
πτώμασι, καὶ ἀκροβυστίᾳ τῆς σαρκὸς ἡμῶν, σὺν
τοῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς ἐξουσίαις ἐν τοῖς οὐρανοῖς
ποίησε σὺν αὐτῷ, χαρισάμενος ἡμῖν πάντα

ραπτώματα, ἐξαλείψας τὸ κακὸν ἡμῶν χειρόγραφον
 δόγμασιν, ὃ ἦν ὑπεναντίον ἡμῖν, καὶ αὐτὸ ἦρεν ἐκ
 μέσου, προσηλώσας αὐτὸ τῷ σταυρῷ· ἀπεκδυσά-
 νους τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, ἐδειγμάτισεν ἐν
 ῥήσεια, θριαμβεύσας αὐτοὺς ἐν αὐτῷ. Μὴ οὖν τις
 κρίνεται ἐν βρώσει ἢ ἐν πόσει, ἢ ἐν μέρει ἑορτῆς,
 συμηνείας, ἢ σαββάτων, ἃ ἔστι σκιαὶ τῶν μελλόντων,
 τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς καταβραβεύ-
 σι, θέλων ἐν ταπεινοφροσύνῃ καὶ θρησκείᾳ τῶν Ἀγ-
 γέλων, ἃ μὴ εἰσάγει ἐμβατεύων, εἰκὴ φυσιοῦμενος ὑπὸ
 νοῦς τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ οὐ κρατῶν τὴν κεφα-
 λὴν, ἐξ οὗ πᾶν τὸ σῶμα διὰ τῶν ἀφῶν καὶ συνδέσμων
 συγκολλημένον καὶ συμβιβαζόμενον, ἀύξει τὴν αὐξη-
 τὸν Θεοῦ. Εἰ οὖν ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ
 στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ
 ματίζεσθε;

ΤΗ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπῶντες, εἰ ἀπεθάνετε σὺν τῷ Χριστῷ ἀπὸ τῶν
 στοιχείων τοῦ κόσμου, τί ὡς ζῶντες ἐν κόσμῳ δογμα-
 τίζεσθε; Μὴ ἄψῃ, μηδὲ γεύσῃ, μηδὲ νείγῃς, ἃ ἔστι
 καταστάσεις φθορᾶς τῇ ἀποχρήσει, κατὰ τὰ ἐντάλματα
 διδασκαλίας τῶν ἀνθρώπων· ἃ τινὰ ἔστι λόγον
 ἔχοντα σοφίας ἐν ἐπιλοθρησκείᾳ καὶ ταπεινοφρο-
 νίᾳ καὶ ἀφειδίᾳ σώματος, ἣν ἐν τιμῇ τιμᾶται πρὸς πλη-
 ρυνὴν τῆς σαρκός. Εἰ οὖν συνηγέρνητε τῷ Χριστῷ,
 ἢ ἄνω ζητεῖτε, οὗ ὁ Χριστὸς ἔστιν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ
 ὑψωμένος. Τὰ ἄνω φρονεῖτε, μὴ τὰ ἐπὶ τῆς γῆς. Ἀ-
 ποθάνετε γὰρ, καὶ ἡ ζωὴ ὑμῶν κέκρυπται σὺν τῷ
 Χριστῷ ἐν τῷ Θεῷ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Δ΄. 17. Ἀδελφοί, πᾶν ὃ, τι ἂν ποιῆτε ἐν λόγῳ ἢ ἐν ἔργῳ, πάντα ἐν ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ, εὐχαριστοῦντες Θεῷ καὶ Πατρὶ δι' αὐτοῦ. Αἱ γυναῖκες ὑποτάσσεσθαι τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ὡς ἀνῆκεν ἐν Κυρίῳ. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας, καὶ μὴ πικραίνεσθαι πρὸς αὐτάς. Τὰ τέκνα ὑπακούετε τοῖς γονεῦσι κατὰ πάντα τοῦτο γὰρ ἐστὶν εὐάρεστον τῷ Κυρίῳ. Οἱ πατέρες ἐρεσίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν, ἵνα μὴ ἀνιμῶσιν. Οἱ δὲ ὑπακούετε κατὰ πάντα τοῖς κατὰ σάρκα κυρίοις, ἐν ὀφθαλμοδουλείαις ὡς ἀνθρώποις, ἀλλ' ἐν φόβῳ Κυρίου, φοβούμενοι τὸν Θεόν. Καὶ πᾶν ὃ ἂν ποιῆτε, ἐκ ψυχῆς ἐργάζεσθαι, ὡς τῷ Κυρίῳ, οὐκ ἀνθρώποις, εἰδότες ὅτι ἀπὸ Κυρίου ἀπολήψεσθαι τὴν ἀνταπόδοσιν τῆς κληρονομίας· τῷ γὰρ Κυρίῳ στῶ δουλεύετε. Ὁ δὲ ἀδίκων κομιεῖται ὁ ἡδίκησε, οὐκ ἔστι προσωποληψία. Οἱ κύριοι τὸ δίκαιον καὶ ἰσότητα τοῖς δούλοις παρέχεσθαι, εἰδότες ὅτι καὶ μεῖς ἔχετε Κύριον ἐν οὐρανοῖς.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Δ΄. 2. Δουκ. 1Η'. 1. Ἀδελφοί, τῇ προσευχῇ προσκαρτερεῖτε, γρηγοροῦντες ἐν αὐτῇ ἐν εὐχαριστίᾳ, προσευχόμενοι ἅμα περὶ ἡμῶν, ἵνα ὁ Θεὸς ἀνοίξῃ ἡμῖν θύραν λόγου, λαλῆσαι τὸ μυστήριον τοῦ Χριστοῦ, δι' ὃ καὶ δεόμεθα ἵνα φανερώσω αὐτό, ὡς δεῖ με λαλῆσαι. Ἐν σοφίᾳ κρυπτατεῖτε πρὸς τοὺς ἑξῶν, τὸν καιρὸν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι, ὡς ἵνα ἡρτυμῆται ὡς δεῖ ὑμᾶς ἐν χάριτι ἀποκρίνεσθαι.

κατ' ἐμὲ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τυχικός ὁ ἀγαπητός ἀ-
 δελφός, καὶ πιστός διάκονος καὶ σύνδουλος ἐν Κυρίῳ·
 ἐπέμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ
 ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὰς καρδίας ὑμῶν. Σὺν Ὁνη-
 ρίῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπητῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑ-
 μῶν, πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι τὰ ὧδε.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς ΚΒ' Εβδομάδος.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναιχμα-
 νιότης μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιός Βαρνάβα, περὶ οὗ
 λαβέτε ἐντολὰς, ἐὰν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐ-
 τόν· καὶ Ἰησοῦς ὁ λεγόμενος Ἰουστὸς, οἱ ὄντες ἐκ πε-
 νιτομῆς· οὗτοι μόνοι συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ
 Θεοῦ, οἱ τινες ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεταιται
 ὑμᾶς Ἐπαφρᾶς ὁ ἐξ ὑμῶν δοῦλος Χριστοῦ, πάντοτε
 αγωνιζόμενος ὑπὲρ ὑμῶν ἐν ταῖς προσευχαῖς, ἵνα στή-
 τε τέλειοι, καὶ πεπληρωμένοι ἐν παντὶ ψιλήματι τοῦ
 Θεοῦ. Μαρτυρῶ γὰρ αὐτῷ, ὅτι ἔχει ζῆλον ὑπὲρ ὑμῶν,
 καὶ τῶν ἐν Λαοδικείᾳ, καὶ τῶν ἐν Ἱεραπόλει. Ἀσπάζ-
 εται ὑμᾶς Λουκιᾶς ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητός, καὶ Δημᾶς.
 Ἀσπάσασθε τοὺς ἐν Λαοδικείᾳ ἀδελφούς, καὶ Νυρ-
 ρᾶν, καὶ τὴν κατ' οἶκον αὐτοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν
 ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῖν ἡ ἐπιστολὴ, ποιήσατε, ἵνα καὶ
 ἐν τῇ Λαοδικέῳ ἐκκλησίᾳ ἀναγνωσθῇ, καὶ τὴν ἐκ
 Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε
 Ἀρχίππῳ· Βλέπε τὴν διακονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν
 Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς. Ὁ ἀσπασμός τῇ ἐμῇ
 χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε μου τῶν δεσμῶν. Ἡ χά-
 ρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ ΚΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α' Ὁ δὲ λαὸς οἶδ' αὖτε, ἐάν ἡ ἐπίγειος ἡμῶν οἰκία τοῦ σκηνίου καταλυθῇ, οἰκοδομὴν ἐκ Θεοῦ ἔχουσαν οἰκίαν ἀχειροποιήτων, αἰώνιον ἐν τοῖς οὐρανοῖς. Καὶ γὰρ ἐν τούτῳ στεναίζομεν, τὸ οἰκητήριον ἡμῶν τὸ ἐν οὐρανῷ ἐπενδύσασθαι ἐπιποθοῦντες. Εἴγε καὶ ἐνδοξάμενοι, οὐ γυμνοὶ εὐρεθησόμεθα. Καὶ γὰρ οἱ ὄντες ἐν τῷ σκηνίῳ στεναίζομεν βαρούμενοι· ἐφ' ᾧ οὐ θέλομεν ἐκδύσασθαι, ἀλλ' ἐπενδύσασθαι, ἵνα καταποθῇ τὸ σκηνητόν ὑπὲρ τῆς ζωῆς. Ὁ δὲ κατεργασάμενος ἡμᾶς ἐκ αὐτοῦ τοῦτο, Θεὸς, ὁ καὶ δοὺς ἡμῖν τὸν ἀρρῶβωνα τοῦ Πνεύματος. Θαρρῶντες οὖν πάντοτε, καὶ εἰδότες ὅτι ἐνδημοῦντες ἐν τῷ σώματι, ἐκδημοῦμεν ἀπὸ τοῦ Κυρίου (διὰ πίστεως γὰρ περιπατοῦμεν, οὐ διὰ εἰδους). Θαρρῶμεν δὲ καὶ εὐδοκοῦμεν μᾶλλον ἐκδημηῆσαι ἐκ τοῦ σώματος, καὶ ἐνδημηῆσαι πρὸς τὸν Κύριον. Διὸ καὶ φιλοτιμούμεθα, εἴτε ἐνδημοῦντες, εἴτε ἐκδημοῦντες εὐάρεστοι αὐτῷ εἶναι. Τοὺς γὰρ πάντας ἡμᾶς φανεροῦσθαι δεῖ ἐμπροσθεν τοῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Β'. ΕΩΘΙΝΟΝ ΙΑ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
Στίχ. Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁ σῖος.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α' Ὁ δὲ λαὸς ἴδετε πηλίκους ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα τῇ ἐμῇ κεφαλῇ. Ὅσοι θέλουσιν εὐπροσωπῆσαι ἐν σαρκί.

οὗτοι ἀναγκάζουσιν ὑμᾶς περιτέμνεσθαι, μόνον ἵνα μὴ
 τῷ σταυρῷ τοῦ Χριστοῦ διώκωνται. Οὐδὲ γὰρ οἱ περι-
 τεμνόμενοι αὐτοὶ νόμον φυλάσσουν, ἀλλὰ θέλουσιν ὑ-
 μᾶς περιτέμνεσθαι, ἵνα ἐν τῇ ὑμετέρᾳ σαρκὶ καυχή-
 τωνται. Ἐμοὶ δὲ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι, εἰ μὴ ἐν τῷ
 σταυρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, δι' οὗ ἐμοὶ
 ὁσμος ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ
 ἡμεῖς οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλ-
 λὰ καινὴ κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήθη-
 σιν, εἰρήνην ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ
 τοῦ Θεοῦ. Τοῦ λοιποῦ κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω·
 γὰρ τὰ στίγματα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώμα-
 τι μου βαστάζω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
 Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Α'.

Ὁ ἑλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

τίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθή-
 σεται.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος τῇ Ἐκκλησίᾳ^{Κεφ}
 Θεσσαλονικέων, ἐν Θεῷ Πατρὶ, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ Χρι-
 στῷ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
 καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ
 πάντοτε περὶ πάντων ὑμῶν, μνείαν ὑμῶν ποιούμενοι
 ἐν ταῖς προσευχαῖς ὑμῶν· ἀδιαλείπτως μνημονεύοντες
 τοῦ ἔργου τῆς πίστεως, καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγά-
 πης, καὶ τῆς ὑπομονῆς τῆς ἐλπίδος τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ὑμῶν
 ὅτι οἱ ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Θεοῦ, τὴν ἐκλογὴν
 ἔλαβον, ὅτι τὸ εὐαγγέλιον ἡμῶν οὐκ ἐγενήθη εἰ

ἐν λόγῳ μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν δυνάμει, ἐν Πνεύματι ἁγίῳ καὶ ἐν πληροφορίᾳ πολλῇ· κασιῶς οἶδατε οἷοι ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} **Α**δελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου, δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν διλίφει πολλῇ, μετὰ χαρᾶς Πνεύματος ἁγίου· ὥστε γενέσθαι ἡμᾶς τύπος πιστοῖς τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ τῇ Ἀχαΐᾳ. Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξηχῆται ὁ λόγος τοῦ Κυρίου, οὐ μόνον ἐν τῇ Μακεδονίᾳ καὶ Ἀχαΐᾳ, ἀλλὰ καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ πρὸς τὸν Θεὸν ἐξεληλύθει, ὥστε μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι. Αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν ἀπαγγέλλουσιν ὅποῖαν εἴσοδον ἔχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ τῶν εἰδωλῶν δουλεύειν Θεῷ ζῶντι καὶ ἀληθινῷ, καὶ ἀναμένειν τὸ Υἱὸν αὐτοῦ ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἡγείρεν ἐκ νεκρῶν. Ἰησοῦν τὸν ρυόμενον ἡμᾶς ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} **Α**δελφοί, αὐτοὶ οἶδατε τὴν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ κενὴ γέγονεν· ἀλλὰ καὶ προπασιόντες καὶ ὑβρισθέντες, κασιῶς εἶδατε, ἐν Φιλίπποις, ἐπαρρησιασάμεναι ἐν τῷ Θεῷ ἡμῶν, λαλῆσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῷ ἁγῶνι. Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ πλάνης, οὐδὲ ἐξ ἀκαταστάσεως, οὔτε ἐν δόλῳ, ἀλλὰ κασιῶς δεδοκιμάσαμεν.

τοῦ Θεοῦ πιστευθῆναι τὸ εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν,
 οὐχ ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ τῷ Θεῷ τῷ δο-
 κιμάζοντι τὰς καρδίας ἡμῶν. Οὕτε γὰρ ποτε ἐν λόγῳ
 κολακείας ἐγενήσθημεν, κασιὼς οἴδατε, οὕτε ἐν προφά-
 σει πλεονεξίας· Θεὸς μάρτυς· οὕτε ζητοῦντες ἐξ ἀν-
 θρώπων δόξαν, οὕτε ἀφ' ὑμῶν, οὕτε ἀπ' ἄλλων, θυνά-
 μενοι ἐν βάρει εἶναι, ὡς Χριστοῦ Ἀπόστολοι· ἀλλ' ἐ-
 γενήσθημεν ἥπιοι ἐν μέσῳ ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς διὰ πλη-
 τὴν ἐαυτῆς τέκνα. Οὕτως ἰμειρόμενοι ὑμῶν, εὐδοκοῦ-
 μεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ,
 ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχὰς, διότι ἀγαπητοὶ ἡμῖν
 γεγέννησθε.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τὸν κόπον ἡμῶν, καὶ τὸν μόχ-
 θον· νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ μὴ
 ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν, ἐκηρύξαμεν εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγ-
 γέλιον τοῦ Θεοῦ. Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεός, ὡς ὁσίως
 καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγε-
 νήσθημεν. Κασιὰπερ οἴδατε, ὡς ἕνα ἕκαστον ὑμῶν, ὡς
 πατὴρ τέκνα ἐαυτοῦ, παρακαλοῦντες ὑμᾶς, καὶ πα-
 ραμυσιούμενοι, καὶ μαρτυρούμενοι, εἰς τὸ περιπατῆσαι
 ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἐαυ-
 τοῦ βασιλείαν καὶ δόξαν. Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχα-
 ριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες λό-
 γον ἀνοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ, ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀν-
 θρώπων, ἀλλὰ (κασιὼς ἐστὶν ἀλησιὼς) λόγον Θεοῦ,
 ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν. Ὑμεῖς γὰρ
 μιμηταὶ ἐγενήσθητε, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ
 τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμηταὶ ἔγενήθητε τῶν ἐκκλησιῶν
τοῦ Θεοῦ τῶν οὕσων ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ
ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφο-
ρατειῶν, καὶ αὐτοὶ ὑπὸ τῶν Ἰουδαίων, τῶν κα-
τὸν Κύριον ἀπρὸς τεινόντων Ἰησοῦν, καὶ τοὺς ἰδίου
Προφῆτας καὶ ἡμᾶς ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ ἀρε-
σκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐναντίων, κωλύοντων
ἡμᾶς τοῖς ἐννεσι λαλῆσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ ἀνα-
πληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας πάντοτε· ἔφθασε δὲ
ἐπ' αὐτοὺς ἡ ὀργὴ εἰς τέλος. Ἡμεῖς δὲ, ἀδελφοί, ἀπο-
φανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς καιρὸν ὥρας προσώπῳ, καὶ
καρδίᾳ, περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ πρόσωπον ὑ-
μῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπιθυμίᾳ. Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν
πρὸς ὑμᾶς (ἐγὼ μὲν Παῦλος) καὶ ἅπαξ καὶ δις, καὶ
ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ Σατανᾶς. Τίς γάρ ἡμῶν ἐλπίς, ἢ χα-
ρά, ἢ στέφανος καυχήσεως; ἢ οὐχὶ καὶ ὑμεῖς ἐμπρο-
σθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ πα-
ρουσίᾳ; Ὑμεῖς γάρ ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΚΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, γνωρίζομεν ὑμῖν τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, τὴν
δοδομένην ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τῆς Μακεδονίας, ὅτι ἐν
πολλῇ δοκιμῇ θλίψεως ἡ περισσεῖα τῆς χαρᾶς αὐτῶν
καὶ ἡ κατὰ βλάβος πτωχεῖα αὐτῶν ἐπερίσσευσεν εἰς
τὸν πλοῦτον τῆς ἀπλότητος αὐτῶν· ὅτι κατὰ δύναμιν
(μαρτυρῶ) καὶ ὑπὲρ δύναμιν ἀνίσταίρετοι μετὰ πολ-
λῆς παρακλήσεως δεόμενοι ἡμῶν, τὴν χάριν καὶ τὴν

...ωνίαν τῆς διακονίας τῆς εἰς τοὺς ἁγίους δέξασθαι
...αἷς. Καὶ οὐ κατὰ ἡλπίσαμεν, ἀλλ' ἑαυτοὺς ἔδωκαν
...πρῶτον τῷ Κυρίῳ καὶ ἡμῖν, διὰ θελήματος Θεοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Γ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Α'.

Προκείμενον, Ὦχος πλ. Β'.

ὦσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
νομίαν σου.

τίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰησοῦ
Ἀδελφαί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει, διὰ τὴν πολ-
τὴν ἀγάπην αὐτοῦ, ἣν ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ὄντας ἡμᾶς
ἐκρούς τοῖς παραπτώμασι συνεζωοποίησε τῷ Χριστῷ
(χάριτί ἐστε σεσωσμένοι), καὶ συνήγειρε, καὶ συνε-
ἀδίσεν ἐν τοῖς ἐπουρανίοις ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα
ὑδείξηται ἐν τοῖς αἰῶσι τοῖς ἐπερχομένοις τὸν ὑπερ-
ἄλλοντα πλοῦτον τῆς χάριτος αὐτοῦ, ἐν χρηστότητι
φ' ἡμᾶς, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τῇ χάριτί ἐστε σεσωσμέ-
νοι διὰ τῆς πίστεως· καὶ τοῦτο οὐκ ἐξ ὑμῶν· Θεοῦ τὸ
ἔλεος· οὐκ ἐξ ἔργων, ἵνα μὴ τις καυχῆσται. Αὐτοῦ
ἅρ ἐσμεν παῖμα, κτισθέντες ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ ἐπὶ
ἔργοις ἀγαθοῖς, οἷς προητοίμασεν ὁ Θεός, ἵνα ἐν αὐ-
τοῖς περιπατήσωμεν.

Ἀλληλουϊά, Ὦχος πλ. Β'.

κατοικῶν ἐν βοσηθεῖα τοῦ Ὑψίστου.

τίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑμεῖς ἐστε ἡ δόξα ἡμῶν καὶ ἡ χαρά. Δι-
μηκέτι στέγοντες, εὐδοκήσαμεν καταλειψθῆναι ἐν Ἀ-
θήναις μόνοι, καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν
ἡμῶν, καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ, καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῇ
εὐαγγελίᾳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ στηρίξαι ὑμᾶς, καὶ πα-
ρκαλέσασθαι ὑμᾶς περὶ τῆς πίστεως ἡμῶν, τῷ μηδένα
σαίνεσθαι ἐν ταῖς θλίψεσι ταύταις· αὐτοὶ γὰρ οἶδαντες
ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα. Καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾶς ἤμεν,
προελέγομεν ὑμῖν, ὅτι μέλλομεν θλίβεσθαι, καθὼς καὶ
ἐγένετο, καὶ οἶδατε. Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγωντες
ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν ὑμῶν· μήπως ἐπει-
ρασεν ὑμᾶς ὁ πειράζων, καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ κα-
πος ἡμῶν. Ἄρτι δὲ ἐλθόντος Τιμοθέου πρὸς ἡμᾶς
ἀφ' ὑμῶν, καὶ εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ
τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε μνησίαν ἡμῶν ἀγαπῶ-
πάντοτε, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν, καθάπερ καὶ ἡμεῖς
ὑμᾶς· διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν, ἐπὶ
πάσῃ τῇ θλίψει καὶ ἀνάγκῃ ἡμῶν, διὰ τῆς ὑμῶν πί-
στεως· ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐὰν ὑμεῖς στήκητε ἐν Κυρίῳ, τίνα εὐχα-
ρίστην δυνάμεθα τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν,
πρὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ, ἣν χαίρομεν δι' ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν, νυκτὸς καὶ ἡμέρας ὑπερεκπερισσοῦ ὅτι
μενοῖ εἰς τὸ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον, καὶ καταρτίσθαι

ὅτι ὑστερήματα τῆς πίστεως ὑμῶν; Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς
καὶ Πατὴρ ἡμῶν, καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς
κατευθύνει τὴν ὁδὸν ἡμῶν πρὸς ὑμᾶς. Ὑμᾶς δὲ ὁ Κύ-
ριος πλεονάσαι καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἀλλή-
λους καὶ εἰς πάντας, καθάπερ καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, εἰς
ὅςτις στηρίζοι ὑμῶν τὰς καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγίωσύνῃ
ἐμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ἐν τῇ πα-
ρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ πάντων
τῶν ἁγίων αὐτοῦ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΚΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν ἐν Κυ-
ρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ
ὑμᾶς περιπατεῖν, καὶ ἀρέσκειν Θεῷ, ἵνα περισσεύητε
ἐν ἁλλήλοις. Οἶδατε γάρ τίνος παραγγελίας ἐδώκαμεν ὑ-
μῖν διὰ τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ. Τοῦτο γάρ ἐστι θείλημα
τοῦ Θεοῦ, ὁ ἁγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ τῆς
πορνείας· εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶ-
σθαι ἐν ἁγιασμῷ καὶ τιμῇ, μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας, κα-
θάπερ καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν· τὸ μὴ ὑ-
περβαίνειν καὶ πλεονεκτεῖν τῷ πράγματι τὸν ἀδελφόν
αὐτοῦ, διότι ἔκδικος ὁ Κύριος περὶ πάντων τούτων,
καθὼς καὶ προείπαμεν ὑμῖν, καὶ διεμαρτυράμεθα. Οὐ
γὰρ ἐκάλεισεν ὑμᾶς ὁ Θεὸς ἐπὶ ἀκαθαρσίᾳ, ἀλλ' ἐν ἁ-
γιασμῷ. Τοιγαροῦν ὁ ἀνιέτων, οὐκ ἀνδρωπὸν ἀθετεῖ,
ἀλλὰ τὸν Θεόν, τὸν καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ
ἀγαπῶν εἰς ὑμᾶς. Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ χρεῖαν ἔ-
χομεν γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ γὰρ ὑμεῖς θεοδίδασκοί ἐστε
ἐν τῷ ἀγαπᾶν ἀλλήλους. Καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς
πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ. Πα-
ρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν μᾶλλον, καὶ

Κε
Δ. 2.
24.

λοτιμείσθαι ἡσυχάζειν, καὶ πράσσειν τὰ ἴδια, καὶ
ργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν πα-
ρηγγείλαμεν, ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως πρὸς τοὺς
ἄλλους, καὶ μηδενὸς χρεῖαν ἔχητε.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{18.} **Α**δελφοί, παρακαλεῖτε ἀλλήλους ἐν τοῖς λόγοις τοῦ
^{1.} πνεύματος. Περί δὲ τῶν χρόνων καὶ τῶν καιρῶν
οἱ ἄδελφοί, οὐ χρεῖαν ἔχετε ὑμῖν γράφεσθαι· αὐτοὶ γὰρ
ἀκριβῶς οἶδατε, ὅτι ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης
ἐστιν, οὕτως ἔρχεται. Ὅταν γὰρ λέγωσιν, Εἰρήνη καὶ
^{πολ.} ἀσφάλεια, τότε αἰφνίδιος αὐτοῖς ἐφίσταται ὁλεθρὸς
^{3.} ὥσπερ ἡ ὥδιν τῇ ἐν γαστρὶ ἐχούσῃ, καὶ οὐ μὴ ἐκφω-
^{15.} γωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἄδελφοί, οὐκ ἐστέ ἐν σκότει, ἢ
ἡ ἡμέρα ὑμᾶς ὡς κλέπτης καταλάβῃ. Πάντες ὑμεῖς
υἱοὶ φωτός ἐστε, καὶ υἱοὶ ἡμέρας· οὐκ ἐστέ ἐν νυκτὶ
οὐδὲ σκότους. Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ οἱ λοι-
ποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ νήφωμεν. Οἱ γὰρ καθεύ-
δοντες, νυκτὸς καθεύδουσι· καὶ οἱ μεθύσκοι, νυ-
^{σοτ.} κτὸς μεθύουσιν. Ὑμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντες, νήφωμεν, ὡς
^{17.} ὁ ἰσχυρὸς ὢν ὁ Θεὸς ἐν ὑμῖν, ἵνα ἡμεῖς ἀποστήναι
ἐκ τοῦ νεκροῦ, καθὼς ἐπαγγελία ἐστὶν ἐν τοῖς λόγοις
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ
ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρηγορῶμεν, εἴτε καθεύδωμεν, ὁ
κύριος ἡμᾶς σὺν αὐτῷ ζήσῃ.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οὐκ ἔδειτο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς ὀργὴν, ἀλλ' εἰς
ἐριποίησιν σωτηρίας, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, ἵνα, εἴτε γρη-
γορώμεν, εἴτε καθυψώμεν, ἅμα σὺν αὐτῷ ζήσωμεν.
ὁ παρακαλεῖτε ἀλλήλους, καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν
κύριον, καθὼς καὶ ποιεῖτε. Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί,
ἀγαπᾶν τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν, καὶ προϊσταμένους
ὑμῶν ἐν Κυρίῳ, καὶ νομιζομένους ὑμᾶς, καὶ ἡγεῖσθαι
τοὺς ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ, διὰ τὸ ἔργον αὐ-
τῶν. Εἰρηνεύετε ἐν ἑαυτοῖς. Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, Κεφ.
Ε'. 9
καὶ ποιήσει τὴν ἐλπίδα ὑμῶν βεβαίαν. Ἀδελφοί,
οὐσεύχεσθε περὶ ἡμῶν. Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς
ὑμῶν ἐν φιλήματι ἀγίῳ. Ὀρκίζω ὑμᾶς διὰ τὸν Κύ-
ριον, ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν πᾶσι τοῖς ἀγίοις
ἀδελφοῖς. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
ᾧ ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΚΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅφειλον ἡνεύχεσθαι ὑμῶν ἐν τῇ ἀφρο-
νίᾳ, ἀλλὰ καὶ ἀνέχεσθαι ὑμῶν. Ζηλῶ γὰρ ὑμᾶς Θεοῦ
ὑπὲρ ἡμῶν ἡμεῖς, ὡς ἐν ἀνδρὶ, παρθένον ἀγνήν
παρστήσαι τῷ Χριστῷ. Φοβοῦμαι δὲ μήπως, ὡς ὁ Κεφ.
ΙΑ'. 1
ὁ Ἰούδας ἐξηπάτησεν ἐν τῇ πανουργίᾳ αὐτοῦ, οὕτω
καὶ ὑμεῖς τὰ νοήματα ὑμῶν, ἀπὸ τῆς ἀπλότητος τῆς
ἐν Χριστῷ. Εἰ μὲν γὰρ ὁ ἐρχόμενος ἄλλον Ἰη-
σοῦ κηρύσσει, ὃν οὐκ ἐκηρύξαμεν, ἢ πνεῦμα ἕτερον
ἐκλύετε, ὃ οὐκ ἐλάβετε, ἢ εὐαγγέλιον ἕτερον, ὃ οὐκ

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος καὶ Σιλουανὸς καὶ Τιμόθεος, τῇ ἐκκλησίᾳ^{Κεσ}
Θεσσαλονικέων ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡμῶν, καὶ Κυρίῳ Ἰησοῦ^{Α'.}
Χριστῷ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς
ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ. Εὐχαριστεῖν ὀφεί-
μεν τῷ Θεῷ πάντοτε περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί, κατὰ τὴν
ἐξουσίαν ἣν ὑπεραυξάνει ἡ πίστις ὑμῶν, καὶ πλεο-
νάζει ἡ ἀγάπη ἐνὸς ἐκάστου πάντων ὑμῶν εἰς ἀλλή-
λους· ὥστε ἡμᾶς αὐτοὺς ἐν ὑμῖν καυχᾶσθαι ἐν ταῖς
ἐκκλησίαις τοῦ Θεοῦ, ὑπὲρ τῆς ὑπομονῆς ὑμῶν, καὶ
ἐλπίσεως ἐν πᾶσι τοῖς διωγμοῖς ὑμῶν, καὶ ταῖς θλίψε-
σιν αἷς ἀνέχεσθαι· ἐνδειγμα τῆς δικαίας κρίσεως τοῦ
Θεοῦ εἰς τὸ καταξιώνειν ὑμᾶς τῆς βασιλείας τοῦ
Θεοῦ, ὑπὲρ ἧς καὶ πάσχετε. Εἴπερ δίκαιον παρὰ Θεοῦ
ἀποδοῦναι τοῖς θλίβουσιν ὑμᾶς θλίψιν, καὶ ὑμῖν
τοῖς θλιβομένοις ἄνεσιν μετ' ἡμῶν, ἐν τῇ ἀποκαλύψει
τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἀπ' οὐρανοῦ, μετ' Ἀγγέλων δυνά-
μεως αὐτοῦ, ἐν πυρὶ φλογὸς διδόντος ἐκδίκησιν τοῖς
οὐκ εἰδόσι τὸν Θεόν, καὶ τοῖς μὴ ὑπακούουσι τῷ εὐαγ-^{Ἡεσ}
ελίῳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οἱ τινες δι-^{Β'.}
ώκουν τίσουσιν, ὅλεθρον αἰώνιον, ἀπὸ προσώπου τοῦ
Κυρίου, καὶ ἀπὸ τῆς δόξης τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ὅταν
ἐκδηλωθῇ ἐνδοξασθῆναι ἐν ταῖς ἀγίοις αὐτοῦ, καὶ συναρ-
θῆναι ἐν πᾶσι τοῖς πιστεύσασιν (ὅτι ἐπιστεύθη τὸ
ἐκτελέσειν ἡμῶν ἐφ' ὑμᾶς) ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

<sup>Κεφ.
10.</sup> **Α**δελφοί, τὸ μαρτύριον ἡμῶν ἐπιστεύθη ἐφ' ὑμᾶς
τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ. Εἰς ὃ καὶ προσευχόμεθα πάντα
περὶ ὑμῶν, ἵνα ὑμᾶς ἀξιώσῃ τῆς κλήσεως ὃ Θεὸς ἡμῶν
καὶ πληρώσῃ πᾶσαν εὐδοκίαν ἀγαθωσύνης, καὶ ἐργα-
πίεως ἐν δυνάμει· ὅπως ἐνδοξασθῇ τὸ ὄνομα τοῦ
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν ὑμῖν, καὶ ὑμεῖς ἐν αὐ-
τῇ κατὰ τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰη-
<sup>Κεφ.
11.</sup> **Χριστοῦ.** Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, ὑπὲρ τῆς πα-
^{Β'} ρουσίας τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπι-
πισυναγωγῆς ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι
ὑμᾶς ἀπὸ τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύ-
ματος, μήτε διὰ λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν,
ὡς ὅτι ἐνέστηκεν ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

<sup>Κεφ.
12.</sup> **Α**δελφοί, ἐρωτῶμεν ὑμᾶς ὑπὲρ τῆς παρουσίας
τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἡμῶν ἐπισυναγωγῆς
^{Β'} ἐπ' αὐτόν, εἰς τὸ μὴ ταχέως σαλευθῆναι ὑμᾶς ἀπὸ
τοῦ νοός, μήτε θροεῖσθαι, μήτε διὰ πνεύματος, μήτε
λόγου, μήτε δι' ἐπιστολῆς ὡς δι' ἡμῶν, ὡς ὅτι ἐνέστη
ἡ ἡμέρα τοῦ Χριστοῦ. Μή τις ὑμᾶς ἐξαπατήσῃ καὶ
μηδένᾳ τρόπῳ· ὅτι εἰ μὴ ἔλθῃ ἡ ἀποστασία πρὸς
καὶ ἀποκαλυφθῇ ὁ ἄνθρωπος τῆς ἀμαρτίας, ὁ υἱὸς
ἀπωλείας, ὁ ἀντικείμενος καὶ ὑπεραιρόμενος ἐπὶ
τα λεγόμενα Θεὸν ἢ σέβασμα, ὥστε αὐτόν εἰς τὸν
τοῦ Θεοῦ ὡς Θεὸν καθίσαι, ἀποδεικνύντα ἑαυτὸν

ἡ θεός. Οὐ μνημονεύετε ὅτι ἔτι ὢν πρὸς ὑμᾶς, ταῦ-
 ἔλεγον ὑμῖν; Καὶ νῦν τὸ κατέχον οἴδατε, εἰς τὸ ἀ-
 καλυφθῆναι αὐτὸν ἐν τῷ ἑαυτοῦ καιρῷ. Τὸ γὰρ μυ-
 ριον ἤδη ἐνεργεῖται τῆς ἀνομίας, μόνον ὁ κατέχων
 ἕως ἐκ μέσου γένηται. Καὶ τότε ἀποκαλυφθήσε-
 ὁ ἄνομος, ὃν ὁ Κύριος ἀναλώσει τῷ πνεύματι τοῦ
 αἵματος αὐτοῦ, καὶ καταργήσει τῇ ἐπιφανείᾳ τῆς
 οὐσίας αὐτοῦ· οὗ ἐστὶν ἡ παρουσία κατ' ἐνέργειαν
 Σατανᾶ ἐν πάσῃ δυνάμει, καὶ σημείοις, καὶ τέρα-
 εῦδοις, καὶ ἐν πάσῃ ἀποίτῃ τῆς ἀδικίας ἐν τοῖς
 ἀλλυμένοις· ἀνθ' ὧν τὴν ἀγίαπην τῆς ἀληθείας οὐκ
 ἔκλυον εἰς τὸ σωθῆναι αὐτούς. Καὶ διὰ τοῦτο πέμψει
 ὁ θεός ἐνέργειαν πλάνης, εἰς τὸ πιστεῦσαι αὐ-
 τῷ ψεύδει, ἵνα κριθῶσι πάντες οἱ μὴ πιστεύσαν-
 τῇ ἀληθείᾳ, ἀλλ' εὐδοκήσαντες ἐν τῇ ἀδικίᾳ.

Heb.
12. 4

Τῇ ΠΕΜΠΤῇ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπῶντες ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ θεῷ πάν-
 τὸν καιρὸν περὶ ὑμῶν, ἀδελφοί ἠγαπημένοι ὑπὸ Κυρίου, ὅτι
 ὁ θεός ἀπ' ἀρχῆς εἰς σωτηρίαν ἐν ἀγιασμῷ
 αἵματος, καὶ πίστει ἀληθείας· εἰς ὃ ἐκάλεσεν ὑμᾶς
 τοῦ εὐαγγελίου ἡμῶν, εἰς περιποίησιν δόξης τοῦ
 αἵματος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀρα οὖν, ἀδελφοί, στήκε-
 ται καὶ κρατεῖτε τὰς παραδόσεις, ἃς ἐδιδάχθητε, εἴτε
 λόγου, εἴτε δι' ἐπιστολῆς ἡμῶν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος
 Ἰησοῦς Χριστός, καὶ ὁ θεός καὶ Πατὴρ ἡμῶν, ὁ
 ἡγάγας ὑμᾶς, καὶ δοὺς παράκλησιν αἰώνιον, καὶ
 ἀγάπην ἐν χάριτι, παρακαλέσαι ὑμῶν τὰς καρ-
 διας, καὶ στηρίξαι ὑμᾶς ἐν παντὶ λόγῳ, καὶ ἔργῳ ἀ-
 γάθῳ. Τὸ λοιπὸν προσεύχεσθε, ἀδελφοί, περὶ ἡμῶν,
 ὅπως ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τρέχῃ καὶ δοξάζεται, καθὼς

Κορ.
Β'. 116

καὶ πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἵνα ῥυσθῶμεν ἀπὸ τῶν ἀτόπων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων· οὐ γὰρ πάντων ἡ πίστις. στὸς δὲ ἐστὶν ὁ Κύριος, ὃς στηρίζει ὑμᾶς καὶ φυλάττει ἀπὸ τοῦ πονηροῦ. Πεποιθίσαμεν δὲ ἐν Κυρίῳ ἐφ' ὑμῶν ὅτι ἃ παραγγέλλομεν ὑμῖν, καὶ ποιεῖτε, καὶ ποιήσετε. Ὁ δὲ Κύριος κατευθύνει ὑμῶν τοὺς καρδίας εἰς τὴν γαίην τοῦ Θεοῦ, καὶ εἰς τὴν ὑπομονὴν τοῦ Χριστοῦ.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΥ

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ Ἀνάγνωσμα.

<sup>Κεφ.
Γ'. 6.</sup> **Α'**δελφοί, παραγγέλλομεν ὑμῖν ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, στέλλεσθαι ὑμᾶς ἀπὸ παντὸς ἀδελφοῦ ἀτάκτως περιπατοῦντος, καὶ μὴ κατὰ τὴν παράδοσιν, ἣν παρέλαβε παρ' ἡμῶν. Αὐτοὶ γὰρ οὕτως πῶς δεῖ μιμεῖσθαι ἡμᾶς· ὅτι οὐκ ἠτακτήσαμεν ἐν κυρίῳ οὐδὲ δωρεὰν ἄρτον ἐσθίγομεν παρὰ τινος, ἀλλ' ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, νύκτα καὶ ἡμέραν ἐργαζόμενοι, πρὸς τὸ ἐπιδορῆσαί τινα ὑμῶν. Οὐχ ὅτι οὐκ ἔχομεν ἐξουσίαν, ἀλλ' ἵνα ἑαυτοὺς τύπον δώμεν ὑμῖν εἰς τὸ μιμεῖσθαι ἡμᾶς. Καὶ γὰρ ὅτε ἦμεν πρὸς ὑμᾶς, τοῦτο παρηγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι εἴ τις ἐθέλει ἐργάζεσθαι, μὴδὲ ἐσθίει. Ἀκούομεν γὰρ τινες περιπατοῦντας ἐν ὑμῖν ἀτάκτως, μὴδὲν ἐργαζομένους, ἀλλὰ περιεργαζομένους. Τοιοῦτοις παραγγέλλομεν, καὶ παρακαλοῦμεν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἵνα μετὰ ἡσυχίας ἐργαζόμενοι, τὸν ἑαυτῶν ἄρτον ἐσθίωσιν. Ὑμεῖς δὲ, ἀδελφοί, μὴ ἐκκακήσητε καλοποιῶντες. Εἰ δέ τις ἐχθροὶς ἢ κήει τῷ λόγῳ ἡμῶν διὰ τῆς ἐπιστολῆς, τοῦτον σημειώσατε, καὶ μὴ συναναμίγνυσθε αὐτῷ, ἵνα ἐντραπήνῃ, μὴ ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθε, ἀλλὰ νοουθετεῖτε ὡς ἀδελφόν. Αὐτὸς δὲ ὁ Κύριος τῆς εἰρήνης δώῃ ὑμῖν τὴν εἰρήνην παντός ἐν παντί τρόπῳ. Ὁ Κύριος μετὰ πάντων

ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου, ὃ ἐστὶ σημεῖον
 πάσῃ ἐπιστολῇ· οὕτω γράφω. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου
 ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΚΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς, ^{Κε}
 καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ δόντος ἑαυτὸν ὑ- ^{Α'.}
 πὲρ τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ὅπως ἐξέληται ἡμᾶς ἐκ τοῦ
 ἐσθλῶτος αἰῶνος πονηροῦ, κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ
 καὶ Πατρὸς ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώ-
 νων. Ἀμήν. Θαυμάζω, ὅτι οὕτω ταχέως μετατίθισθε
 ἀπὸ τοῦ καλέσαντος ὑμᾶς ἐν χάριτι Χριστοῦ, εἰς ἕτε-
 ρον εὐαγγέλιον· ὃ οὐκ ἔστιν ἄλλο, εἰμὴ τινὲς εἰσιν οἱ
 πείρασοντες ὑμᾶς, καὶ θέλοντες μεταστρέψαι τὸ εὐαγ-
 γέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ἀλλὰ καὶ εἰ ἡμεῖς, ἢ Ἄγγελος
 οὐρανοῦ εὐαγγελίζηται ὑμῖν, παρ' ὃ εὐηγγελισάμεθα
 ὑμῖν, ἀνάθεμα ἔστω. Ὡς προειρήκαμεν, καὶ ἄρτι πάλιν
 λέγω· Εἴ τις ὑμᾶς εὐαγγελίζεται παρ' ὃ παρελάβετε,
 ἀνάθεμα ἔστω. Ἄρτι γὰρ ἀνθρώπους πείθω, ἢ τὸν
 Θεόν; ἢ ζητῶ ἀνθρώποις ἀρέσκειν; εἰ γὰρ ἔτι ἀνθρώ-
 πους ἠρεσκον, Χριστοῦ δοῦλος οὐκ ἂν ἦμην.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Ε'. ΕΩΘΙΝΟΝ Γ'.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
 ᾠδὴ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλῶ ὑμᾶς ἐγὼ ὁ δέσμιος ἐν Κυρίῳ, ὡς
 περιπατῆσαι τῆς κλήσεως ἧς ἐκλήθητε, μετὰ πάσης ^{Κε}
^{Δ'.}

ταπεινοφροσύνης καὶ πραότητος, μετὰ μακροθυμίας ἀνεχόμενοι ἀλλήλων ἐν ἀγάπῃ, σπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητα τοῦ πνεύματος ἐν τῷ συνδέσμῳ τῆς εἰρήνης. Ἐν σῶμα καὶ ἐν πνεῦμα, καθὼς ἐκλήθητε ἐν μιᾷ ἐλπίδι τῆς κλήσεως ὑμῶν. Εἰς Κύριος, μία πίστις, ^{10.} ἐν βάπτισμα. Εἰς Θεὸς καὶ Πατὴρ πάντων, ὁ ἐπὶ πάντων, καὶ διὰ πάντων, καὶ ἐν πᾶσιν ἡμῖν. Ἐνὶ ὁ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόθη ἡ χάρις κατὰ τὸ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{10.} **Π**αῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ κατ' ἐπίταξιν Θεοῦ σωτῆρος ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῆς ἐλπίδος ἡμῶν, Τιμοθέε γνησίῳ τέκνῳ ἐν πίστει: Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν. Καθὼς παρεκάλεσά σε προεμεῖναι ἐν Ἐφέσῳ, πορευόμενος εἰς Μακεδονίαν, ἵνα παραγγείλῃς τισὶ μὴ ἑτεροδιδασκαλεῖν, μηδὲ προσχεῖν μύθοις καὶ γενεαλογίαις ἀπεράντοις, αἵ τινες ἰσχυροὶ τῆσεως παρέχουσι μᾶλλον, ἢ οἰκοδομίαν Θεοῦ τὴν ἐκ πίστεως. Τὸ δὲ τέλος τῆς παραγγελίας ἐστὶν ἀγάπη ἐκ καθαρᾶς καρδίας, καὶ συνειδήσεως ἀγαθῆς, καὶ πίστεως ἀνυποκρίτου. Ὡς τινες ἀστοχήσαντες, ἐπαρτήθησαν εἰς ματαιολογίαν, θέλοντες εἶναι νομοδιδασκαλοὶ, μὴ νοοῦντες μήτε ἅ λέγουσι, μήτε περὶ τίνος διαβεβαίουνται.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, οἶδμεν ὅτι καλὸς ὁ νόμος, εἴαν τις ^{Κεφ. Α'. 8.} αὐτῷ νομίμως χρῆται· εἰδὼς τοῦτο, ὅτι δικαίῳ νόμῳ καίεται, ἀνόμοις δὲ καὶ ἀνυποτάκτοις, ἀσεβέσι καὶ μαρτωλοῖς, ἀνοσίοις καὶ βεβήλοις, πατραλοῖαις, καὶ μητραλοῖαις, ἀνδροφόνοις, πόρνοις, ἀρσενοκοίταις, ἀντραποδισταῖς, ψεύταις, ἐπιόρκοις, καὶ εἴ τι ἕτερον τῇ γυναικούσῃ διδασκαλίᾳ ἀντίκειται, κατὰ τὸ εὐαγγέλιον τῆς δόξης τοῦ μακαρίου Θεοῦ, ὃ ἐπιστεύθην ἐγώ. καὶ χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με Χριστῷ Ἰησοῦ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο, δέμενος εἰς μακρονίαν, τὸ πρότερον ὄντα βλάσφημον καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθην, ὅτι ἀγνοῶν ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ταύτην τὴν παραγγελίαν παρατί- ^{Κεφ. Α'. 18.} θεμαί σοι, κατὰ τὰς προαγούσας ἐπὶ σέ προφητείας, καὶ στρατεύῃ ἐν αὐταῖς τὴν καλὴν στρατείαν, ἔχων πίστιν καὶ ἀγαθὴν συνείδησιν, ἣν τινες ἀπώσάμενοι, ἐπεὶ τὴν πίστιν ἐναυάγησαν· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Λεξανδρος, οὓς παρέδωκα τῷ Σατανᾷ, ἵνα παιδεύωσι μὴ βλασφημεῖν. Βούλομαι οὖν προσεύχεσθαι ^{Κεφ. Β'.} ὑμῶν τοὺς ἀνδρας ἐν παντὶ τόπῳ, ἐπαίροντας ὁσίους χειρας ὑπὲρ ὀργῆς καὶ διαλογισμοῦ. Ὁσαύτως καὶ ταῖς γυναῖκαίς ἐν καταστολῇ κοσμίῳ μετὰ αἰδοῦς καὶ σωφροσύνης κοσμεῖν ἑαυτάς, μὴ ἐν πλέγμασιν, ἢ χρυσῷ, ἢ μαργαρίταις, ἢ ἱματισμῷ πολυτελεῖ. ἀλλὰ (ὃ πρέπει

γυναξὶν ἐπαγγελλομένοις θεοσέβειαν) δι' ἔργων ἀγαθῶν. Γυνὴ ἐν ἡσυχίᾳ μακροθυμῶν ἐν πάσῃ ὑποταγῇ. Γυναικὶ δὲ διδάσκειν οὐκ ἐπιτρέπω, οὐδὲ ἀντιτεταθέντος ἀνδρός, ἀλλ' εἶναι ἐν ἡσυχίᾳ. Ἀδάμ γὰρ πρῶτος ἐπὶ τῇ σκηνῇ, εἶτα Εὐὰ. Καὶ Ἀδάμ οὐκ ἠπατήθη· ἡ δὲ γυνὴ ὡς ἡ ἀπάτηθεῖσα, ἐν παραβίασει γέγονε. Σωθήσεται δὲ διὰ τῆς τεκνογονίας, εἰς τὴν μείνωσιν ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ καὶ ἀγιασμῷ μετὰ σωφροσύνης.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ. Γ'. 1.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος. Εἴτις ἐπίσκοπός σου ἐρέγεται, καλῶς ἔργου ἐπιθυμεῖ. Δεῖ οὖν τὸν ἐπίσκοπον ἀνεπιληπτον εἶναι, μιᾶς γυναικὸς ἄνδρα, νηφάλιον, σωφρονα, κόσμιον, φιλόξενον, διδασκτικόν· μὴ πάροικον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ· ἀλλ' ἐπεικῆ, ἄμαχος, ἀφιλάργυρον, τοῦ ἰδίου οἴκου καλῶς προϊστάμενον τέκνα ἔχοντα ἐν ὑποταγῇ μετὰ πάσης σεμνότητος (εἰδὲ τις τοῦ ἰδίου οἴκου προστῆναι οὐκ οἶδε, πῶς ἐκκλησίας Θεοῦ ἐπιμελήσεται;) μὴ νεόφυτον, ἵνα μὴ τυφωθεῖς εἰς κρίμα ἐμπέσῃ τοῦ Διαβόλου. Δεῖ δὲ αὐτὸν καὶ μαρτυρίαν καλὴν ἔχειν ἀπὸ τῶν ἔξωθεν, ἵνα μὴ εἰς ὀνειδισμόν ἐμπέσῃ καὶ παγίδα τοῦ Διαβόλου. Διακόνους ὡσαύτως σεμνοὺς, μὴ διλόγους, μὴ οἴνω πολεμῶν, ἀλλ' ὡς ἡ ἀγάπη προσέχοντας, μὴ αἰσχροκερδεῖς, ἔχοντας τὸ μυστήριον τῆς πίστεως ἐν καθαρᾷ συνειδήσει. Καὶ οὗτοι δοκιμαζέσθωσαν πρῶτον, εἶτα διακονείτωσαν, ἀνεκκλητοὶ ὄντες. Γυναῖκας ὡσαύτως σεμναίς, μὴ διαβόλους, νηφάλοις, πισταῖς ἐν πᾶσι. Διάκονοι ἔστωσαν μιᾶς γυναικὸς ἄνδρες, τέκνων καλῶς προϊστάμενοι καὶ τῶν ἰδίων οἴκων. Οἱ γὰρ καλῶς διακονήσαντες βραβίον ἑαυτοῖς καλὸν περιποιῶνται, καὶ πολλὴν πίστιν ἐν πίστει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν, καὶ σὺ δὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμενον· ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως. Ταῦτα ὑποτιθέμενος τοῖς ἀδελφοῖς, καλὸς ἔσῃ διάκονος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐντρέφόμενος τοῖς λόγοις τῆς πίστεως καὶ τῆς καλῆς διδασκαλίας, ἥ παρηκολούθησας. Τοὺς δὲ βεβήλους καὶ γραῶδεις μύθους παραιτοῦ· γυμναζε δὲ σεαυτὸν πρὸς εὐσέβειαν. Ἡ γὰρ σωματικὴ γυμνασία πρὸς ὀλίγον ἐστὶν ὠφέλιμος· ἡ δὲ εὐσέβεια πρὸς πάντα ὠφέλιμός ἐστιν, ἐπαγγελίαν ἔχουσα ζωῆς τῆς νῦν καὶ τῆς μελλούσης. Ἐπεχε σεαυτῷ, καὶ τῇ διδασκαλίᾳ· ἐπίμενε αὐτοῖς· τοῦτο γὰρ ποιῶν, καὶ σεαυτὸν σώσεις, καὶ τοὺς ἀκούοντάς σου.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΚΣ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, προῖδοῦσα ἡ Γραφή, ὅτι ἐκ πίστεως δικαιοῦται ὁ ἄνθρωπος, ἐξ ἧς ὁ Θεὸς, προεuhnγγελίσατο τῷ Ἀβραάμ ὅτι «Εὐλογηθήσονται ἐν σοὶ πάντα τὰ ἔθνη». Ὡστε οἱ ἐκ πίστεως εὐλογεῖνται σὺν τῷ πιστῷ Ἀβραάμ. Ὅσοι γὰρ ἐξ ἔργων νόμου εἰσὶν, ὑπὸ κατάραν εἰσὶ· γέγραπται γάρ: Ἐπικατάρατος πᾶς ὃς οὐκ ἐμμένει ἐν πᾶσι τοῖς γεγραμμένοις ἐν τῷ βιβλίῳ τῆς νόμου, τοῦ ποιῆσαι αὐτά. Ὅτι δὲ ἐν νόμῳ οὐδεὶς δικαιοῦται παρὰ τῷ Θεῷ δῆλον. Ὅτι ὁ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται· ὁ δὲ νόμος οὐκ ἐστὶν ἐκ πίστεως, ἀλλ' ὁ ποιήσας αὐτά ἄνθρωπος ζήσεται. οὐκ αὐτοῖς.

ἐπαρκείτω αὐταῖς, καὶ μὴ βαραίσιω ἡ ἐκκλησία, ἵνα
 ταῖς ὄντως χήραις ἐπαρκέσῃ. Οἱ καλῶς προεστώτες
 πρεσβύτεροι διπλῆς τιμῆς ἀξιούσθωσαν, μάλιστα οἱ
 κοπιῶντες ἐν λόγῳ καὶ διδασκαλίᾳ. Λέγει γὰρ ἡ Γρα-
 φή: « Βοῦν ἁλοῶντα οὐ φιμώσεις »· Καὶ « Ἀξίος ὁ ἐ-
 γόγυς τοῦ μισθοῦ αὐτοῦ »· Κατὰ πρεσβυτέρου κατὰ
 γορίαν μὴ παραδέχου, ἐκτὸς εἰμὴ ἐπὶ δύο, ἢ τριῶν
 μαρτύρων. Τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐνώπιον πάντων ἔλε-
 γε, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ φόβον ἔχωσι. Διαμαρτύρομαι ἐ-
 νώπιον τοῦ Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῶν
 ἐκλεκτῶν Ἀγγέλων, ἵνα ταῦτα φυλάξῃς χωρὶς προκρί-
 ματος, μηδὲν ποιῶν κατὰ πρόσκλησιν.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τέκνον Τιμόθεε, χεῖρας ταχέως μηδενὶ ἐπιτίθει, καὶ
 δὲ κοινώνῃς ἁμαρτίαις ἁλλοτρίαις. Σεαυτὸν ἄγνον τη-
 ρήσεις. Μηνέτι ὑδροπότηι, ἀλλ' οἶνω ὀλίγῳ χρῶ διὰ τὸν στόμα-
 χόν σου, καὶ τὰς πυκνάς σου ἀσθενείας. Τινῶν ἀνθρώ-
 πων αἱ ἁμαρτίαι πρόδηλοί εἰσι, προάγουσαι εἰς κρίσι-
 νίσι δὲ καὶ ἐπακολούθουσιν. Ὡσαύτως καὶ τὰ καλὰ
 ἔργα πρόδηλά ἐστι, καὶ τὰ ἄλλως ἔχοντα κρυβήναι
 δύναται. Ὅσοι εἰσὶν ὑπὸ ζυγὸν δοῦλοι, τοὺς ἰδίους
 σπότας πάσης τιμῆς ἀξίους ἡγείσθωσαν, ἵνα μὴ τὸ
 νόμα τοῦ Θεοῦ, καὶ ἡ διδασκαλία βλασφημηθῇ.
 οἱ δὲ πιστοὺς ἔχοντες δεσπότας, μὴ καταφρονεῖτωσαν
 ὅτι ἀδελφοὶ εἰσιν· ἀλλὰ μᾶλλον δουλευέτωσαν, ὅτι
 στοὶ εἰσι καὶ ἀγαπητοί, οἱ τῆς εὐεργεσίας ἀντιλαμ-
 βόμενοι. Ταῦτα δίδασκε, καὶ παρακαλεῖ. Εἴ τις ἐ-
 ροδιδασκαλεῖ, καὶ μὴ προσέρχεται ὑγιαίνουσι λό-
 γοις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τῇ κατὰ
 σέβειαν διδασκαλίᾳ, τετύφωται, μηδὲν ἐπιστάμενος,
 ἀλλὰ νοσῶν περὶ ζητήσεως καὶ λογομαχίας, ἐξ ὧν γίνε-
 ται καὶ ἡ κατὰ τὴν ἀλήθειαν ἐπιστάμενος, ἀλλὰ νοσῶν

θόνος, ἔρις, βλασφημίαι, ὑπόνοιαι πονηραί, παραδισ-
 ται δὲ διεφθαρμένων ἀνθρώπων τὸν νοῦν, καὶ ἀπε-
 τερημένων τῆς ἀληθείας, νομιζόντων πορισμὸν εἶναι
 τὴν εὐσέβειαν· ἀφίστασο ἀπὸ τῶν τοιούτων. Ἔστι δὲ
 πορισμὸς μέγας ἢ εὐσέβεια μετὰ αὐταρκείας. Οὐδὲν ^{Ἰωβ.}
 ἄρ' εἰσηνέγκαμεν εἰς τὸν κόσμον, διῆλον ὅτι οὐδὲ ἐξε- ^{Α'. 11.}
 γκείν τι δυνάμεθα. Ἐχοντες δὲ διατροφάς καὶ σκε-
 ψίματα, τούτοις ἀρκεσθῆσόμεθα. Οἱ δὲ βουλόμενοι
 λουτεῖν, ἐμπίπτουσιν εἰς πειρασμὸν καὶ παγίδα, καὶ
 τρυμνίας πολλὰς ἀνοήτους καὶ βλαβεράς, αἵ τινες
 ὀρίζουσι τοὺς ἀνθρώπους εἰς ὄλεθρον καὶ ἀπώλειαν.
 Ἡ γὰρ πάντων τῶν κακῶν ἐστὶν ἡ φιλαργυρία· ἥς
 οἱ ὀρεγόμενοι, ἀπεπλανήθησαν ἀπὸ τῆς πίστεως,
 καὶ ἑαυτοὺς περιέπειραν ὁδύνας πολλὰς. Σὺ δὲ, ὡς
 ἀνθρώπε τοῦ Θεοῦ, ταῦτα φεῦγε.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τιμόθεε, τοῖς πλουσίοις ἐν τῷ νῦν αἰῶνι, πα- ^{Κεφ.}
 ράγγελλε μὴ ὑψηλοφρονεῖν, μηδὲ ἡλπιεῖναι ἐπὶ πλού- ^{5. 19.}
 τῷ ἀδολότητι, ἀλλ' ἐν τῷ Θεῷ τῷ ζῶντι, τῷ παρέχοντι ^{Λουκ.}
 τὴν πλουσίως πάντα εἰς ἀπόλαυσιν. Ἀγαπῶσεργεῖν,
 λουτεῖν ἐν ἔργοις καλοῖς, εὐμεταδότους εἶναι, κοινω-
 κούς, ἀποδιησαυρίζοντας ἑαυτοῖς διμελίον καλὸν εἰς
 τὸ μέλλον, ἵνα ἐπιλάβωνται τῆς αἰωνίου ζωῆς. Ὁ Τι-
 μόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος
 ἀπὸ βεβήλους κενοφωνίας, καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδω-
 δου γνώσεως, ἣν τινες ἐπαγγελομένοι, περὶ τὴν πί-
 στιν ἡστόχησαν. Ἡ χάρις μετὰ σοῦ. Ἀμήν. ^{18. 13.}

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΚΖ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
Β'. 8.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος
 Θεοῦ, κατ' ἐπαγγελίαν ζωῆς τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἡ
 μοι δέω ἀγαπητῶ τέκνω: Χάρις, ἔλεος, εἰρήνη ἀπὸ
 Θεοῦ Πατρὸς, καὶ Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν.
 Μὴ ἐπαισχυνθῇς τὸ μάρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ
 ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκατακοπάσῃσιν
 εὐαγγελίῳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ, τοῦ σώσαντος ἡμᾶς
 καὶ καλέσαντος κλήσει ἁγία, οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν,
 ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τὴν δοθεῖσαν
 μῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερω-
 σαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φω-
 τισάντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου,
 εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος
 ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐ
 ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὅτι πεπίστευκα, καὶ πέπει-
 σμαι, ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παρακαταθήκην μου φυλά-
 ξαι εἰς ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνον-
 των λόγων, ὧν παρ' ἐμοῦ ἦκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγα-
 πῇ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ἦν καλὴν παρακαταθήκην
 φύλαξον διὰ Πνεύματος ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν.
 Οἶδα τοῦτο, ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν
 Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δώη ἔλεος
 ὁ Κύριος τῷ Ὀνησιφόρου οἴκῳ· ὅτι πολλάκις με
 ψύξε, καὶ τὴν ἄλυσίν μου οὐκ ἐπησχύνθη· ἀλλὰ
 νόμιμος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ ἐ-
 Δώη αὐτῷ ὁ Κύριος εὐρεῖν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐ-
 νῇ τῇ ἡμέρᾳ. Καὶ ὅσα ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησέ μοι, ῥα-
 τιον σὺ γινώσκεις.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγ.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη, χα- Ε' 1
 εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πί-
 ρος, πραότης, ἐγκράτεια· κατὰ τῶν τοιούτων οὐκ ἔστι
 μος. Οἱ δὲ τοῦ Χριστοῦ τὴν σάρκα ἐσταύρωσαν σὺν
 ἡμῶν παιδήμασι καὶ ταῖς ἐπιθυμίαις. Εἰ ζῶμεν πνεύ-
 ματι, πνεύματι καὶ στοιχωῦμεν. Μὴ γινώμεθα κενόδο-
 ξοι, ἀλλήλους προκαλοῦμενοι, ἀλλήλοις φθονοῦντες.
 Ἀδελφοί, εἰσὶν καὶ προληφθῆ ὁ ἄνθρωπος ἐν τινὶ παρα- Κεφ. 5'
 νόμῳ, ὑμεῖς οἱ πνευματικοὶ καταρτίζετε τὸν τοιού-
 τον ἐν πνεύματι πραότητος· σκιοπῶν σεαυτὸν, μὴ καὶ
 πειρασθῆς. Ἀλλήλων τὰ βάρη βαστάζετε, καὶ
 οὕτως ἀναπληρώσατε τὸν νόμον τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Ζ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ε'.

Προκείμενον, Ήχος Β'.

Χρὶς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Ψαλμ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ, καὶ ἐν τῷ κράτει Κεφ. 5'
 τοῦ ἰσχύος αὐτοῦ· ἐνδύσασθε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ,
 ὥστε τὸ δύνασθαι ὑμᾶς στῆναι πρὸς τὰς μετιοδεῖας τῆς
 ἐχθροῦ. Ὅτι οὐκ ἔστιν ἡμῖν ἡ πάλη πρὸς αἷμα καὶ
 σαρκά, ἀλλὰ πρὸς τὰς ἀρχάς, πρὸς τὰς ἐξουσίας, πρὸς
 τὰς κοσμοκράτορας τοῦ σκότους τοῦ αἰῶνος τούτου,
 ὥστε τὰ πνευματικὰ τῆς πονηρίας ἐν ταῖς ὑπουρανίοις.
 ὡς τοῦτο ἀναλάβετε τὴν πανοπλίαν τοῦ Θεοῦ, ἵνα δυ-
 νάητε ἀντιστῆναι ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ πονηρᾷ, καὶ ὅπαντα

ἀτεργασάμενοι στῆναι. Στῆτε οὖν περιζωσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν θώρακα τῆς δικαιοσύνης, καὶ ὑποδησάμενοι τὰς πόδας ἐν ἐλπίδι τοῦ εὐαγγελίου τῆς εἰρήνης· ἐπὶ πᾶσιν ἀναβιβάζοντες τὸν θυρεὸν τῆς πίστεως, ἐν ᾧ ὀχυρῆσθε τοιαῦτα τὰ βέλη τοῦ πονηροῦ τὰ πεπυρωμένα, σβέσαι. Καὶ τὴν περικεφαλαίαν τοῦ σωτηρίου δέξασθε, καὶ τὴν μάχαιραν τοῦ Πνεύματος, ὅ ἐστι ῥῆμα Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Στίχ. Κύριε, σῶσον τὸν βασιλέα, καὶ ἐπάκουσον ἡμᾶς.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τέκνον Τιμόθεε, ἐν μεγάλῃ οἰκίᾳ οὐκ ἔστι μόλις σκευὴ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ, ἀλλὰ καὶ ξύλινα καὶ ὅσα τοιαῦτα· καὶ ἃ μὲν εἰς τιμὴν, ἃ δὲ εἰς ἀτιμίαν. Ἐάν τις ἐκκαθάρῃ ἑαυτὸν ἀπὸ τούτων, ἔσται σκευὸς τιμὴν, ἡγιασμένον, καὶ εὐχρηστον τῷ θεσπότη, εἰς τὸ ἔργον ἀγαθὸν ἡτοιμασμένον. Τὰς δὲ νεωτερικὰς ἐπιθυμίας φεῦγε· δίδωκε δὲ δικαιοσύνην, πίστιν, ἀγάπην, εἰρήνην μετὰ τῶν ἐπικαλουμένων τὸν Κύριον ἐκ καρτερᾶς καρδίας. Τὰς δὲ μωρὰς καὶ ἀπαιδεύτους ζητήσεις παραιτοῦ, εἰδὼς ὅτι γεννώσι μάχας. Δοῦλον δὲ Κυρίου οὐδεὶς μάχεσθαι, ἀλλ' ἥπιον εἶναι πρὸς πάντας, δικαιοκτικόν, ἀνεξίκακον, ἐν πραότητι παιδεύοντα τοὺς ὑποτακτικούς, μήποτε ὁ Θεὸς μετανοήσῃ εἰς ἐπίγνωσιν ἀληθείας, καὶ ἀναστήψωσιν ἐκ τῆς Διαβόλου παγίδος, ἐζωγρημένοι ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἔλεος τοῦ Κυρίου νείλημα.

πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τιμόθεε, πᾶσα γραφὴ θεόπνευστος, καὶ ὠ- ^{Κεφ.}
 ρισμος πρὸς διδασκαλίαν, πρὸς ἔλεγχον, πρὸς ἐπα- ^{Γ'. 16.}
 ρωσιν, πρὸς παιδείαν τὴν ἐν δικαιοσύνῃ, ἵνα ἄρτιος
 τοῦ Θεοῦ ἄνθρωπος, πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἐξηρ- ^{Κεφ.}
 μένος. Διαμαρτύρομαι οὖν ἐγὼ ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ^{Δ'. 9.}
 τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, τοῦ μέλλοντος κρίνειν
 ζῶντας καὶ νεκροὺς κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ, καὶ
 βασιλείαν αὐτοῦ. Κήρυξον τὸν λόγον, ἐπίστηθι
 καιρῶς, ἀκαιρῶς, ἔλεγχον, ἐπιτίμησον, παρακάλεσον
 πάσῃ μακροθυμίᾳ καὶ διδασχῇ. Ἔσται γὰρ καιρὸς
 τῆς ὑγιαίνουσας διδασκαλίας οὐκ ἀνέξονται, ἀλλὰ
 κατὰ τὰς ἐπιθυμίας τὰς ἰδίαις ἑαυτοῖς ἐπισωρεύσουσι
 ἀσκαλούς, κνηθόμενοι τὴν ἀκοήν· καὶ ἀπὸ μὲν τῆς
 ἡσιείας τὴν ἀκοήν ἀποστρέψουσιν, ἐπὶ δὲ τοὺς μύ-
 θους ἐκτραπήσονται.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τιμόθεε, σπούδασον ἔλθειν πρὸς με ταχέως. ^{Κεφ.}
 ὡς γὰρ με ἐγκατέλιπεν, ἀγαπήσας τὸν νῦν αἰῶνα, ^{Δ'. 9.}
 ἐπορεύθη εἰς Θεσσαλονίκην· Κρήσκης εἰς Γαλατίαν
 τος εἰς Δαλματίαν· Λουκᾶς ἔστι μόνος μετ' ἐμοῦ.
 ἄρχον ἀναλαβὼν, ἄγε μετὰ σεαυτοῦ· ἔστι γάρ μοι εὐ-
 χριστος εἰς διακονίαν. Τυχικὸν δὲ ἀπέστειλα εἰς Ἐφε-
 σον. Τὸν φελόνην, ὃν ἀπέλιπον ἐν Τρωάδι παρὰ Κάρπῳ,
 ὁρμῶν φέρε, καὶ τὰ βιβλία, μάλιστα τὰς μεμβρά-
 νων. Ἀλέξανδρος ὁ χαλκεὺς πολλὰ μοι κακὰ ἐνεδείξα-
 σεν· ἀποδώῃ αὐτῷ ὁ Κύριος κατὰ τὰ ἔργα αὐτοῦ· ὃν
 σὺ φυλάσσου· λίαν γὰρ ἀνθέστηκε τοῖς ἡμετέροις

λόγοις. Ἐν τῇ πρώτῃ μου ἀπολογίᾳ οὐδεὶς μοι συμπε-
 ρεγένετο, ἀλλὰ πάντες με ἐγκατέλιπον (μὴ αὐτοῖς λυ-
 γισθῆναι!), ὁ δὲ Κύριός μοι παρέστη, καὶ ἐνεδυναμώσα-
 με, ἵνα δι' ἐμοῦ τὸ κήρυγμα πληροφορηθῇ, καὶ ἀκού-
 πάντα τὰ ἔθνη· καὶ ἐρρύσθην ἐκ στόματος λέοντος. Κα-
 ρύσσεται με ὁ Κύριος ἀπὸ παντὸς ἔργου πονηροῦ, καὶ
 σώσει εἰς τὴν βασιλείαν αὐτοῦ τὴν ἐπιφάνειαν. Ὡς ἡ δὲ
 εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἀσπασαι Πρίσκι-
 λαν καὶ Ἀκύλαν, καὶ τὸν Ὀνησιφόρου οἶκον. Ἐρασ-
 ῆς μένει ἐν Κορίνθῳ. Τρόφιμον δὲ ἀπέλιπον ἐν Μιλή-
 τῳ ἀσθενοῦντα. Σπούδασον πρὸ χειμῶνος ἐλθεῖν. Ἀσ-
 ζεται σε Εὐβούλος, καὶ Πούδης, καὶ Λῖνος, καὶ Κλα-
 δία, καὶ οἱ ἀδελφοὶ πάντες. Ὁ Κύριος Ἰησοῦς Χρισ-
 τὸς μετὰ τοῦ πνεύματός σου. Ἡ χάρις μετὰ ὑμῶν. Ἀμήν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

<sup>Κεφ.
Α'. 1.</sup> **Τ**έκνον Τίτε, κατὰστησον πρεσβυτέρους κατὰ πό-
 λιν ὡς ἐγώ σοι διευτάξω. Εἴ τις ἐστὶν ἀνέγκλητος, μη-
 γυναικὸς ἀνὴρ, τέκνα ἔχων πιστὰ, μὴ ἐν κατηγορίᾳ
 σωτίας, ἢ ἀνυπότακτα. Δεῖ γὰρ τὸν ἐπίσκοπον ἀνέ-
 κλητον εἶναι, ὡς θεὸς οἰκονόμος· μὴ αὐθαδῆ, μὴ ὀργι-
 μὴ πάροινον, μὴ πλήκτην, μὴ αἰσχροκερδῆ, ἀλλὰ
 λόξενον, φιλάγαθον, σώφρονα, δίκαιον, ὁσίον, ἐγκρα-
 τῆ, ἀντεχόμενον τοῦ κατὰ τὴν διδαχὴν πιστοῦ λόγου,
 δυνατὸς ἢ καὶ παρακαλεῖν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ τῇ ὑπο-
 νούσῃ, καὶ τοὺς ἀντιλέγοντας ἐλέγχειν. Εἰσὶ γὰρ π-
 λοὶ καὶ ἀνυπότακτοι, καὶ ματαιολόγοι, καὶ φρενα-
 ται, μάλιστα οἱ ἐκ περιτομῆς· οὓς δεῖ ἐπιστομίζεν-
 τινες ὅλους οἴκους ἀνατρέπουσι, διδάσκοντες ἅ μὴ
 αἰσχροῦ κέρδους χάριν. Εἴπέ τις ἐξ αὐτῶν ἴδιος αὐ-
 τοῦ προφήτου: Κρήτες αἰεὶ ψεῦσται, κακὰ θηρία, γασ-
 τρῶν ἀργαί. Ἡ μαρτυρία αὕτη ἐστὶν ἀληθής· δι' ἣν αἱ

ἄγγε αὐτοὺς ἀποτόμως, ἵνα ὑγιαίνωσιν ἐν τῇ πίστει
προσέχοντες Ἰουδαϊκοῖς μύθοις, καὶ ἐντολαῖς ἀν-
θρώπων ἀποστρεφόμενων τὴν ἀλήθειαν.

Η ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκγον Τίτε, πάντα μὲν καθαρά τοῖς καθαροῖς, τοῖς ^{κεφ.}
μειομασμένοις καὶ ἀπίστοις οὐδὲν καθαρὸν, ἀλλὰ με- ^{Α'. 15.}
νται αὐτῶν καὶ ὁ νοῦς καὶ ἡ συνείδησις. Θεὸν ὁμο-
οῦσιν εἰδέναι, τοῖς δὲ ἔργοις ἀρνοῦνται, βδελυκτοῖ
καὶ ἀπειθεῖς, καὶ πρὸς πᾶν ἔργον ἀγαθὸν ἀδό-
λοι. Σὺ δὲ λάλει ἃ πρέπει τῇ ὑγιαίνουσῃ διδασκα- ^{κεφ.}
λῇ. ^{Κ'. 1.}
Πρεσβύτεας νηφαλίους εἶναι, σεμνοὺς, σώφρονας,
κρίνοντας τῇ πίστει, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ. Πρεσ-
βύτεας ὡσαύτως τῷ καταστήματι ἱεροπρεπεῖς, μὴ
πολλοὺς, μὴ οἶνω πολλῷ δεδουλωμένους, καλοδιδα-
σκάτους, ἵνα σωφρονίζωσι τὰς νέας, φιλάνδρους εἶναι,
ἀκύνους, σώφρονας, ἀγνάς, οἰκουροὺς, ἀγαθὰς, ὑ-
ποτασσόμενας τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν, ἵνα μὴ ὁ λόγος
θεοῦ βλασφημηται. Τοὺς νεωτέρους ὡσαύτως πα-
λάλει σωφρονεῖν· περὶ πάντα σεαυτὸν παρεχόμενος
ἐν καλῶν ἔργων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ ἀδιαφθορίαν,
ἐν ἀσχηματικῇ, λόγον ὑγιᾶ, ἀκατάγνωστον, ἵνα ὁ ἐξ ἐναν-
τιότητος ἐντραπῇ, μηδὲν ἔχων περὶ ὑμῶν λέγειν φαῦλον.
Τοὺς ἰδίοις δεσπόταις ὑποτάσσασθαι, ἐν πᾶσιν
κύριους εἶναι, μὴ ἀντιλέγοντας, μὴ νοσφιζομένους,
ἀλλὰ πίστιν πᾶσαν ἐνδείκνυμένους ἀγαθῇ, ἵνα τὴν
ἐκκλησίαν τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν θεοῦ κοσμῶσιν ἐν

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΚΗ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.

Α'. 16.

Αδελφοί, οὐ παύομαι εὐχαριστῶν ὑπὲρ ὑμῶν, μετὰ
 ὑμῶν ποιούμενος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μου, ἵνα ὁ Θεὸς
 τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ Πατὴρ τῆς δόξης,
 δώῃ ὑμῖν πνεῦμα σοφίας καὶ ἀποκαλύψεως, ἐν ἐπιγνώσει
 αὐτοῦ· πεφωτισμένους τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς διανοίας
 ὑμῶν, εἰς τὸ εἰδέναι ὑμᾶς, τίς ἐστὶν ἡ ἐλπίς τῆς κληρονομίας
 αὐτοῦ, καὶ τίς ὁ πλοῦτος τῆς δόξης τῆς κληρονομίας
 αὐτοῦ ἐν τοῖς ἁγίοις, καὶ τί τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος
 τῆς δυνάμεως αὐτοῦ εἰς ἡμᾶς τοὺς πιστεύοντας κατὰ
 τὴν ἐνέργειαν τοῦ κράτους τῆς ἰσχύος αὐτοῦ, ἣν ἐνεργή-
 σεν ἐν τῷ Χριστῷ, ἐγείρας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν, καὶ ἐκ-
 θρονίσεν ἐν δεξιᾷ αὐτοῦ ἐν τοῖς ἐπουρανίοις, ὑπεράνω πάσης
 ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας καὶ δυνάμεως καὶ κυριότητος, καὶ παντὸς
 ὀνόματος ὀνομαζομένου, οὐ μόνον ἐν τῷ αἰνῶτι
 νυντιού, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μέλλοντι. Καὶ πάντα ὑπέτα-
 ξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ· καὶ αὐτὸν ἔδωκε κεφαλὴν
 ὑπὲρ πάντα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ,
 τὸ πλήρωμα τοῦ ταῦ πάντα ἐν πᾶσι πληρουμένου.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Η'. ΕΩΘΙΝΟΝ 5'.

Προκείμενον, Ὕμνος Γ'.

Ψάλλετε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλλετε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροτήσατε χεῖρας.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.

Α'. 12.

Αδελφοί, εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ, τῷ ἰσχυρῶς
 ἡμᾶς εἰς τὴν μερίδα τοῦ κλήρου τῶν ἁγίων ἐκλογίσαντι
 ἡμᾶς ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἥτις ἐστὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ, τὸ
 φωτὶ. Ὃς ἐρρύσατο ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐξουσίας τοῦ σκο-
 τὸς.

καὶ μετέστησεν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Υἱοῦ τῆς ἀγά-
 πης αὐτοῦ· ἐν ᾧ ἔχομεν τὴν ἀπολύτρωσιν διὰ τοῦ αἵ-
 ματος αὐτοῦ, τὴν ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν· ὅς ἐστιν εἰκὼν
 τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου, πρωτότοκος πάσης κτίσεως.
 ὅτι ἐν αὐτῷ ἐκτίσθη τὰ πάντα, τὰ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, καὶ
 τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, τὰ ὁρατά, καὶ τὰ ἀόρατα, εἴτε
 ἄγγελοι, εἴτε κυριότητες, εἴτε ἀρχαί, εἴτε ἐξουσίαι· τὰ
 πάντα δι' αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὸν ἐκτισται. Καὶ αὐτός
 ἐστι πρὸ πάντων, καὶ τὰ πάντα ἐν αὐτῷ συνέστηκε·
 καὶ αὐτός ἐστιν ἡ κεφαλὴ τοῦ σώματος τῆς Ἐκκλησίας,
 ἡ ἡγεσία ἡ ἀρχὴ πρωτότοκος ἐκ τῶν νεκρῶν, ἵνα γένηται
 ἡ πᾶσιν αὐτὸς πρωτεύων.

Ἀλληλουῖα, Ὕμνος Γ'.

κατοικῶν ἐν βοσηδαίᾳ τοῦ Ὑψίστου.
 τίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΚΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Μωσῆς μὲν ἐστὶ πιστὸς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ
 ὑμῶν, ὡς Νιερὰπων, εἰς μαρτύριον τῶν λαληθησομένων
 πιστὸς δὲ ὡς Υἱὸς ἐπὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ, οὗ οἶκός ἐσμεν
 μεῖς, ἐάν περ τὴν παρρησίαν καὶ τὸ καύχημα τῆς ἐλ-
 πίδος μέχρι τέλους βεβαίαν κατόσχωμεν. Διὸ, καθὼς
 λέγει τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον: « Σήμερον ἐάν τῆς φωνῆς
 αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρύνητε τοὺς καρδίας ὑμῶν,
 ὡς ἐν τῷ παραπικρασμῷ, κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πει-
 ρασμοῦ ἐν τῇ ἐρήμῳ· οὗ ἐπείρασάν με οἱ πατέρες ὑμῶν,
 ἀποκίμασάν με, καὶ εἶδον τὰ ἔργα μου τεσσαράκοντα
 ἔτη. Διὸ προσώχθισα τῇ γενεᾷ ἐκείνῃ, καὶ εἶπον:
 οὐκ εἰ πλανῶνται τῇ καρδίᾳ· αὐτοὶ δὲ οὐκ ἔγνωσαν τὰς
 ἐπαγγελίας μου. Ὡς ὤμοσα ἐν τῇ ὀργῇ μου: Εἰ εἰσελεύσον-
 ται εἰς τὴν κατάπαυσίν μου ». Τίσι δὲ προσώχθισε τεσ-
 σάρηκοντα ἔτη· οὐκ ἔτι τοῖς ἁμαρτήσασιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, Μελχισεδέκ, βασιλεὺς Σαλήμ, ἱερεὺς τοῦ Θεοῦ τοῦ Ὑψίστου, ὁ συναντήσας Ἀβραάμ ὑποστρέφοντι ἀπὸ τῆς κοπῆς τῶν βασιλέων, καὶ εὐλογήσας αὐτόν, ὃ καὶ δεκάτην ἀπὸ πάντων ἐμέρισεν Ἀβραάμ, πρῶτον μὲν ἑρμηνευόμενος βασιλεὺς δικαιοσύνης, ἔπειτα δὲ καὶ βασιλεὺς Σαλήμ, ὅ ἐστι βασιλεὺς εἰρήνης, ἀπάτωρ, ἀμήτωρ, ἀγενεαλόγητος, μήτε ἀρχὴν ἡμερῶν, μήτε ζωῆς τέλος ἔχων, ἀφωμοιωμένος δὲ τῷ Υἱῷ τοῦ Θεοῦ, μένει ἱερεὺς εἰς τὸ διηνεκές. Θεωρεῖτε δὲ πηλίκος οὗτος, ὃ καὶ δεκάτην Ἀβραάμ ἔδωκεν ἐκ τῶν ἀκροδυνάμιων ὁ πατριάρχης. Καὶ οἱ μὲν ἐκ τῶν υἱῶν Λευὶ τῇ ἱερατείᾳ λαμβάνοντες, ἐντολὴν ἔχουσιν ἀποδεκατοῦν τὸν λαὸν κατὰ τὸν νόμον, τουτέστι τοὺς ἀδελφούς αὐτῶν, καὶ περ ἐξεληλυθότας ἐκ τῆς ὀσφύος Ἀβραάμ. Οἱ δὲ μὴ γενεαλογούμενος ἐξ αὐτῶν δεδεκάτωκε τὸν Ἀβραάμ, καὶ τὸν ἔχοντα τὰς ἐπαγγελίας εὐλόγησεν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῃ ΤΗΣ ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἀθέτησις μὲν γίνεται προαγῆσις ἐντολῆς διὰ τὸ αὐτῆς ἀσθενές καὶ ἀνωφελές· οὐδὲν γὰρ ἐτελείωσεν ὁ νόμος· ἐπεισαγωγὴ δὲ κρείττονος ἐλπίδος, δι᾽ ἧς ἐγγίζομεν τῷ Θεῷ. Καὶ κατ' ὅσον οὐ χωρὶς ὀρκωμοσίας (οἱ μὲν γὰρ χωρὶς ὀρκωμοσίας εἰσὶν ἱερεῖς γεγονότες, ὁ δὲ μετὰ ὀρκωμοσίας, διὰ τοῦ λέγοντος πρὸς αὐτόν: «Ὁμοσε Κύριος, καὶ οὐ μεταμεληθήσεται. Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ») κατὰ τοσοῦτον κρείττονος διαθήκης γέγονεν ἑγγύησις Ἰησοῦς. Καὶ οἱ μὲν πλείονες εἰσὶ γεγονότες ἱερεῖς διὰ

τὸ θανάτῳ κωλύεσθαι παραμένειν· ὁ δὲ, διὰ τὸ μένειν αὐτὸν εἰς τὸν αἰῶνα, ἀπαράβατον ἔχει τὴν ἱερωσύνην. Ὅθεν καὶ σώζειν εἰς τὸ παντελὲς δύναται τοὺς προσερχομένους δι' αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πάντοτε ζῶν εἰς τὸ ἐντυγχάνειν ὑπὲρ αὐτῶν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΚΘ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε ὅτι ὑμεῖς ποτε τὰ ἔθνη ἐν σαρκί, οἱ λεγόμενοι ἀκροβυστία ὑπὸ τῆς λεγομένης περιτομῆς ἐν σαρκὶ χειροποιήτου, ὅτι ἤτε ἐν τῷ καιρῷ ἐκείνῳ χωρὶς Χριστοῦ, ἀπηλλοτριωμένοι τῆς πολιτείας τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ξένοι τῶν διαθηκῶν τῆς ἐπαγγελίας, ἐλπίδα μὴ ἔχοντες, καὶ ἄσπεροι ἐν τῷ κόσμῳ· νυνὶ δὲ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὑμεῖς οἱ ποτὲ ὄντες μακρὰν, ἐγγὺς ἐγενήθητε ἐν τῷ αἵματι τοῦ Χριστοῦ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΙΚΟΣΤΗ Θ'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ζ'.

Προκείμενον, Ψαλμ. Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ, ἡ ζωὴν ἡμῶν, τότε καὶ ὑμεῖς σὺν αὐτῷ φανερωθήσεσθε ἐν δόξῃ. Νεκρώσατε οὖν τὰ μέλη ὑμῶν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς, πορνείαν, ἀκαθαρσίαν, πάθος, ἐπιθυμίαν κακὴν, καὶ τὴν πλεονεξίαν, ἥτις ἐστὶ εἰδωλολατρεία· δι' ἧς ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς τῆς ἀπειθείας. Ἐν οἷς καὶ ὑμεῖς περιεπατήσατέ ποτε, ὅτε ἐζῆτε ἐν αὐτοῖς. Νυνὶ δὲ

ἀπόθεσθε καὶ ὑμεῖς τὰ πάντα, ὀργήν, θυμὸν, κακίαν, βλασφημίαν, αἰσχρολογίαὶν ἐκ τοῦ στόματος ὑμῶν. Μὴ ψευδесθε εἰς ἀλλήλους, ἀπειδυσάμενοι τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον σὺν ταῖς πράξεσιν αὐτοῦ, καὶ ἐνδυσάμενοι τὸν νέον, τὸν ἀνακαινούμενον εἰς ἐπίγνωσιν κατ' εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτόν. Ὅπου οὐκ ἔνι Ἑβραῖον καὶ Ἰουδαῖον, περιτομή καὶ ἀκροβυστία, βάρβαρος, Σκύθης, δοῦλος, ἐλεύθερος· ἀλλὰ τὰ πάντα καὶ ἐν πᾶσι Χριστός.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Εὐντενε, καὶ κατευοδοῦ, καὶ βασιλεύε.

Στίχ. Ἠγάπησας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν.

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Α' Εβδομάδος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, εἰ ἡ πρώτη διαθήκη ἦν ἄμεμπτος, οὐκ ἂν δευτέρας ἐζητεῖτο τάπος. Μεμφόμενος γὰρ αὐτοῖς λέγει: « Ἰδοὺ ἡμέραι ἔρχονται, λέγει Κύριος, καὶ συντελέσω ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰσραὴλ καὶ ἐπὶ τὸν οἶκον Ἰουδα διαθήκην καινὴν. Οὐ κατὰ τὴν διαθήκην, ἣν ἐποίησα τοῖς πατράσιν αὐτῶν, ἐν ἡμέρᾳ ἐπιλαβομένου μου τῆς χειρὸς αὐτῶν, ἐξαγαγεῖν αὐτοὺς ἐκ γῆς Αἰγύπτου· ὅτι αὐτοὶ οὐκ ἐνέμειναν ἐν τῇ διαθήκῃ μου, καὶ γὰρ ἡμεῖς ἐποίησα αὐτῶν, λέγει Κύριος. Ὅτι αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν διαθήσομαι τῷ οἴκῳ Ἰσραὴλ μετὰ τοῖς ἡμέραις ἐκείναις, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου εἰς τὴν διάνοιαν αὐτῶν καὶ ἐπὶ καρδίᾳς αὐτῶν ἐπιγράψω αὐτοὺς· καὶ ἔσονται αὐτοῖς εἰς Θεόν, καὶ αὐτοὶ ἔσονται μοι εἰς λαόν· καὶ οὐ μὴ διδᾶξωσιν ἕκαστος τὸν πλησίον αὐτοῦ, καὶ ἕκαστος τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, λέγων « Γινώθει τὸν Κύριον »· ὅτι πάντες εἰδῆσουσί με, ἀπὸ μικροῦ αὐτῶν ἕως μεγάλου αὐτῶν· ὅτι ἴλεως ἔσομαι ταῖς ἀδικίαις αὐτῶν, καὶ τῶν ἀμαρτιῶν αὐτῶν, καὶ τῶν ἀνομιῶν αὐτῶν οὐ μὴ

κησιν ἔτι». Ἐν τῷ λέγειν καινήν, πεπαλαιώκει τὴν
 πρώτην, τὸ δὲ παλαιούμενον καὶ γηράσκον, ἐγγὺς
 ἐστὶν ἀφανισμού.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο δηλοῦντος τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου,
 ἡπὼ πεφανερῶσθαι τὴν τῶν ἁγίων ὁδόν, ἔτι τῆς πρώ-
 τῆς σκηνῆς ἐχούσης στασίς. Ἦτις παραβολὴ εἰς τὸν
 καιρὸν τὸν ἐνεστηκότα, καὶ ὃν δῶρά τε καὶ θυσίαι
 προσφέρονται, μὴ δυνάμεναι κατὰ συνείδησιν τελειῶ-
 σαι τὸν λατρεύοντα, μόνον ἐπὶ βρώμασι καὶ πόμασι,
 διαφόροις βαπτισμοῖς, καὶ δικαιώμασι σαρκὸς, μέχρι
 κηροῦ διορθώσεως ἐπικείμενα. Χριστὸς δὲ παραγενό-
 μενος Ἀρχιερεὺς τῶν μελλόντων ἁγασθῶν, διὰ τῆς μεί-
 ζοντος καὶ τελειότερας σκηνῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέ-
 στιν οὐ ταύτης τῆς κτίσεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων
 καὶ μόσχων, διὰ δὲ τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσηλθὼν ἐφά-
 παξ εἰς τὰ ἁγία, αἰώνιαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γάρ
 τὸ αἷμα ταύρων καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως
 ἀντιζουσα τοὺς κεκοινωνημένους, ἁγιάζει πρὸς τὴν τῆς
 σαρκὸς καθαρότητα· πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χρι-
 στοῦ, ὃς διὰ πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν
 ἁμωμον τῷ Θεῷ, καθαριεῖ τὴν συνείδησιν ὑμῶν ἀπὸ
 νεκρῶν ἔργων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι; Καὶ διὰ
 τοῦτο διαθήκης καινῆς μεσίτης ἐστίν, ὅπως, θανάτου
 γενομένου εἰς ἀπολύτρωσιν τῶν ἐπὶ τῇ πρώτῃ διαθήκῃ
 παραβάσεων, τὴν ἐπαγγελίαν λάβωσιν οἱ κεκλημένοι
 τῆς αἰωνίου κληρονομίας. Ὅπου γὰρ διαθήκη, θύνα-
 τον ἀνάγκη φέρεσθαι τοῦ διαθεμένου. Διαθήκη γάρ
 ἐπὶ νεκροῖς βεβαία· ἐπεὶ μήποτε ἰσχύει ὅτε ζῇ ὁ δια-
 θέμενος. Ὅθεν οὐδ' ἡ πρώτη χωρὶς αἵματος ἐγκεκαί-
 νεται. Ἀληθείης γὰρ πάσης ἐντολῆς κατὰ νόμον

ὑπὸ Μωϋσέως παντὶ τῷ λαῷ, λαβὼν τὸ αἷμα τῶν μόσχων καὶ τράγων, μετὰ ὕδατος καὶ ἐρίου κοκκίνου καὶ ὑσώπου, αὐτὸ τε τὸ βιβλίον καὶ πάντα τὸν λαὸν ἐρόρύντισε, λέγων. «Τοῦτο τὸ αἷμα τῆς διαθήκης, ἥς ἐνετείλατο πρὸς ὑμᾶς ὁ Θεός». Καὶ τὴν σκηνὴν δὲ, καὶ πάντα τὰ σκεύη τῆς λειτουργίας, τῷ αἵματι ὁμοίως ἐρόρύντισε. Καὶ σχεδὸν ἐν αἵματι πάντα καθαρίζεται κατὰ τὸν νόμον, καὶ χωρὶς αἵματεκχυσίας οὐ γίνεται ἄφεςις. Ἀνάγκη οὖν τὰ μὲν ὑποδείγματα τῶν ἐν τοῖς οὐρανοῖς τούτοις καθαρίζεσθαι· αὐτὰ δὲ τὰ ἐπουράνια κρείττοσι θυσίαις παρὰ ταύτας.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, σκιὰν ἔχων ὁ νόμος τῶν μελλόντων ἀγαθῶν, οὐκ αὐτὴν τὴν εἰκόνα τῶν πραγμάτων, κατ' ἐνιαυτοὺς ταῖς αὐταῖς θυσίαις ἃς προσφέρουσιν εἰς τὸ διηνεκές, οὐδέποτε δύναται τοὺς προσερχομένους τελειῶσαι. Ἐπεὶ ἂν ἐπαύσαντο προσφερόμεναι, διὰ τὸ μηδεμίαν ἔχειν ἔτι συνείδησιν ἁμαρτιῶν τοὺς λατρεύοντας, ἅπασι κεκαθαρμένους· ἀλλ' ἐν αὐταῖς ἀνάμνησις ἁμαρτιῶν κατ' ἐνιαυτόν. Ἀδύνατον γὰρ αἷμα ταύρων καὶ τράγων ἀφαιρεῖν ἁμαρτίας. Διὸ εἰσερχόμενος εἰς τὸν κόσμον λέγει· «Θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας, σῶμα δὲ κατηρτίσω μοι. Ὁλοκαυτώματα, καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ εὐδόκησας. Τότε εἶπον· Ἴδού ἡκω (ἐν κεφαλῇ τοῦ βιβλίου γέγραπται περὶ ἐμοῦ) τοῦ ποιῆται, ὁ Θεός τὸ θέλημά σου». Ἀνώτερον λέγων «Ὅτι θυσίαν καὶ προσφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα καὶ περὶ ἁμαρτίας οὐκ ἠθέλησας, οὐδὲ εὐδόκησας» (αἱ τινες κατὰ τὸν νόμον προσφέρονται), τότε εἶρηκεν «Ἴδού ἡκω τοῦ ποιῆσαι, ὁ Θεός, τὸ θέλημά σου». Ἀναιρεῖ τὸ πρῶτον, τὸ δεύτερον στήσῃ. Ἐν ᾧ θέληματι ἡγιασμένοι ἐσμεν

α. τῆς προσφορᾶς τοῦ σώματος τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ
 ὑπάαξ. Καὶ πᾶς μὲν ἱερεὺς ἔστηκε καὶ ἡμέραν λειτουργῶν,
 καὶ τοῖς αὐτοῖς πολλάκις προσφέρων θυσίαν. οἱ
 οὐδὲ ποτε δύνανται περιελεῖν ἁμαρτίας. Αὐτὸς
 ἓ μίαν ὑπὲρ ἁμαρτιῶν προσενέγκας θυσίαν, εἰς τὴν
 ἀνεκὲς ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ Θεοῦ, τὸ λοιπὸν ἐκδου-
 λωμένος, ἕως τεθῶσιν οἱ ἐχθροὶ αὐτοῦ ὑποπόδιον τῶν
 ποδῶν αὐτοῦ· μὴ γὰρ προσφορὰ τετελείωκε εἰς τὴν
 ἀνεκὲς τοὺς ἁγιαζομένους. Μαρτυρεῖ δὲ ἡμῖν καὶ τὸ
 ἅγιον πνεῦμα τὸ ἅγιον· μετὰ γὰρ τὸ προειρηκέναι "Αὐτὸς
 ἐκδικήσας, ἦν δικαιοσύνη μου πρὸς αὐτοὺς μετὰ τὰς ἡμέ-
 ρας ἐκεῖνας, λέγει Κύριος, διδοὺς νόμους μου ἐπὶ καρ-
 διας αὐτῶν, καὶ ἐπὶ τῶν διανοιῶν αὐτῶν ἐπιγράψου-
 σάς· καὶ τῶν ἁμαρτιῶν αὐτῶν καὶ τῶν ἀνομιῶν
 αὐτῶν οὐ μνησθήσεται". Ὅπου δὲ ἄφεσις τούτων, οὐ
 προσφορὰ περὶ ἁμαρτίας.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, μὴ ἀποβάλητε τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις
 εἰς μισθιαποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε
 ἐκείνην, ἵνα τὸ δέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, κομίση-
 τε τὴν ἐπαγγελίαν. Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὁ ἐλ-
 θὺς ἔστι· οὐκ ἔτι ἔστι χρόνος. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως
 ζήσεται· καὶ εἰάν ὑποστείληται, οὐκ εὐδοκεῖ ἡ ψυ-
 χὴ ἐν αὐτῷ. Ἡμεῖς δὲ οὐκ ἐσμέν ὑποστολῆς εἰς ἀπο-
 κτήν, ἀλλὰ πίστεως εἰς περιποίησιν ψυχῆς. Ἐστι
 ἡμεῖς, ἐλπίζομένων ὑπόστασις, πραγμάτων ἔλεγχος
 τῶν βλεπομένων· ἐν ταύτῃ γὰρ ἐμαρτυρήθησαν οἱ προ-
 φῆται. Πίστει νοοῦμεν κατηρτίσθαι τοὺς αἰῶνας
 τοῦ Θεοῦ, εἰς τὸ μὴ ἐκ φαινομένων τὰ βλεπόμε-
 να ἐκ γονέναι. Πίστει πλείονα θυσίαν ἂν παρὰ Καν-
 θάρην ἐνεγκε τῷ Θεῷ, δι' ἧς ἐμαρτυρήθη εἶναι δίκαιον

μαρτυροῦντος ἐπὶ τοῖς δώροις αὐτοῦ τοῦ Θεοῦ· καὶ δι-
 αὐτῆς ἀποθιγνὼν ἔτι λαλεῖται. Πίστει Ἐνώχ μετετέ-
 θη τοῦ μὴ ἰδεῖν θάνατον· καὶ οὐχ εὗρίσκειτο, διότι
 μετέθηκεν αὐτόν ὁ Θεός· πρὸ γὰρ τῆς μεταθέσεως
 αὐτοῦ μεμαρτύρηται εὐηρεστηκέναι τῷ Θεῷ. Χωρὶς δὲ
 πίστεως ἄδύνατον εὐαρεστῆσαι· πιστεῦσαι γὰρ δεῖ το
 προσερχόμενον τῷ Θεῷ, ὅτι ἐστὶ, καὶ τοῖς ἐκζητοῦσι
 αὐτόν μισθιαποδότης γίνεται. Πίστει χρηματισθεὶς
 ὡς περὶ τῶν μηδέπω βλεπομένων, εὐλαβηθεὶς κατε-
 σκεύασε κιθωτόν εἰς σωτηρίαν τοῦ ὅκου αὐτοῦ, διὸ
 κατέκρινε τὸν κόσμον, καὶ τῆς κατὰ πίστιν δικαιοσυ-
 νης ἐγένετο κληρονόμος.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Α' Εβδομάδος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 8.
 Γεν. 1.
 Α' δέλεφοι, πίστει καλούμενος Ἀβραάμ, ὑπήκουσεν
 ἐλθεῖν εἰς τὸν τόπον, ὃν ἡμελλε λαμβάνειν εἰς κληρο-
 νομίαν, καὶ ἐξῆλθε, μὴ ἐπιστάμενος ποῦ ἔρχεται. Πί-
 στει παρώκησεν εἰς τὴν γῆν τῆς ἐπαγγελίας ὡς ἀλλο-
 τρείαν, ἐν σκηναῖς κατοικήσας μετὰ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ·
 τῶν συγκληρονόμων τῆς ἐπαγγελίας τῆς αὐτῆς· ἐξέ-
 χετο γὰρ τὴν τοῦς διεμελίους ἔχουσαν πόλιν, ἧς τε-
 της καὶ δημιουργὸς ὁ Θεός. Πίστει καὶ αὐτὴ Σάρρα
 δύναμιν εἰς καταβολὴν σπέρματος ἔλαβε, καὶ πα-
 ραυρὸν ἡλικίας ἔτεκεν, ἐπεὶ πιστὸν ἠγήσατο τὸν ἐπα-
 γγελιάμενον. Διὸ καὶ ἅψ' ἑνὸς ἐγεννήθησαν, καὶ τοῦ
 νενεκρωμένου, καὶ ὡς τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ τῷ πλῆ-
 θει, καὶ ὡσεὶ ἄμμος ἡ παρα τὸ χεῖλος τῆς θαλάσσης
 ἢ ἀναρίθμητος. Κατὰ πίστιν ἀπέθιγον οὗτοι πάντες
 μὴ λαβόντες τὰς ἐπαγγελίας, ἀλλὰ πόρρωθεν αὐτὰς
 ἰδόντες, καὶ πεισθέντες, καὶ ἀσπασάμενοι, καὶ ὁμολο-
 γήσαντες ὅτι ξένοι καὶ παρεπίδημοί εἰσιν ἐπὶ τῆς
 γῆς· οἱ γὰρ τοιαῦτα λέγοντες, ἐμφανίζουσιν ὅτι πατρί-
 δα ἀναμένουσιν.

πίζητοῦσι. Καὶ εἰ μὲν ἐκείνης ἐμνημόνευσον, ἀφ' ἧς
ἤλθον, εἶχον ἂν καιρὸν ἀνακαμψαι· νυνὶ δὲ κρείτ-
τος ὀρέγονται, τουτέστιν ἐπουρανίου. Διὸ οὐκ ἐπι-
χύνεται αὐτοὺς ὁ Θεός, Θεὸς ἐπικαλεῖσθαι αὐτῶν·
τοίμασε γὰρ αὐτοῖς πόλιν.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Δ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

οἱ ἀδελφοί, γίνεσθι μιμηταὶ τοῦ Θεοῦ, ὡς τέκνα ἀγα- Κεφ.
Ε'.
Ιαα.
πτά· καὶ περιπατεῖτε ἐν ἀγάπῃ, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς
ἀγάπησεν ὑμᾶς, καὶ παρέδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ὑμῶν ΙΓ'.
ΙΕ'.
προσφοράν καὶ θυσίαν τῷ Θεῷ, εἰς ὁσμὴν εὐωδίας.
ἀρετὴα δὲ καὶ πᾶσα ἀκαταραξία, ἥ πλεονεξία, μηδὲ
μαζεύεσθαι ἐν ὑμῖν, καθὼς πρέπει ἀγίοις· καὶ αἰσχρό-
της, καὶ μωρολογίας, ἥ εὐτραπελία, τὰ οὐκ ἀνήκοντα,
ἀλλὰ μᾶλλον εὐχαριστία. Τοῦτο γὰρ ἐστε γινώσκοντες,
ὅτι πᾶς πόρνος, ἥ ἀκαταραξία, ἥ πλεονέκτης, ὅς ἐστι
ὡλολάτρευς, οὐκ ἔχει κληρονομίαν ἐν τῇ βασιλείᾳ
Χριστοῦ Θεοῦ. Μηδεὶς ὑμᾶς ἀπατάτω κενοῖς λόγοις·
ταῦτα γὰρ ἔρχεται ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ ἐπὶ τοὺς υἱοὺς
ἀπειθείας. Μὴ οὖν γίνεσθι συμμέτοχοι αὐτῶν.
ὅτι γὰρ ποτε σκότος, νῦν δὲ φῶς ἐν Κυρίῳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ. ΕΩΘΙΝΟΝ Η'.

Προκείμενον, Ήχος πλ. Δ'.

Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

Σῶσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλελοίπεν ὁσῖος.

πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

οἱ ἀδελφοί, ἐνδύσασθε, ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι καὶ Κεφ.
Γ'. ιι.
ἀγαπημένοι, σπλάγχχνα οἰκτιρμῶν, χρηστότητα, ταπει-

ροσύνην, πραότητα, μακροθυμίαν, ἀνεχόμενοι ἀλλήλων, καὶ χαριζόμενοι ἑαυτοῖς, ἐάν τις πρὸς τινὰ ἔχη μορφήν· καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς ἐχαρίσατο ἡμῖν, ὡς καὶ ὑμεῖς. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις τὴν ἀγάπην, ἣτις ἐστὶ σύνδεσμος τῆς τελειότητος. Καὶ ἡ εἰρήνη τοῦ Θεοῦ βραβεύετω ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν, εἰς ἣν καὶ ἐκλήθητε ἐν ὁσῷ σώματι, καὶ εὐχάριστοι γίνεσθε. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ ἐνοικεῖτω ἐν ὑμῖν πλουσίως, ἐν πάσῃ σοφίᾳ, διδάσκοντες καὶ νουθετοῦντες ἑαυτοὺς, ψαλμοῖς καὶ ᾠδαῖς πνευματικαῖς, ἐν χάριτι ᾄδοντες ἐν καρδίᾳ ὑμῶν τῷ Κυρίῳ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσπομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομησεται.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ Τῆς ΔΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α'. 47. **Α**δελφοί, πίστει προσενήνοχεν Ἀβραάμ τὸν Ἰσαὰκ πειραζόμενος, καὶ τὸν μονογενῆ προσέφερεν ὁ τῶν Γέν. παγγελίας ἀναδεξάμενος· πρὸς ὃν ἐλάλησεν ὅτι Κεφ. 1. Ἰσαὰκ κληθήσεται σοι σπέρμα· λογισάμενος ὅτι ἐκ νεκρῶν ἐγείρειν δυνατὸς ὁ Θεός· ὅθεν αὐτὸν καὶ Γέν. 22. παραβολῇ ἐκομίσατο. Πίστει περὶ μελλόντων εὐλόγησεν Ἰσαὰκ τὸν Ἰακώβ καὶ τὸν Ἠσαῦ. Πίστει Ἰακώβ ἀποκινήσκειν ἕκαστον τῶν υἱῶν Ἰωσήφ εὐλόγησε, Αὐτόθ. Ν'. 25. προσεκύνησεν ἐπὶ τὸ ἄκρον τῆς ῥάβδου αὐτοῦ. Πίστει Ἰωσήφ τελευτῶν περὶ τῆς ἐξόδου τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μνημόνευσε, καὶ περὶ τῶν ὀστέων αὐτοῦ ἐνετείλατο. Πίστει Μωσῆς γεννηθεὶς ἐκρύβη τρίμηνον ὑπὸ τῶν τέρων αὐτοῦ, διότι εἶδον ἄστεῖον τὸ παιδίον· καὶ ἐφοβήθησαν τὸ διόταγμα τοῦ βασιλέως. Πίστει Μωσὴς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς.

αυτῶν, μᾶλλον ἐλόμενος συγκακουχεῖσθαι τῷ λαῷ
 τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν·
 εἰζὼνα πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θήσαν-
 ὶν, τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς
 τὴν μισθιοδοσίαν. Πίστει κατέλιπεν Αἴγυπτον, μὴ ^{Αὐτοῦ}
 θεοφειδῆς τὸν θυμὸν τοῦ βασιλέως· τὸν γὰρ ἀόρατον ^{1Β'. 1.}
 ὁρῶν ἐκαρτέρησε. Πίστει πεποίηκε τὸ Πάσχα καὶ
 πρόσχυσιν τοῦ αἵματος, ἵνα μὴ ὁ ὀλοθρεύων τὰ
 πρωτότοκα θίγῃ αὐτῶν. Πίστει διέβησαν τὴν Ἑρ- ^{1Ιη. 1}
 μὴν θάλασσαν ὡς διὰ ξηρᾶς, ἧς πείραν λαβόντες οἱ ^{5'. 1}
 Ἰσραὴλῖται κατεπόθησαν. Πίστει τὰ τεῖχη Ἱεριχώ ἔπε- ^{Β'. 3}
 κυκλωθέντα ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας. Πίστει Ῥααβ ἡ
 Ῥαββὴ οὐ συναπώλετο τοῖς ἀπειθήσασιν, δεξαμένη τὴς
 πασιφόρου μετ' εἰρήνης.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΔΑ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, βλέπετε μὴ παραιτήσησθε τὸν λαλοῦντα· ^{Κεφ. 1Β'. 21}
 γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἔφυγον, τὸν ἐπὶ τῆς γῆς παραιτησά-
 μοι χρηματίζοντα, πολλῷ μᾶλλον ἡμεῖς οἱ τὸν ἀπ' ἐ-
 νῶν ἀποστρεφόμενοι. Οὐ γὰρ φωνή τὴν γῆν ἐσάλευσε
 ἡ νῦν δὲ ἐπήγγελλται, λέγων "Ἐτι ἅπαξ ἐγὼ σείω ^{Αγ. 6.}
 τὸν κόσμον τὴν γῆν, ἀλλὰ καὶ τὸν οὐρανόν". Τὸ δὲ, "Ἐτι
 ἅπαξ, δηλοῖ τῶν σαλευομένων τὴν μετὰθεσιν, ὡς πε-
 ριημένων, ἵνα μείνῃ τὰ μὴ σαλευόμενα. Παρακαλῶ ^{Κεφ. 1Γ'. 12}
 ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἀνέχεσθε τοῦ λόγου τῆς παρακλή-
 σεως· καὶ γὰρ διὰ βραχείων ἐπέστειλα ὑμῖν. Γινώ-
 σκετε τὸν ἀδελφὸν Τιμόθεον ἀπολελυμένον, μετ' οὗ
 ἐν τάχῳ ἔρχεται) ὁψομαι ὑμᾶς. Ἀσπάσασθε
 τοὺς ἡγουμένους ὑμῶν, καὶ πάντας, τοὺς ἀ-
 γάτους. Ἀσπάζονται ὑμᾶς οἱ ἀπὸ τῆς Ἰταλίας. Ἡ χά-
 ρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Γάκιωθος Θεοῦ, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλο
 ταῖς δώδεκα φυλααῖς ταῖς ἐν τῇ διασπορᾷ χαίρειν. Πά
 σαν χαρὰν ἡγήσασθε, ἀδελφοί μου, ὅταν πειρασμοὶ
 περιπέσῃτε ποικίλοις, γινώσκοντες, ὅτι τὸ δοκίμιον
 μῶν τῆς πίστεως κατεργάζεται ὑπομονήν· ἡ δὲ ὑπο
 μονὴ ἔργον τέλειον ἐχέτω, ἵνα ᾗτε τέλειοι καὶ ὁλόκ
 ροι, ἐν μηδενὶ λειπόμενοι. Εἰ δέ τις ὑμῶν λείπεται
 φιλίας, αἰτείτω παρὰ τοῦ διδόντος Θεοῦ πᾶσιν ἀπλ
 οῦς καὶ μὴ ὀνειδιζοντος, καὶ δοθήσεται αὐτῷ. Αἰτείτω
 ἐν πίστει, μηδὲν διακρινόμενος· ὁ γὰρ διακρινόμε
 ὅς ἐστι κλυδωνι θαλάσσης ἀνεμιζομένῳ καὶ ῥιπίζομένῳ
 Μὴ γὰρ οἰέσθω ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ὅτι λήψεται
 παρὰ τοῦ Κυρίου. Ἄνθρωπος δίψυχος, ἀκατάστατος ἐν π
 σαις ταῖς ὁδοῖς αὐτοῦ. Καυχάσθω δὲ ὁ ἀδελφός ὁ
 πεινὸς ἐν τῷ ὕψει αὐτοῦ· ὁ δὲ πλούσιος ἐν τῇ ταπει
 νότητι αὐτοῦ· ὅτι ὡς ἄνθος χόρτου παρελεύσεται. ὁ
 ἥλιος γὰρ ὁ ἥλιος σὺν τῷ καύσωνι, καὶ ἐξήρανεν
 τὸν χόρτον, καὶ τὸ ἄνθος αὐτοῦ ἐξέπεσε, καὶ ἡ εὐπρέπ
 ῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ ἀπώλετο· οὕτως καὶ ὁ πλούσι
 ος ἐν ταῖς πορείαις αὐτοῦ μαρανθήσεται. Μακάριος ὁ
 ὅς ὑπομένει πειρασμόν, ὅτι δοκιμος γενόμενος λήψεται
 τὸν στέφανον τῆς ζωῆς, ὃν ἐπηγγείλατο ὁ Κύριος
 ἀγαπῶσιν αὐτόν. Μηδεὶς πειραζόμενος λεγέτω, ὅτι
 πρὸ τοῦ Θεοῦ πειράζομαι· ὁ γὰρ Θεὸς ἀπειραστός
 κακῶν, πειράζει δὲ αὐτὸς οὐδέν. Ἐκαστος δὲ πει
 ράζεται ὑπὸ τῆς ἰδίας ἐπιθυμίας ἐξελκόμενος καὶ δ
 ῥαζόμενος. Εἴτα ἡ ἐπιθυμία συλλαβοῦσα τὴν
 σάρκα· ἡ δὲ ἁμαρτία ἀποτελεσθεῖσα ἀποκτείνει τὸν
 σῶμα. Μὴ πλανᾶσθε, ἀδελφοί μου ἀγαπητοί. Πᾶσα δοκίμ
 ῆς καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον ἄνωθέν ἐστι καταβα

το τοῦ Πατρὸς τῶν φωτῶν, παρ' ᾧ οὐκ ἔνι παραλογίῃ, ἢ τροπῆς ἀποσκίασμα. Βουλῆσι εἰς ἀπεκνήσεν ἅς λόγῳ ἀληθείας, εἰς τὸ εἶναι ἡμᾶς ἀπαρχὴν τινὰ αὐτοῦ κτισμάτων.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΔΑ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐδελφοί μου ἀγαπητοί, ἔστω πᾶς ἄνθρωπος ταχύς ^{Κριθ. Α'. 19} τὸ ἀκοῦσαι, βραδύς εἰς τὸ λαλῆσαι, βραδύς εἰς ^{Παροιμ. ΙΖ'. 27} ὀργήν· ὀργὴ γὰρ ἄνδρὸς δικαιοσύνην Θεοῦ οὐ κατεργάζεται. Διὸ ἀποσιέμενοι πᾶσαν ῥυπαρίαν καὶ περισπασμὸν κακίας, ἐν πραότητι δέξασθε τὸν ἔμφυτον λόγον, τὸν δυνάμενον σῶσαι τὰς ψυχὰς ὑμῶν. Γίνεσθε ποιηταὶ λόγου, καὶ μὴ μόνον ἀκροαταί, παραλογιζόμενοι ἑαυτοὺς. Ὅτι εἴ τις ἀκροατὴς λόγου ἐστὶ καὶ ποιητὴς, οὗτος ὅμοιος ἀνδρὶ καταννοοῦντι τὸ πρόσωπον τῆς γενέσεως αὐτοῦ ἐν ἐσόπτρῳ· κατενόησε γὰρ τὸν ἑαυτόν, καὶ ἀπελήλυθε, καὶ εὐθέως ἐπελάβετο ὅποῖος ὁ Θεὸς δὲ παρακύψας εἰς νόμον τέλειον τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ παραμείνας, οὗτος οὐκ ἀκροατὴς ἐπιληθὴς γενόμενος, ἀλλὰ ποιητὴς ἔργου, αὗτος μακάριος ὃς ποιήσει αὐτοῦ ἔσται. Εἴ τις δοκεῖ ἰσχυρὸς εἶναι ἑαυτῷ, μὴ χαλινάγων γλῶσσαν αὐτοῦ, ἀλλ' ἀπατῶν ἑαυτόν, τούτου μάταιος ἡ ἰσχυρεία. Θρησκεία καθαρή καὶ ἀμίαντος παρὰ τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ αὐτῇ, ἐπισκεπτεσθαι ὀρφανούς καὶ γήρας ἐν τῇ σιλή-

A'δελφοί, μὴ ἐν προσωποληψίαις ἔχετε τὴν πίστιν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῆς δόξης. Ἐάν τις εἰσελθῇ εἰς τὴν συναγωγὴν ὑμῶν ἀνὴρ χρυσοδακτύλιος ἐν ἐσθιῇ λαμπρᾷ, εἰσελθῇ δὲ καὶ πτωχὸς ἐν ῥύπα ἐσθιῇ, καὶ ἐπιβλέψητε ἐπὶ τὸν φοροῦντα τὴν ἐσθίαν τὴν λαμπράν, καὶ εἵπητε αὐτῷ· Σὺ κάθη ὧδε καλῶς καὶ τῷ πτωχῷ εἵπητε· Σὺ στῆθι ἐκεῖ, ἢ κἀνδρὺς ὑπὸ τὸ ὑποπόδιόν μου; καὶ οὐ διεκρίνητε ἐν ἐσθίᾳ καὶ ἐγένεσθε κριταὶ διαλογισμῶν πονηρῶν. Ἀκούετε ἀδελφοί μου ἀγαπητοί· οὐχ ὁ Θεὸς ἐξελέξατο πτωχοὺς τοῦ κόσμου τούτου, πλουσίους ἐν πίστει καὶ κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἣς ἐπηγγείλατο τοῖς ὀπίσω αὐτόν; Ὑμεῖς δὲ ἠτιμάσατε τὸν πτωχόν. Οἱ πλούσιοι καταδυναστεύουσιν ὑμῶν, καὶ αὐτοὶ βαστάουσιν ὑμᾶς εἰς κριτήρια; Οὐκ αὐτοὶ βλασφημοῦσιν τὸ καλὸν ὄνομα τὸ ἐπικληθὲν ἐφ' ὑμᾶς; Εἰ μέντοι θέλετε τελεῖτε βασιλικόν, κατὰ τὴν Γραφήν "Ἀγαπήσεις πλησίον σου ὡς σεαυτόν", καλῶς ποιεῖτε· εἰ δὲ προσωποληπεῖτε, ἁμαρτίαν ἐργάζεσθε, ἐλεγγόμενοι τοῦ νόμου ὡς παραβάται. Ὅς τις γάρ ὅλον τὸν νόμον τηρήσει, πταίσει δὲ ἐν ἐνί, γέγονε πάντων ἑνοχος· γὰρ εἰπών· Μὴ μοιχεύσης, εἶπε καὶ· Μὴ φονεύσης· Εἰ δὲ οὐ μοιχεύσεις, φονεύσεις δὲ, γέγονας παράβατος νόμου. Οὕτως λαλεῖτε, καὶ οὕτως ποιεῖτε, ὡς διακονοῦμαι ἐλευθερίας μέλλοντες κρίνεσθαι. Ἡ γὰρ κρίσις ἀνίλεως τῷ μὴ ποιήσαντι ἔλεος· καὶ κατακαυχῶνται ἐν ἔλεος κρίσεως.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΑ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ διὰ θελήματος ^{Κε.}
 τοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελφός, τοῦ ἐν Κολασσαῖς ἀ- ^{Α'.}
 γίου καὶ πιστοῦ ἀδελφοῦ ἐν Χριστῷ· Χάρις ὑμῖν καὶ
 εὐλογία ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ
 Χριστοῦ. Εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πάντοτε περὶ ὑμῶν προσευ-
 χόμενοι, ἀκούσαντες τὴν πίστιν ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησῷ,
 καὶ τὴν ἀγάπην τὴν εἰς πάντας τοὺς ἁγίους, διὰ τὴν
 ἐπιδοῦσαν τὴν ἀποκειμένην ὑμῖν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἣν
 κληρονομήσατε ἐν τῷ λόγῳ τῆς ἀληθείας τοῦ εὐαγγελί-
 ου, τοῦ παρόντος εἰς ὑμᾶς, κατὰ τὴν ἐν παντὶ τῷ
 κόσμῳ· καὶ ἔστι καρποφορούμενον, κατὰ τὴν ἐν ὑμῖν,
 καὶ ἣς ἡμέρας ἠκούσατε, καὶ ἐπέγνωτε τὴν χάριν τοῦ
 Κυρίου ἐν ἀληθείᾳ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ Α'. ΕΩΘΙΝΟΝ Θ'.

Προκείμενον, ᾠδὴ πλ. Β'.

Ὁ Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρο-
 νομίαν σου.

ᾠδὴ. Πρὸς σέ Κύριε κεκραίξομαι ὁ Θεός μου.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκείνου Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδο- ^{Κε.}
 τῆς ἀξίας, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἁ- ^{Α'.}
 μαρτωλούς σῶσαι, ὧν πρῶτός εἰμι ἐγώ. Ἀλλὰ διὰ τοῦ- ^{Ματ.}
 τοῦ ἡλεήθην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χρι- ^{Θ'.}
 στὸς τὴν πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν ^{Ματ.}
 ἐλλοπόντων πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δέ ^{Β'.}

Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ἀφ' ὧς ἄρτι, ἀοράτως, μόνῳ τῷ
 Θεῷ, τιμὴ καὶ δόξα εἰς τὰς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλοῦϊα, Ἦχος πλ. Β'.

Οἱ κατοικοῦν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Ὑψίστου.

Στίχ. Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ: Ἀντιλήπτωρ μου εἶ.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΗΣ ΑΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

A'δελφοί, τί τὸ ὄφελος, εἰς τὴν πίστιν λέγει τις ἔχειν,
καὶ οὐκ ἔργα; μὴ δύναται ἡ πίστις σωσαι αὐτόν;
ὅτι ἀδελφός ἢ ἀδελφή γυμνοὶ ὑπάρχουσι, καὶ λειπόρουσι
ὥστε τῆς ἐφημέρου τροφῆς, εἴπη δέ τις αὐτοῖς ἐξ ὑμῶν.
Τ' πλῆθε ἐν εἰρήνῃ, θερμαίνεσθε καὶ χορτάζεσθε,
ὥστε αὐτοῖς τὰ ἐπιτήδεια τοῦ σώματος, τί τὸ ὄφελον;
Οὕτως καὶ ἡ πίστις, εἰς τὴν μὴ ἔργα ἔχει, νεκρά ἐστίν.
Ὁμοίως καὶ ἡ ἀγάπη, εἰς τὴν μὴ ἔργα ἔχει, νεκρά ἐστίν.
Σὺ πιστεύεις, ὅτι ὁ Θεὸς εἷς ἐστι· καλῶς ποιεῖς· καὶ τὰ Δαιμόνια
πιστεύουσιν, καὶ φρίσσουσιν. Θέλεις δὲ γνωῖναι, ὅτι ἄνθρωπος
ἐκ πίστεως ζήσῃ; Ἐπίστευσεν ὁ πατὴρ ἡμῶν οὐκ ἐκ ἔργων
ἐδικαιώθη, καὶ ἐγένετο ἡμεῖς υἱοὶ τῆς ἀγαπῆς διὰ τοῦτον.
Βλέπετε ὅτι ἡ πίστις συνήργηκε τοῖς ἔργοις αὐτοῦ, καὶ
διὰ τῶν ἔργων ἡ πίστις ἐτελειώθη; Καὶ ἐπληρώθη ἡ Γραφή
ἣ λέγουσα· «Επίστευσεν ὁ Αβραάμ τῷ Θεῷ, καὶ ἐλογίσθη
αὐτῷ εἰς δικαιοσύνην, καὶ φίλος Θεοῦ ἐκλήθη». Οὐρανόθεν
ἀκούετε τοίνυν ὅτι ἐκ ἔργων δικαιούται ἄνθρωπος,
οὐκ ἐκ πίστεως μόνον; Ὅμοίως καὶ Ρααβ ἡ Χαναναία,
οὐκ ἐκ ἔργων ἐδικαιώθη, ὑποδεξαμένη τοὺς κατασπαράξαν-
τας αὐτήν, καὶ ἑτέραν ὁδοῦ ἐκβαλοῦσα; Ὡς περὶ γὰρ τὸ σῶμα
χωρὶς πνεύματος νεκρόν ἐστιν, οὕτως καὶ ἡ πίστις χωρὶς
ἔργων νεκρά ἐστίν.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΤΗΣ ΔΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μὴ πολλοὶ διδάσκαλοι γίνεσθε, εἰδότες ὅτι ^{κεφ}
 ὅσον κρίμα ληψόμεθα· πολλὰ γὰρ πταίομεν ἅπαν- ^{ματ}
 τες. Εἴ τις ἐν λόγῳ οὐ πταίει, οὗτος τέλειος ἀνὴρ, δι- ^{κεφ}
 σκός χαλιναγωγῆσαι καὶ ὅλον τὸ σῶμα. Ἴδου, τῶν
 πονηρῶν τοὺς χαλινούς εἰς τὰ στόματα βάλλομεν πρὸς
 πείθεσθαι αὐτοὺς ἡμῖν, καὶ ὅλον τὸ σῶμα αὐτῶν
 ῥαγίζομεν. Ἴδου, καὶ τὰ πλοῖα τηλικαῦτα ὄντα, καὶ
 τὸ σκηνῶν ἀνέμων ἐλαυνόμενα, μετὰγεται ὑπὸ ἐλα-
 τίου πηδαλίου, ὅπως ἂν ἡ ὁρμὴ τοῦ εὐθύνοντος βου-
 ληται. Οὕτω καὶ γλῶσσα μικρὸν μέλος ἐστὶ, καὶ
 ῥαλαυχεῖ. Ἴδου, ὀλίγον πῦρ ἡλίγκη ὕλην ἀνάπτει.
 καὶ ἡ γλῶσσα πῦρ, ὃ κόσμος τῆς ἀδικίας· οὕτως ἡ
 γλῶσσα καθίσταται ἐν τοῖς μέλεσιν ἡμῶν ἡ σπιλοῦ-
 σά ὅλον τὸ σῶμα, καὶ φλογίζουσα τὸν τροχὸν τῆς γε-
 νέως, καὶ φλογιζομένη ὑπὸ τῆς γενένης. Πᾶσα γὰρ
 σαρκὶς θηρίων τε καὶ πετεινῶν, ἐρπετῶν τε καὶ ἐναλίων,
 ῥαγίζεται, καὶ δεδράμασται τῇ φύσει τῇ ἀνθρωπίνῃ·
 καὶ ἡ γλῶσσα οὐδεὶς δύναται ἀνθρώπων δαμάσαι·
 ἀτάσχετον κακόν· μεστὴ ἰοῦ θανατηφόρου. Ἐν αὐ-
 τῇ εὐλογοῦμεν τὸν θεὸν καὶ Πατέρα, καὶ ἐν αὐτῇ κα-
 τὰ ῥάβδον ῥαγίζομεθα τοὺς ἀνθρώπους καθ' ὁμοίωσιν θεοῦ γεγο-
 τας· ἐκ τοῦ αὐτοῦ στόματος ἐξέρχεται εὐλογία καὶ
 ὀδύνη. Οὐ χρή, ἀδελφοί μου, ταῦτα οὕτω γίνεσθαι.

Α ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ ΔΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ. Α' Δεσφοί, μήτι ἡ πηγὴ ἐκ τῆς αὐτῆς ὁπῆς βρύει
 γλυκὺ καὶ τὸ πικρὸν; Μὴ δύναται, ἀδελφοί μου, σὰν
 εἰλαίας ποιῆσαι, ἢ ἄμπελος σῦκα; Οὕτως οὐδεμία
 γῆ ἀλκυὸν καὶ γλυκὺ ποιῆσαι ὕδωρ. Τίς σοφὸς καὶ
 πιστήμων ἐν ὑμῖν; Δειξάτω ἐκ τῆς καλῆς ἀναστρα-
 τὰς ἔργα αὐτοῦ ἐν πραότητι σοφίας. Εἰ δὲ ζῆλον
 κρὸν ἔχετε καὶ ἐρίθειαν ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν, μὴ κα-
 κουχᾶσθε, καὶ ψεύδεσθε κατὰ τῆς ἀληθείας. Οὐκ
 ἐστὶν αὕτη ἡ σοφία ἄνωθεν κατερχομένη, ἀλλ' ἐπίγει-
 α ψυχικὴ, δαιμονιώδης· ὅπου γὰρ ζῆλος καὶ ἐρίθεια, ἐ-
 ἀκαταστασία καὶ πᾶν φαῦλον πρᾶγμα. Ἡ δὲ ἀνω-
 σοφία πρῶτον μὲν ἀγνή ἐστίν, ἔπειτα εἰρηνικὴ, ἐπὶ
 κῆς, εὐπειθὴς, μεστή ἐλέους καὶ καρπῶν ἀγαθῶν,
 διαίκριτος καὶ ἀνυπόκριτος. Καρπὸς δὲ τῆς δικαιο-
 νης ἐν εἰρήνῃ σπεύρεται τοῖς ποιοῦσιν εἰρήνην. Πο-
 πόλεμοι καὶ μάχαι ἐν ὑμῖν; Οὐκ ἐντεῦθεν, ἐκ τῶν
 νῶν ὑμῶν τῶν στρατευομένων ἐν τοῖς μέλεσιν ὑμῶν.
 Ἐπιθυμεῖτε, καὶ οὐκ ἔχετε· φονεύετε καὶ ζηλοῦτε,
 οὐ δύνασθε ἐπιτυχεῖν· μάχεσθε καὶ πολεμεῖτε,
 ἔχετε δὲ, διὰ τὸ μὴ αἰτεῖσθαι ὑμᾶς. Αἰτεῖτε καὶ
 λαμβάνετε, διότι κακῶς αἰτεῖσθε, ἵνα ἐν ταῖς ἡδοναῖς
 ὑμῶν θάπανήσητε. Μοιχοὶ καὶ μοιχαλίδες, οὐκ οἴδατε
 ὅτι ἡ φιλία τοῦ κόσμου, ἐχθρὰ τοῦ Θεοῦ ἐστίν·
 ἂν οὖν βουληθῇ φίλος εἶναι τοῦ κόσμου, ἐχθρὸς
 Θεοῦ καθίσταται. Ἢ δοκεῖτε ὅτι κενῶς ἡ Γραφὴ
 γει· « Πρὸς φθόνον ἐπιποθεῖ τὸ πνεῦμα, ὃ κατῴκει
 ἐν ὑμῖν »; Μείζονα δὲ δίδωσι χάριν· διὸ λέγει·
 Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, ταπεινοῖς δὲ δίδω-
 χάριν ».

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΔΒ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

κατολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑποτάγητε τῷ Θεῷ· ἀντίστητε τῷ Διαβό-
 και· φεύζεται ἀφ' ὑμῶν. Ἐγγίσατε τῷ Θεῷ, καὶ
 μετ' ὑμῖν. Καθαρίσατε χεῖρας ἁμαρτωλοί, καὶ ἀγνί-
 τε καρδίας δίψυχοι. Ταλαιπωρήσατε καὶ πενήθησα-
 και· κλαύσατε· ὁ γέλως ὑμῶν εἰς πένθος μεταστρα-
 πώ, καὶ ἡ χαρὰ εἰς κατήφειαν. Ταπεινώσθητε ἐνώ-
 πον τοῦ Κυρίου, καὶ ὑψώσει ὑμᾶς. Μὴ καταλαλεῖτε
 ἀλλήλων, ἀδελφοί· ὁ καταλαλῶν ἀδελφοῦ, καὶ κρίνων
 ἀδελφὸν αὐτοῦ, καταλαλεῖ νόμου, καὶ κρίνει νό-
 μῳ· εἰ δὲ νόμον κρίνεις, οὐκ εἶ ποιητὴς νόμου, ἀλλ'
 κριτὴς. Εἰς ἐστὶν ὁ νομοθέτης, ὁ δυνάμενος σῶσαι
 ἀπολέσαι· σὺ τίς εἶ, ὃς κρίνεις τὸν ἕτερον; Ἄγε
 οἱ λέγοντες· Σήμερον ἢ αὔριον πορευσόμεθα εἰς
 τὴν πόλιν, καὶ ποιήσομεν ἐκεῖ ἐνιαυτὸν ἕνα,
 ἐμπορευσόμεθα, καὶ κερδήσομεν· οἱ τινες οὐκ ἐ-
 πιστάσθη τὸ τῆς αὔριον· ποῖα γὰρ ἡ ζωὴ ὑμῶν; ἄ-
 γαρ ἐστὶν ἡ πρὸς ὀλίγον φαινομένη, ἔπειτα δὲ
 ἀνιζομένη. Ἀντὶ τοῦ λέγειν ὑμᾶς· Ἐάν ὁ Κύριος
 ἔλθῃ, καὶ ζήσομεν, καὶ ποιήσομεν τοῦτο ἢ ἐκεῖνο.
 οὐδὲ καυχᾶσθε ἐν ταῖς ἀλαζονείαις ὑμῶν. Πᾶσα
 ἀκαταστασία τοιαύτη, πονηρά ἐστίν. Εἰδότε οὖν καλὸν
 εἶναι, καὶ μὴ ποιοῦντι, ἁμαρτία αὐτῷ ἐστίν. Ἄγε
 οἱ πλούσιοι κλαύσατε ὀλολύζοντες ἐπὶ ταῖς τα-
 λαιπωρίαις ὑμῶν ταῖς ἐπερχομέναις. Ὁ πλεῖστος ὑμῶν
 σήπη, καὶ τὰ ἱμάτια ὑμῶν σητόβρωτα γέγονεν. Ὁ
 χρυσὸς ὑμῶν καὶ ὁ ἄργυρος κατίωται, καὶ ὁ ἰὸς αὐ-
 τῶν εἰς μαρτύριον ὑμῖν ἐσται, καὶ φάγεται τὰς σάρ-
 κας ὑμῶν ὡς πῦρ. Ἐθησαυρίσατε ἐν ἐσχάταις ἡμέ-
 ραις. Ἴδου ὁ μισθὸς τῶν ἐργατῶν τῶν ἀμνησάντων τὰς
 ψυχὰς ὑμῶν, ὁ ἀπεστερημένος ἀφ' ὑμῶν κρᾶζει· καὶ

87
α.Κεφ.
Ε. ι.

αὶ βοαὶ τῶν περισάντων εἰς τὰ ὦτα Κυρίου Σαβαώθ
 εἰσεληλύθασιν. Ἐτρυφήσατε ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἐσπα-
 λήσατε· ἐθρέψατε τὰς καρδίας ὑμῶν ὡς ἐν ἡμέ-
 ρα σφαγῆς· κατεδικάσατε, ἐφονεύσατε τὸν δίκαιον· ὁ
 ἀντιτάσσεται ὑμῖν. Μακροθυμήσατε οὖν, ἀδελφοί,
 τῆς παρουσίας τοῦ Κυρίου. Ἴδου ὁ γεωργὸς ἐκδε-
 χεται τὸν τίμιον καρπὸν τῆς γῆς, μακροθυμῶν ἐπ' αὐ-
 τῷ, ἕως ἃν λάβῃ ὑετὸν πρωΐμον καὶ ὄψιμον. Μακ-
 ροθυμήσατε καὶ ὑμεῖς, στηρίξατε τὰς καρδίας ὑμῶν,
 ὅτι ἡ παρουσία τοῦ Κυρίου ἤγγικε. Μὴ στεναίετε κατὰ
 ἀλλήλων, ἀδελφοί, ἵνα μὴ κατακριθῆτε. Ἴδου ὁ κρι-
 τὴρ πρό τῶν θυρῶν ἔστηκεν.

Τῇ Παρασκευῇ τῆς Δβ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐκλεκτοῖς πα-
 τερῶν καὶ ἀγαπαινομένοις ἐκλεκτοῖς καὶ ἀγαπαινομένοις
 ἐκλεκτοῖς, διασποράς Πόντου, Γαλατίας. Καππαδοκίας,
 Ασίας, καὶ Βιθυνίας, κατὰ πρόγνωσιν Θεοῦ Πατρός,
 ἐν ἁγιασμῷ Πνεύματος, εἰς ὑπακοὴν καὶ ῥαντισμὸν
 αἵματος Ἰησοῦ Χριστοῦ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη παρὰ
 Θεοῦ Πατρός καὶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,
 ὁ κατὰ τὸ πολὺ αὐτοῦ ἐλεῖν ἡμᾶς ἐκ νεκρῶν,
 ἀναγεννήσας ἡμᾶς εἰς ἐλπίδα ζωῆς δι' ἀναστάσεως
 Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐκ νεκρῶν, εἰς κληρονομίαν ἀφθάρτου
 καὶ ἀμίαντον καὶ ἀμάραντον, τετηρημένην ἐν οὐ-
 νοῖς εἰς ἡμᾶς τοὺς ἐν δυνάμει Θεοῦ φρουρουμένους,
 πίστεως, εἰς σωτηρίαν ἐτοιμὴν ἀποκαλυφθῆναι ἐν
 ῥῷ ἐσχάτῳ. Ἐν ᾧ ἀγαλλιᾶσθε, ὀλίγον ἄρτι (εἰ
 ἐστὶ) λυπηθέντες ἐν ποικίλοις πειρασμοῖς, ἵνα τὸ
 κίμιον ὑμῶν τῆς πίστεως πολὺ τιμιώτερον χρυσίου
 τοῦ ἀπολλυμένου, διὰ πυρὸς δὲ δοκιμαζομένου, ἐκ-
 θῇ εἰς ἔπαινον καὶ τιμὴν καὶ δόξαν, ἐν ἀποκαλύψει
 Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὃν οὐκ εἰδότες ἀγαπᾶτε, εἰς ὃν

ὁρῶντες, πιστεύοντες δέ, ἀγαλλιᾶσθε χαρᾷ ἀνεκ-
 κλήτῳ καὶ δεδοξασμένῃ, κομιζόμενοι τὸ τέλος τῆς
 σωτηρίας ὑμῶν, σωτηρίαν ψυχῶν. Περὶ τῆς σωτηρίας
 ἐζήτησαν καὶ ἐξηρεύνησαν Προφῆται, οἱ περὶ τῆς εἰς
 ἡμᾶς χάριτος προφητεύσαντες, ἐρευνῶντες εἰς τίναν, ἣ
 ἵκον καιρὸν ἐδήλου τὸ ἐν αὐτοῖς πνεῦμα Χριστοῦ,
 μαρτυρόμενον, τὰ εἰς Χριστὸν παθήματα, καὶ τοῖς
 κατὰ ταῦτα δόξας. Οἷς ἀπεκαλύφθη, ὅτι οὐχ ἑαυτοῖς,
 ἀλλ' ἐν ὑμῖν διηκόνουν αὐτόν, ὃν νῦν ἀνηγγέλη ὑμῖν διὰ τῶν
 ἀγγелиσασμένων ὑμᾶς ἐν Πνεύματι ἁγίῳ, ἀποσταλέν-
 τος ἀπ' οὐρανοῦ, εἰς ὃ ἐπιθυμοῦσιν Ἄγγελοι παρακύψαι.
 ὡς ἀναζωσάμενοι τοῖς ὀσφύας τῆς διανοίας ὑμῶν, νή-
 ροντες, τελείως ἐλπίσατε ἐπὶ τὴν φερομένην ὑμῶν χά-
 ριν ἐν ἀποκαλύψει Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὡς τέκνα ὑπακοῆς,
 συσχηματιζόμενοι ταῖς πρότερον ἐν τῇ ἀγνοίᾳ ὑμῶν
 ἐπιθυμίαις· ἀλλὰ κατὰ τὸν καλέσαντά ὑμᾶς ἅγιον,
 καὶ αὐτοὶ ἅγιοι ἐν πάσῃ ἀναστροφῇ γενήσθε. Διότι
 γραπταί: «Ἄγιοι γίνεσθε, ὅτι ἐγὼ Ἅγιός εἰμι» ^{Λευ. 19:2}
 καὶ εἰ πατέρα ἐπικαλεῖσθε τὸν ἀπροσωπολήπτως κρί-¹⁰
 νοντα κατὰ τὸ ἐκάστου ἔργον, ἐν φόβῳ τὸν τῆς παροι-^{Κ.}
 νίας ὑμῶν χρόνον ἀναστράφητε, εἰδότες ὅτι οὐ φθα-
 ρίς, ἀργυρίῳ ἢ χρυσίῳ ἐλυτρώθητε ἐκ τῆς ματαιίας ὑ-
 μῶν ἀναστροφῆς τῆς πατροπαραδότου, ἀλλὰ τιμίῳ αἵ-^{Απ. 19:}
 ματι, ὡς ἁμνοῦ ἁμώμου καὶ ἀσπίλου Χριστοῦ, προε-^{Α.}
 κτισμένου μὲν πρὸ καταβολῆς κόσμου, φανερωθέντος
 ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων δι' ὑμᾶς τοὺς δι' αὐτοῦ πι-
 στεύοντας εἰς Θεόν, τὸν ἐγείραντα αὐτὸν ἐκ νεκρῶν,
 καὶ δόξαν αὐτῷ δόντα, ὥστε τὴν πίστιν ὑμῶν καὶ ἐλ-
 πίδα εἶναι εἰς Θεόν. Τοῖς ψυχαῖς ὑμῶν ἡγνικότες ἐν τῇ
 ὑπακοῇ τῆς ἀληθείας διὰ πνεύματος, εἰς φιλαδελφίαν
 ἀνυπόκριτον, ἐκ καθαρᾶς καρδίας ἀλλήλους ἀγαπήσα-
 ῖτε ἐκτενῶς· ἀναγεγεννημένοι οὐκ ἐκ σπορᾶς φθαρτῆς,
 ἀλλὰ ἀφθάρτου, διὰ λόγου ζῶντος Θεοῦ καὶ μένοντος
 ἐν τῷ αἰῶνα. Διότι «πᾶσα σὰρξ ὡς χόρτος, καὶ ^{Ψ. 91:}

πᾶσα δόξα ἀνθρώπου ὡς ἄνθρωπος χορτοῦ· ἐξηράνθη
 ἡ γὰρ χορτοῦ, καὶ τὸ ἄνθρωπος αὐτοῦ ἐξέπεσε, τὸ δὲ ῥῆμα
 τοῦ κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ῥῆμα
 τοῦ εὐαγγελισθῆναι εἰς ὑμᾶς. Ἀποθνήσκοντες οὖν πᾶσαν κα-
 κίαν καὶ πάντα δόλον καὶ ὑποκρίσεις καὶ φθόνους καὶ
 πάσας καταλαλίας, ὡς ἀρτιγέννητα βρέφη τὸ λογισμὸν
 καὶ ἄδολον γάλα ἐπιποθήσατε, ἵνα ἐν αὐτῷ αὐξη-
 νήτε· εἴπερ ἐγεύσασθε ὅτι χρηστός ὁ Κύριος. Πρὸς
 προσερχόμενοι λίθον ζῶντα, ὑπὸ ἀνθρώπων μὲν ἀπὸ
 δεδοκιμασμένον, παρὰ δὲ Θεοῦ ἐκλεκτόν, ἔντιμον, καὶ
 αὐτοὶ ὡς λίθοι ζῶντες οἰκοδομεῖσθε, οἶκος πνευμα-
 τικὸς, ἱεράτευμα ἅγιον, ἀνενέγκαι πνευματικὰς διδασκα-
 λίας ἐν ᾗ προσδέκτους τῷ Θεῷ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διότι
 ἡ γραφή ἐν τῇ Γραφῇ· « Ἴδου τίς ἔτιμι ἐν Σιών λίθον
 κρογωνιάϊον, ἐκλεκτόν, ἔντιμον· καὶ ὁ πιστεύων ἐπ' αὐ-
 τῷ οὐ μὴ καταισχυνηθῇ ». Ὑμεῖν οὖν ἡ τιμὴ τοῖς πι-
 στεινῶσι· ἀπειθοῦσι δὲ « Λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰ-
 κδομοῦντες, οὗτος ἐγενήθη εἰς κεφαλὴν γωνίας »· καὶ
 « Λίθος προσκόμματος, καὶ πέτρα σκηνδαλίου ». ὅσοι
 προσκόπτουσι τῷ λόγῳ ἀπειθοῦντες, εἰς ὃ καὶ ἐπέ-
 σταν. Ὑμεῖς δὲ γένος ἐκλεκτόν, βασιλείαν ἱεράτευμα
 ἕθνος ἅγιον, λαὸς εἰς περιποίησιν, ὅπως τὰς ἀρε-
 τὰς ἐξαγγείλητε τοῦ ἐκ σκότους ὑμᾶς καλέσαντος εἰς
 τὸ φῶς. Οἱ ποτε οὐ λαὸς, νῦν δὲ λαὸς τοῦ
 Θεοῦ· οἱ οὐκ ἡλεημένοι, νῦν δὲ ἐλεηθέντες,

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΒ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου
 τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, νουθετεῖτε τοὺς
 ταῖς ἀρεταῖς, παραμυθεῖσθε τοὺς ὀλιγοψύχους, ἀντι-
 στελλόμενοι τοῖς ἰσχυροῖς, μακροθυμεῖτε πρὸς πάντας. Ὅρα-
 τες ὅτι κακὸν ἀντὶ κακοῦ τινὶ ἀποδοῦναι· ἀλλὰ πάντοτε

αὐτὸν διώκετε, καὶ εἰς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντας.
 πάντοτε χαίρετε. Ἀδιαλείπτως προσεύχεσθε. Ἐν
 παντὶ εὐχαριστεῖτε· τοῦτο γάρ διέλημα Θεοῦ ἐν Χρι-
 στῷ Ἰησοῦ εἰς ὑμᾶς. Τὸ πνεῦμα μὴ σβέννυτε. Προ-
 φητείας μὴ ἐξουθενεῖτε. Πάντα δοκιμάζετε. Τὸ κα-
 κὸν κατέχετε. Ἀπὸ παντὸς εἵδους πονηροῦ ἀπέχεσθε.
 ὁ δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἀγαθὰς ὑμᾶς ὁλοτελεῖς·
 ὁλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὰ
 μέμβρα ὑμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 τοῦ Χριστοῦ τηρηθῇ.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ Β'. ΕΩΘΙΝΟΝ Ι'.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ὁ Θεὸς ἰσχυρὸν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.

γ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

α. Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κιθ. Δ'. 9.
 ἄξιον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδο-
 ῆς ἄξιος. Εἰς τοῦτο γάρ καὶ κοπιῶμεν καὶ ὀνειδιζό-
 μεθα, ὅτι ἠλπίκαμεν ἐπὶ Θεῷ ζῶντι, ὅς ἐστι Σωτὴρ
 πάντων ἀνθρώπων, μάλιστα πιστῶν. Παράγγελλε
 ταῦτα καὶ δίδασκε. Μηδεὶς σου τῆς νεότητος κατα-
 φρονεῖτω, ἀλλὰ τύπος γίνου τῶν πιστῶν ἐν λόγῳ, ἐν
 ἡσυχίᾳ, ἐν ἀγάπῃ, ἐν πνεύματι, ἐν πίστει, ἐν ἀ-
 γαθίᾳ. Ἔως ἔρχομαι, πρόσεχε τῇ ἀναγνώσει, τῇ πα-
 ράκλησει, τῇ διδασκαλίᾳ. Μὴ ἀμέλει τοῦ ἐν σοὶ χα-
 ρισματος, ὃ ἐδόθη σοι διὰ προφητείας, μετὰ ἐπιτί-
 μεως τῶν χειρῶν τοῦ πρεσβυτερίου. Ταῦτα μελέτα· ἐν
 αὐτοῖς ἴσθι, ἵνα σου ἡ προκοπὴ φανερά ᾖ ἐν πάν-
 τιν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

α. Ἐν τῷ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

β. Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτον τὸ ἔλεός σου.

ἰς οὐρανόν, ὑποταγόντων αὐτῷ Ἀγγέλων καὶ Ἑξουσιῶν καὶ Δυνάμεων.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κ.φ.} **Α**γαπητοί, Χριστῷ οὖν παθόντος ὑπὲρ ἡμῶν σαρκὶ καὶ ὑμεῖς τὴν αὐτὴν ἔννοιαν ὀπλίσασθε· ὅτι ὁ παθὼν ἐν σαρκὶ, πέπαυται ἁμαρτίας, εἰς τὸ μηκέτι ἀνθρώπων ἐπιθυμίαις, ἀλλὰ θελήματι Θεοῦ τὸν ἐπίλοιπον ἐν σαρκὶ βιώσαι χρόνον. Ἀρκετὸς γὰρ ὑμῖν ὁ παρελθὺς χρόνος τοῦ βίου τὸ θείλημα τῶν ἐθνῶν καταγέσασθαι, πεπορευμένους ἐν ἀσελγείαις, ἐπιθυμίαις οἰνοφλυγίαις, κώμοις, πότοις, καὶ ἀθιμεμίτοις εἰδωλολατρείαις· ἐν ᾗ ξενίζονται, μὴ συντρεχόντων ὑμῶν εἰς τὴν αὐτὴν τῆς ἀσωτίας ἀνάχυσιν, βλασφημοῦντες οἱ ἀποδώσουσι λόγον τῷ ἐτοίμως ἔχοντι κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς· εἰς τοῦτο γὰρ καὶ νεκροῖς εὐηγγελισθῆναι, ἵνα κρινῶσι μὲν κατὰ ἀνθρώπους σαρκὶ, ζῶντες δὲ κατὰ Θεὸν πνεύματι. Πάντων δὲ τὸ τέλος ἡ γνῶσις. Σωφρονήσατε οὖν καὶ νήψατε εἰς τὰς προσευχάς· ἡ ἀγάπη καλύψει πλῆθος ἁμαρτιῶν. Φιλόξενοι ἑαυτοῦ ἀλλήλους ἄνευ γογγυσμῶν. Ἐκαστος καθὼς ἔλαχεν χάρισμα, εἰς ἑαυτοὺς αὐτὸ διακονῶντες, ὡς καλοὶ οἰκονόμοι ποικίλης χάριτος Θεοῦ. Εἴ τις λαλεῖ, ὡς λόγος Θεοῦ· εἴ τις διακονεῖ, ὡς ἐξ ἰσχύος ἧς χορηγεῖ ὁ Θεός· ἵνα ἐν πᾶσι δοξαζῇται ὁ Θεὸς διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἔστιν ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοὶ, μὴ ξενίζεσθε τῇ ἐν ὑμῖν πυρώσει πρὸς ^{Κα}
^{Δ'} πειρασμὸν ὑμῖν γινομένην, ὡς ξένου ὑμῖν συμβαίνοντος·
 ἀλλὰ καθὼς κοινωνεῖτε τοῖς τοῦ Χριστοῦ παθήμασι,
 ἵνα καὶ ἐν τῇ ἀποκαλύψει τῆς δόξης αὐτοῦ
 ᾤκητε ἀγαλλιώμενοι. Εἰ ὀνειδίζεσθε ἐν ὀνόματι Χρι-
 στοῦ, μακάριοι· ὅτι τὸ τῆς δόξης καὶ τοῦ Θεοῦ
 πνεῦμα ἐφ' ὑμᾶς ἀναπέπαιται· κατὰ μὲν αὐτοὺς βλα-
 φημεῖται, κατὰ δὲ ὑμᾶς δοξάζεται. Μὴ γάρ τις ὑμῶν
 πλάγχθη ὡς φονεὺς, ἢ κλέπτης, ἢ κακοποιὸς, ἢ ὡς
 ἡγοριεπίσκοπος· εἰ δὲ ὡς Χριστιανὸς μὴ αἰσχυνέ-
 σθω, δοξαζέτω δὲ τὸν Θεὸν τῷ μέρει τούτῳ. Ὅτι ὁ
 πρὸς τοῦ ἄρξασθαι τὸ κρίμα ἀπὸ τοῦ οἴκου τοῦ
 Θεοῦ· εἶδὲ πρῶτον ἀφ' ἡμῶν, τί τὸ τέλος τῶν ἀπει-
 νούντων τῷ τοῦ Θεοῦ εὐαγγελίῳ; Καὶ εἰ ὁ δίκαιος ^{Παρο.}
^{ΙΑ'} σωζεται, ὁ ἀσεβὴς καὶ ἀμαρτωλὸς ποῦ φανεῖ-
 ται; Ὡστε καὶ οἱ πάσχοντες κατὰ τὸ θέλημα τοῦ
 Θεοῦ, ὡς πιστῷ κτίστη παρατιθέσθωσαν τὰς ψυχὰς
 αὐτῶν ἐν ἀγαθοποιίᾳ. Πρεσβυτέρους τοὺς ἐν ὑμῖν ^{Κα}
^{Ε'} παρακαλῶ, ὁ συμπρεσβύτερος καὶ μάρτυς τῶν τοῦ
 Θεοῦ παθημάτων, ὁ καὶ τῆς μελλούσης ἀποκαλύ-
 πτης δόξης κοινωνός· ποιμάνετε, τὸ ἐν ὑμῖν ποι-
 οῦν τοῦ Θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ'
 οὐσίως· μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως· μηδ'
 κατακυριεύοντες τῶν κληρῶν, ἀλλὰ τύποι γινόμενοι
 τοῦ ποιμνίου. Καὶ φανερωθέντος τοῦ ἀρχιποιμένου,
 φανεῖσθε τὸν ἀμαράντινον τῆς δόξης στέφανον. Ὁ-
 ἵως νεώτεροι ὑποτάγητε πρεσβυτέροις· πάντες δὲ
 ἀλλήλοις ὑποτασσόμενοι, τὴν ταπεινοφροσύνην ἐγκομ-
 μισθεῖσθε· ὅτι ὁ Θεὸς ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται, τα-
 πεινοῖς δὲ δίδωσι Χάριν.

ΤΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 1. 9.} **Σ**ίμων Πέτρος, δοῦλος καὶ Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῖς ἰσότημον ἡμῖν λαχοῦσι πίστιν ἐν δικαιοσύνῃ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ: Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη πληθυνθείη ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Θεοῦ, καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν· ὥς πάντα ὑμῖν τῆς θείας δυνάμεως αὐτοῦ τὰ πρὸς ζωὴν καὶ εὐσέβειαν δεδορημένῃς, διὰ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ καλέσαντος ἡμᾶς διὰ δόξης καὶ ἀρετῆς. Δι' ὧν τὰ μέγιστα ἡμῖν καὶ τίμια ἐπαγγέλματα δεδορήται, ἵνα διὰ τούτων νησθε θείας κοινωνοὶ φύσεως, ἀποφυγόντες τῆς ἐν κοίτῃ σμῶ ἐν ἐπιθυμίᾳ φθορᾶς. Καὶ αὐτὸ τοῦτο δέ σπευδὴν πᾶσαν παρεισενέγκαντες, ἐπιχορηγήσατε ἐν πίστει ὑμῶν τὴν ἀρετὴν. ἐν δὲ τῇ ἀρετῇ τὴν γνῶσιν ἐν δὲ τῇ γνῶσει τὴν ἐγκράτειαν, ἐν δὲ τῇ ἐγκρατεῖᾳ τὴν ὑπομονήν, ἐν δὲ τῇ ὑπομονῇ τὴν εὐσέβειαν, ἐν τῇ εὐσεβείᾳ τὴν φιλαδελφίαν, ἐν δὲ τῇ φιλαδελφίᾳ τὴν ἀγάπην. Ταῦτα γὰρ ὑμῖν ὑπάρχοντα, καὶ πλάττοντά, οὐκ ἀργοὺς, οὐδὲ ἀκάρπους καθίστησιν τὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπίγνωσιν, γὰρ μὴ πάρεστι ταῦτα, τυφλὸς ἐστὶ, μυωπάζων, ἁπλῆν λαβὼν τοῦ καθ' ἑαυτοῦ τῶν πάλαι αὐτοῦ ἀμειβιῶν. Διὸ μᾶλλον, ἀδελφοί, σπουδάζσατε βεβαίαν ἐργασίαν τὴν κλήσιν καὶ ἐκλογὴν ποιῆσαι ταῦτα ποιοῦντες οὐ μὴ πταίσητέ ποτε.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΓ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. 2. 11.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος· εἰ γὰρ συναπένομεν, καὶ συζησομεν· εἰ ὑπομένομεν, καὶ συμβασίαν

μεν· εἰ ἀρνούμεθα, καὶ κεῖνος ἀρνήσεται ἡμᾶς· εἰ ^{Ματθ} πιστοῦμεν, ἐκεῖνος πιστὸς μένει· ἀρνήσασθαι ἑαυτὸν ^{Γ'. 11.} δύναται. Ταῦτα ὑπομίμνησκε, διαμαρτυρόμενος ἐπὶ τοῦ Κυρίου, μὴ λογομαχεῖν εἰς οὐδὲν χρήσιμον, ἐπὶ καταστροφῇ τῶν ἀκουόντων. Σπούδασαν αὐτὸν δόκιμον παραστήσαι τῷ Θεῷ, ἐργάτην ἀνεκλήσυχον, ὁρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς ἀληθείας. οἱ δὲ βεβήλους κενοφωνίας περιίστασθαι· ἐπὶ πλεῖον προκόψουσιν ἀσεβείας. Καὶ ὁ λόγος αὐτῶν ὡς γραφικῶς νομὴν ἔξει· ὧν ἐστὶν Ὑμέναιος καὶ Φίλητας, οἱ τινες περὶ τὴν ἀλήθειαν ἡστόχησαν, λέγοντες ἀνάστασιν ἤδη γεγονέναι, καὶ ἀνατρέπουσι τὴν ἡμῶν πίστιν. Ὁ μὲν τοι στερεὸς Νεμελῖος τοῦ Θεοῦ ἠμάρτηκεν, ἔχων τὴν σφραγίδα ταύτην· «Ἐγὼ Κύριος εἰμι πάντων αὐτοῦ. Καὶ ἀποστήτω ἀπὸ ἀδικίας πᾶς ἐκδομίζων τὸ ὄνομα Χριστοῦ».

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ ΤΡΙΤΗ
ΤΟΥ ΤΙΜΟΘΕΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΦΑΡΙΣΑΙΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Τιμόθεε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκείνῳ Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ ^{Καθ.} τῇ ἀγάπῃ, τῇ προΐεσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, ^{Γ'. 12.} τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασι, οἷά μοι ἐγένετο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν ἑσέοις· οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα, καὶ ἐκ πάντων μεσσησατο ὁ Κύριος. Καὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβεῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, διωχθήσονται. Πονηροὶ δὲ

ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, π
 νῶντες καὶ πλανώμενοι. Σὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες
 ἐπιστῶθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ β
 φους τὰ ἱερά γραμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σ
 σαι εἰς σωτηρίαν, διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησ

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθιάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΑΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Κεφ.}
^{Α'. 10.} **Α'**γαπητοί, τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι π
 προφητεία Γραφῆς ἰδίᾳς ἐπιλύσεως οὐ γίνεται.
 γὰρ θελήματι ἀνθρώπου ἠνέχθη ποτὲ προφητεία,
^{Κεφ.}
^{Β'. 1.} ὑπὸ Πνεύματος ἁγίου φερόμενοι ἐλάλησαν οἱ ἅ
 Θεοῦ ἄνθρωποι. Ἐγένοντο δὲ καὶ ψευδοπροφῆται
 τῷ λαῷ, ὡς καὶ ἐν ὑμῖν ἔσονται ψευδοδιδάσκαλοι
 τινες παρεισάξουσιν αἰρέσεις ἀπώλειας, καὶ τὸν ἅ
 ράσαντα αὐτοὺς δεσπότην ἀρνούμενοι, ἐπάγοντες
 τοῖς ταχινὴν ἀπώλειαν. Καὶ πολλοὶ ἐξακολουθήσ
 αὐτῶν ταῖς ἀπώλειαις, δι' οὓς ἡ ὁδὸς τῆς ἀληθ
 βλασφημηθήσεται. Καὶ ἐν πλεονεξίᾳ πλαστοῖς λό
 γοις ὑμᾶς ἐμπορεύσονται· οἷς τὸ κρίμα ἔκπαλαι οὐκ ἀ
^{Ἰωβ.}
^{Δ'. 13.} καὶ ἡ ἀπώλεια αὐτῶν οὐ νυστάζει. Εἰ γὰρ ὁ
 Ἀγγέλων ἀμαρτησάντων οὐκ ἐφείσατο, ἀλλὰ σεί
 ζόφου ταρταρώσας, παρέδωκεν εἰς κρίσιν τετηρη
 νους· καὶ ἀρχαίου κόσμου οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὅγ
^{Γεν.}
^{Ζ'. 1.} Νῶε δικαιοσύνης κήρυκα ἐφύλαξε, κατακλυσμὸν κα
^{Αὐτ. 63.} ἰσεβῶν ἐπάξας· καὶ πόλεις Σοδόμων καὶ Γομόρρας
^{10.} 14 φρώσας κατέκρινεν, ὑπόδειγμα μελλόντων ἀσεβεῖ
^{29.} θεικῶς· καὶ δίκαιον Λὼτ καταπονούμενον ὑπὸ τῆς
 ἀδελφῶν ἐν ἀσελγείᾳ ἀναστροφῆς ἐρρύσατο· β
 ματι γὰρ καὶ ἀκοῇ ὁ δίκαιος, ἐγκατοικῶν ἐν αὐ

μέραν ἐξ ἡμέρας ψυχὴν δικαίαν ἀνόμοις ἔργοις ἐβα-
λάνθην. Οἷδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύεσθαι,
δίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τηρεῖν.

Τῇ Τρίτῃ τῆς ΑΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀγαπητοί, οἷδε Κύριος εὐσεβεῖς ἐκ πειρασμοῦ ῥύε-
ται, ἀδίκους δὲ εἰς ἡμέραν κρίσεως κολαζομένους τη-
ρεῖν· μάλιστα δὲ τοὺς ὀπίσω σαρκὸς ἐν ἐπιθυμίᾳ μί-
α-
τοῦ πορευομένους, καὶ κυριότητος καταφρονοῦντας·
ἀλμῆται, αὐθάδεις, δόξας οὐ τρέμει βλασφημοῦντες·
τοῦ Ἀγγέλου ἰσχυρὴ καὶ δυνάμει μείζονες ὄντες, οὐ φέ-
ουσι κατ' αὐτῶν παρὰ Κυρίῳ βλάσφημον κρίσιν. Οὗ-
τοι δὲ, ὡς ἄλογα ζῶα φυσικὰ, γεγεννημένα εἰς ἄλωσιν
καὶ φθοράν, ἐν οἷς ἀγνοοῦσι βλασφημοῦντες, ἐν τῇ
φθορᾷ αὐτῶν καταφθαρῆσονται· κοιμούμενοι μισθὸν
δικίας, ἡδονὴν ἡγούμενοι τὴν ἐν ἡμέρᾳ τροφήν, σπῖλοι
καὶ μῶμοι, ἐντρυφῶντες ἐν ταῖς ἀπάταις αὐτῶν, συν-
ωχούμενοι ὑμῖν, ὀφθαλμοὺς ἔχοντες μεστοὺς μοιχα-
λίας, καὶ ἀκαταπαύστους ἁμαρτίας, δελεάζοντες ψυ-
χὰς ἀστηρίκτους, καρδίαν γεγυμνασμένην πλεονεξίαις
καταφρονοῦντες, κατάρτας τέκνα· καταλιπόντες τὴν εὐσεβίαν
καὶ τὴν ἐπιθυμίαν, ἐπλανήθησαν, ἐξακόλουθήσαντες τῇ ὁδῷ τοῦ Βα-
βύλου τοῦ Βοσὸρ, ὅς μισθὸν ἀδικίας ἡγάπησεν· ἔλεγξιν
ἔσχεν ἰδίας παρανομίας· ὑποζύγιον ἄφωνον, ἐν ἀν-
θρώπου φωνῇ φθεγγόμενον, ἐκώλυσε τὴν τῆς προφήτου
ἀκροατικὴν ἀκρόασιν. Οὗτοί εἰσι πηγαὶ ἄνυδροι, νεφέλαι ὑπὸ
ἰλαρὸς ἐλαυνόμεναι, οἷς ὁ ζόφος τοῦ σκότους εἰς
ὅλην τὴν ἡμέραν τετήρηται. Ὑπέρογκα γὰρ ματαιότητος φθεγγό-
μενοι, δελεάζουσιν ἐν ἐπιθυμίαις σαρκὸς, ἐν ἀσελγείαις,
ὡς ὄντως ἀποφυγόντας τοὺς ἐν πλάνῃ ἀναστρεφόμε-
νους. Ἐλευθερίαν αὐτοῖς ἐπαγγελλόμενοι, αὐτοὶ δοῦλοι
καὶ ἄρχοντες τῆς φθορᾶς· ὃ γὰρ τις ἵππηται, ταύτῃ καὶ

Κε
Β'.

Κε
Β'.

δεδοῦλωται. Εἰ γὰρ ἀποφυγόντες τὰ μιάσματα τοῦ κόσμου, ἐν ἐπιγνώσει τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ, τούτοις δὲ πάλιν ἐμπλακέντες ἡττώνται, γέγονεν αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρωνα τῶν πρώτων. Κρεῖττον γὰρ ἦν αὐτοῖς μὴ ἐπεγνωκέναι τὴν ὁδὸν τῆς δικαιοσύνης ἢ ἐπιγνοῦσιν ἐπιστρέψαι ἐκ τῆς παραδοθείσης αὐτοῖς ἀγίας ἐντολῆς. Συμβέβηκε δὲ αὐτοῖς τὸ τῆς ἀληθοῦς παροιμίας « Κύων ἐπιστρέψας ἐπὶ τὸ ἴδιον ἐξέραμα » καὶ « Ὑς λουσαμένη εἰς κύλισμα βορβορίου ».

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῇ ΤΗΣ ΔΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αγαπητοί, ταύτην ἥδη δευτέραν ὑμῖν γράφω ἐπιστολήν, ἐν αἷς διεγείρω ὑμῶν ἐν ὑπομνήσει τὴν εἰλικρινεστάτην, μνησθῆναι τῶν προειρημένων ῥημάτων τῶν ἀγίων Προφητῶν, καὶ τῆς τῶν Ἀποστόλων ἡμῶν ἐντολῆς τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος· τοῦτο πρῶτον γινώσκοντες, ὅτι ἐλεύσονται ἐπ' ἐσχάτη τῶν ἡμερῶν ἐμπροσθέν, κατὰ τὰς ἰδίας αὐτῶν ἐπιθυμίας πορευόμενοι καὶ λέγοντες: « Ποῦ ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία τῆς παρουσίας αὐτοῦ; ἀφ' ἧς γὰρ οἱ πατέρες ἐκοιμήθησαν, πάντα ὡς τὸ διαμένει ἀπ' ἀρχῆς κτίσεως ». Λανθάνει γὰρ αὐτοῦτο διέλοντες, ὅτι οὐρανοὶ ἦσαν ἑκπαλαι, καὶ γῆ ὕδατος καὶ δι' ὕδατος συνεστῶσα τῷ τοῦ Θεοῦ λόγῳ. Δι' ὧν ὁ τότε κόσμος ὕδατι κατακλυσθεὶς ἀπώλετο. Οἱ δὲ νῦν οὐρανοὶ καὶ ἡ γῆ τῷ αὐτῷ λόγῳ τετιησarisμένοι εἰσὶ, πυρὶ τηρούμενοι εἰς ἡμέραν κρίσεως καὶ ἀπώλειας τῶν ἀσεβῶν ἀνθρώπων. Ἐν δὲ τούτῳ λανθανέτω ὑμεῖς, ἀγαπητοί, ὅτι μία ἡμέρα παρὰ Κριῶν ὡς χίλια ἔτη, καὶ χίλια ἔτη ὡς ἡμέρα μία. βραδύνει ὁ Κύριος τῆς ἐπαγγελίας, ὡς τινες βραδυνοὶ ἡγοῦνται, ἀλλὰ μακροθυμεῖ εἰς ἡμᾶς, μὴ βουλόμεναι τινος ἀπολέσθαι, ἀλλὰ πάντας εἰς μετένοισιν γωρῶναι.

ἔξει δὲ ἡ ἡμέρα Κυρίου ὡς κλέπτης ἐν νυκτί, ἐν ᾗ οἱ
 ὕρανοι ῥοιζηδὸν παρελεύσονται, στοιχεῖα δὲ καυσού-
 μενα λυθήσονται, καὶ γῆ καὶ τὰ ἐν αὐτῇ ἔργα κατα-
 αήσεται. Τούτων οὖν πάντων λυομένων, ποταποὺς
 οὐκ ὑπάρχειν ὑμᾶς ἐν ἀγίαις ἀναστροφαῖς καὶ εὐσε-
 βείαις, προσδοκῶντας καὶ σπεύδοντας τὴν παρουσίαν
 τοῦ Θεοῦ ἡμέρας, δι' ἣν οὐρανοὶ πυρούμενοι λυθί-
 νονται, καὶ στοιχεῖα καυσούμενα τήκεται· Καινοὺς δὲ ^{Ἡ 72}
 ὕρανοὺς καὶ γῆν καινὴν κατὰ τὸ ἐπάγγελμα αὐτοῦ ^{ΞΕ}
 προσδοκῶμεν, ἐν οἷς δικαιοσύνη κατοικεῖ. Διὸ ἀγα- ^{Α 72}
 πητοὶ ταῦτα προσδοκῶντες, σπουδάζσατε ἅσπιλοι καὶ ^{ΚΑ}
 ἀμώμητοι αὐτῷ εὐρεσθῆναι ἐν εἰρήνῃ, καὶ τὴν τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν μακροθυμίαν σωτηρίαν ἡγεῖσθαι· καθὼς
 καὶ ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν ἀδελφὸς Παῦλος κατὰ τὴν αὐ-
 τῷ δοκιεῖσαν σοφίαν ἔγραψεν ὑμῖν, ὡς καὶ ἐν πάσαις
 τῶν ἐπιστολαῖς, λαλῶν ἐν αὐταῖς περὶ τούτων· ἐν
 ᾗ ἐστὶ δυσνόητά τινα, ἃ οἱ ἁμαρτιεῖς καὶ ὀστήρικτοι
 παρεμβολοῦσιν, ὡς καὶ τοῖς λοιποῖς γραφάς, πρὸς τὴν
 αὐτῶν ἀπώλειαν. Ὑμεῖς οὖν, ἀγαπητοί, προγι-
 νοσκοντες φυλάσσεσθε, ἵνα μὴ τῇ τῶν ἀθέσμων πλά-
 τῃ συναπαχυνέντες, ἐκπέσητε τοῦ ἰδίου στηριγμοῦ.
 ἔξανετε δὲ ἐν χάριτι καὶ γνώσει τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ νῦν
 καὶ εἰς ἡμέραν αἰῶνος. Ἀμήν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΔΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Απολογικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, εἰάν εἴπωμεν ὅτι ἁμαρτίαν οὐκ ἔχομεν, ^{Κ 20}
 αὐτοὺς πλανῶμεν, καὶ ἡ ἀλήθεια οὐκ ἔστιν ἐν ἡμῖν. ^{Α' 8}
 ἐάν ὁμολογῶμεν τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν, πιστὸς ἐστὶ καὶ
 ἰσχυρὸς, ἵνα ἀφῇ ἡμῖν τὰς ἁμαρτίας, καὶ καθαρίσῃ
 ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀδικίας. Ἐάν εἴπωμεν ὅτι οὐχ ἡμαρ-
 τία καμεν, ψεύστην προῖομεν αὐτόν, καὶ ὁ λόγος αὐτῷ

μῖν, νεανίσκοι, ὅτι ἰσχυροὶ ἐστε, καὶ ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ
 ἐν ὑμῖν μένει, καὶ νενικήκατε τὸν πονηρόν. Μὴ ἀγα-
 τᾶτε τὸν κόσμον, μηδὲ τὰ ἐν τῷ κόσμῳ. Ἐάν τις ἀ-
 παξ τὸν κόσμον, οὐκ ἔστιν ἡ ἀγάπη τοῦ Πατρὸς ἐν
 αὐτῷ· ὅτι πᾶν τὸ ἐν τῷ κόσμῳ, ἡ ἐπιθυμία τῆς σαρ-
 ρὸς, καὶ ἡ ἐπιθυμία τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ ἡ ἀλαζονεία
 ἐστὶ. Καὶ ὁ κόσμος παράγεται, καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ.
 ὁ δὲ ποιῶν τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ ΔΔ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκνον Τιμόθεε, δίωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πί-^Κ
 στιν, ἀγάπην, ὑπομονήν, πραότητα. Ἀγωνίζου τὸν κα-⁵
 λὸν ἀγῶνα τῆς πίστεως, ἐπιλαβοῦ τῆς αἰωνίου ζωῆς,
 ἣς ἦν καὶ ἐκλήθης, καὶ ὡμολόγησας τὴν καλὴν ὁμο-
 λογίαν ἐνώπιον πολλῶν μαρτύρων. Παραγγέλλω σοι
 ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ τοῦ ζωοποιούντος τὰ πάντα, καὶ
 Χριστοῦ Ἰησοῦ τοῦ μαρτυρήσαντος ἐπὶ Ποντίου Πιλά-^{Μα}
 του τὴν καλὴν ὁμολογίαν, τηρῆσαί σε τὴν ἐντολὴν ἁ-^{ΚΖ'.}
 πίλον, ἀνεπίληπτον, μέχρι τῆς ἐπιφανείας τοῦ Κυ-^{Ἰω.}
 οῦ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἣν καιροῖς ἰδίοις δείξει ὁ
 ἀκάριος καὶ μόνος δυνάστης, ὁ Βασιλεὺς τῶν βασι-^{ΙΗ'.}
 λευόντων, καὶ Κύριος τῶν κυριευόντων, ὁ μόνος ἔχων
 ἀθανασίαν, ὡς οἰκῶν ἀπρόσιτον· ὃν εἶδεν οὐδεὶς
 ἀνθρώπων, οὐδὲ ἰδεῖν δύναται· ᾧ τιμὴ καὶ κράτος
 αἰῶνιον. Ἀμήν.

καὶ

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΑΥΛΟΥ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.

ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΡΙΑΚΟΣΤΗ Δ'. ΤΟΥ ΑΣΩΤΟΥ

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.
Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

¹ **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα συμφέρει.
² πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐκ ἐγὼ ἐξουσιασθήσομαι ὑπὲρ
τινος. Τὰ βρώματα τῇ κοιλίᾳ, καὶ ἡ κοιλία τοῖς βρώμα-
σιν· ὁ δὲ Θεὸς καὶ ταύτην καὶ ταῦτα καταργήσει. Τὸ
σῶμα οὐ τῇ πορνείᾳ, ἀλλὰ τῷ Κυρίῳ, καὶ ὁ Κύριος τὸ
σῶματι. Ὁ δὲ Θεὸς καὶ τὸν Κύριον ἤγειρε, καὶ ἡμεῖς
ἐξεγερῆμεν διὰ τῆς δυνάμεως αὐτοῦ. Οὐκ οἶδατε, ὅτι τὰ
³ σῶματα ὑμῶν μέλη Χριστοῦ ἐστί· Ἄρα ἔν τῃ μέλῃ
⁴ Χριστοῦ ποιήσω πόρνης μέλη; Μὴ γένοιτο! Ἡ οὐκ οἶδατε
ὅτι ὁ κολλώμενος τῇ πόρνῃ, ἐν σῶμά ἐστιν; Ἔσονται γὰρ
φησὶν, οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Ὁ δὲ κολλώμενος τῷ Κυ-
ρίῳ, ἐν πνεύματι ἐστι. Φεύγετε τὴν πορνείαν. Πᾶν ἁμαρ-
τημα, ὃ εἰς τὴν πορνείαν ποιήσῃ ἄνθρωπος, ἐκτὸς τοῦ σώματος ἐστι.
Ὁ δὲ πορνεύων, εἰς τὸ ἴδιον σῶμα ἁμαρτάνει. Ἡ οὐκ οἶδατε,
ὅτι τὸ σῶμα ὑμῶν ναὸς τοῦ ἁγίου Πνεύματος ἐστιν,
ὃν ἔχετε ἀπὸ Θεοῦ, καὶ οὐκ ἐστὲ ἑαυτῶν; ἡγο-
ράσθητε γὰρ τιμῆς. Δοξάσατε δὴ τὸν Θεὸν ἐν τῷ σώματι
ὑμῶν, καὶ ἐν τῷ πνεύματι ὑμῶν, ὃ τινὰ ἐστι τοῦ Θεοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ὁ Θεὸς ὁ διδούς ἐκδικήσεις ἡμῶν.

Στίχ. Μεγαλύνων τὰς σωτηρίας τοῦ βασιλείως.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΔΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐσχάτη ὥρα ἐστὶ· καὶ καθὼς ἠκούσατε ^Κ
 ὅτι ὁ ἀντίχριστος ἔρχεται, καὶ νῦν ἀντίχριστοι πολλοὶ ^{Β'}
 γεγόνασιν· ὅθεν γινώσκουμεν ὅτι ἐσχάτη ὥρα ἐστίν. Ἐξ
 ἡμῶν ἐξῆλθον, ἀλλ' οὐκ ἦσαν ἐξ ἡμῶν· εἰ γὰρ ἦσαν ἐξ
 ἡμῶν, μεμενήκεισαν ἂν μετ' ἡμῶν· ἀλλ' ἵνα φανερωθῶ-
 ῖν ὅτι οὐκ εἰσὶ πάντες ἐξ ἡμῶν. Καὶ ὑμεῖς χρίσμα
 ἔχετε ἀπὸ τοῦ ἁγίου, καὶ οἴδατε πάντα. Οὐκ ἔγραψα
 ὑμῖν ὅτι οὐκ οἴδατε τὴν ἀληθείαν, ἀλλ' ὅτι οἴδατε αὐ-
 τήν, καὶ ὅτι πᾶν ψεῦδος ἐκ τῆς ἀληθείας οὐκ ἐστι.
 ὁ ψεύστης, εἰ μὴ ὁ ἀρνούμενος ὅτι Ἰησοῦς
 ὁ Χριστός· Οὗτός ἐστιν ὁ ἀντίχριστος, ὁ ἀρ-
 νούμενος τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱόν. Πᾶς ὁ ἀρνούμενος
 τὸν Υἱόν, οὐδὲ τὸν Πατέρα ἔχει. Ὑμεῖς οὖν ὁ ἠκούσα-
 ῖτε ἀπ' ἀρχῆς, ἐν ὑμῖν μενέτω· εἴαν ἐν ὑμῖν μείνῃ ὁ ἀπ'
 ἀρχῆς ἠκούσατε, καὶ ὑμεῖς ἐν τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Πατρὶ
 μενεῖτε. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν αὐτὸς ἐπηγ-
 εῖλατο ἡμῖν, τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. Ταῦτα ἔγραψα
 ὑμῖν περὶ τῶν πλανώντων ὑμᾶς. Καὶ ὑμεῖς τὸ χρίσμα,
 ἔλάβετε ἀπ' αὐτοῦ, ἐν ὑμῖν μένει, καὶ οὐ χρείαν ἔχε-
 ῖτε ἵνα τις διδάσκῃ ὑμᾶς· ἀλλ' ὥς τὸ αὐτὸ χρίσμα δι-
 δάσκει ὑμᾶς περὶ πάντων, καὶ ἀληθεὺς ἐστὶ, καὶ οὐκ
 ἐστι ψεῦδος· καὶ καθὼς ἐδίδαξεν ὑμᾶς, μενεῖτε ἐν αὐ-
 τῷ. Καὶ νῦν, τεκνία, μένετε ἐν αὐτῷ, ἵνα, ὅταν φανε-
 ρῶνται, ἔχωμεν παρρησίαν, καὶ μὴ αἰσχυνθῶμεν ἀπ' αὐ-
 τοῦ ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἴαν εἰδῆτε ὅτι δίκαιός
 ἐστι, γινώσκειτε ὅτι πᾶς ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην, ἐξ
 αὐτοῦ γεγέννηται. Ἴδετε ποταπὴν ἀγάπην δέδωκεν ^Κ
 ὑμῖν ὁ Πατήρ, ἵνα τέκνα Θεοῦ κληθῶμεν· διὰ τοῦτο
 ὁ κόσμος οὐ γινώσκει ἡμᾶς, ὅτι οὐκ ἔγνω αὐτόν. Ἀγα-
 πτοί, νῦν τέκνα Θεοῦ ἐσμεν, καὶ οὐπω ἐφανερώσθη

τί ἐσόμεθα· οἶδαμεν δὲ ὅτι, ἐὰν φανερωθῇ, ὅμοιοι γὰρ
 τῷ ἐσόμεθαι, ὅτι ὁψόμεθα αὐτὸν καθὼς ἐστι. Καὶ πάλιν
 ὁ ἔχων τὴν ἐλπίδα ταύτην ἐπ' αὐτῷ, ἀγνίζει ἑαυτὸν
 καθὼς ἐκεῖνος ἀγνός ἐστι. Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν
 καὶ τὴν ἀνομίαν ποιεῖ· καὶ ἡ ἁμαρτία ἐστὶν ἡ ἀνομία.
 Καὶ οἶδατε ὅτι ἐκεῖνος ἐφανερώθη, ἵνα τοὺς ἁμαρτανῶν
 τῆς ἡμῶν ἄρῃ· καὶ ἁμαρτία ἐν αὐτῷ οὐκ ἐστὶ. Πάλιν
 ὁ ἐν αὐτῷ μένων, οὐχ ἁμαρτάνει· πᾶς ὁ ἁμαρτανῶν
 οὐχ ἐώρακεν αὐτόν, οὐδὲ ἔγνωκεν αὐτόν. Τεκνία, μὴ
 δεῖς πλανᾶτω ὑμᾶς. Ὁ ποιῶν τὴν δικαιοσύνην δίκαιος
 ἐστὶ, καθὼς ἐκεῖνος δίκαιός ἐστιν. Ὁ ποιῶν τὴν ἁμαρτίαν,
 ἐκ τοῦ Διαβόλου ἐστίν· ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ὁ Διαβόλος
 ἁμαρτάνει. Εἰς τοῦτο ἐφανερώθη ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ
 ἵνα λύσῃ τὰ ἔργα τοῦ Διαβόλου.

Τῇ ΤΡΙΤῇ ΤΗΣ ΔΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, πᾶς ὁ γεγεννημένος ἐκ τοῦ Θεοῦ, ἁμαρτανῶν
 οὐ ποιεῖ, ὅτι σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ οὐ
 δύναται ἁμαρτάνειν, ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται.
 Ἐν τούτῳ φανερά ἐστι τὰ τέκνα τοῦ Θεοῦ, καὶ τὰ τέκνα
 τοῦ Διαβόλου. Πᾶς ὁ μὴ ποιῶν δικαιοσύνην, οὐκ
 ἐστὶν ἐκ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ
 τοῦ· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγγελία, ἣν ἠκούσατε ἀπ' ἀρχῆς,
 ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Οὐ καθὼς Καϊν ἐκ τοῦ
 πονηροῦ ἦν, καὶ ἐσφαξε τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ. Καὶ γὰρ
 ἡ πόλις τίνος ἐσφαξεν αὐτόν; Ὅτι τὰ ἔργα αὐτοῦ πονηρὰ
 ἦν, τὰ δὲ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ δίκαια. Μὴ θαυμάζεσθε
 ἀδελφοί μου, εἰ μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Ἡμεῖς οἶδαμεν
 ὅτι μεταβεβήκαμεν ἐκ τοῦ θανάτου εἰς τὴν ζωὴν, ὁ
 ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν· ὁ μὴ ἀγαπῶν τὸν ἀδελφόν, οὐ
 γινώσκει τὸν θάνατον. Πᾶς ὁ μισῶν τὸν ἀδελφόν αὐτοῦ, ὁ
 θανάτου πόνητος ἐστὶ· καὶ οἶδατε ὅτι πᾶς ἀνθρώπος πόνητος

καὶ ἔχει ζωὴν αἰώνιον ἐν αὐτῷ μένουσαν. Ἐν τούτῳ
 γνωσκόμεν τὴν ἀγάπην, ὅτι ἐκεῖνος ὑπὲρ ἡμῶν τὴν
 ψυχὴν αὐτοῦ ἔθηκε· καὶ ἡμεῖς ὀφείλομεν ὑπὲρ τῶν ἁ-
 λωδῶν τὰς ψυχὰς τιθέναι. Ὃς δ' ἂν ἔχη τὸν βίον τοῦ ^{Λουκ.} ^{Γ'. 1.}
 σῆμου, καὶ θεωρῇ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ χρεῖαν ἔχοντα,
 καὶ κλείσῃ τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ ἀπ' αὐτοῦ, πῶς ἡ
 ἀγάπη τοῦ Θεοῦ μένει ἐν αὐτῷ; Τεκνία μου, μὴ ἀγα-
 πῶμεν λόγῳ μὴδὲ γλώσσῃ, ἀλλ' ἔργῳ καὶ ἀληθείᾳ.
 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι ἐκ τῆς ἀληθείας ἐσμέν,
 καὶ ἔμπροσθεν αὐτοῦ πείσομεν τὰς καρδίας ἡμῶν.
 καὶ εἰάν καταγινώσκῃ ἡμῶν ἡ καρδιά, ὅτι μείζων
 τῶν ὁ Θεὸς τῆς καρδίας ἡμῶν, καὶ γινώσκει πάντα.
 ἀγαπητοί, εἰάν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡμῶν, ^{Ματθ.} ^{ΚΑ'. 21.}
 παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ εἰάν αἰτῶμεν,
 λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ.

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΤΗΣ ΛΕ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἀγαπητοί, εἰάν ἡ καρδιά ἡμῶν μὴ καταγινώσκῃ ἡ-^{Κριθ.} ^{Γ'. 1.}
 μῶν, παρρησίαν ἔχομεν πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ὁ εἰάν αἰ-
 τῶμεν, λαμβάνομεν παρ' αὐτοῦ, ὅτι τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ
 ποιοῦμεν, καὶ τὰ ἄρεστὰ ἐνώπιον αὐτοῦ ποιοῦμεν. Καὶ
 τὴν ἐστίν ἡ ἐντολὴ αὐτοῦ, ἵνα πιστεύσωμεν τῷ ὀνό-
 μι τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀγαπῶμεν
 ἀλλήλους, καθὼς ἔδωκεν ἐντολήν ἡμῖν. Καὶ ὁ τηρῶν
 τὰς ἐντολαὶς αὐτοῦ ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν αὐτῷ.
 καὶ ἐν τούτῳ γινώσκουμεν ὅτι μένει ἐν ἡμῖν, ἐκ τοῦ
 πνεύματος οὗ ἡμῖν ἔδωκεν. Ἀγαπητοί, μὴ παντὶ πνεύ-^{Κριθ.} ^{Δ'. 1.}
 ματι πιστεύετε, ἀλλὰ δοκιμάζετε τὰ πνεύματα, εἰ ἐκ
 τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὅτι πολλοὶ ψευδοπροφῆται ἐξεληλύθα-
 ν εἰς τὸν κόσμον. Ἐν τούτῳ γινώσκετε τὸ πνεῦμα
 τοῦ Θεοῦ· πᾶν πνεῦμα ὃ ὁμολογεῖ Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν
 τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶν πνεῦμα

ὁ μὴ ὁμολογεῖ τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἐν σαρκὶ ἐληλυθῆ-
 τα, ἐκ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔστι· καὶ τοῦτό ἐστι τὸ τοῦ α-
 νιχρίστου, ὃ ἀκηκόατε, ὅτι ἔρχεται, καὶ νῦν ἐν
 κόσμῳ ἐστὶν ἡδῆ. Ὑμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστε, τέκνα
 καὶ νενικηκάτε αὐτούς, ὅτι μείζων ἐστὶν ὁ ἐν ὑμῖν,
 ἐν τῷ κόσμῳ. Αὐτοὶ ἐκ τοῦ κόσμου εἰσὶ, διὰ τοῦ
 ἐκ τοῦ κόσμου λαλοῦσι, καὶ ὁ κόσμος αὐτῶν ἀκούει.
 Ἡμεῖς ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν. Ὁ γινώσκων τὸν Θεὸν
 κούει ἡμῶν ὅς οὐκ ἔστιν ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐκ ἀκούει
 μῶν· ἐκ τούτου γινώσκομεν τὸ πνεῦμα τῆς ἀληθείας
 καὶ τὸ πνεῦμα τῆς πλάνης. Ἀγαπητοί, ἀγαπᾶτε
 ἀλλήλους, ὅτι ἡ ἀγάπη ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστὶ· καὶ πᾶς
 ἀγαπῶν ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται, καὶ γινώσκει
 τὸν Θεόν. Ὁ μὴ ἀγαπῶν οὐκ ἔγνω τὸν Θεόν, ὅτι ὁ
 ἀγάπη ἐστίν. Ἐν τούτῳ ἐφανερώθη ἡ ἀγάπη τοῦ
 Θεοῦ ἐν ἡμῖν, ὅτι τὸν Υἱὸν αὐτοῦ τὸν μονογενῆ ἀπο-
 σταλκεν ὁ Θεὸς εἰς τὸν κόσμον, ἵνα ζήσωμεν δι' αὐτόν.
 Ἐν τούτῳ ἐστὶν ἡ ἀγάπη, οὐχ ὅτι ἡμεῖς ἠγαπήσαμεν
 τὸν Θεόν, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἀπέσταλ-
 λε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ ἱλασμὸν περὶ τῶν ἁμαρτιῶν. Ἀγα-
 πητοί, εἰ οὕτως ὁ Θεὸς ἠγάπησεν ἡμᾶς, καὶ ἡμεῖς
 φείλομεν ἀλλήλους ἀγαπᾶν.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΤΗΣ ΔΕ΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Καθολικῆς Α΄. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Α΄. 21. **Α**γαπητοί, εἴαν τις εἶπῃ, ὅτι ἀγαπᾷ τὸν Θεόν, καὶ
 τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ μισῇ, ψεύστης ἐστίν· ὁ γὰρ μὴ
 ἀγαπῶν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ ὃν εἶώρακε, τὸν Θεὸν ὃν
 εἶώρακε πῶς δύναται ἀγαπᾶν; Καὶ ταύτην τὴν ἐντολὴν
 ἔχομεν ἀπ' αὐτοῦ, ἵνα ὁ ἀγαπῶν τὸν Θεὸν ἀγαπᾷ
 Κεφ. Ε΄. 1. τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ. Πᾶς ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς
 ὁ Χριστὸς, ἐκ τοῦ Θεοῦ γεγέννηται· καὶ πᾶς ὁ ἀγα-
 πῶν τὸν γεννήσαντα, ἀγαπᾷ καὶ τὸν γεγεννημένον.

τοῦ. Ἐν τῇ τῷ γινώσκωμεν ὅτι ἀγαπῶμεν τὰ τέκνα
 τοῦ Θεοῦ, ὅταν τὸν Θεὸν ἀγαπῶμεν, καὶ τὰς ἐντολὰς
 τοῦ τηρῶμεν. Αὕτη γὰρ ἐστὶν ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ,
 καὶ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ τηρῶμεν· καὶ αἱ ἐντολαὶ αὐτῆς
 ἀρεῖαι οὐκ εἰσὶν. Ὅτι πᾶν τὸ γεγεννημένον ἐκ τοῦ
 Θεοῦ, νικᾷ τὸν κόσμον· καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ νίκη ἡ νικῆ
 ἡμεῶν, ἡ πίστις ἡμῶν. Τίς ἐστὶν ὁ νικῶν
 τὸν κόσμον, εἰ μὴ ὁ πιστεύων ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ Υἱὸς
 τοῦ Θεοῦ; Οὗτός ἐστιν ὁ ἐλθὼν δι' ὕδατος καὶ αἵμα-
 τος, Ἰησοῦς ὁ Χριστός· οὐκ ἐν τῷ ὕδατι μόνον, ἀλλ' ἐν
 τῷ ὕδατι καὶ τῷ αἵματι. Καὶ τὸ Πνεῦμά ἐστι τὸ μαρ-
 τυροῦν, ὅτι τὸ Πνεῦμά ἐστὶν ἡ ἀλήθεια. Ὅτι τρεῖς εἰσὶν
 μαρτυροῦντες ἐν τῷ οὐρανῷ, ὁ Πατήρ, ὁ Λόγος, καὶ
 τὸ Ἅγιον Πνεῦμα· καὶ ἕτοι οἱ τρεῖς ἐν εἰσι. Καὶ τρεῖς
 εἰσὶν οἱ μαρτυροῦντες ἐν τῇ γῇ, τὸ πνεῦμα, καὶ τὸ
 ὕδωρ, καὶ τὸ αἷμα· καὶ οἱ τρεῖς εἰς τὸ ἓν εἰσιν. Εἰ
 μαρτυρίαν τῶν ἀνθρώπων λαμβάνομεν, ἡ μαρτυρία
 τοῦ Θεοῦ μείζων ἐστίν· ὅτι αὕτη ἐστὶν ἡ μαρτυρία τοῦ
 Θεοῦ, ἣν μεμαρτύρηκε περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Ὁ πι-
 στεύων εἰς τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, ἔχει τὴν μαρτυρίαν ἐν
 τῷ· ὁ μὴ πιστεύων τῷ Θεῷ, ψεύστην πεποίηκε
 τὸν, ὅτι οὐ πεπίστευκεν εἰς τὴν μαρτυρίαν, ἣν με-
 μαρτύρηκεν ὁ Θεὸς περὶ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ. Καὶ αὕτη
 ἐστὶν ἡ μαρτυρία, ὅτι ζωὴν αἰώνιον ἔδωκεν ἡμῖν ὁ
 Θεός· καὶ αὕτη ἡ ζωὴ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ ἐστίν. Ὁ ἔχων
 τὸν Υἱόν, ἔχει τὴν ζωὴν· ὁ μὴ ἔχων τὸν Υἱόν τῆς Θεοῦ
 ζωὴν οὐκ ἔχει. Ταῦτα ἔγραψα ὑμῖν τοῖς πιθεύου-
 σιν τὸ ὄνομα τοῦ Θεοῦ, ἵνα εἰδῇτε, ὅτι ζωὴν ἔχετε
 αἰώνιον, καὶ ἵνα πιστεύητε εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Υἱοῦ τοῦ
 Θεοῦ. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ παρρησία ἣν ἔχομεν πρὸς
 τὸν Θεόν, ὅτι ἐάν τι αἰτῶμεθα κατὰ τὸ θέλημα αὐτοῦ
 οὐκ ἀκούει ἡμῶν. Καὶ ἐάν οἶδαμεν ὅτι ἀκούει ἡμῶν, ὁ αἰ-
 τῶμεθα, οἶδαμεν ὅτι ἔχομεν τὰ αἰτήματα, ἃ ἡ-
 μεῖς αἰτούμεν παρ' αὐτοῦ. Ἐάν τις ἴδῃ τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ

ἀμαρτάνοντα ἀμαρτίαν μὴ πρὸς θάνατον, αἰτήσῃ, καὶ δώσῃ αὐτῷ ζωὴν, τοῖς ἀμαρτάνουσιν μὴ πρὸς θάνατον. Ἔστιν ἀμαρτία πρὸς θάνατον· οὐ περὶ ἐκείνης λέγεται ἵνα ἐρωτήσῃ. Πᾶσα ἀδικία ἀμαρτία ἐστὶ· καὶ ἔστι ἀμαρτία οὐ πρὸς θάνατον. Οἶδαμεν ὅτι πᾶς ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, οὐχ ἀμαρτάνει· ἀλλ' ὁ γεννηθεὶς ἐκ τοῦ Θεοῦ, τηρεῖ ἑαυτὸν, καὶ ὁ πονηρὸς οὐχ ἄπειται αὐτοῦ. Οἶδαμεν ὅτι ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐσμεν, καὶ κόσμος ὅλος ἐν τῷ πονηρῷ κεῖται. Οἶδαμεν δὲ ὅτι Υἱὸς τοῦ Θεοῦ ἦκει, καὶ δεδωκεν ἡμῖν διάνοιαν, ἵνα γινώσκωμεν τὸν ἀληθινόν· καὶ ἐσμέν ἐν τῷ ἀληθινῷ ἐν τῷ Υἱῷ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστῷ· οὗτός ἐστιν ὁ ἀληθινὸς Θεὸς, καὶ ἡ ζωὴ ἡ αἰώνιος. Τεκνία, φυλάξατε ἑαυτοὺς ἀπὸ τῶν εἰδωλῶν. Ἀμήν.

Τῇ ΠΑΡΑΣΚΕΥῇ ΤΗΣ ΔΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα

^{Καθ.}
^{Α'.} **Ο** πρεσβύτερος ἐκλεκτῇ κυρίᾳ, καὶ τοῖς τέκνοις αὐτῆς, οὓς ἐγὼ ἀγαπῶ ἐν ἀληθείᾳ, καὶ οὐκ ἐγὼ μόνος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ ἐγνωκότες τὴν ἀλήθειαν, διὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν μένουσαν ἐν ἡμῖν, καὶ μετ' ἡμῶν ἔστιν εἰς τὸν αἰῶνα· Ἔσται μετ' ὑμῶν χάρις, ἔλεος, εἰρήνη παρὰ Θεοῦ Πατρὸς, καὶ παρὰ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς, ἐν ἀληθείᾳ καὶ ἀγάπῃ. Ἐχάρις ἡμῖν, ὅτι εὗρηκα ἐκ τῶν τέκνων σου περιπατοῦντας ἀληθείᾳ, καθὼς ἐντολὴν ἐλάβομεν παρὰ τοῦ Πατρὸς. Καὶ νῦν ἐρωτῶ σε, κυρία, οὐχ ὡς ἐντολὴν γράφων καὶ κρινόν, ἀλλ' ὅτι εἶχομεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἀγαπῶμεν ἀλλήλους. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἀγάπη, ἵνα περιπατῶμεν κατὰ τὰς ἐντολὰς αὐτοῦ. Αὕτη ἐστὶν ἡ ἐντολή, καθὼς ἡκούσαμεν ἀπ' ἀρχῆς, ἵνα ἐν αὐτῇ περιπατήτε. Ὅτι πολλοὶ πλάνοι εἰσῆλθον εἰς τὸν κόσμον, οἱ μὴ ὁμολογούντες Ἰησοῦν Χριστὸν ἐρχόμενον ἐν σαρκί· οὗτός ἐστιν

οὗτος καὶ ὁ ἀντίχριστος. Βλέπετε ἑαυτοὺς, ἵνα μὴ πωλῶμεν τὸ εἶργασάμεθα, ἀλλὰ μισθὸν πλήρη ἀπολάβωμεν. Πᾶς ὁ παραβαίνων, καὶ μὴ μένων ἐν τῇ διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, Θεὸν οὐκ ἔχει· ὁ μένων ἐν τῇ διὰ τῆς ἀρχῆς τοῦ Χριστοῦ, οὗτος καὶ τὸν Πατέρα καὶ τὸν Θεὸν ἔχει. Εἴ τις ἔρχεται πρὸς ὑμᾶς, καὶ ταύτην τὴν διὰ τῆς ἀρχῆς οὐ φέρει, μὴ λαμβάνετε αὐτὸν εἰς οἰκίαν, καὶ μὴ αἰρεῖν αὐτῷ μὴ λέγετε· ὁ γὰρ λέγων αὐτῷ χαίρειν, κοινωνεῖ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ τοῖς πονηροῖς. Πολλὰ ἔχων ἵνα γράφω, οὐκ ἠβουλήθην διὰ χάρτου καὶ μελανός· ἀλλὰ ἐλπίζω εἰλθεῖν πρὸς ὑμᾶς, καὶ ὁμιλῶν πρός στόμα εἰλθεῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ἡμῶν ἡ πεπληρωμένη. Ἀσπάζεσθε τὰ τέκνα τῆς ἀδελφῆς σου τῆς ἐκλεκτῆς. Ἀμήν.

Τῇ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΔΕ' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσονται.
Ψαλμ. Πρὸς σὲ Κύριε κεκραύξομαι ὁ Θεός μου.
Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Καθ.}
^{Α'.} **Ο** ἀδελφοί, πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' ὃ πάντα συμφέρει· πάντα μοι ἔξεστιν, ἀλλ' οὐ πάντα οἰκοδομεῖ. Μηδεὶς ἑαυτοῦ ζητεῖτω, ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος. Πᾶν ἐν μακρότῳ πωλούμενον ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς. Εἰ δέ τις καλεῖ ὑμᾶς τῶν ἀπίστων, καὶ θέλετε πορεύεσθαι, πᾶν τὸ παρατιθέμενον ὑμῖν ἐσθίετε, μηδὲν ἀνακρίνοντες διὰ τὴν συνείδησιν. Εάν τις ὑμῖν εἴπῃ «Τοῦτο εἰδωλόθυτόν ἐστι», μὴ ἐσθίετε, οὐδὲν ἐκείνον τὸν μηνύσαντα καὶ τὴν συνείδησιν· τοῦ γὰρ Κυρίου ἡ γῆ καὶ τὸ πλήρωμα αὐτῆς.

Ἄλλος, εἰς κοιμηθέντας.
Οἱ ἀδελφοί, ὃ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν κοιμηθέντων. Ζήτει ἐν τῷ τέλει, εἰς κοιμηθέντας.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΗΣ ΑΠΟΚΡΕΩ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησίς μου ὁ Κύριος.

Στίχ. Παιδεύων ἐπαίδευσέ με ὁ Κύριος.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
1'. 8.

Αδελφοί, βρώμα ἡμᾶς οὐ παρίστησι τῷ Θεῷ· οὐ γάρ ἐάν φάγωμεν, περισσεύομεν, οὔτε ἐάν μὴ φάγωμεν, ὑστερούμεθα. Βλέπετε δὲ μήπως ἡ ἐξουσία ὑμῶν αὕτη πρόσκομμα γένηται τοῖς ἀσθενούσιν. Ἐάν τις ἴδῃ σε τὸν ἔχοντα γινῶσιν, ἐν εἰδωλείῳ κατακείμενον, οὐχὶ ἡ συνείδησις αὐτοῦ ἀσθενοῦς ὄντος οἰκτιρήσεται εἰς τὸ τὰ εἰδωλόθιυτα ἐσθίειν; Καὶ ἀπολογηταὶ ὁ ἀσθενῶν ἀδελφὸς ἐπὶ τῇ σῇ γνώσει, δι' ὃν Χριστὸς ἀπέθικεν. Οὕτω δὲ ἀμαρτάνοντες εἰς τοὺς ἀδελφούς, καὶ τύπτοντες αὐτῶν τὴν συνείδησιν ἀσθενέσαν, εἰς Χριστὸν ἀμαρτάνετε. Διό περ εἰ βρώμα σκανδαλίζει τὸν ἀδελφόν μου, οὐ μὴ φάγω κρέας εἰς πάντα αἶωνα, ἵνα μὴ τὸν ἀδελφόν μου σκανδαλίσω. Οὐκ ἐστὶν ἡμῶν ἀποστολὴ; Οὐκ εἰμὶ ἐλεύθερος; Οὐχὶ Ἰησοῦν Χριστὸν τὸν Κύριον ἡμῶν ἐώρακα; Οὐ τὸ ἔργον μου ὑμῶν ἐστε ἐν Κυρίῳ; Εἰ ἄλλοις οὐκ εἰμὶ Ἀπόστολος, ἀλλὰ γε ὑμῖν εἰμι· ἡ γὰρ σφραγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς μετὰ ἐστε ἐν Κυρίῳ.

Κεφ.
8'. 1.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐπακούσαι σου Κύριος ἐν ἡμέρᾳ θλίψεως.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Τῇ ΔΕΥΤΕΡᾳ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Βολικῆς Γ'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

πρεσβύτερος Γαίῳ τῷ ἀγαπητῷ, ὃν ἐγὼ ἀγαπῶ
ἀληθείᾳ. Ἀγαπητέ, περὶ πάντων εὐχομαί σε εὖ
εἶναι καὶ ὑγιαίνειν, καὶ οὕτως εὐδοκεῖται σου ἡ ψυχή.
τὴν γὰρ λίαν ἐρχομένων ἀδελφῶν, καὶ μαρτυρῆν-
του τῇ ἀληθείᾳ, καὶ οὕτως σὺ ἐν ἀληθείᾳ περιπατεῖς.
στέραν τούτων οὐκ ἔχω χαράν, ἵνα ἀκούω τὰ ἐμὰ
ἐν ἀληθείᾳ περιπατοῦντα. Ἀγαπητέ, πιστὸν
ἐστίν, ὃ ἐάν ἐργάσῃ εἰς τοὺς ἀδελφούς καὶ εἰς τοὺς
οἱ ἐμαρτύρησάν σου τῇ ἀγάπῃ ἐνώπιον ἐκκλη-
σίας καλῶς ποιήσεις προπέμψας ἀξίως τοῦ Θεοῦ.
τὸ γὰρ τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἐξῆλθον, μηδὲν λαμβά-
ναι ἀπὸ τῶν ἐθνῶν. Ἡμεῖς οὖν ὀφείλομεν ἀπολαμ-
βεῖν τοὺς τοιούτους, ἵνα συνεργοὶ γινώμεθα τῇ ἀλη-
θείᾳ. Ἐγραψα τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ὁ φιλοπρωτεύων οὐ-
κ ἐδέξατο τὴν ἐπιστολήν. Διὰ τοῦτο, ἐάν
τις ὑπομνήσῃ αὐτοῦ τὰ ἔργα ἃ ποιεῖ, λόγοις πονη-
τοῦ ἀνταρῶν ἡμῶν· καὶ μὴ ἀρκοῦμενος ἐπὶ τούτοις,
αὐτὸς ἐπιδέχεται τοὺς ἀδελφούς, καὶ τοὺς βελο-
νῶντας αὐτὸν, καὶ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ἐκβάλλει. Ἀγα-
πη, μὴ μιμοῦ τὸ κακόν, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν. Ὁ ἀγαθός
ἐκ τοῦ Θεοῦ ἐστίν· ὁ δὲ κακοποιῶν, οὐχ ἐώρακε
τὸν Θεόν. Δημητρίῳ μεμαρτύρηται ὑπὸ πάντων, καὶ
ἐκ τῆς ἀληθείας· καὶ ἡμεῖς δὲ μαρτυροῦμεν,
ὅτι οἱ μαρτυροῦντες ἡμῶν ἀληθῆς ἐστίν. Πολλὰ
ἔγραψα, ἀλλ' οὐ δύναμαι διὰ μέλανος καὶ καλὰ μὲν
γράφειν· ἐλπίζω δὲ εὐθέως ἰδεῖν σε, καὶ στόμα
ἐκ στόματος λαλήσομεν. Εἰρήνη σοι. Ἀσπάζονται σε
οἱ φίλοι. Ἀσπάζου τοὺς φίλους κατ' ὄνομα.

ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰουδα τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Κεφ. Α΄. 1.} Ἰουδας Ἰησοῦ Χριστοῦ δοῦλος, ἀδελφὸς δὲ Ἰακώβ
 τοῖς ἐν Θεῷ Πατρὶ ἡγιασμένοις, καὶ Ἰησοῦ Χριστῷ
 τηρημένοις κλητοῖς: Ἐλεος ὑμῖν καὶ εἰρήνη καὶ ἀγα-
 πη συνδεῖται. Ἀγαπητοί, πᾶσαν σπουδὴν ποιούμε-
 νος γράφειν ὑμῖν περὶ τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀνάγκη ἐστὶ
 γράψαι ὑμῖν, παρακαλῶν ἐπαγωνίζεσθαι τῇ ἀπαξ-
 ραδοθεΐσῃ τοῖς ἁγίοις πίστει. Παρεισέδυσαν γάρ τινες
 ἄνθρωποι, οἱ πάλαι προγεγραμμένοι εἰς τοῦτο τὸ
 μαρτύριον, τὴν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν χάριν μετατιθέντες
 ἀσελγείαν, καὶ τὸν μόνον Δεσπότην Θεὸν καὶ Κ-
^{Ἀρ. 9. 10. 11.} ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστὸν ἀρνήμενοι. Ὑπομνήσαι δὲ
 βούλομαι, εἰδότες ὑμᾶς ἅπαξ τῆτο, ὅτι ὁ Κύριος
 ἐκ τῆς Αἰγύπτου σῶσας, τοδεύτερον τοὺς μὴ πισ-
 σαντας ἀπώλεσεν. Ἀγγέλους τε τοὺς μὴ τηρήσαν-
 τιν ἐαυτῶν ἀρχὴν, ἀλλὰ ἀπολιπόντας τὸ ἴδιον
 τήριον, εἰς κρίσιν μεγάλης ἡμέρας δεσμοῖς αἰδίοις
^{Γέν. 18. 24.} ζῶντος τετήρηκεν. Ὡς Σόδομα, καὶ Γόμορρά, καὶ
^{15.} περὶ αὐτὰς πόλεις, τὸν ὅμοιον τούτοις τρόπον ἐκ-
 νεύσασαι, καὶ ἀπελθούσαι ὀπίσω σαρκὸς ἐτέρας,
 κείνται δεῖγμα, πυρὸς αἰωνίου δίκην ὑπέχουσαι.
 Οὕτως μέντοι καὶ οὗτοι ἐνυπνιαζόμενοι, σάρκα
 μιάνουσιν, κυριότητα δὲ ἀντιτετοῦσι, δόξας δὲ βλα-
 μῶσιν. Ὁ δὲ Μιχαὴλ ὁ Ἀρχάγγελος, ὅτε τῷ Διαβό-
 λῳ διακρινόμενος διελέγετο περὶ τοῦ Μωσέως σώμα-
 τος, οὐκ ἐτόλμησε κρίσιν ἐπενεγκεῖν βλασφημίας, ἀλλ'
^{2α. 7.} ἔπεμψεν λέγοντα· Κύριος. Οὗτοι δὲ ὅσα μὲν
 οἶδασιν, βλασφημοῦσιν· ὅσα δὲ φυσικῶς, ὥς τὰ
 ζῶα, ἐπίστανται, ἐν τούτοις φθίρονται.

ἐσπίλωμένον χιτῶνα. Τῷ δὲ δυναμένῳ φυλάξαι ὑμᾶς ἀπταίστους, καὶ στηῆσαι κατενώπιον τῆς δόξης αὐτοῦ ἀμώμους ἐν ἀγαλλιάσει, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, σωτῆρῳ ἡμῶν, δόξα καὶ μεγαλωσύνη, κράτος καὶ ἐξουσία. καὶ νῦν καὶ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ΄.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 10. **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, τὰ τῆς εἰρήνης διώκωμεν, καὶ τὰ τῆς οἰκονομίας τῆς εἰς ἀλλήλους. Μὴ ἔνεκεν βρώματος κατὰ τὸ ἔργον τοῦ Θεοῦ πάντα μὲν καθαρά, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀνθρώπῳ τῷ διὰ προσκόμματος ἐσθίουσι. Καὶ τὸ μὴ φαγεῖν κρέα, μηδὲ πιεῖν οἶνον, μηδὲ ἐν ᾧ ὁ ἀδελφός σου προσκόπτει, ἢ σκανδαλίζεται, ἢ ἀσθενεῖ. Σὺ πίστιν ἔχεις; κατὰ σαυτὸν ἔχε ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ. Μακάριος ὁ μὴ κρίνων ἑαυτὸν ἐν ᾧ δοκιμάζει. Ὁ διακρινόμενος, ἐὰν φάγῃ, κατακένεῖται, ὅτι οὐκ ἐκ πίστεως· πᾶν δὲ ὁ οὐκ ἐκ πίστεως, ἁμαρτία ἐστίν. Κεφ. 11. Τῷ δὲ δυναμένῳ ὑμᾶς στηρίξαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου καὶ τὸ κήρυγμα Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ ἀποκάλυψιν μυστηρίου χρόνοις αἰωνίοις σεσιγημένου, φανερωθέντος δὲ νῦν διὰ τε γραφῶν προφητικῶν κατ' ἐπιταγὴν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ, εἰς ὑπακοὴν πίστεως, εἰς ταῦτα τὰ ἔθνη γνωρισθέντος, μόνῳ σοφῷ Θεῷ, διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Ἄλλος τῶν Ὁσίων.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτηι τῷ Σαββάτῳ τῆς ΚΖ'. Ἐβδομ. σελ. 208

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΗΣ ΤΥΡΟΦΑΓΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ἰλάτε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψάλατε.

τίχ. Πάντα τὰ ἔσθνη κροτήσατε χεῖρας.

πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία, ἢ ὅτε ἐπι-^{Κε}
 τεύσαμεν. Ἡ νύξ προέκοψεν, ἡ δὲ ἡμέρα ἤγγικεν.
 ποινώμεθα οὖν τὰ ἔργα τοῦ σκότους, καὶ ἐνδυσώ-
 μεθα τὰ ὄπλα τοῦ φωτός. Ὡς ἐν ἡμέρᾳ εὐσχημόνως^{Λου}
 περιπατήσωμεν· μὴ κώμοις καὶ μέθαις, μὴ κοίταις^{ΚΑ}
 καὶ ἀσελγείαις, μὴ ἐριδὶ καὶ ζήλῳ· ἀλλ' ἐνδύσασθαι
 τὸν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, καὶ τῆς σαρκὸς πρόνοιαν^{Κε}
 ποιῆσαι εἰς ἐπιθυμίαν. Τὸν δὲ ἀσθενοῦντα τῇ πί-^{ΙΔ}
 στει προσλαμβάνουσιν μὴ εἰς διακρίσεις διαλογισμῶν.
 ὁ μὲν πιστεύει φαγεῖν πάντα, ὁ δὲ ἀσθενῶν λάχανα
 φάσκει. Ὁ ἐσθίων, τὸν μὴ ἐσθιοντα μὴ ἐξουθενείτω·
 καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, τὸν ἐσθιοντα μὴ κρινέτω· ὁ Θεὸς
 ἰσχυρὸν αὐτὸν προσελάβετο. Σὺ τίς εἰ ὁ κρίνων ἀλλότριον
 κρίνει; Τὸ ἴδιον Κυρίου σπένδει ἢ πίπτει, σπαρθήσεται

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῷ ΤΗΣ Α'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Κεφ.
1.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεὸς λαλήσας τοῖς πατράσιν ἐν τοῖς Προφήταις, ἐπ' ἐσχάτων τῶν μερῶν τούτων ἐλάλησεν ἡμῖν ἐν Υἱῷ, ὃν ἔσκηκε κληρονόμον πάντων, δι' οὗ καὶ τοὺς αἰῶνας ἐποίησεν. ὧν ἀπαύγασμα τῆς δόξης, καὶ χαρακτὴρ τῆς ὑποστασεως αὐτοῦ, φέροντες τὰ πάντα τῷ ῥήματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ, δι' ἑαυτοῦ κακισμὸν ποιησάμενος τῶν ἁμαρτιῶν ἡμῶν, ἐκάθισεν ἐν δεξιᾷ τῆς μεγαλωσύνης ὑψηλοῖς, τοσούτῳ κρείττων γενόμενος τῶν Ἀγγέλων ὅσω διαφορώτερον παρ' αὐτοὺς κεκληρονόμηκεν ὄνομα

Ψαλ. Τίνι γὰρ εἶπέ ποτε τῶν Ἀγγέλων; « Υἱὸς μου εἶ
 3. 7. ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε ». Καὶ πάλιν « Ἐγὼ ἔσομαι
 Βασ. αὐτῷ εἰς Πατέρα, καὶ αὐτὸς ἔσται μοι εἰς Υἱόν ».

ταν δὲ πάλιν εἰσαγάγη τὸν πρωτότοκον εἰς τὴν οἶκον
 μένην, λέγει: «Καὶ προσκυνησάτωσαν αὐτῷ πάντες
 Ἀγγελοι Θεοῦ». Καὶ πρὸς μὲν τοὺς Ἀγγέλους λέγει

α. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τὴν
 Γ. ς. λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. » Πρὸς δὲ τὸν Ἰῆσον

8. 9. ῥάβδος ἐκπύτητος ἢ ῥάβδος τῆς βασιλείας σου. Πηήσας δικαιοσύνην, καὶ ἐμίσησας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεός, ὁ Θεός σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως.

ῥα τοὺς μετόχους σου ». Καὶ, « Σὺ κατ' ἀρχαίς, καὶ
πᾶν αὐτὸ ἐθελοκίνητος καὶ ἔσται πᾶν κλεινὸν σου ».

οὐρανοὶ· αὐτὸ ἀπολούνται, καὶ σὺ οὐ διαμένεις, καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιωθήσονται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ ἀλλαγῇσονται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ ἐκλείψουσιν » .

Ἔτερος τοῦ ἁγίου Θεοδώρου .

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι .

Ζῆτει αὐτὸν ἐμπροσθεν τῇ 26. Ὀκτωβρίου .

Τῇ ΠΡΩΤῇ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ .

Προκείμενον, Ὕμνος Δ' .

Ὡλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν .

Ύμν. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν .

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα .

Ἀδελφοί, πίστει Μωσῆς μέγας γενόμενος, ἠρνήσατο ^Κ
ἐγενεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραῶ· μᾶλλον ἐλόμενος συγ- ^{ΙΑ' ΕΞ}
κακουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ, ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ^{Β'}
ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν· μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος
τῶν ἐν Αἰγύπτῳ θησαυρῶν τὸν ὀνειδισμόν τοῦ Χριστοῦ·
ἐπέβλεπε γάρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέ- ^Κ
ω· Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γε- ^{ΙΑ'}
εῶν, Βαραάκ τε καὶ Σαμφῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαβὶδ τε καὶ
Σαμουὴλ, καὶ τῶν Προφητῶν. Οἱ διὰ πίστεως κατη-
γωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυ-
χον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν
κύματα πυρὸς, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώ-
θησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ,
παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ
ἀναστάσεως τούτων νεκρῶν αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανί-
σθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείτ-
τονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ
μαστιγῶν πείραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς·

ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μα-
χαίρας ἀπέθανον· περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγί-
δέρμασιν· ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακυχούμενοι (ὅ-
τι οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος), ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι κα-
ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὁπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὕ-
τοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως, οὐκ ἐκοι-
σάντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττο-
τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσιν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐπικαλοῦντο τὸν Κύριον, καὶ αὐτὸς εἰσήκου-
σεν αὐτῶν.

**Τῷ ΣΑΒΒΑΤῶ ΤΗΣ Β'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.**

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Εὐφραίνεσθε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφένθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, βλέπετε μήποτε ἔξαι ἐν τινι ὑμῶν καρδί-
α πονηρά ἀπιστίας, ἐν τῷ ἀποστῆναι ἀπὸ Θεοῦ ζώντος,
ἀλλὰ παρακαλεῖτε ἑαυτοὺς καὶ ἐκάστην ἡμέραν, ὥ-
στε ἡμεῖς οὗ τὸ σήμερον καλεῖται, ἵνα μὴ σκληρυνθῇ τις ἐ-
κ ὑμῶν ἀπάτῃ τῆς ἁμαρτίας. Μέτοχοι γὰρ γεγονήμε-
τοῦ Χριστοῦ, εἰάν περ τὴν ὀρχὴν τῆς ὑποστάσεως με-
χρι τέλους βεβαίαν κατάσχωμεν, ἐν τῷ λέγεσθαι
« Σήμερον εἰάν τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούσητε, μὴ σκληρ-
νῆτε τὰς καρδίας ὑμῶν, ὡς ἐν τῷ παραπειρασμῷ »
Τινὲς γὰρ ἀκούσαντες παρεπίκραναν, ἀλλ' οὐ πάν-
τες οἱ ἐξελεγχόντες ἐξ Αἰγύπτου διὰ Μωσέως.

ΤΗ ΔΕΥΤΕΡΑ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Ὁ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.
 Πίχ. Σώσόν με Κύριε, ὅτι ἐκλέλοιπεν ὁσῖος.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Καὶ ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας, καὶ ἔρ-
 α τῶν χειρῶν σου εἰσὶν οἱ οὐρανοί· αὐτοὶ ἀπολοῦν-
 αι. σὺ δὲ διαμένεις· καὶ πάντες ὡς ἱμάτιον παλαιω-
 ῶνται, καὶ ὡσεὶ περιβόλαιον ἐλίξεις αὐτούς, καὶ
 ἀλλαγῶνται· σὺ δὲ ὁ αὐτὸς εἶ, καὶ τὰ ἔτη σου οὐκ
 ἐλείψουσι. Πρὸς τίνα δὲ τῶν Ἀγγέλων εἰρηκέποτε;
 Κἀθού ἐκ δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
 τοποῦδιον τῶν ποδῶν σου ». Οὐχὶ πάντες εἰσὶ λειτρη-
 κα πνεύματα, εἰς διακονίαν ἀποστελλόμενα διὰ τοὺς
 ἄλλοντας κληρονομεῖν σωτηρίαν; Διὰ τοῦτο δεῖ πε-
 σσοτέρως ἡμᾶς προσέχειν τοῖς ἀκουσθεῖσι, μήποτε
 ἀπαρρῦώμεν. Εἰ γὰρ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος
 ἐνετο βέβαιος, καὶ πᾶσα παρὰβασις καὶ παρακοή
 ἀθεν ἐνδίκον μισθολογούσιν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμε-

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Γ'. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Εὐφρανθήτε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.
Στίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{εφ.} **Α**δελφοί, ἀναμνησθήσεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας, ^{32.} οἷς φωτισθέντες πολλὴν ἀλήθειαν ὑπεμείνατε παθιμάτων. Τοῦτο μὲν, ὀνειδισμοῖς τε καὶ διλίψεσι δεσφιζόμενοι· τοῦτο δέ, κοινωνοὶ τῶν οὕτως ἀναστρεφόμενων γεννηθέντες· καὶ γὰρ τοῖς δεσμοῖς μου συνεποθήσατε, καὶ τὴν ἀρπαγὴν τῶν ὑπαρχόντων ἡμῶν μετὰ χαρᾶς προσεδέξασθε, γινώσκοντες ἔχειν ἐν ἐαυτοῖς κρείττονα ὑπαρξιν ἐν οὐρανοῖς, καὶ μένουσαν. Μὴ ἀποβάλητε οὖν τὴν παρρησίαν ὑμῶν, ἥτις ἔχει μετὰ ἀποδοσίαν μεγάλην. Ὑπομονῆς γὰρ ἔχετε χρεῖαν ἵνα τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ ποιήσαντες, νομίσησθε τὴν ἐπαγγελίαν. ^{ββ.} Ἐτι γὰρ μικρὸν ὅσον ὅσον, ὃ ἐρχόμενος ἤξει καὶ οὐ χρονεῖ. Ὁ δὲ δίκαιος ἐκ πίστεως ζήσεται.

Τῇ ΤΡΙΤῃ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

γ. Πρὸς σέ Κύριε κειράζομαι ὁ Θεός μου.

πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔχοντες Ἀρχιερέα μέγαν, διεληλυθότα τοὺς
 ἀνθρώπους, Ἰησοῦν τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ, κρατῶμεν τῆς
 λογίας. Οὐ γὰρ ἔχομεν Ἀρχιερέα μὴ δυνάμενον
 παθεῖναι ταῖς ἀσθενείαις ἡμῶν, πεπειρασμένον δὲ
 καὶ πάντα κατὰ ὁμοιότητα, χωρὶς ἁμαρτίας. Προσ-
 ῥαυόμεθα οὖν μετὰ παρρησίας τῷ θρόνῳ τῆς χάριτος,
 λαβόμεν ἔλεον, καὶ χάριν εὐρωμεν εἰς εὐκαιρον
 θυσίαν. Πᾶς γὰρ ἀρχιερεὺς ἐξ ἀνθρώπων λαμβανόμε-
 νος, ὑπὲρ ἀνθρώπων καθίσταται τὰ πρὸς τὸν Θεόν,
 προσφέρῃ δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ ἁμαρτιῶν· με-
 παθεῖν δυνάμενος τοῖς ἀγνοοῦσι καὶ πλανωμένοις,
 καὶ αὐτὸς περικείται ἀσθενείαν· καὶ διὰ ταύτην
 ἁλίσκει, κατὰ τὴν περὶ τοῦ λαοῦ, οὕτω καὶ περὶ ἑαυτοῦ
 προσφέρει ὑπὲρ ἁμαρτιῶν. Καὶ οὐχ ἑαυτῷ τις λαμ-
 βάνει τὴν τιμὴν, ἀλλὰ ὁ καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, κα-
 τὰ τὴν περὶ τοῦ Ἀαρὼν. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν
 ἔλασε γεννηθῆναι ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐ-
 τὸν Θεόν· « Υἱός μου εἶ σύ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε »·
 καὶ ἐν ἑτέρῳ λέγει· « Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα »·
 καὶ τὰ τῆς τάξεως Μελχισεδέκ ».

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ἰσθῆτι τῆς συναγωγῆς σου, ἣν ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.

γ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Κεφ.

Δ'. 14.

Κεφ.

Ε'. 1.

Ἐξοφ.

ΚΗ'. 1.

Ψαλμ.

Η'. 7.

ΡΘ'. 4.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Δ. ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀντιστήσονται.
Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 5. 9. **Α**δελφοί, πεπείσμεθα περὶ ὑμῶν, ἀγαπητοί, τὰ κρ
 τονα καὶ ἐχόμενα σωτηρίας, εἰ καὶ οὕτω λαλοῦ
 Οὐ γὰρ ἄδικος ὁ Θεός, ἐπιλαθίσαι τοῦ ἔργου ὑ
 καὶ τοῦ κόπου τῆς ἀγάπης, ἧς ἐνεδείξασθε εἰς τὸ
 μα αὐτοῦ, διακονήσαντες τοῖς ἁγίοις καὶ διακονοῦ
 Ἐπιθυμοῦμεν δὲ ἕκαστος ὑμῶν τὴν αὐτὴν ἐνδείκνυ
 σπουδὴν πρὸς τὴν πληροφориαν τῆς ἐλπίδος ἄχρι τῆ
 ἵνα μὴ κωλύοι γένησθε, μιμηταὶ δὲ τῶν διὰ πίσ
 καὶ μακροθυμίας κληρονομούντων τὰς ἐπαγγελίας

Τῇ ΤΕΤΑΡΤῃ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει.
Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 5. 12. **Α**δελφοί, τῷ Ἀβραάμ ἐπαγγειλάμενος ὁ Θεός,
 κατ' οὐδενὸς εἶχε μείζονος ὁμόσαι, ὥμοσε καθ' ἑα
 Γεν. 22. 17. λέγων: « Ἡ μὲν εὐλογῶν εὐλογήσω σε, καὶ πληθύν
 ΚΒ. 17. πληθύνῃ σε ». Καὶ οὕτω μακροθυμήσας ἐπέτυχεν
 ἐπαγγελίας. Ἀνθρώποι μὲν γὰρ κατὰ τοῦ μείζονος
 μνύουσι, καὶ πάσης αὐτοῖς ἀντιλογίας πέραν εἰς
 βαίωσιν ὁ ὅρκος. Ἐν ᾧ περισσότερον βεβλόμενος ὁ

δείξαι τοῖς κληρονόμοις τῆς ἐπαγγελίας τὸ ἀμετά-
 ῥον τῆς βουλῆς αὐτῆς, ἐμεσίτευσεν ὁρκῶ, ἵνα διὰ τῶν
 ἐγγράτων ἀμεταβιέτων, ἐν οἷς ἀδύνατον ψεύσασθαι
 ν, ἰσχυράν παράκλησιν ἔχωμεν οἱ καταφυγόντες
 εἰς τῆς προκειμένης ἐλπίδος. Ἦν ὡς ἄγκυραν
 μεν τῆς ψυχῆς, ἀσφαλῆ τε καὶ βεβαίαν, καὶ εἰσερ-
 γένην εἰς τὸ ἐσώτερον τοῦ καταπετάσματος, ὅπου
 ὁρμος ὑπὲρ ἡμῶν εἰσῆλθεν Ἰησοῦς, κατὰ τὴν τὰ-
 Μελχισεδέκ, ἀρχιερεὺς γενόμενος εἰς τὸν αἰῶνα.

Ἔτερος τοῦ Ὁσίου Ἰωάννου.

Ἀφροί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.

Ζῆτει τῇ Δευτ. τοῦ ἀγίου Πνεύματος, σελ. 65.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Ἐκ τὸν ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ.

Τοῦ ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου.

ΣΑΒΒΑΤΩ ΤΗΣ Ε'. ΕΒΔΟΜ. ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ,
 ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΚΑΘΙΣΤΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ἀλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ἦ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
 αὐτοῦ.

Ὅς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀφροί, οὐκ εἰς χειροποίητα ἅγια εἰσῆλθεν ὁ Χρι-
 στός, ἀντίτυπα τῶν ἀληθινῶν, ἀλλ' εἰς αὐτὸν τὸν οὐ-
 ν, νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ προσώπῳ τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ
 ν. Οὐδ' ἵνα πολλάκις προσφέρῃ ἑαυτὸν, ὥσπερ ὁ
 ν. εἰσέρχεται εἰς τὰ ἅγια κατ' ἐνιαυτὸν ἐν αἰ-
 νι ἁλλοτριῶ (ἐπεὶ ἔδει αὐτὸν πολλάκις παθεῖν ἀ-
 καταβολῆς κόσμου)· νῦν δὲ ἅπαξ ἐπὶ συντελείᾳ
 αἰώνων, εἰς ἀνιστησὶν ἀμαρτίας, διὰ τῆς θυσίας
 οὗ πεφανέρωται. Καὶ κατ' ὅσον ἀπόκειται τοῖς

Κεφ.

Θ'. 14.

Εξοδ.

Α'. 10.

ἀνθρώποις ἅπαξ ἀποθάνειν, μετὰ δὲ τοῦτο κρὶς
οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς ἅπαξ προσενεχθεὶς εἰς τὸ π
λῶν ἀνενεγκεῖν ἁμαρτίας, ἐν δευτέρῃ χωρὶς ἁμαρ
οφθῆσεται τοῖς αὐτὸν ἀπειδεχομένοις εἰς σωτηρίαν
Ἑτερον τῆς Θεοτόκου.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιοῦματα λατρ
Ζήτηι αὐτὸν ἐμπροσθεν τῇ 21. Νοεμβρίου.

Τῇ ΠΕΜΠΤῃ ΚΥΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εὐξασθε, καὶ ἀπόδοτε Κυρίῳ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
Στίχ. Γνωστὸς ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ὁ Θεός.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωστον

^{Κεφ.} **Α**δελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος ἀρχιερεὺς τῶν
^{Η'. 11.} λόντων ἀγαθῶν διὰ τῆς μείζονος καὶ τελειοτέρας
νῆς, οὐ χειροποιήτου, τουτέστιν, οὐ παύτης τῆς
σεως, οὐδὲ δι' αἵματος τράγων καὶ μόσχων, δι
τοῦ ἰδίου αἵματος εἰσῆλθεν ἐφ' ἅπαξ εἰς τὰ
^{Λευίτ.} αἰωνίαν λύτρωσιν εὐράμενος. Εἰ γὰρ τὸ αἷμα τῶν
^{15. 12.} καὶ τράγων, καὶ σποδὸς δαμάλεως ῥαντίζουσα
^{Ἀρ. 9.} κεκοινωνημένους, ἀγιάζει πρὸς τὴν τῆς σαρκὸς κα
^{10. 3.} τητα· πόσω μᾶλλον τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, ὅς
^{Ἀποκ.} Πνεύματος αἰωνίου ἑαυτὸν προσήνεγκεν ἁμῶν
^{Α'. 5.} Θεῷ, καθαρθεὶς τὴν συνειδήσιν ὑμῶν ἀπὸ νεκρῶ
γων, εἰς τὸ λατρεύειν Θεῷ ζῶντι;

Ἑτερος τῆς ὁσίας Μαρίας.

Ἀδελφοί, πρὸ τῆ ἐλθεῖν τὴν πίσιν, ὑπὸ νόμον ἐφθαρ

Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς 1Ε'. Ἑβδομάδος, σελ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Δεῦτε ἀγαλλιασώμεθα τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Προφθιάσωμεν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ.

ΤΩ ΣΑΒΒΑΤΩ

ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

...ος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

...γ. Κύριος ὑπερασπιστῆς τῆς ζωῆς μου.

...ος Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ὁ δὲ λαός, βασιλείαν ἀσάλευτον παραλαμβάνοντες, ^{Κεφ. ΙΒ' 12.}
 μεν χάριν, δι' ἧς λατρεύομεν εὐαρέστως τῷ Θεῷ, ^{Δευτ. Δ' 24.}
 αἰδοῦς καὶ εὐλαθείας. Καὶ γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν ^{Κεφ. Γ' 1.}
 καταναλίσκων. Ἡ φιλαδελφία μενέτω. Τῆς φιλο- ^{Γέν. ΙΗ' 1.}
 ας μὴ ἐπιλανθάνεσθαι· διὰ ταύτης γὰρ ἔλαθόν τι-
 ξένισαντες Ἀγγέλους. Μιμνήσθε τῶν δεσμίων, ^{Παυλ. ΠΙΖ' 6.}
 συνδεδεμένοι τῶν κακουχουμένων, ὡς καὶ αὐτοὶ
 ἐν σώματι. Τίμιος ὁ γάμος ἐν πᾶσι, καὶ ἡ κοί-
 αμία· πόρνους δὲ καὶ μοιχοὺς κρινεῖ ὁ Θεός.
 ὁ ἀργυρὸς ὁ τρόπος· ἀρκούμενοι τοῖς παροῦσιν·
 ὁ γὰρ εἶρηκεν· «Ὁὐ μὴ σε ἀνῶ, οὐδ' οὐ μὴ σε ἐγ- ^{Γ' 10. Ν. Α' 5.}
 παλίπω» ὥστε διαρροῦντας ἡμᾶς λέγειν «Κύριος ^{Παυλ. ΠΙΖ' 6.}
 βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄν-
 ὁπος». Μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες
 ὡς ἡμεῖς ἡμῶν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ὧν ἀναθιωρῶντες
 ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθαι τὴν πίστιν.
 τοῦ Χριστοῦ χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός. καὶ εἰς
 αἰῶνας.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

...γ. Καὶ γὰρ ἐστερέωσε τὴν οἰκουμένην.

Κοινωνικόν.

...σώματος νηπίων καὶ διηλαζόντων κατηρτίσω αἶνον.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΒΑΓΩΝ.
ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α΄. Ὡχος Β΄.

Στίχ. Α΄. Ἠγάπησα, ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς
νῆς τῆς δεήσεώς μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β΄. Περιέσχον με ὡδίνες θανάτου, κίνδυνοι
εὗρωσάν με.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ΄. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα
ρίου ἐπεκαλεσάμην.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β΄. Ὡχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Α΄. Εὔπιστευσα, διὸ ἐλάλησα· ἐγὼ δὲ ἐταπείνω
σφοδρᾶ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
καταβιβασθεὶς.

Στίχ. Β΄. Τί ἀνταποδώσω τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων,
ἀνταπέδωκέ μοι;

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
καταβιβασθεὶς.

Στίχ. Γ΄. Τὰς εὐχάς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω ἐναντίον
παντὸς τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐπὶ πώλου
καταβιβασθεὶς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ὕμνος Α'.

Α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

Β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἰσραὴλ ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

Γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

δικ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

αὐτ. Τὴν κοινὴν Ἀνάστασιν πρὸ τοῦ σοῦ πάθους.

ρον. Συνταφέντες σοι διὰ τοῦ βαπτίσματος.

ἀκ. Τῷ θρόνῳ ἐν οὐρανῷ, τῷ πόλῳ ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ τὸ Τρισάγιον.

Προκείμενον, Ὕμνος Δ'.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐλφοί, χαίρετε ἐν Κυρίῳ πάντοτε, πάλιν ἐρῶ, χαί- Κερ.

Τὸ ἐπιεικὲς ὑμῶν γνωσθήτω πᾶσιν ἀνθρώποις. Δ'. α.

ὁ κύριος ἐγγύς. Μηδὲν μεριμνᾶτε, ἀλλ' ἐν παντί τῇ

ευχῇ καὶ τῇ δεήσει, μετὰ εὐχαριστίας τὰ αἰτήματα

γνωρίζεσθω πρὸς τὸν Θεόν. Καὶ ἡ εἰρήνη τῆ Θεοῦ,

ἐρέχουσα πάντα νοῦν, φρουρήσει τὰς καρδίας ὑ-

καὶ τὰ νοήματα ὑμῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὸ λοι-

ἀδελφοί, ὅσα ἐστὶν ἀληθῆ, ὅσα σεμνά, ὅσα δίκαια,

ἐγγά, ὅσα προσφιλῆ, ὅσα εὐφρημα, εἴ τις ἀρετὴ καὶ

εἴ τις ἔπαινος, ταῦτα λογίζεσθι. Ἄ καὶ ἐμάθετε, παρελάβετε, καὶ ἠκούσατε, καὶ εἶδετε ἐν ἐμοί, ταπράσσετε· καὶ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης ἔσται μεθ' ὑμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Στίχ. Εἶδον πάντα τὰ πέρατα τῆς γῆς τὸ σωτὴρ τοῦ Θεοῦ.

Κοινωνικόν.

Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Τῇ Ἀγίᾳ καὶ Μεγάλῃ Πενήτῃ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Οἱ ἄρχοντες συνήχθησαν ἐπὶ τὸ αὐτό.

Στίχ. Ἵνα τί ἐφρύαζαν ἔθνη, καὶ λαοὶ ἐμελέτησαν καὶ

Πρὸς Κορινθίους Α΄. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσ

Κεφ.
ΙΔ΄. 21.

Ἀδελφοί, ἐγὼ παρέλαβον ἀπὸ τοῦ Κυρίου, ὃ καὶ
ρέδωκα ὑμῖν, ὅτι ὁ Κύριος Ἰησοῦς ἐν τῇ νυκτὶ ἣ παρ
δοτο, ἔλαβεν ἄρτον, καὶ εὐχαριστήσας ἔκλασε, καὶ

Ματθ.
Κς΄. 26.

πε: « Λάβετε, φάγετε· τοῦτό μου ἐστὶ τὸ σῶμα τὸ
ὑμῶν κλώμενον· τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν.

Μάρκ.
ΙΔ΄. 21.

Ὁσαύτως καὶ τὸ ποτήριον, μετὰ τὸ δειπνῆσαι, λέ
« Τοῦτο τὸ ποτήριον, ἡ καινὴ διαθήκη ἐστὶν ἐν τῷ

Λουκ.
ΚΒ΄. 19.

αἵματι· τοῦτο ποιεῖτε, ὅσάκις ἂν πίνετε, εἰς τὴν
ἀνάμνησιν. Ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν ἄρτον τοῦ

καὶ τὸ ποτήριον τοῦτο πίνετε, τὸν θάνατον τοῦ Κυρίου
καταγγέλλετε, ἄχρι οὗ ἂν ἔλθῃ. Ὡστε ὅς ἂν ἐσθίῃ

τὸν ἄρτον τοῦτον, ἢ πίνῃ τὸ ποτήριον τοῦ Κυρίου
ζίως, ἔνοχος ἔσται τοῦ σώματος καὶ τοῦ αἵματος

Κυρίου. Δοκιμαζέτω δὲ ἑαυτὸν ὁ ἄνθρωπος, καὶ
ἐκ τοῦ ἄρτου ἐσθιέτω, καὶ ἐκ τοῦ ποτηρίου πίνετω.

Ὁ γὰρ ἐσθίων καὶ πίνων ἀναξίως, κρίμα ἑαυτοῦ
καὶ πίνοι, μὴ διακρίνων τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Δια

ὅμῃν πολλοὶ ἀσθενεῖς καὶ ἄρρώστοι, καὶ νοιμῶνται
ανοί. Εἰ γὰρ ἑαυτοὺς διεκρίνομεν, οὐκ ἂν ἐκρινόμε-
κ. Κρινόμενοι δὲ, ὑπὸ Κυρίου παιδεύμεθια, ἵνα μὴ
ἐν τῷ κόσμῳ κατακριθῶμεν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Κάριος ὁ συνιὼν ἐπὶ πτωχὸν καὶ πένητα.

Ἦχος. Ὁ ἐσθίων ἄρτους μου ἐμεγάλυνεν ἐπ' ἐμέ πτερ-
νισμόν.

ΤΗ ΑΓΙΑ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

ΕΝ ΤΗ ΠΡΩΤΗ ΩΡΑ.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐμοὶ μὴ γένοιτο καυχᾶσθαι εἰμὴ ἐν τῷ ^{Κεφ.}
καρῷ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, οἱ οὗ ἐμοὶ ^{Ε'}
σμός ἐσταύρωται, καὶ γὰρ τῷ κόσμῳ. Ἐν γὰρ Χριστῷ
τοῦ οὔτε περιτομή τι ἰσχύει, οὔτε ἀκροβυστία, ἀλλὰ
ἐν κτίσις. Καὶ ὅσοι τῷ κανόνι τούτῳ στοιχήσουσιν,
ἐν ἡμῇ ἐπ' αὐτοὺς καὶ ἔλεος, καὶ ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ τοῦ
οὔ. Τοῦ λοιποῦ, κόπους μοι μηδεὶς παρεχέτω· ἐγὼ
ἐν ταῖς στίγμασι τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματί μου
ἐστώ. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ τοῦ πνεύματος ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

ΕΝ ΤΗ ΤΡΙΤΗ ΩΡΑ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἔτι Χριστὸς ὄντων ἡμῶν ἀσθενῶν, κατὰ και- ^{Κεφ.}
ὕπὲρ ἀσεβῶν ἀπέθανε. Μόλις γὰρ ὑπὲρ δικαίων ^{Ε'}
θανεῖται· ὑπὲρ γὰρ τοῦ ἀγαθοῦ τάχα τίς καὶ τολ-
μᾷ ἀποθανεῖν. Συνίστησι δὲ τὴν ἑαυτοῦ ἀγάπην εἰς
ὅς ὁ Θεός, ὅτι, ἔτι ἁμαρτωλῶν ὄντων ἡμῶν, Χριστὸς

ὑπὲρ ἡμῶν ἀπέσταλτε. Πολλῶ οὖν μᾶλλον, δικαιοσύνες νῦν ἐν τῷ αἵματι αὐτοῦ, σωθῆσόμεθα δι' αὐτοῦ πρὸ τῆς ὀργῆς. Εἰ γὰρ ἐχθροὶ ὄντες κατηλλάγημεν Θεῷ διὰ τοῦ θανάτου τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, πολλῶ μᾶλλον καταλλαγέντες σωθῆσόμεθα ἐν τῇ ζωῇ αὐτοῦ.

ΕΝ ΤΗ ΕΚΤΗ ΩΡΑ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 21. **Α**δελφοί, ὁ ἀγιαζὼν καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι, ἐξ ἑνὸς πο-
Γαλ. 3. 12. **τ**ες. Δι' ἣν αἰτίαν συν ἐπαισχύνεται ἀδελφοὺς αὐτοῦ
σπλ. 1. 7. **κ**αλεῖν, λέγων « Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοί
18. **μ**ου, ἐν μέσῳ Ἐκκλησίας ὑμνήσω σε ». Καὶ πάλιν « Ἰδοὺ
20. **γ**ὼ ἔσομαι πεποιθὼς ἐπ' αὐτῷ ». Καὶ πάλιν « Ἰδοὺ
22. **γ**ὼ καὶ τὰ παιδία, ἅμοι ἔδωκεν ὁ Θεός ». Ἐπεὶ οὖν
24. **π**αιδία κεκοινωνήκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς
26. **π**αραπλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τῆς θανάτου
28. **κ**αταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τὸ
30. **τ**έστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι ἐκ
32. **θ**ανάτου διὰ παντὸς τοῦ ζῆν ἐνοχοὶ ἦσαν δουλείας.
34. **γ**ὰρ δῆπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρμα
36. **Ἰ**σραὴλ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα
38. **τ**οῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ
40. **π**ιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλασθῆναι
42. **τ**ὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς
44. **π**είρασθεις, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

ΕΝ ΤΗ ΕΝΝΑΤΗ ΩΡΑ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 19. **Α**δελφοί, ἔχοντες παρρησίαν εἰς τὴν εἰσοδὸν τῶν
2. **γ**ίων, ἐν τῷ αἵματι Ἰησοῦ, ἣν ἀνακαίνισεν ἡμῖν
4. **π**ρόσφατον καὶ ζῶσαν, διὰ τοῦ καταπετάσματος,
6. **τ**έστιν τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἱερεῖα μέναν ἐπὶ τὸν θάνατον

τοῦ Θεοῦ, προσερχώμεθα μετὰ ἀληθινῆς καρδίας ἐν
 πληροφορίᾳ πίστεως, ἐρρῶντισμένοι τὰς καρδίας ἀπὸ
 συνειδήσεως πονηρᾶς· καὶ λελουμένοι τὸ σῶμα ὑδατι
 καθαρῷ, κατέχωμεν τὴν ὁμολογίαν τῆς ἐλπίδος ἀκλινῇ
 πιστὸς γὰρ ὁ ἐπαγγεῖλας, καὶ κατενοῶμεν οὐκ
 ἡλούς εἰς προξυσμὸν ἀγῶνης, καὶ καλῶν ἔργων· μὴ
 καταλείποντες τὴν ἐπισυναγωγὴν ἐκστῶν, κατὰ τὴν ἐ-
 λπίδα τῶν, ἀλλὰ παρακαλοῦντες· καὶ τοσούτω μᾶλλον,
 ὥς βλέπετε ἐγγίζουσιν τὴν ἡμέραν. Ἐκουσίως γὰρ
 ἁμαρτανόντων ἡμῶν, μετὰ τὸ λαβεῖν τὴν ἐπίγνωσιν
 τῆς ἀληθείας, οὐκέτι περὶ ἁμαρτιῶν ἀπολείπεται θυ-
 νία· φοβερά δέ τις ἐκδοχὴ κρίσεως, καὶ πυρὸς ζῆλος,
 σθίειν μέλλοντος τοὺς ὑπεναντίους. Ἀθετήσας τίς νό-
 μον Μωσέως, χωρὶς οὐκτιμῶν ἐπὶ δυσὶν ἢ τρισὶ μαρ-
 τυρίᾳ ἀποθνήσκει. Πόσω, δοκεῖτε, χείρονος ἀξιωθήσε-
 ται τιμωρίας ὁ τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ καταπατήσας, καὶ
 τὸ αἷμα τῆς διαθήκης κοινὸν ἡγήσασθαι, ἐν ᾧ ἡγά-
 σθη, καὶ τὸ Πνεῦμα τῆς χάριτος ἐνυβρίσας; Οἶδαμεν
 γὰρ τὸν εἰπόντα "Ἐμοὶ ἐκδίκησις, ἐγὼ ἀνταποδώσω,
 λέγει Κύριος". Καὶ πάλιν "Κύριος κρινεῖ τὸν λαόν ἀν-
 τὸν". Φοβερόν τὸ ἐμπεσεῖν εἰς χεῖρας Θεοῦ ζῶντος.

Λευιτ.
 ΙΖ. 9.
 Ἰωάν.
 Η'. 17.

Δευτ.
 ΑΒ'. 15.
 16.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Προκείμενον, Ψαλμ. πλ. Β'.

Θεοτό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ.

τίχ. Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν ἀπολλυμέ-
 ραις μωρία ἐστὶ, τοῖς δὲ σωζομένοις ἡμῖν δύνάμις Θεοῦ
 ἐστὶ. Γέγραπται γὰρ "Ἀπολὼ τὴν σοφίαν τῶν σοφῶν,
 καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀνιστήσω". τοῦ σοφός;
 τοῦ νοσηματίας; τοῦ συζυγιστοῦ τοῦ ἐμῆς τοῦ πατρὸς;

Κερ.
 Α'. 18.
 Ησαΐ.
 ΚΘ'. 14.
 ΑΤ'. 18.

Οὐχὶ ἐμώρανεν ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου·
 Ἐπειδὴ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἔγνω ὁ κόσμος
 διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μω-
 ρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπειδὴ
 καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζη-
 τοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν ἐσταυρωμένον.
 Ἰουδαίοις μὲν σκάνδαλον, Ἕλλησι δὲ μωρίαν, αὐτοῖς
 δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἕλλησι Χριστὸν Θεὸν
 δύνάμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν. Ὅτι τὸ μωρὸν τοῦ Θεοῦ προ-
 φώτερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ· καὶ τὸ ἀσθενὲς τοῦ Θεοῦ
 ἰσχυρότερον τῶν ἀνθρώπων ἐστὶ. Βλέπετε γὰρ τὴν
 κλησιν ὑμῶν, ἀδελφοί, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοὶ κατὰ σαρ-
 κα, οὐ πολλοὶ δυνατοί, οὐ πολλοὶ εὐγενεῖς. Ἀλλὰ τὰ
 μωρὰ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο ὁ Θεός, ἵνα τοὺς σοφοὺς
 καταισχύνῃ· καὶ τὰ ἀσθενῆ τοῦ κόσμου ἐξελέξατο.
 Θεός, ἵνα καταισχύνῃ τὰ ἰσχυρὰ· καὶ τὰ ἀγενῆ τοῦ
 κόσμου, καὶ τὰ ἐξουθενημένα ἐξελέξατο ὁ Θεός, καὶ
 τὰ μὴ ὄντα, ἵνα τὰ ὄντα καταργήσῃ· ὥπως μὴ καυχῶ-
 νται πᾶσα σὰρξ ἐνώπιον αὐτοῦ. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ὑμεῖς
 ἐστε ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ὃς ἐγενήθη ἡμῖν σοφία ἀπὸ
 Θεοῦ, δικαιοσύνη τε καὶ ἁγιασμός καὶ ἀπολύτρωση
 ἵνα κατὰ τὴν ἀλήθειαν γέγραπται· «Ὁ καυχώμενος, ἐν Κυρίῳ κα-
 χήσεται». Καὶ γὰρ ἐλθόντων πρὸς ὑμᾶς, ἀδελφοί, ἤλθον
 κατὰ ὑπεροχὴν λόγου ἢ σοφίας, καταγγέλων ὑμῖν
 μαρτύριον τοῦ Θεοῦ. Οὐ γὰρ ἔκρινα τοῦ εἰδέναι τι
 ὑμῖν, εἰ μὴ Ἰησοῦν Χριστὸν, καὶ τοῦτον ἐσταυρωμένον.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Σῶσόν με Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι εἰσῆλθισαν.

Στίχ. Ὁνειδισμὸν προσεδόκησεν ἡ ψυχὴ μου.

Ἰερ. 22.

Κεφ.

Β' 1.

Τῷ ΑΓΙῳ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛῳ ΣΑΒΒΑΤῳ.

ΕΝ Τῳ ΟΡΘΡῳ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου.
Ἐτίχ. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, μικρὰ ζύμη ὅλον τὸ φύραμα ζυμοῖ. Ἐκκα-
θάρατε οὖν τὴν παλαιὰν ζύμην, ἵνα ᾗτε νέον φύραμα,
καθὼς ἐστε ἄζυμοι· καὶ γὰρ τὸ Πάσχα ἡμῶν ὑπὲρ ἡ-
μῶν ἐτύθη, Χριστός. Ὡστε ἐορτάζωμεν, μὴ ἐν ζύμῃ
παλαιᾷ, μηδὲ ἐν ζύμῃ κακίας καὶ πονηρίας, ἀλλ' ἐν ἀ-
ζύμοις εὐκρινείας καὶ ἀληθείας. Χριστὸς ἡμᾶς ἐξη-
γόρασεν ἐκ τῆς κατάρας τοῦ νόμου, γενόμενος ὑπὲρ ἡ-
μῶν κατάρᾳ· γέγραπται γάρ « Ἐπικατάρατος πᾶς ὁ
καταμένον ἐπὶ ξύλου ». Ἴνα εἰς τὰ ἔθνη ἡ εὐλογία
τοῦ Ἀβραάμ γένηται ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἵνα τὴν ἐπαγ-
κλίαν τοῦ Πνεύματος λάβωμεν διὰ τῆς πίστεως.

ΕΝ Τῇ ΔΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Α'.

Ἰάσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.
Ἐτίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν, εἰς τὸν θά-
νατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνετάφημεν οὖν αὐτῷ διὰ
τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον, ἵνα ὡς περ ἠγέρθη
Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης τοῦ Πατρὸς, οὕτως καὶ
ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περιπατήσωμεν. Εἰ γὰρ σύμ-
φυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι τοῦ θανάτου αὐτοῦ, ἀλ-
λά καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσόμεθα. Τοῦτο γινώσκοντες.

ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος συνεσταυρώθη, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρτίας, τοῦ μηκέτι δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ ἀποθανὼν δεδικαίωται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δὲ ἀπέθανομεν σὺν Χριστῷ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῷ, εἰδότες ὅτι Χριστὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει. Θάνατος αὐτοῦ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ, ἀπέθανεν ἐφ' ἅπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑμεῖς λογισθεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ, ζῶντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Καὶ εὐθὺς ἀντὶ τοῦ Ἀλληλουῖα, τὸ παρὸν
Προκείμενον, Ὕψος Βαρύς.

Ἀνάστα ὁ Θεός, κρίνον τὴν γῆν, ὅτι σὺ κατακληρονομήσεις ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.

Ἐνῷ δὲ ψάλλεται τὸ ἀνωτέρω ἐξ ἑκατέρων τῶν Χορῶν ὁ Ἀναγνώστης λέγει τοὺς ἐπομένους Στίχους ἡμίμα.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ἔσται ἐν συναγωγῇ Θεῶν, ἐν μέσῳ δὲ Θεοὺς διακρινεῖ.

Στίχ. Ἔως πότε κρίνετε ἀδικίαν, καὶ πρόσωπα ἁμαρτωλῶν λαμβάνετε;

Στίχ. Κρίνατε ὀρφανῷ καὶ πτωχῷ, ταπεινὸν καὶ πένοντα δικαιώσατε.

Στίχ. Ἐξέλεσθε πένητα καὶ πτωχόν, ἐκ χειρὸς ἁμαρτωλοῦ ρύσασθε αὐτόν.

Στίχ. Οὐκ ἔγνωσαν, οὐδὲ συνήκαν, ἐν σκότει διαπορεύονται· σαλευθήτωσαν πάντα τὰ θεμέλια τῆς γῆς.

Στίχ. Ἐγὼ εἶπα: Θεοὶ ἐστε, καὶ υἱοὶ Ὑψίστου πάντες· ὑμεῖς δὲ ὡς ἄνθρωποι ἀποθνήσκετε, καὶ ὡς εἰς τῶν ἀρχόντων πίπτετε.

Καὶ πάλιν: Ἀνάστα ὁ Θεός.

Κοινωνικόν.

Ἐξημέρηθη ὡς ὁ ὑπὸν Κύριος, καὶ ἀνέστη σῶζων ἡμᾶς.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΤΩΝ ΑΚΙΝΗΤΩΝ ΤΟΥ ΕΝΙΑΥΤΟΥ ΕΟΡΤΩΝ
ΚΑΙ ΤΙΝΩΝ ΑΓΙΩΝ ΜΗ ΕΟΡΤΑΖΟΜΕΝΩΝ.

ΜΗΝ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ.

4. Μνήμη τῆς ἀρχῆς τῆς Ἰνδίκτου, ἥτοι τοῦ Νέου
ἔτους· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν
τοῦ Στυλίου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Μέγας ὁ Κύριος ἡμῶν, καὶ μεγάλη ἡ ἰσχὺς αὐτοῦ.
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, ὅτι ἀγαθός.

πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Τίμον Τιμόθεε, παρακαλῶ πρῶτον πάντων ποιεῖ-
σθαι δεήσεις, προσευχαῖς, ἐντεύξεις, εὐχαριστίας ὑπὲρ
πάντων ἀνθρώπων, ὑπὲρ βασιλέων, καὶ πάντων τῶν
ἐν ὑπεροχῇ ὄντων, ἵνα ἡρεμον καὶ ἡσύχιον βίον διάγω-
μεν ἐν πάσῃ εὐσεβείᾳ καὶ σεμνότητι. Τοῦτο γὰρ κα-
λὸν καὶ ἀποδεκτὸν ἐνώπιον τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Θεοῦ,
ὃς πάντας ἀνθρώπους θέλει σωθῆναι, καὶ εἰς ἐπίγνω-
σιν ἀληθείας ἐλθεῖν. Εἰς γὰρ Θεός, εἰς καὶ μεσίτης
θεοῦ καὶ ἀνθρώπων, ἄνθρωπος Χριστὸς Ἰησοῦς, ὁ δούς
αὐτὸν ἀντίλυτρον ὑπὲρ πάντων, τὸ μαρτύριον καιροῦς
δείξας. Εἰς ὃ ἐτέθην ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος (ἀλη-
θείαν λέγω ἐν Χριστῷ, οὐ ψεῦδομαι), διδάσκαλος ἐ-
ν πίστει καὶ ἀληθείᾳ.

Ἄλλος τοῦ Ὁσίου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοὶ τοῦ Θεοῦ ἅγιοι.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Α'. Κυριακῇ, σελ. 219.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Σοὶ πρέπει ὕμνος ὁ Θεὸς ἐν Σιών.

Κοινωνικόν.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, Κύριε.

2. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μάμαντος καὶ τοῦ
Ἁγίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, οἶδαμεν, ὅτι τοῖς ἀγαπῶσι τὸν Θεὸν πάντα
συνεργεῖ εἰς ἀγαθόν, τρεῖς κατὰ πρόθεσιν κλητοὶ
οὗσιν· ὅτι οὗς προέγνω, καὶ πρόωρισε συμμόρφους τῇ
εἰκόνος τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ, εἰς τὸ εἶναι αὐτὸν πρωτότοκον
ἐν πολλοῖς· οὗς δὲ πρόωρισε, τούτους καὶ ἐκάλεσε
καὶ οὗς ἐκάλεσε, τούτους καὶ ἐδικαίωσεν· οὗς δὲ ἐδικαίω-
σε, τούτους καὶ ἐδόξασε. Τί οὖν ἐροῦμεν πρὸς
ταῦτα; εἰ ὁ Θεὸς ὑπὲρ ἡμῶν, τίς καθ' ἡμῶν; Ὁς γε
ἰδίου Υἱοῦ οὐκ ἐφείσατο, ἀλλ' ὑπὲρ ἡμῶν πάντων
παρέδωκεν αὐτόν, πῶς οὐ καὶ σὺν αὐτῷ τὰ πάντα
μῖν χαρίζεται. Τίς ἐγκαλέσει κατὰ ἐκλεκτῶν Θεοῦ;

Περὶ
Θ'.

Κ
Β'.

θεός ὁ δικαίων. Τίς ὁ κατακρίνων; Χριστὸς ὁ ἀποθι-
 νών, μᾶλλον δὲ καὶ ἐγερθεὶς, ὃς καὶ ἐστὶν ἐν δεξιᾷ τοῦ
 Θεοῦ, ὃς καὶ ἐντυγχάνει ὑπὲρ ἡμῶν. Τίς ἡμᾶς χωρίσει
 ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ; Θλίψις, ἢ στενοχωρία,
 διωγμός, ἢ λιμός, ἢ γυμνότης, ἢ κίνδυνος, ἢ μάχαιρα;
 Καθὼς γέγραπται «Ὅτι ἕνεκά σου θανατούμεθα ὁ-
 ν τὴν ἡμέραν· ἐλογίσθημεν ὡς πρόβατα σφαιγῆς»).
 Ἀλλ' ἐν τούτοις πᾶσιν ὑπερνικῶμεν διὰ τοῦ ἀγαπήσαν-
 τος ἡμᾶς, Πέπεισμαι γάρ, ὅτι οὔτε θάνατος, οὔτε ζωὴ,
 οὔτε ἄγγελοι, οὔτε Ἀρχαὶ, οὔτε Δυνάμεις, οὔτε ἐνε-
 τῶτα, οὔτε μέλλοντα, οὔτε ὑψωμα, οὔτε βάθος, οὔτε
 οἱ κτίσις ἑτέρα δυνήσεται ἡμᾶς χωρίσαι ἀπὸ τῆς ἀ-
 γάπης τοῦ Θεοῦ, τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσει.

τίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸν δὲ τοῦ Νηστευτοῦ ζήτηι τῇ 13. Νοεμβρίου.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου· καὶ
 τοῦ Ὁσίου Θεοκτίστου, συνασκητοῦ τοῦ μεγάλου
 Εὐθυμίου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἕμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. ἐμπροσθεν τῇ 18. Ἰανουαρ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Τοῦ Ὁσίου τὸν Ἀπόστολον ζήτηι τῇ 15. Δεκεμ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βαβύλα Ἐπισκό-
 που Ἀντιοχείας καὶ τοῦ Ἁγίου Μωϋσέως τοῦ Προ-
 φήτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.
Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, σελ. 70.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.
Στίχ. Πολλὰ αἰ εὐλίψεις τῶν δικαίων.

5. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ζαχαρίου, πατρὸς τοῦ
τιμίου Προδρόμου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ Δ' Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν, σελ. 26.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ.

6. Ἀνάμνησις τοῦ γεγονότος θαύματος ἐν Χώναις τοῦ
πατρὸς τοῦ Ἀρχαγγέλου Μιχαήλ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Οἱ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον ἔμπροσθεν τῇ 8. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ.

7. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Σωζοντος.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ Τετάρτῃ Κυριακῇ, σελ. 8.

* 8. Τὸ Γενέθλιον τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμετέρας

Θεοτόκου

παλιν η ψυχή μου τον Κύριον.

τίχ. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
αὐτοῦ.

πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, τοῦτο ᾠροῦν εἰσὼ ἐν ὑμῖν, ὃ καὶ ἐν Χριστῷ ^{Κε.}
Ἰησοῦ· ὃς ἐν μορφῇ Θεοῦ ὑπάρχων, οὐχ ἄρπαγμόν ἡ- ^{Β'.}
ρώσατο τὸ εἶναι ἴσα Θεῷ· ἀλλ' ἑαυτὸν ἐκένωσε, μορ-
φὴν δούλου λαβὼν, ἐν ὁμοιώματι ἀνθρώπων γενόμενος,
καὶ σχήματι εὐρεθεὶς ὡς ἄνθρωπος, ἐταπείνωσεν ἑαυ-
τόν, γενόμενος ὑπήκοος μέχρι θανάτου, θανάτου δὲ
ταυροῦ. Διὸ καὶ ὁ Θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε, καὶ ἐχαρί-
σατο αὐτῷ ὄνομα τὸ ὑπὲρ πᾶν ὄνομα, ἵνα ἐν τῷ ὀνό-
ματι Ἰησοῦ πᾶν γόνυ κάμψῃ ἐπουρανίων καὶ ἐπιγείων
καὶ καταχθονίων, καὶ πᾶσα γλῶσσα ἐξομολογήσεται,
ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Κουσον θυγάτερ, καὶ ἴδε.

τίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

Θ. Μνήμη τῶν Ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων Ἰωα-
κείμ καὶ Ἀννης.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Κυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ 23. τοῦ παρόντος Μηνός.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

ἤκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

τίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Θ. Μνήμη τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τῆς ἁγίας τοῦ
Χριστοῦ Ἀναστάσεως.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τῷ οἴκῳ σε πρέπει αἰγίασμα Κύριε, εἰς μακρότητα ἡμερῶν.
Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.} ^{1.} **Α**δελφοὶ ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μέτοχοι, κατανοήσατε τὸν Ἀπόστολον καὶ Ἀρχιερέα, τῆς ὁμολογίας ἡμῶν Χριστὸν Ἰησοῦν, πιστὸν ὄντα τῷ ποιήσαντι αὐτὸν, ὡς καὶ Μωσῆς ἐν ὅλῳ τῷ οἴκῳ αὐτοῦ. Πλείονα γὰρ δόξης οὗτος παρὰ Μωσῆν ἡξίωται, καὶ ὅσα πλείονα τιμὴν ἔχει τοῦ οἴκου ὁ κατασκευάσας αὐτὸν. Πᾶς γὰρ οἶκος κατασκευάζεται ὑπὸ τινος· ὁ δὲ πάντα κατασκευάσας, Θεός.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΟ ΤΗΣ ὙΨΩΣΕΩΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Ψάλλετε τῷ Θεῷ ἡμῶν, ψαίλατε.

Στίχ. Πάντα τὰ ἔθνη κροήσατε χεῖρας.

Ἀδελφοί, σοφίαν λαλοῦμεν ἐν τοῖς τελείοις.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ τῆς ΙΓ'. Ἐβδ. σελ. 13.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Α'.

Τὰ ἐλέη σου Κύριε εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

✠ Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΟ ΤΗΣ ὙΨΩΣΕΩΣ. ✠

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκραῶμαι ὁ Θεός μου.

Ἀδελφοί, ἴδετε πηλίκοις ὑμῖν γράμμασιν ἔγραψα.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΒ'. Κυριακῇ, σελ. 178.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

σα ἐκλεκτὸν ἐν τοῦ λαοῦ μου.

Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντήσεται αὐτῷ.

14. Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΥΨΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΙΜΙΟΥ
ΚΑΙ ΖΩΟΠΟΙΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Α'. Ο' Θεὸς ὁ Θεός μου πρόσχες μοι· ἵνα τί ἐγ-
κατέλιπές με;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Β'. Μακρὰν ἀπὸ τῆς σωτηρίας μου οἱ λόγοι τῶν
παραπτωμάτων μου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Γ'. Σὺ δὲ ἐν Ἀγίῳ κατοικεῖς, ὁ ἔπαινος τοῦ
Ἰσραὴλ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Α'. Ἰνα τί ὁ Θεὸς ἀπώσω εἰς τέλος;

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς.

Β'. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτήσω
ἀπ' ἀρχῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς.

Γ'. Ο' δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων εἰρ-
γάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ σταυρωθεῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο' μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Α'.

Στίχ. Α'. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. Β'. Ὁ κατ' ἡμέρας ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, σαλευθήτω ἡ γῆ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Στίχ. Γ'. Ἐξομολογήσάσθωσαν τῷ ὀνόματί σου τῷ ἁγίῳ.
Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Εἰσοδικ. Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ προσκυνεῖτε τῷ ὑποποδίῳ τῶν ποδῶν αὐτοῦ, ὁ ἅγιός ἐστι.

Ἀπολυτ. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου.

Κοντάκ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως.

Ἀντὶ τοῦ Τρισαγ. Τὸν Σταυρόν σου προσκυνοῦμεν.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρυς.

Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, ὀργιζέσθωσαν λαοί.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Ἰερ. 6.
Κ. 18.
B. 1.
Κεφ. Α'. 18.
Ἀδελφοί, ὁ λόγος ὁ τοῦ Σταυροῦ τοῖς μὲν αἰπολμένοις μωρία ἐστὶ, τοῖς ῥε σωζομένοις ἡμῖν δύναμις Θεοῦ ἐστὶ. Γέγραπται γάρ « Ἀπολῶ τὴν σοφίαν σοφῶν, καὶ τὴν σύνεσιν τῶν συνετῶν ἀνιεστήσω ». Πῶς σοφός; Πῶς γραμματεὺς; Πῶς συζητητὴς τοῦ αἰῶνος τούτου; Οὐχὶ ἐμώρανε ὁ Θεὸς τὴν σοφίαν τοῦ κόσμου τούτου; Ἐπεὶ δὲ ἡ γὰρ ἐν τῇ σοφίᾳ τοῦ Θεοῦ οὐκ ἐφάνη ὁ κόσμος διὰ τῆς σοφίας τὸν Θεόν, εὐδόκησεν ὁ Θεὸς διὰ τῆς μωρίας τοῦ κηρύγματος σῶσαι τοὺς πιστεύοντας. Ἐπεὶ δὲ καὶ Ἰουδαῖοι σημεῖον αἰτοῦσι, καὶ Ἕλληνες σοφίαν ζητοῦσιν· ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν Χριστὸν τὸν ἐκ σοφίας κηρύττοντα.

ρίαν, αὐτοῖς δὲ τοῖς κλητοῖς Ἰουδαίοις τε καὶ Ἑλ-
σι Χριστὸν Θεοῦ δύνανται, καὶ Θεοῦ σοφίαν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ἡσθῆτι τῆς συναγωγῆς σου, ἥς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.
ἔχ. Ὁ δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

Κοινωνικόν.

ἡμειώθη ἐφ' ἡμᾶς τὸ φῶς τοῦ προσώπου σου Κύριε.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικήτα.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

φανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

ἔχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

ἄλφοι, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΑ'. Ἑβδομ. σελ. 172.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας.

ἄλφοι, βλέπετε τὴν κλησιν ὑμῶν, ὅτι οὐ πολλοὶ σοφοί.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΙΒ'. Ἑβδομ. σελ. 128.

✠ Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΥΨΩΣΙΝ. ✠

ἄλφοι, εἰδότες ὅτι οὐ δικαιοῦται ἄνθρωπος.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΑ'. Κυριακῇ, σελ. 174.

Τῆς Ἁγίας Μεγαλομ. Εὐφημίας τῆς πανευφήμου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

ἔχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἄλφοι, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΙΣ'. Κυριακῇ, σελ. 150.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

μένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

20. Τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Εὐσταθίου καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.
Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοὺς
Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

22. Τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φωκᾶ.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 15. Δεκεμβρίου.

23. Ἡ Σύλληψις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Π
δρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Αδελφοί, Ἀβραάμ δύο υἱοὺς ἔσχεν, ἓνα ἐκ τῆς
δίσκης, καὶ ἓνα ἐκ τῆς ἐλευθέρας. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐκ
παιδίσκης, κατὰ σάρκα γεγέννηται· ὁ δὲ ἐκ τῆς ἐ
θέρας, διὰ τῆς ἐπαγγελίας. Ἄτινά ἐστιν ἀλληγο
μενα· αὐταὶ γὰρ εἰσὶν αἱ δύο διαθήκαι· μία μὲν
ὁρους Σινᾶ, εἰς δουλείαν γεννώσα, ἥτις ἐστὶν Ἁ
γία. Τὸ γὰρ Ἀγάρ, Σινᾶ ὅρος ἐστὶν ἐν τῇ Ἀραβίᾳ, συ
χεῖ δὲ τῇ νῦν Ἱερουσαλήμ, δουλεύει δὲ μετὰ τῶν
κνῶν αὐτῆς. Ἡ δὲ ἄνω Ἱερουσαλήμ ἐλευθέρᾳ ἐστίν,
ἐστὶ μήτηρ πάντων ἡμῶν. Γέγραπται γάρ «Εὐφ
ρητι στείρα ἢ οὐ τέκτουσα· ῥῆξον καὶ βόησον»

Ἱερ
Ο'.

Κ
Β'.

Κεφ.
Δ'. 21.
Γέν.

Ιγ'. 15.
ΚΑ'. 2.

ίνουσα, ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μᾶλλον, ἢ
ἐχούσης τὸν ἄνδρα ».

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

καὶ ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

τίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Μνήμη τῆς Ἀγίας πρωτομάρτυρος, καὶ ἰσαποστό-
λου Θέκλης.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

εὐμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἐκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου.

Ζῆτει τοῦτον τῇ ΛΓ'. Κυριακῇ, σελ. 239.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

τίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Ἡ μετάστασις τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Θεὸν οὐδεὶς πώποτε τεθεάται. Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλ-^{Κε} Δ'.

λους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει, καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τε-

λειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν. Ἐν τούτῳ γινώσκομεν ὅτι ἐν

τῷ μένομεν, καὶ αὐτὸς ἐν ἡμῖν, ὅτι ἐκ τοῦ Πνεύμα-

τος αὐτοῦ δεδωκεν ἡμῖν. Καὶ ἡμεῖς τεθεάμεθα, καὶ

μαρτυροῦμεν ὅτι ὁ Πατὴρ ἀπέσταλκε τὸν Υἱὸν αὐτοῦ

ἐκ τῆς κοίτης τοῦ Πατρὸς. Ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν

Υἱὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ μένει, καὶ αὐτὸς ἐν

τῷ Θεῷ. Καὶ ἡμεῖς ἐγνώκαμεν καὶ πεπιστεύσαμεν τὴν ἀγάπην, ἣν ἔχει ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν. Ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἐν τῷ Θεῷ μένει, καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ. Ἐν τούτῳ τετελείωται ἡ ἀγάπη μεθ' ἡμῶν ἵνα παρρησίαν ἔχωμεν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ὅτι καθὼς ἐκεῖνός ἐστι, καὶ ἡμεῖς ἐσμέν ἐν τῷ κόσμῳ τοῦτῳ. Φόβος οὐκ ἐστὶν ἐν τῇ ἀγάπῃ, ἀλλ' ἡ τελεία ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸν φόβον, ὅτι ὁ φόβος κόλασιν ἔχει· ὁ δὲ φοβούμενος, οὐ τετελείωται ἐν τῇ ἀγάπῃ. Ἡμεῖς ἀγαπῶμεν αὐτὸν, ὅτι αὐτὸς πρῶτος ἠγάπησεν ἡμᾶς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

27. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Καλλιστράτου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

28. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Χαρίτωνος.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

29. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κυριακοῦ τοῦ Ἀναχωρητοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββῇ τῆς ΚΖ' Ἑβδόμῃ, σελ. 201.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Κάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Ἦχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Γρηγορίου Ἐπισκόπου τῆς μεγάλης Ἀρμενίας.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Κάριος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἦχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Ἐλφοί, γρηγορεῖτε.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΙΓ'. Κυριακῇ, σελ. 135.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἦχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

ΜΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἀνανίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἦχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἦν τις μαθητὴς ἐν Δαμα-^{Κεφ. 9.}
 σκῳ ὀνόματι Ἀνανίας, καὶ εἶπε πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος
 ὁράματι: Ἀνανία. Ὁ δὲ εἶπεν: Ἰδοὺ ἐγὼ, Κύριε. Ὁ
 Κύριος πρὸς αὐτόν: « Ἀναστὰς πορεύθητι ἐπὶ τὴν
 ἑλὴν τὴν καλουμένην, Εὐδιεῖαν, καὶ ζήτησον ἐν οἰκίᾳ
 Σαῦλον ὀνόματι, Ταρσέα· ἰδοὺ γὰρ προσεύχε-
 ται. » Καὶ εἶδεν ἐν ὁράματι ἄνδρα ὀνόματι Ἀνανίαν εὐ-
 χολοῦντα, καὶ ἐπιθέντα αὐτῷ χεῖρα, ὅπως ἀναβλέψῃ.

περὶ τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ὅσα καὶ ἐποίησε τοῖς ἀγί-
σου ἐν Ἱερουσαλήμ· καὶ ὥδε ἔχει ἐξουσίαν παρὰ τῶν
ἀρχιερέων, δῆσαι πάντας τοὺς ἐπικαλουμένους τὸ ὄ-
μά σου. Εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ Κύριος: Πορεύου,
σκεῦος ἐκλογῆς μοί ἐστιν οὗτος, τοῦ βαστάσαι τὸ ὄ-
μά μου ἐνώπιον ἐθνῶν, καὶ βασιλέων, υἱῶν τε Ἰσραὴλ.
Εἰ γὰρ ὑποδείξω αὐτῷ, ὅσα δεῖ αὐτὸν ὑπὲρ τοῦ ὄ-
ματός μου παθεῖν. Ἀπῆλθε δὲ Ἀνανίας, καὶ εἰσήλθε
εἰς τὴν οἰκίαν· καὶ ἐπιθεῖς ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας, εἶπεν
Σαουλ ἀδελφέ, ὁ Κύριος ἀπέσταλκέ με (Ἰησοῦς ὁ ὀφθαλ-
μοὶ ἐν τῇ ὁδῷ ἧ ἡρχου) ὅπως ἀναβλέψῃς, καὶ πληρῶ-
σῃς τὸν Πνεῦματός σου ἀγίου. Καὶ εὐθέως ἀπέπεσον ἀπὸ τῶν ὀφθαλ-
μῶν αὐτοῦ ὥσπερ λεπίδες, ἀνέβλεψέ τε παραχρῆμα, καὶ
ἀναστὰς ἐβαπτίσθη· καὶ λαβὼν τροφὴν ἐνίσχυσεν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰς θαυμασίας σου.
Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

2. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Κυπριανοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
Στίχ. Τί πάντα ποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωστον.

Κεφ. Α'. 12. **Τ**έκνον Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ ἐνδυναμώσαντί με
Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ὅτι πιστόν με ἠγήσατο
θέμενος εἰς διακονίαν, τὸν πρότερον ὄντα βλάσφημον
καὶ διώκτην καὶ ὑβριστήν· ἀλλ' ἠλεήθη, ὅτι ἀγνοῶν
ἐποίησα ἐν ἀπιστίᾳ. Ὑπερεπλεόνασε δὲ ἡ χάρις τοῦ
Κυρίου ἡμῶν μετὰ πίστεως καὶ ἀγάπης τῆς ἐν
καρδίᾳ Ἰησοῦ. Πιστὸς ὁ λόγος, καὶ πάσης ἀποδοχῆς
ξίος, ὅτι Χριστὸς Ἰησοῦς ἠλθὲν εἰς τὸν κόσμον ἀγα-
πῇ σώσαι ἡμᾶς.

ἐλπίην, ἵνα ἐν ἐμοὶ πρώτῳ ἐνδείξηται Ἰησοῦς Χριστὸς
 ὡς πᾶσαν μακροθυμίαν, πρὸς ὑποτύπωσιν τῶν μελ-
 ῶν πιστεύειν ἐπ' αὐτῷ εἰς ζωὴν αἰώνιον. Τῷ δὲ
 σιλεῖ τῶν αἰώνων ἀφθάρτῳ, ἀοράτῳ, μόνῳ σοφῷ
 ὡς τιμὴ καὶ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

ἐκ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτ. Διονυσίου τοῦ Ἀρεο-
 παγίτου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρυς.

ἐκλήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

ἐκ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐν ταῖς Ἀθήναις ἐκδεχομέ- ^{Κεφ.}
 οὖς τοῦ Παύλου, παρωξύνετο τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ^{12.}
 αὐτῷ, θεωροῦντι κατείδωλον οὖσαν τὴν πόλιν. Διε-
 γέμετο μὲν οὖν ἐν τῇ συναγωγῇ τοῖς Ἰουδαίοις καὶ τοῖς
 ἑλληνιστοῖς, καὶ ἐν τῇ ἀγορᾷ κατὰ πᾶσαν ἡμέραν πρὸς
 τὸν παρατυγχάνοντα. Τινὲς δὲ τῶν Ἐπικυρηίων καὶ
 τῶν Στωϊκῶν φιλοσόφων συνέβαλλον αὐτῷ· καὶ τινες
 ἤγον· Τί ἂν θείλοι ὁ σπερμολόγος οὗτος λέγειν; Οἱ
 ἑξένων δαιμονίων δοκεῖ καταγγελεὺς εἶναι· ὅτι τὸν
 αὐτὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν αὐτοῖς εὐηγγελίζετο. Ἐπι-
 κερόμενοί τε αὐτοῦ, ἐπὶ τὸν Ἀρείον πάγον ἤγαγον, λέ-
 γοντες· Δυνάμεθα γινῶναι, τίς ἢ καινὴ αὕτη ἢ ὑπὸ σοῦ
 λαμβάνη διδασκαλίαν; ξενίζοντα γὰρ τινὰ εἰσφέρεις εἰς ταῖς
 οἰκίας ἡμῶν. Βουλόμεθα οὖν γινῶναι, τί ἂν θείλοι ταῦ-
 τὰ εἶναι (Ἀθηναῖοι δὲ πάντες καὶ οἱ ἐπιδημοῦντες ἔξε-
 νοντο εἰς οὐδὲν ἕτερον εὐκαίρουν ἢ λέγειν τι καὶ ἀκροῦν
 ἀνέκδοτον). Σταθεὶς δὲ ὁ Παῦλος ἐν μέσῳ τοῦ Ἀρείου

πάγου ἔφη: « Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, κατὰ πάντα ὥς δει
 δαιμονεστέρους ὑμᾶς θεωρῶ. Διερχόμενος γάρ, καί
 ναθεωρῶν τὰ σεβάσματα ὑμῶν, εὐρον καὶ βωμόν, ἐν
 ἐπεγέγραπτο « Ἀγνώστω Θεῷ ». Ὁν οὖν ἀγνοοῦντες
 εὐσεβεῖτε, τοῦτον ἐγὼ καταγγέλλω ὑμῖν. Ὁ Θεὸς
 ποιήσας τὸν κόσμον καὶ πάντα τὰ ἐν αὐτῷ, οὗτος
 οὐρανοῦ καὶ γῆς Κύριος ὑπάρχων, οὐκ ἐν χειροποιή-
 ναῖς κατοικεῖ, ἔδὲ ὑπὸ χειρῶν ἀνθρώπων διεραπέυε-
 προσδεόμενός τις, αὐτὸς διδοὺς πᾶσι ζωὴν καὶ πνοήν
 καὶ τὰ πάντα. Ἐποίησέ τε ἐξ ἑνὸς αἵματος πᾶν ἔθ-
 νος ἀνθρώπων κατοικεῖν ἐπὶ πᾶν τὸ πρόσωπον τῆς γῆς
 ὀρίσας προτεταγμένους καιροὺς, καὶ ταῖς ὁροθεσίαις
 κατοικίας αὐτῶν· ζητεῖν τὸν Κύριον, εἰ ἄρα γε ψη-
 φήτεια αὐτὸν καὶ εὖροιεν, καίτοι γε οὐ μακρὰν ἀ-
 ἑνὸς ἐκείνου ἡμῶν ὑπάρχοντα. Ἐν αὐτῷ γὰρ ζῶμεν
 καὶ κινούμεθα, καὶ ἐσμέν· ὥς καὶ τινες τῶν καθ' ὑμᾶς
 Ποιητῶν εἰρήκασιν « Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν ». Γέ-
 οὖν ὑπάρχοντες τοῦ Θεοῦ, οὐκ ὀφείλομεν νομίζειν χρ-
 σθῶ ἢ ἀργύρῳ ἢ λίθῳ, χαράγματι τέχνης καὶ ἐνδυ-
 σεως ἀνθρώπου, τὸ θεῖον εἶναι ὅμοιον. Τοὺς μὲν α-
 χρόνους τῆς ἀγνοίας ὑπεριδὼν ὁ Θεός, τανῦν παρα-
 γέλλει τοῖς ἀνθρώποις πᾶσι πανταχῇ μετανοεῖν. Δι-
 ἔστησεν ἡμέραν, ἐν ἣ μέλλει κρίνειν τὴν οἰκουμένην
 δικαιοσύνη, ἐν ἀνδρὶ ὡς ὥρισε, πίξιν παρασχὼν πᾶσι
 ἀναστήσας αὐτὸν ἐκ νεκρῶν ». Ἀκούσαντες δὲ ἀνὰ
 σιν νεκρῶν, οἱ μὲν ἐχλεύαζον, οἱ δὲ εἶπον: ἀκουσά-
 θά σου πάλιν περὶ τούτου. Καὶ οὕτως ὁ Παῦλος ἐξ-
 ἔθεν ἐκ μέσου αὐτῶν. Τινὲς δὲ ἄνδρες κολληθέντες αὐ-
 τῷ, ἐπίστευσαν· ἐν οἷς καὶ Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης
 καὶ γυνὴ ὀνόματι Δάμητρις, καὶ ἕτεροι σὺν αὐτοῖς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

6. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Θωμᾶ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἐς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

δελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει σὺτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων.

Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Σεργίου καὶ Βάκχου.

δελφοί, οἱ ἅγιοι πάντες.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πάντων, σελ. 70.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Πελαγίας.

δελφοί, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ ΚΣ'. Κυριακῇ, σελ. 198.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀλφαίου.

δελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτ. Εὐλαμπίου, καὶ Εὐ-
 λαμπίας.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῇ 2. Σεπτεμβρίου ἀνωτέρω.

Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἀποστ. Φιλίππου ἑνὸς τῶν
 ἑπτὰ Διακόνων.

ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυρίου.

Ζῆτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Προξ-
 σελ. 28.

✠ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ. ✠

Εἰδησις.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, ψάλλεται ἡ Ἀκολουθία τῶν τῆς Οἰκουμενικῆς Ἐκκλησίας Συνόδου Τριακοσίων πεντήκοντα ἁγίων Πατέρων, ἐν ἣ ἀναγινώσκεται ὁ παρὰ Ἀπόστολος.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐλογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.
Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{Γεφ.}
^{8.} **Τ**έκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος· καὶ περὶ τούτων βουλομαί σε διαβεβαιουῖσθαι, ἵνα φροντίζωσι καλῶν ἔργων προϊστασθαι οἱ πεπιστευκότες τῷ Θεῷ· ταῦτά ἐσσι τοὶ καλὰ καὶ ὠφέλιμα τοῖς ἀνθρώποις. Μωραὶ δὲ ἐκείναι τῆσεις, καὶ γενεαλογίαι, καὶ ἔρεις, καὶ μάχαι νομικαὶ περιστάσο· εἰσὶ γὰρ ἀνωφελεῖς καὶ μάταιοι. Αἵρετικοὶ ἄνθρωπον μετὰ μίαν καὶ δευτέραν νομοθεσίαν παρατιθέμενο, εἰδὼς ὅτι ἐξέστραπται ὁ τοιοῦτος, καὶ ἁμαρτάνων ὡν αὐτοκατάκριτος. Ὅταν πέμψω Ἀρτεμᾶν πρὸς σὲ ἢ Τυχικόν, σπουδάσον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς Νικόπολιν· ἐκεῖ γὰρ κέκρινα παραχειμάσαι. Ζηνᾶν τὸν νομικὸν καὶ Ἀπολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μηδὲν αὐτοῦ λείπη. Μανθανέτωσαν καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶν ἔργων προϊστασθαι εἰς τοὺς ἀναγκαίους χρεῖας, ἵνα μὴ ὡς ἄκαρποι. Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμοῦ πάντες. Ἀσπάζουσαι τοὺς φιλοῦντας ἡμᾶς ἐν πίστει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Στίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτ. Πρόβου, Ταράχου, καὶ Ἀνδρονίκου.

ἔλθοι, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Κάρπου, Παπύλου, Ἀγαθοδώρου, καὶ Ἀγαθονίκης.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, ὡς ἀνωτέρω.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ναζαρίου, Γερβασίου, Προτασίου, καὶ Κελσίου.

Ζήτει τὸν αὐτὸν, ὡς ἀνωτέρω.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

χ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτει τὸν Ἀπόστ. ἔμπροσθεν τῇ 15. Δεκεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ἑρεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

χ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Λογγίνου τοῦ Ἑκατοντάρχου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον, τῇ 26. τοῦ παρόντος.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ὡσηέ· καὶ τοῦ Ἀγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀνδρέου τοῦ ἐν τῇ Κρίσει.

ἔλθοι, οἱ Ἅγιοι πάντες.

Ζήτει τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, σελ. 70.

18. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστ. καὶ Εὐαγγελιστῶν Λευκῶν.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

πάσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

χ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

ὡς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔλθοι, ἐν σοφίᾳ περιπατεῖτε πρὸς τοὺς ἔξω, τὸν

Κεφ.
Δ'. 5.

καιρόν ἐξαγοραζόμενοι. Ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χα-
ριτι, ἅλατι ἡρτυμένος, εἰδέναι πῶς δεῖ ὑμᾶς ἐνὶ ἐκεί-
ᾳ ἀποκρίνεσθαι. Τὰ κατ' ἐμέ πάντα γνωρίσει ὑμῖν Τί-
χιος ὁ ἀγαπητὸς ἀδελφός, καὶ πιστὸς διάκονος, καὶ
σύνδουλος ἐν Κυρίῳ, ὃν ἔπεμψα πρὸς ὑμᾶς εἰς αὐ-
τοῦτο, ἵνα γνῶ τὰ περὶ ὑμῶν, καὶ παρακαλέσῃ τὴν
καρδίαν ὑμῶν, σὺν Ὁνησίμῳ τῷ πιστῷ καὶ ἀγαπη-
τῷ ἀδελφῷ, ὅς ἐστιν ἐξ ὑμῶν· πάντα ὑμῖν γνωριοῦσι
ᾧδε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς Ἀρίσταρχος ὁ συναικχμαλω-
τὸς μου, καὶ Μάρκος ὁ ἀνεψιὸς Βαρνάβα, περὶ οὗ εἰλόβε-
ται ἐντολὰς· εἰάν ἔλθῃ πρὸς ὑμᾶς, δέξασθε αὐτόν· καὶ
σοῦς ὁ λεγόμενος Ἰούστος, οἱ ἅντες ἐκ περιτομῆς, οἱ
τοὶ μόνον συνεργοὶ εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ, οἱ οὗτοι
ἐγενήθησάν μοι παρηγορία. Ἀσπάζεταιται ὑμῶς Λουκᾶς
ὁ ἰατρός ὁ ἀγαπητὸς, καὶ Δημᾶς. Ἀσπάσασθε τὴν
Λαοδικεὶαν ἀδελφὴν, καὶ Νυμφᾶν, καὶ τὴν κατ' αὐ-
τοῦ ἐκκλησίαν. Καὶ ὅταν ἀναγνωσθῇ παρ' ὑμῶν ἡ
πιστολή, ποιήσατε ἵνα καὶ ἐν τῇ Λαοδικεῶν Ἐκ-
κλήσιᾳ ἀναγνωσθῇ· καὶ τὴν ἐκ Λαοδικείας ἵνα καὶ ὑμεῖς
ἀναγνῶτε. Καὶ εἶπατε Ἀρχίππῳ: Βλέπε τὴν δια-
κονίαν, ἣν παρέλαβες ἐν Κυρίῳ, ἵνα αὐτὴν πληροῖς
ἀσπασμὸς τῇ ἐμῇ χειρὶ Παύλου. Μνημονεύετε με
ἐν τοῖς δεσμοῖς. Ἡ χάρις μετ' ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ψαλμὸς Α'.

Ἐξομολογήσονται οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

19. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰωήλ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, σταθεῖς ὁ Πέτρος.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Τρίτῃ τῆς Διακαινησ. σελ.

20. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Ἀρτεμίου
τοῦ Ὁσίου Γερασίου, τοῦ ἐκ Κεφαλληνίας.

Ἀπόσ. τῆς Μάρτυρος ζητεῖ τῇ 26. τῆ παρόντος Μ.

Τοῦ δὲ Ὁσίου ὁ παρών.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

κηγήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ .

Ἦχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν .

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη .

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἑβδομ. σελ. 203.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

καίριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον .

Ἦχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα .

1. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰλαρίωνος .

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως .

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΙΗ'. Κυριακῇ, σελ. 160.

2. Μνήμη τοῦ Ἁγίου ἱσαποστόλου Ἀθεργίου, ἐπιστ. Ἱε-

ραπόλεως καὶ τῶν ἀγίων ἐπτὰ Παίδων τῶν ἐν Ἐφέσῳ .

Πάστ. τοῦ Ἱεράρχου ζήτηι ἔμπροσθεν τῇ 13. Νοεμβ.

Τῶν δὲ Ἁγίων Παίδων, τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων

Πάντων, σελ. 70.

3. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστ. Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

καὶ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτῶν .

Ἦχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ .

Ἀδελφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον .

Ζήτηι τοῦτον τῇ Κ'. Κυριακῇ, σελ. 169.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

ὁμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου .

Ἦχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων .

4. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀρέθια, καὶ τῶν σὺν

αὐτῷ .

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ὡς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος .

Ἦχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός .

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες .

Ζήτει τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἁγίων Πάντων, σελ. 1

25. Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων καὶ Νοταρίων, Μα
κικανοῦ καὶ Μαρτυρίου .

Προκείμενον τὸ ἀνωτέρω· τὸν δὲ Ἀπόστ. ζήτ

τῇ ΚΘ'. Κυριακῇ, σελ. 213.

Ἀδελφοί, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ .

✠ 26. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου .

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς .

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ .

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου .

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 1. **Τ**έκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ
Ἰησοῦ καὶ ἡκούσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων
ταῦτα παράδειξις πιστοῖς ἀνθρώποις, οἳ τινες ἱκανοὶ ἔσ
ται καὶ ἐτέρως διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλ
στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπ
κεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολά
σαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλήῃ τις, ἔσφρανται, ἐὰν
νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον
καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἃ λέγω· δῶν γάρ σοι
Κύριος σύνεσιν ἐν πάσι. Μνημόνευε Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐ
γεργεμένου ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαβὶδ, κατὰ τὸ εὐ
αγγέλιόν μου ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν, ὡς κακο
γος· ἀλλ' ὁ λόγος τῆ Θεοῦ οὐ δεδεται. Διὰ τοῦτο π
τα ὑπομένω διὰ τῆς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρ
τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει .

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου .

ΜΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Κοσμά καὶ Δα-
μιανοῦ.

Προκείμενον, Ὕμνος Δ'.

οἱ Ἅγιοι τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.
τίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου διαπαντός.

ὁς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὑμεῖς ἐστε σῶμα Χριστοῦ, καὶ μέλη ἐκ ^{κεφ. IB. 12.}
αὐτοῦ. Καὶ οὗς μὲν ἔσπετο ὁ Θεὸς ἐν τῇ Ἐκκλησίᾳ
πρῶτον Ἀποστόλους, δεύτερον Προφήτας, τρίτον Διδα-
σκάλους, ἔπειτα δυνάμεις, εἴτα χαρίσματα ἰαμάτων,
ἐπιλήψεις, κυβερνήσεις, γένη γλωσσῶν. Μὴ πάντες Ἀ-
πόστολοι; μὴ πάντες Προφῆται; μὴ πάντες Διδάσκα-
λοι; μὴ πάντες δυνάμεις; μὴ πάντες χαρίσματα ἔχουσιν
ἰαμάτων; μὴ πάντες γλώσσαις λαλοῦσι; μὴ πάντες
ἐρμηνεύουσιν; Ζηλοῦτε δὲ τὰ χαρίσματα τὰ κρείττονα,
καὶ ἔτι καθ' ὑπερβολὴν ὁδὸν ὑμῖν δείκνυμι. Ἐάν τις
γλώσσαις τῶν ἀνθρώπων λαλῶ καὶ τῶν Ἀγγέλων, ἀ-
γάπην δὲ μὴ ἔχω, γέγονα χαλκὸς ἢ ἥχων, ἢ κύμβαλον
αὐλαίζον. Καὶ ἐάν ἔχω προφητείαν, καὶ εἰδῶ τὰ μυ-
στήρια πάντα καὶ πᾶσαν τὴν γνῶσιν, καὶ ἐάν ἔχω πᾶ-
σαν τὴν πίστιν, ὥστε ὅρη μεθιστάνειν, ἀγάπην δὲ μὴ
ἔχω, οὐδὲν εἰμι. Καὶ ἐάν φωμίζω πάντα τὰ ὑπάρχοντά
μου, καὶ ἐάν παραδῶ τὸ σῶμά μου ἵνα καυθήσωμαι,
ἀγάπην δὲ μὴ ἔχω, οὐδὲν ὠφελοῦμαι. Ἡ ἀγάπη μα-
κροθυμεῖ, χρηστεύεται· ἡ ἀγάπη οὐ ζηλοῖ· ἡ ἀγάπη οὐ
εὐρυπεύεται, οὐ φυσιοῦται, οὐκ ἀσχημονεῖ, οὐ ζητεῖ
ἑαυτῆς, οὐ παροξύνεται, οὐ λογίζεται τὸ κακόν, οὐ
ἠσυχάζει ἐπὶ τῇ ἀδικίᾳ, ἀγαπᾷ τὸν ἑαυτῆς ἐχθρὸν πάντα

στέγει, πάντα πιστεύει, πάντα ἐλπίζει, πάντα ὑπομ
νει. Ἡ ἀγάπη οὐδέποτε ἐκπίπτει.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Γ' οὐ δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν;

2. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκινδύνου, Πηγάσι
Ἀφθονίου, Ἐλπιδηφόρου, καὶ Ἀνεμποδίστου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον ἔμπροσθεν τῇ 9. Μαρτ

3. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ἀκεψιμαῖ, Ἰωσήφ, κα
Ἀειθαλαῖ καὶ τῶν ἐγκαινίων τοῦ ναοῦ τοῦ Ἀγί
Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ ἐν Λύδῃ, ἥτοι τ
καταθέσεως τοῦ σώματος αὐτοῦ.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΓ'. Κυριακῇ, σελ. 183.

4. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωαννικίου τοῦ
γάλλου καὶ τῶν ἁγίων Ἱερομαρτύρων Νικαίνδρου
πισκόπου Μύρων, καὶ Ἑρμαίου πρεσβυτέρου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΙΗ'. Κυριακῇ, σελ. 160.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

5. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Γαλακτίωνος, κα
πιστήμης.

Ἀδελφοί, ἀναμνήσθε τὰς πρότερον.

Ζήτηι τὸν τῷ Σαββ. τῆς Γ'. Ἑβδ. τῶν Νηστ. σελ. 2

6. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Παύλου Ἀ
πισκόπου Κωνσταντινουπ. τοῦ ὁμολογητοῦ.

ὅς ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
Τί ἅντα ποδῶσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
ὅς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἑλφοί, τοιοῦτον ἔχομεν Ἀρχιερέα, ὃς ἐκάθισεν ἐν ^{Κεφ.}
τῇ θρόνῳ τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ^{Η.}
ἐν λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς τῆς ἀληθινῆς, ἣν ἔ-
θεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος. Πᾶς γὰρ Ἀρχιερεὺς
ὁ προσφέρειν δῶρά τε καὶ θυσίας καθίσταται· ὁ
ἀναγκαῖον ἔχειν τι καὶ τοῦτον ὁ προσενέγκῃ. Εἰ
γὰρ ἦν ἐπὶ γῆς, οὐδ' ἂν ἦν Ἱερεὺς, ὄντων τῶν Ἱερέων
προσφερόντων κατὰ τὸν νόμον τὰ δῶρα. Οἱ τινες
θεῖγματι καὶ σκιά λατρεύουσι τῶν ἐπουρανίων, κα-
κερηματίσται Μωσῆς, μέλλων ἐπιτελεῖν τὴν σκη-
νὴν. Ὅρα γάρ, φησί, ποιήσεις πάντα κατὰ τὸν τύπον ^{Ἑβρ.}
ὁμοιωθέντα σοι ἐν τῷ ὄρει. » . Νυνὶ δὲ διαφορωτέρας ^{Κεφ. 40.}
ἔχει λειτουργίας, ὅσῳ καὶ κρείττονός ἐστι διαθήκης
καλλίας, ἥτις ἐπὶ κρείττοσιν ἐπαγγελίαις νενομοθέτηται.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐρεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Ἰνὴμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων τῶν ἐν Μελιτινῇ καὶ
τοῦ Ὅσιου Πατρὸς ἡμῶν Λαζάρου, τοῦ ἐν τῷ Γαλη-
λῳ ὄρει.

ἑλφοί, οἱ Ἅγιοι Πάντες.

ἑλφόντων τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, σελ. 70.

8. Ἡ Σύναξις, τοῦ Ἀρχιστρατήγου Μιχαὴλ, καὶ
τῶν λοιπῶν ἀσωμάτων Δυνάμεων.

Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα.
Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

<sup>Κερ.
Β'. 1.</sup> Ἀδελφοί, εἰ ὁ δι' Ἀγγέλων λαληθεὶς λόγος ἐγένετο
βέβαιος, καὶ πᾶσα παράβασις καὶ παρακοή ἔλαβεν
δικὸν μισοῦ ποδοσίαν· πῶς ἡμεῖς ἐκφευξόμεθα τῇ
καύτης ἀμελήσαντες σωτηρίας; ἥτις ἀρχὴν λαβοῦσα
λαλεῖσθαι διὰ τοῦ Κυρίου, ὑπὸ τῶν ἀκουσάντων
ἡμᾶς ἐβεβαιώθη· συνεπιμαρτυροῦντος τοῦ Θεοῦ
μείοις τε καὶ τέρασι, καὶ ποικίλαις δυνάμεσι, καὶ
πνεύματος ἁγίου μερισμοῖς, κατὰ τὴν αὐτοῦ θέλησιν.
γάρ Ἀγγέλοις ὑπέταξε τὴν οἰκουμένην τὴν μέλλουσαν
περὶ ἧς λαλοῦμεν. Διεμαρτύρατο δέ που τις, λέγων
<sup>Ψαλμ.
Η'. 5. 7.</sup> «Τί ἐστὶν ἄνθρωπος, ὅτι μιμνήσκη αὐτοῦ· ἢ υἱὸς
ἀνθρώπου, ὅτι ἐπισκέπτη αὐτόν; Ἠλάττωσας αὐτὸν
βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους· δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανώσας
αὐτόν, καὶ κατέστησας αὐτόν ἐπὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν
σου. Πάντα ὑπέταξας ὑποκάτω τῶν ποδῶν αὐτοῦ.
Ὡς γὰρ τῷ ὑποτάξαι αὐτῷ τὰ πάντα, οὐδὲν ἀφ' ὧν
αὐτῷ ἀνυπότακτον· νῦν δὲ ἔπω ὁρώμεν αὐτῷ τὰ πάντα
ὑποτεταγμένα. Τὸν δὲ βραχύ τι παρ' Ἀγγέλους
λαττωμένον βλέπομεν Ἰησοῦν, διὰ τὸ πάσινημα τοῦ
νάτου, δόξῃ καὶ τιμῇ ἐστεφανωμένον· ὅπως χάριτι
ὑπὲρ πάντος γεύσῃται θανάτου. Ἐπρεπε γὰρ αὐτῷ
δι' ὃν τὰ πάντα, καὶ δι' οὗ τὰ πάντα, πολλοὺς υἱοὺς
δοῦναι ἀγαγόντα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς σωτηρίας αὐτῶν
παινημάτων τελειῶσαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν.

Στίχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Ὁνησιφόρου καὶ Πορφυρίου· καὶ τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ματρώνης.
ἐλφοί, ἀναμνησθεσθε.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ'. Ἑβδομάδος
τῶν Νηστειῶν, σελ. 264.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, Ἐράστου, Ὀλυμπᾶ, καὶ τῶν σὺν αὐτοῖς.
ἐλφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτει τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μηνᾶ, Βίκτωρος, καὶ Βικεντίου· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Θεοδώρου τοῦ Στουδίτου.

Προκείμενον, ᾠχος Δ'.

Ἰσχυρὰς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

ᾠχ. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἐλφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτοῦς φῶς λάμψαι.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Δ'.

Ἐκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

ᾠχ. Πολλὰ αἰ εὐλόγησεν τῶν δικαίων.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος· καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Νείλου.

Προκείμενον, ᾠχος Βαρύς.

Ἰσχυρὸς ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

ᾠχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

ἐλφοί, ὁ σπείρων φειδομένως.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΗ'. Κυριακῇ, σελ. 160.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Β'.

Ἐνέτειλε τῷ δικαίῳ.

ᾠχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

✠ 13. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Χριστοστόμου.

Προκείμενον, Ὦχος Α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Ζ'. 26. **Α**ἱ δὲ ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν Ἀρχιερεὺς, ὅς ᾖ ἀκακος, ἀμίαντος, κειχωρισμένος ἀπὸ τῶν ἀμαρτωλῶν καὶ ὑψηλότερος τῶν οὐρανῶν γενόμενος· ὅς οὐκ ἔκαθ' ἡμέραν ἀνάγκην, ὥσπερ οἱ ἀρχιερεῖς, πρότερον ὑμῶν τῶν ἰδίων ἀμαρτιῶν θυσιάαν ἀναφέρειν, ἔπειτα τῶν λαοῦ· τοῦτο γὰρ ἐποίησεν ἐφάπαξ, ἑαυτὸν ἀνενέγκας. Ὁ νόμος γὰρ ἀνθρώπους καθίστησιν ἀρχιερεῖς, ἔχοντες ἀσθενείαν· ὁ λόγος δὲ τῆς ὀρκωμοσίας τῆς μετὰ τὸν νόμον, υἱὸν εἰς τὸν αἰῶνα τετελειωμένον. **Κεφάλαιον** ἑπὶ τοῖς λεγομένοις. Τοιοῦτον ἔχομεν ἀρχιερέα, ὃς κάθισεν ἐν δεξιᾷ τοῦ θρόνου τῆς μεγαλωσύνης ἐν τοῖς οὐρανοῖς, τῶν ἁγίων λειτουργός, καὶ τῆς σκηνῆς ἀληθινῆς, ἣν ἐπηξεν ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἄνθρωπος.

Ἀλληλουῖα, Ὦχος Β'.

Στόμα δικαίου ἀποσταῖζει σοφίαν.

Στίχ. Ὁ νόμος τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ ἐν καρδίᾳ.

✠ 14. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλίππου.

Προκείμενον, Ὦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἄγγελος Κυρίου ἐλάλησεν.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

ὁμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰς θαυμασίας σου.
Ἦχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Γουρία, Σαμωναὶ
καὶ Ἀβίου.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΖ. Κυριακῇ, σελ. 203.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ
Ματθαίου.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Ἐπι-
σκοποῦ Νεοκαισαρείας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ὁμολογίαν Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἦχ. Τί ἅνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

ὁ Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐκάστῳ δίδοται ἡ φανέρωσις τοῦ Πνεύματος ^{Κεφ. IB. 7.}
πρὸς τὸ συμφέρον. Ὡς μὲν γὰρ διὰ τοῦ Πνεύματος
ἐστὶ λόγος σοφίας· ἄλλῳ δὲ λόγος γνώσεως, κατὰ
αὐτὸ Πνεῦμα· ἑτέρῳ δὲ πίστις, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύ-
μα· ἄλλῳ δὲ χαρίσματα ἰαμάτων, ἐν τῷ αὐτῷ Πνεύ-
μα· ἄλλῳ δὲ ἐνεργήματα δυνάμεων· ἄλλῳ δὲ προ-
φητεία· ἄλλῳ δὲ διακρίσεις πνευματικῶν· ἑτέρῳ δὲ γέννη-
σις ὁσίων· ἄλλῳ δὲ ἑρμηνεία γλωσσῶν. Πάντα ταῦτα
ἐκ τοῦ ἑνὸς καὶ τοῦ αὐτοῦ Πνεύματος, διαιροῦν ἰδίᾳ ἐκά-
στῳ καθὼς βούλεται.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐρεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἦχ. Ὁπὶ ἡμῶν ὁ Κύριος πᾶσι Σπῆμα.

18. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Πλάτωνος, καὶ Ῥωμανοῦ.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

20. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Προκλου χιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως· καὶ τοῦ Ὁσίου Γρηγορίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. τοῦ παρόντος.

* 21. Ἡ ἐν τῷ Ναῶ εἴσοδος τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον, Ὕμνος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.

Θ.

Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνὴ δικαιώματα λατρειῶν, τὸ τε ἅγιον κοσμικόν. Σκηνὴ γὰρ κατεσκευάσθη ἡ πρώτη, ἐν ᾗ ἦτε λυχνία καὶ ἡ τράπεζα, καὶ ἡ πρόθεσις ἄρτων, ἥτις λέγεται Ἁγία. Μετὰ δὲ τὸ δεύτερον κατεσκευάσθη σκηνὴ ἡ λεγομένη Ἁγία Ἀγίων, χρυσοῦν ἐκαστά, θυμιατήριον, καὶ τὴν κιβωτὸν τῆς διαθήκης περικαλυμμένην πάντοθεν χρυσίῳ· ἐν ᾗ στάμνος χρυσοῦς, χρυσα τὸ μάννα, καὶ ἡ ῥάβδος Ἀαρὼν ἡ βλαστήσα καὶ αἱ πλάκες τῆς διαθήκης. Ὑπεράνω δὲ αὐτῆς Χερουβὶμ δόξης, κατασκιάζοντα τὸ ἱλαστήριον· περὶ ὧν ἔστι νῦν λέγειν κατὰ μέρος. Τῶν δὲ οὕτω κατεσκευασμένων, εἰς μὲν τὴν πρώτην σκηνὴν διαπαντὸς εἰσποιοὶ ἱερεῖς ταῖς λατρείαις ἐπιτελοῦντες· εἰς δὲ τὴν δευτέραν ἀπαξ τοῦ ἐνιαυτοῦ μόνος ὁ ἀρχιερεὺς, οὐ μετὰ αἵματος, ὃ προσφέρει ὑπὲρ ἑαυτοῦ, καὶ τῶν τοῦ

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

κουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

τίχ. Τὸ πρόσωπόν σου λιτανεύσουσιν.

2. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Φιλήμονος, καὶ τῶν
σὺν αὐτῷ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Φιλήμονα Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Παῦλος δέσμιος Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ Τιμόθεος ὁ ἀδελ-^{Κε}
ός, Φιλήμονι τῷ ἀγαπητῷ καὶ συνεργῷ ἡμῶν, καὶ
ἐπιφίλῳ τῇ ἀγαπητῇ, καὶ Ἀρχίππῳ τῷ συστρατιώτῃ
ἡμῶν, καὶ τῇ κατ' οἶκόν σε ἐκκλησίᾳ: Χάρις ὑμῖν καὶ
ἐλεος ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν, καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μὲν, πάντοτε μνησθῆναι σε ποιῶ-
ντος ἐπὶ τῶν προσευχῶν μὲν, ἀκούων σε τὴν ἀγάπην
καὶ τὴν πίστιν, ἣν ἔχεις πρὸς τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ
ἐπὶ πάντας τοὺς ἁγίους· ὅπως ἡ κοινωνία τῆς πίστεώς
σου ἐνεργῆς γένηται ἐν ἐπιγνώσει παντὸς ἀγαθοῦ τοῦ
ἐκ τῶν ὑμῶν εἰς Χριστὸν Ἰησοῦν. Χαρὰν γὰρ ἔχομεν πολλὴν
καὶ παρακλήσιν ἐπὶ τῇ ἀγάπῃ σου, ὅτι τὰ σπλάγχνα
τῶν ἁγίων ἀναπέπαιται διὰ σῆς, ἀδελφέ. Διὸ πολλὴν
χαρὰν ἔχωμεν παρρησίαν ἔχων ἐπιτάσσειν σοι τὸ ἀνῆκαν,
καὶ τὴν ἀγάπην μᾶλλον παρακαλῶ, τοιοῦτος ὢν, ὡς
ἐγώ. Παῦλος πρεσβύτης, νυνὶ δὲ καὶ δέσμιος Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Παρακαλῶ σε περὶ τοῦ ἐμοῦ τέκνου, ὃν ἐγέννη-
σα ἐν τοῖς δεσμοῖς μου, Ὀνήσιμον τὸν ποτέ σοι ἄχρη-
στον, νυνὶ δὲ σοι καὶ ἐμοὶ εὐχρηστον, ὃν ἀνέπεμψα.
Ὁ δὲ αὐτόν, τιθέσθαι τὰ ἐμὰ σπλάγχνα προσλαβοῦ·
ἐγὼ ἐβουλόμην πρὸς ἐμαυτὸν κατέχειν, ἵνα ὑπὲρ
σου διακονῇ μοι ἐν τοῖς δεσμοῖς τοῦ εὐαγγελίου· χωρὶς
τῆς σῆς γνώμης οὐδὲν ἠθέλησα ποιῆσαι, ἵνα μὴ ὡς

κατὰ ἀνάγκην τὸ ἀγαθόν σου ἦ, ἀλλὰ κατὰ ἐκούσιον.
 Τάχα γὰρ διὰ τοῦτο ἐχωρίσθη πρὸς ὥραν, ἵνα αἰώνια
 αὐτὸν ἀπέχης· οὐκέτι ὡς δοῦλον, ἀλλ' ὑπὲρ δοῦλον, ὡς
 δελφὸν ἀγαπητὸν, μάλιστα ἐμοί. πόσω δὲ μᾶλλον σε
 καὶ ἐν σαρκὶ καὶ ἐν Κυρίῳ; Εἰ οὖν ἐμέ ἔχεις κοινωνόν,
 προσλαβοῦ αὐτὸν ὡς ἐμέ. Εἶδές τι ἡδίκησέ σε, ἢ ὅφρα
 λει, τοῦτο ἐμοί ἐλλόγει. Ἐγὼ Παῦλος ἔγραψα τῇ ἐμῇ
 χειρὶ, ἐγὼ ἀποτίσω, ἵνα μὴ λέγω σοι ὅτι καὶ σεαυτὸς
 μοι προσοφείλεις. Ναί, ἀδελφέ, ἐγὼ σου ὀφείμην ἐν Κυ-
 ρίῳ· ἀνάπαυσόν μου τὰ σπλάγχνα ἐν Κυρίῳ. Πεποι-
 θῶς τῇ ὑπακοῇ σου ἔγραψά σοι, εἰδὼς ὅτι καὶ ὑπὲρ
 ὃ λέγω ποιήσεις. Ἀμα δὲ καὶ ἐτοιμάζετε μοι ξενίαν· ἐλ-
 πίζω γὰρ ὅτι διὰ τῶν προσευχῶν ὑμῶν χαρισθήσομαι
 ὑμῖν. Ἀσπάζονται σε Ἐπαφρᾶς ὁ συναιχμαλώτός μου
 ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, Μάρκος, Ἀρίσταρχος, Δημᾶς, Λου-
 κᾶς, οἱ συνεργοί μου. Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰη-
 σοῦ Χριστοῦ μετὰ τοῦ πνεύματος ὑμῶν. Ἀμήν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοί.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

23. Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν Γρηγορίου
 Ἐπισκόπου Ἀκραγαντίνων, καὶ Ἀμφιλοχίου Ἐπι-
 σκόπου Ἰκονίου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 18. Ἰανουαρίου.

24. Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἱερομαρ-
 τῶν, Κλήμεντος Ῥώμης, καὶ Πέτρου Ἀλεξανδρείας.
 Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ταῖς εὐχαῖς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω, ἐναντίον παντὸς
 τοῦ λαοῦ αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
 Πρὸς Φιλιππησίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. 10. **Α**δελφοί, ἡμῶν τὸ πολίτευμα ἐν οὐρανοῖς ὑπάρχει
 ἐξ οὗ καὶ σωτῆρα ἀπεκδεχόμεθα. Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

μετασχηματίσει τὸ σῶμα τῆς ταπεινώσεως ἡμῶν, καὶ τὸ γενέσθαι αὐτὸ σύμμορφον τῷ σώματι τῆς δόξης αὐτοῦ, κατὰ τὴν ἐνέργειαν τῇ δύνασθαι αὐτὸν καὶ ὑποτάξαι ἑαυτῷ τὰ πάντα. Ὡστε, ἀγαπητοὶ καὶ ἐπιπό-^κνητοι, χαρὰ καὶ στέφανός μου, ἔτω στήνεται ἐν Κυρίῳ, ἀγαπητοί. Εὐδοκίαν παρακαλῶ, καὶ Συντύχην παρακαλῶ τὸ αὐτὸ φρονεῖν ἐν Κυρίῳ· καὶ ἐρωτῶ καὶ σὲ σύζυγε καὶ καὶ συλλαμβάνου αὐταῖς, αἵ τινες ἐν τῷ εὐαγγελίῳ συνήδησάν μοι, μετὰ καὶ Κλήμεντος, καὶ τῶν λοιπῶν συνεργῶν μου, ὧν τὰ ὀνόματα ἐν βίβλῳ ζωῆς.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

τί ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.
τί. Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν.

25. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Λίκατερίνης, καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Μερκουρίου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.
τί. Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.
ἄδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδομ. σελ. 143.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

πομένωνν ὑπέμεινα τὸν Κύριον.
τί. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

6. Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἀλυπίου τοῦ Κιόνιτι.
ἄδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτῶν φῶς λάμψαι.

Ζήτει τοῦτον τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

7. Μνήμη τῆς Ἁγίου Μεγαλομάρ. Ἰακώβου τῆς Πέρσου.
Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

8. Μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Στεφάνου τῆς Νέου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εἰρηνάρχου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 15. Δεκεμβρίου.

ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Παραμόνου, καὶ Φιλομένου.

Ἰεροσ. δελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται.

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἐβδ. σελ. 99

30. ✠ Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους ἀπέδειξεν.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

ΜΗΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ.

1. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ναούμ.

Ἀδελφοί, μὴ παιδιὰ γίνεσθε.

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΙΖ'. Ἐβδ. σελ. 154

2. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἀββακούμ.

Ἀδελφοί, οὐκ οἶδατε ἐν Ἠλίᾳ.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Τετάρτῃ τῆς Δ'. Ἐβδ. σελ. 84

3. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σοφονίου.

Ἀδελφοί, λέγει ἡ Γραφή.

Ζήτει τοῦτον τῇ Τρίτῃ τῆς Δ'. Ἐβδ. σελ. 83.

4. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Βαρβάρας,
τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Προκείμενον, ᾠχος Δ'.

θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδ. σελ. 143.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Α'.

Ἵπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

✠ 5. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σάββα τοῦ Ἁγιασμένου.

Προκείμενον, ᾠχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματός ἐστιν ἀγάπη.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Α'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

✠ 6. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικολάου, Ἐπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας, τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον, ᾠχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντα

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάς.

α. σελ. 197.

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμέν
κετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγρυπνοῦσιν ὥ
ὡς λόγον ἀποδώσαντες, ἵνα
σε, καὶ μὴ στενάζοντες, ἡμε

Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν
 συνείδησιν ἔχομεν, ἐν παντί καλῶς διέ-
 φρασθαι. Περισσότερως δὲ παρακαλῶ
 ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ θ-
 νης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμα-
 νῶν τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰῶ-
 νος ἡμῶν Ἰησοῦν, κατεργάσθαι ὑμᾶς ἐν παντί
 εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, πα-
 ρεργάστον ἐνώπιον αὐτοῦ, διὰ Ἰησοῦ Χ-
 ριστοῦ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ἀλληλουϊα, Ὑμνος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιο-
 στήν. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς καὶ
 Ἐπισκόπου Μεδιολάνων.

Προκείμενον. Ὑμνος πλ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσπασθε τῷ Κυρίῳ ὄσμη καινόν
 Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΕ

8. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Π-
 Ζήτηι τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα.

✠ 9. Ἡ σύλληψις τῆς Ἀγίας Ἀννης
 Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 23. Σ

10. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Μ-
 λάδου, Ἑρμογένους, καὶ Εὐγράφου.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.
 Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΖ. Κυριακῇ,

11. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαν-
 Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐσ-

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΡΟΠΑΤΟΡΩΝ. ✠

Εἰδησις.

Κατὰ τὴν ἐνδεκάτην τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη, μνείαν ποιούμεθα τῶν ἁγίων, προπατόρων, ἐν ᾗ ἀναγιγνώσκωμεν Ἀπόστολον, ὡς ἔπεται.

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Δ'.

Μολογητὸς εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

τίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Ὁ δὲ λαός, ὅταν ὁ Χριστὸς φανερωθῇ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΘ'. Κυριακῇ, σελ. 213.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος πλ. Δ'.

ὡσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

2. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σπυρίδωνος

Επισκόπου Τριμυθούντος, τοῦ θαυματουργοῦ.

Προκείμενον, ᾠχος Βαρύς.

αυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

τίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ὄσμα καινόν.

Ὁ δὲ λαός, ὡς τέκνα φωτὸς περιπατεῖτε.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Δευτ. τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σελ. 65.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Α'.

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

3. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐστρατίου, καὶ τῶν
σύν αὐτῷ.

Ὁ δὲ λαός, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

4. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων Θύρσου, Λευκίου,
Καλλινίκου, Φιλήμονος, Ἀπολλωνίου, καὶ Ἀρρῖανου.

Ζήτηι τὸν ἀνωτέρω σημειωθέντα Ἀπόστολον.

15. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἐλευθερίου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
Α'. 8.

Τέκνον Τιμόθεε, μὴ ἐπαισχυνησῇς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν, μηδὲ ἐμέ τὸν δέσμιον αὐτοῦ, ἀλλὰ συγκακοπάθησον τῷ εὐαγγελίῳ, κατὰ δύναμιν Θεοῦ, το σῶσαντος ἡμᾶς, καὶ καλέσαντον κλησεὶ ἀγία οὐ κατὰ τὰ ἔργα ἡμῶν, ἀλλὰ κατ' ἰδίαν πρόθεσιν, καὶ χάριν τῆ δοθεῖσαν ἡμῖν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ πρὸ χρόνων αἰωνίων, φανερωθεῖσαν δὲ νῦν διὰ τῆς ἐπιφανείας τῆ σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καταργήσαντος μὲν τὸν θάνατον, φαντίσαντος δὲ ζωὴν καὶ ἀφθαρσίαν διὰ τοῦ εὐαγγελίου εἰς ὃ ἐτέθη ἐγὼ κήρυξ καὶ Ἀπόστολος καὶ διδάσκαλος ἐθνῶν. Δι' ἣν αἰτίαν καὶ ταῦτα πάσχω, ἀλλ' οὐκ ἐπαισχύνομαι· οἶδα γὰρ ὃ πεπίστευκα, καὶ πέπεισμαι, ὅτι δυνατός ἐστι τὴν παρακαταθήκην μου φυλάξαις ἐκείνην τὴν ἡμέραν. Ὑποτύπωσιν ἔχε ὑγιαίνοντων λόγων ὧν παρ' ἐμοῦ ἤκουσας ἐν πίστει καὶ ἀγάπῃ τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Τὴν καλὴν παρακαταθήκην φυλάξον διὰ τὸ Πνεύματος ἀγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν. Οἶδας τε ὅτι ἀπεστράφησάν με πάντες οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, ὧν ἐστὶ Φύγελλος καὶ Ἑρμογένης. Δὴ ἔλεος ὁ Κύριος τῷ Ὀνισφόρου οἴκῳ, ὅτι πολλάκις με ἀνέψυξε, καὶ τὴν ἀλήθειάν μου οὐκ ἐπησχύνθη· ἀλλὰ γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, σπουδαιότερον ἐζήτησέ με, καὶ εὔρε. Δὴ αὐτῷ ὁ Κύριος εὔρεϊν ἔλεος παρὰ Κυρίου ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ· καὶ ὁ ἐν Ἐφέσῳ διηκόνησε, βέλτιον σὺ γινώσκεις.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

1. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Δανιήλ· καὶ τῶν Ἀγίων τριῶν παίδων, Ἀνανίου, Ἀζαρίου, καὶ Μισαήλ· καὶ τοῦ Ἀγίου Διονυσίου Ἀρχιεπισκόπου Αἰγίνης, ἐκ τῆς νήσου Ζακύνθου.

Πόστολον τοῦ Προφήτου καὶ τῶν τριῶν Παίδων ζήτηι τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάντων, σελ. 70.

Τοῦ δὲ Ἀγίου Διονυσίου τῇ 18. Ἰανουαρίου.

0. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάτυρος Ἰγνατίου τοῦ Θεοφόρου.

Προκείμενον, Ὡχος Βαρύς.

Ἰμμος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ὁ δὲ λαὸς, ἀναμνησθήσεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστ. σελ. 264.

Ἀλληλουϊα, Ὡχος Α'.

Ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

τίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

2. Μνήμη τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας τῆς Φαρμακολυτρίας.

Ὁ δὲ λαὸς, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδ. σελ. 143.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊα τῆς ἡμέρας.

Ὁ δὲ λαὸς, προῖδοῦσα ἡ Γραφή, ὅτι ἐκ πίστεως.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΣ'. Ἐβδ. σελ. 197.

* ΤΗ ΚΤΡΙΑΚΗ ΠΡΟ ΤΗΣ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΕΩΣ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἰ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Α. 10.

9.

10.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

19.

20.

21.

22.

23.

24.

25.

26.

27.

28.

29.

30.

31.

32.

33.

34.

35.

36.

37.

38.

39.

40.

41.

42.

43.

44.

45.

46.

47.

48.

49.

50.

51.

52.

53.

54.

55.

56.

57.

58.

59.

60.

61.

62.

63.

64.

65.

66.

67.

68.

69.

70.

71.

72.

73.

74.

75.

76.

77.

78.

79.

80.

81.

82.

83.

84.

85.

86.

87.

88.

89.

90.

91.

92.

93.

94.

95.

96.

97.

98.

99.

100.

101.

102.

103.

104.

105.

106.

107.

108.

109.

110.

111.

112.

113.

114.

115.

116.

117.

118.

119.

120.

121.

122.

123.

124.

125.

126.

127.

128.

129.

130.

131.

132.

133.

134.

135.

136.

137.

138.

139.

140.

141.

142.

143.

144.

145.

146.

147.

148.

149.

150.

151.

152.

153.

154.

155.

156.

157.

158.

159.

160.

161.

162.

163.

164.

165.

166.

167.

168.

169.

170.

171.

172.

173.

174.

175.

176.

177.

178.

179.

180.

181.

182.

183.

184.

185.

186.

187.

188.

189.

190.

191.

192.

193.

194.

195.

196.

197.

198.

199.

200.

201.

202.

203.

204.

205.

206.

207.

208.

209.

210.

211.

212.

213.

214.

215.

216.

217.

218.

219.

220.

221.

222.

223.

224.

225.

226.

227.

228.

229.

230.

231.

232.

233.

234.

235.

236.

237.

238.

239.

240.

241.

242.

243.

244.

245.

246.

247.

248.

249.

250.

251.

252.

253.

254.

255.

256.

257.

258.

259.

260.

261.

262.

263.

264.

265.

266.

267.

268.

269.

270.

271.

272.

273.

274.

275.

276.

277.

278.

279.

280.

281.

282.

283.

284.

285.

286.

287.

288.

289.

290.

291.

292.

293.

294.

295.

296.

297.

298.

299.

300.

301.

302.

303.

304.

305.

306.

307.

308.

309.

310.

311.

312.

313.

314.

315.

316.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

τίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

4. Ἡ Παραμονὴ τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

ΕΝ Τῇ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ.

Ὡς Α'. Ὡραὶς. Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός.
Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς Α'. Ἐβδομ. τῶν
Νηστειῶν. σελ. 260.

Ὡς Γ'. Ὡραὶς. Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.
Ζήτηι τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδομ. τῶν
σελ. 143.

Ὡς Ε'. Ὡραὶς. Κατ' ἀρχαῖς σὺ, Κύριε, τὴν γῆν ἐθεμελίωσας.
Ζήτηι τῇ Β'. Κυριακῇ τῶν Νηστειῶν,
σελ. 263.

Ὡς Θ'. Ὡραὶς. Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιάζόμενοι.
Ζήτηι τῇ Σ'. Ὡρᾷ τῆς Μεγ. Παρασκ.
σελ. 274.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ὁ Κύριος εἶπε πρὸς με: Υἱός μου εἶ σὺ, ἐγὼ σήμερον
γεγέννηκά σε.

τίχ. Αἵτησαι παρ' ἐμοῦ, καὶ δώσω σοι ἔθνη τὴν κλη-
ρονομίαν σου.

Πολυμερῶς καὶ πολυτρόπως πάλαι ὁ Θεός.
Ζήτηι αὐτόν τῷ Σαββάτῳ τῆς Α'. Ἐβδομ. τῶν Νηστειῶν,
σελ. 260.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐν δεξιῶν μου.

τίχ. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος.

✠ 25. Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΓΕΝΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΚΑΙ
ΘΕΟΥ ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.
ΕΝ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Ἐξομολογήσομαί σοι Κύριε ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Ἐξομολόγησις καὶ μεγαλοπρέπεια τὸ ἔργον
αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Ἅγιον καὶ φοβερόν τὸ ὄνομα αὐτοῦ.
Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

Στίχ. Α'. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.
Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῷ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. Β'. Δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ.
Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῷ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.

Στίχ. Γ'. Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.

Σώσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεῷ, ὁ ἐκ Παρθένου τεχθεὶς.
Δόξα, καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δ'.

Στίχ. Α'. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθισον
δεξιῶν μου ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου.

Ὁ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν,

Στίχ. Β'. Ράβδον δυνάμεως ἐξαποστελεῖ σοι Κύριος
Σιών.

Ὁ Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ἰχ. Γ'. Μετὰ σοῦ ἡ ἀρχὴ ἐν ἡμέρᾳ τῆς δυνάμεώς σε.

Η' Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

ποδικ. Εἴ γαστρὸς πρὸ ἑωσφόρου ἐγέννησά σε.

πολυτ. Η' Γέννησίς σου Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

οντάιν. Η' Παρθένος σήμερον τὸν Ὑπερούσιον τίκτει.

πὶ τοῦ Τρισαγ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Δ'.

ἴσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι, καὶ ψαλάτωσάν σοι.

ἰχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

πρὸς Γαλάτας Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, ὅτε ἤλθει τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου, ἐξαπέ- Κεφ. Δ'.
 στείλει ὁ Θεὸς τὸν Υἱὸν αὐτοῦ γενόμενον ἐκ γυναικὸς,
 γόμενον ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον ἐξαγοράσῃ
 καὶ τὴν υἰοθεσίαν ἀπολάβωμεν. Ὅτι δέ ἐστε υἱοί, ἐ-
 πέστειλεν ὁ Θεὸς τὸ Πνεῦμα τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ εἰς τὰς
 καρδίας ὑμῶν, κράζον· Ἀββᾶ ὁ Πατήρ. Ὡστε οὐκ ἔτι
 δούλος, ἀλλ' υἱός· εἰ δὲ υἱός, καὶ κληρονόμος Θεοῦ
 καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουῖα, ᾠχος Α'.

οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

ἰχ. Ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ ἐρεύγεται ῥῆμα.

Κοινωνικόν.

πρωσιν ἀπέστειλε Κύριος τῷ λαῷ αὐτοῦ.

26. Ἡ Σύναξις τῆς Ὑπεραγίας Θεοτόκου.

Προκείμενον, ᾠχος Γ'.

εγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

ἰχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
 αὐτοῦ.

Ἄδελφοί, ὁ ὁγιαζὼν καὶ οἱ ἁγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς πάντες.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ 5. Ὁρα τῆς Μεγ. Παρασχ. σελ. 274.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

✱ 27. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Πρωτομάρτυρος καὶ Ἀρχιεπισκόπου Στεφάνου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Β'. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 2

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

29. Μνήμη τῶν Ἁγίων Νηπίων τῶν ἐν Βηθλεέμ.

Ἡρώδου ἀναιρεθέντων, χιλιάδων δεκατεσσάρων.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῇ Δ'. Ὁρα τῆς Μεγ. Παρασχ.
σελ. 274.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου ἐν πάσῃ γενεᾷ καὶ
γενεᾷ.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ καὶ ἴδε.

Τέκνον Τιμόθεε, δίδωκε δικαιοσύνην, εὐσέβειαν, πίστιν

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΛΔ'. Ἐβδ. σελ. 24

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀληθεῖαν.

ΤΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΧΡΙΣΤΟΥ ΓΕΝΝΗΣΙΝ. ✠

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

μαστός ὁ Θεός ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

γ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἑλφοί, γνωρίζω ὑμῖν τὸ εὐαγγέλιον.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ Εἰκοστῇ Κυριακῇ, σελ. 169.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

αἰτῶντι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος
αὐτοῦ.

γ. Ὁμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ.

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊα τῆς ἡμέρας.

ὁς Τιμόθεον Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἐκνον Τιμόθεε, οἱ καλῶς διακονήσαντες, βασιμὸν ^{κεφ.}
αὐτοῖς καλὸν περιποιοῦνται, καὶ πολλὴν παρρήσίαν ^{Γ. 12}
πίζει τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ. Ταῦτά σοι γράφω, ἐλπί-
ον ἐλθεῖν πρὸς σέ τάχιον· ἐάν δέ βραδύνω, ἵνα εἰδῇς
ὡς δεῖ ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἀναστρέφεσθαι, ἥτις ἐστὶν ἐκ-
κλησία Θεοῦ ζῶντος, στύλος καὶ ἑδραῖωμα τῆς ἀλη-
θείας. Καὶ ὁμολογουμένως μέγα ἐστὶ τὸ τῆς εὐσεβείας
στήριον. Θεὸς ἐφανερώθη ἐν σαρκί, ἐδικαιώθη ἐν
πνεύματι, ὥφθη Ἀγγέλοις, ἐκηρύχθη ἐν ἔθνεσιν, ἐπι-
στεύθη ἐν κόσμῳ, ἀνελήφθη ἐν δόξῃ. Τὸ δὲ Πνεῦμα ^{κεφ.}
παρὼς λέγει, ὅτι ἐν ὑστέροις καιροῖς ἀποστήσονται τι- ^{Δ'}
ς τῆς πίστεως, προσέχοντες πνεύμασι πλάνοις, καὶ
δασκαλίαις δαιμονίων, ἐν ὑποκρίσει ψευδολόγων,
κακωτηριασμένων τὴν ἰδίαν συνειδήσιν, κωλύόντων
αὐτοὺς, ἀπέχεσθαι βρωμάτων, ἃ ὁ Θεὸς ἔκτισεν εἰς

μετάληψιν μετὰ εὐχαριστίας τοῖς πιστοῖς καὶ ἐπε-
κόσι τὴν ἀλήθειαν. Ὅτι πᾶν κτίσμα Θεοῦ καλόν,
οὐδὲν ἀπόβλητον, μετὰ εὐχαριστίας λαμβανόμε-
ν ἀγιάζεται γὰρ διὰ λόγου Θεοῦ καὶ ἐντεύξεως.

✠ Τῇ ΚΥΡΙΑΚῃ ΠΡΟ ΤΩΝ ΦΩΤΩΝ. ✠

Προκείμενον, ᾠχος πλ. Β'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κλη-
νομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράζομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{κεφ.}
^{Δ' 5.} **Τ**έκνον Τιμόθεε, νῆφε ἐν πᾶσι, κακοπάθησον, ἐπ-
ποίησον Εὐαγγελιστοῦ, τὴν διακονίαν σου πληροφό-
σον. Ἐγὼ γὰρ ἤδη σπένδομαι, καὶ ὁ καιρὸς τῆς ἐ-
ἀναλύσεως ἐφύστηκε. Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγωνίσασ-
τὸν δρόμον τετέλεκα, τὴν πίστιν τετήρηκα. Λοι-
πὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀπο-
σει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ, ὁ δίκαιος κρι-
τὴς οὐ μόνον δέ ἐμοί, ἀλλὰ καὶ πᾶσι τοῖς ἠγαπητοῖς
ἐπιφάνειαν αὐτοῦ.

Ἀλληλουϊά, ᾠχος Δ'.

Ὁ Θεὸς οἴκτειρήσαι ἡμᾶς, καὶ εὐλογήσαι ἡμᾶς.

Στίχ. Ἐπιφάνει τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς.

Εἰδήσεις.

Εἰ μὲν τύχωσι δύο Κυριακαὶ μεταξὺ τῶν Χριστουγέννων
τῶν Φώτων, ἀναγιγνώσκεται τῇ μὲν πρώτῃ Κυριακῇ ὁ Ἀπόστο-
λὸς ΚΥΡΙΑΚῆς μετὰ τὴν Χριστοῦ Γέννησιν, τῇ δευ-
τέρᾳ ἐκείνος τῆς ΚΥΡΙΑΚῆς πρὸ τῶν Φώτων.

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ.

1. Ἡ κατὰ σάρκα Περιτομή τοῦ Κυρίου ἡμῶν
Ἰησοῦ Χριστοῦ· καὶ μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Βασιλείου τοῦ Μεγάλου.

Προκείμενον, Ψαλμὸς Α'.

στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρ-
δίας μου σύνεσιν.

τίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

ὁς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἄδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν Κατ
Β. 6
τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπότης κατὰ τὴν πα-
δοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ νό-
μου, καὶ οὐ κατὰ Χριστόν, ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ
τὸ πλήρωμα τῆς Θεότητος σωματικῶς. Καὶ ἐστὲ
αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρ-
τῆς καὶ ἐξουσίας ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ
χειροποιήτῃ, ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν
καρτιῶν τῆς σαρκὸς, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ,
ἀνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνη-
έρηθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ, τοῦ
κείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλουῖα, Ψαλμὸς πλ. Δ'.

ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ πρόσχες.

τίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν.

Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Σιλβέστρου
Πάπα Ῥώμης.

Γίμλιος εναντίον Κυρίου ο θανάτος του οσίου αυτού
Στίχ. Τί ανταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ. Β'. 4. **Α**δελφοί, οὐχ ἑαυτῷ τις λαμβάνει τὴν τιμὴν, ἀλλ'
καλούμενος ὑπὸ τοῦ Θεοῦ, καθάπερ καὶ ὁ Ἀαρὼν.
Εξου. Οὕτω καὶ ὁ Χριστὸς οὐχ ἑαυτὸν ἐδόξασε γεννηθῆναι
Η'. 1. ἀρχιερέα, ἀλλ' ὁ λαλήσας πρὸς αὐτόν: « Υἱὸς μου
Β'. 2. σὺ, ἐγὼ σήμερον γεγέννηκά σε ». Καθὼς καὶ ἐν ἑτέρῳ
Θ'. 4. λέγει: « Σὺ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελ-
χισεδέκ ». Ὃς ἐν ταῖς ἡμέραις τῆς σαρκὸς αὐτοῦ, ὡς
σεῖς τε καὶ ἱκετηρίας πρὸς τὸν δυναμένον σώζειν αὐ-
τὸν ἐκ θανάτου, μετὰ κραυγῆς ἰσχυρᾶς καὶ δακρύων
προσενέγκας, καὶ εἰσακουσθεὶς ἀπὸ τῆς εὐλαβείας
καὶ περὶ ὧν Υἱὸς, ἔμαθεν ἀφ' ὧν ἔπαυε τὴν ὑπακοήν
καὶ τελειωθεὶς ἐγένετο τοῖς ὑπακούουσιν αὐτῷ πᾶσι
αἷτιος σωτηρίας αἰωνίου· προσαγορευθεὶς ὑπὸ τοῦ
Θεοῦ ἀρχιερεὺς, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

4. Ἡ Σύναξις τῶν Ἀγίων ἐβδομήκοντα Ἀποστόλων.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

5. Ἡ Παραμονὴ τῶν Ἀγίων Θεοφανείων.

ΕΝ Τῇ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΩΝ ὉΡΩΝ.

Τῆς Α'. Ὁρας. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλή-
ροτο ὁ Ἰωάννης.

Ζήτηι αὐτόν τῇ 29. Αὐγούστου.

Τῆς Γ'. Ὁρας. Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο
τῷ τὸν Ἀπολλῶ εἶναι.

Ζήτηι τῇ Παρασχ. τῆς Σ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ.

5. Ὁρας. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθημεν.
Ζήτει αὐτὸν τῷ Μεγάλῳ Σαββάτῳ, σελ. 277.
6. Ὁρας. Τέκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ.
Ζήτει αὐτὸν ἐμπροσθεν τῇ 5. τοῦ παρόντος ἐν
τῇ Ἑορτῇ.

ΕΝ Τῷ ΕΣΠΕΡΙΝῳ.

Προκείμενον, Ὕμνος Γ'.

Κύριος φωτισμός με καὶ σωτήρ με, τίνα φοβηθήσομαι;
Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου, ἀπὸ τίνος
δειλιάσω;

Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ἐλεύθερος ὢν ἐκ πάντων, πᾶσιν ἐμαυτὸν ἐ-
κδίδομαι, ἵνα τοὺς πλείονας κερδήσω. Καὶ ἐγενόμην τοῖς
Ἰουδαίοις ὡς Ἰουδαῖος, ἵνα Ἰουδαίους κερδήσω· τοῖς ὑπὸ
νόμον ὡς ὑπὸ νόμον, ἵνα τοὺς ὑπὸ νόμον κερδήσω· τοῖς
ἀνόμοις ὡς ἄνομος (μὴ ὢν ἄνομος Θεῷ, ἀλλ' ἔννομος
Χριστῷ), ἵνα κερδήσω ἀνόμους. Ἐγενόμην τοῖς ἀσθενέ-
σι ὡς ἀσθενής, ἵνα τοὺς ἀσθενεῖς κερδήσω· τοῖς πᾶσι
ἐγὼ πάντα, ἵνα πάντως τινὰς σώσω. Τοῦτο δὲ
ποιῶ διὰ τὸ εὐαγγέλιον, ἵνα συγκοινωνός αὐτοῦ γένω-
μαι. Οὐ οἶδατε, ὅτι οἱ ἐν σταδίῳ τρέχοντες πάντες
ἐντρέχουσι, εἰς δὲ λαμβάνει τὸ βραβεῖον; οὕτω τρέ-
χετε, ἵνα καταλάβητε. Πᾶς δὲ ὁ ἀγωνιζόμενος, πάντα
ὑποκατεύεται· ἐκεῖνοι μὲν οὖν ἵνα φθαρτὸν στέφανον
ἀβώσιν, ἡμεῖς δὲ ἄφθαρτον. Ἐγὼ τοίνυν οὕτω τρέ-
χω, ὡς οὐκ ἀδήλως· οὕτω πυκτεῖω, ὡς οὐκ ἀέρα θέ-
ω. Ἀλλ' ὑποπιᾶζω μου τὸ σῶμα καὶ δουλαγωγῶ, μή-
πως ἄλλοις κηρύξας, αὐτοὺς οἰδοῦμαι γένωμαι.

Ἀλληλουῖα, Ὕμνος πλ. Β'.

Ἐξηρεύσατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Ψαλμ. Ωραῖος καλλεῖ παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

ΕΝ Τῷ ΑΓΙΑΣΜῳ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Κύριος φωτισμὸς με καὶ σωτὴρ με.

Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

^{10.}
^{1.} **Α**δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν, ὅτι οἱ πατέρες ἡμεῖς πάντες ὑπὸ τὴν νεφέλῃν ἦσαν· καὶ πάντες διὰ τῆς θαλάσσης διηλθόν· καὶ πάντες εἰς τὸν Μωϋσῆν ἐβαπτίσαντο ἐν τῇ νεφέλῃ καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ βρώμα πνευματικὸν ἔφαγον· καὶ πάντες τὸ αὐτὸ πόμα πνευματικὸν ἔπιον· ἔπιον γὰρ ἐκ πνευματικῆς ἀκολουθούσης πέτρας· ἡ δὲ πέτρα ἦν ὁ Χριστός.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

Ἐξηρεύξατο ἡ καρδία μου λόγον ἀγαθόν.

Στίχ. Ὁραῖος κάλλει παρὰ τοὺς υἱοὺς τῶν ἀνθρώπων.

✠ 6. ΤΑ ΑΓΙΑ ΘΕΟΦΑΝΙΑ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ ΚΑΙ ΘΕΟΦΑΝΙΑ
ΚΑΙ ΣΩΤΗΡΟΣ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΕΝ Τῇ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ.

Τὰ παρόντα Ἀντίφωνα.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος Β'.

Στίχ. Α'. Εἰς ἐξόδῳ Ἰσραὴλ ἐξ Αἰγύπτου, οἴκου Ἰακώβ
ἐκ λαοῦ βαρβάρου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Β'. Ἡ θάλασσα εἶδε καὶ ἔφυγεν, ὁ Ἰορδάνης
στράφη εἰς τὰ ὀπίσω.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Στίχ. Γ'. Τί σοί ἐστι θάλασσα ὅτι ἔφυγες, καὶ σὺ
θάλην ὅτι ἐστράφης εἰς τὰ ὀπίσω;

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος ὁ αὐτός.

ψ. Α'. Ἠγάπησα ὅτι εἰσακούσεται Κύριος τῆς φωνῆς τῆς δεήσεώς μου.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

ψ. Β'. Θλίψιν καὶ ὀδύνην εὗρον, καὶ τὸ ὄνομα Κυρίου ἐπεκαλεσάμην.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

ψ. Γ'. Εὐαρεστήσω ἐνώπιον Κυρίου, ἐν χώρᾳ ζώντων.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν Ἰορδάνῃ ὑπὸ Ἰωάννου βαπτισθεῖς.

Δόξα, καὶ νῦν.

Ο' Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ.

Ἀντίφωνον Γ'. Ἦχος Δ'.

ψ. Α'. Εἵχομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ ὅτι ἁγαθός.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ψ. Β'. Εἰπάτω δὴ οἶκος Ἀαρὼν ὅτι ἁγαθός.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

ψ. Γ'. Εἰπάτωσαν δὴ πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν Κύριον.

Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

σοδικ. Εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν.

πολυτ. Ἐν Ἰορδάνῃ βαπτιζομένου σου Κύριε.

αὐτάκ. Ἐπεφάνης σήμερον τῇ οἰκουμένῃ.

τι τοῦ Τρισαγ. Ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

λογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

ψ. Εἵχομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἁγαθός.

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἔκνον Τίτε, ἐπεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ ἡ σωτήριος

ἐστὶν ἀνθρώποις, παιδεύουσα ἡμᾶς, ἵνα ἁγνησάμενοι

Καθ
Β'. 1

τὴν ἀσέβειαν καὶ τὰς κοσμικὰς ἐπι-
καὶ δικαίως καὶ εὐσεβῶς ζήσωμεν
προσδεχόμενοι τὴν μακαρίαν ἐλπίδα
τῆς δόξης τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ σω-
Χριστοῦ. Ὃς ἔδωκεν ἑαυτὸν ὑπὲρ ἡ-
ταὶ ἡμᾶς ἀπὸ πάσης ἀνομίας, καὶ
λαὸν περιούσιον, ζηλωτὴν καλῶν ἔργων
στότης καὶ ἡ φιλανθρωπία ἐπεφάνη
Θεοῦ, οὐκ ἐξ ἔργων τῶν ἐν δικαιοσυ-
ῆμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν αὐτοῦ ἔλεον
λουτρῶ παλιγγενεσίας, καὶ ἀνακα-
ἀγίῃ, οὗ ἐξέχεεν ἐφ' ἡμᾶς πλουσίως
τοῦ σωτῆρος ἡμῶν, ἵνα δικαιωθέντε-
τι, κληρονόμοι γενώμεθα κατ' ἐλπί-

Καθ.
Γ. 4

Ἀλληλουϊα, Ἦχος

Εὐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοὶ Θεοῦ.

Στίχ. Φωνὴ Κυρίου ἐπὶ τῶν ὑδάτων

Κοινωνικόν.

Επεφάνη ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ἡ σω-
θρώποις.

✠ 7. Ἡ Σύναξις τοῦ τιμίου καὶ
Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου

Προκείμενον, Ἦχος Β

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Εν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἐγένετο ἐν

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Παρχσι. τῆς

ἔσεων, σελ. 51.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευκευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Πο

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

αυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

τίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι.

0. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου Νύσσης.

Ζήτηι τὸν Ἀποστ. τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

1. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Θεοδοσίου τοῦ Κοινοβιαρχου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ἴμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ 18. τοῦ παρόντος μηνός.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

τίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Τῷ ΣΑΒΒΑΤῳ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦῶΤΑ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

ὑφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι.

τίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι.

Ἰδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Β'.

μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

τίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν.

✠ ΤΗ ΚΥΡΙΑΚῃ ΜΕΤΑ ΤΑ ΦΩΤΑ. ✠

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Γένοιτο Κύριε τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς.

Στίχ. Ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι ἐν Κυρίῳ.

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα

κεφ.
Δ'. 7.
Ραλμ.
32'. 19

Ἀδελφοί, ἐνὶ ἐκάστῳ ἡμῶν ἐδόξη ἡ χάρις κατὰ μέτρον τῆς δωρεᾶς τοῦ Χριστοῦ. Διὸ λέγει: « Ἀναβὰς εἰς ὕψος, ἡχμαλώτευσεν αἰχμαλωσίαν, καὶ ἔδωκε ματα τοῖς ἀνθρώποις ». Τὸ δὲ ἀνέβη, τί ἐστίν, εἰ ὅτι καὶ κατέβη πρῶτον εἰς τὰ κατώτερα μέρη τῆς γῆς. Οὗ καταβάς, αὐτός ἐστι καὶ ὁ ἀναβάς ὑπεράνω πάντων τῶν οὐρανῶν, ἵνα πληρώσῃ τὰ πάντα. Καὶ αὐτὸς ἔδωκε τοὺς μὲν Ἀποστόλους, τοὺς δὲ Προφήτας, τοὺς δὲ Εὐαγγελιστάς, τοὺς δὲ Ποιμένας καὶ Διδασκάλους, πρὸς τὸν καταρτισμὸν τῶν Ἀγίων, εἰς ἔργον διακονίαν, εἰς οἰκοδομὴν τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, μέχρι καθιερῶμεν οἱ πάντες εἰς τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως, καὶ τῆς ἐπιγνώσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, εἰς ἄνδρα τέλει, εἰς μέτρον ἡλικίας τοῦ πληρώματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Α'.

Τὰ ἔλεή σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄσομαι.

Στίχ. Ὅτι εἶπας: Εἰς τὸν αἰῶνα ἔλεος οἰκοδομηθήσεται.

14. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν τῶν ἐν Σελ. 2
καὶ Ῥαϊζῶ ἀναιρεθέντων.

Ἀδελφοί, ἀναμνησθήσεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτει τῆτον τῷ Σαβ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστ. σελ. 2

15. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παύλου
Θηβαίου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Καλυβίτου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 2

16. Ἡ προσκύνησις τῆς τιμίας ἀλύσεως τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου.

αὐτ' ἐνεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαβ. τῆς Δ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 38.
17. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου τοῦ
μεγάλου.

Προκείμενον, Ὑψος Βαρύς.

ἴμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.
τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;
ἄδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 6. Δεκεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ὑψος πλ. Β'.

κακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

τίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

18. Μνήμη τῶν ἐν Ἀγίοις Πατέρων ἡμῶν καὶ Ἀρ-
χιεπισκόπων Ἀλεξανδρείας, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου.

Προκείμενον, Ὑψος Δ'.

ὑλογητὸς εἶ Κύριε ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν.

τίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ἄδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ὑμῶν, οἳ τινες ^{Κεφ}
ἄλησαν ὑμῖν τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ ὥν ἀναστρωροῦντες ^{ΙΓ'.}
τὴν ἐκβασιν τῆς ἀναστροφῆς, μιμεῖσθε τὴν πίστιν.
ὅτι Χριστὸς χθὲς καὶ σήμερον ὁ αὐτός, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας. Διδαχαῖς ποικίλαις καὶ ξέναις μὴ περιφέρεσθε.
ἀλὸν γὰρ χάριτι βεβαιουῖσθαι τὴν καρδίαν, οὐ βρω-
σιν, ἐν οἷς οὐκ ὠφελήθησαν οἱ περιπατήσαντες. Ἐ-
ομεν θυσιαστήριον, ἐξ οὗ φαγεῖν οὐκ ἔχουσιν ἐξουσίαν
τῇ σκηνῇ λατρεύοντες. Ὃν γὰρ εἰσφέρεται ζῶων τὸ ^{Ἀντί-}
μα περὶ ἁμαρτίας εἰς τὰ ἅγια διὰ τοῦ ἀρχιερέως, ^{Ιδ'.}
οὕτων τὰ σώματα κατακαίεται ἔξω τῆς παρεμβολῆς.
καὶ καὶ Ἰησοῦς, ἵνα ἁγιασθῇ διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος τὸν
αἶον. ἔξω τῆς πύλης ἐπαΐει. Τοίνυν ἔξεργώμεθα πρὸς

αὐτὸν ἔξω τῆς παρεμβολῆς, τὸν ὀνειδισμόν αὐτοῦ ὀνείδροντες. Οὐ γὰρ ἔχομεν ὥδε μένουσαν πόλιν, ἀλλὰ τὴν μέλλουσαν ἐπιζητοῦμεν. Δι' αὐτοῦ οὖν ἀναφέρωμεν θυσίαν αἰνέσεως διαπαντός τῷ Θεῷ, τουτέστι καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων τῷ ὀνόματι αὐτοῦ. Τῆς δὲ ποιῆσας καὶ κοινωνίας μὴ ἐπιλανθάνεσθαι· τοιαύτη γὰρ θυσία εὐαρεστεῖται ὁ Θεός.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὶν ἡμῶν ἠκούσαμεν.

Στ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ.

19. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζῆτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῇ ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

✠ 20. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Εὐθυμίου τοῦ μεγάλου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Στίχ. Ἀσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτόυς φῶς λάμψαι.

Ζῆτει αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ θελήσει σφοδρά.

21. Μνήμη τῆς Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ ὁμολογητοῦ.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων.

Ἀδελφοί, γινώσκωμεν ὑμᾶς βούλομαι.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστ. τῇ Τετάρτῃ τῆς ΙΘ'. Ἐβδ. σελ.

22. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Τιμοθέου, καὶ

Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Ἀναστασίου τοῦ Πέρσου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Ἦχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

ὁ Τιμόθεον Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐκκλ. Τιμόθεε, χάριν ἔχω τῷ Θεῷ, ὃ λατρεύω ἀπὸ ^{Κεφ.} ^{Α'.} ^{...}
 γόνων ἐν καθαρᾷ συνειδήσει, ὡς ἀδιάλειπτον ἔχω τὴν
 αἰσθῆσιν ἐν ταῖς δεήσεσίν μου νυκτὸς καὶ ἡμέρας·
 ποθῶν σε ἰδεῖν, μεμνημένος σου τῶν θαυμάτων, ἵνα
 ὡς πληρωθῶ, ὑπόμνησιν λαμβάνων τῆς ἐν σοὶ ἀνυ-
 κλίτου πίστεως, ἣτις ἐνώκησε πρῶτον ἐν τῇ μάμμη
 Λωΐδι καὶ τῇ μητρί σου Εὐνόῃ· πέπεισμαι δὲ ὅτι
 ἐν σοί. Δι' ἣν αἰτίαν ἀναμιμνήσκω σε ἀναζωπυρεῖν
 τὸ χάρισμα τοῦ Θεοῦ, ὅ ἐστιν ἐν σοὶ διὰ τῆς ἐπιτίθεσεως
 τῶν χειρῶν μου. Οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεὸς πνεῦμα
 φόβου, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ.
 οὐκ ἐπαισχυνθήσῃς τὸ μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν,
 ἀλλὰ ἐμὲ τὸν δέσμιον αὐτοῦ· ἀλλὰ συγκακοπάθησον
 ἐν τῇ εὐαγγελίᾳ κατὰ δύναμιν Θεοῦ τοῦ σώσαντος ἡμᾶς.
 Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ὁμολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Ἦχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Κλήμεντος Ἀγκύ-
 ρας καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Ἀγαθαγγέλου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 24. Νοεμβρίου.

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ξένης.

Ἐλφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

25. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Γρηγορίου,
 Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν.

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη.

Ἀδελφοί, τοιοῦτος ἡμῖν ἔπρεπεν ἀρχιερέυς.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 13. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Β'.

Προσέχετε λαὸς μου τῷ νόμῳ μου.

Στίχ. Ἀνοίξω ἐν παραβολαῖς τὸ στόμα μου.

✠ 27. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ

Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. Νοεμβρίου.

28. Μνήμη τῆς Ὁσίας Πατρὸς ἡμῶν Ἐφραίμ τοῦ Σύρου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 263.

29. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τοῦ Ἁγίου

Ἱερομάρτυρος Ἰγνατίου τοῦ Νεοφύτου.

Ἀδελφοί, ἀναμνησθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ'. Ἐβδομοῦ

τῶν Νηστείων, σελ. 264.

✠ 30. Μνήμη τῶν ἐν Ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, καὶ ὁσίων

μενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τῆς Μεγάλου, Γρηγορίου

τοῦ Θεολόγου, καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἀδελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 18. τοῦ παρόντος.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

31. Μνήμη τῶν Ἁγίων θαυματουργῶν Ἀναργ.

Κύρου καὶ Ἰωάννου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 1. Νοεμβρίου.

ΜΗΝ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Τρύφωνος.

Προκείμενον, Ὕμνος Δ'.

Ὁ Ἅγιος τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Ἐν Ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ὕμνος Δ'.

καὶ ὡς φοῖνιξ ἀνθίσσει.

Ἐν Περφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

2. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Προκείμενον, Ὕμνος Γ'.

καὶ λύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτῆς.

πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, χωρὶς πάσης ἀντιλογίας, τὸ ἔλαττον ὑπὸ Κεφ. Ζ'. 7

ὑμῶν κρείττονος εὐλογεῖται. Καὶ ὥδε μὲν δεκάτας ἀπο-

κρίνοντες ἄνθρωποι λαμβάνουσιν· ἐκεῖ δὲ μαρτυροῦ-

μενος ὅτι ζῇ. Καὶ, ὡς ἔπος εἰπεῖν, διὰ Ἀβραάμ καὶ Γέν. 14'. 14

αὐτοῦ ὁ δεκάτας λαμβάνων δεδεκάτωται. Ἐτι γὰρ ἐν

ὁσφύϊ τοῦ πατρὸς ἦν, ὅτε συνήτησεν αὐτῷ ὁ Μελ-

χισεδέκ. Εἰ μὲν οὖν τελείωσις διὰ τῆς Λευϊτικῆς ἱερω-

νυκτὸς ἦν (ὁ λαὸς γὰρ ἐπ' αὐτῇ νενομοθέτητο), τίς ἔτι

ῥεία, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ ἕτερον ἀνίστασθαι

ῥεία, καὶ οὐ κατὰ τὴν τάξιν Ἀαρὼν λέγεσθαι. Μετα-

δεμένης γὰρ τῆς ἱερωσύνης, ἐξ ἀνάγκης καὶ νόμου

ἐτάδεσις γίνεται. Ἐφ' ὃν γὰρ λέγεται ταῦτα, φυλῆς

ἱερέας μετέσχηκεν, ἀφ' ἧς οὐδεὶς προσέσχηκε τῷ Δα-

βίδῳ. Πρόδηλον γὰρ, ὅτι ἐξ Ἰουδα ἀνατέταλκεν Ἠσαϊ 14'. 3

ὁ Κύριος ἡμῶν· εἰς ἣν φυλὴν οὐδέν περὶ ἱερωσύνης ἐλάλησε. Καὶ περισσότερον ἔτι κατὰδὲλόν κατὰ τὴν ὁμοιότητα Μελχισεδέκ ἀνίσταται ἱερός, ὅς οὐ κατὰ νόμον ἐντολῆς σαρκικῆς γέγονε

Κιθ.
Θ.

~~κατὰ δυνάμιν ζωῆς ἀκαταλύτου. Μαρτυρεῖ γάρ~~
σύ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκαλύψιν ἐθνῶν.

3. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσαίκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ἀδελφοί, Χριστὸς παραγενόμενος.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ Ε'. Κυρ. τῶν Νηστειῶν, σελ. 183.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Βαρύς.

Φῶς ἀνέτειλε τῷ δικαίῳ.

Στίχ. Ἐσκόρπισεν, ἔδωκε τοῖς πένησιν.

8. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδοῦ

Στρατηλάτου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΓ'. Κυριακῇ, σελ. 183.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἐνέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοὺς.

Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Νικηφόρου.

Προκείμενον τὸ ἀνωτέρω, καὶ Ἀπόστ.

τοῦ ἁγίου Πνεύματος, σελ. 66.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμ

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Οκτωβρίου.

11. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου

ἐλφοί, ἔχοντες ἀρχιερέα μέγαν. ἑνετρεπόμεθα.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Γ'. Κυριακῇ τῶν Νηστ. τῶν πνευ-
Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ὁνησίμου. ἡμέρας,

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 22. Νοεμβρίου. ὑμ-

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ
Τύρωνος.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἦχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

δικαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἦχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, Ἐ-
πισκόπου Σμύρνης.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

δικαιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

Ἦχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ Κυριακῇ μετὰ τὰ Φῶτα.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Ἦχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

Μνήμη τῆς πρώτης καὶ δευτέρας εὐρέσεως τῆς
τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Ἐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Ἦχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

ἐλφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ σκοτὸς φῶς λάμψαι.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΙΕ'. Κυριακῇ, σελ. 145.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

δικαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἦχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

ἡμῶν πατέρας εἶχομεν παιδευτοὺς καὶ ἐνετρεπόμεθα·
 πολλῶ μᾶλλον ὑποταγησόμεθα τῷ Πατρὶ τῶν πνευ-
 μάτων, καὶ ζήσομεν; Οἱ μὲν γὰρ πρὸς ὀλίγας ἡμέρας,
 κατὰ τὸ δοκοῦν αὐτοῖς, ἐπαίδευσαν· ὁ δὲ ἐπὶ τὸ συμ-
 ἔρον, εἰς τὸ μεταλαβεῖν τῆς ἀγιότητος αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

τίχ. Ὅτι ἐδοκίμασας ἡμᾶς ὁ Θεός.

25. Ὁ Εὐαγγελισμὸς τῆς ὑπεραγίας Δεσποίνης
 ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

ἐγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

τίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης
 αὐτοῦ.

ἑλθοῖ, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι.

Ζήτηι αὐτόν ἐν τῇ 5. Ὁρα τῆς μεγ. Παρ. σελ. 274.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Β'.

καταβήσεται ὡς ὑετὸς ἐπὶ πόκον, καὶ ὡσεὶ σταγῶν
 ἡ στάζουσα ἐπὶ τὴν γῆν.

τίχ. Ἔσται τὸ ὄνομα αὐτοῦ εὐλογημένον εἰς τοὺς
 αἰῶνας.

Κοινωνικόν.

ἤξελεξάτο Κύριος τὴν Σιών, ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κα-
 τοικίαν ἑαυτῷ.

6. Ἡ σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 8. Νοεμβρίου.

0. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ
 συγγραφέως τῆς Κλίμακος.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ἱμῖος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ ὁσίου αὐτοῦ.

τίχ. Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων;

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἑβδ. σελ. 20

Ἀλληλουϊά, Ἦχος Δ'.

Εἰκέραξαν αἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκασεν αὐτῶν
Στίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

ΜΗΝ ΑΠΡΙΛΙΟΣ.

1. Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἑβδομ. σελ. 14

Ἀλληλουϊά, Ἦχος Δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

✠ 23. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν, ἐπέβαλεν Ἡρώδης.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς Δ'. Ἑβδ. τῶν Πράξ. σελ. 3

Ἀλληλουϊά, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

✠ 25. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου καὶ Εὐαγγελιστοῦ Μάρκου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγούνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ταπεινώσῃτε ὑπὸ τὴν κραταίαν χεῖρα τοῦ Θεοῦ, ἵνα ὑμᾶς ὑψώσῃ ἐν καιρῷ. Πᾶσαν τὴν μέριμναν ὑμῶν ἐπιρρίψαντες ἐπ' αὐτόν, ὅτι αὐτῷ μέλει περὶ ὑμῶν. Νήψατε, γρηγορήσατε, ὅτι ὁ ἀντίδικος ὑμῶν Διάβολος, ὡς λέων ὠρυόμενος, περιπατεῖ, ζητῶν τίνα καὶ ἀποκτενέῃ. Ὁ ἀντίστητε στερεοὶ τῇ πίστει, εἰδότες τὰς ἐπιτελείαις τῶν πασημάτων τῇ ἐν κόσμῳ ὑμῶν ἀδελφότητι ἐκτελεῖσθαι. Ὁ δὲ Θεὸς πάσης χάριτος, ὁ καλέσας ὑμᾶς εἰς τὴν αἰώνιον αὐτοῦ δόξαν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, ἡμῶν πασιόντας, αὐτὸς καταρτίσαι ὑμᾶς, στηρίξαι, στενωπώσει, στεφανώσῃ. Αὐτῷ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Διὰ Σιλουανοῦ τοῦ πιστοῦ ἀδελφοῦ (ὡς λογίζομαι) δι' ὀλίγων γραμμῶν, παρακαλῶν καὶ ἐπιμαρτυρῶν ταύτην εἶναι τὴν ἀληθινὴν χάριν τοῦ Θεοῦ, εἰς ἣν ἐστήκατε. Ἀσπάζεταιται ὑμᾶς ἡ ἐν Βαβυλῶνι συνεκλεκτή, καὶ Μάρκος ὁ υἱός μου. Ἀσπάζεσθαι ἀλλήλους ἐν φιλήματι ἀγάπης. Εἰρήνη ὑμῖν πᾶσι τοῖς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

ὁμομολογήσονται οὐρανοὶ τὰς δυνάμεις σου.

τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

9. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων Ἰάκωβου καὶ Σωσιπάτρου.

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Ἰακώβου, ἀδελφοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Α' δελφ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.
 Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.
 Κατ' ἐκείνον τὸν καιρόν.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαβ. τῆς Δ'. Ἐβδ. τῶν Πράξ. σελ. 3.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Εὐομολογήσονται οὐρανοὶ τὰ θαυμασιά σου.
 Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

ΜΗΝ ΜΑΓ' Ο Σ.

1. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἰερεμίου.

Α' δελφοί, ὑμεῖς μιμηταί.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Παρασκ. τῆς ΚΓ'. Ἐβδ. σελ. 18.

✠ 2. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ
 Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀθανασίου τοῦ μεγάλου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.
 Στίχ. Ὅτι δίκαιος εἶ ἐπὶ πᾶσιν, οἷς ἐποίησας ἡμῖν.
 Α' δελφοί, μνημονεύετε τῶν ἡγουμένων ἡμῶν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 18. Ἰανουαρίου.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην.

Στίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών.

7. Ἀνάμνησις τοῦ ἐν οὐρανῷ φανέντος σημείου
 Σταυροῦ ἐν τῇ πόλει Ἱερουσαλήμ.

Προκείμενον, Ἦχος Α'.

Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστ. τῇ 21. τοῦ παρόντος.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

Ἰνῆσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ἧς ἐκτίσω ἀπ' ἀρχῆς.
τίχ. Ὁ δὲ θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν πρὸ αἰώνων.

* 8. Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου καὶ
Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

οὕτως πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φειόγγοις αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Καθολικῆς Α'. Ἐπιστολῆς Ἰωάννου τὸ Ἀνάγνωσμα.

ὅτι ἡν ἀπ' ἀρχῆς, ὃ ἀκηκόαμεν, ὃ ἑώρακάμεν τοῖς
φθιλλοῖς ἡμῶν, ὃ ἐνεσάσαμεθα, καὶ αἱ χεῖρες ἡμῶν
ψηλάφισαν περὶ τοῦ λόγου τῆς ζωῆς (καὶ ἡ ζωὴ ἐ-
φανερώθη, καὶ ἑώρακάμεν, καὶ μαρτυροῦμεν, καὶ ἀ-
παγγέλλομεν ὑμῖν τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἥτις ἦν πρὸς
τὸν Πατέρα, καὶ ἐφανερώθη ἡμῖν), ὃ ἑώρακάμεν καὶ
ἀκηκόαμεν, ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ἵνα καὶ ὑμεῖς κοινωνί-
αν ἔχητε μεθ' ἡμῶν· καὶ ἡ κοινωνία δὲ ἡ ἡμετέρα με-
τὰ τοῦ Πατρὸς καὶ μετὰ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ Ἰησοῦ Χρι-
στοῦ. Καὶ ταῦτα γράφομεν ὑμῖν, ἵνα ἡ χαρὰ ὑμῶν ᾗ
τεπληρωμένη. Καὶ αὕτη ἐστὶν ἡ ἐπαγγελία, ἣν ἀκη-
κόαμεν ἀπ' αὐτοῦ, καὶ ἀπαγγέλλομεν ὑμῖν, ὅτι ὁ Θεὸς
φῶς ἐστὶ, καὶ σκότης ἐν αὐτῷ οὐκ ἔστι οὐδεμία. Ἐάν
ἔπωμεν ὅτι κοινωνίαν ἔχομεν μετ' αὐτοῦ, καὶ ἐν τῷ
σκοτεινῷ περιπατῶμεν, ψευδόμεθα καὶ οὐ ποιοῦμεν τὴν
ἀλήθειαν· ἐάν δὲ ἐν τῷ φωτὶ περιπατῶμεν, ὡς αὐτός
ἐστὶν ἐν τῷ φωτὶ, κοινωνίαν ἔχομεν μετ' ἀλλήλων, καὶ
τὸ αἶμα Ἰησοῦ Χριστοῦ τοῦ Υἱοῦ αὐτοῦ καθαρίζει ἡ-
μᾶς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας.

Ἀλληλουΐα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Προφήτου Ἠσαΐου.
Ἀδελφοί, ὑμεῖς μιμηταί.

Ζήτει τοῦτον τῇ Παρασ. τῆς ΚΓ'. Ἐβδ. σελ. 182.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Σίμωνος τοῦ Ζηλωτοῦ.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτει τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

11. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Μωκίου.

Ἀδελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Τριακοστῇ Κυριακῇ, σελ. 219.

15. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Παχωμίου τοῦ

Μεγάλου, καὶ Ἀχιλλίου Ἐπισκόπου Λαρίσσης.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτει αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

20. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Θαλλελαίου.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

✠ 21. Μνήμη τῶν Ἁγίων μεγάλων Βασιλέων καὶ ἱε-
ποστόλων, Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Εἰν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Ἀγρίππας ὁ βασιλεὺς πρὸς
τὸν Παῦλον ἔφη: Ἐπιτρέπεταί σοι ὑπὲρ σεαυτοῦ λέγειν.
Τότε ὁ Παῦλος ἀπελογεῖτο, ἐκτείνας τὴν χεῖρα: « Ἰ-
δοὺ οἷς καὶ πορευόμενος εἰς τὴν Δαμασκὸν μετ' ἐξουσί-
ας καὶ ἐπιτροπῆς, τῆς παρὰ τῶν ἀρχιερέων, ἡμέρας μέσας
κατὰ τὴν ὁδὸν εἶδον, Βασιλεῦ, οὐρανόθεν ὑπὲρ τὴν λα-
μπρότητα τοῦ Ἥλιου, περιλάμψαν με φῶς, καὶ τοὺς σ-
τέροι ἐμοὶ πορευομένους. Πάντων δὲ καταπεσόντων ἡμῶν
ἐν τῇ γῇ, ἤκουσα φωνὴν λαλῆσαν πρὸς με, καὶ λέγε-
σαν τῇ Ἑβραϊδὶ διαλέκτῳ « Σαοῦλ, Σαοῦλ, τί με δι-
ώκεις; σκληρόν σοι πρὸς κέντρα λακτίζειν ». Ἐγὼ

ἵπον· Τίς εἶ, Κύριε; Ὁ δὲ εἶπεν « Ἐγὼ εἰμι Ἰησοῦς, ὃς σὺ διώκεις. Ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ ἑστῇθι ἐπὶ τοὺς πόδας σου· εἰς τοῦτο γὰρ ὥφνην σοι, προχειρίσασθαι ἐν ὑπηρεσίᾳ καὶ μάρτυρα, ὧν τε εἶδες, ὧν τε ὀφνηθήσονται σοι· ἐξαίρετός σε ἐκ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἐθνῶν, εἰς οὗς νῦν σε ἀποστέλλω ἀνοῖξαι ὀφθαλμούς αὐτῶν, ἵνα ἐπιστρέψωσι ἀπὸ σκοτῶν εἰς φῶς, καὶ τῆς ἐξουσίας τοῦ σατανᾶ ἐπὶ τὸν Θεόν, ἵνα λαβὼν αὐτοὺς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν, καὶ κληρὸν ἐν τοῖς ἡγιασμένοις, πείσῃ τῇ εἰς ἐμέ ». Ὡς οὖν, βασιλεῦ Ἀγρίππα, οὐκ ἐγενόμην ἀπειθής τῇ ἐναντίῳ ἑπτασίᾳ· ἀλλὰ τοῖς ἐν Δαμασκῷ πρῶτον καὶ ἐροσολύμοις, εἰς πᾶσάν τε χώραν τῆς Ἰουδαίας, καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἀπήγγελλον μετανοεῖν, καὶ ἐπιστρέφειν πρὸς τὸν Θεόν, ἅξια τῆς μετανοίας ἔργα πράσσοντας..

Ἀλληλουῖα. Ἦχος Α'.

Ψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου.

τίχ. Ἡ γὰρ χεὶρ μου συναντιλήφεται αὐτῷ.

4. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Συμεῶν, τοῦ ἐν τῷ Θαυμαστῷ ὄρει.

Ὁ δὲ δελφοί, ἐνδύσασθε ὡς ἐκλεκτοί.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Τριακοστῇ Κυριακῇ, σελ. 219.

5. Μνήμη τῆς τρίτης εὐρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου.

Ὁ δὲ δελφοί, ὁ Θεὸς ὁ εἰπών.

Ζήτει αὐτὸν τῇ ΙΕ' Κυριακῇ, σελ. 145.

6. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Κάρπου, ἑνὸς τῶν ἐβδόμηκοντα.

Ὁ δὲ δελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 119.

9. Μνήμη τῆς Ἁγίας Μάρτυρος Θεοδοσίας.

Ὁ δὲ δελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτει αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδ. σελ. 143.

ΜΗΝ ΙΟΥΝΙΟΣ.

2. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Νικηφόρου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ Ὁμολογητοῦ.
Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 5. Νοεμβρίου.

4. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Μητροφάνου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. Νοεμβρίου.

8. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς πλούσιος ὢν ἐν ἐλέει.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΚΓ'. Κυριακῇ, σελ. 183.

9. Μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κυρίλλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.
Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. Νοεμβρίου.

11. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, Βαρδοβλοχίου καὶ Βαρνάβα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, διασπαρέντες οἱ Ἀπόστολοι.
Ζήτηι αὐτὸν τῇ Ε'. Κυριακῇ, τῶν Πράξ. σελ. 3.

12. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν, Ὁνουφρίου καὶ Πέτρου τοῦ ἐν τῷ Ἀῶ.

Ἀδελφοί, ὅσοι πνεύματι Θεοῦ ἄγονται.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαββ. τῆς Ε'. Ἑβδ. σελ. 92.

14. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Ἐλισσαίου καὶ Ἀγίου Μεθοδίου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.
Τοῦ Προφήτου τὸν Ἀπόστολον ζήτηι τῇ 20. Ἰουλίου.
Τοῦ δὲ Ἱεράρχου τῇ 2. Ἰανουαρίου.

17. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Μανουὴλ, Σαββῆ καὶ Ἰσμαὴλ.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

19. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἰούδα συγγενεῖς τοῦ Κυρίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

ἡ πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

τίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

ἀνάγνωσι τοὺς δύο ὁμοῦ Ἀποστόλους τῆς Τρίτης καὶ τῆς Πέμπτης τῆς ΔΣ'. Ἐβδομ. σελ. 256 — 257.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

ἑξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμαστιά σου.

τίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων.

24. Τὸ Γενέθλιον τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

ὁ φρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

τίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

ἄδελφοί, νῦν ἐγγύτερον ἡμῶν ἢ σωτηρία.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῆς Τυροφάγου, σελ. 259.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α'.

ὁ λογιτὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ.

τίχ. Καὶ σὺ παιδίον Προφήτης Ὑψίστου κληθήσῃ.

25. Μνήμη τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Φεβρωνίας.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

τίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

ἄδελφοί, ἀναμνησθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηι αὐτὸν τῷ Σαβ. τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστ. σελ. 264.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

ἡ πομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

τίχ. Καὶ ἔστησεν ἐπὶ πέτραν τοὺς πόδας μου.

26. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Δαβίδ, τοῦ ἐν Θεσσαλονίκη.

Α'δελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος ἐστὶν ἀγάπη.

Ζήτει τῆτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἑβδομ. σ.

27. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Σαμουὴλ
Ξενοδόχου.

Α'δελφοί, ὁ σπείρων φειδομένως.

Ζήτει αὐτόν τῇ ΙΗ'. Κυριακῇ, σελ. 160.

28. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τῶν λειψάνων τῶν
Σαυματουργῶν Ἀναργύρων, Κυρίου καὶ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Τοῖς Ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν
Στίχ. Προωρώμην τὸν Κύριον ἐνώπιόν μου δια

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 17. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Ἴδου δὴ τί καλόν, ἢ τί τερπνόν;

✠ 29. Μνήμη τῶν Ἀγίων ἐνδόξων καὶ παν
Ἀποστόλων καὶ Πρωτοκορυφαίων, Πέτρου
Παύλου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνά

Κεφ. 1. 2. **Α**'δελφοί, ἐν ᾧ δ' ἂν τις τολμᾷ (ἐν ἀφροσύνῃ)
τολμῶ καί γώ. Ἑβραῖοί εἰσι; καί γώ. Ἰσραηλι
καί γώ. σπέρμα Ἀβραάμ εἰσι; καί γώ. διάκονοι
εἰσι; (παραφρονῶν λαλῶ) ὑπὲρ ἐγώ. ἐν κόπ
σοτέρως, ἐν πληγαῖς ὑπερβαλλόντως, ἐν φυλα
ρισσοτέρως, ἐν θανάτοις πολλάκις. Ὑπὸ Ἰουδα
τάκις τεσσαράκοντα παρὰ μίαν ἔλαβον. Τρεῖς
σίνην, ἅπαξ ἐλινιάσινην, τρεῖς ἐναυάγησα, νυ

τῷ βυθῷ πεπόνηκα. Ὀδοιπορίαις πολλάκις, κινδύ-
 νους ποταμῶν, κινδύνοις ληστῶν, κινδύνοις ἐκ γένους,
 κινδύνοις ἐξ ἐθνῶν, κινδύνοις ἐν πόλει, κινδύνοις ἐν ἐ-
 ρμιά, κινδύνοις ἐν θάλασσῃ, κινδύνοις ἐν ψευδοδέλ-
 τοις. Ἐν κόπῳ καὶ μόχθῳ, ἐν ἀγρυπνίαις πολλάκις,
 λιμῷ καὶ δίψει, ἐν νηστείαις πολλάκις, ἐν ψυχῇ καὶ
ἀνότητι. Χωρὶς τῶν παρεκτός, ἡ ἐπισύστασις μου ἡ
 ἡμέραν, ἡ ~~μέριμνα πασῶν τῶν ἐκκλησιῶν.~~ Τίς
 ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; Τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ
 σκανδαλίζομαι; Εἰ καυχᾶσθαι οἶ, τὰ τῆς ἀσθενείας
 καυχῆσομαι. Ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ τοῦ Κυρίου ἡμῶν
 τοῦ Χριστοῦ οἶδεν, ὁ ὢν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας,
 οὐ ψεύδομαι. Ἐν Δαμασκῷ ὁ ἐξουάρχης Ἀρέτα Κεφ.
Ο'. 27
 βασιλέως ἐφρούρει τὴν Δαμασκηνῶν πόλιν, πιά-
 με θείων· καὶ διὰ θυρίδος ἐν σαργάνῃ ἐχάλα-
 σεν διὰ τοῦ τείχους, καὶ ἐξέφυγον τοῖς χεῖρας αὐ-
 τοῦ. Καυχᾶσθαι δὴ οὐ συμφέρει μοι· ἐλεύσομαι γάρ Κεφ.
ΙΒ'. 1.
 ὁπτασίας καὶ ἀποκαλύψεις Κυρίου. Οἶδα ἄνθρω-
 πον ἐν Χριστῷ πρὸ ἐτῶν δεκατεσσάρων (εἴτε ἐν σώ-
 ματι, οὐκ οἶδα· εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος, οὐκ οἶδα,
 Θεὸς οἶδεν) ἀρπαγέντα τὸν τοιοῦτον ἕως τρίτου
 οὐρανοῦ. Καὶ οἶδα τὸν τοιοῦτον ἄνθρωπον (εἴτε ἐν
 σώματι, εἴτε ἐκτὸς τοῦ σώματος οὐκ οἶδα, ὁ Θεὸς
 οἶδεν), ὅτι ἠρπάγη εἰς τὸν Παράδεισον, καὶ ἤκουσεν
 ῥήματα ῥήματα, ἃ οὐκ ἐξὸν ἀνθρώπῳ λαλῆσαι. Ὑπὲρ
 τοιούτου καυχῆσομαι, ὑπὲρ δὲ ἑμαυτοῦ οὐ καυχῆ-
 σομαι, εἰ μὴ ἐν ταῖς ἀσθενείαις μου. Ἐάν γάρ θιγῶ
 καυχῆσασθαι, οὐκ ἔσομαι ἄφρων· ἀλήθειαν γὰρ ἐρῶ
 οἶδομαι δὲ, μή τις εἰς ἐμὲ λογίσηται ὑπὲρ ὃ βλέπει
 ἢ ἀκούει ἐξ ἐμοῦ. Καὶ τῇ ὑπερβολῇ τῶν ἀποκα-
 λυψεων ἵνα μὴ ὑπεραίρωμαι, ἐδόθη μοι σκόλοψ τῇ σαρ-
 κί, ἄγγελος Σατᾶν, ἵνα με κολαφίσῃ, ἵνα μὴ ὑπεραίρω-
 μαι. Ὑπὲρ τούτου τρίς τὸν Κύριον παρεκάλεσα, ἵνα
 προστῇ ἀπ' ἐμοῦ. Καὶ εἶρηκέ μοι: Ἀρκεῖ σοι ἡ χάρις

μου· ἡ γὰρ δύναμις μου ἐν ἀσθενείᾳ τελειοῦ-
στα οὖν μᾶλλον καυχῆσομαι ἐν ταῖς ἀσθενεί-
αις ἐπισκηνώσῃ ἐπ' ἐμέ ἡ δύναμις τοῦ Χριστοῦ.
Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰς θαυμασίας σου
ἐν τῷ Στίχῃ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξάζομενος ἐν βουλῇ Ἁγίᾳ.

✱ 30. Ἡ συναγωγὴ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων καὶ
ἀποστόλων τῶν δωδεκά.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.
Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους.
Ζήτηε αὐτὸν τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ.
Ἀλληλουῖα, ὡς ἀνωτέρω τῇ 29.

ΜΗΝ ΙΟΥΛΙΟΣ.

1. Μνήμη τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων, Κοσμά καὶ
Δαυίδ. Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 1. Νοεμβρίου.
2. Μνήμη τῆς καταθέσεως τῆς τιμίας εἰσόδου
Θεοτόκου. Ζήτηε τὸν Ἀπόστολον τῇ 24. Νοεμβρίου.
4. Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Ἀνδρέου
τῆς, τοῦ Ἱεροσολυμίτου. Ζήτηε τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σ.
8. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Προκίου
Τέκνον Τιμόθεε, πιστὸς ὁ λόγος. Ζήτηε τοῦτον τῇ ΑΒ'. Κυριακῇ, σελ. 25.
9. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἱερομάρτυρος Παγκράτιου
ἐν τῇ σινοπόλει Ταυρομενίας.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

αυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ.

Πίχ. Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾠσμα καινόν .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 13. Νοεμβρίου .

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α' .

ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην .

Πίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών .

1. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Εὐφημίας .

Ἀδελφοί, συνεργοῦντες παρακαλοῦμεν .

Ζήτηι τοῦτον τῇ 15. Κυριακῇ, σελ. 150 .

3. Ἡ Σύναξις τοῦ Ἀρχαγγέλου Γαβριὴλ .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 8. Νοεμβρίου .

✱ Τῇ ΚΤΡΙΑΚῇ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ . ✱

Εἰδήσεις .

Κατὰ τὴν 13. τοῦ παρόντος Μηνὸς, εἰ τύχοι ἐν Κυριακῇ, ἢ τῇ
πρώτῃ μετ' αὐτὴν ἐρχομένη ψάλλεται ἡ Ἀπολυθία τῶν Ἀγίων
Πατέρων, τῶν εἰς τὰς Ἑξ Οἰκουμένικας Συνόδους
συνηλθόντων, ἐν ᾗ ἀναγινώσκωμεν Ἀπόστολον, ὡς ἐπομένως .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ' .

Εὐφράνθητε ἐπὶ Κύριον, καὶ ἀγαλλιᾶσθε δίκαιοι .

Πίχ. Μακάριοι ὧν ἀφέθησαν αἱ ἀνομίαι .

Τέκνον Τίτε, πιστὸς ὁ λόγος .

Ζήτηι αὐτὸν μετὰ τὴν 11. τοῦ Ὀκτωβρίου .

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ' .

Ὁ Θεὸς ἐν τοῖς ὡσὲν ἡμῶν ἠκούσαμεν .

Πίχ. Ἐσωσας ἡμᾶς ἐκ τῶν θλιβόντων ἡμᾶς .

14. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Ἀκύλα .

Ἀδελφοί, ὁ Θεὸς ἡμᾶς τοὺς Ἀποστόλους .

Ζήτηι τοῦτον τῇ Δεκάτῃ Κυριακῇ, σελ. 149 .

15. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Κυρίως καὶ Ἰβλέττης .

Προκείμενον, Ήχος Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.
Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Α'.

^{κεφ.} **Α**δελφοί, ὅτε ἤμην νήπιος, ὡς νήπιος ἐλά-
^{11.} πιος ἐφρόνουν, ὡς νήπιος ἐλογιζόμην· ὅτε δὲ γ-
κατήργηκα τὰ τοῦ νηπίου. Βλέπομεν γάρ
πτερν ἐν αἰνίγματι, τότε δὲ πρόσωπον πρὸς
ἄρτι γινώσκω ἐκ μέρους, τότε δὲ ἐπιγνώσκω
καὶ ἐπεγνώσθην. Νυνὶ δὲ μένει πίστις, ἐλπίς,
^{16.} τὰ τρία ταῦτα· μεῖζων δὲ τούτων ἡ ἀγάπη
^{17.} τὴν ἀγάπην, ζηλοῦτε δὲ τὰ πνευματικά· μο-
προφητεύητε. Ὁ γὰρ λαλῶν γλῶσση, οὐκ
~~λαλεῖ, ἀλλὰ τῷ Θεῷ· οὐδεὶς γὰρ ἀκούει,~~
~~λαλεῖ μυστήρια.~~ Ὁ δὲ προφητεύων, ἀνθρώ-
οικοδομὴν καὶ παρακλήσιν καὶ παραμυθίαν
γλῶσση, ἑαυτὸν οἰκοδομεῖ· ὁ δὲ προφητεύων
σίαν οἰκοδομεῖ. Θέλω δὲ πάντας ὑμᾶς λα-
σαις, μᾶλλον δὲ ἵνα προφητεύητε· μεῖζων
^{18.} φητεύων, ἢ ὁ λαλῶν γλῶσσais, ἐκτὸς εἰ μήτις
ἵνα ἡ Ἐκκλησία οἰκοδομὴν λάβῃ.

Ἀλλήλουῖα, Ήχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν.
Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

17. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Μαρίας.
Αδελφοί, πρὸ τοῦ ἐλθεῖν τὴν πίστιν.

Ζήτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΙΕ'. Ἐβδ.

18. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Αἰμιλιαν.

Ζήτει τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμ.

✠ 20. Μνήμη τοῦ Ἀγίου ἐνδόξου Προφ. Ἰσαΐου
τοῦ Θεσβίτου.

Προκείμενον, Ήχος Δ'.

Ὁ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.
τίγ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου: Κάθου ἐκ δεξιῶν μου.
Καθολικῆς Ἐπιστολῆς Ἰακώβου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὑπόδειγμα λάβετε τῆς κακοπαθείας καὶ ^{Κεφ} ^{Ε'}
τῆς μακροθυμίας τοὺς Προφῆτας, οἱ ἐλάλησαν τὰ ὀνό-
ματι Κυρίου. Ἰδοὺ μακαρίζομεν τοὺς ὑπομένοντας. Τὴν
πομονὴν Ἰωβ ἠκούσατε, καὶ τὸ τέλος Κυρίου εἶδετε,
ὅτι πολυεύσπλαγγνός ἐστιν ὁ Κύριος καὶ οἰκτίρμων.
Ἐν παντὶ δέ, ἀδελφοί μου, μὴ ὀκνῆτε μήτε τὸν σῶ-
μα, μήτε τὴν γῆν, μήτε ἄλλον τινὰ ὄρκον· ἡμεῖς δὲ
ἐκ τῶν νεφελῶν τοῦ ναὶ, καὶ τοῦ οὐ, οὐ, ἵνα μὴ εἰς ὑπόκρισιν
ᾤκητε. Κακοπαθεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσευχέσθω· εὐθυ-
νῆτις; ψαλλέτω· ἀσπενεῖ τις ἐν ὑμῖν; προσκαλεσά-
σθω τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας, καὶ προσευξά-
σθωσαν ἐπ' αὐτόν, ἀλείψαντες αὐτὸν ἐλαίῳ, ἐν τῷ ὀνό-
ματι τοῦ Κυρίου. Καὶ ἡ εὐχὴ τῆς πίστεως σώσει τὸν
ἀμνησθέντα, καὶ ἐγερεῖ αὐτόν ὁ Κύριος· καὶ ἂν ἁμαρτίας
πεποιηκώς, ἀφεθήσεται αὐτῷ. Ἐξομολογεῖσθε ἀλ-
ληλοῖς τὰ παραπτώματα, καὶ εὐχεσθε ὑπὲρ ἀλλήλων
ὡς ἰασηθε· πολὺ ἰσχύει δέσπας δικαίου ἐνεργουμένη.
Ἰλίας ἄνθρωπος ἦν ὁμοιοπαθὴς ἡμῖν, καὶ προσευχῇ ^{Βασ.}
προσηύξατο τοῦ μὴ βρέξαι, καὶ οὐκ ἔβρεξεν ἐπὶ τῆς ^{ΙΖ'}
ἡμέρας ἐνιαυτοὺς τρεῖς, καὶ μῆνας ἕξ· καὶ πάλιν προσηύ- ^{Λουκ}
χάτο, καὶ ὁ οὐρανὸς ὑετὸν ἔδωκε, καὶ ἡ γῆ ἐβλάστησε ^{Δ'}
τὸν καρπὸν αὐτῆς. Ἀδελφοί, ἐάν τις ἐν ὑμῖν πλανηθῇ
ἐκ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐπιστρέψῃ τις αὐτόν, γνωσκέτω,
ὅτι ὁ ἐπιστρέψας ἁμαρτωλὸν ἐκ πλάνης ὁδὸς αὐτοῦ, σώ-
ζει ψυχὴν ἐκ θανάτου, καὶ καλύπτει πλῆθος ἁμαρτιῶν.

Ἀλληλουῖα, Ήχος Δ'.

Παύσῃς καὶ Ἀαρὼν ἐν ταῖς ἱερευσίαις αὐτοῦ.

Ἦ. Ἐκέλευσαν οἱ δίδυμοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσῆλκεν αὐτῶν.

21. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων, Συμεῶν τοῦ δι-
στον σαλοῦ, καὶ Ἰωάννου τοῦ συνασκητοῦ α

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

Ἀδελφοί, μηδεὶς ἑαυτὸν ἐξαπατάτω.

Ζήτηι τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς Σ'. Ἑβδομ. σε

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ μένει εἰς τὸν αἰῶνα

22. Μνήμη τῆς Ἀγίας μυροφόρου καὶ ἰσαπο-

Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, ἡ σφαγὶς τῆς ἐμῆς ἀποστολῆς.

Ζήτηι τοῦτον τῇ ΙΑ'. Κυριακῇ, σελ. 124.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

24. Μνήμη τῆς Ἀγίας Μεγαλομάρτυρος Χριστίνης

Ἀδελφοί, ἡμεῖς ὀφείλομεν εὐχαριστεῖν τῷ Θεῷ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΕ'. Ἑβδ. σελ

✠ 25. Ἡ Κοίμησις τῆς Ἀγίας Ἀννης Μητρὸς τῆς Θε

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 23. Σεπτεμβρίου

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Υπομένων ὑπέμεινα τὸν Κύριον.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

26. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Ἑρμολάου καὶ τῆς Ἀγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς .

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς .

Ὅλα ἀποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ πάντων ;

Ἕτίχ. Τὰς εὐχὰς μου τῷ Κυρίῳ ἀποδώσω .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῷ Σαββάτῳ πρὸ τῶν Φώτων, σελ. 324.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α' .

Οἱ ἱερεῖς σου Κύριε ἐνδύσονται δικαιοσύνην .

Ἕτίχ. Ὅτι ἐξελέξατο Κύριος τὴν Σιών .

27. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μεγαλομάρτυρος Παντελεήμονος .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου .

28. Μνήμη τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων καὶ Διακόνων, Προχόρου, Νικάνορος, Τίμωνος, καὶ Παρμενᾶ .

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ' .

Ὅτις πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ .

Ἕτίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ .

Ὅτι ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, πληθυνόντων τῶν μαθητῶν .

Ζήτηι τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Μυροφόρων, σελ. 24.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Α' .

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμάσιά σου .

Ἕτίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἀγίων .

29. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Καλλινίκου .

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου .

31. Μνήμη τοῦ Ἀγίου δικαίου Εὐδοκίμου .

Ἀδελφοί, ὅσοι Πνεύματι Θεοῦ ἄγονται .

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Ε'. Ἑβδ. σελ. 92.

ΜΗΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ.

1. Μνήμη τῶν Ἀγίων ἑπτὰ παίδων τῶν Μακκαβ
καὶ τοῦ διδασκάλου αὐτῶν Ἐλεαζάρου, καὶ τῆς
πρὸς αὐτῶν Σολομονῆς.

Ἀδελφοί, οἱ Ἅγιοι πάντες.

Ζήτει τοῦτον τῇ Κυριακῇ τῶν Ἀγίων Πάμπων, σελ.

2. Μνήμη τῆς ἀνακομιδῆς τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου
τομάρτυρος καὶ ἀρχιδιακόνου Στεφάνου.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, Στέφανος πλήρης πίστεως καὶ
δυνάμεως ἐποίει σημεῖα καὶ τέρατα ἐν τῷ λαῷ.

Ζήτει τοῦτον τῇ Δευτέρᾳ τῆς Γ'. Ἑβδομάδος.

Πράξεων, σελ. 25.

3. Μνήμη τῶν Ὁσίων Πατέρων ἡμῶν Ἰσαακίου,
μάτου, καὶ Φαύστου.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τοῦ Πνεύματος.

Ζήτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΚΖ'. Ἑβδ. σελ.

5. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Εὐσυγνίου.

Πέτρος Ἀπόστολος Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ζήτει τοῦτον τῇ Παρασκευῇ τῆς ΑΒ'. Ἑβδ. σελ.

- * 6. Ἡ Ἀγία Μεταμόρφωσις τοῦ Κυρίου καὶ
καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Προκείμενον, Ψαλμὸς Δ'.

Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου Κύριε, πάντα ἐν
ἐποίησας.

Στίχ. Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Καθολικῆς Β'. Ἐπιστολῆς Πέτρου τὸ Ἀνάγνωσμα

Κεφ.
10.

Ἀδελφοί, σπουδάσατε βεβαίαν ὑμῶν τὴν
καὶ ἐκλογὴν ποιῆσαι ταῦτα γὰρ ποιοῦντες

ταίσητέ ποτε. Οὕτω γάρ πλουσίως ἐπιχορηγήθησε-
 αι ὑμῖν ἡ ἐξοδος εἰς τὴν αἰώνιον βασιλείαν τοῦ Κυ-
 ρίου ἡμῶν καὶ Σωτῆρος Ἰησοῦ Χριστοῦ. Διό-φύκ ἀμε-
 λήσω ὑμᾶς· αἰεὶ ὑπομιμνήσκω περὶ τούτων, καὶ περ-
 εδότας καὶ ἐστηριγμένους ἐν τῇ παρούσῃ ἀληθείᾳ.
 ἰκαίον δὲ ἡγοῦμαι, ἐφ' ὅσον εἰμί ἐν τούτῳ τῷ σκη-
 νώματι, διεγείρειν ὑμᾶς ἐν ὑπομνήσει, εἰδὼς ὅτι τα-
 νή ἐστὶν ἡ ἀπόδεξις τοῦ σκηνώματός μου, καὶ οὕτως καὶ
 Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδήλωσέ μοι. Σπουδά-
 ω δὲ καὶ ἐκάστοτε ἔχειν ὑμᾶς μετὰ τὴν ἐμὴν ἐξοδον,
 τὴν ταύτων μνήμην ποιῆσαι. Οὐ γάρ σεσοφισμένοις
 ὑμῖν ἐξακολουθήσαντες, ἐγνωρίσαμεν ὑμῖν τὴν τοῦ
 Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ δύναμιν καὶ παρουσίαν,
 ἀλλ' ἐπόπται γενηθέντες τῆς ἐκείνου μεγαλειότητος.
 αὐτῶν γάρ παρὰ Θεοῦ Πατρὸς τιμὴν καὶ δόξαν, φω-
 ῆς ἐνεχθείσης αὐτῷ τοιαῦς δε ὑπὸ τῆς μεγαλοπρεποῦς
 δόξης: «Οὗτός ἐστιν ὁ Υἱός μου ὁ ἀγαπητός, εἰς ὃν
 γὰρ εὐδόκησα». Καὶ ταύτην τὴν φωνὴν ἡμεῖς ἠκού-
 αμεν ἐξ οὐρανοῦ ἐνεχθεῖσαν σὺν αὐτῷ ὄντες ἐν τῷ
 ρεῖ τῷ ἁγίῳ. Καὶ ἔχομεν βεβαιότερον τὸν προφητι-
 ὄν λόγον, ὃ καλῶς ποιεῖτε προσέχοντες, ὥς λύχνῳ
 αἰνῶντι ἐν αὐχμηρῷ τόπῳ, ἕως οὗ ἡμέρα διασπάσῃ,
 καὶ φωσφόρος ἀνατείλῃ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

οὐ εἰσιν οἱ οὐρανοὶ, καὶ σὴ ἐστὶν ἡ γῆ.

τίχ. Μακάριος ὁ λαὸς οὗ Κυρίου ὁ Θεὸς αὐτοῦ.

Κοινωνικόν.

ἐν τῷ φωτὶ τῆς δόξης τοῦ προσώπου σου, Κύριε, πο-
 ρευσόμεθα, καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀγαλλιασόμεθα εἰς
 τὸν αἰῶνα..

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ὁσιομάρτυρος Δομετίου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον, τῇ 15. Δεκεμβρίου.

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Ἀποστόλου Μαρτίου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ.

Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὑπέστρεψαν οἱ Ἀπόστολοι

Ζήτηι τοῦτο τῇ Δευτέρᾳ τῆς Διακαινησίμου, σελ. 12

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α'.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμασίά σου.

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ Ἁγίων.

10. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος καὶ Ἀρχιδιακόνου
Λαυρεντίου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 26. Ὀκτωβρίου.

11. Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Εὐπλου τῆς Διακόνου.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 2. Σεπτεμβρίου.

13. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου τοῦ Ὁ-
μολογητοῦ.

Ἀδελφοί, ἐνδυναμοῦσθε ἐν Κυρίῳ.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ ΚΖ'. Κυριακῇ, σελ. 203.

* 15. Ἡ Κοίμησις τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν
Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

Ἀδελφοί, τοῦτο φρονεῖσθε ἐν ὑμῖν.

Ζήτηι αὐτὸν τῇ 8. Σεπτεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀναπαυσίν σου.

Στίχ. Ὡμοσε Κύριος τῷ Δαβὶδ ἀλήθειαν.

16. Μνήμη τῆς ἐξ Ἐδέσσης ἀνακομιδῆς τοῦ ἁγίου μα-
ρτυρίου καὶ τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Διομήδους.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

ἢ ἀποστρέψης τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τοῦ παιδός σου.
 Ἑτίχ. Ἡ σωτηρία σου ὁ Θεὸς ἀντιλάβοιτό μου.

Ζῆτει τὸν Ἀπόστολον τῷ Σαββ. πρὸ τῶν Φώτων.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

οἱ πρέπει ὕμνος ὁ Θεός.

8. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Φλώρου καὶ Λαύρου.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Ἑτίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, νῦν χαίρω ἐν τοῖς παθήμασί μου.

Ζῆτει τοῦτον τῇ Πέμπτῃ τῆς ΚΑ'. Ἐβδ. σελ. 172.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν.

Ἑτίχ. Μακάριος ἀνὴρ ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον.

20. Μνήμη τοῦ Ἀγίου Προφήτου Σαμουὴλ.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἐν ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν τάξιν Μελχισεδέκ.

Ἑτίχ. Εἶπεν ὁ Κύριος τῷ Κυρίῳ μου.

Ἀδελφοί, μὴ παιδία γίνεσθε.

Ζῆτει τοῦτον τῷ Σαββ. τῆς ΙΖ'. Ἐβδ. σελ. 154.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος πλ. Δ'.

Μωϋσῆς καὶ Ἀαρὼν ἐν τοῖς ἱερεῦσιν αὐτοῦ.

Ἑτίχ. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν
 αὐτῶν.

25. Μνήμη τῆς ἐπανόδου τοῦ λειψάνου τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Βαρδοβλοχαίου καὶ τοῦ Ἀγίου Ἀποστόλου Τίτου.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος
Στίχ. Οἱ οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ

Πρὸς Τίτον Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ

κεφ.
1.

Παῦλος δοῦλος Θεοῦ, Ἀπόστολος δὲ
κατὰ πίστιν ἐκλεκτῶν Θεοῦ, καὶ ἐπίγ-
της κατ' εὐσέβειαν, ἐπ' ἐλπίδι ζωῆς αἰῶ-
λατο ὁ ἀψευδὴς Θεὸς πρὸ χρόνων αἰώνων
δὲ καιροῖς ἰδίους τὸν λόγον αὐτοῦ ἐν κη-
στεύθῃ ἐγὼ κατ' ἐπιταγὴν τοῦ σωτῆρος
Τίτῳ γνησίῳ τέκνῳ κατὰ κοινὴν πίστιν
εἰρήνη ἀπὸ Θεῖ Πατρὸς, καὶ Κυρίου Ἰη-
σωτῆρος ἡμῶν. Τάτου χάριν κατέλειπόν
τὰ λείποντα ἐπιδιορθώσης, καὶ καταστ-
πρεσβυτέρους, ὡς ἐγὼ σοι διευταξάμην
καὶ παρακάλει, καὶ ἔλεγγε μετὰ πάσας
εφ. δεῖς σε περιφρονεῖτω. Ὑπομίνησκε αὐ-
15. ἐξουσίαις ὑποτάσσεσθαι, πειθαρχεῖν,
ἀγαθὸν εἶναι, μηδένα βλάσφη-
εἶναι, ἐπεικεῖς, πᾶσαν ἐνδεικνυμένους
εφ. πάντας ἀνθρώπους. Ὅταν πέμψω Ἀρ-
2. Τυχικόν, σπουδασον ἐλθεῖν πρὸς με εἰς
γὰρ ἔκρινα παραχειμάσαι. Ζηνοῦν τὸν
πολλῶ σπουδαίως πρόπεμψον, ἵνα μὴ
Μανθανέτωσαν δὲ καὶ οἱ ἡμέτεροι καλῶ-
σθαι εἰς τὰς ἀναγκαίας χρεῖας, ἵνα με-
Ἀσπάζονται σε οἱ μετ' ἐμῇ πάντες. Ἀσπ-
τας ἡμᾶς ἐν πίσει. Ἡ χάρις μετὰ πάντων

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Α.

Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ θαυμά-

Στίχ. Ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βο-

26. Μνήμη τῶν Ἀγίων Μαρτύρων, Ἀδριανοῦ καὶ Ναταλίας.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Ἀδελφοί, ἀναμνησθεσθε τὰς πρότερον ἡμέρας.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαββάτῳ τῆς Γ'. Ἐβδ. τῶν Νηστεϊῶν, σελ. 264.

Ἀλληλουϊα, Ἦχος Δ'.

Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι, καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν.

Στίχ. Πολλαὶ αἱ θλίψεις τῶν δικαίων.

27. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ποιμένος.

Ἀδελφοί, ὁ καρπὸς τὸ Πνεῦματός ἐστιν ἀγάπη.

Ζήτηι τοῦτον τῷ Σαβ. τῆς ΚΖ'. Ἐβδ. σελ. 203.

28. Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μωϋσέως τοῦ Αἰθίοπος.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον, ὡς ἀνωτέρω.

✠ 29. Ἡ ἀποτομή τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Ἀγίου καὶ ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου, καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Προκείμενον, Ἦχος Βαρύς.

Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου.

Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ὡς ἐπλήρου ὁ Ἰωάννης τὸν ἱερόν, ἔλεγε: Τίνα με ὑπονοεῖτε εἶναι; οὐκ εἰμὶ ἐγώ, ἀλλ' ἰδοὺ ἔρχεται μετ' ἐμέ, οὗ οὐκ εἰμὶ ἄξιος τὸ ὑπόδημα τῶν ποδῶν λῦσαι. Ἄνδρες ἀδελφοὶ υἱοὶ γένου

Ἀβραάμ, καὶ οἱ ἐν ὑμῖν φοβούμενοι τὸν Θεόν, ὑμῖν λόγος τῆς σωτηρίας ταύτης ἀπεστάλη. Οἱ γὰρ κατὰ κοῦντες ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οἱ ἄρχοντες αὐτῶν, τοῦτ' ἀγνοήσαντες, καὶ ταῖς φωναῖς τῶν Προφητῶν, ταῖς κατὰ πᾶν Σάββατον ἀναγινωσκομένας, κρίναντες, ἐπλήρωσαν· καὶ μηδεμίαν αἰτίαν θανάτου εὐρόντες, ᾐτήσαντο Πιλάτον ἀναιρεθῆναι αὐτόν. Ὡς δὲ ἐτέλεσαν ἅπαντα τὰ περὶ αὐτοῦ γεγραμμένα, καθελόντες ἀπὸ τοῦ σταυροῦ, ἐθήκαν εἰς μνημεῖον. Ὁ δὲ Θεὸς ἤγειρεν αὐτὸν ἐκ νεκρῶν. Ὅς ὥφθη ἐπὶ ἡμέρας πλείους τοῖς συναγαγμένοις αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας εἰς Ἱερουσαλὴμ. Τινὲς εἰσι μάρτυρες αὐτοῦ πρὸς τὸν λαόν. Καὶ ἡμεῖς εὐαγγελιζόμεθα τὴν πρὸς τοὺς πατέρας ἐπαγγελίαν γενομένην, ὅτι ταύτην ὁ Θεὸς ἐκπεπλήρωκε τὰ τέκνοις αὐτῶν ἡμῖν, ἀναστήσας Ἰησοῦν.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ. Πευτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

34. Μνήμη τῆς Καταθέσεως τῆς τιμίας ζωῆς τῆς περαγίας Θεοτόκου.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δοῦλῃς αὐτοῦ.

Ζήτηι τὸν Ἀπόστολον τῇ 24. Νοεμβρίου.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Ἀνάστηθι Κύριε εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου.

Στίχ. Ἀκουσον θύγατερ, καὶ ἴδε.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΛΟΓΙΟΥ.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΙ

ΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΥΣ ΤΕΛΕΤΑΣ.

ΕΙΣ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΝΑΟΥ.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.

τίχ. Κύριος ὑπερασπιστής τῆς ζωῆς μου.

Πρὸς Ἑβραίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ ἀγιάζων καὶ οἱ ἀγιαζόμενοι ἐξ ἑνὸς ^{Κεφ} πάντες. Δι' ἣν αἰτίαν οὐκ ἐπαισχύνεται ἀδελφούς αὐ- ^{Β'.} τοὺς καλεῖν, λέγων: Ἀπαγγελῶ τὸ ὄνομά σου τοῖς ἀδελφοῖς μου, ἐν μέσῳ ἐκκλησίας ὑμνήσω σε. Καὶ πάλιν: Ἐγὼ ἔσομαι πεποιοῦς ἐπ' αὐτῷ. Καὶ πάλιν: Ἴδου ἐγὼ καὶ τὰ παιδιά, ἃ μοι ἔδωκεν ὁ Θεός ». Ἐπεὶ οὖν τὰ παιδιά κεκοινώνηκε σαρκὸς καὶ αἵματος, καὶ αὐτὸς παρὰ πλησίως μετέσχε τῶν αὐτῶν, ἵνα διὰ τοῦ θανάτου καταργήσῃ τὸν τὸ κράτος ἔχοντα τοῦ θανάτου, τουτέστι τὸν Διάβολον, καὶ ἀπαλλάξῃ τούτους, ὅσοι φόβῳ θανάτου διαπαντὸς τοῦ ζῆν ἔνοχοι ἦσαν δουλείας. Οὐ γὰρ δήπου Ἀγγέλων ἐπιλαμβάνεται, ἀλλὰ σπέρματος Ἀβραὰμ ἐπιλαμβάνεται. Ὅθεν ὥφειλε κατὰ πάντα τοῖς ἀδελφοῖς ὁμοιωθῆναι, ἵνα ἐλεήμων γένηται, καὶ πιστὸς ἀρχιερεὺς τὰ πρὸς τὸν Θεόν, εἰς τὸ ἱλάσκεσθαι τὰς ἁμαρτίας τοῦ λαοῦ. Ἐν ᾧ γὰρ πέπονθεν αὐτὸς πειρασθεὶς, δύναται τοῖς πειραζομένοις βοηθῆσαι.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος Γ'.

Ἐγὼ πρὸς τὸν Θεὸν ἐνέκορξα

Ἔτερος.

Προκείμενον, Ἦχος Δ'.

Ἀπενεχθήσονται τῷ Βασιλεῖ παρθένοι
 Στίχ. Αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται
 Ἀδελφοί, εἶχεν ἡ πρώτη σκηνή δικαίως.
 Ζήτηι αὐτὸν τῇ 21. Νοεμβρίου.

Ἔτερος.

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Τῷ οἴκῳ σε πρέπει ἁγίασμα Κύριε,
 ἡμερῶν.
 Στίχ. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν, εὐπρέπῃ
 Ἀδελφοί ἅγιοι, κλήσεως ἐπουρανίου μ.
 Ζήτηι αὐτὸν τῇ 13. Σεπτεμβρίου.

ΕΙΣ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΒΑΠΤΙΣΜΑ

Προκείμενον, Ἦχος Γ'.

Κύριος φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου.
 Στίχ. Κύριος ὑπερασπιστὴς τῆς ζωῆς
 Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου

κεφ. 3. Ἀδελφοί, ὅσοι εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθητε,
 θάνατον αὐτοῦ ἐβαπτίσθημεν. Συνεταπείνωται
 διὰ τοῦ βαπτίσματος εἰς τὸν θάνατον
 γέροντες Χριστὸς ἐκ νεκρῶν διὰ τῆς δόξης
 οὕτω καὶ ἡμεῖς ἐν καινότητι ζωῆς περι-
 γὰρ σύμφυτοι γεγόναμεν τῷ ὁμοιώματι
 αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ τῆς ἀναστάσεως ἐσ-
 νώσκοντες, ὅτι ὁ παλαιὸς ἡμῶν ἄνθρωπος
 ἀποθνήσκει, ἵνα καταργηθῇ τὸ σῶμα τῆς ἁμαρ-
 τίας, δουλεύειν ἡμᾶς τῇ ἁμαρτίᾳ. Ὁ γὰρ
 ἄνθρωπος αἰχμαλωτίζεται ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας. Εἰ δέ

πιστῶ, πιστεύομεν ὅτι καὶ συζήσομεν αὐτῶ, εἰδότες ὅτι
 αὐτὸς ἐγερθεὶς ἐκ νεκρῶν, οὐκέτι ἀποθνήσκει· θάνα-
 τος αὐτῆ οὐκέτι κυριεύει. Ὁ γὰρ ἀπέθανε τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ἐξέθανεν ἐφ' ἅπαξ· ὁ δὲ ζῇ, ζῇ τῷ Θεῷ. Οὕτω καὶ ὑ-
 εἰς λογίζεσθε, ἑαυτοὺς νεκροὺς μὲν εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ,
 ντας δὲ τῷ Θεῷ, ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν.
 Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.
 ἠρεῦξάτο ἡ καρδίᾳ μου λόγον ἀγαθόν.

ΕΙΣ ΓΑΜΟΝ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Δ'.

θηκας ἐπὶ τὴν κεφαλὴν αὐτῶν στέφανον ἐκ λίθου
 τιμίου.
 ἰχ. Ζωὴν ἠτήσαντό σε, καὶ ἔδωκας αὐτοῖς μακρο-
 τητα ἡμερῶν.

πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἰδελφοί, εὐχαριστεῖτε πάντοτε ὑπὲρ πάντων, ἐν ὁ-
 ματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, τῷ Θεῷ καὶ
 πατρί, ὑποτασσόμενοι ἀλλήλοις ἐν φόβῳ Θεοῦ. Αἱ
 γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν ὑποτάσσεσθε, ὡς τῷ Κυ-
 ρίῳ· ὅτι ὁ ἀνὴρ ἐστὶ κεφαλὴ τῆς γυναικὸς, ὡς ὁ Χρι-
 στὸς κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας, καὶ αὐτὸς ἐστὶ σωτὴρ
 τοῦ σώματος. Ἀλλ' ὥσπερ ἡ Ἐκκλησία ὑποτάσσεται
 τῷ Χριστῷ, οὕτω καὶ αἱ γυναῖκες τοῖς ἰδίοις ἀνδράσιν
 παντί. Οἱ ἄνδρες ἀγαπᾶτε τὰς γυναῖκας ἑαυτῶν,
 ὡς καὶ ὁ Χριστὸς ἠγάπησε τὴν Ἐκκλησίαν, καὶ
 αὐτὸν παρέδωκεν ὑπὲρ αὐτῆς, ἵνα αὐτὴν ἁγιάσῃ, κα-
 τὰ τὴν ἀρίσταν τῷ λουτρῷ τοῦ ὕδατος ἐν ῥήματι· ἵνα παρα-
 ἡγήσῃ αὐτὴν ἑαυτῷ ἐνδοξον τὴν Ἐκκλησίαν, μὴ ἔχου-
 σαν σπῆλον, ἢ ῥυτίδα, ἥτις τῶν τοιούτων, ἀλλ' ἵνα ᾖ
 ἁγία καὶ ἄμωμος. Οὕτως ὀφείλουσιν οἱ ἄνδρες ἀγα-
 πᾶν τὰς ἑαυτῶν γυναῖκας, ὡς τὰ ἑαυτῶν σώματα. Ὁ

ἀγαπῶν τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα, ἑαυτόν ἀγαπᾷ
 γὰρ ποτε τὴν ἑαυτοῦ σάρκα ἐμίσησεν, ἀλλ'
 καὶ θάλλει αὐτήν, καθὼς καὶ ὁ Χριστὸς τὴν
 σίαν. Ὅτι μέλη ἐσμὲν τοῦ σώματος αὐτοῦ
 σαρκὸς αὐτοῦ, καὶ ἐκ τῶν ὀστέων αὐτοῦ. Ἄν
 καταλείψει ἄνθρωπος τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ
 τὴν μητέρα, καὶ προσκολληθήσεται πρὸς τὴν γυναῖκα
 αὐτοῦ, καὶ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν. Τὸ μυστήριον
 τοῦτο μέγα ἐστίν· ἐγὼ δὲ λέγω εἰς Χριστὸν, καὶ
 τὴν Ἐκκλησίαν. Πλήν καὶ ὑμεῖς οἱ καθ' ἓνα, ἑκαστος
 ἑαυτοῦ γυναῖκα οὕτως ἀγαπάτω ὡς ἑαυτόν·
 ἵνα φεβηται τὸν ἄνδρα.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Δ'.

Σὺ Κύριε φυλάξαις ἡμᾶς, καὶ διατηρήσαις ἡμᾶς.

ΕΙΣ ΚΟΙΜΗΘΕΝΤΑΣ.

Προκείμενον, Ἦχος πλ. Β'.

Αἱ ψυχαὶ αὐτῶν ἐν ἀγαθοῖς ἀνίστασθαι.

Στίχ. Πρὸς σέ Κύριε κεκράξομαι ὁ Θεός μου.

Πρὸς Θεσσαλονικεῖς Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τοῦ

Κεφ. Α'. 11. **Α**δελφοί, οὐ θέλω ὑμᾶς ἀγνοεῖν περὶ τῶν
 μένων, ἵνα μὴ λυπησθῆτε, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ
 χοντες ἐλπίζα. Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς
 καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ Θεὸς τοὺς κοιμησάμεν
 τοῦ Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῷ. Τοῦτο γὰρ ὑμῖν
 λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι
 τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου, οὐ μὴ φθάσωμεν
 μεθέντας· ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν κελεύσματι
 Ἀρχαγγέλου, καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται
 οὐρανοῦ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐν Χριστῷ ἀναστήσονται
 οἱ ζῶντες. Ἐπειτα ἡμεῖς οἱ ζῶντες οἱ περιλειπόμενοι
 σὺν αὐτοῖς ἁρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις, εἰς

τοῦ Κυρίου εἰς αἶρα· καὶ αὐτῷ πάντοτε σὺν Κυρίῳ
ἰσόμεθα.

Ἀλληλουῖα, Ἦχος πλ. Β'.

Μακάριοι, οὓς ἐξελέξω, καὶ προσελάβου.

Στίχ. Καὶ τὸ μνημόσυνον αὐτῶν εἰς γενεάν καὶ γενεάν.

ΕΤΕΡΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, ὁ πρῶτος ἄνθρωπος ἐκ γῆς χοϊκός· ὁ δευτε-^Κ
ρος ἄνθρωπος, ὁ Κύριος ἐξ οὐρανῶ. Οἷος ὁ χοϊκός, τοιοῦ-^{ΙΕ}
τοι καὶ οἱ χοϊκοί· καὶ οἷος ὁ ἐπουράνιος, τοιοῦτοι καὶ οἱ
ἐπουράνιοι. Καὶ καθὼς ἐφορέσαμεν τὴν εἰκόνα τῆ χοϊ-
κοῦ, φορέσομεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ ἐπουρανίου. Τοῦτο
δέ φημι, ἀδελφοί, ὅτι σὰρξ καὶ αἷμα βασιλείαν Θεοῦ
κληρονομήσαι ἢ δύνανται, ἢ δὲ ἡ φθορὰ τὴν ἀφθαρσίαν
κληρονομεῖ. Ἴδου μυστήριον ὑμῖν λέγω. Πάντες μὲν οὐ
κοιμηθησόμεθα, πάντες δὲ ἀλλαγησόμεθα· ἐν αὐτῷ,
ἐν ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ, ἐν τῇ ἐσχάτῃ σάλπιγγι· σαλπίζει
γάρ, καὶ οἱ νεκροὶ ἐγερθήσονται ἄφθαρτοι, καὶ ἡμεῖς
ἀλλαγησόμεθα. Δεῖ γάρ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι
ἀφθαρσίαν, καὶ τὸ θνητὸν τοῦτο ἐνδύσασθαι ἀθανα-
σίαν. Ὅταν δὲ τὸ φθαρτὸν τοῦτο ἐνδύσῃται ἀφθαρσίαν,
καὶ τὸ θνητὸν τῆτο ἐνδύσῃται ἀθανασίαν, τότε γενήσε-
ται ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος. « Κατεπόθη ὁ θάνατος εἰς
νῆκος. Ποῦ σου, θάνατε, τὸ κέντρον; Ποῦ σου, Ἄδη, τὸ
νῆκος »; Τὸ δὲ κέντρον τοῦ θανάτου, ἡ ἀμαρτία· ἡ δὲ
δύναμις τῆς ἀμαρτίας, ὁ νόμος. Τῷ δὲ Θεῷ χάρις τῷ δι-
δόντι ἡμῖν τὸ νῆκος, διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

ΕΤΕΡΟΣ.

Πρὸς Κορινθίους Α'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ἀδελφοί, Χριστὸς ἐγήγερται ἐκ νεκρῶν, ἀπαρχὴ
κεκοιμημένων ἐγένετο. Ἐπειδὴ γὰρ οἱ ἀνδρες

θάνατος, καὶ δι' ἀνδρώπου ἀνάστασις νεκρῶν. Ὡς περ γὰρ ἐν τῷ Ἀδὰμ πάντες ἀποθνήσκουσιν, οὕτω καὶ ἐν τῷ Χριστῷ πάντες ζωοποιηθήσονται. Ἐκαστος δὲ ἐν τῷ ἰδίῳ τάγματι· ἀπαρχὴ Χριστὸς, ἔπειτα οἱ τοῦ Χριστοῦ, ἐν τῇ παρουσίᾳ αὐτοῦ. Εἴτα τὸ τέλος, ὅταν παραδῷ τὴν βασιλείαν τῷ Θεῷ καὶ Πατρί· ὅταν καταργήσῃ πᾶσαν ἀρχὴν καὶ πᾶσαν ἐξουσίαν καὶ δύναμιν. Δεῖ γὰρ αὐτὸν βασιλεύειν, ἄχρις οὗ ἂν θῇ πάντας τοὺς ἐχθρούς ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ἐσχατος ἐχθρὸς καταργεῖται ὁ θάνατος. Πάντα γὰρ ὑπέταξεν ὑπὸ τοὺς πόδας αὐτοῦ. Ὅταν δὲ εἴπῃ ὅτι πάντα ὑποτέτακται, δῆλον ὅτι ἐκτὸς τοῦ ὑποτάξαντος αὐτῷ τὰ πάντα. Ὅταν δὲ ὑποταγῇ αὐτῷ τὰ πάντα, τότε καὶ αὐτὸς ὁ Υἱὸς ὑποταγήσεται τῷ ὑποτάξαντι αὐτῷ τὰ πάντα, ἵνα ἢ ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν πᾶσιν.

ΕΤΕΡΟΣ.

Πρὸς Ῥωμαίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

1. Ἀδελφοί, ὁ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ φρονεῖ· καὶ
 2. ὁ μὴ φρονῶν τὴν ἡμέραν, Κυρίῳ οὐ φρονεῖ. Ὁ ἐσθίων, Κυρίῳ ἐσθίει· εὐχαριστεῖ γὰρ τῷ Θεῷ· καὶ ὁ μὴ ἐσθίων, Κυρίῳ οὐκ ἐσθίει, καὶ εὐχαριστεῖ τῷ Θεῷ. Οὐδεὶς γὰρ ἡμῶν ἐαυτῷ ζῇ, καὶ οὐδεὶς ἐαυτῷ ἀποθνήσκει. Ἐάν τε γὰρ ζῶμεν, τῷ Κυρίῳ ζῶμεν· ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τῷ Κυρίῳ ἀποθνήσκομεν· ἐάν τε ἔν ζῶμεν, ἐάν τε ἀποθνήσκωμεν, τοῦ Κυρίου ἐσμέν. Εἰς τοῦτο γὰρ Χριστὸς καὶ ἀπέθανε καὶ ἀνέστη καὶ ἀνέζησεν, ἵνα καὶ νεκρῶν καὶ ζώντων κυριεύσῃ.

ΤΕΛΟΣ.

N A E

Π Ο Σ Τ Ο Λ Ο Υ .

Σελ.	3	Τῷ Σαββάτῳ . . . Σελ.
		Τῇ Κυριακῇ τῆς Σαμαρεί-
		τιδος . . .
	5	Δευτέρα τῆς Ε'. Ἑβδομ.
λων.		Τρίτη . . .
ριακῇ		Τετάρτη . . .
		Πέμπτη . . .
		Παρασκευῇ . . .
Σελ.	9	Τῷ Σαββάτῳ . . .
	12	Τῇ Κυριακῇ τοῦ Τυφλοῦ .
	13	Δευτέρα τῆς Ϛ'. Ἑβδομ.
	14	Τρίτη . . .
	15	Τετάρτη . . .
	16	Πέμπτη τῆς Ἀναλήψεως .
	17	Παρασκευῇ . . .
α.	18	Τῷ Σαββάτῳ . . .
μ.	19	Τῇ Κυριακῇ τῶν ἁγίων Πα
	—	τέρων . . .
	20	Δευτέρα τῆς Ζ'. Ἑβδομ.
	21	Τρίτη . . .
	22	Τετάρτη . . .
	23	Πέμπτη . . .
ων.	24	Παρασκευῇ . . .
μ.	25	Τῷ Σαββάτῳ . . .
	26	Τῇ Κυριακῇ
	27	στῆς
	28	
	29	
	31	
ου.	32	Ε' π
μ.	33	
	34	Τ'
ντη-	3.	

380
18

ΠΕΡΙΣ

Επιστολ.

12 ΠΙΝΑΞ.

έμπτη	Σελ.	68
αρασκευή		69
Σαββάτω		70
αὐτὴ Πρώτη τῶν Ἀγίων		
Πάντων		—
Δευτέρα τῆς Β'. Ἑβδομ.		71
ρίτη		72
ετάρτη		73
έμπτη		74
αρασκευή		—
Σαββάτω		75
αὐτὴ Δευτέρα		76
Δευτέρα τῆς Γ'. Ἑβδομ.		—
ρίτη		77
ετάρτη		78
έμπτη		79
αρασκευή		80
Σαββάτω		—
αὐτὴ Τρίτη		81
Δευτέρα τῆς Δ'. Ἑβδομ.		82
ρίτη		83
ετάρτη		84
έμπτη		85
αρασκευή		—
Σαββάτω		86
αὐτὴ Τετάρτη		87
Δευτέρα τῆς Ε'. Ἑβδομ.		88
ρίτη		—
ετάρτη		89
αρασκευή		90
Σαββάτω		91
αὐτὴ Τετάρτη		92
Δευτέρα τῆς ΣΤ'. Ἑβδομ.		—
ρίτη		93
ετάρτη		94
έμπτη		—
αρασκευή		96
Σαββάτω		—
αὐτὴ Τετάρτη		97

Παρασκευή	Σελ.	100
Τῷ Σαββάτῳ		101
Κυριακῇ Ἑβδόμῃ		—
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Η'. Ἑβδομ.		102
Τρίτη		—
Τετάρτη		103
Πέμπτη		104
Παρασκευή		105
Τῷ Σαββάτῳ		106
Κυριακῇ Ὀγδόῃ		107
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Θ'. Ἑβδομ.		—
Τρίτη		110
Τετάρτη		111
Πέμπτη		112
Παρασκευή		113
Τῷ Σαββάτῳ		114
Κυριακῇ Ἐννάτῃ		—
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Ι'. Ἑβδομ.		115
Τρίτη		—
Τετάρτη		116
Πέμπτη		117
Παρασκευή		—
Τῷ Σαββάτῳ		118

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'.

Κυριακῇ Δεκάτῃ		119
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΑ'. Ἑβδομ.		120
Τρίτη		—
Τετάρτη		121
Πέμπτη		122
Παρασκευή		123
Τῷ Σαββάτῳ		—
Κυριακῇ Δεκάτῃ Πρώτῃ		124
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΒ'. Ἑβδομ.		125
Τρίτη		—
Τετάρτη		126
Πέμπτη		—
Παρασκευή		127
Τῷ Σαββάτῳ		128
Κυριακῇ Δεκάτῃ Δευτέρᾳ		129
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΙΓ'. Ἑβδομ.		130

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
 αὐτὴ τῶν Ἀγίων
 Δευτέρα τῆς Α'. Ἑβδομ.
 Τῷ Σαββάτῳ

μπτῃ	Σελ. 133	Τετάρτῃ	Σελ. 162
αρασκευῇ	134	Πέμπτῃ	—
Σαββάτῳ	135	Παρασκευῇ	163
ακῇ Δεκάτῃ Τρίτῃ	—	Τῷ Σαββάτῳ	164
ευτέρα τῆς ΙΔ'. Ἑβδομ.	136	Κυριακῇ Δεκάτῃ Ἑνιάτῃ	—
τῇ	137	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς Κ'. Ἑβδομ.	165
τάρτῃ	—	Τρίτῃ	166
μπτῃ	138	Τετάρτῃ	—
αρασκευῇ	139	Πέμπτῃ	167
Σαββάτῳ	140	Παρασκευῇ	—
ακῇ Δεκάτῃ Τετάρτῃ	—	Τῷ Σαββάτῳ	168
ευτέρα τῆς ΙΕ'. Ἑβδομ.	141	Κυριακῇ Εἰκοστῇ	169
ίτῃ	142	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΑ'. Ἑβδομ.	170
τάρτῃ	—	Τρίτῃ	171
μπτῃ	143	Τετάρτῃ	—
αρασκευῇ	144	Πέμπτῃ	172
Σαββάτῳ	—	Παρασκευῇ	—
ακῇ Δεκάτῃ Πέμπτῃ	145	Τῷ Σαββάτῳ	173
ευτέρα τῆς ΙΓ'. Ἑβδομ.	146	Κυριακῇ Εἰκοστῇ Πρώτῃ	174
ίτῃ	147	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΒ'. Ἑβδομ.	—
τάρτῃ	148	Τρίτῃ	175
μπτῃ	—	Τετάρτῃ	176
αρασκευῇ	149	Πέμπτῃ	—
Σαββάτῳ	150	Παρασκευῇ	177
ακῇ Δεκάτῃ Ἑκτῇ	—	Τῷ Σαββάτῳ	178
ευτέρα τῆς ΙΖ'. Ἑβδομ.	151	Κυριακῇ Εἰκοστῇ Δευτέρᾳ	—
ίτῃ	152	Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΓ'. Ἑβδομ.	179
τάρτῃ	—	Τρίτῃ	—
μπτῃ	153	Τετάρτῃ	—
αρασκευῇ	154	Πέμπτῃ	—
Σαββάτῳ	—	Παρασκευῇ	—
ακῇ Δεκάτῃ Ἑβδομ.	155	Τῷ Σαββάτῳ	—
ευτέρα τῆς ΙΗ'. Ἑβδομ.	156	Κυριακῇ Εἰκοστῇ	—
ίτῃ	—	Τῇ Δευτέρᾳ	—
τάρτῃ	157	Τρίτῃ	—
μπτῃ	—	Τετάρτῃ	—
αρασκευῇ	158	Πέμπτῃ	—
Σαββάτῳ	159	Παρασκευῇ	—

Παρά	Σελ.	19
Τῷ Σαββάτῳ		19
Κυριακῇ Εικοστῇ Πέμπτῃ	—	
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΓ'. Ἑβδομ.	194	
Τρίτῃ	195	
Τετάρτῃ	—	
Πέμπτῃ	196	
Παρασκευῇ	197	
Τῷ Σαββάτῳ	—	

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Δ.

Κυριακῇ Εικοστῇ Ἑκτῇ	198
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΖ'. Ἑβδομ.	199
Τρίτῃ	—
Τετάρτῃ	200
Πέμπτῃ	201
Παρασκευῇ	202
Τῷ Σαββάτῳ	203
Κυριακῇ Εικοστῇ Ἑβδόμῃ	—
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΗ'. Ἑβδομ.	204
Τρίτῃ	205
Τετάρτῃ	—
Πέμπτῃ	206
Παρασκευῇ	207
Τῷ Σαββάτῳ	208

Κυριακῇ Εικοστῇ Ὀγδόῃ	—
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΘ'. Ἑβδομ.	209

Τρίτῃ	210

Τετάρτῃ	211

Πέμπτῃ	212

Παρασκευῇ	—

Τῷ Σαββάτῳ	213

Κυριακῇ Εικοστῇ Ἑνάτῃ	—

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΚΑ'. Ἑβδομ.	214

Τρίτῃ	215

Τετάρτῃ	216

Πέμπτῃ	217

Παρασκευῇ	—

Τῷ Σαββάτῳ	218

Τῷ Σαββάτῳ	
Κυριακῇ Τριακοστῇ Πρώτῃ	
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΑΒ'. Ἑβδομ.	
Τρίτῃ	
Τετάρτῃ	
Πέμπτῃ	
Παρασκευῇ	
Τῷ Σαββάτῳ	
Κυριακῇ Τριακοστῇ Δευτέρᾳ	
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΑΓ'. Ἑβδομ.	
Τρίτῃ	
Τετάρτῃ	
Πέμπτῃ	
Παρασκευῇ	
Τῷ Σαββάτῳ	
Κυριακῇ Τριακοστῇ Τρίτῃ	
τοῦ Τελώνου καὶ Φαρι- σαίου	
Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΑΔ'. Ἑβδομ.	
Τρίτῃ	
Τετάρτῃ	
Πέμπτῃ	
Παρασκευῇ	
Τῷ Σαββάτῳ	

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Ε.

Κυριακῇ Τριακοστῇ Τετάρτῃ	
τοῦ Ἀσώτου	

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΑΕ'. Ἑβδομ.	

Τρίτῃ	

Τετάρτῃ	

Πέμπτῃ	

Παρασκευῇ	

Τῷ Σαββάτῳ	

Κυριακῇ Τριακοστῇ Πέμπτῃ	

τῆς Ἀποκρίᾳ	

Τῇ Δευτέρᾳ τῆς ΑΖ'. Ἑβδομ.	

Τρίτῃ	

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

ΚΙΝΗΤΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ

[illegible]

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

200

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΗΤΟΙ ΠΡΑΞΕΙΣ ΚΑΙ....

ἀριθ. χρ. 2022

Ἡμερομηνία
ἐπιστροφῆς

ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ

ΑΠΛ

ΔΗΜΟΣΙΑ

2